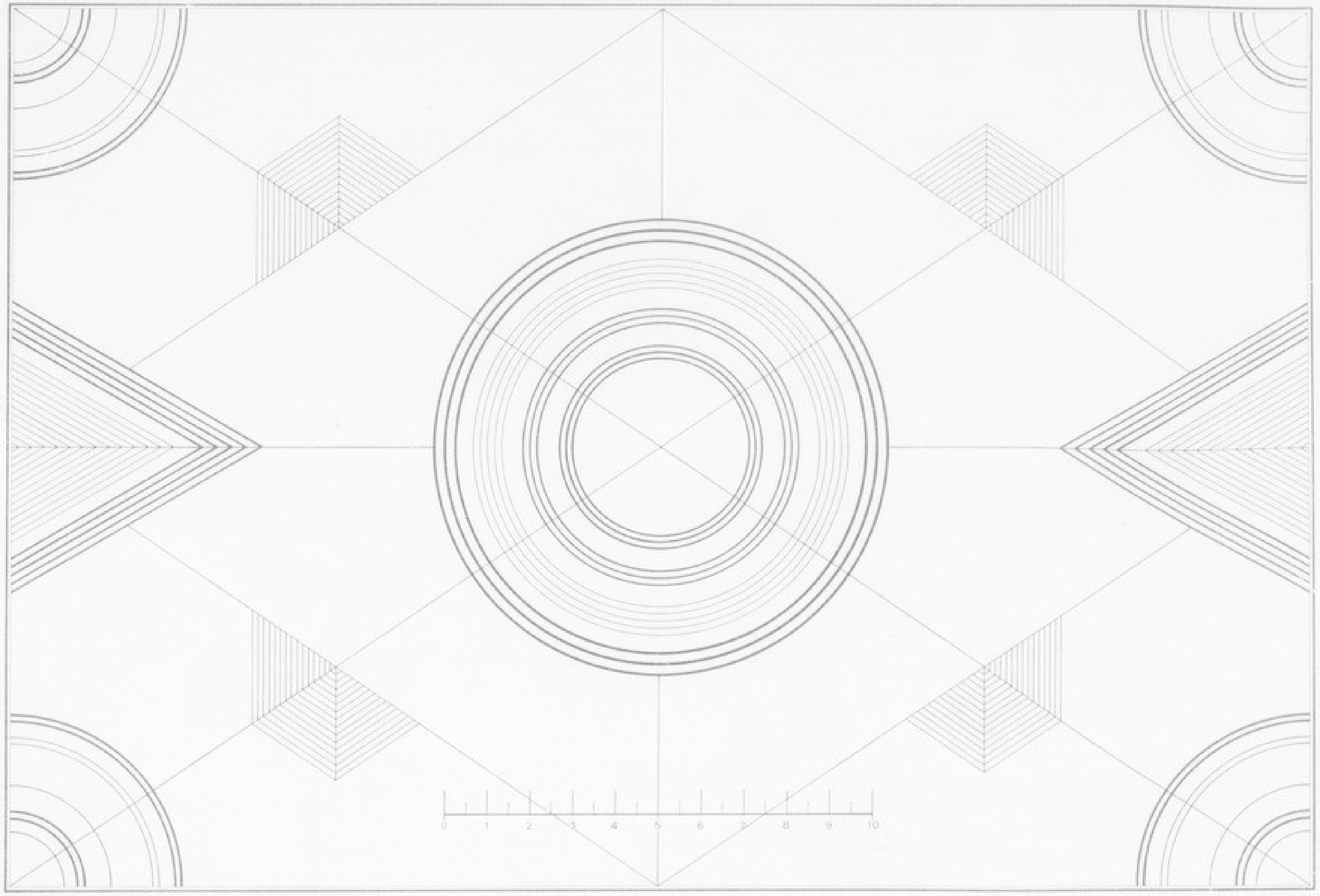
Bible. A.T. (hébreu). Catalogne (Espagne). Bible. A.T. (hébreu)

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

Hébreu 1315

f°. 1
à 220 v

R. 10.053

— 2489 —

: 14 .

ס׳ נביאים וכתובים

INDEX

חזון ישעיהו בן אמוץ
אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם
אחז יחזקיהו מלכי יהודה:
שמעו שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גדלתי
ורוממתי והם פשעו בי:
ידע שור קנהו וחמור
אבוס בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן: הוי
גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו אחור:
על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דוי: מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא
זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן: ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים:
ונותרה בת ציון כסכה
בכרם כמלונה במקשה
כעיר נצורה: לולי יהוה
צבאות הותיר לנו שריד
כמעט כסדם היינו לעמרה
דמינו: שמעו

דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם
עמרה: למה לי רב זבחיכם
יאמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי: כי תבאו לראות
פני מי בקש זאת מידכם
רמס חצרי: לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה: חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא: ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מכם
גם כי תרבו תפלה אינני
שמע ידיכם דמים מלאו:
רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע: למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אלמנה:
לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו:
אם תאבו ושמעתם טוב
הארץ תאכלו: ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי

יהוה דבר: איכה
היתה לזונה קריה נאמנה
מלאתי משפט צדק ילין
בה ועתה מרצחים: כספך
היה לסיגים סבאך מהול
במים: שריך סוררים וחברי
גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם:
לכן נאם האדון
יהוה צבאות אביר ישראל
הוי אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי: ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבר סיגיך ואסירה
כל בדיליך: ואשיבה שפטיך
כבראשנה ויעציך כבתחלה
אחרי כן יקרא לך עיר
הצדק קריה נאמנה: ציון
במשפט תפדה ושביה
בצדקה: ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו: כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו
מהגנות אשר בחרתם: כי
תהיו כאלה נבלת עלה
וכגנה אשר מים אין לה: והיה
החסן לנערת ופעלו לניצוץ
ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:
הדבר אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על יהודה

וירושלם: והיה באחרית
הימים נכון יהיה הר בית
יהוה בראש ההרים ונשא
מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים: והלכו עמים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר
יהוה אל בית אלהי יעקב
וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם: ושפט בין
הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים
וחניתתיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה:
בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה: כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם
ועננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו: ותמלא
ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו
סוסים ואין קצה למרכבתיו:
ותמלא ארצו אלילים
למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעתיו:
וישח אדם וישפל איש
ואל תשא להם: בוא בצור
והטמן בעפר מפני פחד
יהוה ומהדר גאונו: עיני

גבהות אדם שפל ושח
רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא:
כי יום ליהוה צבאות
על כל גאה ורם ועל כל
נשא ושפל: ועל כל ארזי
הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן: ועל
כל ההרים הרמים ועל כל
הגבעות הנשאות: ועל כל
מגדל גבה ועל כל חומה
בצורה: ועל כל אניות
תרשיש ועל כל שכיות
החמדה: ושח גבהות האדם
ושפל רום אנשים ונשגב
יהוה לבדו ביום ההוא:
והאלילים כליל יחלף:
ובאו במערות צרים
ובמחלות עפר מפני פחד
יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ:
ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו
ואת אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות לחפר
פרות ולעטלפים: לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ: חדלו לכם מן האדם

אשר נשמה באפו כי במה
נחשב הוא: כי
הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים: גבור
ואיש מלחמה שופט
ונביא וקסם וזקן: שר
חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרשים ונבון לחש:
ונתתי נערים שריהם
ותעלולים ימשלו בם:
ונגש העם איש באיש
ואיש ברעהו ירהבו הנער
בזקן והנקלה בנכבד: כי
יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין
תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ידך: ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש
ובביתי אין לחם ואין שמלה
לא תשימני קצין עם: כי
כשלה ירושלם ויהודה
נפל כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עני כבודו:
הכרת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו
להם רעה: אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם

יאכלו אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה לו עמי
נגשיו מעולל ונשים
משלו בו עמי מאשריך
מתעים ודרך ארחתיך
בלעו: נצב
לריב יהוה ועמד לדין
עמים: יהוה במשפט יבוא
עם זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גזלת העני
בבתיכם: מלכם תדכאו
עמי ופני עניים תטחנו
נאם אדני יהוה צבאות:
ויאמר יהוה
יען כי גבהו בנות ציון
ותלכנה נטוות גרון
ומשקרות עינים הלוך
וטפוף תלכנה וברגליהם
תעכסנה: ושפח אדני
קדקד בנות ציון ויהוה
פתהן יערה:
ביום ההוא יסיר
אדני את תפארת העכסים
והשביסים והשהרנים:
הנטפות והשרות והרעלות:
הפארים והצעדות
והקשרים ובתי הנפש
והלחשים: הטבעות ונזמי
האף: המחלצות והמעטפות
והמטפחות והחריטים:

הגליונים והסדינים והצניפות
והרדידים: והיה תחת בשם
מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשה
קרחה ותחת פתיגיל מחגרת
שק כי תחת יפי: מתיך בחרב
יפלו וגבורתך במלחמה:
ואנו ואבלו פתחיה ונקתה
לארץ תשב: והחזיקו שבע
נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל
ושמלתנו נלבש רק יקרא
שמך עלינו אסף חרפתנו:
ביום ההוא יהיה
צמח יהוה לצבי ולכבוד
ופרי הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל: והיה
הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים
בירושלם: אם רחץ יהוה
את צאת בנות ציון ואת
דמי ירושלם ידיח מקרבה
ברוח משפט וברוח בער:
וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראיה ענן
יומם ועשן ונגה אש
להבה לילה כי על כל כבוד
חפה: וסכה תהיה לצל יומם
מחרב ולמחסה ולמסתור

מזרם וממטר:
אשירה נא לידידי
שירת דודי לכרמו כרם
היה לידידי בקרן בן שמן:
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
שרק ויבן מגדל בתוכו וגם
יקב חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים:
ועתה ישב ירושלם ואיש
יהודה שפטו נא ביני ובין
כרמי: מה לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי בו
מדוע קויתי לעשות
ענבים ויעש באשים:
ועתה אודיעה נא אתכם
את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער
פרץ גדרו והיה למרמס:
ואשיתהו בתה לא יזמר
ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה
מהמטיר עליו מטר: כי
כרם יהוה צבאות בית
ישראל ואיש יהודה נטע
שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה
צעקה: הוי
מגיעי בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום
והושבתם לבדכם בקרב

הארץ: באזני יהוה צבאות
אם לא בתים רבים לשמה
יהיו גדולים וטובים מאין
יושב: כי עשרת צמדי כרם
יעשו בת אחת וזרע חמר
יעשה איפה:
הוי משכימי בבקר
שכר ירדפו מאחרי בנשף
יין ידליקם: והיה כנור ונבל
תף וחליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו: לכן
גלה עמי מבלי דעת וכבודו
מתי רעב והמונו צחה צמא:
לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פיה לבלי חק וירד
הדרה והמונה ושאונה
ועלז בה: וישח אדם וישפל
איש ועיני גבהים תשפלנה:
ויגבה יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ורעו כבשים כדברם וחרבות
מחים גרים יאכלו:
הוי משכי העון בחבלי
השוא וכעבות העגלה
חטאה: האמרים ימהר
יחישה מעשהו למען נראה
ותקרב ותבואה עצת קדוש
ישראל ונדעה:
הוי האמרים לרע

טוב ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר:
הוי חכמים בעיניהם ונגד
פניהם נבנים:
הוי גבורים לשתות
יין ואנשי חיל למסך שכר:
מצדיקי רשע עקב שחד
וצדקת צדיקים יסירו ממנו:
לכן כאכל קש לשון אש
וחשש להבה ירפה שרשם
כמק יהיה ופרחם כאבק
יעלה כי מאסו את תורת
יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו: על
כן חרה אף יהוה בעמו
ויט ידו עליו ויכהו וירגזו
ההרים ותהי נבלתם כסוחה
בקרב חוצות בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה:
ונשא נס לגוים מרחוק
ושרק לו מקצה הארץ
והנה מהרה קל יבוא: אין
עיף ואין כושל בו לא ינום
ולא יישן ולא נפתח אזור
חלציו ולא נתק שרוך
נעליו: אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרכות
פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגליו כסופה: שאגה לו

כלביא ושאג ככפירים
וינהם ויאחז טרף ויפליט
ואין מציל: וינהם עליו ביום
ההוא כנהמת ים ונבט
לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה:
בשנת מות המלך
עזיהו ואראה את אדני
ישב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל:
שרפים עמדים ממעל לו
שש כנפים שש כנפים
לאחד בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף: וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו: וינעו
אמות הספים מקול הקורא
והבית ימלא עשן: ואמר
אוי לי כי נדמיתי כי איש
טמא שפתים אנכי ובתוך
עם טמא שפתים אנכי
יושב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני: ויעף
אלי אחד מן השרפים
ובידו רצפה במלקחים
לקח מעל המזבח: ויגע
על פי ויאמר הנה נגע זה
על שפתיך וסר עונך

וחטאתך תכפר ואשמע
את קול אדני אמר את
מי אשלח ומי ילך לנו
ואמר הנני שלחני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה
שמעו שמוע ואל תבינו
וראו ראו ואל תדעו
השמן לב העם הזה ואזניו
הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא לו
ואמר עד מתי אדני ויאמר
עד אשר אם שאו ערים
מאין יושב ובתים מאין
אדם והאדמה תשאה
שממה ורחק יהוה את
האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ ועוד בה
עשיריה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון
אשר בשלכת מצבת בם
זרע קדש מצבתה
ויהי בימי אחז בן
יותם בן עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למלחמה
עליה ולא יכל להלחם
עליה ויגד לבית דוד
לאמר נחה ארם על אפרים

וינע לבבו ולבב עמו כנוע
עצי יער מפני רוח
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה
תעלת הברכה העליונה
אל מסלת שדה כובס
ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא ולבבך
אל ירך משני זנבות האודים
העשנים האלה בחרי אף
רצין וארם ובן רמליהו
יען כי יעץ עליך ארם
רעה אפרים ובן רמליהו
לאמר נעלה ביהודה
ונקיצנה ונבקיענה אלינו
ונמליך מלך בתוכה את
בן טבאל כה אמר אדני
יהוה לא תקום ולא תהיה
כי ראש ארם דמשק
וראש דמשק רצין ובעוד
ששים וחמש שנה יחת
אפרים מעם וראש אפרים
שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו
כי לא תאמנו
ויוסף יהוה דבר אל אחז
לאמר שאל לך אות מעם
יהוה אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה ויאמר

אחז לא אשאל ולא אנסה
את יהוה ויאמר שמעו
נא בית דוד המעט מכם
הלאות אנשים כי תלאו
גם את אלהי לכן יתן יהוה
הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת
שמו עמנו אל חמאה ודבש
יאכל לדעתו מאוס ברע
ובחור בטוב כי בטרם ידע
הנער מאוס ברע ובחור
בטוב תעזב האדמה אשר
אתה קץ מפני שני מלכיה
יביא יהוה עליך ועל עמך
ועל בית אביך ימים אשר
לא באו למיום סור אפרים
מעל יהודה את מלך אשור
והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב אשר
בקצה יארי מצרים
ולדבורה אשר בארץ
אשור ובאו ונחו כלם
בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה
בעברי נהר במלך אשור
את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה והיה
ביום ההוא יחיה איש עגלת

בקר ושתי צאן והיה מרב
עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל
הנותר בקרב הארץ
והיה ביום ההוא
יהיה כל מקום אשר יהיה
שם אלף גפן באלף כסף
לשמיר ולשית יהיה בחצים
ובקשת יבא שמה כי
שמיר ושית תהיה כל
הארץ וכל ההרים אשר
במעדר יעדרון לא תבוא
שמה יראת שמיר ושית
והיה למשלח שור ולמרמס
שה ויאמר
יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתב עליו בחרט
אנוש למהר שלל חש
בז ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריהו בן יברכיהו
ואקרב אל הנביאה ותהר
ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא
שמו מהר שלל חש בז כי בטרם
ידע הנער קרא אבי ואמי
ישא את חיל דמשק ואת
שלל שמרון לפני מלך
אשור
ויסף יהוה דבר אלי עוד
לאמר יען כי מאס העם

הזה את מי השלח ההלכים
לאט ומשוש את רצין ובן
רמליהו ולכן הנה אדני
מעלה עליהם את מי הנהר
העצומים והרבים את
מלך אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך
על כל גדותיו וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע
והיה מטות כנפיו מלא רחב
ארצך עמנו אל
רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ
התאזרו וחתו התאזרו וחתו
עצו עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל
כי כה אמר יהוה
אלי כחזקת היד ויסרני
מלכת בדרך העם הזה
לאמר לא תאמרון קשר
לכל אשר יאמר העם הזה
קשר ואת מוראו לא תיראו
ולא תעריצו את יהוה
צבאות אתו תקדישו והוא
מוראכם והוא מעריצכם
והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש
ליושב ירושלם וכשלו
בם רבים ונפלו ונשברו

ונוקשו ונלכדו
צור תעודה חתום תורה
בלמדי וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב
וקויתי לו הנה אנכי והילדים
אשר נתן לי יהוה לאותות
ולמופתים בישראל מעם
יהוה צבאות השכן בהר
ציון וכי יאמרו אליכם
דרשו אל האבות ואל
הידענים המצפצפים
והמהגים הלא עם אל
אלהיו ידרש בעד החיים
אל המתים לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו כדבר הזה
אשר אין לו שחר ועבר
בה נקשה ורעב והיה כי
ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה
ואל ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה
מנדח כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון
הקל ארצה זבלון וארצה
נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גליל
הגוים העם ההלכים בחשך
ראו אור גדול ישבי בארץ
צלמות אור נגה עליהם
הרבית הגוי לא הגדלת

השמחה שמחו לפניך
כשמחת בקציר כאשר
יגילו בחלקם שלל׃ כי
את על סבלו ואת מטה
שכמו שבט הנגש בו
החתת כיום מדין׃ כי כל
סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה
לשרפה מאכלת אש׃ כי
ילד ילד לנו בן נתן לנו
ותהי המשרה על שכמו
ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אבי עד שר
שלום׃ לםרבה המשרה
ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין
אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד
עולם קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת׃
דבר שלח אדני
ביעקב ונפל בישראל׃
וידעו העם כלו אפרים
ויושב שמרון בגאוה
ובגדל לבב לאמר׃ לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים
גדעו וארזים נחליף׃
וישגב יהוה את צרי רצין
עליו ואת איביו יסכסך׃
ארם מקדם ופלשתים

מאחור ויאכלו את ישראל
בכל פה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה׃ והעם
לא שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרשו׃
ויכרת יהוה מישראל ראש
וזנב כפה ואגמון יום אחד׃
זקן ונשוא פנים הוא הראש
ונביא מורה שקר הוא
הזנב׃ ויהיו מאשרי העם
הזה מתעים ומאשריו
מבלעים׃ על כן על בחוריו
לא ישמח אדני ואת
יתמיו ואת אלמנתיו לא
ירחם כי כלו חנף ומרע
וכל פה דבר נבלה בכל
זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׃ כי בערה כאש
רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער
ויתאבכו גאות עשן׃
בעברת יהוה צבאות נעתם
ארץ ויהי העם כמאכלת
אש איש אל אחיו לא
יחמלו׃ ויגזר על ימין
ורעב ויאכל על שמאל
ולא שבעו איש בשר
זרעו יאכלו׃ מנשה את
אפרים ואפרים את מנשה
יחדו המה על יהודה בכל

זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃ הוי
החקקים חקקי און ומכתבים
עמל כתבו׃ להטות מדין
דלים ולגזל משפט עניי
עמי להיות אלמנות שללם
ואת יתומים יבזו׃ ומה תעשו
ליום פקדה ולשואה ממרחק
תבוא על מי תנוסו לעזרה
ואנה תעזבו כבודכם׃ בלתי
כרע תחת אסיר ותחת
הרוגים יפלו בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה׃
הוי אשור שבט
אפי ומטה הוא בידם זעמי׃
בגוי חנף אשלחנו ועל עם
עברתי אצונו לשלל שלל
ולבז בז ולשימו מרמס
כחמר חוצות׃ והוא לא כן
ידמה ולבבו לא כן יחשב
כי להשמיד בלבבו ולהכרית
גוים לא מעט׃ כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכים׃
הלא ככרכמיש כלנו אם
לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שמרון׃ כאשר
מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם
ומשמרון׃ הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאליליה

כן אעשה לירושלם
ולעצביה׃ והיה
כי יבצע אדני את כל מעשהו
בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור
ועל תפארת רום עיניו׃ כי
אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנותי ואסיר
גבולת עמים ועתידתיהם
שושתי ואוריד כביר
יושבים׃ ותמצא כקן ידי
לחיל העמים וכאסף ביצים
עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נדד כנף
ופצה פה ומצפצף׃ היתפאר
הגרזן על החצב בו אם
יתגדל המשור על מניפו
כהניף שבט ואת מרימיו
כהרים מטה לא עץ׃ לכן
ישלח האדון אדני צבאות
במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש׃ והיה
אור ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד׃
וכבוד יערו וכרמלו מנפש
ועד בשר יכלה והיה כמסס
נסס׃ ושאר עץ יערו מספר
יהיו ונער יכתבם׃
והיה ביום ההוא לא

יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען
על מכהו ונשען על יהוה
קדוש ישראל באמת׃
שאר ישוב שאר יעקב
אל אל גבור׃ כי אם יהיה
עמך ישראל כחול הים
שאר ישוב בו כליון חרוץ
שוטף צדקה׃ כי כלה
ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ׃
לכן כה אמר
אדני יהוה צבאות אל תירא
עמי ישב ציון מאשור
בשבט יככה ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים׃ כי עוד
מעט מזער וכלה זעם
ואפי על תבליתם׃ ועורר
עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצור עורב
ומטהו על הים ונשאו
בדרך מצרים׃
והיה ביום ההוא
יסור סבלו מעל שכמך
ועלו מעל צוארך וחבל
על מפני שמן׃ בא על עית
עבר במגרון למכמש
יפקיד כליו׃ עברו מעברה
גבע מלון לנו חרדה הרמה
גבעת שאול נסה׃ צהלי

קולך בת גלים הקשיבי
לישה עניה ענתות׃ נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו׃
עוד היום בנב לעמד
ינפף ידו הר בת ציון גבעת
ירושלם׃ הנה
האדון יהוה צבאות מסעף
פארה במערצה ורמי
הקומה גדועים והגבהים
ישפלו׃ ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר
יפול׃ ויצא חטר
מגזע ישי ונצר משרשיו
יפרה׃ ונחה עליו רוח יהוה
רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה׃ והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפט
ולא למשמע אזניו יוכיח׃
ושפט בצדק דלים והוכיח
במישור לענוי ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע׃ והיה
צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו׃ וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׃ ופרה
ודב תרעינה יחדו ירבצו
ילדיהן ואריה כבקר יאכל

תבן וישעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד. והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים. ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ. וסרה קנאת אפרים וצוררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים. ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם. והחרים יהוה את לשון ים מצרים

והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים. והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים. ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו. זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ. צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל.

משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ. על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים. אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי. קול המון בהרים דמות עם רב

קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה. באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ. הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא. על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס. ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם. הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה. כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו. ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל. אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר. על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו. והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו. כל

הנמצא ידקר וכל הנספה יפל בחרב. ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה. הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו. וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם. והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה. לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם. ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם. וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו. כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים

לשביהם ורדו בנגשיהם. והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך. ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה. שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים. מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך. נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה. גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו. שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים. כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת. הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסך תולעה. איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים. ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל

ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון. אעלה על במתי עב אדמה לעליון. אך אל שאול תורד אל ירכתי בור. ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות. שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה. כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו. ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס. לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים. הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים. וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה. ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות. נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר

דמיתי כן היתה וכאשר
יעצתי היא תקום לשבר
אשור בארצי ועל הרי
אבוסנו וסר מעליהם עלו
וסבלו מעל שכמו יסור:
זאת העצה היעוצה על
כל הארץ וזאת היד
הנטויה על כל הגוים: כי
יהוה צבאות יעץ ומי יפר
וידו הנטויה ומי ישיבנה:
בשנת מות
המלך אחז היה המשא
הזה: אל תשמחי פלשת
כלך כי נשבר שבט מכך
כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף: ורעו בכורי
דלים ואביונים לבטח
ירבצו והמתי ברעב שרשך
ושאריתך יהרג: הילילי
שער זעקי עיר נמוג
פלשת כלך כי מצפון
עשן בא ואין בודד במועדיו:
ומה יענה מלאכי גוי כי
יהוה יסד ציון ובה יחסו
עניי עמו:
טו משא מואב כי בליל שדד
ער מואב נדמה כי בליל
שדד קיר מואב נדמה:
עלה הבית ודיבן הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא

מואב ייליל בכל ראשיו
קרחה כל זקן גרועה:
בחוצתיו חגרו שק על
גגותיה וברחבתיה כלה
ייליל ירד בבכי: ותזעק
חשבון ואלעלה עד יהץ
נשמע קולם על כן חלצי
מואב יריעו נפשו ירעה
לו: לבי למואב יזעק בריחיה
עד צער עגלת שלישיה
כי מעלה הלוחית בבכי
יעלה בו כי דרך חרנים
זעקת שבר יעערו: כי מי
נמרים משמות יהיו כי
יבש חציר כלה דשא ירק
לא היה: על כן יתרה עשה
ופקדתם על נחל הערבים
ישאום: כי הקיפה הזעקה
את גבול מואב עד אגלים
יללתה ובאר אילים יללתה:
כי מי דימון מלאו דם כי
אשית על דימון נוספות
לפליטת מואב אריה
טז ולשארית אדמה: שלחו
כר מושל ארץ מסלע
מדברה אל הר בת ציון:
והיה כעוף נודד קן משלח
תהיינה בנות מואב מעברת
לארנון: הביאו עצה עשו
פלילה שיתי כליל צלך

בתוך צהרים סתרי נדחים
נדד אל תגלי: יגורו בך
נדחי מואב היו סתר למו
מפני שודד כי אפס המץ
כלה שד תמו רמס מן
הארץ: והוכן
בחסד כסא וישב עליו
באמת באהל דוד שפט
ודרש משפט ומהר צדק:
שמענו גאון מואב גא
מאד גאותו וגאונו ועברתו
לא כן בדיו: לכן ייליל מואב
למואב כלה ייליל לאשישי
קיר חרשת תהגו אך נכאים:
כי שדמות חשבון אמלל
גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו תעו
מדבר שלוחתיה נטשו
עברו ים: על כן אבכה בבכי
יעזר גפן שבמה אריוך
דמעתי חשבון ואלעלה
כי על קיצך ועל קצירך
הידד נפל: ונאסף שמחה
וגיל מן הכרמל ובכרמים
לא ירנן לא ירעע יין ביקבים
לא ידרך הדרך הידד
השבתי: על כן מעי למואב
ככנור יהמו וקרבי לקיר
חרש: והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא אל

מקדשו להתפלל ולא
יוכל: זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאז: ועתה
דבר יהוה לאמר בשלש
שנים כשני שכיר ונקלה
כבוד מואב בכל ההמון
הרב ושאר מעט מזער
לא כביר:
יז משא
דמשק הנה דמשק מוסר
מעיר והיתה מעי מפלה:
עזבות ערי ערער לעדרים
תהיינה ורבצו ואין מחריד:
ונשבת מבצר מאפרים
וממלכה מדמשק ושאר
ארם ככבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צבאות:
והיה ביום ההוא
ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה: והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים: ונשאר בו
עוללות כנקף זית שנים
שלשה גרגרים בראש
אמיר ארבעה חמשה
בסעפיה פריה נאם יהוה
אלהי ישראל: ביום ההוא
ישעה האדם על עשהו
ועיניו אל קדוש ישראל
תראינה: ולא ישעה אל

המזבחות מעשה ידיו
ואשר עשו אצבעתיו לא
יראה והאשרים והחמנים:
ביום ההוא יהיו
ערי מעזו כעזובת החרש
והאמיר אשר עזבו מפני
בני ישראל והיתה שממה:
כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על
כן תטעי נטעי נעמנים
וזמרת זר תזרעני: ביום
נטעך תשגשגי ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה וכאב אנוש:
הוי המון עמים
רבים כהמות ימים יהמיון
ושאון לאמים כשאון
מים כבירים ישאון: לאמים
כשאון מים רבים ישאון
וגער בו ונס ממרחק ורדף
כמץ הרים לפני רוח וכגלגל
לפני סופה: לעת ערב והנה
בלהה בטרם בקר איננו
זה חלק שוסינו וגורל
לבזזינו:
יח הוי
ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש: השלח
בים צירים ובכלי גמא על
פני מים לכו מלאכים קלים
אל גוי ממשך ומורט אל

עם נורא מן הוא והלאה
גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו: כל
ישבי תבל ושכני ארץ
כנשא נס הרים תראו
וכתקע שופר תשמעו:
כי כה אמר יהוה אלי
אשקוטה ואביטה במכוני
כחם צח עלי אור כעב
טל בחם קציר: כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל
יהיה נצה וכרת הזלזלים
במזמרות ואת הנטישות
הסיר התז: יעזבו יחדו לעיט
הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף: בעת
ההיא יובל שי ליהוה
צבאות עם ממשך ומורט
ומעם נורא מן הוא והלאה
גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו אל
מקום שם יהוה צבאות הר
ציון:
יט משא
מצרים הנה יהוה רכב על
עב קל ובא מצרים ונעו
אלילי מצרים מפניו ולבב
מצרים ימס בקרבו: וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו
איש באחיו ואיש ברעהו

עיר בעיר ממלכה בממלכה
ונבקה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע ודרשו אל
האלילים ואל האטים ואל
האבת ואל הידענים
וסכרתי את מצרים ביד
אדנים קשה ומלך עז
ימשל בם נאם האדון
יהוה צבאות ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש
והאזניחו נהרות דללו וחרבו
יארי מצור קנה וסוף קמלו
ערות על יאור על פי יאור
וכל מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו ואנו הדיגים ואבלו
כל משליכי ביאור חכה
ופרשי מכמרת על פני
מים אמללו ובשו עבדי
פשתים שריקות וארגים
חורי והיו שתתיה מדכאים
כל עשי שכר אגמי נפש
אך אוילים שרי צען חכמי
יעצי פרעה עצה נבערה
איך תאמרו אל פרעה
בן חכמים אני בן מלכי
קדם איו אפוא חכמיך
ויגידו נא לך וידעו מה
יעץ יהוה צבאות על
מצרים נואלו שרי צען
נשאו שרי נף התעו את

מצרים פנת שבטיה יהוה
מסך בקרבה רוח עועים
והתעו את מצרים בכל
מעשהו כהתעות שכור
בקיאו ולא יהיה למצרים
מעשה אשר יעשה ראש
וזנב כפה ואגמון
ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד
מפני תנופת יד יהוה צבאות
אשר הוא מניף עליו והיתה
אדמת יהודה למצרים
לחגא כל אשר יזכיר אתה
אליו יפחד מפני עצת
יהוה צבאות אשר הוא
יועץ עליו
ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים
מדברות שפת כנען
ונשבעות ליהוה צבאות
עיר ההרס יאמר לאחת
ביום ההוא יהיה מזבח
ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה
והיה לאות ולעד ליהוה
צבאות בארץ מצרים
כי יצעקו אל יהוה מפני
לחצים וישלח להם מושיע
ורב והצילם ונודע יהוה

למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא ועבדו
זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה
ושלמו ונגף יהוה את מצרים
נגף ורפוא ושבו עד יהוה
ונעתר להם ורפאם
ביום ההוא תהיה
מסלה ממצרים אשורה
ובא אשור במצרים
ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור
ביום ההוא יהיה
ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב הארץ
אשר ברכו יהוה צבאות
לאמר ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אשור ונחלתי
כ ישראל בשנת
בא תרתן אשדודה בשלח
אתו סרגון מלך אשור
וילחם באשדוד וילכדה
בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן אמוץ לאמר
לך ופתחת השק מעל
מתניך ונעלך תחלץ מעל
רגליך ויעש כן הלך ערום
ויחף ויאמר יהוה כאשר
הלך עבדי ישעיהו ערום
ויחף שלש שנים אות
ומופת על מצרים ועל כוש

כן ינהג מלך אשור את
שבי מצרים ואת גלות כוש
נערים וזקנים ערום ויחף
וחשופי שת ערות מצרים
וחתו ובשו מכוש מבטם
ומן מצרים תפארתם ואמר
ישב האי הזה ביום ההוא
הנה כה מבטנו אשר נסנו
שם לעזרה להנצל מפני
מלך אשור ואיך נמלט
אנחנו
כא משא מדבר ים כסופות בנגב
לחלף ממדבר בא מארץ
נוראה חזות קשה הגד לי
הבוגד בוגד והשודד שודד
עלי עילם צורי מדי כל
אנחתה השבתי על כן
מלאו מתני חלחלה צירים
אחזוני כצירי יולדה נעויתי
משמע נבהלתי מראות
תעה לבבי פלצות בעתתני
את נשף חשקי שם לי
לחרדה ערך השלחן צפה
הצפית אכול שתה קומו
השרים משחו מגן
כי כה אמר אלי
אדני לך העמד המצפה
אשר יראה יגיד וראה
רכב צמד פרשים רכב
חמור רכב גמל והקשיב

קשב רב קשב ויקרא
אריה על מצפה אדני
אנכי עמד תמיד יומם ועל
משמרתי אנכי נצב כל
הלילות והנה זה בא רכב
איש צמד פרשים ויען
ויאמר נפלה נפלה בבל
וכל פסילי אלהיה שבר
לארץ מדשתי ובן גרני
אשר שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישראל
הגדתי לכם
משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה מלילה
שמר מה מליל אמר
שמר אתא בקר וגם לילה
אם תבעיון בעיו שבו אתיו
משא בערב ביער בערב
תלינו ארחות דדנים לקראת
צמא התיו מים ישבי ארץ
תימא בלחמו קדמו נדד
כי מפני חרבות נדדו מפני
חרב נטושה ומפני קשת
דרוכה ומפני כבד מלחמה
כי כה אמר אדני
אלי בעוד שנה כשני שכיר
וכלה כל כבוד קדר ושאר
מספר קשת גבורי בני קדר
ימעטו כי יהוה אלהי
ישראל דבר

כב משא גיא חזיון מה לך אפוא
כי עלית כלך לגגות תשאות
מלאה עיר הומיה קריה
עליזה חלליך לא חללי
חרב ולא מתי מלחמה כל
קציניך נדדו יחד מקשת
אסרו כל נמצאיך אסרו
יחדו מרחוק ברחו על כן
אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי כי יום
מהומה ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות בגיא
חזיון מקרקר קר ושוע
אל ההר ועילם נשא אשפה
ברכב אדם פרשים וקיר
ערה מגן ויהי מבחר עמקיך
מלאו רכב והפרשים שת
שתו השערה ויגל את
מסך יהודה ותבט ביום
ההוא אל נשק בית היער
ואת בקיעי עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי
הברכה התחתונה ואת
בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר החמה
ומקוה עשיתם בין החמתים
למי הברכה הישנה ולא
הבטתם אל עשיה ויצרה
מרחוק לא ראיתם ויקרא

אדני יהוה צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחגר שק׃ והנה
ששון ושמחה הרג בקר
ושחט צאן אכל בשר
ושתות יין אכול ושתו
כי מחר נמות׃ ונגלה באזני
יהוה צבאות אם יכפר
העון הזה לכם עד תמתון
אמר אדני יהוה צבאות׃
כה אמר אדני
יהוה צבאות לך בא אל
הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית׃ מה לך פה ומי
לך פה כי חצבת לך פה
קבר חצבי מרום קברו
חקקי בסלע משכן לו׃
הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך עטה׃
צנוף יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך׃
והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך׃ והיה
ביום ההוא וקראתי
לעבדי לאליקים בן
חלקיהו׃ והלבשתיו כתנתך
ואבנטך אחזקנו וממשלתך
אתן בידו והיה לאב ליושב

ירושלם ולבית יהודה׃
ונתתי מפתח בית דוד על
שכמו ופתח ואין סגר
וסגר ואין פתח׃ ותקעתיו
יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד לבית אביו׃
ותלו עליו כל כבוד בית
אביו הצאצאים והצפעות
כל כלי הקטן מכלי האגנות
ועד כל כלי הנבלים׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבאות
תמוש היתד התקועה
במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא
אשר עליה כי יהוה דבר׃

כג
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית
מבוא מארץ כתים נגלה
למו׃ דמו ישבי אי סחר
צידון עבר ים מלאוך׃
ובמים רבים זרע שחר
קציר יאור תבואתה ותהי
סחר גוים׃ בושי צידון כי
אמר ים מעוז הים לאמר
לא חלתי ולא ילדתי ולא
גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ כאשר שמע
למצרים יחילו כשמע צר׃
עברו תרשישה הילילו

ישבי אי׃ הזאת לכם עליזה
מימי קדם קדמתה יבלוה
רגליה מרחוק לגור׃ מי יעץ
זאת על צר המעטירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי
ארץ׃ יהוה צבאות יעצה
לחלל גאון כל צבי להקל
כל נכבדי ארץ׃ עברי ארצך
כיאר בת תרשיש אין
מזח עוד׃ ידו נטה על הים
הרגיז ממלכות יהוה צוה
אל כנען לשמד מעזניה׃
ויאמר לא תוסיפי עוד
לעלוז המעשקה בתולת
בת צידון כתים קומי עברי
גם שם לא ינוח לך׃ הן ארץ
כשדים זה העם לא היה
אשור יסדה לציים הקימו
בחיניו עררו ארמנותיה
שמה למפלה׃ הילילו
אניות תרשיש כי שדד
מעזכן׃ והיה
ביום ההוא ונשכחת צר
שבעים שנה כימי מלך
אחד מקץ שבעים שנה
יהיה לצר כשירת הזונה׃
קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי
שיר למען תזכרי׃
והיה מקץ שבעים

שנה יפקד יהוה את צר
ושבה לאתננה וזנתה את
כל ממלכות הארץ על
פני האדמה׃ והיה סחרה
ואתננה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יחסן כי ליושבים
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל
לשבעה ולמכסה עתיק׃

כד
הנה יהוה בוקק
הארץ ובולקה ועוה פניה
והפיץ ישביה׃ והיה כעם
ככהן כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשה בו׃ הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר
את הדבר הזה׃ אבלה נבלה
הארץ אמללה נבלה תבל
אמללו מרום עם הארץ׃
והארץ חנפה תחת ישביה
כי עברו תורת חלפו חק
הפרו ברית עולם׃ על כן
אלה אכלה ארץ ויאשמו
יושבי בה על כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנוש מזער׃
אבל תירוש אמללה גפן
נאנחו כל שמחי לב׃ שבת
משוש תפים חדל שאון
עליזים שבת משוש כנור׃
בשיר לא ישתו יין ימר

שכר לשתיו׃ נשברה
קרית תהו סגר כל בית
מבוא׃ צוחה על היין
בחוצות ערבה כל שמחה
גלה משוש הארץ׃ נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת
שער׃ כי כה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים כנקף
זית כעוללת אם כלה בציר׃
המה ישאו קולם ירנו בגאון
יהוה צהלו מים׃ על כן
בארים כבדו יהוה באיי
הים שם יהוה אלהי ישראל׃
מכנף הארץ
זמרת שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי אוי לי
בגדים בגדו ובגד בוגדים
בגדו׃ פחד ופחת ופח עליך
יושב הארץ׃ והיה הנס
מקול הפחד יפל אל הפחת
והעלה מתוך הפחת ילכד
בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעשו מוסדי ארץ׃
רעה התרעעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט
התמוטטה ארץ׃ נוע תנוע
ארץ כשכור והתנודדה
כמלונה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום׃
והיה ביום ההוא

יפקד יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה
על האדמה׃ ואספו אספה
אסיר על בור וסגרו על
מסגר ומרב ימים יפקדו׃
וחפרה הלבנה ובושה
החמה כי מלך יהוה צבאות
בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃

כה
יהוה אלהי אתה
ארוממך אודה שמך כי
עשית פלא עצות מרחוק
אמונה אמן׃ כי שמת
מעיר לגל קריה בצורה
למפלה ארמון זרים מעיר
לעולם לא יבנה׃ על כן
יכבדוך עם עז קרית גוים
עריצים ייראוך׃ כי היית
מעוז לדל מעוז לאביון
בצר לו מחסה מזרם צל
מחרב כי רוח עריצים כזרם
קיר׃ כחרב בציון שאון
זרים תכניע חרב בצל עב
זמיר עריצים יענה׃ ועשה
יהוה צבאות לכל העמים
בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים
ממחים שמרים מזקקים׃
ובלע בהר הזה פני הלוט
הלוט על כל העמים

והמסכה הנסוכה על כל
הגוים׃ בלע המות לנצח
ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו
יסיר מעל כל הארץ כי
יהוה דבר׃
ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יהוה קוינו לו
נגילה ונשמחה בישועתו׃
כי תנוח יד יהוה בהר הזה
ונדוש מואב תחתיו כהדוש
מתבן במי מדמנה׃ ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל
גאותו עם ארבות ידיו׃
ומבצר משגב חומתיך
השח השפיל הגיע לארץ
עד עפר׃ ביום
ההוא יושר השיר הזה
בארץ יהודה עיר עז לנו
ישועה ישית חומות וחיל׃
פתחו שערים ויבא גוי
צדיק שמר אמנים׃ יצר
סמוך תצר שלום שלום
כי בך בטוח׃ בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור
עולמים׃ כי השח ישבי
מרום קריה נשגבה
ישפילנה ישפילה עד

ארץ יגיענה עד עפר׃
תרמסנה רגל רגלי עני
פעמי דלים׃ ארח לצדיק
מישרים ישר מעגל צדיק
תפלס׃ אף ארח משפטיך
יהוה קוינוך לשמך ולזכרך
תאות נפש׃ נפשי אויתך
בלילה אף רוחי בקרבי
אשחרך כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו ישבי
תבל׃ יחן רשע בל למד
צדק בארץ נכחות יעול
ובל יראה גאות יהוה׃
יהוה רמה ידך
בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת
עם אף אש צריך תאכלם׃
יהוה תשפת שלום
לנו כי גם כל מעשינו
פעלת לנו׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר שמך׃
מתים בל יחיו רפאים בל
יקמו לכן פקדת ותשמידם
ותאבד כל זכר למו׃ יספת
לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ׃
יהוה בצר פקדוך צקון
לחש מוסרך למו׃ כמו
הרה תקריב ללדת תחיל

תזעק בחבליה כן היינו
מפניך יהוה׃ הרינו חלנו
כמו ילדנו רוח ישועת בל
נעשה ארץ ובל יפלו ישבי
תבל׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני
עפר כי טל אורת טלך
וארץ רפאים תפיל׃
לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתך בעדך חבי
כמעט רגע עד יעבר זעם׃
כי הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד על
כז הרוגיה׃ ביום
ההוא יפקד יהוה בחרבו
הקשה והגדולה והחזקה
על לויתן נחש ברח ועל
לויתן נחש עקלתון והרג
את התנין אשר בים׃
ביום ההוא כרם חמר
ענו לה׃ אני יהוה נצרה
לרגעים אשקנה פן יפקד
עליה לילה ויום אצרנה׃
חמה אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אציתנה יחד׃ או יחזק
במעזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי׃ הבאים

ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה׃ המכת מכהו הכהו
אם כהרג הרגיו הרג׃
בסאסאה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום
קדים׃ לכן בזאת יכפר
עון יעקב וזה כל פרי הסר
חטאתו בשומו כל אבני
מזבח כאבני גר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים׃
כי עיר בצורה בדד נוה
משלח ונעזב כמדבר שם
ירעה עגל ושם ירבץ וכלה
סעפיה׃ ביבש קצירה
תשברנה נשים באות
מאירות אותה כי לא עם
בינות הוא על כן לא ירחמנו
עשהו ויצרו לא יחננו׃
והיה ביום ההוא
יחבט יהוה משבלת הנהר
עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני
ישראל׃ והיה
ביום ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים בארץ
אשור והנדחים בארץ
מצרים והשתחוו ליהוה
בהר הקדש בירושלם׃
הוי עטרת גאות כח

שכרי אפרים וציץ נבל
צבי תפארתו אשר על
ראש גיא שמנים הלומי
יין׃ הנה חזק ואמץ לאדני
כזרם ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח
לארץ ביד׃ ברגלים תרמסנה
עטרת גאות שכורי אפרים׃
והיתה ציצת נבל צבי
תפארתו אשר על ראש
גיא שמנים כבכורה בטרם
קיץ אשר יראה הראה
אותה בעודה בכפו יבלענה׃
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת
צבי ולצפירת תפארה
לשאר עמו׃ ולרוח משפט
ליושב על המשפט
ולגבורה משיבי מלחמה
שערה׃ וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא
שגו בשכר נבלעו מן היין
תעו מן השכר שגו בראה
פקו פליליה׃ כי כל שלחנות
מלאו קיא צאה בלי
מקום׃ את מי יורה דעה
ואת מי יבין שמועה גמולי
מחלב עתיקי משדים׃ כי
צו לצו צו לצו קו לקו קו
לקו זעיר שם זעיר שם׃

כי בלעגי שפה ובלשון
אחרת ידבר אל העם הזה׃
אשר אמר אליהם זאת
המנוחה הניחו לעיף וזאת
המרגעה ולא אבוא שמוע׃
והיה להם דבר יהוה צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו זעיר
שם זעיר שם למען ילכו
וכשלו אחור ונשברו ונוקשו
ונלכדו׃ לכן
שמעו דבר יהוה אנשי לצון
משלי העם הזה אשר
בירושלם׃ כי אמרתם כרתנו
ברית את מות ועם שאול
עשינו חזה שיט שוטף כי
עבר לא יבואנו כי שמנו
כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון
אבן אבן בחן פנת יקרת
מוסד מוסד המאמין לא
יחיש׃ ושמתי משפט לקו
וצדקה למשקלת ויעה
ברד מחסה כזב וסתר מים
ישטפו׃ וכפר בריתכם את
מות וחזותכם את שאול
לא תקום שוט שוטף כי
יעבר והייתם לו למרמס׃
מדי עברו יקח אתכם כי
בבקר בבקר יעבר ביום

ובלילה והיה רק זועה
הבין שמועה׃ כי קצר
המצע מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס׃ כי כהר
פרצים יקום יהוה כעמק
בגבעון ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולעבד עבדתו
נכריה עבדתו׃ ועתה אל
תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם
כי כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות
על כל הארץ׃
האזינו ושמעו קולי
הקשיבו ושמעו אמרתי׃
הכל היום יחרש החרש
לזרע יפתח וישדד אדמתו׃
הלוא אם שוה פניה והפיץ
קצח וכמן יזרק ושם חטה
שורה ושערה נסמן וכסמת
גבלתו׃ ויסרו למשפט
אלהיו יורנו׃ כי לא בחרוץ
יודש קצח ואופן עגלה
על כמן יוסב כי במטה
יחבט קצח וכמן בשבט׃
לחם יודק כי לא לנצח
אדוש ידושנו והמם גלגל
עגלתו ופרשיו לא ידקנו׃
גם זאת מעם יהוה צבאות
יצאה הפליא עצה הגדיל
תושיה׃ הוי

אריאל אריאל קרית חנה
דוד ספו שנה על שנה
חגים ינקפו׃ והציקותי
לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאריאל׃
וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקימתי
עליך מצרת׃ ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף׃
והיה כאבק דק המון זריך
וכמץ עבר המון עריצים
והיה לפתע פתאם׃ מעם
יהוה צבאות תפקד ברעם
וברעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה׃
והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים
על אריאל וכל צביה
ומצדתה והמציקים לה׃
והיה כאשר יחלם הרעב
והנה אוכל והקיץ וריקה
נפשו וכאשר יחלם הצמא
והנה שתה והקיץ והנה
עיף ונפשו שוקקה כן יהיה
המון כל הגוים הצבאים
על הר ציון׃
התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו

ולא יין נעו ולא שכר׃ כי
נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה׃ ותהי לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה
ואמר לא אוכל כי חתום
הוא׃ ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא
נא זה ואמר לא ידעתי
ספר׃ ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה
בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו
רחק ממני ותהי יראתם
אתי מצות אנשים מלמדה׃
לכן הנני יוסף
להפליא את העם הזה הפלא
ופלא ואבדה חכמת חכמיו
ובינת נבניו תסתתר׃
הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה והיה
במחשך מעשיהם ויאמרו
מי ראנו ומי ידענו׃ הפככם
אם כחמר היוצר יחשב
כי יאמר מעשה לעשהו
לא עשני ויצר אמר ליצרו
לא הבין׃ הלוא עוד מעט
מזער ושב לבנון לכרמל

והכרמל ליער יחשב׃
ושמעו ביום ההוא החרשים
דברי ספר ומאפל ומחשך
עיני עורים תראינה׃ ויספו
ענוים ביהוה שמחה ואביוני
אדם בקדוש ישראל יגילו׃
כי אפס עריץ וכלה לץ
ונכרתו כל שקדי און׃
מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח
בשער יקשון ויטו בתהו
צדיק׃
לכן כה אמר יהוה אל בית
יעקב אשר פדה את אברהם
לא עתה יבוש יעקב ולא
עתה פניו יחורו׃ כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו
את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו׃ וידעו תעי
רוח בינה ורוגנים ילמדו
לקח׃
הוי בנים סוררים נאם יהוה
לעשות עצה ולא מני ולנסך
מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת׃ ההלכים
לרדת מצרים ופי לא שאלו
לעוז במעוז פרעה ולחסות
בצל מצרים׃ והיה לכם מעוז
פרעה לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה׃ כי היו בצען

שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃
כל הבאיש על עם לא יועילו
למו לא לעזר ולא להועיל
כי לבשת וגם לחרפה׃
משא בהמות נגב
בארץ צרה וצוקה לביא
וליש מהם אפעה ושרף
מעופף ישאו על כתף עירים
חיליהם ועל דבשת גמלים
אוצרתם על עם לא יועילו׃
ומצרים הבל וריק יעזרו
לכן קראתי לזאת רהב הם
שבת׃ עתה בוא כתבה על
לוח אתם ועל ספר חקה
ותהי ליום אחרון לעד עד
עולם׃ כי עם מרי הוא בנים
כחשים בנים לא אבו שמוע
תורת יהוה׃ אשר אמרו
לראים לא תראו ולחזים
לא תחזו לנו נכחות דברו
לנו חלקות חזו מהתלות׃
סורו מני דרך הטו מני ארח
השביתו מפנינו את קדוש
ישראל׃ לכן
כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו
בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
לכן יהיה לכם העון הזה
כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע

יבוא שברה׃ ושברה כשבר
נבל יוצרים כתות לא יחמל
ולא ימצא במכתתו חרש
לחתות אש מיקוד ולחשף
מים מגבא׃
כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה
ונחת תושעון בהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אביתם׃ ותאמרו לא
כי על סוס ננוס על כן תנוסון
ועל קל נרכב על כן יקלו
רדפיכם׃ אלף אחד מפני
גערת אחד מפני גערת
חמשה תנסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש ההר וכנס
על הגבעה׃ ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם
כי אלהי משפט יהוה
אשרי כל חוכי לו׃
כי עם בציון ישב
בירושלם בכה לא תבכה
חנון יחנך לקול זעקך
כשמעתו ענך׃ ונתן לכם
אדני לחם צר ומים לחץ
ולא יכנף עוד מוריך והיו
עיניך ראות את מוריך׃
ואזניך תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו בו כי
תאמינו וכי תשמאילו׃

וטמאתם את צפוי פסילי
כספך ואת אפדת מסכת
זהבך תזרם כמו דוה צא
תאמר לו ונתן מטר זרעך
אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקניך
ביום ההוא כר נרחב
והאלפים והעירים עבדי
האדמה בליל חמיץ יאכלו
אשר זרה ברחת ובמזרה
והיה על כל הר גבה ועל
כל גבעה נשאה פלגים
יבלי מים ביום הרג רב
בנפל מגדלים:
והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה
שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה את
שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא: הנה
שם יהוה בא ממרחק בער
אפו וכבד משאה שפתיו
מלאו זעם ולשונו כאש
אכלת ורוחו כנחל שוטף
עד צואר יחצה להנפה
גוים בנפת שוא ורסן מתעה
על לחיי עמים השיר יהיה
לכם כליל התקדש
ושמחת לבב כהולך בחליל

לבוא בהר יהוה אל צור
ישראל והשמיע יהוה את
הוד קולו ונחת זרועו יראה
בזעף אף ולהב אש אוכלה
נפץ וזרם ואבן ברד: כי
מקול יהוה יחת אשור
בשבט יכה והיה כל
מעבר מטה מוסדה אשר
יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה
נלחם בה: כי ערוך מאתמול
תפתה גם היא למלך הוכן
העמיק הרחיב מדרתה
אש ועצים הרבה נשמת
יהוה כנחל גפרית בערה
בה: הוי
היורדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו
על קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי
און ומצרים אדם ולא אל
וסוסיהם בשר ולא רוח
ויהוה יטה ידו וכשל
עוזר ונפל עזר ויחדו כלם
יכליון: כי

כה אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר על
טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא יחת
ומהמונם לא יענה כן ירד
יהוה צבאות לצבא על
הר ציון ועל גבעתה: כצפרים
עפות כן יגן יהוה צבאות
על ירושלם גנון והציל
פסוח והמליט: שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל
כי ביום ההוא ימאסון איש
אלילי כספו ואלילי זהבו
אשר עשו לכם ידיכם חטא
ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו
ונס לו מפני חרב ובחוריו
למס יהיו: וסלעו ממגור
יעבור וחתו מנס שריו נאם
יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם:
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו:
והיה איש כמחבא רוח
וסתר זרם כפלגי מים בציון
כצל סלע כבד בארץ
עיפה: ולא תשעינה עיני
ראים ואזני שמעים תקשבנה
ולבב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלגים תמהר לדבר

צחות: לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר
שוע: כי נבל נבלה ידבר
ולבו יעשה און לעשות
חנף ולדבר אל יהוה תועה
להריק נפש רעב ומשקה
צמא יחסיר: וכלי כליו רעים
הוא זמות יעץ לחבל ענוים
באמרי שקר ובדבר אביון
משפט: ונדיב נדיבות יעץ
והוא על נדיבות יקום:
נשים שאננות
קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי: ימים
על שנה תרגזנה בטחות כי
כלה בציר אסף בלי יבוא:
חרדו שאננות רגזה בטחות
פשטה וערה וחגורה על
חלצים: על שדים ספדים
על שדי חמד על גפן פריה:
על אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עליזה: כי ארמון נטש
המון עיר עזב עפל ובחן
היה בעד מערות עד עולם
משוש פראים מרעה
עדרים: עד יערה עלינו
רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל ליער יחשב:
ושכן במדבר משפט

וצדקה בכרמל תשב: והיה
מעשה הצדקה שלום
ועבדת הצדקה השקט
ובטח עד עולם: וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות
מבטחים ובמנוחות שאננות:
וברד ברדת היער ובשפלה
תשפל העיר: אשריכם
זרעי על כל מים משלחי
רגל השור והחמור:
הוי שודד ואתה לא
שדוד ובוגד ולא בגדו בו
כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך:

יהוה חננו לך קוינו היה
זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה: מקול המון נדדו
עמים מרוממתך נפצו גוים:
ואסף שללכם אסף החסיל
כמשק גבים שוקק בו:
נשגב יהוה כי שכן מרום
מלא ציון משפט וצדקה:
והיה אמונת עתיך חסן
ישועת חכמת ודעת יראת
יהוה היא אוצרו:
הן אראלם צעקו
חצה מלאכי שלום מר
יבכיון: נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס

ערים לא חשב אנוש: אבל
אמללה ארץ החפיר לבנון
קמל היה השרון כערבה
ונער בשן וכרמל: עתה
אקום יאמר יהוה עתה
ארומם עתה אנשא: תהרו
חשש תלדו קש רוחכם
אש תאכלכם: והיו עמים
משרפות שיד קוצים כסוחים
באש יצתו:
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים גבורתי:
פחדו בציון חטאים אחזה
רעדה חנפים מי יגור לנו
אש אוכלה מי יגור לנו
מוקדי עולם: הולך צדקות
ודובר מישרים מאס בבצע
מעשקות נער כפיו מתמך
בשחד אטם אזנו משמע
דמים ועצם עיניו מראות
ברע: הוא מרומים ישכן
מצדות סלעים משגבו
לחמו נתן מימיו נאמנים:
מלך ביפיו תחזינה עיניך
תראינה ארץ מרחקים:
לבך יהגה אימה איה ספר
איה שקל איה ספר את
המגדלים: את עם נועז לא
תראה עם עמקי שפה
משמוע נלעג לשון אין

בינה חזה ציון קרית מועדנו
עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען
בל יסע יתדתיו לנצח וכל
חבליו בל ינתקו כי אם שם
אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך
בו אני שיט וצי אדיר לא
יעברנו כי יהוה שפטנו
יהוה מחקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו נטשו חבליך
בל יחזקו כן תרנם בל פרשו
נס אז חלק עד שלל מרבה
פסחים בזזו בז ובל יאמר
שכן חליתי העם הישב
בה נשא עון
לד קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל
צאצאיה כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על
כל צבאם החרימם נתנם
לטבח וחלליהם ישלכו
ופגריהם יעלה באשם
ונמסו הרים מדמם ונמקו
כל צבא השמים ונגלו
כספר השמים וכל צבאם
יבול כנבל עלה מגפן
וכנבלת מתאנה כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום

תרד ועל עם חרמי למשפט
חרב ליהוה מלאה דם
הדשנה מחלב מדם כרים
ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום
וירדו ראמים עמם ופרים
עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון
ונהפכו נחליה לזפת ועפרה
לגפרית והיתה ארצה
לזפת בערה לילה ויומם
לא תכבה לעולם יעלה
עשנה מדור לדור תחרב
לנצח נצחים אין עבר בה
וירשוה קאת וקפוד
וינשוף וערב ישכנו בה
ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו חריה ואין שם מלוכה
יקראו וכל שריה יהיו
אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה תנים
חציר לבנות יענה ופגשו
ציים את איים ושעיר
על רעהו יקרא אך שם
הרגיעה לילית ומצאה
לה מנוח שמה קננה קפוז

ותמלט ובקעה ודגרה
בצלה אך שם נקבצו דיות
אשה רעותה דרשו מעל
ספר יהוה וקראו אחת
מהנה לא נעדרה אשה
רעותה לא פקדו כי פי הוא
צוה ורוחו הוא קבצן והוא
הפיל להן גורל וידו חלקתה
להם בקו עד עולם יירשוה
לדור ודור ישכנו בה
לה ישושום מדבר וציה
ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה
הדר הכרמל והשרון המה
יראו כבוד יהוה הדר אלהינו
חזקו ידים רפות
וברכים כשלות אמצו
אמרו לנמהרי לב חזקו
אל תיראו הנה אלהיכם
נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא וישעכם אז
תפקחנה עיני עורים ואזני
חרשים תפתחנה אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון אלם
כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים
בנוה תנים רבצה חציר
לקנה וגמא והיה שם מסלול

ודרך ודרך הקדש יקרא
לה לא יעברנו טמא והוא
למו הלך דרך ואוילים
לא יתעו לא יהיה שם
אריה ופריץ חיות בל
יעלנה לא תמצא שם
והלכו גאולים ופדויי יהוה
ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה ויהי לו
בארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם וישלח
מלך אשור את רבשקה
מלכיש ירושלמה אל
המלך חזקיהו בחיל כבד
ויעמד בתעלת הברכה
העליונה במסלת שדה כובס
ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן
אסף המזכיר ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת
אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה

עתה על מי בטחת כי
מרדת בי הנה בטחת על
משענת הקנה הרצוץ
הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליו ובא בכפו
ונקבה כן פרעה מלך
מצרים לכל הבטחים עליו
וכי תאמר אלי אל יהוה
בטחנו הלוא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במותיו
ואת מזבחותיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו ועתה
התערב נא את אדני המלך
אשור ואתנה לך אלפים
סוסים אם תוכל לתת לך
רכבים עליהם ואיך תשיב
את פני פחת אחד עבדי
אדני הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ולפרשים
ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה יהוה אמר אלי
עלה אל הארץ הזאת
והשחיתה ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל
תדבר אלינו יהודית באזני
העם אשר על החומה

ויאמר רבשקה האל
אדניך ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים
על החומה לאכל את
חריהם ולשתות את מימי
שיניהם עמכם ויעמד
רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את
דברי המלך הגדול מלך
אשור כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי
לא יוכל להציל אתכם
ואל יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל יצילנו
יהוה לא תנתן העיר הזאת
ביד מלך אשור אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר
המלך אשור עשו אתי
ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מי בורו עד
באי ולקחתי אתכם אל
ארץ כארצכם ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים
פן יסית אתכם חזקיהו
לאמר יהוה יצילנו ההצילו
אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי

ספרוים וכי הצילו את
שמרון מידי׃ מי בכל
אלהי הארצות האלה
אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי׃ ויחרישו
ולא ענו אתו דבר כי
מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׃ ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר ויואח
בן אסף המזכיר אל
חזקיהו קרועי בגדים
ויגידו לו את דברי רבשקה׃
ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא
בית יהוה׃ וישלח את
אליקים אשר על הבית
ואת שבנא הספר ואת
זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא׃ ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו
יום צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים עד
משבר וכח אין ללדה׃
אולי ישמע יהוה אלהיך
את דברי רבשקה אשר
שלחו מלך אשור אדניו

לחרף אלהים חי והוכיח
בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד
השארית הנמצאה׃ ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל
ישעיהו׃ ויאמר אליהם
ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה
אל תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר גדפו
נערי מלך אשור אותי׃
הנני נותן בו רוח ושמע
שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו׃
וישב רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש׃
וישמע על תרהקה מלך
כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו
לאמר׃ כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר
אתה בטח בו לאמר לא
תנתן ירושלם ביד מלך
אשור׃ הנה אתה שמעת
אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל׃ ההצילו אותם

אלהי הגוים אשר השחיתו
אבותי את גוזן ואת חרן
ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃
איה מלך חמת ומלך
ארפד ומלך לעיר ספרוים
הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו
את הספרים מיד המלאכים
ויקראהו ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני
יהוה׃ ויתפלל
חזקיהו אל יהוה לאמר׃
יהוה צבאות אלהי ישראל
יושב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ׃ הטה
יהוה אזנך ושמע פקח
יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב אשר
שלח לחרף אלהים חי׃
אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ואת
ארצם׃ ונתן את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ויאבדום׃ ועתה
יהוה אלהינו הושיענו
מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך׃
וישלח ישעיהו בן אמוץ

אל חזקיהו לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור׃ זה
הדבר אשר דבר יהוה
עליו בזה לך לעגה לך
בתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה בת ירושלם׃
את מי חרפת וגדפת ועל
מי הרימותה קול ותשא
מרום עיניך אל קדוש
ישראל׃ ביד עבדיך חרפת
אדני ותאמר ברב רכבי
אני עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרות קומת ארזיו
מבחר ברושיו ואבוא מרום
קצו יער כרמלו׃ אני קרתי
ושתיתי מים ואחרב בכף
פעמי כל יארי מצור׃ הלוא
שמעת למרחוק אותה
עשיתי מימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות׃
ויושביהן קצרי יד חתו ובשו
היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני
קמה׃ ושבתך וצאתך ובאך
ידעתי ואת התרגזך אלי׃
יען התרגזך אלי ושאננך
עלה באזני ושמתי חחי

באפך ומתגי בשפתיך
והשיבותיך בדרך אשר
באת בה׃ וזה לך האות אכול
השנה ספיח ובשנה השנית
שחיס ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכול פרים׃ ויספה פליטת
בית יהודה הנשארה שרש
למטה ועשה פרי למעלה׃
כי מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה צבאות תעשה זאת׃
לכן כה אמר
יהוה אל מלך אשור לא
יבא אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סללה׃
בדרך אשר בא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה׃ וגנותי על העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי׃
ויצא מלאך יהוה ויכה
במחנה אשור מאה ושמונים
וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים
מתים׃ ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וישב
בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך

ושראצר בניו הכהו בחרב
והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃
בימים ההם חלה
חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי מת אתה ולא
תחיה׃ ויסב חזקיהו פניו
אל הקיר ויתפלל אל
יהוה׃ ויאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול׃

ויהי דבר יהוה אל ישעיהו
לאמר׃ הלוך ואמרת אל
חזקיהו כה אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתך
הנני יוסיף על ימיך חמש
עשרה שנה׃ ומכף מלך
אשור אצילך ואת העיר
הזאת וגנותי על העיר הזאת׃
וזה לך האות מאת יהוה
אשר יעשה יהוה את
הדבר הזה אשר דבר׃ הנני
משיב את צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז

בשמש אחרנית עשר
מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעלות
אשר ירדה׃
מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בחלתו ויחי
מחליו׃ אני אמרתי בדמי
ימי אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי׃ אמרתי
לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל׃ דורי נסע
ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה
יבצעני מיום עד לילה
תשלימני׃ שויתי עד בקר
כארי כן ישבר כל עצמותי
מיום עד לילה תשלימני׃
כסוס עגור כן אצפצף
אהגה כיונה דלו עיני
למרום אדני עשקה לי
ערבני׃ מה אדבר ואמר
לי והוא עשה אדדה כל
שנותי על מר נפשי׃ אדני
עליהם יחיו ולכל בהן חיי
רוחי ותחלימני והחייני׃
הנה לשלום מר לי מר
ואתה חשקת נפשי משחת
בלי כי השלכת אחרי גוך
כל חטאי׃ כי לא שאול

תודך מות יהללך לא ישברו
יורדי בור אל אמתך׃ חי חי
הוא יודך כמוני היום אב
לבנים יודיע אל אמתך׃
יהוה להושיעני ונגנותי
ננגן כל ימי חיינו על בית
יהוה׃ ויאמר ישעיהו
ישאו דבלת תאנים וימרחו
על השחין ויחי׃ ויאמר
חזקיהו מה אות כי אעלה
לט בית יהוה׃ בעת
ההוא שלח מרדך
בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה
ויחזק׃ וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא
באצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו׃
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל׃

ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתם
באצרתי׃ ויאמר ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות׃ הנה ימים
באים ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר
דבר אמר יהוה׃ ומבניך
אשר יצאו ממך אשר
תוליד יקחו והיו סריסים
בהיכל מלך בבל׃ ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברת
ויאמר כי יהיה שלום ואמת
מ בימי׃ נחמו
נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
דברו על לב ירושלם וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקחה מיד
יהוה כפלים בכל חטאתיה׃

קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה
לאלהינו׃ כל גיא ינשא וכל
הר וגבעה ישפלו והיה
העקב למישור והרכסים
לבקעה׃ ונגלה כבוד יהוה

וראו כל בשר יחדו כי פי
יהוה דבר׃ קול
אמר קרא ואמר מה אקרא
כל הבשר חציר וכל חסדו
כציץ השדה׃ יבש חציר
נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה
בו אכן חציר העם׃ יבש חציר
נבל ציץ ודבר אלהינו יקום
לעולם׃ על הר
גבה עלי לך מבשרת ציון
הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי
אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה
לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו׃ כרעה עדרו ירעה
בזרעו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות ינהל׃
מי מדד בשעלו
מים ושמים בזרת תכן וכל
בשלש עפר הארץ ושקל
בפלס הרים וגבעות במאזנים׃
מי תכן את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ את מי נועץ
ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו דעת
ודרך תבונות יודיענו׃ הן
גוים כמר מדלי וכשחק
מאזנים נחשבו הן איים

כדק יטול׃ ולבנון אין די
בער וחיתו אין די עולה׃
כל הגוים כאין
נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃
ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו׃ הפסל נסך
חרש וצרף בזהב ירקענו
ורתקות כסף צורף׃ המסכן
תרומה עץ לא ירקב יבחר
חרש חכם יבקש לו להכין
פסל לא ימוט׃
הלא תדעו הלא
תשמעו הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינתם מוסדות
הארץ׃ הישב על חוג הארץ
וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת׃ הנותן רוזנים לאין
שפטי ארץ כתהו עשה׃
אף בל נטעו אף בל זרעו
אף בל שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם׃
ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש׃ שאו
מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא
מרב אונים ואמיץ כח
איש לא נעדר׃

למה תאמר
יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
משפטי יעבור׃ הלוא ידעת
אם לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ
לא ייעף ולא ייגע אין חקר
לתבונתו׃ נתן ליעף כח ולאין
אונים עצמה ירבה׃ ויעפו
נערים ויגעו ובחורים כשול
יכשלו׃ וקוי יהוה יחליפו
כח יעלו אבר כנשרים
ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
מא ייעפו׃ החרישו
אלי איים ולאמים יחליפו
כח יגשו אז ידברו יחדו
למשפט נקרבה׃ מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש נדף
קשתו׃ ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבוא׃ מי
פעל ועשה קרא הדרות
מראש אני יהוה ראשון
ואת אחרנים אני הוא׃ ראו
איים ויראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון׃ איש
את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק׃ ויחזק חרש
את צרף מחליק פטיש

את הולם פעם אמר לדבק
טוב הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט׃ ואתה
ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתיך זרע אברהם אהבי׃
אשר החזקתיך מקצות
הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך׃
אל תירא כי עמך אני אל
תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף
תמכתיך בימין צדקי׃ הן
יבשו ויכלמו כל הנחרים
בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין
וכאפס אנשי מלחמתך׃
כי אני יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר לך אל תירא
אני עזרתיך׃
אל תיראי תולעת
יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל׃ הנה שמתיך
למורג חרוץ חדש בעל
פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים׃ תזרם
ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל ביהוה

בקדוש ישראל תתהלל׃
העניים והאביונים
מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא
אעזבם׃ אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות
מעינות אשים מדבר
לאגם מים וארץ ציה
למוצאי מים׃ אתן במדבר
ארז שטה והדס ועץ
שמן אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו׃
למען יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו כי יד יהוה
עשתה זאת וקדוש ישראל
בראה׃ קרבו ריבכם יאמר
יהוה הגישו עצמותיכם
יאמר מלך יעקב׃ יגישו
ויגידו לנו את אשר תקרינה
הראשנות מה הנה הגידו
ונשימה לבנו ונדעה
אחריתן או הבאות
השמיענו׃ הגידו האתיות
לאחור ונדעה כי אלהים
אתם אף תטיבו ותרעו
ונשתעה ונרא יחדו׃ הן
אתם מאין ופעלכם מאפע
תועבה יבחר בכם׃
העירותי מצפון

ויאת ממזרח שמש יקרא
בשמי ויבא סגנים כמו
חמר וכמו יוצר ירמס טיט׃
מי הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק אף
אין מגיד אף אין משמיע
אף אין שמע אמריכם׃
ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר אתן׃
וארא ואין איש ומאלה
ואין יועץ ואשאלם וישיבו
דבר׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃

כב
הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא׃ לא
יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו׃ קנה
רצוץ לא ישבור ופשתה
כהה לא יכבנה לאמת
יוציא משפט׃ לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים בארץ
משפט ולתורתו איים
ייחלו׃ כה
אמר האל יהוה בורא
השמים ונוטיהם רוקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה
לעם עליה ורוח להלכים
בה׃ אני יהוה קראתיך בצדק

ואחזק בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים׃ לפקח
עינים עורות להוציא
ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי חשך׃ אני יהוה הוא
שמי וכבודי לאחר לא
אתן ותהלתי לפסילים׃
הראשנות הנה באו וחדשות
אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם׃
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי
הים ומלאו איים וישביהם׃
ישאו מדבר ועריו חצרים
תשב קדר ירנו ישבי סלע
מראש הרים יצוחו׃ ישימו
ליהוה כבוד ותהלתו באיים
יגידו׃ יהוה כגבור יצא
כאיש מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על איביו
יתגבר׃
החשיתי מעולם אחריש
אתאפק כיולדה אפעה
אשם ואשאף יחד׃ אחריב
הרים וגבעות וכל עשבם
אוביש ושמתי נהרות
לאיים ואגמים אוביש׃
והולכתי עורים בדרך לא
ידעו בנתיבות לא ידעו
אדריכם אשים מחשך

לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים
עשיתם ולא עזבתים׃ נסגו
אחור יבשו בשת הבטחים
בפסל האמרים למסכה
אתם אלהינו׃
החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות׃
מי עור כי אם עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור
כמשלם ועור כעבד יהוה׃
ראית רבות ולא תשמר
פקוח אזנים ולא ישמע׃
יהוה חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר׃ והוא
עם בזוז ושסוי הפח בחורים
כלם ובבתי כלאים החבאו
היו לבז ואין מציל משסה
ואין אמר השב׃ מי בכם
יאזין זאת יקשב וישמע
לאחור׃ מי נתן למשוסה
יעקב וישראל לבזזים
הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא
אבו בדרכיו הלוך ולא
שמעו בתורתו׃ וישפך
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישים על
לב׃ ועתה
מג
כה אמר יהוה בראך יעקב

ויצרך ישראל אל תירא
כי גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה׃ כי תעבר במים אתך
אני ובנהרות לא ישטפוך
כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ כי
אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא
תחתיך׃ מאשר יקרת בעיני
נכבדת ואני אהבתיך ואתן
אדם תחתיך ולאמים תחת
נפשך׃ אל תירא כי אתך
אני ממזרח אביא זרעך
וממערב אקבצך׃ אמר
לצפון תני ולתימן אל תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי
מקצה הארץ׃ כל הנקרא
בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו׃ הוציא
עם עור ועינים יש וחרשים
ואזנים למו׃ כל הגוים
נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם
ויצדקו וישמעו ויאמרו
אמת׃ אתם עדי נאם יהוה
ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו
כי אני הוא לפני לא נוצר

אל ואחרי לא יהיה׃
אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע׃ אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי
נאם יהוה ואני אל׃ גם מיום
אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה׃
כה אמר יהוה גאלכם
קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי
בריחים כלם וכשדים
באניות רנתם׃ אני יהוה
קדושכם בורא ישראל
מלככם׃
כה אמר יהוה הנותן בים
דרך ובמים עזים נתיבה׃
המוציא רכב וסוס חיל
ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ אל
תזכרו ראשנות וקדמניות
אל תתבננו׃ הנני עשה
חדשה עתה תצמח הלוא
תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישמון נהרות׃
תכבדני חית השדה תנים
ובנות יענה כי נתתי במדבר
מים נהרות בישמון
להשקות עמי בחירי׃ עם
זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃

ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל׃
לא הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה׃ לא קנית
לי בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבדתני
בחטאותיך הוגעתני
בעונתיך׃ אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני
וחטאתיך לא אזכר׃
הזכירני נשפטה יחד
ספר אתה למען תצדק׃
אביך הראשון חטא
ומליציך פשעו בי׃ ואחלל
שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב וישראל לגדופים׃
ועתה שמע
יעקב עבדי וישראל
בחרתי בו׃ כה אמר יהוה
עשך ויצרך מבטן יעזרך
אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו׃ כי אצק
מים על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי על
זרעך וברכתי על צאצאיך׃
וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא בשם

יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
ובשם ישראל יכנה׃
כה אמר יהוה מלך
ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים׃ ומי
כמוני יקרא ויגידה ויערכה
לי משומי עם עולם ואתיות
ואשר תבאנה יגידו למו׃
אל תפחדו ואל תרהו הלא
מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בל
ידעתי׃ יצרי פסל כלם
תהו וחמודיהם בל יועילו
ועדיהם המה בל יראו
ובל ידעו למען יבשו׃
מי יצר אל ופסל נסך
לבלתי הועיל׃ הן כל חבריו
יבשו וחרשים המה מאדם
יתקבצו כלם יעמדו יפחדו
יבשו יחד׃ חרש ברזל
מעצד ופעל בפחם ובמקבות
יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו
גם רעב ואין כח לא שתה
מים וייעף׃ חרש עצים
נטה קו יתארהו בשרד
יעשהו במקצעות ובמחוגה
יתארהו ויעשהו כתבנית
איש כתפארת אדם לשבת

בית׃ לכרת לו ארזים
ויקח תרזה ואלון ויאמץ
לו בעצי יער נטע ארן
וגשם יגדל׃ והיה לאדם
לבער ויקח מהם ויחם אף
ישיק ואפה לחם אף יפעל
אל וישתחו עשהו פסל
ויסגד למו׃ חציו שרף במו
אש על חציו בשר יאכל
יצלה צלי וישבע אף יחם
ויאמר האח חמותי ראיתי
אור׃ ושאריתו לאל עשה
לפסלו יסגד לו וישתחו
ויתפלל אליו ויאמר
הצילני כי אלי אתה׃ לא
ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל
לבתם׃ ולא ישיב אל לבו
ולא דעת ולא תבונה לאמר
חציו שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול עץ
אסגוד׃ רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו
ולא יאמר הלוא שקר
בימיני׃
זכר אלה יעקב וישראל
כי עבדי אתה יצרתיך עבד
לי אתה ישראל לא תנשני׃

מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך׃ רנו שמים כי עשה
יהוה הריעו תחתיות ארץ
פצחו הרים רנה יער וכל
עץ בו כי גאל יהוה יעקב
ובישראל יתפאר׃
כה אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אנכי יהוה עשה כל
נטה שמים לבדי רקע
הארץ מי אתי׃ מפר אתות
בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל׃
מקים דבר עבדו ועצת
מלאכיו ישלים האמר
לירושלם תושב ולערי
יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם׃ האמר לצולה
חרבי ונהרתיך אוביש׃
האמר לכורש רעי וכל
חפצי ישלים ולאמר
לירושלם תבנה והיכל
תוסד׃
כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים לא
יסגרו׃ אני לפניך אלך
והדורים אושר דלתות

נחושה אשבר ובריחי ברזל
אגדע׃ ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי ישראל׃
למען עבדי יעקב וישראל
בחירי ואקרא לך בשמך
אכנך ולא ידעתני׃ אני
יהוה ואין עוד זולתי אין
אלהים אאזרך ולא ידעתני׃
למען ידעו ממזרח שמש
וממערבה כי אפס בלעדי
אני יהוה ואין עוד׃ יוצר
אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה
עשה כל אלה׃
הרעיפו שמים ממעל
ושחקים יזלו צדק תפתח
ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו׃
הוי רב את יצרו
חרש את חרשי אדמה
היאמר חמר ליצרו מה
תעשה ופעלך אין ידים
לו׃ הוי אמר
לאב מה תוליד ולאשה
מה תחילין׃
כה אמר יהוה קדוש ישראל
ויצרו האתיות שאלוני
על בני ועל פעל ידי תצוני׃

אנכי עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי נטו
שמים וכל צבאם צויתי
אנכי העירתהו בצדק וכל
דרכיו אישר הוא יבנה
עירי וגלותי ישלח לא
במחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות׃
כה אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך
יהיו אחריך ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו
אליך יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים׃
אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע׃
בושו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃
ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא
תבשו ולא תכלמו עד
עולמי עד׃
כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה
לשבת יצרה אני יהוה
ואין עוד לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא

אמרתי לזרע יעקב תהו
בקשוני אני יהוה דבר
צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם
ומתפללים אל אל לא
יושיע׃ הגידו והגישו אף
יועצו יחדו מי השמיע
זאת מקדם מאז הגידה
הלוא אני יהוה ואין עוד
אלהים מבלעדי אל צדיק
ומושיע אין זולתי׃ פנו
אלי והושעו כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד׃
בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב כי
לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׃ אך ביהוה לי
אמר צדקות ועז עדיו
יבוא ויבשו כל הנחרים
בו׃ ביהוה יצדקו ויתהללו
מו כל זרע ישראל׃ כרע בל
קרס נבו היו עצביהם
לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמוסות משא לעיפה׃
קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלט משא ונפשם בשבי
הלכה׃
שמעו אלי בית יעקב

וכל שארית בית ישראל
העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא
ואני אסבל ואמלט׃
למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני
ונדמה׃ הזלים זהב מכיס
וכסף בקנה ישקלו ישכרו
צורף ויעשהו אל יסגדו
אף ישתחוו׃ ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו
תחתיו ויעמד ממקומו
לא ימיש אף יצעק אליו
ולא יענה מצרתו לא
יושיענו׃
זכרו זאת והתאששו
השיבו פושעים על לב׃
זכרו ראשנות מעולם כי
אנכי אל ואין עוד אלהים
ואפס כמוני׃ מגיד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא
נעשו אמר עצתי תקום
וכל חפצי אעשה׃ קרא
ממזרח עיט מארץ מרחק
איש עצתו אף דברתי אף
אביאנה יצרתי אף אעשנה׃
מז שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים מצדקה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק

18

ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי׃
רדי ושבי על עפר בתולת
בת בבל שבי לארץ אין
כסא בת כשדים כי לא
תוסיפי יקראו לך רכה
וענגה׃ קחי רחים וטחני
קמח גלי צמתך חשפי
שבל גלי שוק עברי
נהרות׃ תגל ערותך גם
תראה חרפתך נקם אקח
ולא אפגע אדם׃
גאלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל׃ שבי דומם
ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך
גברת ממלכות׃ קצפתי
על עמי חללתי נחלתי
ואתנם בידך לא שמת
להם רחמים על זקן הכבדת
עלך מאד׃ ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא שמת
אלה על לבך לא זכרת
אחריתה׃
ועתה שמעי זאת
עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי
עוד לא אשב אלמנה ולא
אדע שכול׃ ותבאנה לך

שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמן כתמם באו
עליך ברב כשפיך בעצמת
חבריך מאד׃ ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני
חכמתך ודעתך היא שובבתך
ותאמרי בלבך אני ואפסי
עוד׃ ובא עליך רעה לא
תדעי שחרה ותפל עליך
הוה לא תוכלי כפרה ותבא
עליך פתאם שאה לא
תדעי׃ עמדי נא בחבריך
וברב כשפיך באשר יגעת
מנעוריך אולי תוכלי הועיל
אולי תערוצי׃ נלאית ברב
עצתיך יעמדו נא ויושעך
הברו שמים החזים בכוכבים
מודיעים לחדשים מאשר
יבאו עליך׃ הנה היו כקש
אש שרפתם לא יצילו
את נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשבת
נגדו׃ כן היו לך אשר יגעת
סחריך מנעוריך איש
לעברו תעו אין מושיעך׃

מח שמעו זאת בית יעקב
הנקראים בשם ישראל
וממי יהודה יצאו הנשבעים
בשם יהוה ובאלהי ישראל

יזכירו לא באמת ולא
בצדקה׃ כי מעיר הקדש
נקראו ועל אלהי ישראל
נסמכו יהוה צבאות שמו׃

הראשנות מאז הגדתי ומפי
יצאו ואשמיעם פתאם
עשיתי ותבאנה׃ מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל
ערפך ומצחך נחושה׃ ואגיד
לך מאז בטרם תבוא
השמעתיך פן תאמר
עצבי עשם ופסלי ונסכי
צום׃ שמעת חזה כלה
ואתם הלא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות ולא
ידעתם׃ עתה נבראו ולא
מאז ולפני יום ולא שמעתם
פן תאמר הנה ידעתין׃ גם
לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא פתחה אזנך
כי ידעתי בגוד תבגוד
ופשע מבטן קרא לך׃
למען שמי אאריך אפי
ותהלתי אחטם לך לבלתי
הכריתך׃ הנה צרפתיך ולא
בכסף בחרתיך בכור עני׃
למעני למעני אעשה כי
איך יחל וכבודי לאחר לא
אתן׃

שמעו אלי יעקב וישראל
מקראי אני הוא אני ראשון
אף אני אחרון אף ידי
יסדה ארץ וימיני טפחה
שמים קרא אני אליהם
יעמדו יחדו הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הגיד את
אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים
אני אני דברתי אף קראתיו
הבאתיו והצליח דרכו
קרבו אלי שמעו זאת
לא מראש בסתר דברתי
מעת היותה שם אני
ועתה אדני יהוה שלחני
ורוחו׃ כה
אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך
מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך׃ לוא הקשבת
למצותי ויהי כנהר שלומך
וצדקתך כגלי הים׃ ויהי
כחול זרעך וצאצאי
מעיך כמעתיו לא יכרת
ולא ישמד שמו מלפני׃
צאו מבבל ברחו מכשדים
בקול רנה הגידו השמיעו
זאת הוציאוה עד קצה
הארץ אמרו גאל יהוה
עבדו יעקב׃ ולא צמאו

בחרבות הוליכם מים מצור
הזיל למו ויבקע צור ויזבו
מים׃ אין שלום אמר יהוה
לרשעים׃
מט שמעו איים אלי והקשיבו
לאמים מרחוק יהוה מבטן
קראני ממעי אמי הזכיר
שמי׃ וישם פי כחרב חדה
בצל ידו החביאני וישימני
לחץ ברור באשפתו
הסתירני׃ ויאמר לי עבדי
אתה ישראל אשר בך
אתפאר׃ ואני אמרתי
לריק יגעתי לתהו והבל
כחי כליתי אכן משפטי
את יהוה ופעלתי את אלהי׃

ועתה אמר יהוה יצרי
מבטן לעבד לו לשובב
יעקב אליו וישראל לא
יאסף ואכבד בעיני יהוה
ואלהי היה עזי׃ ויאמר
נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב
ונצירי ישראל להשיב
ונתתיך לאור גוים להיות
ישועתי עד קצה הארץ׃
כה אמר יהוה
גאל ישראל קדושו
לבזה נפש למתעב גוי

לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו
למען יהוה אשר נאמן
קדוש ישראל ויבחרך׃

כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם
להקים ארץ להנחיל
נחלות שממות׃ לאמר
לאסורים צאו לאשר
בחשך הגלו על דרכים ירעו
ובכל שפיים מרעיתם׃ לא
ירעבו ולא יצמאו ולא
יכם שרב ושמש כי מרחמם
ינהגם ועל מבועי מים
ינהלם׃ ושמתי כל הרי
לדרך ומסלתי ירמון׃ הנה
אלה מרחוק יבאו והנה
אלה מצפון ומים ואלה
מארץ סינים׃ רנו שמים
וגילי ארץ יפצחו הרים
רנה כי נחם יהוה עמו ועניו
ירחם׃
ותאמר ציון עזבני יהוה
ואדני שכחני׃ התשכח
אשה עולה מרחם בן בטנה
גם אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך׃ הן על כפים
חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃

מהרו בניך מהרסיך ומחריבך
ממך יצאו׃ שאי סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו לך
חי אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים
ככלה׃ כי חרבתיך ושממתיך
וארץ הרסתך כי עתה תצרי
מיושב ורחקו מבלעיך׃
עוד יאמרו באזניך בני
שכליך צר לי המקום גשה
לי ואשבה׃ ואמרת בלבבך
מי ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה
וסורה ואלה מי גדל הן
אני נשארתי לבדי אלה
איפה הם׃
כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה׃ והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא יבשו
קוי׃
היקח מגבור מלקוח ואם
שבי צדיק ימלט׃ כי כה
אמר יהוה גם שבי גבור
יקח ומלקוח עריץ ימלט

ואת ריבך אנכי אריב ואת
בניך אנכי אושיע׃ והאכלתי
את מוניך את בשרם וכעסיס
דמם ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב׃
נ כה אמר יהוה אי זה ספר
כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי מנושי
אשר מכרתי אתכם לו הן
בעונתיכם נמכרתם ובפשעכם
שלחה אמכם׃ מדוע באתי
ואין איש קראתי ואין עונה
הקצור קצרה ידי מפדות
ואם אין בי כח להציל
הן בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא׃
אלביש שמים קדרות
ושק אשים כסותם׃
אדני יהוה נתן לי לשון
למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר
יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃
אדני יהוה פתח לי אזן
ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי׃ גוי נתתי למכים
ולחיי למרטים פני לא
הסתרתי מכלמות ורק׃
ואדני יהוה יעזר לי על כן

לא נכלמתי על כן שמתי
פני כחלמיש ואדע כי לא
אבוש׃ קרוב מצדיקי מי
יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש אלי׃ הן
אדני יהוה יעזר לי מי הוא
ירשיעני הן כלם כבגד יבלו
עש יאכלם׃
מי בכם ירא יהוה שמע
בקול עבדו אשר הלך
חשכים ואין נגה לו יבטח
בשם יהוה וישען באלהיו׃
הן כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה
תשכבון׃
נא שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו אל
צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם׃ הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו׃ כי נחם
יהוה ציון נחם כל חרבתיה
וישם מדברה כעדן וערבתה
כגן יהוה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה׃

הקשיבו אלי עמי ולאומי

אלי האזינו כי תורה מאתי
תצא ומשפטי לאור עמים
ארגיע: קרוב צדקי יצא
ישעי וזרעי עמים ישפטו
אלי איים יקוו ואל זרעי
ייחלון: שאו לשמים
עיניכם והביטו אל הארץ
מתחת כי שמים כעשן
נמלחו והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימותון
וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת:
שמעו אלי ידעי
צדק עם תורתי בלבם אל
תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו: כי
כבגד יאכלם עש וכצמר
יאכלם סס וצדקתי לעולם
תהיה וישועתי לדור
דורים: עורי
עורי לבשי עז זרוע יהוה
עורי כימי קדם דרות עולמים
הלוא את היא המחצבת
רהב מחוללת תנין: הלוא
את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי
ים דרך לעבר גאולים: ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו

יגון ואנחה:
אנכי אנכי הוא מנחמכם
מי את ותיראי מאנוש
ימות ומבן אדם חציר ינתן:
ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד
תמיד כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת המציק:
מהר צעה להפתח ולא
ימות לשחת ולא יחסר
לחמו: ואנכי יהוה אלהיך
רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו: ואשם דברי
בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה:
התעוררי התעוררי קומי
ירושלם אשר שתית מיד
יהוה את כוס חמתו את
קבעת כוס התרעלה שתית
מצית: אין מנהל לה מכל
בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה:
שתים הנה קראתיך מי
ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך:
בניך עלפו שכבו בראש
כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת

אלהיך: לכן שמעי נא זאת
ענה ושכרת ולא מיין:

כה אמר אדניך יהוה ואלהיך
יריב עמו הנה לקחתי מידך
את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה
עוד: ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ
גוך וכחוץ לעברים:
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא
יוסיף יבא בך עוד ערל
וטמא: התנערי מעפר קומי
שבי ירושלם התפתחו
מוסרי צוארך שביה בת
ציון:
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
כי כה אמר אדני יהוה
מצרים ירד עמי בראשנה
לגור שם ואשור באפס
עשקו: ועתה מה לי פה נאם
יהוה כי לקח עמי חנם משלו
יהילילו נאם יהוה ותמיד
כל היום שמי מנאץ: לכן
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא
כי אני הוא המדבר הנני:

פ
מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה
אמר לציון מלך אלהיך:
קול צפיך נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון: פצחו רננו יחדו
חרבות ירושלם כי נחם
יהוה עמו גאל ירושלם:
חשף יהוה את זרוע קדשו
לעיני כל הגוים וראו כל
אפסי ארץ את ישועת
אלהינו: סורו סורו צאו
משם טמא אל תגעו צאו
מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה: כי לא בחפזון תצאו
ובמנוסה לא תלכון כי הלך
לפניכם יהוה ומאספכם
אלהי ישראל:
הנה ישכיל עבדי ירום
ונשא וגבה מאד: כאשר
שממו עליך רבים כן משחת
מאיש מראהו ותארו מבני
אדם: כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם כי אשר
לא ספר להם ראו ואשר
לא שמעו התבוננו: מי נג
האמין לשמעתנו וזרוע
יהוה על מי נגלתה: ויעל

כיונק לפניו וכשרש מארץ
ציה לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו:
נבזה וחדל אישים איש
מכאבות וידוע חלי וכמסתר
פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו:
אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה: והוא מחלל מפשענו
מדכא מעונתינו מוסר
שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו: כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כלנו: נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו
כשה לטבח יובל וכרחל
לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח
פיו: מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי
נגע למו: ויתן את רשעים
קברו ואת עשיר במתיו על
לא חמס עשה ולא מרמה
בפיו: ויהוה חפץ דכאו
החלי אם תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח:
מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי

לרבים ועונתם הוא יסבל:
לכן אחלק לו ברבים ואת
עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא
חטא רבים נשא ולפשעים
יפגיע: נד
רני עקרה לא ילדה פצחי
רנה וצהלי לא חלה כי
רבים בני שוממה מבני
בעולה אמר יהוה: הרחיבי
מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי
האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי: כי ימין ושמאול
תפרצי וזרעך גוים יירש
וערים נשמות יושיבו:
אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד: כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא:
כי כאשה עזובה
ועצובת רוח קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך: ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדולים

בשצף קצף
הסתרתי פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה׃
כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד
על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער בך׃
כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך
יהוה׃
עניה סערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים׃
ושמתי כדכד שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃
וכל בניך למודי יהוה ורב
שלום בניך׃ בצדקה תכונני
רחקי מעשק כי לא תיראי
וממחתה כי לא תקרב
אליך׃ הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אתך עליך
יפול׃ הן אנכי בראתי חרש
נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל׃
כל כלי יוצר עליך לא

יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה׃

הוי כל צמא לכו למים
ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שברו
בלוא כסף ובלוא מחיר
יין וחלב׃ למה תשקלו
כסף בלוא לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו
שמוע אלי ואכלו טוב
ותתענג בדשן נפשכם׃
הטו אזנכם ולכו אלי שמעו
ותחי נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דוד
הנאמנים׃ הן עד לאומים
נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃
הן גוי לא תדע תקרא וגוי
לא ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך׃
דרשו יהוה בהמצאו
קראהו בהיותו קרוב׃ יעזב
רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו וישב אל יהוה
וירחמהו ואל אלהינו כי
ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי
מחשבתיכם ולא דרכיכם

דרכי נאם יהוה׃ כי גבהו
שמים מארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכם ומחשבתי
ממחשבתיכם׃ כי כאשר
ירד הגשם והשלג מן השמים
ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃
כן יהיה דברי אשר יצא
מפי לא ישוב אלי ריקם כי
אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃
כי בשמחה תצאו ובשלום
תובלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל
עצי השדה ימחאו כף׃ תחת
הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה
ליהוה לשם לאות עולם
לא יכרת׃
כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות׃ אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה
שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע׃ ואל
יאמר בן הנכר הנלוה אל
יהוה לאמר הבדל יבדילני
יהוה מעל עמו ואל יאמר

הסריס הן אני עץ יבש׃

כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד
ושם טוב מבנים ומבנות שם
עולם אתן לו אשר לא
יכרת׃ ובני הנכר הנלוים
על יהוה לשרתו ולאהבה
את שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי׃
והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יהוה מקבץ
נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו׃ כל חיתו
שדי אתיו לאכל כל חיתו
ביער׃

צפו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא
יוכלו לנבח הזים שכבים
אהבי לנום׃ והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה והמה
רעים לא ידעו הבין כלם

לדרכם פנו איש לבצעו
מקצהו׃ אתיו אקחה יין
ונסבאה שכר והיה כזה
יום מחר גדול יתר מאד׃
הצדיק אבד ואין איש
שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי מפני
הרעה נאסף הצדיק׃ יבוא
שלום ינוחו על משכבותם
הלך נכחו׃
ואתם קרבו הנה בני עננה
זרע מנאף ותזנה׃ על מי
תתענגו על מי תרחיבו פה
תאריכו לשון הלוא אתם
ילדי פשע זרע שקר׃
הנחמים באלים תחת כל
עץ רענן שחטי הילדים
בנחלים תחת סעפי הסלעים׃
בחלקי נחל חלקך הם הם
גורלך גם להם שפכת נסך
העלית מנחה העל אלה
אנחם׃ על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם
עלית לזבח זבח׃ ואחר
הדלת והמזוזה שמת
זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך
ותכרת לך מהם אהבת
משכבם יד חזית׃ ותשרי
למלך בשמן ותרבי רקחיך

ותשלחי צירך עד מרחק
ותשפילי עד שאול׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת
נואש חית ידך מצאת על
כן לא חלית׃ ואת מי דאגת
ותיראי כי תכזבי ואותי לא
זכרת לא שמת על לבך
הלא אני מחשה ומעלם
ואותי לא תיראי׃ אני אגיד
צדקתך ואת מעשיך ולא
יועילוך׃ בזעקך יצילך
קבוציך ואת כלם ישא
רוח יקח הבל והחוסה בי
ינחל ארץ ויירש הר קדשי׃
ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך
עמי׃
כי כה אמר רם ונשא שכן
עד וקדוש שמו מרום
וקדוש אשכון ואת דכא
ושפל רוח להחיות רוח
שפלים ולהחיות לב נדכאים׃
כי לא לעולם אריב ולא
לנצח אקצוף כי רוח מלפני
יעטוף ונשמות אני עשיתי׃
בעון בצעו קצפתי ואכהו
הסתר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבליו׃ בורא

נב שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
אין שלום אמר אלהי
לרשעים׃
נח קרא בגרון אל תחשך
כשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם׃ ואותי יום יום
ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא
עזב ישאלוני משפטי
צדק קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית
ענינו נפשנו ולא תדע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ
וכל עצביכם תנגשו׃ הן
לריב ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו
כיום להשמיע במרום
קולכם׃ הכזה יהיה צום
אבחרהו יום ענות אדם
נפשו הלכף כאגמן ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון ליהוה׃
הלוא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר

אגדות מוטה ושלח רצוצים
חפשים וכל מוטה תנתקו׃
הלוא פרס לרעב לחמך
ועניים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם׃
אז יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד
יהוה יאספך׃ אז תקרא
ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך
כצהרים׃ ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפשך
ועצמתיך יחליץ והיית
כגן רוה וכמוצא מים אשר
לא יכזבו מימיו׃ ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי דור
ודור תקומם וקרא לך גדר
פרץ משבב נתיבות לשבת׃
אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי
וקראת לשבת ענג לקדוש
יהוה מכבד וכבדתו מעשות
דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר׃ אז תתענג על

יהוה והרכבתיך על במתי
ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה
דבר׃ הן לא
קצרה יד יהוה מהושיע
ולא כבדה אזנו משמוע׃
כי אם עונתיכם היו מבדלים
בינכם לבין אלהיכם
וחטאותיכם הסתירו פנים
מכם משמוע׃ כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם
בעון שפתותיכם דברו
שקר לשונכם עולה תהגה׃
אין קרא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא הרו עמל והוליד
און׃ ביצי צפעוני בקעו
וקורי עכביש יארגו האכל
מביציהם ימות והזורה
תבקע אפעה׃ קוריהם לא
יהיו לבגד ולא יתכסו
במעשיהם מעשיהם
מעשי און ופעל חמס
בכפיהם׃ רגליהם לרע
ירצו וימהרו לשפך דם
נקי מחשבותיהם מחשבות
און שד ושבר במסלותם׃
דרך שלום לא ידעו ואין
משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו להם

כל דרך בה לא ידע שלום׃
על כן רחק משפט ממנו
ולא תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך׃ נגששה
כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים׃
נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממנו׃
כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו
ענתה בנו כי פשעינו אתנו
ועונתינו ידענום׃ פשע
וכחש ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה
ס הרו והגו מלב דברי שקר׃
והסג אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא׃ ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל
וירא יהוה וירע בעיניו כי
אין משפט׃ וירא כי אין
איש וישתומם כי אין מפגיע
ותושע לו זרעו וצדקתו
היא סמכתהו׃ וילבש
צדקה כשרין וכובע
ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת ויעט

כמעיל קנאה׃ כעל גמלות
כעל ישלם חמה לצריו
גמול לאיביו לאיים גמול
ישלם׃ ויראו ממערב
את שם יהוה וממזרח
שמש את כבודו כי יבוא
כנהר צר רוח יהוה נססה
בו׃ ובא לציון גואל ולשבי
פשע ביעקב נאם יהוה׃
ואני זאת בריתי אותם
אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם׃
ס קומי אורי כי בא אורך
וכבוד יהוה עליך זרח׃
כי הנה החשך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועליך
יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה׃ והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך׃ שאי
סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך על
צד תאמנה׃ אז תראי
ונהרת ופחד ורחב לבבך
כי יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך׃ שפעת

גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו׃ כל צאן קדר
יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון
מזבחי ובית תפארתי
אפאר׃ מי אלה כעב
תעופינה וכיונים אל
ארבתיהם׃ כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך׃ ובנו בני
נכר חמתיך ומלכיהם
ישרתונך כי בקצפי הכיתיך
וברצוני רחמתיך׃ ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך
חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃
כי הגוי והממלכה אשר
לא יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו׃ כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר מקום
מקדשי ומקום רגלי
אכבד׃ והלכו אליך שחוח
בני מעניך והשתחוו על
כפות רגליך כל מנאציך

וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל׃ תחת היותך
עזובה ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור׃ וינקת
חלב גוים ושד מלכים
תינקי וידעת כי אני יהוה
מושיעך וגאלך אביר
יעקב׃ תחת הנחשת אביא
זהב ותחת הברזל אביא
כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל
ושמתי פקדתך שלום
ונגשיך צדקה׃ לא ישמע
עוד חמס בארצך שד
ושבר בגבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך
תהלה׃ לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולנגה
הירח לא יאיר לך והיה
לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך׃ לא
יבוא עוד שמשך וירחך
לא יאסף כי יהוה יהיה
לך לאור עולם ושלמו
ימי אבלך׃ ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר׃ הקטן יהיה
לאלף והצעיר לגוי עצום

סא אני יהוה בעתה אחישנה׃
רוח
אדני יהוה עלי יען
משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לשבוים
דרור ולאסורים פקח
קוח׃ לקרא שנת רצון
ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים׃ לשום
לאבלי ציון לתת להם
פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבל מעטה
תהלה תחת רוח כהה
וקרא להם אילי הצדק
מטע יהוה להתפאר׃ ובנו
חרבות עולם שממות
ראשנים יקוממו וחדשו
ערי חרב שממות דור
ודור׃ ועמדו זרים ורעו
צאנכם ובני נכר אכריכם
וכרמיכם׃ ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו יאמר לכם חיל
גוים תאכלו ובכבודם
תתימרו׃ תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו חלקם
לכן בארצם משנה יירשו
שמחת עולם תהיה להם׃
כי אני יהוה אהב משפט

שנא גזל בעולה ונתתי
פעלתם באמת וברית עולם
אכרות להם׃ ונודע בגוים
זרעם וצאצאיהם בתוך
העמים כל ראיהם יכירום
כי הם זרע ברך יהוה׃
שוש אשיש ביהוה
תגל נפשי באלהי כי
הלבישני בגדי ישע מעיל
צדקה יעטני כחתן יכהן
פאר וככלה תעדה כליה׃
כי כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן
אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים׃ למען סב
ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד
יצא כנגה צדקה וישועתה
כלפיד יבער׃ וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך
וקרא לך שם חדש אשר
פי יהוה יקבנו׃ והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצנוף
מלוכה בכף אלהיך׃ לא
יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד
שממה כי לך יקרא חפצי
בה ולארצך בעולה כי
חפץ יהוה בך וארצך
תבעל׃ כי יבעל בחור

בתולה יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך׃ על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום
וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכרים את יהוה אל דמי
לכם׃ ואל תתנו דמי לו עד
יכונן ועד ישים את ירושלם
תהלה בארץ׃ נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם אתן
את דגנך עוד מאכל לאיביך
ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו׃ כי מאספיו
יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות
קדשי׃ עברו עברו בשערים
פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים׃ הנה
יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה
עיר לא נעזבה׃
מי זה בא מאדום חמוץ סג
בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו
אני מדבר בצדקה רב

להושיע׃ מדוע אדם
ללבושך ובגדיך כדרך
בגת׃ פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם
בחמתי ויז נצחם על בגדי
וכל מלבושי אגאלתי׃
כי יום נקם בלבי ושנת
גאולי באה׃ ואביט ואין
עזר ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי
היא סמכתני׃ ואבוס עמים
באפי ואשכרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם׃

חסדי יהוה אזכיר תהלת
יהוה כעל כל אשר גמלנו
יהוה ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמיו וכרב
חסדיו׃ ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע׃ בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם׃ והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו
ויהפך להם לאויב הוא
נלחם בם׃ ויזכר ימי עולם
משה עמו איה המעלם

מים את רעי צאנו איה
השם בקרבו את רוח
קדשו׃ מוליך לימין משה
זרוע תפארתו בוקע מים
מפניהם לעשות לו שם
עולם׃ מוליכם בתהמות
כסוס במדבר לא יכשלו׃
כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת׃
הבט משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון
מעיך ורחמיך אלי
התאפקו׃ כי אתה אבינו
כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם
שמך׃ למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען
עבדיך שבטי נחלתך׃
למצער ירשו עם קדשך
צרינו בססו מקדשך׃
היינו מעולם לא משלת
בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו׃ כקדח סד
אש המסים מים תבעה
אש להודיע שמך לצריך

מפניך גוים ירגזו בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת
מפניך הרים נזלו:
ומעולם לא שמעו לא
האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה
למחכה לו: פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע
ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל
כעלה כלנו ועוננו כרוח
ישאנו: ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך
כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו: ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו
החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו: אל
תקצף יהוה עד מאד
ואל לעד תזכר עון הן
הבט נא עמך כלנו: ערי
קדשך היו מדבר ציון
מדבר היתה ירושלם
שממה: בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך
אבתינו היה לשרפת
אש וכל מחמדינו היה
לחרבה: העל אלה תתאפק

יהוה תחשה ותעננו עד
מאד:
נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל גוי
לא קרא בשמי: פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר
ההלכים הדרך לא טוב
אחר מחשבתיהם: העם
המכעיסים אותי על פני
תמיד זבחים בגנות ומקטרים
על הלבנים: הישבים
בקברים ובנצורים ילינו
האכלים בשר החזיר
ופרק פגלים כליהם:
האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך
אלה עשן באפי אש
יקדת כל היום: הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם
שלמתי ושלמתי על
חיקם: עונתיכם ועונות
אבותיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על
ההרים ועל הגבעות
חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על חיקם:
כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול
ואמר אל תשחיתהו כי

ברכה בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית הכל:
והוצאתי מיעקב זרע
ומיהודה יורש הרי וירשוה
בחירי ועבדי ישכנו שמה:
והיה השרון לנוה צאן
ועמק עכור לרבץ בקר
לעמי אשר דרשוני:
ואתם עזבי יהוה השכחים
את הר קדשי הערכים
לגד שלחן והממלאים
למני ממסך: ומניתי אתכם
לחרב וכלכם לטבח תכרעו
יען קראתי ולא עניתם
דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם:
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הנה עבדי ישתו
ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו: הנה
עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר
רוח תילילו: והנחתם
שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה ולעבדיו
יקרא שם אחר: אשר
המתברך בארץ יתברך
באלהי אמן והנשבע

בארץ ישבע באלהי אמן
כי נשכחו הצרות הראשנות
וכי נסתרו מעיני: כי הנני
בורא שמים חדשים וארץ
חדשה ולא תזכרנה הראשנות
ולא תעלינה על לב: כי
אם שישו וגילו עדי עד
אשר אני בורא כי הנני
בורא את ירושלם גילה
ועמה משוש: וגלתי
בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול
בכי וקול זעקה: לא יהיה
משם עוד עול ימים וזקן
אשר לא ימלא את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה
יקלל: ובנו בתים וישבו
ונטעו כרמים ואכלו פרים:
לא יבנו ואחר ישב לא
יטעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה
ידיהם יבלו בחירי: לא יגעו
לריק ולא ילדו לבהלה
כי זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם: והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני
אשמע: זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה כבקר יאכל

תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי אמר יהוה:
כה אמר יהוה
השמים כסאי והארץ
הדם רגלי אי זה בית אשר
תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי:
ואת כל אלה ידי עשתה
ויהיו כל אלה נאם יהוה
ואל זה אביט אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי: שוחט
השור מכה איש זובח השה
ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבנה
מברך און גם המה בחרו
בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה: גם אני אבחר
בתעלליהם ומגורתם
אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא
שמעו ויעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרו:
שמעו דבר יהוה החרדים
אל דברו אמרו אחיכם
שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו:
קול שאון מעיר קול מהיכל
קול יהוה משלם גמול

לאיביו: בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא חבל לה
והמליטה זכר: מי שמע
כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה: האני
אשביר ולא אוליד יאמר
יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך:
שמחו את ירושלם וגילו
בה כל אהביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים
עליה: למען תינקו ושבעתם
משד תנחמיה למען תמצו
והתענגתם מזיז כבודה:
כי כה אמר יהוה הנני
נוטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו:
כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו: וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו:
פ

כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי
אש׃ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו
חללי יהוה׃ המתקדשים
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו נאם
יהוה׃ ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה
לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את
כבודי׃ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים
אל הגוים תרשיש פול
ולוד משכי קשת תבל
ויון האיים הרחקים אשר
לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי והגידו
את כבודי בגוים׃ והביאו את
כל אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות
על הר קדשי ירושלם
אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה׃ וגם
מהם אקח לכהנים ללוים

אמר יהוה׃ כי כאשר
השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם יהוה
כן יעמד זרעכם ושמכם׃
והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה׃ ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה והיו
דראון לכל בשר׃

Jeremiah 31-63

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן׃ אשר היה
דבר יהוה אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו׃ ויהי בימי
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד
גלות ירושלם בחדש
החמישי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃

בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא מרחם
הקדשתיך נביא לגוים
נתתיך׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה לא ידעתי דבר
כי נער אנכי׃
ויאמר יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל אשר
אשלחך תלך ואת כל
אשר אצוך תדבר׃ אל
תירא מפניהם כי אתך
אני להצלך נאם יהוה׃
וישלח יהוה את ידו ויגע
על פי ויאמר יהוה אלי
הנה נתתי דברי בפיך׃ ראה
הפקדתיך היום הזה על
הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני
ראה׃ ויאמר יהוה אלי
היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשתו׃

ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה

ופניו מפני צפונה׃ ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ׃
כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלם ועל כל
חומתיה סביב ועל כל ערי
יהודה׃ ודברתי משפטי
אותם על כל רעתם אשר
עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי
ידיהם׃ ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם את
כל אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אחתך
לפניהם׃ ואני הנה נתתיך
היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחמות נחשת על
כל הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ולעם הארץ׃
ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני נאם יהוה
להצילך׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
הלך וקראת באזני ירושלם
לאמר כה אמר יהוה זכרתי
לך חסד נעוריך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה׃

קדש ישראל ליהוה
ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם
נאם יהוה׃
שמעו דבר יהוה בית יעקב
וכל משפחות בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו
אבותיכם בי עול כי רחקו
מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו׃ ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו
במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם׃ ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל
לאכל פריה וטובה ותבאו
ותטמאו את ארצי ונחלתי
שמתם לתועבה׃ הכהנים
לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו
בבעל ואחרי לא יועלו
הלכו׃ לכן עד אריב אתכם
נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב׃ כי עברו איי כתיים
וראו וקדר שלחו והתבוננו
מאד וראו הן היתה כזאת׃
ההימיר גוי אלהים והמה

לא אלהים ועמי המיר
כבודו בלוא יועיל׃ שמו
שמים על זאת ושערו
חרבו מאד נאם יהוה׃ כי
שתים רעות עשה עמי
אתי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות בארת
נשברים אשר לא יכלו
המים׃ העבד ישראל אם
יליד בית הוא מדוע היה
לבז׃ עליו ישאגו כפרים
נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתה מבלי
ישב׃ גם בני נף ותחפנס
ירעוך קדקד׃ הלוא זאת
תעשה לך עזבך את יהוה
אלהיך בעת מוליכך בדרך׃
ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך
לדרך אשור לשתות מי
נהר׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע
ומר עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ כי
מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ותאמרי
לא אעבוד כי על כל גבעה
גבהה ותחת כל עץ רענן
את צעה זנה׃ ואנכי נטעתיך

שורק כלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן
נכריה: כי אם תכבסי בנתר
ותרבי לך ברית נכתם
עונך לפני נאם אדני יהוה:
איך תאמרי לא נטמאתי
אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת
דרכיה: פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה רוח
תאנתה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה: מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם
אלך: כבשת גנב כי ימצא
כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם
וכהניהם ונביאיהם: אמרים
לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתני כי פנו אלי
ערף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה
והושיענו: ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו
אם יושיעוך בעת רעתך
כי מספר עריך היו אלהיך
יהודה:

למה תריבו אלי כלכם
פשעתם בי נאם יהוה:
לשוא הכיתי את בניכם
מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה
משחית: הדור אתם ראו
דבר יהוה המדבר הייתי
לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמרו
עמי רדנו לא נבוא עוד
אליך: התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ועמי
שכחוני ימים אין מספר:
מה תיטבי דרכך לבקש
אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך: גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת
מצאתים כי על כל אלה:
ותאמרי כי נקיתי אך שב
אפו ממני הנני נשפט
אותך על אמרך לא
חטאתי: מה תזלי מאד
לשנות את דרכך גם
ממצרים תבשי כאשר
בשת מאשור: גם מאת
זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם: לאמר
הן ישלח איש את אשתו

והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ
ההיא ואת זנית רעים רבים
ושוב אלי נאם יהוה: שאי
עיניך על שפים וראי
איפה לא שגלת על דרכים
ישבת להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך: וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הכלם: הלוא מעתה קראתי
לי אבי אלוף נערי אתה:
הינטר לעולם אם ישמר
לנצח הנה דברתי ותעשי
הרעות ותוכל:
ויאמר יהוה אלי בימי
יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם: ואמר
אחרי עשותה את כל אלה
אלי תשוב ולא שבה
ותראה בגודה אחותה יהודה:
וארא כי על כל אדות אשר
נאפה משבה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר
כריתתיה אליה ולא יראה

בגדה יהודה אחותה ותלך
ותזן גם היא: והיה מקל
זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ:
וגם בכל זאת לא שבה אלי
בגודה אחותה יהודה בכל
לבה כי אם בשקר נאם
יהוה: ויאמר
יהוה אלי צדקה נפשה
משבה ישראל מבגדה
יהודה: הלך וקראת את
הדברים האלה צפונה
ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם יהוה
לא אטור לעולם: אך דעי
עונך כי ביהוה אלהיך
פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן
ובקולי לא שמעתם נאם
יהוה: שובו בנים שובבים
נאם יהוה כי אנכי בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון: ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם
דעה והשכיל: והיה כי תרבו
ופריתם בארץ בימים
ההמה נאם יהוה לא יאמרו
עוד ארון ברית יהוה ולא

יעלה על לב ולא יזכרו
בו ולא יפקדו ולא יעשה
עוד: בעת ההיא יקראו
לירושלם כסא יהוה ונקוו
אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד
אחרי שררות לבם הרע:

בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל
ויבאו יחדו מארץ צפון
על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם: ואנכי אמרתי
איך אשיתך בבנים ואתן
לך ארץ חמדה נחלת צבי
צבאות גוים ואמר אבי
תקראו לי ומאחרי לא
תשובו: אכן בגדה אשה
מרעה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה: קול על
שפיים נשמע בכי תחנוני
בני ישראל כי העוו את דרכם
שכחו את יהוה אלהיהם:
שובו בנים שובבים ארפה
משובתיכם הננו אתנו לך
כי אתה יהוה אלהינו: אכן
לשקר מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו תשועת
ישראל: והבשת אכלה את
יגיע אבותינו מנעורינו את

צאנם ואת בקרם את בניהם
ואת בנותיהם: נשכבה
בבשתנו ותכסנו כלמתנו
כי ליהוה אלהינו חטאנו
אנחנו ואבותינו מנעורינו
ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו: אם
תשוב ישראל נאם יהוה
אלי תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא תנוד:
ונשבעת חי יהוה באמת
במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו:
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קוצים: המלו ליהוה
והסרו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי ירושלם
פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע
מעלליכם: הגידו ביהודה
ובירושלם השמיעו
ואמרו ותקעו שופר בארץ
קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר:
שאו נס ציונה העיזו אל
תעמדו כי רעה אנכי מביא
מצפון ושבר גדול: עלה
אריה מסבכו ומשחית גוים

נסע יצא ממקומו לשום
ארצך לשמה עריך
תצינה מאין יושב על
זאת חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון
אף יהוה ממנו והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים והנביאים
יתמהו ואמר אהה אדני
יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם
לאמר שלום יהיה לכם
ונגעה חרב עד הנפש
בעת ההיא יאמר לעם
הזה ולירושלם רוח צח
שפים במדבר דרך בת
עמי לוא לזרות ולוא
להבר רוח מלא מאלה
יבוא לי עתה גם אני אדבר
משפטים אותם הנה
כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו אוי לנו כי שדדנו
כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי
תלין בקרבך מחשבות
אונך כי קול מגיד מדן
ומשמיע און מהר אפרים
הזכירו לגוים הנה השמיעו
על ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם כשמרי
שדי היו עליה מסביב כי
אתי מרתה נאם יהוה
דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי
מר כי נגע עד לבך
מעי מעי אחולה קירות
לבי המה לי לבי לא אחרש
כי קול שופר שמעתי
נפשי תרועת מלחמה
שבר על שבר נקרא כי
שדדה כל הארץ פתאם
שדדו אהלי רגע יריעתי
עד מתי אראה נס אשמעה
קול שופר כי אויל עמי
אותי לא ידעו בנים סכלים
המה ולא נבונים המה
חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו ראיתי
את הארץ והנה תהו ובהו
ואל השמים ואין אורם
ראיתי ההרים והנה רעשים
וכל הגבעות התקלקלו
ראיתי והנה אין האדם
וכל עוף השמים נדדו
ראיתי והנה הכרמל
המדבר וכל עריו נתצו
מפני יהוה מפני חרון
אפו
כי כה אמר יהוה שממה
תהיה כל הארץ וכלה לא
אעשה על זאת תאבל
הארץ וקדרו השמים
ממעל על כי דברתי זמתי
ולא נחמתי ולא אשוב ממנה
מקול פרש ורמה קשת
ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר
עזובה ואין יושב בהן איש
ואתי שדוד מה תעשי כי
תלבשי שני כי תעדי עדי
זהב כי תקרעי בפוך עיניך
לשוא תתיפי מאסו בך
עגבים נפשך יבקשו כי
קול כחולה שמעתי צרה
כמבכירה קול בת ציון
תתיפח תפרש כפיה אוי
נא לי כי עיפה נפשי להרגים

שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה משפט
מבקש אמונה ואסלח
לה ואם חי יהוה יאמרו
לכן לשקר ישבעו יהוה
עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו

27

כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב ואני אמרתי אך
דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אלכה לי אל
הגדלים ואדברה אותם
כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו
מוסרות על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות ישדדם
נמר שקד על עריהם כל
היוצא מהנה יטרף כי רבו
פשעיהם עצמו משבותיהם
אי לזאת אסלח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגודדו
סוסים מיזנים משכים היו
איש אל אשת רעהו
יצהלו העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי

עלו בשרותיה ושחתו
וכלה אל תעשו הסירו
נטישותיה כי לוא ליהוה
המה כי בגוד בגדו בי בית
ישראל ובית יהודה נאם
יהוה כחשו ביהוה ויאמרו
לוא הוא ולא תבוא עלינו
רעה וחרב ורעב לא נראה
והנביאים יהיו לרוח
והדבר אין בהם כה יעשה
להם לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם
הזה עצים ואכלתם הנני
מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה
גוי איתן הוא גוי מעולם
הוא גוי לא תדע לשנו ולא
תשמע מה ידבר אשפתו
כקבר פתוח כלם גבורים
ואכל קצירך ולחמך
יאכלו בניך ובנותיך יאכל
צאנך ובקרך יאכל גפנך
ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בוטח
בהנה בחרב וגם בימים
ההמה נאם יהוה לא
אעשה אתכם כלה והיה
כי תאמרו תחת מה עשה
יהוה אלהינו לנו את כל
אלה ואמרת אליהם
כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא לכם
הגידו זאת בבית יעקב
והשמיעוה ביהודה לאמר
שמעו נא זאת עם סכל
ואין לב עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא
ישמעו האותי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא
תחילו אשר שמתי חול
גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא
יוכלו והמו גליו ולא
יעברנהו ולעם הזה היה
לב סורר ומורה סרו וילכו
ולא אמרו בלבבם נירא
נא את יהוה אלהינו הנתן
גשם וירה ומלקוש בעתו
שבעות חקות קציר
ישמר לנו עונותיכם הטו
אלה וחטאותיכם מנעו
הטוב מכם כי נמצאו
בעמי רשעים ישור כשך
יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו ככלוב
מלא עוף כן בתיהם
מלאים מרמה על כן
גדלו ויעשירו שמנו
עשתו גם עברו דברי רע
דין לא דנו דין יתום
ויצליחו ומשפט אביונים

לא שפטו׃ העל אלה
לא אפקד נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי׃ שמה
ושערורה נהיתה בארץ׃
הנבאים נבאו בשקר
והכהנים ירדו על ידיהם
ועמי אהבו כן ומה תעשו
לאחריתה׃ העזו בני
בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו
משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושבר גדול׃ הנוה
והמענגה דמיתי בת ציון׃
אליה יבאו רעים ועדריהם
תקעו עליה אהלים סביב
רעו איש את ידו׃ קדשו
עליה מלחמה קומו
ונעלה בצהרים אוי לנו
כי פנה היום כי ינטו צללי
ערב׃ קומו ונעלה בלילה
ונשחיתה ארמנותיה׃
כי כה אמר
יהוה צבאות כרתו עצה
ושפכו על ירושלם
סללה היא העיר הפקד
כלה עשק בקרבה׃
כהקיר בור מימיה כן
הקרה רעתה חמס ושד

ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה׃ הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן
אשימך שממה ארץ
לוא נושבה׃
כה אמר יהוה צבאות
עולל יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבוצר
על סלסלות׃ על מי
אדברה ואעידה וישמעו
הנה ערלה אזנם ולא
יוכלו להקשיב הנה דבר
יהוה היה להם לחרפה
לא יחפצו בו׃ ואת חמת
יהוה מלאתי נלאיתי הכיל
שפך על עולל בחוץ
ועל סוד בחורים יחדו
כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא
ימים׃ ונסבו בתיהם
לאחרים שדות ונשים
יחדו כי אטה את ידי
על ישבי הארץ נאם
יהוה׃ כי מקטנם ועד
גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד כהן כלו
עשה שקר׃ וירפאו את
שבר עמי על נקלה
לאמר שלום שלום
ואין שלום׃ הובישו כי

תועבה עשו גם בוש לא
יבושו גם הכלים לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר
יהוה׃
כה אמר יהוה עמדו על
דרכים וראו ושאלו
לנתבות עולם אי זה דרך
הטוב ולכו בה ומצאו
מרגוע לנפשכם ויאמרו
לא נלך׃ והקמתי עליכם
צפים הקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נקשיב׃
לכן שמעו הגוים ודעי
עדה את אשר בם׃ שמעי
הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי
מחשבותם כי על דברי
לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה׃ למה זה לי
לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק
עלותיכם לא לרצון
וזבחיכם לא ערבו לי׃
לכן כה אמר יהוה הנני
נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו יאבדו׃

כה אמר יהוה הנה עם בא

מארץ צפון וגוי גדול יעור
מירכתי ארץ׃ קשת וכידון
יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך
בת ציון׃ שמענו את שמעו
רפו ידינו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה׃ אל תצאי
השדה ובדרך אל תלכי
כי חרב לאיב מגור מסביב׃
בת עמי חגרי שק והתפלשי
באפר אבל יחיד עשי לך
מספד תמרורים כי פתאם
יבא השדד עלינו׃ בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע
ובחנת את דרכם׃ כלם
סרי סוררים הלכי רכיל
נחשת וברזל כלם משחיתים
המה׃ נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף
ורעים לא נתקו׃ כסף נמאס
קראו להם כי מאס יהוה
בהם׃
ז הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ עמד
בשער בית יהוה וקראת
שם את הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל יהודה
הבאים בשערים האלה

להשתחות ליהוה׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל היטיבו
דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום
הזה׃ אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר היכל
יהוה היכל יהוה היכל
יהוה המה׃ כי אם היטיב
תיטיבו את דרכיכם ואת
מעלליכם אם עשו
תעשו משפט בין איש
ובין רעהו׃ גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה ואחרי
אלהים אחרים לא תלכו
לרע לכם׃ ושכנתי אתכם
במקום הזה בארץ אשר
נתתי לאבותיכם למן
עולם ועד עולם׃ הנה אתם
בטחים לכם על דברי
השקר לבלתי הועיל׃
הגנב רצח ונאף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׃ ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה
אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבת

האלה׃ המערת פרצים
היה הבית הזה אשר נקרא
שמי עליו בעיניכם גם
אנכי הנה ראיתי נאם יהוה׃

כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילו אשר שכנתי שמי
שם בראשונה וראו את
אשר עשיתי לו מפני
רעת עמי ישראל׃ ועתה
יען עשותכם את כל
המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם ואקרא
אתכם ולא עניתם׃ ועשיתי
לבית אשר נקרא שמי
עליו אשר אתם בטחים
בו ולמקום אשר נתתי
לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ והשלכתי
אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם
את כל זרע אפרים׃

ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל תפגע בי
כי אינני שמע אתך׃ האינך
ראה מה המה עשים
בערי יהודה ובחצות

ירושלם׃ הבנים מלקטים
עצים והאבות מבערים
את האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים למלכת
השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים למען
הכעסני׃ האתי הם מכעסים
נאם יהוה הלוא אתם
למען בשת פניהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ
השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה׃
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
עלותיכם ספו על זבחיכם
ואכלו בשר׃ כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתים
ביום הוציא אתם מארץ
מצרים על דברי עולה
וזבח׃ כי אם את הדבר
הזה צויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי
לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו

במעצות בשרירות לבם
הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים יום השכם
ושלח׃ ולוא שמעו אלי
ולא הטו את אזנם ויקשו
את ערפם הרעו מאבתם׃
ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא
ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה׃
ואמרת אליהם זה הגוי
אשר לוא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לקחו
מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם׃
גזי נזרך והשליכי ושאי
על שפים קינה כי מאס
יהוה ויטש את דור עברתו׃
כי עשו בני יהודה הרע
בעיני נאם יהוה שמו
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו׃
ובנו במות התפת אשר
בגיא בן הנם לשרף את
בניהם ואת בנתיהם באש
אשר לא צויתי ולא

עלתה על לבי׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא
ההרגה וקברו בתפת מאין
מקום׃ והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין
מחריד׃ והשבתי מערי
יהודה ומחצות ירושלם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה כי
לחרבה תהיה הארץ׃
בעת ההיא נאם יהוה
ויציאו את עצמות מלכי
יהודה ואת עצמות שריו
ואת עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם׃ ושטחום
לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר אהבום
ואשר עבדום ואשר
הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו
להם לא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה
יהיו׃ ונבחר מות מחיים
לכל השארית הנשארים
מן המשפחה הרעה הזאת

בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות׃
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה היפלו ולא יקומו
אם ישוב ולא ישוב׃ מדוע
שובבה העם הזה ירושלם
משבה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב׃
הקשבתי ואשמע לוא כן
ידברו אין איש נחם על
רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרצותם כסוס
שוטף במלחמה׃ גם
חסידה בשמים ידעה
מועדיה ותר וסוס ועגור
שמרו את עת באנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה׃
איכה תאמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה
עט שקר ספרים׃ הבשו
חכמים חתו וילכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת
מה להם׃
לכן אתן את נשיהם
לאחרים שדותיהם
ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע
מנביא ועד כהן כלה עשה

שקר׃ וירפו את שבר
בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום׃
הבשו כי תועבה עשו גם
בוש לא יבשו והכלם
לא ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתם יכשלו
אמר יהוה׃
אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבל ואתן להם יעברום׃
על מה אנחנו ישבים
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו
ליהוה׃ קוה לשלום ואין
טוב לעת מרפה והנה
בעתה׃ מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הארץ
ויבאו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה׃
כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה׃ מבלי
גיתי עלי יגון עלי לבי דוי׃
הנה קול שועת בת עמי

מארץ מרחקים היהוה
אין בציון אם מלכה אין
בה מדוע הכעסוני
בפסליהם בהבלי נכר׃
עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לוא נושענו׃ על
שבר בת עמי השברתי
קדרתי שמה החזיקתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא
אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת עמי׃ מי יתן
ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי׃
מי יתנני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי
ואלכה מאתם כי כלם
מנאפים עצרת בגדים׃
וידרכו את לשונם קשתם
שקר ולא לאמונה גברו
בארץ כי מרעה אל רעה
יצאו ואתי לא ידעו נאם
יהוה׃ איש מרעהו השמרו
ועל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך׃ ואיש
ברעהו יהתלו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו׃ שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו

דעת אתי נאם יהוה:
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי
איך אעשה מפני בת עמי:
חץ שוחט לשונם מרמה
דבר בפיו שלום את רעהו
ידבר ובקרבו ישים
ארבו: העל אלה לא
אפקד בם נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי: על
ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש עבר
ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה
נדדו הלכו: ונתתי את
ירושלם לגלים מעון
תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב:
מי האיש החכם
ויבן את זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על
מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר:
ויאמר יהוה
על עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלכו בה: וילכו

אחרי שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום
אבותם:
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם
את העם הזה לענה
והשקיתים מי ראש:
והפצותים בגוים אשר
לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם:

כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות
שלחו ותבואנה: ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים: כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו
מאד כי עזבנו ארץ כי
השליכו משכנותינו:
כי שמענה נשים
דבר יהוה ותקח אזנכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נהי ואשה רעותה קינה:
כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים
מרחבות: דבר כה נאם

יהוה ונפלה נבלת האדם
כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקוצר
ואין מאסף:
כה אמר יהוה אל יתהלל
חכם בחכמתו ואל יתהלל
הגבור בגבורתו אל יתהלל
יתהלל המתהלל השכל
וידע אותי כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה
בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה: הנה
ימים באים נאם יהוה
ופקדתי על כל מול
בערלה: על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל כל
קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים
וכל בית ישראל ערלי
לב:
שמעו את הדבר אשר דבר
יהוה עליכם בית ישראל:

כה אמר יהוה אל דרך
הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו
הגוים מהמה: כי חקות
העמים הבל הוא כי עץ
מיער כרתו מעשה ידי

חרש במעצד: בכסף
ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולוא
יפיק: כתמר מקשה המה
ולא ידברו נשוא ינשוא
כי לא יצעדו אל תיראו
מהם כי לא ירעו וגם היטב
אין אותם: מאין
כמוך יהוה גדול אתה
וגדול שמך בגבורה: מי
לא יראך מלך הגוים כי
לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך: ובאחת יבערו
ויכסלו מוסר הבלים עץ
הוא: כסף מרקע מתרשיש
יובא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת
וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם: ויהוה אלהים
אמת הוא אלהים חיים
ומלך עולם מקצפו תרעש
הארץ ולא יכלו גוים
זעמו:
כדנה תאמרון להום
אלהיא די שמיא וארקא
לא עבדו יאבדו מארעא
ומן תחות שמיא אלה:

עשה ארץ בכחו מכין

תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים: לקול תתו
המון מים בשמים ויעלה
נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו: נבער כל
אדם מדעת הביש כל
צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם: הבל
המה מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאבדו: לא
כאלה חלק יעקוב כי
יוצר הכל הוא וישראל
שבט נחלתו יהוה צבאות
שמו: אספי
מארץ כנעתך ישבתי
במצור: כי
כה אמר יהוה הנני קולע
את יושבי הארץ בפעם
הזאת והצרותי להם למען
ימצאו:
אוי לי על שברי נחלה
מכתי ואני אמרתי אך
זה חלי ואשאנו: אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו
בני יצאני ואינם אין נטה
עוד אהלי ומקים יריעותי:
כי נבערו הרעים ואת
יהוה לא דרשו על כן
לא השכילו וכל מרעיתם

נפוצה: קול
שמועה הנה באה ורעש
גדול מארץ צפון לשום
את ערי יהודה שממה
מעון תנים:
ידעתי יהוה כי לא לאדם
דרכו לא לאיש הלך
והכין את צעדו: יסרני
יהוה אך במשפט אל
באפך פן תמעטני: שפך
חמתך על הגוים אשר
לא ידעוך ועל משפחות
אשר בשמך לא קראו
כי אכלו את יעקב ואכלהו
ויכלהו ואת נוהו השמו:

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: שמעו
את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה
ועל ישבי ירושלם:
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל ארור
האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת:
אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל
לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל אשר

אצוה אתכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים למען הקים
את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש
כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה׃
ויאמר יהוה אלי קרא
את כל הדברים האלה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם׃ כי העד
העדתי באבותיכם ביום
העלותי אותם מארץ
מצרים ועד היום הזה
השכם והעד לאמר
שמעו בקולי׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם הרע
ואביא עליהם את כל
דברי הברית הזאת אשר
צויתי לעשות ולא עשו׃

ויאמר יהוה אלי נמצא
קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם׃ שבו
על עונת אבותם הראשנים
אשר מאנו לשמוע את
דברי והמה הלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם
הפרו בית ישראל ובית
יהודה את בריתי אשר
כרתי את אבותם׃
לכן כה אמר יהוה הנני
מביא אליהם רעה אשר
לא יוכלו לצאת ממנה
וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם׃ והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלם וזעקו
אל האלהים אשר הם
מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת
רעתם׃ כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר לבעל׃
ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה כי אינני שמע
בעת קראם אלי בעד
רעתם׃ מה
לידידי בביתי עשותה
המזמתה הרבים ובשר
קדש יעברו מעליך כי
רעתכי אז תעלזי׃ זית
רענן יפה פרי תאר קרא
יהוה שמך לקול המולה

גדלה הצית אש עליה
ורעו דליותיו׃ ויהוה צבאות
הנוטע אותך דבר עליך
רעה בגלל רעת בית ישראל
ובית יהודה אשר עשו
להם להכעסני לקטר
לבעל׃
ויהוה הודיעני ואדעה אז
הראיתני מעלליהם׃ ואני
ככבש אלוף יובל לטבוח
ולא ידעתי כי עלי חשבו
מחשבות נשחיתה עץ
בלחמו ונכרתנו מארץ
חיים ושמו לא יזכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך
גליתי את ריבי׃
לכן כה אמר יהוה על
אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהוה ולא תמות בידנו׃

לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים
ימתו בחרב בניהם ובנותיהם
ימתו ברעב׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה
אל אנשי ענתות שנת
פקדתם׃

יב צדיק אתה יהוה כי אריב
אליך אך משפטים אדבר
אותך מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל בגדי בגד׃
נטעתם גם שרשו ילכו גם
עשו פרי קרוב אתה בפיהם
ורחוק מכליותיהם׃ ואתה
יהוה ידעתני תראני ובחנת
לבי אתך התקם כצאן
לטבחה והקדשם ליום
הרגה׃
עד מתי תאבל הארץ
ועשב כל השדה ייבש
מרעת ישבי בה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו׃ כי את
רגלים רצתה וילאוך ואיך
תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך
תעשה בגאון הירדן׃ כי גם
אחיך ובית אביך גם המה
בגדו בך גם המה קראו
אחריך מלא אל תאמן בם
כי ידברו אליך טובות׃

עזבתי את ביתי נטשתי
את נחלתי נתתי את ידדות
נפשי בכף איביה׃ היתה
לי נחלתי כאריה ביער
נתנה עלי בקולה על כן
שנאתיה׃ העיט צבוע
נחלתי לי העיט סביב
עליה לכו אספו כל חית
השדה התיו לאכלה׃
רעים רבים שחתו כרמי
בססו את חלקתי נתנו את
חלקת חמדתי למדבר
שממה׃ שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה
כל הארץ כי אין איש
שם על לב׃ על כל שפים
במדבר באו שדדים כי
חרב ליהוה אכלה מקצה
ארץ ועד קצה הארץ אין
שלום לכל בשר׃ זרעו
חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועלו ובשו מתבואתיכם
מחרון אף יהוה׃
כה אמר יהוה על
כל שכני הרעים הנגעים
בנחלה אשר הנחלתי את
עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת
בית יהודה אתוש מתוכם׃
והיה אחרי נתשי אותם
אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו׃
והיה אם למד ילמדו את
דרכי עמי להשבע בשמי
חי יהוה כאשר למדו את

עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ואם לא ישמעו
ונתשתי את הגוי ההוא
נתוש ואבד נאם יהוה׃

כה אמר יהוה אלי הלוך
וקנית לך אזור פשתים
ושמתו על מתניך ובמים
לא תבאהו׃ ואקנה את
האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני׃
ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר׃ קח את האזור
אשר קנית אשר על
מתניך וקום לך פרתה
וטמנהו שם בנקיק הסלע׃
ואלך ואטמנהו בפרת
כאשר צוה יהוה אותי׃
ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך
פרתה וקח משם את האזור
אשר צויתיך לטמנו שם׃
ואלך פרתה ואחפר ואקח
את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה
נשחת האזור לא יצלח
לכל׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון

ירושלם הרב: העם הזה
הרע המאנים לשמוע
את דברי ההלכים
בשררות לבם וילכו
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם
ויהי כאזור הזה אשר לא
יצלח לכל: כי כאשר
ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי את
כל בית ישראל ואת כל
בית יהודה נאם יהוה
להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת ולא
שמעו:
ואמרת אליהם את הדבר
הזה כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין
ואמרו אליך הידע לא
נדע כי כל נבל ימלא יין
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה הנני ממלא את כל
ישבי הארץ הזאת ואת
המלכים הישבים לדוד
על כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל
ישבי ירושלם שכרון
ונפצתים איש אל אחיו
והאבות והבנים יחדו נאם
יהוה לא אחמול ולא אחוס

ולא ארחם מהשחיתם:
שמעו והאזינו
אל תגבהו כי יהוה דבר:
תנו ליהוה אלהיכם כבוד
בטרם יחשך ובטרם
יתנגפו רגליכם על הרי
נשף וקויתם לאור ושמה
לצלמות ישית לערפל:
ואם לא תשמעוה במסתרים
תבכה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותרד עיני
דמעה כי נשבה עדר
יהוה:
אמר למלך ולגבירה
השפילו שבו כי ירד
מראשותיכם עטרת
תפארתכם: ערי הנגב סגרו
ואין פתח הגלת יהודה
כלה הגלת שלומים: שאי
עיניכם וראי הבאים
מצפון איה העדר נתן לך
צאן תפארתך: מה תאמרי
כי יפקד עליך ואת למדת
אתם עליך אלפים לראש
הלא חבלים יאחזוך כמו
אשת לדה: וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה
ברב עונך נגלו שוליך
נחמסו עקביך: ההפך
כושי עורו ונמר חברברתיו

גם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע: ואפיצם כקש
עובר לרוח מדבר: זה גורלך
מנת מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי
בשקר: וגם אני חשפתי
שוליך על פניך ונראה
קלונך: נאפיך ומצהלותיך
זמת זנותך על גבעות בשדה
ראיתי שקוציך אוי לך
ירושלם לא תטהרי
אחרי מתי עד:
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו על דברי הבצרות:
אבלה יהודה ושעריה
אמללו קדרו לארץ
וצוחת ירושלם עלתה:
ואדריהם שלחו צעוריהם
למים באו על גבים לא
מצאו מים שבו כליהם
ריקם בשו והכלמו וחפו
ראשם: בעבור האדמה
חתה כי לא היה גשם
בארץ בשו אכרים חפו
ראשם: כי גם אילת בשדה
ילדה ועזוב כי לא היה
דשא: ופראים עמדו על
שפים שאפו רוח כתנים
כלו עיניהם כי אין עשב:
אם עונינו ענו בנו יהוה

עשה למען שמך כי רבו
משובתינו לך חטאנו:
מקוה ישראל מושיעו
בעת צרה למה תהיה כגר
בארץ וכארח נטה ללון:
למה תהיה כאיש נדהם
כגבור לא יוכל להושיע
ואתה בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו:
כה אמר יהוה
לעם הזה כן אהבו לנוע
רגליהם לא חשכו ויהוה
לא רצם עתה יזכר עונם
ויפקד חטאתם:
ויאמר יהוה אלי אל
תתפלל בעד העם הזה
לטובה: כי יצמו אינני
שמע אל רנתם וכי יעלו
עלה ומנחה אינני רצם
כי בחרב וברעב ובדבר
אנכי מכלה אותם:
ואמר אהה אדני יהוה
הנה הנבאים אמרים להם
לא תראו חרב ורעב לא
יהיה לכם כי שלום אמת
אתן לכם במקום הזה:
ויאמר יהוה אלי
שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי אליהם

חזון שקר וקסם ואלול
ותרמות לבם המה מתנבאים
לכם:
לכן
כה אמר יהוה על הנבאים
הנבאים בשמי ואני לא
שלחתים והמה אמרים
חרב ורעב לא יהיה בארץ
הזאת בחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה: והעם
אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות
ירושלם מפני הרעב
והחרב ואין מקבר להמה
המה נשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם
את רעתם: ואמרת אליהם
את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל
תדמינה כי שבר גדול
נשברה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד: אם יצאתי
השדה והנה חללי חרב
ואם באתי העיר והנה
תחלואי רעב כי גם נביא
גם כהן סחרו אל ארץ ולא
ידעו:
המאס מאסת את יהודה
אם בציון געלה נפשך
מדוע הכיתנו ואין לנו
מרפא קוה לשלום ואין

טוב ולעת מרפא והנה
בעתה: ידענו יהוה רשענו
עון אבותינו כי חטאנו לך:
אל תנאץ למען שמך אל
תנבל כסא כבודך זכר אל
תפר בריתך אתנו: היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם
השמים יתנו רבבים הלא
אתה הוא יהוה אלהינו
ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה:
ויאמר יהוה אלי
אם יעמד משה ושמואל
לפני אין נפשי אל העם הזה
שלח מעל פני ויצאו: והיה
כי יאמרו אליך אנה נצא
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אשר למות למות
ואשר לחרב לחרב ואשר
לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי: ופקדתי עליהם
ארבע משפחות נאם יהוה
את החרב להרג ואת
הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ
לאכל ולהשחית: ונתתים
לזועה לכל ממלכות הארץ
בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם: כי מי

יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור
לשאל לשלם לך את
נטשת אתי נאם יהוה
אחור תלכי ואט את ידי
עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם ואזרם במזרה
בשערי הארץ שכלתי
אבדתי את עמי מדרכיהם
לוא שבו עצמו לי אלמנתו
מחול ימים הבאתי להם
על אם בחור שדד
בצהרים הפלתי עליה
פתאם עיר ובהלות
אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה
בעד יומם בושה וחפרה
ושאריתם לחרב אתן לפני
איביהם נאם יהוה:
אוי לי אמי כי ילדתני
איש ריב ואיש מדון לכל
הארץ לא נשיתי ולא נשו
בי כלה מקללוני אמר
יהוה אם לא שרותך לטוב
אם לוא הפגעתי בך בעת
רעה ובעת צרה את האיב:
הירע ברזל ברזל מצפון
ונחשת חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל
חטאותיך ובכל גבוליך:

והעברתי את איביך בארץ
לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד:
אתה ידעת יהוה זכרני
ופקדני והנקם לי מרדפי
אל לארך אפך תקחני
דע שאתי עליך חרפה:
נמצאו דבריך ואכלם
ויהי דבריך לי לששון
ולשמחת לבבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי
צבאות: לא ישבתי בסוד
משחקים ואעלז מפני
ידך בדד ישבתי כי זעם
מלאתני: למה היה כאבי
נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו
אכזב מים לא נאמנו:
לכן כה אמר יהוה
אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר
מזולל כפי תהיה ישבו
המה אליך ואתה לא
תשוב אליהם: ונתתיך
לעם הזה לחומת נחשת
בצורה ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני
להושיעך ולהצילך נאם
יהוה: והצלתיך מיד רעים
ופדתיך מכף עריצים:

פ
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום
הזה: כי כה אמר יהוה על
הבנים ועל הבנות הילודים
במקום הזה ועל אמתם
הילדות אותם ועל אבותם
המולדים אותם בארץ
הזאת: ממותי תחלאים ימתו
לא יספדו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה נבלתם
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ:
כי כה אמר יהוה אל תבוא
בית מרזח ואל תלך לספד
ואל תנד להם כי אספתי
את שלומי מאת העם הזה
נאם יהוה את החסד ואת
הרחמים: ומתו גדלים
וקטנים בארץ הזאת לא
יקברו ולא יספדו להם
ולא יתגדד ולא יקרח להם:
ולא יפרסו להם על אבל
לנחמו על מת ולא ישקו
אותם כוס תנחומים על
אביו ועל אמו: ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם
לאכל ולשתות:

כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני משבית מן המקום
הזה לעיניכם ובימיכם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה: והיה
כי תגיד לעם הזה את כל
הדברים האלה ואמרו
אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הגדולה
הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו
אשר חטאנו ליהוה אלהינו:
ואמרת אליהם על אשר
עזבו אבותיכם אותי נאם
יהוה וילכו אחרי אלהים
אחרים ויעבדום וישתחוו
להם ואתי עזבו ואת תורתי לא
שמרו: ואתם הרעתם
לעשות מאבותיכם והנכם
הלכים איש אחרי שררות
לבו הרע לבלתי שמע
אלי:
והטלתי אתכם מעל הארץ
הזאת על הארץ אשר לא
ידעתם אתם ואבותיכם
ועבדתם שם את אלהים
אחרים יומם ולילה אשר
לא אתן לכם חנינה:
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד

חי יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מצרים:
כי אם חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
צפון ומכל הארצות אשר
הדיחם שמה והשבתים
על אדמתם אשר נתתי
לאבותם:
הנני שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום ואחרי
כן אשלח לרבים צידים
וצדום מעל כל הר ומעל
כל גבעה ומנקיקי הסלעים:
כי עיני על כל דרכיהם
לא נסתרו מלפני ולא
נצפן עונם מנגד עיני:
ושלמתי ראשונה משנה
עונם וחטאתם על חללם
את ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את
נחלתי:
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו אך
שקר נחלו אבותינו הבל
ואין בם מועיל: היעשה
לו אדם אלהים והמה לא
אלהים: לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי

שמי יהוה: יז
חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות
מזבחותיכם: כזכר בניהם
מזבחותם ואשריהם על
עץ רענן על גבעות הגבהות:
הררי בשדה חילך כל
אוצרותיך לבז אתן במתיך
בחטאת בכל גבוליך:
ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך
את איביך בארץ אשר
לא ידעת כי אש קדחתם
באפי עד עולם תוקד:
כה אמר יהוה
ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו
ומן יהוה יסור לבו: והיה
כערער בערבה ולא יראה
כי יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא
תשב: ברוך
הגבר אשר יבטח ביהוה
והיה יהוה מבטחו: והיה
כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו ולא
ירא כי יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת לא
ידאג ולא ימיש מעשות

פרי׃ עקב הלב מכל ואנש
הוא מי ידענו׃ אני יהוה
חקר לב בחן כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי מעלליו׃
קרא דגר ולא ילד עשה
עשר ולא במשפט בחצי
ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה
נבל׃ כסא כבוד מרום
מראשון מקום מקדשנו׃
מקוה ישראל יהוה כל
עזביך יבשו יסורי בארץ
יכתבו כי עזבו מקור מים
חיים את יהוה׃
רפאני יהוה וארפא הושיעני
ואושעה כי תהלתי אתה׃
הנה המה אמרים אלי איה
דבר יהוה יבוא נא׃ ואני
לא אצתי מרעה אחריך
ויום אנוש לא התאויתי
אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך היה׃ אל תהיה
לי למחתה מחסי אתה
ביום רעה׃ יבשו רדפי ואל
אבשה אני יחתו המה
ואל אחתה אני הביא
עליהם יום רעה ומשנה
שברון שברם׃
כה אמר יהוה אלי הלך
ועמדת בשער בני עם
אשר יבאו בו מלכי יהודה

ואשר יצאו בו ובכל שערי
ירושלם׃ ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם
הבאים בשערים האלה׃
כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו
משא ביום השבת והבאתם
בשערי ירושלם׃ ולא
תוציאו משא מבתיכם
ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את
יום השבת כאשר צויתי
את אבותיכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו
את ערפם לבלתי שומע
ולבלתי קחת מוסר׃ והיה
אם שמע תשמעון אלי
נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר הזאת
ביום השבת ולקדש את
יום השבת לבלתי עשות
בה כל מלאכה׃ ובאו
בשערי העיר הזאת
מלכים ושרים ישבים
על כסא דוד רכבים ברכב
ובסוסים המה ושריהם
איש יהודה וישבי ירושלם
וישבה העיר הזאת לעולם׃
ובאו מערי יהודה ומסביבות

ירושלם ומארץ בנימן
ומן השפלה ומן ההר ומן
הנגב מבאים עלה וזבח
ומנחה ולבונה ומבאי תודה
בית יהוה׃ ואם לא תשמעו
אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא
בשערי ירושלם ביום
השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם
ולא תכבה׃
יח הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר׃ קום וירדת בית
היוצר ושמה אשמיעך
את דברי׃ וארד בית היוצר
והנהו עשה מלאכה על
האבנים׃ ונשחת הכלי אשר
הוא עשה בחמר ביד
היוצר ושב ויעשהו כלי
אחר כאשר ישר בעיני
היוצר לעשות׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמור׃
הכיוצר הזה לא אוכל
לעשות לכם בית ישראל
נאם יהוה הנה כחמר ביד
היוצר כן אתם בידי בית
ישראל׃
רגע אדבר על גוי ועל
ממלכה לנתוש ולנתוץ

ולהאביד׃ ושב הגוי ההוא
מרעתו אשר דברתי עליו
ונחמתי על הרעה אשר
חשבתי לעשות לו׃
ורגע אדבר על
גוי ועל ממלכה לבנות
ולנטוע׃ ועשה הרעה
בעיני לבלתי שמע בקולי
ונחמתי על הטובה אשר
אמרתי להיטיב אותו׃
ועתה אמר נא אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם
לאמר כה אמר יהוה הנה
אנכי יוצר עליכם רעה
וחשב עליכם מחשבה
שובו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו דרכיכם
ומעלליכם׃ ואמרו נואש
כי אחרי מחשבותינו נלך
ואיש שררות לבו הרע
נעשה׃
לכן כה אמר יהוה שאלו
נא בגוים מי שמע כאלה
שערורית עשתה מאד
בתולת ישראל׃ היעזב
מצור שדי שלג לבנון
אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כי שכחני עמי
לשוא יקטרו ויכשלום
בדרכיהם שבילי עולם

ללכת נתיבות דרך לא
סלולה׃ לשום ארצם
לשמה שרוקות עולם כל
עובר עליה ישום ויניד
בראשו׃ כרוח קדים אפיצם
לפני אויב ערף ולא פנים
אראם ביום אידם׃
ויאמרו לכו ונחשבה על
ירמיהו מחשבות כי לא
תאבד תורה מכהן ועצה
מחכם ודבר מנביא לכו
ונכהו בלשון ואל נקשיבה
אל כל דבריו׃ הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול
יריבי׃ הישלם תחת טובה
רעה כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר
עליהם טובה להשיב
את חמתך מהם׃ לכן תן
את בניהם לרעב והגרם
על ידי חרב ותהינה נשיהם
שכלות ואלמנות ואנשיהם
יהיו הרגי מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה׃
תשמע זעקה מבתיהם
כי תביא עליהם גדוד
פתאם כי כרו שיחה
ללכדני ופחים טמנו לרגלי׃
ואתה יהוה ידעת את כל
עצתם עלי למות אל

תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו
מכשלים לפניך בעת
אפך עשה בהם׃
יט כה אמר יהוה הלך
וקנית בקבק יוצר חרש
ומזקני העם ומזקני הכהנים׃
ויצאת אל גיא בן הנם אשר
פתח שער החרסות וקראת
שם את הדברים אשר
אדבר אליך׃ ואמרת שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה
וישבי ירושלם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מביא רעה על המקום
הזה אשר כל שמעה
תצלנה אזניו׃ יען אשר
עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידעום
המה ואבותיהם ומלכי
יהודה ומלאו את המקום
הזה דם נקים׃ ובנו את
במות הבעל לשרף את
בניהם באש עלות לבעל
אשר לא צויתי ולא דברתי
ולא עלתה על לבי׃

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום

הזה עוד התפת וגיא בן הנם
כי אם גיא ההרגה ובקתי
את עצת יהודה וירושלם
במקום הזה והפלתים בחרב
לפני איביהם וביד מבקשי
נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ושמתי
את העיר הזאת לשמה
ולשרקה כל עבר עליה
ישם וישרק על כל מכתה
והאכלתים את בשר בניהם
ואת בשר בנתיהם ואיש
בשר רעהו יאכלו במצור
ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם
ושברת הבקבק לעיני
האנשים ההלכים אותך
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות ככה אשבר
את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את
כלי היוצר אשר לא יוכל
להרפה עוד ובתפת יקברו
מאין מקום לקבור כן
אעשה למקום הזה נאם
יהוה וליושביו ולתת את
העיר הזאת כתפת והיו
בתי ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת

הטמאים לכל הבתים
אשר קטרו על גגתיהם
לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים

ויבא ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה
ויאמר אל כל העם כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל
העיר הזאת ועל כל עריה
את כל הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את ערפם
לבלתי שמוע את דברי
כ וישמע פשחור בן אמר
הכהן והוא פקיד נגיד
בבית יהוה את ירמיהו
נבא את הדברים האלה
ויכה פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון
אשר בבית יהוה ויהי
ממחרת ויצא פשחור את
ירמיהו מן המהפכת ויאמר
אליו ירמיהו לא פשחור
קרא יהוה שמך כי אם
מגור מסביב
כי כה אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך

ונפלו בחרב איביהם ועיניך
ראות ואת כל יהודה אתן
ביד מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב ונתתי את כל
חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת
כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה
ואתה פשחור וכל ישבי
ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם
תקבר אתה וכל אהביך
אשר נבאת להם בשקר
פתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל
הייתי לשחוק כל היום
כלה לעג לי כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא
כי היה דבר יהוה לי
לחרפה ולקלס כל היום
ואמרתי לא אזכרנו ולא
אדבר עוד בשמו והיה
בלבי כאש בערת עצר
בעצמתי ונלאיתי כלכל
ולא אוכל כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב
הגידו ונגידנו כל אנוש
שלמי שמרי צלעי אולי
יפתה ונוכלה לו ונקחה

נקמתנו ממנו ויהוה אותי
כגבור עריץ על כן רדפי
יכשלו ולא יכלו בשו מאד
כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח ויהוה צבאות
בחן צדיק ראה כליות ולב
אראה נקמתך מהם כי אליך
גליתי את ריבי
שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש
אביון מיד מרעים
ארור היום אשר ילדתי בו
יום אשר ילדתני אמי אל
יהי ברוך ארור האיש אשר
בשר את אבי לאמר ילד
לך בן זכר שמח שמחהו
והיה האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא נחם
ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים אשר לא מותתני
מרחם ותהי לי אמי קברי
ורחמה הרת עולם למה
זה מרחם יצאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בבשת ימי

כא הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשלח אליו
המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר

דרש נא בעדנו את יהוה
כי נבוכדרצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאתיו
ויעלה מעלינו
ויאמר ירמיהו אליהם
כה תאמרן אל צדקיהו
כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מסב את כלי המלחמה
אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את מלך בבל
ואת הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה
ואספתי אתם אל תוך
העיר הזאת ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע
חזקה ובאף ובחמה ובקצף
גדול והכיתי את יושבי העיר
הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר גדול ימתו
ואחרי כן נאם יהוה אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת עבדיו ואת העם ואת
הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן
הרעב ביד נבוכדרצר מלך
בבל וביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והכם לפי
חרב לא יחוס עליהם ולא
יחמל ולא ירחם ואל

העם הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את
דרך החיים ואת דרך המות
הישב בעיר הזאת ימות
בחרב וברעב ובדבר והיוצא
ונפל על הכשדים הצרים
עליכם יחיה והיתה לו
נפשו לשלל כי שמתי
פני בעיר הזאת לרעה
ולא לטובה נאם יהוה
ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש
ולבית מלך יהודה שמעו
דבר יהוה בית דוד כה
אמר יהוה דינו לבקר
משפט והצילו גזול מיד
עושק פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליהם הנני אליך
ישבת העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים מי יחת
עלינו ומי יבוא במעונותינו
ופקדתי עליכם כפרי
מעלליכם נאם יהוה והצתי
אש ביערה ואכלה כל
סביביה
כב כה
אמר יהוה רד בית מלך
יהודה ודברת שם את הדבר
הזה ואמרת שמע דבר
יהוה מלך יהודה הישב

הזה עוד התפת וגיא בן הנם
כי אם גיא ההרגה׃ ובקתי
את עצת יהודה וירושלם
במקום הזה והפלתים בחרב
לפני איביהם וביד מבקשי
נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ׃ ושמתי
את העיר הזאת לשמה
ולשרקה כל עבר עליה
ישם וישרק על כל מכתה׃
והאכלתים את בשר בניהם
ואת בשר בנתיהם ואיש
בשר רעהו יאכלו במצור
ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם׃
ושברת הבקבק לעיני
האנשים ההלכים אותך׃
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות ככה אשבר
את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את
כלי היוצר אשר לא יוכל
להרפה עוד ובתפת יקברו
מאין מקום לקבור׃ כן
אעשה למקום הזה נאם
יהוה וליושביו ולתת את
העיר הזאת כתפת׃ והיו
בתי ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת

הטמאים לכל הבתים
אשר קטרו על גגתיהם
לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים׃

ויבא ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה
ויאמר אל כל העם׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל
העיר הזאת ועל כל עריה
את כל הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את ערפם
לבלתי שמוע את דברי׃
כ וישמע פשחור בן אמר
הכהן והוא פקיד נגיד
בבית יהוה את ירמיהו
נבא את הדברים האלה׃
ויכה פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון
אשר בבית יהוה׃ ויהי
ממחרת ויצא פשחור את
ירמיהו מן המהפכת ויאמר
אליו ירמיהו לא פשחור
קרא יהוה שמך כי אם
מגור מסביב׃
כי כה אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך

ונפלו בחרב איביהם ועיניך
ראות ואת כל יהודה אתן
ביד מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב׃ ונתתי את כל
חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת
כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה׃
ואתה פשחור וכל ישבי
ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם
תקבר אתה וכל אהביך
אשר נבאת להם בשקר׃
פתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל
הייתי לשחוק כל היום
כלה לעג לי׃ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא
כי היה דבר יהוה לי
לחרפה ולקלס כל היום׃
ואמרתי לא אזכרנו ולא
אדבר עוד בשמו והיה
בלבי כאש בערת עצר
בעצמתי ונלאיתי כלכל
ולא אוכל׃ כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב
הגידו ונגידנו כל אנוש
שלומי שמרי צלעי אולי
יפתה ונוכלה לו ונקחה

39

נקמתנו ממנו׃ ויהוה אותי
כגבור עריץ על כן רדפי
יכשלו ולא יכלו בשו מאד
כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח׃ ויהוה צבאות
בחן צדיק ראה כליות ולב
אראה נקמתך מהם כי אליך
גליתי את ריבי׃
שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש
אביון מיד מרעים׃
ארור היום אשר ילדתי בו
יום אשר ילדתני אמי אל
יהי ברוך׃ ארור האיש אשר
בשר את אבי לאמר ילד
לך בן זכר שמח שמחהו׃
והיה האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא נחם
ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים׃ אשר לא מותתני
מרחם ותהי לי אמי קברי
ורחמה הרת עולם׃ למה
זה מרחם יצאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בבשת ימי׃

כא הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשלח אליו
המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר׃

דרש נא בעדנו את יהוה
כי נבוכדרצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאותיו
ויעלה מעלינו׃
ויאמר ירמיהו אליהם
כה תאמרן אל צדקיהו׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מסב את כלי המלחמה
אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את מלך בבל
ואת הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה
ואספתי אותם אל תוך
העיר הזאת׃ ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע
חזקה ובאף ובחמה ובקצף
גדול׃ והכיתי את ישבי העיר
הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר גדול ימתו׃
ואחרי כן נאם יהוה אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת עבדיו ואת העם ואת
הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן
הרעב ביד נבוכדרצר מלך
בבל וביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והכם לפי
חרב לא יחוס עליהם ולא
יחמל ולא ירחם׃ ואל

העם הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את
דרך החיים ואת דרך המות׃
הישב בעיר הזאת ימות
בחרב וברעב ובדבר והיוצא
ונפל על הכשדים הצרים
עליכם יחיה והיתה לו
נפשו לשלל׃ כי שמתי
פני בעיר הזאת לרעה
ולא לטובה נאם יהוה
ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש׃
ולבית מלך יהודה שמעו
דבר יהוה׃ בית דוד כה
אמר יהוה דינו לבקר
משפט והצילו גזול מיד
עושק פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליהם׃ הנני אליך
ישבת העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים מי יחת
עלינו ומי יבוא במעונותינו׃
ופקדתי עליכם כפרי
מעלליכם נאם יהוה והצתי
אש ביערה ואכלה כל
כב סביביה׃ כה
אמר יהוה רד בית מלך
יהודה ודברת שם את הדבר
הזה׃ ואמרת שמע דבר
יהוה מלך יהודה הישב

על כסא דוד אתה ועבדיך
ועמך הבאים בשערים
האלה: כה אמר יהוה עשו
משפט וצדקה והצילו
גזול מיד עשוק וגר יתום
ואלמנה אל תנו אל תחמסו
ודם נקי אל תשפכו במקום
הזה: כי אם עשו תעשו
את הדבר הזה ובאו בשערי
הבית הזה מלכים ישבים
לדוד על כסאו רכבים
ברכב ובסוסים הוא ועבדו
ועמו: ואם לא תשמעו
את הדברים האלה בי
נשבעתי נאם יהוה כי
לחרבה יהיה הבית הזה:

כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה
לי ראש הלבנון אם לא
אשיתך מדבר ערים לא
נושבה: וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו
מבחר ארזיך והפילו על
האש: ועברו גוים רבים
על העיר הזאת ואמרו
איש אל רעהו על מה
עשה יהוה ככה לעיר
הגדולה הזאת: ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה

אלהיהם וישתחוו לאלהים
אחרים ויעבדום:
אל תבכו למת
ואל תנדו לו בכו בכו להלך
כי לא ישוב עוד וראה
את ארץ מולדתו:
כי כה אמר יהוה אל שלם
בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו
אשר יצא מן המקום הזה
לא ישוב שם עוד: כי במקום
אשר הגלו אתו שם ימות
ואת הארץ הזאת לא
יראה עוד:
הוי בנה ביתו בלא צדק
ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלו
לא יתן לו: האמר אבנה
לי בית מדות ועליות
מרוחים וקרע לו חלוני
וספון בארז ומשוח בששר:
התמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלוא אכל
ושתה ועשה משפט
וצדקה אז טוב לו: דן דין
עני ואביון אז טוב הלוא
היא הדעת אתי נאם יהוה:
כי אין עיניך ולבך כי אם
על בצעך ועל דם הנקי
לשפוך ועל העשק ועל

המרוצה לעשות:
לכן כה אמר יהוה
אל יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לא יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא
יספדו לו הוי אדון והוי
הדה: קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה
לשערי ירושלם:
עלי הלבנון וצעקי ובבשן
תני קולך וצעקי מעברים
כי נשברו כל מאהביך:
דברתי אליך בשלותיך
אמרת לא אשמע זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת
בקולי: כל רעיך תרעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו
כי אז תבשי ונכלמת מכל
רעתך: ישבת בלבנון
מקננת בארזים מה נחנת
בבא לך חבלים חיל
כילדה: חי אני נאם יהוה
כי אם יהיה כניהו בן
יהויקים מלך יהודה חותם
על יד ימיני כי משם
אתקנך: ונתתיך ביד מבקשי
נפשך וביד אשר אתה
יגור מפניהם וביד נבוכדרא׳
מלך בבל וביד הכשדים:
והטלתי אתך ואת אמך

אשר ילדתך על הארץ
אחרת אשר לא ילדתם
שם ושם תמותו: ועל הארץ
אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה
לא ישובו:
העצב נבזה נפוץ האיש
הזה כניהו אם כלי אין חפץ
בו מדוע הוטלו הוא וזרעו
והשלכו על הארץ אשר
לא ידעו: ארץ ארץ ארץ
שמעי דבר יהוה:
כה אמר יהוה כתבו
את האיש הזה ערירי גבר
לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב
על כסא דוד ומשל עוד
ביהודה: הוי רעים מאבדים כג
ומפצים את צאן מרעיתי
נאם יהוה: לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל על
הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני
ותדחום ולא פקדתם אתם
הנני פקד עליכם את רע
מעלליכם נאם יהוה: ואני
אקבץ את שארית צאני
מכל הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי אתהן
על נוהן ופרו ורבו: והקמתי

עליהם רעים ורעום ולא
ייראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאם יהוה:
הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי לדוד צמח צדיק
ומלך מלך והשכיל ועשה
משפט וצדקה בארץ:
בימיו תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו:
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמרו עוד
חי יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מצרים:
כי אם חי יהוה אשר העלה
ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפונה
ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על
אדמתם: לנבאים
נשבר לבי בקרבי רחפו
כל עצמותי הייתי כאיש
שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי
קדשו: כי מנאפים מלאה
הארץ כי מפני אלה אבלה
הארץ יבשו נאות מדבר
ותהי מרוצתם רעה וגבורתם
לא כן: כי גם נביא גם כהן
חנפו גם בביתי מצאתי

רעתם נאם יהוה:
לכן יהיה דרכם להם
כחלקלקות באפלה ידחו
ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאם
יהוה: ובנביאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו בבעל
ויתעו את עמי את ישראל:
ובנבאי ירושלם ראיתי
שערורה נאוף והלך בשקר
וחזקו ידי מרעים לבלתי
שבו איש מרעתו היו לי
כלם כסדם וישביה כעמרה:
לכן כה אמר
יהוה צבאות על הנבאים
הנני מאכיל אותם לענה
והשקתים מי ראש כי
מאת נביאי ירושלם
יצאה חנפה לכל הארץ:
כה אמר יהוה
צבאות אל תשמעו על
דברי הנבאים הנבאים
לכם מהבלים המה אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי
יהוה: אמרים אמור למנאצי
דבר יהוה שלום יהיה לכם
וכל הלך בשררות לבו
אמרו לא תבוא עליכם
רעה: כי מי עמד בסוד יהוה
וירא וישמע את דברו

מי הקשיב דברו וישמע
הנה סערת יהוה
חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול
לא ישוב אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים
תתבוננו בה בינה לא
שלחתי את הנבאים והם
רצו לא דברתי אליהם
והם נבאו ואם עמדו
בסודי וישמעו דברי את
עמי וישבום מדרכם
הרע ומרע מעלליהם
האלהי מקרב אני נאם
יהוה ולא אלהי מרחק
אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה
הלוא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם
יהוה שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים
בשמי שקר לאמר
חלמתי חלמתי עד מתי
היש בלב הנבאים נבאי
השקר ונביאי תרמת לבם
החשבים להשכיח את
עמי שמי בחלומתם אשר
יספרו איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי

בבעל הנביא אשר אתו
חלום יספר חלום ואשר
דברי אתו ידבר דברי
אמת מה לתבן את הבר
נאם יהוה הלא כה דברי
כאש נאם יהוה וכפטיש
יפצץ סלע
לכן הנני על הנבאים
נאם יהוה מגנבי דברי
איש מאת רעהו הנני על
הנבאים נאם יהוה הלקחים
לשונם וינאמו נאם הנני
על נבאי חלמות שקר
נאם יהוה ויספרום ויתעו
את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא
שלחתים ולא צויתים
והועיל לא יועילו לעם
הזה נאם יהוה וכי ישאלך
העם הזה או הנביא או
כהן לאמר מה משא יהוה
ואמרת אליהם את מה
משא ונטשתי אתכם
נאם יהוה והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא
יהוה ופקדתי על האיש
ההוא ועל ביתו כה תאמרו
איש על רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה
דבר יהוה ומשא יהוה

לא תזכרו עוד כי המשא
יהיה לאיש דברו והפכתם
את דברי אלהים חיים
יהוה צבאות אלהינו כה
תאמר אל הנביא מה ענך
יהוה ומה דבר יהוה ואם
משא יהוה תאמרו לכן
כה אמר יהוה יען אמרכם
את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר
לא תאמרו משא יהוה
לכן הנני ונשיתי אתכם
נשא ונטשתי אתכם ואת
העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני ונתתי
עליכם חרפת עולם וכלמות
עולם אשר לא תשכח
הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים
לפני היכל יהוה אחרי
הגלות נבוכדראצר מלך
בבל את יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי יהודה
ואת החרש ואת המסגר
מירושלם ויבאם בבל
הדוד אחד תאנים טבות
מאד כתאני הבכרות והדוד
אחד תאנים רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע
ויאמר יהוה

אלי מה אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים
הטבות טבות מאד והרעות
רעות מאד אשר לא תאכלנה
מרע ויהי
דבר יהוה אלי לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
כתאנים הטבות האלה כן
אכיר את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה
ארץ כשדים לטובה
ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתים על הארץ הזאת
ולא אהרס ונטעתים ולא
אתוש ונתתי להם לב
לדעת אתי כי אני יהוה
והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו
אלי בכל לבם וכתאנים
הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כי כה אמר יהוה כן
אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת שריו ואת
שארית ירושלם הנשארים
בארץ הזאת והישבים
בארץ מצרים ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל
לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם

שם ושלחתי בם את
החרב את הרעב ואת
הדבר עד תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולאבותיהם
כה הדבר אשר היה
על ירמיהו על כל עם
יהודה בשנה הרבעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך בבל
אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל עם יהודה ואל
כל ישבי ירושלם לאמר
מן שלש עשרה שנה
ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום הזה זה
שלש ועשרים שנה היה
דבר יהוה אלי ואדבר
אליכם אשכים ודבר ולא
שמעתם ושלח יהוה
אליכם את כל עבדיו
הנבאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את
אזנכם לשמע לאמר
שבו נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעלליכם ושבו
על האדמה אשר נתן
יהוה לכם ולאבותיכם למן
עולם ועד עולם ואל תלכו
אחרי אלהים אחרים

לעבדם ולהשתחות להם
ולא תכעיסו אותי במעשה
ידיכם ולא ארע לכם ולא
שמעתם אלי נאם יהוה
למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם
לכן כה אמר יהוה
צבאות יען אשר לא
שמעתם את דברי הנני
שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה
ואל נבוכדראצר מלך
בבל עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל ישביה
ועל כל הגוים האלה סביב
והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם והאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים
ואור נר והיתה כל הארץ
הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את
מלך בבל שבעים שנה
והיה כמלאות שבעים
שנה אפקד על מלך בבל
ועל הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתו לשממות
עולם והבאותי על הארץ

ההיא את כל דברי אשר
דברתי עליה את כל הכתוב
בספר הזה אשר נבא
ירמיהו על כל הגוים׃ כי
עבדו בם גם המה גוים
רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם׃
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל אלי קח
את כוס היין החמה הזאת
מידי והשקיתה אתו את
כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃ ושתו
והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי
שלח בינתם׃ ואקח את
הכוס מיד יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר שלחני
יהוה אליהם׃ את ירושלם
ואת ערי יהודה ואת
מלכיה ואת שריה לתת
אתם לחרבה לשמה
לשרקה ולקללה כיום
הזה׃ את פרעה מלך
מצרים ואת עבדיו ואת
שריו ואת כל עמו׃ ואת
כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת
אשקלון ואת עזה ואת
עקרון ואת שארית אשדוד׃
את אדום ואת מואב ואת
בני עמון׃ ואת כל מלכי
צר ואת כל מלכי צידון ואת
כל מלכי האי אשר בעבר
הים׃ את דדן ואת תימא
ואת בוז ואת כל קצוצי
פאה׃ ואת כל מלכי ערב
ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר׃ ואת כל
מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי׃
ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש
אל אחיו ואת כל הממלכות
הארץ אשר על פני האדמה
ומלך ששך ישתה אחריהם׃
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו ושכרו וקיו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינכם׃
והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
צבאות שתו תשתו׃ כי הנה
בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע
ואתם הנקה תנקו לא
תנקו כי חרב אני קרא
על כל ישבי הארץ נאם
יהוה צבאות׃ ואתה תנבא
אליהם את כל הדברים
האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו שאג ישאג
על נוהו הידד כדרכים
יענה אל כל ישבי הארץ׃
בא שאון עד קצה הארץ
כי ריב ליהוה בגוים נשפט
הוא לכל בשר הרשעים
נתנם לחרב נאם יהוה׃
כה אמר יהוה
צבאות הנה רעה יצאת
מגוי אל גוי וסער גדול
יעור מירכתי ארץ׃ והיו
חללי יהוה ביום ההוא
מקצה הארץ ועד קצה
הארץ לא יספדו ולא
יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו׃
הילילו הרעים וזעקו
והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם
ככלי חמדה׃ ואבד מנוס
מן הרעים ופליטה מאדירי
הצאן׃ קול צעקת הרעים
ויללת אדירי הצאן כי
שדד יהוה את מרעיתם׃
ונדמו נאות השלום מפני
חרון אף יהוה׃ עזב ככפיר
סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני
חרון אפו׃
בראשית ממלכות
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר׃ כה אמר
יהוה עמד בחצר בית יהוה
ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בית
יהוה את כל הדברים אשר
צויתיך לדבר אליהם אל
תגרע דבר׃ אולי ישמעו
וישבו איש מדרכו הרעה
ונחמתי אל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם
מפני רע מעלליהם׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה אם
לא תשמעו אלי ללכת
בתורתי אשר נתתי לפניכם׃
לשמע על דברי עבדי
הנבאים אשר אנכי שלח
אליכם והשכם ושלח
ולא שמעתם׃ ונתתי את
הבית הזה כשלה ואת
העיר הזאת אתן לקללה
לכל גוי הארץ׃ וישמעו
הכהנים והנביאים וכל
העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית
יהוה׃ ויהי ככלות ירמיהו
לדבר את כל אשר צוה
יהוה לדבר אל כל העם
ויתפשו אתו הכהנים
והנביאים וכל העם לאמר
מות תמות׃ מדוע נבית
בשם יהוה לאמר כשלו
יהיה הבית הזה והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויקהל
כל העם אל ירמיהו בבית
יהוה׃ וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו
מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה
החדש׃ ויאמרו הכהנים
והנביאים אל השרים
ואל כל העם לאמר
משפט מות לאיש הזה
כי נבא אל העיר הזאת
כאשר שמעתם באזניכם׃
ויאמר ירמיהו אל כל
השרים ואל כל העם
לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר
הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם׃ ועתה
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם
וינחם יהוה אל הרעה
אשר דבר עליכם׃ ואני
הנני בידכם עשו לי כטוב
וכישר בעיניכם׃ אך ידע
תדעו כי אם ממתים אתם
אתי כי דם נקי אתם נתנים
עליכם ואל העיר הזאת
ואל ישביה כי באמת
שלחני יהוה עליכם לדבר
באזניכם את כל הדברים
האלה׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל
הכהנים ואל הנביאים אין
לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו׃ ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר׃ מיכיה
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר
אל כל עם יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם
עיים תהיה והר הבית
לבמות יער׃ ההמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה וכל
יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר

עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו
וגם איש היה מתנבא
בשם יהוה אוריהו בן
שמעיהו מקרית היערים
וינבא על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי
ירמיהו וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל
השרים את דבריו ויבקש
המלך המיתו וישמע
אוריהו ויירא ויברח ויבא
מצרים וישלח המלך
יהויקים אנשים מצרים
את אלנתן בן עכבור
ואנשים אתו אל מצרים
ויוציאו את אוריהו
ממצרים ויבאהו אל
המלך יהויקים ויכהו
בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם אך
יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת אתו
ביד העם להמיתו

בראשית ממלכת
יהויקם בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיה מאת יהוה לאמר
כה אמר יהוה אלי עשה
לך מוסרות ומטות ונתתם

על צוארך ושלחתם
אל מלך אדום ואל מלך
מואב ואל מלך בני עמון
ואל מלך צר ואל מלך
צידון ביד מלאכים הבאים
ירושלם אל צדקיהו מלך
יהודה וצוית אתם אל
אדניהם לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
כה תאמרו אל אדניכם
אנכי עשיתי את הארץ
את האדם ואת הבהמה
אשר על פני הארץ בכחי
הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר בעיני
ועתה אנכי נתתי את כל
הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל
עבדי וגם את חית השדה
נתתי לו לעבדו ועבדו
אתו כל הגוים ואת בנו
ואת בן בנו עד בא עת
ארצו גם הוא ועבדו בו
גוים רבים ומלכים גדלים
והיה הגוי והממלכה אשר
לא יעבדו אתו את
נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר

אפקד על הגוי ההוא נאם
יהוה עד תמי אתם בידו
ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל עננכם
ואל כשפיכם אשר הם
אמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי
שקר הם נבאים לכם למען
הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי אתכם
ואבדתם והגוי אשר יביא
את צוארו בעל מלך בבל
ועבדו והנחתיו על אדמתו
נאם יהוה ועבדה וישב
בה ואל צדקיה מלך
יהודה דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו את
צואריכם בעל מלך בבל
ועבדו אתו ועמו וחיו
למה תמותו אתה ועמך
בחרב ברעב ובדבר
כאשר דבר יהוה אל הגוי
אשר לא יעבד את מלך
בבל ואל תשמעו אל
דברי הנבאים האמרים
אליכם לאמר לא תעבדו
את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם כי לא
שלחתים נאם יהוה והם

30

נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם
אתם והנבאים הנבאים
לכם ואל הכהנים ואל כל
העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תשמעו
אל דברי נביאיכם הנבאים
לכם לאמר הנה כלי בית
יהוה מושבים מבבלה
עתה מהרה כי שקר המה
נבאים לכם אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה העיר
הזאת חרבה ואם נבאים
הם ואם יש דבר יהוה אתם
יפגעו נא ביהוה צבאות
לבלתי באו הכלים הנותרים
בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה כי כה
אמר יהוה צבאות אל
העמדים ועל הים ועל
המכנות ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת אשר
לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יכניה
בן יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת כל
חרי יהודה וירושלם
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל על

הכלים הנותרים בית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם
בבלה יובאו ושמה יהיו
עד יום פקדי אתם נאם
יהוה והעליתים והשבתים
אל המקום הזה
ויהי בשנה ההיא
בראשית ממלכת צדקיה
מלך יהודה בשנה הרבעית
בחדש החמישי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר
מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את על
מלך בבל בעוד שנתים
ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדנאצר
מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל ואת יכניה בן
יהויקים מלך יהודה ואת
כל גלות יהודה הבאים
בבלה אני משיב אל המקום
הזה נאם יהוה כי אשבר
את על מלך בבל ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים ולעיני
כל העם העמדים בבית

יהוה ויאמר ירמיה הנביא
אמן כן יעשה יהוה יקם
יהוה את דבריך אשר נבאת
להשיב כלי בית יהוה וכל
הגולה מבבל אל המקום
הזה אך שמע נא הדבר
הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם הנביאים
אשר היו לפני ולפניך מן
העולם וינבאו אל ארצות
רבות ועל ממלכות גדלות
למלחמה ולרעה ולדבר
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא ידע
הנביא אשר שלחו יהוה
באמת ויקח חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא וישברהו
ויאמר חנניה לעיני כל
העם לאמר כה אמר יהוה
ככה אשבר את על
נבכדנאצר מלך בבל
בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך
ירמיה הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה
אל ירמיה אחרי שבור
חנניה הנביא את המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא
לאמר הלוך ואמרת אל

חנניה לאמר כה אמר
יהוה מוטת עץ שברת
ועשית תחתיהן מטות
ברזל׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד
את נבכדנאצר מלך בבל
ועבדהו וגם את חית השדה
נתתי לו׃ ויאמר ירמיה
הנביא אל חנניה הנביא
שמע נא חנניה לא שלחך
יהוה ואתה הבטחת את
העם הזה על שקר׃ לכן
כה אמר יהוה הנני משלחך
מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה דברת
אל יהוה׃ וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בחדש
השביעי׃ ואלה
דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה ואל
הכהנים ואל הנביאים
ואל כל העם אשר הגלה
נבוכדנאצר מירושלם
בבלה׃ אחרי צאת יכניה
המלך והגבירה והסריסים
שרי יהודה וירושלם
והחרש והמסגר מירושלם׃

ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר
שלח צדקיה מלך יהודה
אל נבוכדנאצר מלך בבל
בבלה לאמר׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לכל הגולה אשר הגליתי
מירושלם בבלה׃ בנו בתים
ושבו ונטעו גנות ואכלו
את פרין׃ קחו נשים והולידו
בנים ובנות וקחו לבניכם
נשים ואת בנותיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃
ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל ישאו לכם
נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו
אל חלמתיכם אשר אתם
מחלמים׃ כי בשקר הם
נבאים לכם בשמי לא
שלחתים נאם יהוה׃
כי כה אמר יהוה
כי לפי מלאת לבבל
שבעים שנה אפקד אתכם

והקמתי עליכם את דברי
הטוב להשיב אתכם אל
המקום הזה׃ כי אנכי ידעתי
את המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה
מחשבות שלום ולא לרעה
לתת לכם אחרית ותקוה׃
וקראתם אתי והלכתם
והתפללתם אלי ושמעתי
אליכם׃ ובקשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל
לבבכם׃ ונמצאתי לכם
נאם יהוה ושבתי את
שביתכם וקבצתי אתכם
מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם
נאם יהוה והשבתי אתכם
אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ כי כה
אמר יהוה אל המלך
היושב אל כסא דוד ואל
כל העם היושב בעיר
הזאת אחיכם אשר לא
יצאו אתכם בגולה׃
כה אמר יהוה
צבאות הנני משלח בם
את החרב את הרעב ואת
הדבר ונתתי אותם כתאנים

השערים אשר לא תאכלנה
מרע׃ ורדפתי אחריהם
בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות
הארץ לאלה ולשמה
ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים שם׃
תחת אשר לא שמעו אל
דברי נאם יהוה אשר
שלחתי אליהם את עבדי
הנבאים השכם ושלח ולא
שמעתם נאם יהוה׃ ואתם
שמעו דבר יהוה כל
הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה׃
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אל אחאב בן קוליה ואל
צדקיהו בן מעשיה הנבאים
לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדראצר
מלך בבל והכם לעיניכם׃
ולקח מהם קללה לכל
גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו
וכאחאב אשר קלם מלך
בבל באש׃ יען אשר עשו
נבלה בישראל וינאפו
את נשי רעיהם וידברו דבר
בשמי שקר אשר לוא

צויתים ואנכי הוידע ועד
נאם יהוה׃ ואל
שמעיהו הנחלמי תאמר
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה
שלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה
הכהן ואל כל הכהנים
לאמר׃ יהוה נתנך כהן
תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל
איש משגע ומתנבא
ונתתה אתו אל המהפכת
ואל הצינק׃ ועתה למה
לא גערת בירמיהו הענתתי
המתנבא לכם׃ כי על כן
שלח אלינו בבל לאמר
ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את
פריהן׃ ויקרא צפניה הכהן
את הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ שלח
על כל הגולה לאמר כה
אמר יהוה אל שמעיה
הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואני לא

שלחתיו ויבטח אתכם
על שקר׃ לכן כה אמר
יהוה הנני פקד על שמעיה
הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך
העם הזה ולא יראה בטוב
אשר אני עשה לעמי
נאם יהוה כי סרה דבר
על יהוה׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל
לאמר כתב לך את כל
הדברים אשר דברתי
אליך אל ספר׃ כי הנה
ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי
ישראל ויהודה אמר
יהוה והשבתים אל הארץ
אשר נתתי לאבותם
וירשוה׃ ואלה
הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה׃
כי כה אמר יהוה קול
חרדה שמענו פחד ואין
שלום׃ שאלו נא וראו
אם ילד זכר מדוע ראיתי
כל גבר ידיו על חלציו
כיולדה ונהפכו כל פנים
לירקון׃ הוי כי גדול היום

ההוא מאין כמהו ועת
צרה היא ליעקב וממנה
יושע והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר
עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם׃
ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד׃ כי אתך אני נאם
יהוה להושיעך כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר
הפצותיך שם אך אתך
לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך׃
כי כה אמר יהוה
אנוש לשברך נחלה
מכתך׃ אין דן דינך למזור
רפאות תעלה אין לך׃
כל מאהביך שכחוך
אותך לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך
מה תזעק על שברך אנוש

מכאבך על רב עונך
עצמו חטאתיך עשיתי
אלה לך׃ לכן כל אכליך
יאכלו וכל צריך כלם
בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בזזיך אתן
לבז׃ כי אעלה ארכה לך
וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה׃
כה אמר יהוה
הנני שב שבות אהלי
יעקוב ומשכנתיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה
וארמון על משפטו ישב׃
ויצא מהם תודה וקול
משחקים והרבתים ולא
ימעטו והכבדתים ולא
יצערו׃ והיו בניו כקדם
ועדתו לפני תכון ופקדתי
על כל לחציו׃ והיה אדירו
ממנו ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי כי
מי הוא זה ערב את לבו
לגשת אלי נאם יהוה׃
והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים׃
הנה סערת יהוה
חמה יצאה סער מתגורר
על ראש רשעים יחול׃

לא ישוב חרון אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו
מזמות לבו באחרית הימים
תתבוננו בה׃ בעת ההיא נאם לא
יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה
יהיו לי לעם׃ כה
אמר יהוה מצא חן במדבר
עם שרידי חרב הלוך
להרגיעו ישראל׃ מרחוק
יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן
משכתיך חסד׃ עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל
עוד תעדי תפיך ויצאת
במחול משחקים׃ עוד
תטעי כרמים בהרי שמרון
נטעו נטעים וחללו׃ כי
יש יום קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון
אל יהוה אלהינו׃
כי כה אמר יהוה
רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה
את עמך את שארית
ישראל׃ הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח
הרה וילדת יחדו קהל גדול

ישובו

ישובו הנה׃ בבכי יבאו
ובתחנונים אובילם אוליכם
אל נחלי מים בדרך ישר
לא יכשלו בה כי הייתי
לישראל לאב ואפרים
בכרי הוא׃ שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים
ממרחק ואמרו מזרה
ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׃ כי פדה יהוה
את יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו׃ ובאו ורננו במרום
ציון ונהרו אל טוב יהוה
על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כגן רוה ולא
יוסיפו לדאבה עוד׃ אז
תשמח בתולה במחול
ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לששון ונחמתים
ושמחתים מיגונם׃ ורויתי
נפש הכהנים דשן ועמי
את טובי ישבעו נאם יהוה׃
כה אמר יהוה
קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על
בניה כי איננו׃
כה אמר יהוה מנעי
קולך מבכי ועיניך מדמעה

כי יש שכר לפעלתך נאם
יהוה ושבו מארץ אויב׃
ויש תקוה לאחריתך נאם
יהוה ושבו בנים לגבולם׃
שמוע שמעתי
אפרים מתנודד יסרתני
ואוסר כעגל לא למד
השיבני ואשובה כי אתה
יהוה אלהי׃ כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי וגם נכלמתי
כי נשאתי חרפת נעורי׃
הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשעים כי מדי
דברי בו זכר אזכרנו עוד
על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה׃
הציבי לך צינים
שמי לך תמרורים שתי
לבך למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל
שובי אל עריך אלה׃ עד
מתי תתחמקין הבת השובבה
כי ברא יהוה חדשה בארץ
נקבה תסובב גבר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ
יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכך יהוה נוה

צדק הר הקדש׃ וישבו
בה יהודה וכל עריו יחדו
אכרים ונסעו בעדר׃ כי
הרויתי נפש עיפה וכל
נפש דאבה מלאתי׃ על
זאת הקיצתי ואראה
ושנתי ערבה לי׃
הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה׃ והיה
כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרס
ולהאביד ולהרע כן
אשקד עליהם לבנות
ולנטוע נאם יהוה׃ בימים
ההם לא יאמרו עוד אבות
אכלו בסר ושני בנים
תקהינה׃ כי אם איש בעונו
ימות כל האדם האכל
הבסר תקהינה שניו׃
הנה ימים באים
נאם יהוה וכרתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
ברית חדשה׃ לא כברית
אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר המה
הפרו את בריתי ואנכי
בעלתי בם נאם יהוה׃ כי

זאת הברית אשר אכרת
את בית ישראל אחרי
הימים ההם נאם יהוה
נתתי את תורתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו
לי לעם ולא ילמדו עוד
איש את רעהו ואיש את
אחיו לאמר דעו את יהוה
כי כלם ידעו אותי למקטנם
ועד גדולם נאם יהוה כי
אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד: כה אמר
יהוה נתן שמש לאור
יומם חקת ירח וכוכבים
לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו:
אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע
ישראל ישבתו מהיות
גוי לפני כל הימים:
כה אמר יהוה אם
ימדו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס
בכל זרע ישראל על
כל אשר עשו נאם יהוה
הנה ימים
נאם יהוה ונבנתה העיר
ליהוה ממגדל חננאל

שער הפנה: ויצא עוד
קוה המדה נגדו על גבעת
גרב ונסב געתה: וכל העמק
הפגרים והדשן וכל
השרמות עד נחל קדרון
עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא
ינתש ולא יהרס עוד
לעולם: הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה
היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר: ואז
חיל מלך בבל צרים על
ירושלם וירמיהו הנביא
היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה:
אשר כלאו צדקיהו מלך
יהודה לאמר מדוע אתה
נבא לאמר כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת
ביד מלך בבל ולכדה:
וצדקיהו מלך יהודה לא
ימלט מיד הכשדים כי
הנתן ינתן ביד מלך בבל
ודבר פיו עם פיו ועיניו את
עינו תראינה: ובבל יולך
את צדקיהו ושם יהיה
עד פקדי אתו נאם יהוה

כי תלחמו את הכשדים
לא תצליחו:
ויאמר ירמיהו היה
דבר יהוה אלי לאמר: הנה
חנמאל בן שלם דדך בא
אליך לאמר קנה לך את
שדי אשר בענתות כי לך
משפט הגאלה לקנות:
ויבא אלי חנמאל בן
דדי כדבר יהוה אל חצר
המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות
אשר בארץ בנימין כי
לך משפט הירשה ולך
הגאלה קנה לך ואדע כי
דבר יהוה הוא: ואקנה
את השדה מאת חנמאל
בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה
הכסף: ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים
ואקח את ספר המקנה
את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי: ואתן את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה
בן מחסיה לעיני חנמאל
דדי ולעיני העדים הכתבים
בספר המקנה לעיני כל

היהודים הישבים בחצר
המטרה: ואצוה את ברוך
לעיניהם לאמר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה
את ספר המקנה הזה ואת
החתום ואת ספר הגלוי
הזה ונתתם בכלי חרש
למען יעמדו ימים רבים:
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד
יקנו בתים ושדות וכרמים
בארץ הזאת: ואתפלל
אל יהוה אחרי תתי את
ספר המקנה אל ברוך בן
נריה לאמר: אהה אדני
יהוה הנה אתה עשית את
השמים ואת הארץ בכחך
הגדול ובזרעך הנטויה
לא יפלא ממך כל דבר:
עשה חסד לאלפים ומשלם
עון אבות אל חיק בניהם
אחריהם האל הגדול הגבור
יהוה צבאות שמו: גדל
העצה ורב העליליה אשר
עיניך פקחות על כל דרכי
בני אדם לתת לאיש כדרכיו
וכפרי מעלליו: אשר שמת
אתות ומופתים בארץ
מצרים עד היום הזה ובישראל

ובאדם ותעשה לך שם
כיום הזה: ותצא את עמך
את ישראל מארץ מצרים
באתות ובמופתים וביד
חזקה ובאזרוע נטויה
ובמורא גדול: ותתן להם
את הארץ הזאת אשר
נשבעת לאבותם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש:
ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך
ובתרותך לא הלכו את כל
אשר צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת: הנה
הסללות באו העיר ללכדה
והעיר נתנה ביד הכשדים
הנלחמים עליה מפני החרב
והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה: ואתה
אמרת אלי אדני יהוה
קנה לך השדה בכסף והעד
עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר: הנה אני יהוה אלהי
כל בשר הממני יפלא כל
דבר: לכן כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת
ביד הכשדים וביד

נבוכדראצר מלך בבל
ולכדה: ובאו הכשדים
הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת
באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני:
כי היו בני ישראל ובני
יהודה אך עשים הרע
בעיני מנערתיהם כי בני
ישראל אך מכעסים אתי
במעשה ידיהם נאם יהוה:
כי על אפי ועל חמתי היתה
לי העיר הזאת למן היום
אשר בנו אותה ועד היום
הזה להסירה מעל פני:
על כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי ירושלם:
ויפנו אלי ערף ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד
ואינם שמעים לקחת
מוסר: וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו: ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא
בן הנם להעביר את בניהם

ואת בנותיהם למלך
אשר לא צויתים ולא
עלתה על לבי לעשות
התועבה הזאת למען
החטי את יהודה ועתה
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרים נתנה
ביד מלך בבל בחרב
וברעב ובדבר הנני מקבצם
מכל הארצות אשר
הדחתים שם באפי ובחמתי
ובקצף גדול והשבתים
אל המקום הזה והשבתים
לבטח והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים:
ונתתי להם לב אחד
ודרך אחד ליראה אותי
כל הימים לטוב להם
ולבניהם אחריהם וכרתי
להם ברית עולם אשר
לא אשוב מאחריהם
להיטיבי אתם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור
מעלי וששתי עליהם
להטיב אותם ונטעתים
בארץ הזאת באמת בכל
לבי ובכל נפשי:
כי כה אמר יהוה
כאשר הבאתי אל העם
הזה את כל הרעה הגדולה
הזאת כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי
דבר עליהם ונקנה השדה
בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממה היא מאין
אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים שדות בכסף
יקנו וכתוב בספר וחתום
והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי
יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי
אשיב את שבותם נאם
יהוה: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר:
כה אמר יהוה עשה יהוה
יוצר אותה להכינה יהוה
שמו: קרא אלי ואענך
ואגידה לך גדלות ובצרות
לא ידעתם: כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על
בתי העיר הזאת ועל בתי
מלכי יהודה הנתצים
אל הסללות ואל החרב:
באים להלחם את הכשדים
ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי
ואשר הסתרתי פני מהעיר
הזאת על כל רעתם: הנני
מעלה לה ארכה ומרפא
ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת:
והשבתי את שבות יהודה
ואת שבות ישראל ובנתים
כבראשנה: וטהרתים מכל
עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכל עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר
פשעו בי: והיתה לי לשם
ששון לתהלה ולתפארת
לכל גויי הארץ אשר
ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם
ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר
אנכי עשה לה:
כה אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין
בהמה: קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול
כלה קול אמרים הודו
את יהוה צבאות כי טוב
יהוה כי לעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה
כי אשיב את שבות הארץ
כבראשנה אמר יהוה:
כה אמר יהוה
צבאות עוד יהיה במקום
הזה החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוה רעים
מרבצים צאן: בערי ההר
בערי השפלה ובערי הנגב
ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה עד
תעברנה הצאן על ידי מונה
אמר יהוה: הנה
ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב
אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה: בימים ההם
ובעת ההיא אצמיח לדוד
צמח צדקה ועשה משפט
וצדקה בארץ: בימים ההם
תושע יהודה וירושלם
תשכון לבטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו:
כי כה אמר יהוה
לא יכרת לדוד איש ישב
על כסא בית ישראל:
ולכהנים הלוים לא יכרת
איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח
כל הימים: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור: כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת
בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם:
גם בריתי תפר את דוד עבדי
מהיות לו בן מלך על כסאו
ואת הלוים הכהנים משרתי:
אשר לא יספר צבא
השמים ולא ימד חול הים
כן ארבה את זרע דוד עבדי
ואת הלוים משרתי אתי:
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר: הלוא
ראית מה העם הזה דברו
לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם
וימאסם ואת עמי ינאצון
מהיות עוד גוי לפניהם:
כה אמר יהוה
אם לא בריתי יומם ולילה
חקות שמים וארץ לא
שמתי: גם זרע יעקוב
ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע
אברהם ישחק ויעקב כי
אשוב את שבותם ורחמתים:
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה
ונבוכדנאצר מלך בבל
וכל חילו וכל ממלכות
ארץ ממשלת ידו וכל
העמים נלחמים על ירושלם
ועל כל עריה לאמר: כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הלך ואמרת אל צדקיהו
מלך יהודה ואמרת אליו
כה אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד מלך בבל
ושרפה באש: ואתה לא
תמלט מידו כי תפש תתפש
ובידו תנתן ועיניך את עיני
מלך בבל תראינה ופיהו
את פיך ידבר ובבל תבוא:
אך שמע דבר יהוה
צדקיהו מלך יהודה כה
אמר יהוה עליך לא תמות
בחרב: בשלום תמות
וכמשרפות אבותיך המלכים
הראשנים אשר היו לפניך
כן ישרפו לך והוי אדון
יספדו לך כי דבר אני
דברתי נאם יהוה:
וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקיהו מלך יהודה
את כל הדברים האלה
בירושלם: וחיל מלך בבל
נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרות

אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה
ערי מבצר׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחרי כרת המלך
צדקיהו ברית את כל העם
אשר בירושלם לקרא
להם דרור׃ לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו
העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי
אחיהו איש׃ וישמעו כל
השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בם
עוד וישמעו וישלחו׃
וישובו אחרי כן וישבו
את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים
ויכבישום לעבדים
ולשפחות׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
כרתי ברית את אבותיכם
ביום הוצאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר
מקץ שבע שנים תשלחו
איש את אחיו העברי אשר

ימכר לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך
ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אזנם׃ ותשבו
אתם היום ותעשו את
הישר בעיני לקרא דרור
איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא
שמי עליו׃ ותשבו ותחללו
את שמי ותשבו איש את
עבדו ואיש את שפחתו
אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם
להיות לכם לעבדים
ולשפחות׃ לכן
כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דרור
איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם
יהוה אל החרב אל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ׃
ונתתי את האנשים העברים
את ברתי אשר לא הקימו
את דברי הברית אשר
כרתו לפני העגל אשר
כרתו לשנים ויעברו בין
בתריו׃ שרי יהודה ושרי
ירושלם הסרסים והכהנים
וכל עם הארץ העברים

בין בתרי העגל׃ ונתתי אותם
ביד איביהם וביד מבקשי
נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ ואת צדקיהו מלך
יהודה ואת שריו אתן ביד
איביהם וביד מבקשי נפשם
וביד חיל מלך בבל העלים
מעליכם׃ הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי
יהודה אתן שממה מאין
ישב׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר׃
הלוך אל בית הרכבים
ודברת אותם והבאותם
בית יהוה אל אחת הלשכות
והשקית אותם יין׃ ואקח
את יאזניה בן ירמיהו בן
חבצניה ואת אחיו ואת כל
בניו ואת כל בית הרכבים׃
ואבא אתם בית יהוה אל
לשכת בני חנן בן יגדליהו
איש האלהים אשר אצל
לשכת השרים אשר ממעל
ללשכת מעשיהו בן שלם
שמר הסף׃ ואתן לפני בני בית

הרכבים גבעים מלאים
יין וכסות ואמר אליהם
שתו יין׃ ויאמרו לא נשתה
יין כי יונדב בן רכב אבינו
צוה עלינו לאמר לא תשתו
יין אתם ובניכם עד עולם׃
ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו
ולא יהיה לכם כי באהלים
תשבו כל ימיכם למען תחיו
ימים רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם׃
ונשמע בקול יהונדב בן
רכב אבינו לכל אשר צונו
לבלתי שתות יין כל ימינו
אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃
ולבלתי בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא יהיה
לנו׃ ונשב באהלים ונשמע
ונעש ככל אשר צונו יונדב
אבינו׃ ויהי בעלות נבוכדראצר
מלך בבל אל הארץ ונאמר
באו ונבוא ירושלם מפני
חיל הכשדים ומפני חיל
ארם ונשב בירושלם׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת
לאיש יהודה ולישבי

ירושלם הלוא תקחו מוסר
לשמע אל דברי נאם יהוה׃
הוקם את דברי יהונדב בן
רכב אשר צוה את בניו
לבלתי שתות יין ולא שתו
עד היום הזה כי שמעו
את מצות אביהם ואנכי
דברתי אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם אלי׃ ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
השכם ושלח לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה
והיטבו מעלליכם ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ושבו אל האדמה
אשר נתתי לכם ולאבתיכם
ולא הטיתם את אזנכם
ולא שמעתם אלי׃ כי
הקימו בני יהונדב בן רכב
את מצות אביהם אשר
צום והעם הזה לא שמעו
אלי׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל
הנני מביא אל יהודה ואל
כל ישבי ירושלם את כל
הרעה אשר דברתי עליהם
יען דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם ולא
ענו׃ ולבית הרכבים אמר
ירמיהו כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל יען אשר
שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל
מצותיו ותעשו ככל אשר
צוה אתכם׃ לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לא יכרת איש ליונדב בן
רכב עמד לפני כל הימים׃
ויהי בשנה הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
קח לך מגלת ספר וכתבת
אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל
כל הגוים מיום דברתי
אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה׃ אולי ישמעו
בית יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו
את ברוך בן נריה ויכתב
ברוך מפי ירמיהו את כל
דברי יהוה אשר דבר אליו
על מגלת ספר׃ ויצו
ירמיהו את ברוך לאמר

אני עצור לא אוכל לבוא
בית יהוה ובאת אתה
וקראת במגלה אשר כתבת
מפי את דברי יהוה באזני
העם בית יהוה ביום צום
וגם באזני כל יהודה
הבאים מעריהם תקראם
אולי תפל תחנתם לפני
יהוה וישבו איש מדרכו
הרעה כי גדול האף והחמה
אשר דבר יהוה אל העם
הזה ויעש ברוך בן נריה
ככל אשר צוהו ירמיהו
הנביא לקרא בספר דברי
יהוה בית יהוה
ויהי בשנה החמשית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל
העם בירושלם וכל העם
הבאים מערי יהודה
בירושלם ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו
בית יהוה בלשכת גמריהו
בן שפן הספר בחצר
העליון פתח שער בית
יהוה החדש באזני כל העם
וישמע מכיהו בן גמריהו
בן שפן את כל דברי יהוה
מעל הספר וירד בית

המלך על לשכת הספר
והנה שם כל השרים
ישבים אלישמע הספר
ודליהו בן שמעיהו ואלנתן
בן עכבור וגמריהו בן שפן
וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ויגד להם מיכיהו
את כל הדברים אשר
שמע בקרא ברוך בספר
באזני העם וישלחו כל
השרים אל ברוך את יהודי
בן נתניהו בן שלמיהו בן
כושי לאמר המגלה אשר
קראת בה באזני העם
קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את המגלה
בידו ויבא אליהם ויאמרו
אליו שב נא וקראנה
באזנינו ויקרא ברוך
באזניהם ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל
ברוך הגיד נגיד למלך
את כל הדברים האלה
ואת ברוך שאלו לאמר
הגד נא לנו איך כתבת את
כל הדברים האלה מפיו
ויאמר להם ברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר

בדיו ויאמרו
השרים אל ברוך לך הסתר
אתה וירמיהו ואיש אל
ידע איפה אתם ויבאו אל
המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע
הספר ויגידו באזני המלך
את כל הדברים
וישלח המלך את יהודי
לקחת את המגלה ויקחה
מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני המלך
ובאזני כל השרים העמדים
מעל המלך והמלך ישב
בית החרף בחדש התשיעי
ואת האח לפניו מבערת
ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד
תם כל המגלה על האש
אשר על האח ולא פחדו
ולא קרעו את בגדיהם
המלך וכל עבדיו השמעים
את כל הדברים האלה
וגם אלנתן ודליהו וגמריהו
הפגעו במלך לבלתי שרף
את המגלה ולא שמע
אליהם ויצוה המלך את
ירחמאל בן המלך ואת

שריהו בן עזריאל ואת
שלמיהו בן עבדאל
לקחת את ברוך הספר
ואת ירמיהו הנביא ויסתרם
יהוה ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את
המגלה ואת הדברים אשר
כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל
הדברים הראשנים אשר
היו על המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך
יהודה ועל יהויקים מלך
יהודה תאמר כה אמר
יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בוא
יבוא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה
לכן כה אמר יהוה
על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על כסא
דוד ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בלילה
ופקדתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם
והבאתי עליהם ועל ישבי

ירושלם ואל איש יהודה
את כל הרעה אשר דברתי
אליהם ולא שמעו
וירמיהו לקח מגלה
אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר ויכתב עליה
מפי ירמיהו את כל דברי
הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד
נוסף עליהם דברים רבים
כהמה וימלך
מלך צדקיהו בן יאשיהו
תחת כניהו בן יהויקים
אשר המליך נבוכדראצר
מלך בבל בארץ יהודה
ולא שמע הוא ועבדיו
ועם הארץ אל דברי יהוה
אשר דבר ביד ירמיהו
הנביא וישלח המלך
צדקיהו את יהוכל בן
שלמיה ואת צפניהו בן
מעשיה הכהן אל ירמיהו
הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו
וירמיהו בא ויצא בתוך
העם ולא נתנו אתו בית
הכליא וחיל פרעה יצא
ממצרים וישמעו הכשדים
הצרים על ירושלם את
שמעם ויעלו מעל ירושלם

ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
כה תאמרו אל מלך יהודה
השלח אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא לכם
לעזרה שב לארצו מצרים
ושבו הכשדים ונלחמו
על העיר הזאת ולכדה
ושרפה באש
כה אמר יהוה אל
תשאו נפשתיכם לאמר
הלך ילכו מעלינו הכשדים
כי לא ילכו כי אם הכיתם
כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו
יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש ויהי בהעלות
חיל הכשדים מעל ירושלם
מפני חיל פרעה
ויצא ירמיהו
מירושלם ללכת ארץ
בנימן לחלק משם בתוך
העם ויהי הוא בשער
בנימן ושם בעל פקדת
ושמו יראיה בן שלמיה
בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל ויאמר ירמיהו

שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמע אליו
ויתפש יראיה בירמיהו
ויבאהו אל השרים׃ ויקצפו
השרים על ירמיהו והכו
אתו ונתנו אתו בית האסור
בית יהונתן הספר כי אתו
עשו לבית הכלא׃ כי בא
ירמיהו אל בית הבור ואל
החנֻיות וישב שם ירמיהו
ימים רבים׃ וישלח המלך
צדקיהו ויקחהו וישאלהו
המלך בביתו בסתר ויאמר
היש דבר מאת יהוה
ויאמר ירמיהו יש ויאמר
ביד מלך בבל תנתן׃ ויאמר
ירמיהו אל המלך צדקיהו
מה חטאתי לך ולעבדיך
ולעם הזה כי נתתם אותי
אל בית הכלא׃ ואיו נביאיכם
אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך בבל עליכם
ועל הארץ הזאת׃ ועתה
שמע נא אדני המלך
תפל נא תחנתי לפניך ואל
תשבני בית יהונתן הספר
ולא אמות שם׃ ויצוה
המלך צדקיהו ויפקדו
את ירמיהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום

מחוץ האפים עד תם כל
הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה׃
וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוכל
בן שלמיהו ופשחור בן
מלכיה את הדברים אשר
ירמיהו מדבר אל כל העם
לאמר׃ כה אמר יהוה
הישב בעיר הזאת ימות
בחרב ברעב ובדבר והיצא
אל הכשדים יחיה והיתה
לו נפשו לשלל וחי׃
כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד חיל
מלך בבל ולכדה׃ ויאמרו
השרים אל המלך יומת
נא את האיש הזה כי על
כן הוא מרפא את ידי
אנשי המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים
האלה כי האיש הזה איננו
דרש לשלום לעם הזה
כי אם לרעה׃ ויאמר המלך
צדקיהו הנה הוא בידכם
כי אין המלך יוכל אתכם
דבר׃ ויקחו את ירמיהו
וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר

בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע
ירמיהו בטיט׃ וישמע עבד
מלך הכושי איש סריס
והוא בבית המלך כי נתנו
את ירמיהו אל הבור והמלך
יושב בשער בנימן׃ ויצא
עבד מלך מבית המלך
וידבר אל המלך לאמר׃
אדני המלך הרעו האנשים
האלה את כל אשר עשו
לירמיהו הנביא את אשר
השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין
הלחם עוד בעיר׃ ויצוה
המלך את עבד מלך הכושי
לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית
את ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות׃ ויקח עבד
מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם בלויי
סחבות ובלויי מלחים
וישלחם אל ירמיהו אל
הבור בחבלים׃ ויאמר עבד
מלך הכושי אל ירמיהו
שים נא בלואי הסחבות
והמלחים תחת אצלות

ידיך מתחת לחבלים ויעש
ירמיהו כן׃ וימשכו את
ירמיהו בחבלים ויעלו אתו
מן הבור וישב ירמיהו
בחצר המטרה׃
וישלח המלך צדקיהו
ויקח את ירמיהו הנביא
אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שאל
אני אתך דבר אל תכחד
ממני דבר׃ ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כי אגיד לך
הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי׃
וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר עשה לנו
את הנפש הזאת אם אמיתך
ואם אתנך ביד האנשים
האלה אשר מבקשים את
נפשך׃ ויאמר
ירמיהו אל צדקיהו כה
אמר יהוה אלהי צבאות
אלהי ישראל אם יצא
תצא אל שרי מלך בבל
וחיתה נפשך והעיר הזאת
לא תשרף באש וחיתה
אתה וביתך׃ ואם לא תצא
אל שרי מלך בבל ונתנה

העיר הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה לא
תמלט מידם׃
ויאמר המלך צדקיהו
אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו אל
הכשדים פן יתנו אתי בידם
והתעללו בי׃ ויאמר
ירמיהו לא יתנו שמע נא
בקול יהוה לאשר אני
דבר אליך וייטב לך ותחי
נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה׃
והנה כל הנשים אשר
נשארו בבית מלך יהודה
מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרת הסיתוך
ויכלו לך אנשי שלמך
הטבעו בבץ רגלך נסגו
אחור׃ ואת כל נשיך ואת
בניך מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מידם
כי ביד מלך בבל תתפש
ואת העיר הזאת תשרף
באש׃ ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו איש
אל ידע בדברים האלה
ולא תמות׃ וכי ישמעו
השרים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אליך

הגידה נא לנו מה דברת
אל המלך אל תכחד ממנו
ולא נמיתך ומה דבר אליך
המלך׃ ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני המלך
לבלתי השיבני בית יהונתן
למות שם׃ ויבאו
כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה אשר
צוה המלך ויחרשו ממנו
כי לא נשמע הדבר׃ וישב
ירמיהו בחצר המטרה
עד יום אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר
נלכדה ירושלם׃ בשנה
התשיעית לצדקיהו מלך
יהודה בחדש העשרי בא
נבוכדראצר מלך בבל
וכל חילו אל ירושלם
ויצרו עליה׃ בעשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העיר׃
ויבאו כל שרי מלך בבל
וישבו בשער התוך נרגל
שראצר סמגר נבו שר
סכים רב סריס נרגל שראצר
רב מג וכל שארית שרי
מלך בבל׃ ויהי כאשר

ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה
ויברחו ויצאו לילה מן
העיר דרך גן המלך בשער
בין החמתים ויצא דרך
הערבה וירדפו חיל
כשדים אחריהם וישגו
את צדקיהו בערבות ירחו
ויקחו אתו ויעלהו אל
נבוכדנאצר מלך בבל
רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו
ברבלה לעיניו ואת כל
חרי יהודה שחט מלך
בבל ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים
לביא אתו בבלה ואת בית
המלך ואת בית העם
שרפו הכשדים באש
ואת חמות ירושלם נתצו
ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזראדן
רב טבחים בבל ומן העם
הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגבים

ביום ההוא ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים
לאמר קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה
רע כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו וישלח
נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל וישלחו ויקחו
את ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו בן
אחיקם בן שפן להוצאהו
אל הבית וישב בתוך העם
ואל ירמיהו היה
דבר יהוה בהיתו עצור
בחצר המטרה לאמר
הלוך ואמרת לעבד מלך
הכושי לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא
לטובה והיו לפניך ביום
ההוא והצלתיך ביום ההוא
נאם יהוה ולא תנתן ביד
האנשים אשר אתה יגור
מפניהם כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך
נפשך לשלל כי בטחת

בי נאם יהוה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב
טבחים מן הרמה בקחתו
אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה
ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך
דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה ויבא ויעש
יהוה כאשר דבר כי
חטאתם ליהוה ולא שמעתם
בקולו והיה לכם דבר
הזה ועתה הנה פתחתיך
היום מן האזקים אשר
על ידך אם טוב בעיניך
לבוא אתי בבל בוא ואשים
את עיני עליך ואם רע
בעיניך לבוא אתי בבל
חדל ראה כל הארץ לפניך
אל טוב ואל הישר בעיניך
ללכת שמה לך ועודנו לא
ישוב ושבה אל גדליה
בן אחיקם בן שפן אשר
הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך
העם או אל כל הישר
בעיניך ללכת לך ויתן לו

רב טבחים ארחה ומשאת
וישלחהו ויבא ירמיהו
אל גדליה בן אחיקם
המצפתה וישב אתו בתוך
העם הנשארים בארץ
וישמעו כל שרי החילים
אשר בשדה המה ואנשיהם
כי הפקיד מלך בבל את
גדליהו בן אחיקם בארץ
וכי הפקיד אתו אנשים
ונשים וטף ומדלת הארץ
מאשר לא הגלו בבלה
ויבאו אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בן תנחמת ובני עופי הנטפתי
ויזניהו בן המעכתי המה
ואנשיהם וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן שפן
ולאנשיהם לאמר אל
תיראו מעבוד הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל וייטב לכם ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני
הכשדים אשר יבאו אלינו
ואתם אספו יין וקיץ ושמן
ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון ובאדום

ואשר בכל הארצות
שמעו כי נתן מלך בבל
שארית ליהודה וכי הפקיד
עליהם את גדליהו בן
אחיקם בן שפן וישבו
כל היהודים מכל המקמות
אשר נדחו שם ויבאו ארץ
יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד ויוחנן
בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל
גדליהו המצפתה ויאמרו
אליו הידע תדע כי בעליס
מלך בני עמון שלח את
ישמעאל בן נתניה להכתך
נפש ולא האמין להם
גדליהו בן אחיקם ויוחנן
בן קרח אמר אל גדליהו
בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכה את
ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש
ונפצו כל יהודה הנקבצים
אליך ואבדה שארית
יהודה ויאמר גדליהו בן
אחיקם אל יוחנן בן קרח
אל תעשה את הדבר הזה
כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל ויהי

בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם
המצפתה ויאכלו שם
לחם יחדו במצפה ויקם
ישמעאל בן נתניה ועשרת
האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם
בן שפן בחרב וימת אתו
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו
במצפה ואת הכשדים
אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה
ישמעאל ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש
לא ידע ויבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון
שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה ויצא
ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה הלך
הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו
אל גדליהו בן אחיקם ויהי

ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה
ויברחו ויצאו לילה מן
העיר דרך גן המלך בשער
בין החמתים ויצא דרך
הערבה וירדפו חיל
כשדים אחריהם וישגו
את צדקיהו בערבות ירחו
ויקחו אתו ויעלהו אל
נבוכדנאצר מלך בבל
רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו
ברבלה לעיניו ואת כל
חרי יהודה שחט מלך
בבל ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים
לביא אתו בבלה ואת בית
המלך ואת בית העם
שרפו הכשדים באש
ואת חמות ירושלם נתצו
ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזראדן
רב טבחים בבל ומן העם
הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגבים

ביום ההוא ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים
לאמר קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה
רע כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו וישלח
נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל וישלחו ויקחו
את ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו בן
אחיקם בן שפן להוציאהו
אל הבית וישב בתוך העם
ואל ירמיהו היה
דבר יהוה בהיתו עצור
בחצר המטרה לאמר
הלוך ואמרת לעבד מלך
הכושי לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא
לטובה והיו לפניך ביום
ההוא והצלתיך ביום ההוא
נאם יהוה ולא תנתן ביד
האנשים אשר אתה יגור
מפניהם כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך
נפשך לשלל כי בטחת

בי נאם יהוה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב
טבחים מן הרמה בקחתו
אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה
ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך
דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה ויבא ויעש
יהוה כאשר דבר כי
חטאתם ליהוה ולא שמעתם
בקולו והיה לכם דבר
הזה ועתה הנה פתחתיך
היום מן האזקים אשר
על ידך אם טוב בעיניך
לבוא אתי בבל בא ואשים
את עיני עליך ואם רע
בעיניך לבוא אתי בבל
חדל ראה כל הארץ לפניך
אל טוב ואל הישר בעיניך
ללכת שמה לך ועודנו לא
ישוב ושבה אל גדליה
בן אחיקם בן שפן אשר
הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך
העם או אל כל הישר
בעיניך ללכת לך ויתן לו

רב טבחים ארחה ומשאת
וישלחהו ויבא ירמיהו
אל גדליה בן אחיקם
המצפתה וישב אתו בתוך
העם הנשארים בארץ
וישמעו כל שרי החילים
אשר בשדה המה ואנשיהם
כי הפקיד מלך בבל את
גדליהו בן אחיקם בארץ
וכי הפקיד אתו אנשים
ונשים וטף ומדלת הארץ
מאשר לא הגלו בבלה
ויבאו אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בן תנחמת ובני עופי הנטפתי
ויזניהו בן המעכתי המה
ואנשיהם וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן שפן
ולאנשיהם לאמר אל
תיראו מעבוד הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל וייטב לכם ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני
הכשדים אשר יבאו אלינו
ואתם אספו יין וקיץ ושמן
ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון ובאדום

ואשר בכל הארצות
שמעו כי נתן מלך בבל
שארית ליהודה וכי הפקיד
עליהם את גדליהו בן
אחיקם בן שפן וישבו
כל היהודים מכל המקמות
אשר נדחו שם ויבאו ארץ
יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד ויוחנן
בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל
גדליהו המצפתה ויאמרו
אליו הידע תדע כי בעליס
מלך בני עמון שלח את
ישמעאל בן נתניה להכתך
נפש ולא האמין להם
גדליהו בן אחיקם ויוחנן
בן קרח אמר אל גדליהו
בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכה את
ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש
ונפצו כל יהודה הנקבצים
אליך ואבדה שארית
יהודה ויאמר גדליהו בן
אחיקם אל יוחנן בן קרח
אל תעש את הדבר הזה
כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל ויהי כא

בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם
המצפתה ויאכלו שם
לחם יחדו במצפה ויקם
ישמעאל בן נתניה ועשרת
האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם
בן שפן בחרב וימת אתו
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו
במצפה ואת הכשדים
אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה
ישמעאל ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש
לא ידע ויבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון
שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה ויצא
ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה הלך
הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו
אל גדליהו בן אחיקם ויהי

כבאם אל תוך העיר
וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא
והאנשים אשר אתו:
ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אל ישמעאל
אל תמתנו כי יש לנו
מטמנים בשדה חטים
ושערים ושמן ודבש
ויחדל ולא המיתם בתוך
אחיהם: והבור אשר
השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך
אסא מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא ישמעאל
בן נתניהו חללים: וישב
ישמעאל את כל שארית
העם אשר במצפה את
בנות המלך ואת כל העם
הנשארים במצפה אשר
הפקיד נבוזראדן רב
טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמעאל
בן נתניהו וילך לעבר אל
בני עמון: וישמע
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את כל
הרעה אשר עשה ישמעאל

בן נתניה: ויקחו את כל
האנשים וילכו להלחם
עם ישמעאל בן נתניה
וימצאו אתו אל מים רבים
אשר בגבעון: ויהי כראות
כל העם אשר את ישמעאל
את יוחנן בן קרח ואת כל
שרי החילים אשר אתו
וישמחו: ויסבו כל העם
אשר שבה ישמעאל מן
המצפה וישבו וילכו אל
יוחנן בן קרח: וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני יוחנן וילך
אל בני עמון:
ויקח יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר
אתו את כל שארית העם
אשר השיב מאת ישמעאל
בן נתניה מן המצפה אחר
הכה את גדליה בן אחיקם
גברים אנשי המלחמה
ונשים וטף וסריסים
אשר השיב מגבעון:
וילכו וישבו בגרות כמוהם
אשר אצל בית לחם ללכת
לבוא מצרים: מפני הכשדים
כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את
גדליהו בן אחיקם אשר

הפקיד מלך בבל בארץ:
ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח
ויזניה בן הושעיה וכל העם
מקטן ועד גדול: ויאמרו
אל ירמיהו הנביא תפל נא
תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך
בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו:
ויגד לנו יהוה אלהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת
הדבר אשר נעשה: ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא
שמעתי הנני מתפלל אל
יהוה אלהיכם כדבריכם
והיה כל הדבר אשר יענה
יהוה אתכם אגיד לכם לא
אמנע מכם דבר: והמה
אמרו אל ירמיהו יהי יהוה
בנו לעד אמת ונאמן אם
לא ככל הדבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך אלינו
כן נעשה: אם טוב ואם רע
בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו
נשמע למען אשר ייטב
לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו: ויהי

מקץ עשרת ימים ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו: ויקרא
אל יוחנן בן קרח ואל כל
שרי החילים אשר אתו
ולכל העם למקטן ועד גדול
ויאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר
שלחתם אתי אליו להפיל
תחנתכם לפניו: אם שוב
תשבו בארץ הזאת ובניתי
אתכם ולא אהרס ונטעתי
אתכם ולא אתוש כי נחמתי
אל הרעה אשר עשיתי
לכם: אל תיראו מפני מלך
בבל אשר אתם יראים
מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהציל
אתכם מידו: ואתן לכם
רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם: ואם
אמרים אתם לא נשב בארץ
הזאת לבלתי שמע בקול
יהוה אלהיכם: לאמר לא
כי ארץ מצרים נבוא אשר
לא נראה מלחמה וקול
שופר לא נשמע וללחם
לא נרעב ושם נשב: ועתה
לכן שמעו דבר יהוה
שארית יהודה כה אמר

יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם
שום תשמון פניכם לבא
מצרים ובאתם לגור שם:
והיתה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם תשיג
אתכם בארץ מצרים
והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם
מצרים ושם תמתו: ויהיו
כל האנשים אשר שמו
את פניהם לבוא מצרים
לגור שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם שריד
ופליט מפני הרעה אשר
אני מביא עליהם: כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על ישבי ירושלם
כן תתך חמתי עליכם
בבאכם מצרים והייתם
לאלה ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו עוד
את המקום הזה: דבר יהוה
עליכם שארית יהודה
אל תבאו מצרים ידע תדעו
כי העידתי בכם היום: כי
התעתים בנפשותיכם כי
אתם שלחתם אתי אל
יהוה אלהיכם לאמר
התפלל בעדנו אל יהוה

אלהינו וככל אשר יאמר
יהוה אלהינו כן הגד לנו
ועשינו: ואגד לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה
אלהיכם ולכל אשר שלחני
אליכם: ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר
תמותו במקום אשר חפצתם
לבוא לגור שם:
ויהי ככלות ירמיהו
לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה:
ויאמר עזריה
בן הושעיה ויוחנן בן קרח
וכל האנשים הזדים אמרים
אל ירמיהו שקר אתה
מדבר לא שלחך יהוה
אלהינו לאמר לא תבאו
מצרים לגור שם: כי ברוך
בן נריה מסית אתך בנו
למען תת אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות אתנו
בבל: ולא שמע יוחנן בן
קרח וכל שרי החילים וכל
העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה: ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילים
את כל שארית יהודה

אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור בארץ
יהודה את הגברים ואת
הנשים ואת הטף ואת
בנות המלך ואת כל הנפש
אשר הניח נבוזראדן רב
טבחים את גדליהו בן
אחיקם בן שפן ואת ירמיהו
הנביא ואת ברוך בן נריהו׃
ויבאו ארץ מצרים כי לא
שמעו בקול יהוה ויבאו
עד תחפנחס׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחס לאמר׃
קח בידך אבנים גדלות
וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה
בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים׃ ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שלח
ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי ושמתי
כסאו ממעל לאבנים
האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרורו עליהם׃ ובאה
והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב
לחרב׃ והצתי אש בבתי

אלהי מצרים ושרפם
ושבם ועטה את ארץ
מצרים כאשר יעטה
הרעה את בגדו ויצא
משם בשלום׃ ושבר
את מצבות בית שמש
אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף
באש׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו אל
כל היהודים הישבים
בארץ מצרים הישבים
במגדל ובתחפנחס ובנף
ובארץ פתרוס לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אתם ראיתם
את כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם ועל
כל ערי יהודה והנם חרבה
היום הזה ואין בהם יושב׃
מפני רעתם אשר עשו
להכעסני ללכת לקטר
לעבד לאלהים אחרים
אשר לא ידעום המה
אתם ואבתיכם׃ ואשלח
אליכם את כל עבדי
הנביאים השכים ושלח
לאמר אל נא תעשו את
דבר התעבה הזאת אשר
שנאתי׃ ולא שמעו ולא

הטו את אזנם לשוב
מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים׃ ותתך
חמתי ואפי ותבער בערי
יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה
כיום הזה׃ ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות
אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל
נפשתכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק
מתוך יהודה לבלתי הותיר
לכם שארית׃ להכעסני
במעשי ידיכם לקטר
לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר אתם באים
לגור שם למען הכרית
לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל
גויי הארץ׃ השכחתם את
רעות אבותיכם ואת רעות
מלכי יהודה ואת רעות
נשיו ואת רעתכם ואת
רעת נשיכם אשר עשו
בארץ יהודה ובחצות
ירושלם׃ לא דכאו עד
היום הזה ולא יראו ולא
הלכו בתורתי ובחקתי
אשר נתתי לפניכם ולפני

אבותיכם

אבותיכם׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם
לרעה ולהכרית את כל
יהודה׃ ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם
לבוא ארץ מצרים לגור
שם ותמו כל בארץ מצרים
יפלו בחרב ברעב יתמו
מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לאלה
לשמה ולקללה ולחרפה׃
ופקדתי על היושבים
בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב
ברעב ובדבר׃ ולא יהיה
פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לגור שם
בארץ מצרים ולשוב
ארץ יהודה אשר המה
מנשאים את נפשם לשוב
לשבת שם כי לא ישובו
כי אם פלטים׃
ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידעים כי
מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים וכל הנשים העמדות
קהל גדול וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרוס
לאמר׃ הדבר אשר דברת

אלינו בשם יהוה איננו
שמעים אליך׃ כי עשה
נעשה את כל הדבר אשר
יצא מפינו לקטר למלכת
השמים והסיך לה נסכים
כאשר עשינו אנחנו ואבתינו
מלכינו ושרינו בערי יהודה
ובחצות ירושלם ונשבע
לחם ונהיה טובים ורעה
לא ראינו׃ ומן אז חדלנו
לקטר למלכת השמים
והסך לה נסכים חסרנו כל
ובחרב וברעב תמנו׃ וכי
אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים
המבלעדי אנשינו עשינו
לה כונים להעצבה והסך
לה נסכים׃
ויאמר ירמיהו אל
כל העם על הגברים ועל
הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר׃
הלוא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבותיכם מלכיכם ושריכם
ועם הארץ אתם זכר יהוה
ותעלה על לבו׃ ולא יוכל
יהוה עוד לשאת מפני
רע מעלליכם מפני התועבת

אשר עשיתם ותהי ארצכם
לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה׃ מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקול
יהוה ובתרתו ובחקתיו
ובעדותיו לא הלכתם על
כן קראת אתכם הרעה
הזאת כיום הזה׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל
כל הנשים שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר בארץ
מצרים׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר אתם
ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים
הקים תקימנה את נדריכם
ועשה תעשינה את נדריכם׃
לכן שמעו דבר יהוה כל
יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי
הגדול אמר יהוה אם יהיה
עוד שמי נקרא בפי כל
איש יהודה אמר חי אדני
יהוה בכל ארץ מצרים׃
הנני שקד עליהם לרעה
ולא לטובה ותמו כל איש

יהודה אשר בארץ מצרים
בחרב וברעב עד כלותם׃
ופליטי חרב ישבון מן
ארץ מצרים ארץ יהודה
מתי מספר וידעו כל שארית
יהודה הבאים לארץ
מצרים לגור שם דבר מי
יקום ממני ומהם׃ וזאת
לכם האות נאם יהוה כי
פקד אני עליכם במקום
הזה למען תדעו כי קום
יקומו דברי עליכם לרעה׃
כה אמר יהוה
הנני נתן את פרעה חפרע
מלך מצרים ביד איביו
וביד מבקשי נפשו כאשר
נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדראצר
מלך בבל איבו ומבקש
נפשו׃ הדבר
אשר דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בן נריה בכתבו
את הדברים האלה על
ספר מפי ירמיהו בשנה
הרביעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל
עליך ברוך׃ אמרת אוי נא
לי כי יסף יהוה יגון על
מכאבי יגעתי באנחתי

ומנוחה לא מצאתי׃ כה
תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בניתי אני
הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל הארץ
היא׃ ואתה תבקש לך
גדלות אל תבקש כי הנני
מביא רעה על כל בשר
נאם יהוה ונתתי לך את
נפשך לשלל על כל
המקמות אשר תלך שם׃
אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא
על הגוים׃ למצרים
על חיל פרעה נכה מלך
מצרים אשר היה על נהר
פרת בכרכמיש אשר
הכה נבוכדראצר מלך
בבל בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה׃ ערכו מגן
וצנה וגשו למלחמה׃ אסרו
הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרקו
הרמחים לבשו הסרינת׃
מדוע ראיתי המה חתים
נסוגים אחור וגבוריהם
יכתו ומנוס נסו ולא הפנו
מגור מסביב נאם יהוה׃
אל ינוס הקל ואל ימלט

הגבור צפונה על יד נהר
פרת כשלו ונפלו׃ מי זה
כיאר יעלה כנהרות
יתגעשו מימיו׃ מצרים
כיאר יעלה וכנהרות
יתגעשו מים ויאמר אעלה
אכסה ארץ אבידה עיר
וישבי בה׃ עלו הסוסים
והתהוללו הרכב ויצאו
הגבורים כוש ופוט תפשי
מגן ולודים תפשי דרכי
קשת׃ והיום ההוא לאדני
יהוה צבאות יום נקמה
להנקם מצריו ואכלה
חרב ושבעה ורותה מדמם
כי זבח לאדני יהוה צבאות
בארץ צפון אל נהר פרת׃
עלי גלעד וקחי צרי בתולת
בת מצרים לשוא הרביתי
רפאות תעלה אין לך׃
שמעו גוים קלונך וצוחתך
מלאה הארץ כי גבור
בגבור כשלו יחדיו נפלו
שניהם׃ הדבר
אשר דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכות את ארץ
מצרים׃ הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו

התיצב והכן לך כי אכלה
חרב סביביך׃ מדוע נסחף
אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו׃ הרבה כושל גם נפל
איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשבה אל עמנו
ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב היונה׃ קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון
העביר המועד׃ חי אני נאם
המלך יהוה צבאות שמו
כי כתבור בהרים וככרמל
בים יבוא׃ כלי גולה עשי
לך יושבת בת מצרים כי
נף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב׃
עגלה יפה פיה מצרים
קרץ מצפון בא בא׃ גם
שכריה בקרבה כעגלי
מרבק כי גם המה הפנו
נסו יחדיו לא עמדו כי יום
אידם בא עליהם עת
פקדתם׃ קולה כנחש ילך
כי בחיל ילכו ובקרדמות
באו לה כחטבי עצים׃
כרתו יערה נאם יהוה כי
לא יחקר כי רבו מארבה
ואין להם מספר׃ הבישה
בת מצרים נתנה ביד עם
צפון׃ אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הנני פוקד
אל אמון מנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה
ועל הבטחים בו׃ ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד עבדיו ואחרי כן
תשכן כימי קדם נאם
יהוה׃ ואתה
אל תירא עבדי יעקב ואל
תחת ישראל כי הנני
מושעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושב
יעקוב ושקט ושאנן ואין
מחריד׃ אתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה כי
אתך אני כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדחתיך
שמה ואתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃
אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה
פרעה את עזה׃ כה אמר
יהוה הנה מים עלים מצפון
והיו לנחל שוטף וישטפו
ארץ ומלואה עיר וישבי
בה וזעקו האדם והילל

כל יושב הארץ׃ מקול
שעטת פרסות אביריו
מרעש לרכבו המון גלגליו
לא הפנו אבות אל בנים
מרפיון ידים׃ על היום הבא
לשדוד את כל פלשתים
להכרית לצר ולצידון כל
שריד עזר כי שדד יהוה
את פלשתים שארית אי
כפתור׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון
שארית עמקם עד מתי
תתגודדי׃ הוי חרב ליהוה
עד אנה לא תשקטי
האספי אל תערך הרגעי
ודמי׃ איך תשקטי ויהוה
צוה לה אל אשקלון ואל
חוף הים שם יעדה׃
למואב כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה
הבישה נלכדה קריתים
הבישה המשגב וחתה׃
אין עוד תהלת מואב
בחשבון חשבו עליה
רעה לכו ונכריתנה מגוי
גם מדמן תדמי אחריך
תלך חרב׃ קול צעקה
מחרונים שד ושבר גדול׃
נשברה מואב השמיעו

זעקה צעוריה׃ כי מעלה
הלחית בבכי יעלה בכי
כי במורד חורנים צרי
צעקת שבר שמעו׃ נסו
מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר׃ כי יען
בטחך במעשיך ובאוצרותיך
גם את תלכדי ויצא כמיש
בגולה כהניו ושריו יחד׃
ויבא שדד אל כל עיר
ועיר לא תמלט ואבד
העמק ונשמד המישר
אשר אמר יהוה׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא
ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן׃ ארור
עשה מלאכת יהוה
רמיה וארור מנע חרבו
מדם׃ שאנן מואב מנעוריו
ושקט הוא אל שמריו
ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן
עמד טעמו בו וריחו לא
נמר׃ לכן
הנה ימים באים נאם יהוה
ושלחתי לו צעים וצעהו
וכליו יריקו ונבליהם
ינפצו׃ ובש מואב מכמוש
כאשר בשו בית ישראל
מבית אל מבטחם׃ איך

תאמרו גבורים אנחנו
ואנשי חיל למלחמה׃
שדד מואב ועריה עלה
ומבחר בחוריו ירדו לטבח
נאם המלך יהוה צבאות
שמו׃ קרוב איד מואב
לבוא ורעתו מהרה מאד׃
נדו לו כל סביביו וכל ידעי
שמו אמרו איכה נשבר
מטה עז מקל תפארה׃
רדי מכבוד ישבי בצמא
ישבת בת דיבון כי שדד
מואב עלה בך שחת
מבצריך׃ אל דרך עמדי
וצפי יושבת ערוער שאלי
נס ונמלטה אמרי מה
נהיתה׃ הביש מואב כי
חתה הילילי וזעקי הגידו
בארנון כי שדד מואב׃
ומשפט בא אל ארץ
המישר אל חלון ואל
יהצה ועל מופעת׃ ועל
דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים׃ ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית
מעון׃ ועל קריות ועל
בצרה ועל כל ערי ארץ
מואב הרחקות והקרבות׃
נגדעה קרן מואב וזרעו
נשברה נאם יהוה׃ השכירהו

כי על יהוה הגדיל וספק
מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא׃ ואם לוא השחק
היה לך ישראל אם בגנבים
נמצאה כי מדי דבריך בו
תתנודד׃ עזבו ערים ושכנו
בסלע ישבי מואב והיו
כיונה תקנן בעברי פי פחת׃
שמענו גאון מואב גאה
מאד גבהו וגאונו וגאותו
ורם לבו׃ אני ידעתי נאם
יהוה עברתו ולא כן בדיו
לא כן עשו׃ על כן על
מואב איליל ולמואב
כלה אזעק אל אנשי קיר
חרש יהגה׃ מבכי יעזר
אבכה לך הגפן שבמה
נטישתיך עברו ים עד
ים יעזר נגעו על קיצך
ועל בצירך שדד נפל׃
ונאספה שמחה וגיל
מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא
ידרך הידד הידד לא
הידד׃ מזעקת חשבון
עד אלעלה עד יהץ נתנו
קולם מצער עד חרנים
עגלת שלישיה כי גם מי
נמרים למשמות יהיו׃
והשבתי למואב נאם

יהוה מעלה במה ומקטיר
לאלהיו׃ על כן לבי למואב
כחללים יהמה ולבי אל
אנשי קיר חרש כחלילים
יהמה על כן יתרת עשה
אבדו׃ כי כל ראש קרחה
וכל זקן גרעה על כל ידים
גדדת ועל מתנים שק׃ על
כל גגות מואב וברחבתיה
כלה מספד כי שברתי את
מואב ככלי אין חפץ בו
נאם יהוה׃ איך חתה הילילו
איך הפנה ערף מואב בוש
והיה מואב לשחק ולמחתה
לכל סביביו׃ כי
כה אמר יהוה הנה כנשר
ידאה ופרש כנפיו אל
מואב׃ נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה
לב גבורי מואב ביום ההוא
כלב אשה מצרה׃ ונשמד
מואב מעם כי על יהוה
הגדיל׃ פחד ופחת ופח עליך
יושב מואב נאם יהוה׃ הניס
מפני הפחד יפל אל הפחת
והעלה מן הפחת ילכד
בפח כי אביא אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם
יהוה׃ בצל חשבון עמדו
מכח נסים כי אש יצא

מחשבון ולהבה מבין סיחן
ותאכל פאת מואב וקדקד
בני שאון׃ אוי לך מואב
אבד עם כמוש כי לקחו
בניך בשבי ובנתיך בשביה׃
ושבתי שבות מואב
באחרית הימים נאם יהוה
עד הנה משפט מואב׃
לבני עמון כה
אמר יהוה הבנים אין
לישראל אם יורש אין לו
מדוע ירש מלכם את גד
ועמו בעריו ישב׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה
והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנתיה
באש תצתנה וירש ישראל
את ירשיו אמר יהוה׃
הילילי חשבון כי שדדה
עי צעקנה בנות רבה חגרנה
שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה
ילך כהניו ושריו יחדיו׃ מה
תתהללי בעמקים זב עמקך
הבת השובבה הבטחה
באצרתיה מי יבוא אלי׃
הנני מביא עליך פחד נאם
אדני יהוה צבאות מכל
סביביך ונדחתם איש לפניו

ואין מקבץ לנדד׃ ואחרי
כן אשיב את שבות בני
עמון נאם יהוה׃
לאדום כה אמר
יהוה צבאות האין עוד
חכמה בתימן אבדה עצה
מבנים נסרחה חכמתם׃
נסו הפנו העמיקו לשבת
ישבי דדן כי איד עשו
הבאתי עליו עת פקדתיו׃
אם בצרים באו לך לא
ישארו עוללות אם גנבים
בלילה השחיתו דים׃ כי
אני חשפתי את עשו גליתי
את מסתריו ונחבה לא יוכל
שדד זרעו ואחיו ושכניו
ואיננו׃ עזבה יתמיך אני
אחיה ואלמנתיך עלי
תבטחו׃ כי כה
אמר יהוה הנה אשר אין
משפטם לשתות הכוס
שתו ישתו ואתה הוא נקה
תנקה לא תנקה כי שתה
תשתה׃ כי בי נשבעתי נאם
יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה
בצרה וכל עריה תהיינה
לחרבות עולם׃ שמועה
שמעתי מאת יהוה וציר
בגוים שלוח התקבצו ובאו

עליה וקומו למלחמה:
כי הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם: תפלצתך
השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי
מרום גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם
יהוה: והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם וישרק
על כל מכותה: כמהפכת
סדם ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בן אדם: הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן
אל נוה איתן כי ארגיעה
אריצנו מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועדני ומי זה רעה
אשר יעמד לפני: לכן
שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל אדום ומחשבותיו
אשר חשב אל ישבי
תימן אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם
נוהם: מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה: הנה כנשר
יעלה וידאה ויפרש כנפיו
על בצרה והיה לב גבורי
אדום ביום ההוא כלב אשה

מצרה: לדמשק
בושה חמת וארפד כי
שמעה רעה שמעו נמגו
בים דאגה השקט לא יוכל:
רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה:
איך לא עזבה עיר תהלה
קרית משושי: לכן יפלו
בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי המלחמה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה צבאות:
והצתי אש בחומת דמשק
ואכלה ארמנות בן הדד:
לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר ושדדו
את בני קדם: אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם
וכל כליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם מגור
מסביב: נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי
חצור נאם יהוה כי יעץ
עליכם נבוכדראצר מלך
בבל עצה וחשב עליהם
מחשבה: קומו עלו אל גוי
שליו יושב לבטח נאם
יהוה לא דלתים ולא

בריח לו בדד ישכנו: והיו
גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח
קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם נאם יהוה:
והיתה חצור למעון תנים
שממה עד עולם לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן
אדם: אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה
לאמר: כה אמר יהוה צבאות
הנני שבר את קשת עילם
ראשית גבורתם: והבאתי
אל עילם ארבע רוחות
מארבע קצות השמים
וזרתים לכל הרוחות האלה
ולא יהיה הגוי אשר לא
יבא שם נדחי עילם:
והחתתי את עילם לפני
איביהם ולפני מבקשי
נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם
יהוה ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי אותם:
ושמתי כסאי בעילם
והאבדתי משם מלך ושרים
נאם יהוה: והיה באחרית
הימים אשוב את שבית

עילם נאם יהוה:
הדבר אשר דבר
יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא:
הגידו בגוים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל
תכחדו אמרו נלכדה בבל
הביש בל חת מרדך הבישו
עצביה חתו גלוליה: כי עלה
עליה גוי מצפון הוא ישית
את ארצה לשמה ולא
יהיה יושב בה מאדם ועד
בהמה נדו הלכו:
בימים ההמה ובעת
ההיא נאם יהוה יבאו בני
ישראל המה ובני יהודה
יחדו הלוך ובכו ילכו ואת
יהוה אלהיהם יבקשו:
ציון ישאלו דרך הנה
פניהם באו ונלוו אל יהוה
ברית עולם לא תשכח:
צאן אבדות היה עמי רעיהם
התעום הרים שובבים מהר
אל גבעה הלכו שכחו
רבצם: כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם
תחת אשר חטאו ליהוה
נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה: נדו מתוך
בבל ומארץ כשדים יצאו

והיו כעתודים לפני צאן:
כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על בבל קהל גוים גדלים
מארץ צפון וערכו לה
משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקם:
והיתה כשדים לשלל
כל שלליה ישבעו נאם
יהוה: כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי
כעגלה דשה ותצהלי
כאברים: בושה אמכם
מאד חפרה יולדתכם הנה
אחרית גוים מדבר ציה וערבה:
מקצף יהוה לא תשב
והיתה שממה כלה כל
עבר על בבל ישם וישרק
על כל מכותיה: ערכו על
בבל סביב כל דרכי קשת
ידו אליה אל תחמלו אל
חץ כי ליהוה חטאה: הריעו
עליה סביב נתנה ידה נפלו
אשויתיה נהרסו חומותיה
כי נקמת יהוה היא הנקמו
בה כאשר עשתה עשו לה:
כרתו זורע מבבל ותפש
מגל בעת קציר מפני חרב
היונה איש אל עמו יפנו
ואיש לארצו ינוסו: שה
פזורה ישראל אריות

הדיחו הראשון אכלו מלך
אשור וזה האחרון עצמו
נבוכדראצר מלך בבל:
לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל
ואל ארצו כאשר פקדתי
אל מלך אשור: ושבבתי
את ישראל אל נוהו ורעה
הכרמל והבשן ובהר
אפרים והגלעד תשבע
נפשו: בימים ההם ובעת
ההיא נאם יהוה יבקש
את עון ישראל ואיננו
ואת חטאות יהודה ולא
תמצאינה כי אסלח לאשר
אשאיר: על
הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב
והחרם אחריהם נאם יהוה
ועשה ככל אשר צויתך:
קול מלחמה
בארץ ושבר גדול: איך
נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים: יקשתי לך וגם
נלכדת בבל ואת לא ידעת
נמצאת וגם נתפשת כי
ביהוה התגרית: פתח יהוה
את אוצרו ויוצא את כלי

זעמו כי מלאכה היא
לאדני יהוה צבאות בארץ
כשדים׃ באו לה מקץ
פתחו מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל תהי
לה שארית׃ חרבו כל פריה
ירדו לטבח הוי עליהם
כי בא יומם עת פקדתם׃
קול נסים ופלטים
מארץ בבל להגיד בציון
את נקמת יהוה אלהינו
נקמת היכלו׃ השמיעו אל
בבל רבים כל דרכי קשת
חנו עליה סביב אל יהי
פליטה שלמו לה
כפעלה ככל אשר עשתה
עשו לה כי אל יהוה זדה
אל קדוש ישראל׃ לכן
יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי מלחמתה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה׃

הנני אליך זדון נאם אדני
יהוה צבאות כי בא יומך
עת פקדתיך׃ וכשל זדון
ונפל ואין לו מקים והצתי
אש בעריו ואכלה כל
סביבתיו׃ כה
אמר יהוה צבאות עשוקים
בני ישראל ובני יהודה

יחדו וכל שביהם החזיקו
בם מאנו שלחם׃ גאלם
חזק יהוה צבאות שמו
ריב יריב את ריבם למען
הרגיע את הארץ והרגיז
לישבי בבל׃ חרב על
כשדים נאם יהוה ואל
ישבי בבל ואל שריה ואל
חכמיה׃ חרב אל הבדים
ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו׃ חרב אל סוסיו ואל
רכבו ואל כל הערב אשר
בתוכה והיו לנשים חרב
אל אוצרתיה ובזזו׃ חרב
אל מימיה ויבשו כי ארץ
פסלים היא ובאימים
יתהללו׃ לכן ישבו ציים
את איים וישבו בה בנות
יענה ולא תשב עוד לנצח
ולא תשכון עד דור ודר׃
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן אדם׃
הנה עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים יערו
מירכתי ארץ׃ קשת וכידן
יחזיקו אכזרי המה ולא
ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך

כאיש למלחמה עליך
בת בבל׃ שמע מלך בבל
את שמעם ורפו ידיו צרה
החזיקתהו חיל כיולדה׃
הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן נוה איתן כי ארגיעה
ארוצם מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועדני ומי זה רעה
אשר יעמד לפני׃ לכן
שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל בבל ומחשבותיו
אשר חשב אל ארץ
כשדים אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים
עליהם נוה׃ מקול נתפשה
בבל נרעשה הארץ
וזעקה בגוים נשמע׃
כה אמר יהוה
הנני מעיר על בבל ואל
ישבי לב קמי רוח משחית׃
ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה
כי היו עליה מסביב ביום
רעה׃ אל ידרך ידרך הדרך
קשתו ואל יתעל בסרינו
ואל תחמלו אל בחריה
החרימו כל צבאה׃ ונפלו
חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה׃ כי

לא אלמן ישראל ויהודה
מאלהיו מיהוה צבאות כי
ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ נסו מתוך בבל
ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא
ליהוה גמול הוא משלם
לה׃ כוס זהב בבל ביד יהוה
משכרת כל הארץ מיינה
שתו גוים על כן יתהללו
גוים׃ פתאם נפלה בבל
ותשבר הילילו עליה קחו
צרי למכאובה אולי תרפא׃
רפאנו את בבל ולא נרפתה
עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל שמים משפטה
ונשא עד שחקים׃ הוציא
יהוה את צדקתינו באו
ונספרה בציון את מעשה
יהוה אלהינו׃ הברו החצים
מלאו השלטים העיר יהוה
את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמתו להשחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת היכלו׃
אל חומת בבל שאו נס
החזיקו המשמר הקימו
שמרים הכינו הארבים
כי גם זמם יהוה גם עשה את
אשר דבר אל ישבי בבל׃
שכנתי על מים רבים רבת

אוצרת בא קצך אמת
בצעך׃ נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי אם מלאתיך
אדם כילק וענו עליך
הידד׃ עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים׃ לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נשאים
מקצה ארץ ברקים למטר
עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃
נבער כל אדם מדעת הביש
כל צרף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם׃ הבל
המה מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל
הוא ושבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃
מפץ אתה לי כלי
מלחמה ונפצתי בך גוים
והשחתי בך ממלכות׃
ונפצתי בך סוס ורכבו
ונפצתי בך רכב ורכבו׃
ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי
בך בחור ובתולה׃ ונפצתי
בך רעה ועדרו ונפצתי בך
אכר וצמדו ונפצתי בך
פחות וסגנים׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים

את כל רעתם אשר עשו
בציון לעיניכם נאם יהוה׃

הנני אליך הר המשחית
נאם יהוה המשחית את
כל הארץ ונטיתי את ידי
עליך וגלגלתיך מן הסלעים
ונתתיך להר שרפה׃ ולא
יקחו ממך אבן לפנה ואבן
למוסדות כי שממות עולם
תהיה נאם יהוה׃ שאו נס
בארץ תקעו שופר בגוים
קדשו עליה גוים השמיעו
עליה ממלכות אררט
מני ואשכנז פקדו עליה
טפסר העלו סוס כילק
סמר׃ קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את פחותיה
ואת כל סגניה ואת כל ארץ
ממשלתו׃ ותרעש הארץ
ותחל כי קמה על בבל
מחשבות יהוה לשום את
ארץ בבל לשמה מאין
יושב׃ חדלו גבורי בבל
להלחם ישבו במצדות
נשתה גבורתם היו לנשים
הציתו משכנתיה נשברו
בריחיה׃ רץ לקראת רץ
ירוץ ומגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי נלכדה

עירו מקצה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים
שרפו באש ואנשי המלחמה
נבהלו׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת
בבל כגרן עת הדריכה עוד
מעט ובאה עת הקציר
לה׃ אכלנו הממנו נבוכדראצר
מלך בבל הציגנו כלי ריק
בלענו כתנין מלא כרשו
מעדני הדיחנו׃ חמסי
ושארי על בבל תאמר
יושבת ציון ודמי אל ישבי
כשדים תאמר ירושלם׃
לכן כה אמר
יהוה הנני רב את ריבך
ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והבשתי
את מקורה׃ והיתה בבל
לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב׃ יחדו
ככפרים ישאגו נערו
כגורי אריות׃ בחמם אשית
את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת
עולם ולא יקיצו נאם יהוה׃
אורידם ככרים לטבוח
כאילים עם עתודים׃ איך
נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך

היתה לשמה בבל בגוים׃
עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה׃ היו עריה
לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן כל
איש ולא יעבר בהן בן
אדם׃ ופקדתי על בל בבבל
והצאתי את בלעו מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים
גם חומת בבל נפלה׃ צאו
מתוכה עמי ומלטו איש
את נפשו מחרון אף יהוה׃
ופן ירך לבבכם ותיראו
בשמועה הנשמעת בארץ
ובא בשנה השמועה
ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ ומשל על
משל׃ לכן
הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה
תבוש וכל חלליה יפלו
בתוכה׃ ורננו על בבל
שמים וארץ וכל אשר
בהם כי מצפון יבוא לה
השודדים נאם יהוה׃ גם
בבל לנפל חללי ישראל
גם לבבל נפלו חללי כל
הארץ׃ פלטים מחרב
הלכו אל תעמדו זכרו
מרחוק את יהוה וירושלם

תעלה על לבבכם׃
בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנינו
כי באו זרים על מקדשי
בית יהוה׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי
על פסיליה ובכל ארצה
יאנק חלל׃ כי תעלה בבל
השמים וכי תבצר מרום
עזה מאתי יבאו שדדים
לה נאם יהוה׃
קול זעקה מבבל
ושבר גדול מארץ כשדים׃
כי שדד יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם׃ כי בא
עליה על בבל שודד
ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות
יהוה שלם ישלם׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה
וסגניה וגבוריה וישנו שנת
עולם ולא יקיצו נאם המלך
יהוה צבאות שמו׃
כה אמר יהוה
צבאות חומת בבל הרחבה
ערער תתערער ושעריה
הגבהים באש יצתו ויגעו
עמים בדי ריק ולאמים

ברי אש ויעפו׃
הדבר אשר צוה
ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו
את צדקיהו מלך יהודה
בבל בשנת הרביעית למלכו
ושריה שר מנוחה׃ ויכתב
ירמיהו את כל הרעה
אשר תבוא אל בבל אל
ספר אחד את כל הדברים
האלה הכתבים אל בבל׃
ויאמר ירמיהו אל שריה
כבואך בבל וראית וקראת
את כל הדברים האלה׃
ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכריתו
לבלתי היות בו יושב
למאדם ועד בהמה כי
שממות עולם תהיה׃ והיה
ככלתך לקרא את הספר
הזה תקשר עליו אבן
והשלכתו אל תוך פרת׃
ואמרת ככה תשקע בבל
ולא תקום מפני הרעה
אשר אנכי מביא עליה
נב ויעפו עד הנה דברי ירמיהו׃
בן עשרים
ואחת שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל

בת ירמיהו מלבנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה יהויקים׃ כי על אף
יהוה היתה בירושלם
ויהודה עד השליכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל׃ ויהי בשנה
התשיעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלם
ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב׃ ותבוא העיר
במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו׃ בחדש
הרביעי בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא
היה לחם לעם הארץ׃
ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו
מהעיר לילה דרך שער בין
החמתים אשר על גן המלך
וכשדים על העיר סביב
וילכו דרך הערבה׃ וירדפו
חיל כשדים אחרי המלך
וישגו את צדקיהו בערבות
ירחו וכל חילו נפצו מעליו׃
ויתפשו את המלך ויעלו
אתו אל מלך בבל רבלתה
בארץ חמת וידבר אתו

משפטים׃ וישחט מלך
בבל את בני צדקיהו לעיניו
וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה׃ ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים
ויבאהו מלך בבל בבלה
ויתנהו בבית הפקדת עד
יום מותו׃ ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים
עמד לפני מלך בבל
בירושלם׃ וישרף את בית
יהוה ואת בית המלך ואת
כל בתי ירושלם ואת כל
בית הגדול שרף באש׃
ואת כל חומת ירושלם
סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים׃
ומדלות העם ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו אל
מלך בבל ואת יתר האמון
הגלה נבוזראדן רב טבחים׃
ומדלות הארץ השאיר
נבוזראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים׃ ואת
עמודי הנחשת אשר לבית
יהוה ואת המכנות ואת

יס הנחשת אשר בבית
יהוה שברו כשדים וישאו
את כל נחשתם בבלה ואת
הסרות ואת היעים ואת
המזמרות ואת המזרקת
ואת הכפות ואת כל כלי
הנחשת אשר ישרתו
בהם לקחו ואת הספים
ואת המחתות ואת המזרקות
ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים
העמודים שנים הים אחד
והבקר שנים עשר נחשת
אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים האלה
העמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמד האחד
וחוט שתים עשרה אמה
יסבנו ועביו ארבע אצבעות
נבוב וכתרת עליו נחשת
וקומת הכתרת האחת
חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכותרת סביב
הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני ורמונים ויהיו
הרמנים תשעים וששה

רוחה כל הרמנים מאה
על השבכה סביב ויקח
רב טבחים את שריה כהן
הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת
שמרי הסף ומן העיר
לקח סריס אחד אשר
היה פקיד על אנשי
המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר
נמצאו בעיר ואת ספר
שר הצבא המצבא את
עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים
בתוך העיר ויקח אותם
נבוזראדן רב טבחים וילך
אותם אל מלך בבל רבלתה
ויכה אותם מלך בבל
וימתם ברבלה בארץ חמת
ויגל יהודה מעל אדמתו
זה העם אשר הגלה
נבוכדראצר בשנת שבע
יהודים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה בשנת
שמונה עשרה לנבוכדראצר
מירושלם נפש שמנה
מאות שלשים ושנים
בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים

יהודים נפש שבע מאות
ארבעים וחמשה כל נפש
ארבעת אלפים ושש
מאות ויהי
בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכן מלך
יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך
מלך בבל בשנת מלכתו
את ראש יהויכן מלך
יהודה ויצא אתו מבית
הכליא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו ממעל
לכסא מלכים אשר
אתו בבבל ושנה את
בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כל ימי חיו
וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו עד יום
מותו כל ימי חייו

ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות
אלהים בחמשה לחדש
היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין היה
היה דבר יהוה אל יחזקאל
בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו שם
יד יהוה וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה
לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש
ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם
להנה וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם
ורגליהם רגל ישרה וכף
רגליהם ככף רגל עגל
ונצצים כעין נחשת קלל
וידו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם חברת
אשה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש אל
עבר פניו ילכו ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור

מהשמאול לארבעתן ופני
נשר לארבעתן ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש
ושתים מכסות את גויתיהנה
ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן
ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמראה
הלפידים היא מתהלכת
בין החיות ונגה לאש ומן
האש יוצא ברק והחיות
רצוא ושוב כמראה הבזק
וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו מראה
האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן על
ארבעת רבעיהן בלכתם
ילכו לא יסבו בלכתן
וגביהן וגבה להם ויראה
להם וגבתם מלאת עינים
סביב לארבעתן ובלכת
החיות ילכו האופנים
אצלם ובהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו האופנים

על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשאו
לעמתם כי רוח החיה
באופנים בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים
לעמתם כי רוח החיה
באופנים ודמות על ראשי
החיה רקיע כעין הקרח
הנורא נטוי על ראשיהם
מלמעלה ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אשה אל
אחותה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש
שתים מכסות להנה את
גויתיהם ואשמע את
קול כנפיהם כקול מים
רבים כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהן
ויהי קול מעל לרקיע
אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהן וממעל
לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא
כמראה אדם עליו מלמעלה
וארא כעין חשמל כמראה
אש בית לה סביב ממראה

מתניו ולמעלה וממראה
מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב
כמראה הקשת אשר
יהיה בענן ביום הגשם כן
מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה
ואראה ואפל על פני
ואשמע קול מדבר:

ויאמר אלי בן אדם עמד
על רגליך ואדבר אתך:
ותבא בי רוח כאשר דבר
אלי ותעמדני על רגלי
ואשמע את מדבר אלי:
ויאמר אלי
בן אדם שולח אני אותך
אל בני ישראל אל גוים
המורדים אשר מרדו בי
המה ואבותם פשעו בי
עד עצם היום הזה: והבנים
קשי פנים וחזקי לב אני
שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה: והמה אם ישמעו
ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה
בתוכם: ואתה
בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי

סרבים וסלונים אותך
ואל עקרבים אתה יושב
מדבריהם אל תירא ומפניהם
אל תחת כי בית מרי המה:
ודברת את דברי אליהם
אם ישמעו ואם יחדלו כי
מרי המה:
ואתה בן אדם שמע את
אשר אני מדבר אליך אל
תהי מרי כבית המרי פצה
פיך ואכל את אשר אני
נתן אליך: ואראה והנה יד
שלוחה אלי והנה בו מגלת
ספר: ויפרש אותה לפני
והיא כתובה פנים ואחור
וכתוב אליה קינים והגה
והי: ויאמר
אלי בן אדם את אשר
תמצא אכול אכול את
המגלה הזאת ולך דבר
אל בית ישראל: ואפתח
את פי ויאכלני את המגלה
הזאת: ויאמר אלי בן אדם
בטנך תאכל ומעיך
תמלא את המגלה הזאת
אשר אני נתן אליך ואכלה
ותהי בפי כדבש למתוק:
ויאמר אלי בן
אדם לך בא אל בית ישראל
ודברת בדברי אליהם: כי

לא אל עם עמקי שפה
וכבדי לשון אתה שלוח
אל בית ישראל: לא אל
עמים רבים עמקי שפה
וכבדי לשון אשר לא
תשמע דבריהם אם לא
אליהם שלחתיך המה
ישמעו אליך: ובית ישראל
לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי
כי כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה: הנה
נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך
חזק לעמת מצחם: כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא
תירא אותם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי המה:

ויאמר אלי בן אדם את כל
דברי אשר אדבר אליך
קח בלבבך ובאזניך שמע:
ולך בא אל הגולה אל בני
עמך ודברת אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה אם ישמעו ואם יחדלו:
ותשאני רוח ואשמע אחרי
קול רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו: וקול כנפי
החיות משיקות אשה אל

96

אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול:
ורוח נשאתני ותקחני ואלך
מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה: ואבוא אל
הגולה תל אביב הישבים
אל נהר כבר ואשר המה
יושבים שם ואשב שם
שבעת ימים משמים
בתוכם: ויהי מקצה שבעת
ימים ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אותם ממני:
באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך
אבקש: ואתה כי הזהרת
רשע ולא שב מרשעו
ומדרכו הרשעה הוא בעונו
ימות ואתה את נפשך
הצלת: ובשוב צדיק מצדקו
ועשה עול ונתתי מכשול
לפניו הוא ימות כי לא
הזהרתו בחטאתו ימות
ולא תזכרן צדקתו אשר
עשה ודמו מידך אבקש:
ואתה כי הזהרתו צדיק

לבלתי חטא צדיק והוא
לא חטא חיו יחיה כי נזהר
ואתה את נפשך הצלת:
ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל
הבקעה ושם אדבר אותך:
ואקום ואצא אל הבקעה
והנה שם כבוד יהוה עמד
ככבוד אשר ראיתי על
נהר כבר ואפל על פני:
ותבא בי רוח ותעמדני על
רגלי וידבר אתי ויאמר
אלי בא הסגר בתוך ביתך:
ואתה בן אדם הנה נתנו
עליך עבותים ואסרוך
בהם ולא תצא בתוכם:
ולשונך אדביק אל חכך
ונאלמת ולא תהיה להם
לאיש מוכיח כי בית מרי
המה: ובדברי אותך אפתח
את פיך ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה השמע
ישמע והחדל יחדל כי
בית מרי המה:
ואתה בן אדם קח
לך לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את
ירושלם: ונתתה עליה
מצור ובנית עליה דיק
ושפכת עליה סללה ונתתה

עליה מחנות ושים עליה
כרים סביב: ואתה קח לך
מחבת ברזל ונתתה אותה
קיר ברזל בינך ובין העיר
והכינתה את פניך אליה
והיתה במצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל:
ואתה שכב על
צדך השמאלי ושמת את
עון בית ישראל עליו
מספר הימים אשר תשכב
עליו תשא את עונם: ואני
נתתי לך את שני עונם
למספר ימים שלש מאות
ותשעים יום ונשאת עון
בית ישראל: וכלית את
אלה ושכבת על צדך
הימיני שנית ונשאת את
עון בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה יום לשנה
נתתיו לך: ואל מצור ירושלם
תכין פניך וזרעך חשופה
ונבאת עליה: והנה נתתי
עליך עבותים ולא תהפך
מצדך אל צדך עד כלותך
ימי מצורך:
ואתה קח לך חטין
ושערים ופול ועדשים
ודחן וכסמים ונתתה אותם
בכלי אחד ועשית אותם

לך לחם מספר הימים
אשר אתה שוכב על צדך
שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ומאכלך אשר
תאכלנו במשקול עשרים
שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו׃ ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת
עד עת תשתה׃ ועגת
שערים תאכלנה והיא
בגללי צאת האדם תעגנה
לעיניהם׃ ויאמר יהוה
ככה יאכלו בני ישראל
את לחמם טמא בגוים
אשר אדיחם שם׃ ואמר
אהה אדני יהוה הנה נפשי
לא מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר
פגול׃
ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת
גללי האדם ועשית את
לחמך עליהם׃ ויאמר
אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל
ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו׃ למען
יחסרו לחם ומים ונשמו

איש ואחיו ונמקו בעונם׃
ואתה בן אדם
קח לך חרב חדה תער
הגלבים תקחנה לך והעברת
על ראשך ועל זקנך ולקחת
לך מאזני משקל וחלקתם׃
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את השלשית
תכה בחרב סביבותיה
והשלשית תזרה לרוח
וחרב אריק אחריהם׃
ולקחת משם מעט במספר
וצרת אותם בכנפיך׃
ומהם עוד תקח
והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש
ממנו תצא אש אל כל
בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה
זאת ירושלם בתוך הגוים
שמתיה וסביבותיה ארצות׃
ותמר את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקותי מן
הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי
לא הלכו בהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה יען המנכם מן הגוים
אשר סביבותיכם בחקותי

לא הלכתם ואת משפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם לא
עשיתם׃ לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי
בתוכך משפטים לעיני
הגוים׃ ועשיתי בך את
אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך׃ לכן
אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם
ועשיתי בך שפטים וזריתי
את כל שאריתך לכל
רוח׃ לכן חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל
תועבתיך וגם אני אגרע
ולא תחוס עיני וגם אני
לא אחמול׃ שלשתיך
בדבר ימותו וברעב יכלו
בתוכך והשלשית בחרב
יפלו סביבותיך והשלשית
לכל רוח אזרה וחרב אריק
אחריהם׃ וכלה אפי והנחותי
חמתי בם והנחמתי וידעו
כי אני יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם׃ ואתנך

לחרבה

לחרבה ולחרפה בגוים
אשר סביבותיך לעיני
כל עובר׃ והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים באף
ובחמה ובתכחות חמה
אני יהוה דברתי׃ בשלחי
את חצי הרעב הרעים
בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אתם
לשחתכם ורעב אסף
עליכם ושברתי לכם
מטה לחם׃ ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב
אביא עליך אני יהוה
דברתי׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים
ולגאיות הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם׃
ונשמו מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ונתתי את

פגרי בני ישראל לפני
גלוליהם וזריתי את
עצמותיכם סביבות
מזבחותיכם׃ בכל מושבותיכם
הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם
ונגדעו חמניכם ונמחו
מעשיכם׃ ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי אני יהוה׃ והותרתי
בהיות לכם פליטי חרב
בגוים בהזרותיכם בארצות׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר
נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת
עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו
לכל תועבתיהם׃ וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי
לעשות להם הרעה הזאת׃
כה אמר אדני
יהוה הכה בכפך ורקע
ברגלך ואמר אח אל כל
תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו׃ הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר

והנצור ברעב ימות וכליתי
חמתי בם׃ וידעתם כי אני
יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל
ראשי ההרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃
ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה
ומשמה ממדבר דבלתה
בכל מושבותיהם וידעו
כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארבעת
כנפות הארץ׃ עתה הקץ
עליך ושלחתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונתתי
עליך את כל תועבותיך׃
ולא תחוס עיני עליך ולא
אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה רעה אחת רעה
הנה באה׃ קץ בא בא הקץ
הקיץ אליך הנה באה׃

לך ללחם מספר הימים
אשר אתה שוכב על צדך
שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ומאכלך אשר
תאכלנו במשקול עשרים
שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו׃ ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת
עד עת תשתה׃ ועגת
שערים תאכלנה והיא
בגללי צאת האדם תעגנה
לעיניהם׃ ויאמר יהוה
ככה יאכלו בני ישראל
את לחמם טמא בגוים
אשר אדיחם שם׃ ואמר
אהה אדני יהוה הנה נפשי
לא מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר
פגול׃
ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת
גללי האדם ועשית את
לחמך עליהם׃ ויאמר
אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל
ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו׃ למען
יחסרו לחם ומים ונשמו

איש ואחיו ונמקו בעונם׃
ואתה בן אדם
קח לך חרב חדה תער
הגלבים תקחנה לך והעברת
על ראשך ועל זקנך ולקחת
לך מאזני משקל וחלקתם׃
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את השלשית
תכה בחרב סביבותיה
והשלשית תזרה לרוח
וחרב אריק אחריהם׃
ולקחת משם מעט במספר
וצרת אותם בכנפיך׃
ומהם עוד תקח
והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש
ממנו תצא אש אל כל
בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה
זאת ירושלם בתוך הגוים
שמתיה וסביבותיה ארצות׃
ותמר את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקותי מן
הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי
לא הלכו בהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה יען המנכם מן הגוים
אשר סביבותיכם בחקותי

לא הלכתם ואת משפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם לא
עשיתם׃ לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי
בתוכך משפטים לעיני
הגוים׃ ועשיתי בך את
אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך׃ לכן
אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם
ועשיתי בך שפטים וזריתי
את כל שאריתך לכל
רוח׃ לכן חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל
תועבתיך וגם אני אגרע
ולא תחוס עיני וגם אני
לא אחמול׃ שלשתיך
בדבר ימותו וברעב יכלו
בתוכך והשלשית בחרב
יפלו סביבותיך והשלשית
לכל רוח אזרה וחרב אריק
אחריהם׃ וכלה אפי והנחותי
חמתי בם והנחמתי וידעו
כי אני יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם׃ ואתנך

לחרבה

לחרבה ולחרפה בגוים
אשר סביבותיך לעיני
כל עובר׃ והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים באף
ובחמה ובתכחות חמה
אני יהוה דברתי׃ בשלחי
את חצי הרעב הרעים
בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אותם
לשחתכם ורעב אסף
עליכם ושברתי לכם
מטה לחם׃ ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב
אביא עליך אני יהוה
דברתי׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים
ולגאות הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם׃
ונשמו מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ונתתי את

פגרי בני ישראל לפני
גלוליהם וזריתי את
עצמותיכם סביבות
מזבחותיכם׃ בכל מושבותיכם
הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם
ונגדעו חמניכם ונמחו
מעשיכם׃ ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי אני יהוה׃ והותרתי
בהיות לכם פליטי חרב
בגוים בהזרותיכם בארצות׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר
נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת
עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו
לכל תועבתיהם׃ וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי
לעשות להם הרעה הזאת׃
כה אמר אדני
יהוה הכה בכפך ורקע
ברגלך ואמר אח אל כל
תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו׃ הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר

והנצור ברעב ימות וכליתי
חמתי בם׃ וידעתם כי אני
יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל
ראשי ההרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃
ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה
ומשמה ממדבר דבלתה
בכל מושבותיהם וידעו
כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארבעת
כנפות הארץ׃ עתה הקץ
עליך ושלחתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונתתי
עליך את כל תועבותיך׃
ולא תחוס עיני עליך ולא
אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה רעה אחת רעה
הנה באה׃ קץ בא בא הקץ
הקיץ אליך הנה באה׃

באה הצפרה אליך יושב
הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים:
עתה מקרוב אשפך
חמתי עליך וכליתי אפי
בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבותיך
ולא תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן
ותועבותיך בתוכך תהיין
וידעתם כי אני יהוה מכה
הנה היום הנה באה יצאה
הצפרה צץ המטה פרח
הזדון: החמס קם למטה
רשע לא מהם ולא מהמונם
ולא מהמהם ולא נה בהם:
באה העת הגיע היום הקונה
אל ישמח והמוכר אל
יתאבל כי חרון אל כל
המונה: כי המוכר אל
הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל
כל המונה לא ישוב ואיש
בעונו חיתו לא יתחזקו:
תקעו בתקוע והכין הכל
ואין הלך למלחמה כי
חרוני אל כל המונה: החרב
בחוץ והדבר והרעב מבית
אשר בשדה בחרב ימות
ואשר בעיר רעב ודבר

יאכלנו: ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני
הגאיות כלם המות איש
בעונו: כל הידים תרפינה
וכל ברכים תלכנה מים:
וחגרו שקים וכסתה אותם
פלצות ואל כל פנים בושה
ובכל ראשיהם קרחה:
כספם בחוצות ישליכו
וזהבם לנדה יהיה כספם
וזהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה נפשם
לא ישבעו ומעיהם לא
ימלאו כי מכשול עונם
היה: וצבי עדיו לגאון
שמהו וצלמי תועבתם
שקוציהם עשו בו על כן
נתתיו להם לנדה: ונתתיו
ביד הזרים לבז ולרשעי
הארץ לשלל וחללוה:
והסבותי פני מהם וחללו
את צפוני ובאו בה פריצים
וחללוה: עשה
הרתוק כי הארץ מלאה
משפט דמים והעיר מלאה
חמס: והבאתי רעי גוים
וירשו את בתיהם והשבתי
גאון עזים ונחלו מקדשיהם:
קפדה באה ובקשו שלום
ואין: הוה על הוה תבוא

ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה
תאבד מכהן ועצה מזקנים:
המלך יתאבל ונשיא ילבש
שממה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם אעשה
אתם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה:
ויהי בשנה הששית
בששי בחמשה לחדש
אני יושב בביתי וזקני
יהודה יושבים לפני ותפל
עלי שם יד אדני יהוה: ואראה
והנה דמות כמראה איש
ממראה מתניו ולמטה
אש וממתניו ולמעלה
כמראה זהר כעין החשמלה:
וישלח תבנית יד ויקחני
בציצת ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה
צפונה אשר שם מושב
סמל הקנאה המקנה:
והנה שם כבוד אלהי ישראל
כמראה אשר ראיתי
בבקעה: ויאמר אלי בן
אדם שא נא עיניך דרך
צפונה ואשא עיני דרך

צפונה והנה מצפון לשער
המזבח סמל הקנאה הזה
בבאה: ויאמר אלי בן אדם
הראה אתה מהם עשים
תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה
מעל מקדשי ועוד תשוב
תראה תועבות גדלות: ויבא
אתי אל פתח החצר ואראה
והנה חר אחד בקיר: ויאמר
אלי בן אדם חתר נא בקיר
ואחתר בקיר והנה פתח
אחד: ויאמר אלי בא וראה
את התועבות הרעות אשר
הם עשים פה: ואבוא ואראה
והנה כל תבנית רמש ובהמה
שקץ וכל גלולי בית
ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב: ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזניהו
בן שפן עמד בתוכם עמדים
לפניהם ואיש מקטרתו
בידו ועתר ענן הקטרת
עלה: ויאמר אלי הראית
בן אדם אשר זקני בית
ישראל עשים בחשך
איש בחדרי משכיתו כי
אמרים אין יהוה ראה אתנו
עזב יהוה את הארץ: ויאמר
אלי עוד תשוב תראה

תועבות גדלות אשר המה
עשים: ויבא אתי אל פתח
שער בית יהוה אשר אל
הצפונה והנה שם הנשים
ישבות מבכות את התמוז:

ויאמר אלי הראית בן אדם
עוד תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה: ויבא אתי
אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה בין
האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל יהוה
ופניהם קדמה והמה
משתחויתם קדמה לשמש:
ויאמר אלי הראית בן אדם
הנקל לבית יהודה מעשות
את התועבות אשר עשו
פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני
והנם שלחים את הזמורה
אל אפם: וגם אני אעשה
בחמה לא תחוס עיני ולא
אחמול וקראו באזני קול
גדול ולא אשמע אותם:
ויקרא באזני קול גדול
לאמר קרבו פקדות העיר
ואיש כלי משחתו בידו:
והנה ששה אנשים באים

מדרך שער העליון אשר
מפנה צפונה ואיש כלי
מפצו בידו ואיש אחד
בתוכם לבש בדים וקסת
הספר במתניו ויבאו ויעמדו
אצל מזבח הנחשת: וכבוד
אלהי ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל
מפתן הבית ויקרא אל
האיש הלבש הבדים אשר
קסת הספר במתניו:
ויאמר יהוה אלו
עבר בתוך העיר בתוך
ירושלם והתוית תו על
מצחות האנשים הנאנחים
והנאנקים על כל התועבות
הנעשות בתוכה: ולאלה
אמר באזני עברו בעיר
אחריו והכו אל תחס עינכם
ואל תחמלו: זקן בחור
ובתולה וטף ונשים תהרגו
למשחית ועל כל איש
אשר עליו התו אל תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר
לפני הבית: ויאמר אליהם
טמאו את הבית ומלאו
את החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר: ויהי
כהכותם ונאשאר אני

ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל
שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם׃
ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד
ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי
אמרו עזב יהוה את הארץ
ואין יהוה ראה׃ וגם אני
לא תחוס עיני ולא אחמל
דרכם בראשם נתתי׃ והנה
האיש לבש הבדים אשר
הקסת במתניו משיב דבר
לאמר עשיתי כאשר
צויתני׃ ואראה והנה אל
הרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספיר
כמראה דמות כסא נראה
עליהם׃ ויאמר אל האיש
לבש הבדים ויאמר בא
אל בינות לגלגל אל תחת
לכרוב ומלא חפניך גחלי
אש מבינות לכרבים וזרק
על העיר ויבא לעיני׃
והכרבים עמדים מימין
לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית׃
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב

על מפתן הבית וימלא
הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה׃
וקול כנפי הכרובים נשמע
עד החצר החצנה כקול
אל שדי בדברו׃ ויהי בצותו
את האיש לבש הבדים
לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן׃
וישלח הכרוב את ידו
מבינות לכרובים אל האש
אשר בינות הכרבים וישא
ויתן אל חפני לבש הבדים
ויקח ויצא׃ וירא לכרבים
תבנית יד אדם תחת כנפיהם׃
ואראה והנה ארבעה
אופנים אצל הכרובים
אופן אחד אצל הכרוב
אחד ואופן אחד אצל
הכרוב אחד ומראה
האופנים כעין אבן תרשיש׃
ומראיהם דמות אחד
לארבעתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן׃ בלכתם
אל ארבעת רבעיהם ילכו
לא יסבו בלכתם כי המקום
אשר יפנה הראש אחריו
ילכו לא יסבו בלכתם׃ וכל
בשרם וגבהם וידיהם

וכנפיהם והאופנים מלאים
עינים סביב לארבעתם
אופניהם׃ לאופנים להם
קורא הגלגל באזני׃ וארבעה
פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם
והשלישי פני אריה והרביעי
פני נשר׃ וירמו הכרובים
היא החיה אשר ראיתי
בנהר כבר׃ ובלכת הכרובים
ילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים את
כנפיהם לרום מעל הארץ
לא יסבו האופנים גם הם
מאצלם׃ בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי
רוח החיה בהם׃ ויצא
כבוד יהוה מעל מפתן
הבית ויעמד על הכרובים׃
וישאו הכרובים את כנפיהם
וירומו מן הארץ לעיני
בצאתם והאופנים לעמתם
ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה׃
היא החיה אשר ראיתי
תחת אלהי ישראל בנהר
כבר ואדע כי כרובים המה׃
ארבעה ארבעה פנים
לאחד וארבע כנפים לאחד

ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם׃ ודמות פניהם
המה הפנים אשר ראיתי
על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו
ילכו׃ ותשא אתי רוח ותבא
אתי אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים
וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו שרי
העם׃
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און
והיעצים עצת רע בעיר
הזאת׃ האמרים לא בקרוב
בנות בתים היא הסיר ואנחנו
הבשר׃ לכן הנבא עליהם
הנבא בן אדם׃ ותפל עלי
רוח יהוה ויאמר אלי אמר
כה אמר יהוה כן אמרתם
בית ישראל ומעלות רוחכם
אני ידעתיה׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם
חוצותיה חלל׃
לכן כה אמר אדני
יהוה חלליכם אשר שמתם
בתוכה המה הבשר והיא
הסיר ואתכם הוציא מתוכה׃

חרב יראתם וחרב אביא
עליכם נאם אדני יהוה׃
והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים
ועשיתי בכם שפטים׃
בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם
וידעתם כי אני יהוה׃ היא
לא תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל
גבול ישראל אשפט
אתכם׃ וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא
הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם׃
ויהי כהנבאי ופלטיהו בן
בניה מת ואפל על פני
ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה
עשה את שארית ישראל׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל
בית ישראל כלה אשר
אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא
נתנה הארץ למורשה׃
לכן אמר כה
אמר אדני יהוה כי הרחקתים

בגוים וכי הפיצותים בארצות
ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם׃
לכן אמר כה
אמר אדני יהוה וקבצתי
אתכם מן העמים ואספתי
אתכם מן הארצות אשר
נפצותם בהם ונתתי לכם
את אדמת ישראל׃ ובאו
שמה והסירו את כל
שקוציה ואת כל תועבתיה
ממנה׃ ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי לב
האבן מבשרם ונתתי להם
לב בשר׃ למען בחקתי
ילכו ואת משפטי ישמרו
ועשו אתם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים׃
ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך
דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה׃ וישאו הכרובים
את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה׃
ויעל כבוד יהוה מעל תוך
העיר ויעמד על ההר
אשר מקדם לעיר׃ ורוח
נשאתני ותבאני כשדימה

אל הגולה במראה ברוח
אלהים ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי ואדבר אל
הגולה את כל דברי יהוה
אשר הראני׃
יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם בתוך בית המרי
אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם׃
ואתה בן אדם עשה לך
כלי גולה וגלה יומם לעיניהם
וגלית ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי יראו
כי בית מרי המה׃ והוצאת
כליך ככלי גולה יומם
לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי
גולה׃ לעיניהם חתר לך
בקיר והוצאת בו׃ לעיניהם
על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא
תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל׃ ואעש
כן כאשר צויתי כלי
הוצאתי ככלי גולה יומם
ובערב חתרתי לי בקיר
ביד בעלטה הוצאתי על
כתף נשאתי לעיניהם׃

ויהי דבר יהוה
אלי בבקר לאמר׃ בן אדם
הלא אמרו אליך בית
ישראל בית המרי מה
אתה עשה׃ אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנשיא
המשא הזה בירושלם
וכל בית ישראל אשר
המה בתוכם׃ אמר אני
מופתכם כאשר עשיתי
כן יעשה להם בגולה
בשבי ילכו׃ והנשיא אשר
בתוכם אל כתף ישא
בעלטה ויצא בקיר
יחתרו להוציא בו פניו
יכסה יען אשר לא יראה
לעין הוא את הארץ׃
ופרשתי את רשתי עליו
ונתפש במצודתי והבאתי
אתו בבלה ארץ כשדים
ואותה לא יראה ושם
ימות׃ וכל אשר סביבתיו
עזרה וכל אגפיו אזרה
לכל רוח וחרב אריק
אחריהם׃ וידעו כי אני
יהוה בהפיצי אותם בגוים
וזריתי אותם בארצות׃
והותרתי מהם אנשי מספר
מחרב מרעב ומדבר למען
יספרו את כל תועבותיהם

בגוים אשר באו שם וידעו
כי אני יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה׃ ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאגה
יאכלו ומימיהם בשממון
ישתו למען תשם ארצה
מםלאה מחמס כל הישבים
בה׃ והערים הנושבות
תחרבנה והארץ שממה
תהיה וידעתם כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם מה
המשל הזה לכם על
אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כל
חזון׃ לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה השבתי
את המשל הזה ולא
ימשלו אתו עוד בישראל
כי אם דבר אליהם קרבו
הימים ודבר כל חזון׃ כי
לא יהיה עוד כל חזון שוא
ומקסם חלק בתוך בית
ישראל׃ כי אני יהוה אדבר
את אשר אדבר דבר ויעשה

לא תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם הנה
בית ישראל אמרים החזון
אשר הוא חזה לימים רבים
ולעתים רחוקות הוא נבא׃
לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה לא
תמשך עוד כל דברי אשר
אדבר דבר ויעשה נאם
אדני יהוה׃ ויהי
יג דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנבא אל נביאי ישראל
הנבאים ואמרת לנביאי
מלבם שמעו דבר יהוה׃
כה אמר אדני יהוה הוי
על הנביאים הנבלים אשר
הלכים אחר רוחם ולבלתי
ראו׃ כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו׃ לא
עליתם בפרצות ותגדרו
גדר על בית ישראל לעמד
במלחמה ביום יהוה׃ חזו
שוא וקסם כזב האמרים
נאם יהוה ויהוה לא שלחם
ויחלו לקים דבר׃ הלוא
מחזה שוא חזיתם ומקסם
כזב אמרתם ואמרים נאם

יהוה ואני לא דברתי׃
לכן כה אמר
אדני יהוה יען דברכם שוא
וחזיתם כזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה׃ והיתה ידי
אל הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי
לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת
ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני אדני יהוה׃ יען וביען
הטעו את עמי לאמר שלום
ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל׃ אמר
אל טחי תפל ויפל היה
גשם שוטף ואתנה אבני
אלגביש תפלנה ורוח
סערות תבקע׃ והנה נפל
הקיר הלוא יאמר אליכם
איה הטיח אשר טחתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה
ואבני אלגביש בחמה
לכלה׃ והרסתי את הקיר
אשר טחתם תפל והגעתיהו
אל הארץ ונגלה יסדו
ונפלה וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה׃ וכליתי
את חמתי בקיר ובטחים

אתו תפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים אתו׃
נביאי ישראל הנבאים אל
ירושלם והחזים לה חזון
שלם ואין שלם נאם אדני
יהוה׃ ואתה
בן אדם שים פניך אל בנות
עמך המתנבאות מלבהן
והנבא עליהן׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי ידי
ועשות המספחות על
ראש כל קומה לצודד
נפשות הנפשות תצודדנה
לעמי ונפשות לכנה תחייינה׃
ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שערים ובפתותי
לחם להמית נפשות אשר
לא תמותנה ולחיות נפשות
אשר לא תחיינה בכזבכם
לעמי שמעי כזב׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל
כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את הנפשות
לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם
מצדדות את נפשים
לפרחת׃ וקרעתי את
מספחתיכם והצלתי את

עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן
כי אני יהוה יען הכאות
לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מדרכו
הרע להחיתו לכן שוא
לא תחזינה וקסם לא
תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן
כי אני יהוה ויבוא אלי
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם האנשים
האלה העלו גלוליהם על
לבם ומכשול עונם נתנו
נכח פניהם האדרש אדרש
להם לכן דבר אותם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את
גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא אני יהוה נעניתי
לו בה ברב גלוליו למען
תפש את בית ישראל
בלבם אשר נזרו מעלי
בגלוליהם כלם לכן אמר
אל בית ישראל כה אמר

אדני יהוה שובו והשיבו
מעל גלוליכם ומעל כל
תועבתיכם השיבו פניכם
כי איש איש מבית ישראל
ומהגר אשר יגור בישראל
וינזר מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא אל
הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי ונתתי פני
באיש ההוא והשמתיהו
לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני
יהוה והנביא
כי יפתה ודבר דבר אני
יהוה פתיתי את הנביא
ההוא ונטיתי את ידי עליו
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל ונשאו עונם
כעון הדרש כעון הנביא
יהיה למען לא יתעו עוד
בית ישראל מאחרי ולא
יטמאו עוד בכל פשעיהם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים נאם אדני
יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם ארץ כי תחטא
לי למעל מעל ונטיתי ידי
עליה ושברתי לה מטה

לחם והשלחתי בה רעב
והכרתי ממנה אדם ובהמה
והיו שלשת האנשים
האלה בתוכה נח דנאל
ואיוב המה בצדקתם
ינצלו נפשם נאם אדני
יהוה לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה
שממה מבלי עובר מפני
החיה שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שממה
או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו
או דבר אשלח אל הארץ
ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם
ובהמה ונח דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם
כי כה אמר
אדני יהוה אף כי ארבעת

שפטי הרעים חרב ורעב
וחיה רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה
אדם ובהמה והנה נותרה
בה פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם
וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על
ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה ונחמו אתכם
כי תראו את דרכם ואת
עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם מה
יהיה עץ הגפן מכל עץ
הזמורה אשר היה בעצי
היער היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם
יקחו ממנו יתד לתלות עליו
כל כלי הנה לאש נתן
לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר
היצלח למלאכה הנה
בהיותו תמים לא יעשה
למלאכה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה לכן כה אמר

אדני יהוה כאשר עץ
הגפן בעץ היער אשר
נתתיו לאש לאכלה כן
נתתי את ישבי ירושלם
ונתתי את פני בהם מהאש
יצאו והאש תאכלם וידעתם
כי אני יהוה בשומי את פני
בהם ונתתי את הארץ
שממה יען מעלו מעל
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם הודע את
ירושלם את תועבתיה
ואמרת כה אמר אדני יהוה
לירושלם מכרתיך ומלדתיך
מארץ הכנעני אביך
האמרי ואמך חתית
ומולדותיך ביום הולדת
אותך לא כרת שרך ובמים
לא רחצת למשעי והמלח
לא המלחת והחתל לא
חתלת לא חסה עליך עין
לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך
ביום הלדת אתך ואעבר
עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך
חיי ואמר לך בדמיך חיי
רבבה כצמח השדה נתתיך

ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך
צמח ואת ערם ועריה
ואעבר עליך ואראך והנה
עתך עת דדים ואפרש
כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית
אתך נאם אדני יהוה ותהיי
לי וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בשמן
ואלבישך רקמה ואנעלך
תחש ואחבשך בשש
ואכסך משי ואעדך עדי
ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך
ועטרת תפארת בראשך
ותעדי זהב וכסף ומלבושך
שש ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי
במאד מאד ותצלחי למלוכה
ויצא לך שם בגוים ביפיך
כי כליל הוא בהדרי אשר
שמתי עליך נאם אדני
יהוה ותבטחי ביפיך ותזני
על שמך ותשפכי את
תזנותיך על כל עובר לו
יהי ותקחי מבגדיך ותעשי
לך במות טלאות ותזני
עליהם לא באות ולא יהיה

עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן
כי אני יהוה יען הכאות
לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מדרכו
הרע להחיתו לכן שוא
לא תחזינה וקסם לא
תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן
כי אני יהוה ויבוא אלי
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם האנשים
האלה העלו גלוליהם על
לבם ומכשול עונם נתנו
נכח פניהם האדרש אדרש
להם לכן דבר אותם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את
גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא אני יהוה נעניתי
לו בה ברב גלוליו למען
תפש את בית ישראל
בלבם אשר נזרו מעלי
בגלוליהם כלם לכן אמר
אל בית ישראל כה אמר

אדני יהוה שובו והשיבו
מעל גלוליכם ומעל כל
תועבותיכם השיבו פניכם
כי איש איש מבית ישראל
ומהגר אשר יגור בישראל
וינזר מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא אל
הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי ונתתי פני
באיש ההוא והשמתיהו
לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני
יהוה׃ והנביא
כי יפתה ודבר דבר אני
יהוה פתיתי את הנביא
ההוא ונטיתי את ידי עליו
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל ונשאו עונם
כעון הדרש כעון הנביא
יהיה למען לא יתעו עוד
בית ישראל מאחרי ולא
יטמאו עוד בכל פשעיהם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים נאם אדני
יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם ארץ כי תחטא
לי למעל מעל ונטיתי ידי
עליה ושברתי לה מטה

לחם והשלחתי בה רעב
והכרתי ממנה אדם ובהמה׃
והיו שלשת האנשים
האלה בתוכה נח דנאל
ואיוב המה בצדקתם
ינצלו נפשם נאם אדני
יהוה׃ לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה
שממה מבלי עובר מפני
החיה׃ שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שממה׃
או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה׃ ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו׃
או דבר אשלח אל הארץ
ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם
ובהמה׃ ונח דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם׃
כי כה אמר
אדני יהוה אף כי ארבעת

שפטי הרעים חרב ורעב
וחיה רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה
אדם ובהמה׃ והנה נותרה
בה פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם
וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על
ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה׃ ונחמו אתכם
כי תראו את דרכם ואת
עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם מה
יהיה עץ הגפן מכל עץ
הזמורה אשר היה בעצי
היער׃ היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם
יקחו ממנו יתד לתלות עליו
כל כלי׃ הנה לאש נתן
לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר
היצלח למלאכה׃ הנה
בהיותו תמים לא יעשה
למלאכה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה׃ לכן כה אמר

אדני יהוה כאשר עץ
הגפן בעץ היער אשר
נתתיו לאש לאכלה כן
נתתי את ישבי ירושלם׃
ונתתי את פני בהם מהאש
יצאו והאש תאכלם וידעתם
כי אני יהוה בשומי את פני
בהם׃ ונתתי את הארץ
שממה יען מעלו מעל
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם הודע את
ירושלם את תועבתיה׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה
לירושלם מכרתיך ומלדתיך
מארץ הכנעני אביך
האמרי ואמך חתית׃
ומולדותיך ביום הולדת
אותך לא כרת שרך ובמים
לא רחצת למשעי והמלח
לא המלחת והחתל לא
חתלת׃ לא חסה עליך עין
לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך
ביום הלדת אתך׃ ואעבר
עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך
חיי ואמר לך בדמיך חיי׃
רבבה כצמח השדה נתתיך

ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך
צמח ואת ערם ועריה׃
ואעבר עליך ואראך והנה
עתך עת דדים ואפרש
כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית
אתך נאם אדני יהוה ותהיי
לי׃ וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בשמן׃
ואלבישך רקמה ואנעלך
תחש ואחבשך בשש
ואכסך משי׃ ואעדך עדי
ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך׃ ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך
ועטרת תפארת בראשך׃
ותעדי זהב וכסף ומלבושך
שש ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי
במאד מאד ותצלחי למלוכה׃
ויצא לך שם בגוים ביפיך
כי כליל הוא בהדרי אשר
שמתי עליך נאם אדני
יהוה׃ ותבטחי ביפיך ותזני
על שמך ותשפכי את
תזנותיך על כל עובר לו
יהי׃ ותקחי מבגדיך ותעשי
לך במות טלאות ותזני
עליהם לא באות ולא יהיה

ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר נתתי
לך ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם ותקחי את בגדי
רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם
ולחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני יהוה
ותקחי את בניך ואת בנותיך
אשר ילדת לי ותזבחים
להם לאכול המעט מתזנותך
ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם ואת
כל תועבתיך ותזנתיך לא
זכרתי את ימי נעוריך
בהיותך ערם ועריה
מתבוססת בדמך היית
ויהי אחרי כל רעתך אוי
אוי לך נאם אדני יהוה
ותבני לך גב ותעשי לך
רמה בכל רחוב אל כל
ראש דרך בנית רמתך
ותתעבי את יפיך ותפשקי
את רגליך לכל עובר ותרבי
את תזנותך ותזני אל בני
מצרים שכניך גדלי בשר
ותרבי את תזנתך להכעסני
והנה נטיתי ידי עליך

ואגרע חקך ואתנך בנפש
שנאותיך בנות פלשתים
הנכלמות מדרכך זמה
ותזני אל בני אשור מבלתי
שבעתך ותזנים וגם לא
שבעת ותרבי את תזנותך
אל ארץ כנען כשדימה
וגם בזאת לא שבעת מה
אמלה לבתך נאם אדני
יהוה בעשותך את כל
אלה מעשה אשה זונה
שלטת בבנותיך גבך
בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא
הייתי כזונה לקלס אתנן
האשה המנאפת תחת
אישה תקח את זרים
לכל זנות יתנו נדה ואת
נתת את נדניך לכל מאהביך
ותשחדי אותם לבוא
אליך מסביב בתזנותיך
ויהי בך הפך מן הנשים
בתזנותיך ואחריך לא
זונה ובתתך אתנן ואתנן
לא נתן לך ותהי להפך
לכן זונה שמעי דבר יהוה
כה אמר אדני
יהוה יען השפך נחשתך
ותגלה ערותך בתזנותיך
על מאהביך ועל כל

גלולי תועבותיך וכדמי
בניך אשר נתתי להם לכן
הנני מקבץ את כל מאהביך
אשר ערבת עליהם ואת
כל אשר אהבת על כל
אשר שנאת וקבצתי אתם
עליך מסביב וגליתי ערותך
אליהם וראו את כל ערותך
ושפטתיך משפטי נאפות
ושפכות דם ונתתיך דם
חמה וקנאה ונתתי אתך
בידם והרסו גבך ונתצו
רמתיך והפשיטו אותך
בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה
והעלו עליך קהל ורגמו
אותך באבן ובתקוך בחרבותם
ושרפו בתיך באש ועשו
בך שפטים לעיני נשים
רבות והשבתיך מזונה
וגם אתנן לא תתני עוד
והנחתי חמתי בך וסרה
קנאתי ממך ושקטתי ולא
אכעס עוד יען אשר לא
זכרתי את ימי נעוריך
ותרגזי לי בכל אלה וגם
אני הא דרכך בראש נתתי
נאם אדני יהוה ולא עשיתי
את הזמה על כל תועבתיך
הנה כל המשל עליך ימשל

לאמר כאמה בתה הבת
אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את
אשר געלו אנשיהן ובניהן
אמכן חתית ואביכן אמרי
ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת על
שמאולך ואחותך הקטנה
ממך היושבת מימינך סדם
ובנותיה ולא בדרכיהן
הלכת ובתועבותיהן עשיתי
כמעט קט ותשחתי מהן
בכל דרכיך חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון
שבעת לחם ושלות השקט
היה לה ולבנותיה ויד עני
ואביון לא החזיקה ותגבהינה
ותעשינה תועבה לפני
ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ושמרון כחצי חטאתיך
לא חטאה ותרבי את
תועבותיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבותיך
אשר עשיתי גם את שאי
כלמתך אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר התעבת
מהן תצדקנה ממך וגם את

בושי ושאי כלמתך
בצדקתך אחיותך ושבתי
את שבותהן את שבית סדם
ובנותיה ואת שבית שמרון
ובנותיה ושבית שביתיך
בתוכהנה למען תשאי
כלמתך ונכלמת מכל אשר
עשית בנחמך אתן ואחותך
סדם ובנותיה תשבנה
לקדמתן ושמרון ובנותיה
תשבן לקדמתן ואת ובנותיך
תשבינה לקדמתכן ולוא
היתה סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך בטרם
תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל סביבותיה
בנות פלשתים השאטות
אותך מסביב את זמתך
ואת תועבותיך את נשאתים
נאם יהוה כי
כה אמר אדני יהוה ועשיתי
אותך כאשר עשית אשר
בזית אלה להפר ברית
וזכרתי אני את בריתי אותך
בימי נעוריך והקימותי
לך ברית עולם וזכרת
את דרכיך ונכלמת בקחתך
את אחותיך הגדולות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי
אתהן לך לבנות ולא

מבריתך והקימתי אני
את בריתי אתך וידעת כי
אני יהוה למען תזכרי ובשת
ולא יהיה לך עוד פתחון
פה מפני כלמתך בכפרי
לך לכל אשר עשית נאם
אדני יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם חוד חידה ומשל
משל אל בית ישראל
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלא
הנוצה אשר לו הרקמה
בא אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו
אל ארץ כנען בעיר רכלים
שמו ויקח מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע קח
על מים רבים צפצפה
שמו ויצמח ויהי לגפן
סרחת שפלת קומה לפנות
דליותיו אליו ושרשיו
תחתיו יהיו ותהי לגפן
ותעש בדים ותשלח פארות
ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורב נוצה והנה הגפן
הזאת כפנה שרשיה עליו
ודליותיו שלחה לו להשקות

את המערגות מטעה אל
שדה טוב אל מים רבים
היא שתולה לעשות ענף
ולשאת פרי להיות לגפן
אדרת׃ אמר
כה אמר אדני יהוה תצלח
הלוא את שרשיה ינתק
ואת פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תיבש
ולא בזרע גדולה ובעם
רב למשאות אותה
משרשיה׃ והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה
רוח הקדים תיבש יבש
על ערגת צמחה תיבש׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ אמר נא לבית
המרי הלא ידעתם מה
אלה אמר הנה בא מלך
בבל ירושלם ויקח את
מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו בבלה׃ ויקח
מזרע המלוכה ויכרת
אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח׃
להיות ממלכה שפלה
לבלתי התנשא לשמר
את בריתו לעמדה׃ וימרד
בו לשלח מלאכיו מצרים
לתת לו סוסים ועם רב

היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט׃
חי אני נאם אדני יהוה אם
לא במקום המלך הממליך
אתו אשר בזה את אלתו
ואשר הפר את בריתו אתו
בתוך בבל ימות׃ ולא
בחיל גדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה
במלחמה בשפך סללה
ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות׃ ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן ידו
וכל אלה עשה לא ימלט׃
לכן כה אמר
אדני יהוה חי אני אם לא
אלתי אשר בזה ובריתי
אשר הפיר ונתתיו בראשו׃
ופרשתי עליו רשתי
ונתפש במצודתי והביאותיהו
בבלה ונשפטתי אתו
שם מעלו אשר מעל בי׃
ואת כל מברחו בכל
אגפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם
כי אני יהוה דברתי׃
כה אמר אדני
יהוה ולקחתי אני מצמרת
הארז הרמה ונתתי מראש
ינקותיו רך אקטף

ושתלתי אני על הר גבה
ותלול׃ בהר מרום ישראל
אשתלנו ונשא ענף ועשה
פרי והיה לארז אדיר
ושכנו תחתיו כל צפור כל
כנף בצל דליותיו תשכנה׃
וידעו כל עצי השדה כי
אני יהוה השפלתי עץ
גבה הגבהתי עץ שפל
הובשתי עץ לח והפרחתי
עץ יבש אני יהוה דברתי
ועשיתי׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ מה
לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת
ישראל לאמר אבות
יאכלו בסר ושני הבנים
תקהינה׃ חי אני נאם אדני
יהוה אם יהיה לכם עוד
משל המשל הזה בישראל׃
הן כל הנפשות לי הנה
כנפש האב וכנפש הבן
לי הנה הנפש החטאת
היא תמות׃
ואיש כי יהיה צדיק
ועשה משפט וצדקה׃
אל ההרים לא אכל ועיניו
לא נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה

לא יקרב׃ ואיש לא יונה
חבלתו חוב ישיב גזלה
לא יגזל לחמו לרעב יתן
ועירם יכסה בגד׃ בנשך
לא יתן ותרבית לא יקח
מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש
לאיש׃ בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות
אמת צדיק הוא חיה יחיה
נאם אדני יהוה׃ והוליד
בן פריץ שפך דם ועשה
אח מאחד מאלה׃ והוא
את כל אלה לא עשה כי
גם אל ההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא׃ עני
ואביון הונה גזלות גזל
חבל לא ישיב ואל
הגלולים נשא עיניו
תועבה עשה׃ בנשך נתן
ותרבית לקח וחי לא
יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות יומת
דמיו בו יהיה׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת
אביו אשר עשה ויראה
ולא יעשה כהן׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא
אל גלולי בית ישראל
את אשת רעהו לא טמא

ואיש לא הונה חבל לא
חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן ועירם כסה בגד׃
מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי
עשה בחקותי הלך הוא
לא ימות בעון אביו חיה
יחיה׃ אביו כי עשק עשק
גזל גזל אח ואשר לא טוב
עשה בתוך עמיו והנה מת
בעונו׃ ואמרתם מדע לא
נשא הבן בעון האב והבן
משפט וצדקה עשה
את כל חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יחיה׃ הנפש
החטאת היא תמות בן לא
ישא בעון האב ואב לא
ישא בעון הבן צדקת
הצדיק עליו תהיה ורשעת
רשע עליו תהיה׃ והרשע
כי ישוב מכל חטאתו
אשר עשה ושמר את
כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃
כל פשעיו אשר עשה
לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה׃ החפץ
אחפץ מות רשע נאם
אדני יהוה הלוא בשובו
מדרכיו וחיה׃ ובשוב

צדיק מצדקתו ועשה
עול ככל התועבות אשר
עשה הרשע יעשה וחי
כל צדקתו אשר עשה
לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר חטא
בם ימות׃ ואמרתם לא יתכן
דרך אדני שמעו נא בית
ישראל הדרכי לא יתכן
הלא דרכיכם לא יתכנו׃
בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת עליהם
בעולו אשר עשה ימות׃
ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו
יחיה׃ ויראה וישוב מכל
פשעיו אשר עשה חיו
יחיה לא ימות׃ ואמרו
בית ישראל לא יתכן
דרך אדני הדרכי לא יתכנו
בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן לכן איש כדרכיו
אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו
והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשול
עון׃ השליכו מעליכם
את כל פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם

לב חדש ורוח חדשה
ולמה תמותו בית ישראל
כי לא אחפץ במות המת
נאם אדני יהוה והשיבו
וחיו׃ ואתה
שא קינה אל נשיאי ישראל
ואמרת מה אמך לביא בין
אריות רבצה בתוך כפרים
רבתה גוריה׃ ותעל אחד
מגריה כפיר היה וילמד
לטרף טרף אדם אכל׃
וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים
אל ארץ מצרים׃ ותרא
כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגריה כפיר
שמתהו׃ ויתהלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד
לטרף טרף אדם אכל׃
וידע אלמנותיו ועריהם
החריב ותשם ארץ ומלאה
מקול שאגתו׃ ויתנו עליו
גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם
בשחתם נתפש׃ ויתנהו
בסוגר בחחים ויבאהו
אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע
קולו עוד אל הרי ישראל׃
אמך כגפן בדמך

על מים שתולה פריה
וענפה היתה ממים רבים׃
ויהיו לה מטות עז אל
שבטי משלים ותגבה
קומתו על בין עבתים
וירא בגבהו ברב דליתיו׃
ותתש בחמה לארץ השלכה
ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה עזה
אש אכלתהו׃ ועתה שתולה
במדבר בארץ ציה וצמא׃
ותצא אש ממטה בדיה
פריה אכלה ולא היה בה
מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה׃
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש
באו אנשים מזקני ישראל
לדרש את יהוה וישבו
לפני׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם דבר את
זקני ישראל ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני יהוה׃
התשפט אתם התשפוט
בן אדם את תועבת אבותם
הודיעם׃ ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה ביום
בחרי בישראל ואשא

ידי לזרע בית יעקב ואודע
להם בארץ מצרים ואשא
ידי להם לאמר אני יהוה
אלהיכם׃ ביום ההוא נשאתי
ידי להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר תרתי
להם זבת חלב ודבש צבי
היא לכל הארצות׃ ואמר
אלהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים
אל תטמאו אני יהוה אלהיכם׃
וימרו בי ולא אבו לשמע
אלי איש את שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת גלולי
מצרים לא עזבו ואמר
לשפך חמתי עליהם לכלות
אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃
ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעיניהם להוציאם
מארץ מצרים׃ ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם
אל המדבר׃ ואתן להם את
חקותי ואת משפטי הודעתי
אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם׃ וגם את
שבתותי נתתי להם להיות
לאות ביני וביניהם לדעת
כי אני יהוה מקדשם׃ וימרו

בי בית ישראל במדבר
בחקותי לא הלכו ואת
משפטי מאסו אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם ואת
שבתותי חללו מאד ואמר
לשפך חמתי עליהם במדבר
לכלותם׃ ואעשה למען
שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתים
לעיניהם׃ וגם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי
הביא אותם אל הארץ
אשר נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל הארצות׃
יען במשפטי מאסו ואת
חקתי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי
גלוליהם לבם הלך׃ ותחס
עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במדבר׃
ואמר אל בניהם במדבר
בחוקי אבותיכם אל תלכו
ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃
אני יהוה אלהיכם בחקותי
לכו ואת משפטי שמרו
ועשו אותם׃ ואת שבתותי
קדשו והיו לאות ביני וביניכם
לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃
וימרו בי הבנים בחקותי לא

הלכו ואת משפטי לא
שמרו לעשות אותם אשר
יעשה אותם האדם וחי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃
והשבתי את ידי ואעש
למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי
אותם לעיניהם׃ גם אני
נשאתי את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים ולזרות
אותם בארצות׃ יען משפטי
לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי
גלולי אבותם היו עיניהם׃
וגם אני נתתי להם חקים
לא טובים ומשפטים לא
יחיו בהם׃ ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען
אשר ידעו אשר אני יהוה׃
לכן דבר אל בית
ישראל בן אדם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל׃ ואביאם
אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה להם
ויראו כל גבעה רמה וכל

עץ עבת ויזבחו שם את
זבחיהם ויתנו שם כעס
קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את
נסכיהם׃ ואמר אליהם
מה הבמה אשר אתם
הבאים שם ויקרא שמה
במה עד היום הזה׃ לכן
אמר אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה הבדרך
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם
זנים׃ ובשאת מתנתיכם
בהעביר בניכם באש אתם
נטמאים לכל גלוליכם
עד היום ואני אדרש לכם
בית ישראל חי אני נאם
אדני יהוה אם אדרש לכם׃
והעלה על רוחכם היו לא
תהיה אשר אתם אמרים
נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן׃
חי אני נאם אדני יהוה אם
לא ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם׃ והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצתם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה

והבאתי אתכם אל מדבר
העמים ונשפטתי אתכם
שם פנים אל פנים׃ כאשר
נשפטתי את אבותיכם
במדבר ארץ מצרים כן
אשפט אתכם נאם אדני
יהוה׃ והעברתי אתכם
תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית׃
וברותי מכם המרדים
והפושעים בי מארץ
מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא
יבוא וידעתם כי אני יהוה׃
ואתם בית ישראל כה
אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר
אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחללו
עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃
כי בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם
ושם אדרוש את תרומתיכם
ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם׃ בריח ניחוח
ארצה אתכם בהוציאי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר

נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים׃ וידעתם כי
אני יהוה בהביאי אתכם
אל אדמת ישראל אל
הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה לאבותיכם׃
וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם׃ וידעתם כי
אני יהוה בעשותי אתכם
למען שמי לא כדרכיכם
הרעים וכעלילותיכם
הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה׃

כא
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שים
פניך דרך תימנה והטף
אל דרום והנבא אל יער
השדה נגב׃ ואמרת ליער
הנגב שמע דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה הנני
מצית בך אש ואכלה בך
כל עץ לח וכל עץ יבש
לא תכבה להבת שלהבת
ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה׃ וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא תכבה׃
ואמר אהה אדני יהוה המה

אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך
אל ירושלם והטף אל
מקדשים והנבא אל אדמת
ישראל׃ ואמרת לאדמת
ישראל כה אמר אדני יהוה
הנני אליך והוצאתי חרבי
מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע׃ יען אשר
הכרתי ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה
אל כל בשר מנגב צפון׃
וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה
לא תשוב עוד׃
ואתה בן אדם האנח בשברון
מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם׃ והיה כי יאמרו
אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי
באה ונמס כל לב ורפו כל
ידים וכהתה כל רוח וכל
ברכים תלכנה מים הנה
באה ונהיתה נאם אדני
יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר
אדני אמר חרב חרב הוחדה

וגם מרוטה

וגם מרוטה׃ למען טבח
טבח הוחדה למען היה לה
ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל עץ׃
ויתן אתה למרטה לתפש
בכף היא הוחדה חרב והיא
מרטה לתת אותה ביד הורג׃
זעק והילל בן אדם כי היא
היתה בעמי היא בכל נשיאי
ישראל מגורי אל חרב
היו את עמי לכן ספק אל
ירך׃ כי בחן ומה אם גם
שבט מאסת לא יהיה
נאם אדני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים
היא חרב חלל הגדול
החדרת להם׃ למען למוג
לב והרבה המכשלים על
כל שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח׃ התאחדי
הימיני השימי השמאילי
אנה פניך מעדות׃ וגם אני
אכה כפי אל כפי והנחתי
חמתי אני יהוה דברתי׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
שים לך שנים דרכים לבוא

חרב מלך בבל מארץ
אחד יצאו שניהם ויד ברא
בראש דרך עיר ברא׃
דרך תשים לבוא חרב את
רבת בני עמון ואת יהודה
בירושלם בצורה׃ כי עמד
מלך בבל אל אם הדרך
בראש שני הדרכים לקסם
קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד׃ בימינו
היה הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים
קול בתרועה לשום כרים
על שערים לשפך סללה
לבנות דיק׃ והיה להם כקסום שוא
בעיניהם שבעי שבעות
להם והוא מזכיר עון
להתפש׃ לכן
כה אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות
פשעיכם להראות חטאותיכם
בכל עלילותיכם יען
הזכרכם בכף תתפשו׃ ואתה
חלל רשע נשיא ישראל
אשר בא יומו בעת עון קץ׃

כה אמר אדני יהוה הסיר
המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה
והגבה השפיל׃ עוה עוה

עוה אשימנה גם זאת לא
היה עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו׃ ואתה
בן אדם הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה אל בני
עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען ברק׃
בחזות לך שוא בקסם לך
כזב לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ׃ השב
אל תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכרותיך
אשפט אתך׃ ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד
אנשים בערים חרשי
משחית׃ לאש תהיה
לאכלה דמך יהיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני
יהוה דברתי׃

כב
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים
והודעתה את כל תועבותיה׃
ואמרת כה אמר אדני
יהוה עיר שפכת דם בתוכה
לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה׃ בדמיך

אשר שפכת אשמת
ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך
ותבוא עד שנותיך על כן
נתתיך חרפה לגוים וקלסה
לכל הארצות: הקרבות
והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת
המהומה: הנה נשיאי
ישראל איש לזרעו היו
בך למען שפך דם: אב
ואם הקלו בך לגר עשו
בעשק בתוכך יתום
ואלמנה הונו בך: קדשי
בזית ואת שבתתי חללת:
אנשי רכיל היו בך למען
שפך דם ואל ההרים
אכלו בך זמה עשו בתוכך
ערות אב גלה בך טמאת
הנדה ענו בך: ואיש את
אשת רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו
בת אביו ענה בך: שחד
לקחו בך למען שפך דם
נשך ותרבית לקחת
ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני
יהוה: והנה הכיתי כפי אל
בצעך אשר עשית ועל

דמך אשר היו בתוכך:
היעמד לבך אם תחזקנה
ידיך לימים אשר אני
עשה אותך אני יהוה
דברתי ועשיתי: והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך
בארצות והתמתי טמאתך
ממך: ונחלת בך לעיני
גוים וידעת כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: בן אדם היו
לי בית ישראל לסוג כלם
נחשת ובדיל וברזל
ועופרת בתוך כור סגים
כסף היו: לכן כה אמר
אדני יהוה יען היות כלכם
לסגים לכן הנני קבץ אתכם
אל תוך ירושלם: קבצת
כסף ונחשת וברזל
ועופרת ובדיל אל תוך
כור לפחת עליו אש
להנתיך כן אקבץ באפי
ובחמתי והנחתי והתכתי
אתכם: וכנסתי אתכם
ונפחתי עליכם באש עברתי
ונתכתם בתוכה: כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו
בתוכה וידעתם כי אני
יהוה שפכתי חמתי עליכם:
ויהי דבר יהוה

אלי לאמר: בן אדם אמר
לה את ארץ לא מטהרה
היא לא גשמה ביום זעם:
קשר נביאיה בתוכה כארי
שואג טרף טרף נפש
אכלו חסן ויקר יקחו
אלמנותיה הרבו בתוכה:
כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא
הבדילו ובין הטמא לטהור
לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל
בתוכם: שריה בקרבה
כזאבים טרפי טרף לשפך
דם לאבד נפשות למען
בצע בצע: ונביאיה טחו
להם תפל חזים שוא
וקסמים להם כזב אמרים
כה אמר אדני יהוה ויהוה
לא דבר: עם הארץ עשקו
עשק וגזלו גזל ועני ואביון
הונו ואת הגר עשקו בלא
משפט: ואבקש מהם
איש גדר גדר ועמד בפרץ
לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי:
ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים
דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה: ויהי כג

דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם שתים נשים בנות אם
אחת היו: ותזנינה במצרים
בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו דדי
בתוליהן: ושמותן אהלה
הגדולה ואהליבה אחותה
ותהיינה לי ותלדנה בנים
ובנות ושמותן שמרון
אהלה וירושלם אהליבה:
ותזן אהלה תחתי ותעגב
על מאהביה אל אשור
קרובים: לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד
כלם פרשים רכבי סוסים:
ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם
ובכל אשר עגבה בכל
גלוליהם נטמאה: ואת
תזנותיה ממצרים לא
עזבה כי אותה שכבו
בנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם
עליה: לכן נתתיה ביד
מאהביה ביד בני אשור
אשר עגבה עליהם: המה
גלו ערותה בניה ובנותיה
לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים
עשו בה: ותרא אחותה

אהליבה ותשחת עגבתה
ממנה ואת תזנותיה מזנוני
אחותה: אל בני אשור
עגבה פחות וסגנים קרבים
לבשי מכלול פרשים
רכבי סוסים בחורי חמד
כלם: וארא כי נטמאה דרך
אחד לשתיהן: ותוסף אל
תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדיים
חקקים בששר: חגורי
אזור במתניהם סרוחי
טבולים בראשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני
בבל כשדים ארץ מולדתם:
ותעגב עליהם למראה
עיניה ותשלח מלאכים
אליהם כשדימה: ויבאו
אליה בני בבל למשכב
דדים ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפשה
מהם: ותגל תזנותיה ותגל
את ערותה ותקע נפשי
מעליה כאשר נקעה נפשי
מעל אחותה: ותרבה את
תזנותיה לזכר את ימי נעוריה
אשר זנתה בארץ מצרים:
ותעגבה על פלגשיהם
אשר בשר חמורים בשרם
וזרמת סוסים זרמתם:

ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך
למען שדי נעוריך:
לכן אהליבה כה
אמר אדני יהוה הנני מעיר
את מאהביך עליך את
אשר נקעה נפשך מהם
והבאתים עליך מסביב:
בני בבל וכל כשדים פקוד
ושוע וקוע כל בני אשור
אותם בחורי חמד פחות
וסגנים כלם שלשים
וקרואים רכבי סוסים כלם:
ובאו עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומגן
וקובע ישימו עליך סביב
ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם:
ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך
יסירו ואחריתך בחרב
תפול המה בניך ובנותיך
יקחו ואחריתך תאכל
באש: והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי תפארתך:
והשבתי זמתך ממך ואת
זנותך מארץ מצרים ולא
תשאי עיניך אליהם
ומצרים לא תזכרי עוד:
כי כה אמר אדני יהוה הנני

נתנך ביד אשר שנאת
ביד אשר נקעה נפשך
מהם ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך
עירם ועריה ונגלה ערות
זנוניך וזמתך ותזנותיך
עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר נטמאת
בגלוליהם בדרך אחותך
הלכת ונתתי כוסה בידך
כה אמר אדני
יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה
לצחק וללעג מרבה להכיל
שכרון ויגון תמלאי כוס
שמה ושממה כוס אחותך
שמרון ושתית אותה
ומצית ואת חרשיה
תגרמי ושדיך תנתקי
כי אני דברתי נאם אדני
יהוה
לכן כה אמר אדני יהוה
יען שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את
שאי זמתך ואת תזנותיך
ויאמר יהוה אלי בן אדם
התשפוט את אהלה ואת
אהליבה והגד להן את
תועבותיהן כי נאפו ודם

בידיהן ואת גלוליהן נאפו
וגם את בניהן אשר ילדו
לי העבירו להם לאכלה
עוד זאת עשו לי טמאו
את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו
ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה
כה עשו בתוך ביתי ואף
כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך
שלוח אליהם והנה באו
לאשר רחצת כחלת עיניך
ועדית עדי וישבת על
מטה כבודה ושלחן ערוך
לפניה וקטרתי ושמני
שמת עליה וקול המון
שלו בה ואל אנשים מרב
אדם מובאים סובאים
ממדבר ויתנו צמידים אל
ידיהן ועטרת תפארת על
ראשיהן ואמר לבלה
נאופים עת יזנה תזנותיה
והיא ויבוא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל
אהלה ואל אהליבה
אשת הזמה ואנשים
צדיקים המה ישפטו
אותהם משפט נאפות

ומשפט שפכות דם כי
נאפות הנה ודם בידיהן
כי כה אמר אדני
יהוה העלה עליהם קהל
ונתן אתהן לזעוה ולבז
ורגמו עליהן אבן קהל
וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו
ובתיהן באש ישרפו
והשבתי זמה מן הארץ
ונוסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה ונתנו
זמתכנה עליכן וחטאי
גלוליכן תשאינה וידעתם
כי אני אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
בשנה התשיעית בחדש
העשירי בעשור לחדש
לאמר בן אדם כתוב לך
את שם היום את עצם
היום הזה סמך מלך בבל
אל ירושלם בעצם היום
הזה ומשל אל בית המרי
משל ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה שפת
הסיר שפת וגם יצק בו
מים אסף נתחיה אליה
כל נתח טוב ירך וכתף
מבחר עצמים מלא מבחר
הצאן לקוח וגם דור העצמים

67

תחתיה רתח רתחיה גם
בשלו עצמיה בתוכה
לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים סיר
אשר חלאתה בה וחלאתה
לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל
עליה גורל כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו
לא שפכתהו על הארץ
לכסות עליו עפר להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את
דמה על צחיח סלע לבלתי
הכסות לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים גם
אני אגדיל המדורה הרבה
העצים הדלק האש התם
הבשר והרקח המרקחה
והעצמות יחרו והעמידה
על גחליה רקה למען תחם
וחרה נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה
תאנים הלאת ולא תצא
ממנה רבת חלאתה באש
חלאתה בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא טהרת
מטמאתך לא תטהרי
עוד עד הניחי את חמתי
בך אני יהוה דברתי באה
ועשיתי לא אפרע ולא

אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם
אדני יהוה
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנני לקח ממך את
מחמד עיניך במגפה ולא
תספד ולא תבכה ולוא
תבוא דמעתך האנק דם
מתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים
לא תאכל ואדבר אל העם
בבקר ותמת אשתי בערב
ואעש בבקר כאשר צויתי
ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה ואמר אליהם
דבר יהוה היה אלי לאמר
אמר לבית ישראל כה אמר
אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד
עיניכם ומחמל נפשכם
ובניכם ובנותיכם אשר
עזבתם בחרב יפלו ועשיתם
כאשר עשיתי על שפם
לא תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו ופארכם על
ראשיכם ונעליכם ברגליכם
לא תספדו ולא תבכו

ונמקתם בעונתיכם ונהמתם
איש אל אחיו והיה יחזקאל
לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה וידעתם
כי אני אדני יהוה
ואתה בן אדם הלוא
ביום קחתי מהם את מעוזם
משוש תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא נפשם
בניהם ובנותיהם ביום ההוא
יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים ביום ההוא יפתח
פיך את הפליט ותדבר ולא
תאלם עוד והיית להם
למופת וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם שים
פניך אל בני עמון והנבא
עליהם ואמרת לבני עמון
שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי נחל
ואל אדמת ישראל כי
נשמה ואל בית יהודה כי
הלכו בגולה לכן הנני נתנך
לבני קדם למורשה וישבו
טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו
פריך והמה ישתו חלבך
ונתתי את רבה לנוה גמלים

ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃
כי כה אמר אדני
יהוה יען מחאך יד ורקעך
ברגל ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישראל׃
לכן הנני נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבג לגוים והכרתיך
מן העמים והאבדתיך מן
הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה יען אמר
מואב ושעיר הנה ככל
הגוים בית יהודה׃ לכן
הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו
צבי ארץ בית הישימות
בעל מעון וקריתמה׃ לבני
קדם על בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא תזכר
בני עמון בגוים׃ ובמואב
אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה יען עשות
אדום בנקם נקם לבית
יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ לכן כה אמר
אדני יהוה ונטתי ידי על
אדום והכרתי ממנה אדם
ובהמה ונתתיה חרבה

מתימן ודדנה בחרב יפלו׃
ונתתי את נקמתי באדום
ביד עמי ישראל ועשו
באדום כאפי וכחמתי
וידעו את נקמתי נאם אדני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה יען עשות
פלשתים בנקמה וינקמו
נקם בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני נוטה ידי
על פלשתים והכרתי את
כרתים והאבדתי את
שארית חוף הים׃ ועשיתי
בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם׃
כו ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח נשברה
דלתות העמים נסבה אלי
אמלאה החרבה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
צר והעליתי עליך גוים
רבים כהעלות הים לגליו׃
ושחתו חמות צר והרסו
מגדליה וסחיתי עפרה
ממנה ונתתי אותה לצחיח

סלע׃ משטח חרמים תהיה
בתוך הים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה והיתה לבז
לגוים׃ ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה׃ כי
כה אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדראצר
מלך בבל מצפון מלך
מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועם רב׃
בנותיך בשדה בחרב יהרג
ונתן עליך דיק ושפך
עליך סללה והקים עליך
צנה׃ ומחי קבלו יתן בחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃
משפעת סוסיו יכסך אבקם
מקול פרש וגלגל ורכב
תרעשנה חומותיך בבואו
בשעריך כמבואי עיר
מבקעה׃ בפרסות סוסיו
ירמס את כל חוצותיך
עמך בחרב יהרג ומצבות
עזך לארץ תרד׃ ושללו
חילך ובזזו רכלתך והרסו
חומותיך ובתי חמדתך
יתצו ואבניך ועציך ועפרך
בתוך מים ישימו׃ והשבתי
המון שיריך וקול כנוריך
לא ישמע עוד׃ ונתתיך

לצחיח סלע משטח חרמים
תהיה לא תבנה עוד כי
אני יהוה דברתי נאם אדני
יהוה׃
כה אמר אדני יהוה לצור
הלא מקול מפלתך באנק
חלל בהרג הרג בתוכך
ירעשו האיים׃ וירדו מעל
כסאותם כל נשיאי הים
והסירו את מעיליהם ואת
בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על הארץ
ישבו וחרדו לרגעים
ושממו עליך׃ ונשאו
עליך קינה ואמרו לך איך
אבדת נושבת מימים
העיר ההללה אשר היתה
חזקה בים היא וישביה
אשר נתנו חתיתם לכל
יושביה׃ עתה יחרדו האין
יום מפלתך ונבהלו האיים
אשר בים מצאתך׃
כי כה אמר אדני
יהוה בתתי אתך עיר נחרבת
כערים אשר לא נושבו
בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים׃
והורדתיך את יורדי בור
אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות

מעולם את יורדי בור
למען לא תשבי ונתתי צבי
בארץ חיים׃ בלהות אתנך
ואינך ותבקשי ולא תמצאי
עוד לעולם נאם אדני יהוה׃
כז ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
שא על צור קינה׃ ואמרת
לצור הישבתי על מבואת
ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר אדני יהוה
צור את אמרת אני כלילת
יפי׃ בלב ימים גבוליך בניך
כללו יפיך׃ ברושים משניר
בנו לך את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשות
תרן עליך׃ אלונים מבשן
עשו משוטיך קרשך
עשו שן בת אשרים מאיי
כתים׃ שש ברקמה ממצרים
היה מפרשך להיות לך
לנס תכלת וארגמן מאיי
אלישה היה מכסך׃ ישבי
צידון וארוד היו שטים
לך חכמיך צור היו בך
המה חבליך׃ זקני גבל
וחכמיה היו בך מחזיקי
בדקך כל אניות הים
ומלחיהם היו בך לערב
מערבך׃ פרס ולוד ופוט

היו בחילך אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך׃ בני ארוד וחילך
על חומותיך סביב וגמדים
במגדלותיך היו שלטיהם
תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך׃ תרשיש
סחרתך מרב כל הון בכסף
ברזל בדיל ועופרת נתנו
עזבוניך׃ יון תובל ומשך
המה רכליך בנפש אדם
וכלי נחשת נתנו מערבך׃
מבית תוגרמה סוסים
ופרשים ופרדים נתנו
עזבוניך׃ בני דדן רכליך
איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים השיבו
אשכרך׃ ארם סחרתך
מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמת וכדכד
נתנו בעזבוניך׃ יהודה
וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך׃
דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין
חלבון וצמר צחר׃ ודן ויון
מאוזל בעזבוניך נתנו
ברזל עשות קדה וקנה
במערבך היה׃ דדן רכלתך

בבגדי חפש לרכבה׃ ערב
וכל נשיאי קדר המה
סחרי ידך בכרים ואילים
ועתודים בם סחריך׃ רכלי
שבא ורעמה המה רכליך
בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך
חרן וכנה ועדן רכלי שבא
אשור כלמד רכלתך׃
המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה
ובגנזי ברמים בחבלים
חבשים וארזים במרכלתך׃
אניות תרשיש שרותיך
מערבך ותמלאי ותכבדי
מאד בלב ימים׃ במים
רבים הבאוך השטים
אתך רוח הקדים שברך
בלב ימים׃ הונך ועזבונך
מערבך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי
מלחמתך אשר בך ובכל
קהלך אשר בתוכך יפלו
בלב ימים ביום מפלתך׃
לקול זעקת חבליך
ירעשו מגרשות׃ וירדו
מאניותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו׃

והשמיעו עליך בקולם
ויזעקו מרה ויעלו עפר
על ראשיהם באפר
יתפלשו׃ והקריחו אליך
קרחה וחגרו שקים ובכו
אליך במר נפש מספד
מר׃ ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי כצור
כדמה בתוך הים׃ בצאת
עזבונך מימים השבעת
עמים רבים ברב הונך
ומערביך העשרת מלכי
ארץ׃ עת נשברת מימים
במעמקי מים מערבך
וכל קהלך בתוכך נפלו׃
כל ישבי האיים שממו
עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים׃ סחרים
בעמים שרקו עליך בלהות
היית ואינך עד עולם׃
כח ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם אמר
לנגיד צר כה אמר אדני
יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים
ישבתי בלב ימים ואתה
אדם ולא אל ותתן לבך
כלב אלהים׃ הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום
לא עממוך׃ בחכמתך

ובתבונתך עשית לך חיל
ותעש זהב וכסף באוצרותיך
ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה לבבך
בחילך׃ לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים׃ לכן הנני
מביא עליך זרים עריצי
גוים והריקו חרבותם על
יפי חכמתך וחללו יפעתך׃
לשחת יורדוך ומתה ממותי
חלל בלב ימים׃ האמר
תאמר אלהים אני לפני
הרגך ואתה אדם ולא אל
ביד מחלליך׃ מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני
דברתי נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שא
קינה על מלך צור ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה
אתה חותם תכנית מלא
חכמה וכליל יפי׃ בעדן
גן אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם פטדה
ויהלם תרשיש שהם
וישפה ספיר נפך וברקת
וזהב מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו׃ את
כרוב ממשח הסוכך ונתתיך

בהר קדש אלהים היית
בתוך אבני אש התהלכת׃
תמים אתה בדרכיך מיום
הבראך עד נמצא עולתה
בך׃ ברב רכלתך מלו
תוכך חמס ותחטא ואחללך
מהר אלהים ואבדך כרוב
הסוכך מתוך אבני אש׃
גבה לבך ביפיך שחת
חכמתך על יפעתך על
ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך׃
מרב עוניך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא
אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ
לעיני כל ראיך׃ כל יודעיך
בעמים שממו עליך בלהות
היית ואינך עד עולם׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא
עליה׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה׃ ושלחתי בה
דבר ודם בחוצותיה ונפלל
חלל בתוכה בחרב עליה
מסביב וידעו כי אני יהוה׃

ולא יהיה עוד לבית ישראל
סלון ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה בקבצי את בית
ישראל מן העמים אשר
נפצו בם ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב׃
וישבו עליה לבטח ובנו
בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים
בכל השאטים אתם
מסביבותם וידעו כי אני
יהוה אלהיהם׃
כט בשנה העשרית
בעשרי בשנים עשר
לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך
על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים
כלה׃ דבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך פרעה
מלך מצרים התנים הגדול
הרבץ בתוך יאריו אשר
אמר לי יארי ואני עשיתני׃
ונתתי חחיים בלחייך
והדבקתי דגת יאריך
בקשקשתיך והעליתיך

מתוך יאריך ואת כל דגת
יאריך בקשקשתיך
תדבק׃ ונטשתיך המדברה
אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית
הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה׃ וידעו כל
ישבי מצרים כי אני יהוה
יען היותם משענת קנה
לבית ישראל׃ בתפשם
בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם
עליך תשבר והעמדת
להם כל מתנים׃
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני מביא עליך
חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה׃ והיתה ארץ
מצרים לשממה וחרבה
וידעו כי אני יהוה יען אמר
יאר לי ואני עשיתי׃ לכן
הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה
ממגדל סונה ועד גבול כוש׃
לא תעבר בה רגל אדם
ורגל בהמה לא תעבר בה
ולא תשב ארבעים שנה׃
ונתתי את ארץ מצרים

שממה בתוך ארצות
נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיין שממה
ארבעים שנה והפצתי את
מצרים בגוים וזריתים
בארצות׃ כי
כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקבץ את
מצרים מן העמים אשר
נפצו שמה׃ ושבתי את
שבות מצרים והשבתי
אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה
שפלה׃ מן הממלכות תהיה
שפלה ולא תתנשא עוד
על הגוים והמעטתים
לבלתי רדות בגוים׃ ולא
יהיה עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עון בפנותם
אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה׃ ויהי
בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם נבוכדראצר מלך
בבל העביד את חילו עבדה
גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולחילו
מצר על העבדה אשר

עבד עליה׃ לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
נתן לנבוכדראצר מלך
בבל את ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל שללה
ובזז בזה והיתה שכר
לחילו׃ פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ מצרים
אשר עשו לי נאם אדני
יהוה׃ ביום ההוא אצמיח
קרן לבית ישראל ולך
אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה
הילילו הה ליום׃ כי קרוב
יום וקרוב יום ליהוה יום
ענן עת גוים יהיה׃ ובאה
חרב במצרים והיתה
חלחלה בכוש בנפל חלל
במצרים ולקחו המונה
ונהרסו יסודתיה׃ כוש
ופוט ולוד וכל הערב וכוב
ובני ארץ הברית אתם
בחרב יפלו׃ כה
אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה
ממגדל סונה בחרב יפלו
בה נאם אדני יהוה׃ ונשמו

בתוך ארצות נשמות ועריו
בתוך ערים נחרבות תהיינה׃
וידעו כי אני יהוה בתתי
אש במצרים ונשברו כל
עזריה׃ ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים
להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה׃
כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים
ביד נבוכדראצר מלך
בבל׃ הוא ועמו אתו עריצי
גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל׃
ונתתי יארים חרבה ומכרתי
את הארץ ביד רעים
והשמתי ארץ ומלאה
ביד זרים אני יהוה דברתי׃
כה אמר אדני
יהוה והאבדתי גלולים
והשבתי אלילים מנף
ונשיא מארץ מצרים
לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים׃ והשמתי
את פתרוס ונתתי אש
בצען ועשיתי שפטים
בנא׃ ושפכתי חמתי על
סין מעוז מצרים והכרתי

את המון נא׃ ונתתי אש
במצרים חול תחיל סין ונא
תהיה להבקע ונף צרי יומם׃
בחורי און ופיבסת בחרב
יפלו והנה בשבי תלכנה׃
ובתחפנחס חשך היום
בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה ובנותיה
בשבי תלכנה׃ ועשיתי
שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה׃
ויהי באחת עשרה
שנה בראשון בשבעה
לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים שברתי
והנה לא חבשה לתת
רפאות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש
בחרב׃ לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרעתיו את
החזקה ואת הנשברת
והפלתי את החרב מידו׃
והפצותי את מצרים בגוים
וזרתים בארצות׃ וחזקתי
את זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי

את זרעות פרעה ונאק
נאקות חלל לפניו׃ והחזקתי
את זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי אני
יהוה בתתי חרבי ביד מלך
בבל ונטה אותה אל ארץ
מצרים׃ והפצותי את מצרים
בגוים וזריתי אותם בארצות
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי באחת עשרה
שנה בשלישי באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו
אל מי דמית בגדלך׃ הנה
אשור ארז בלבנון יפה ענף
וחרש מצל וגבה קומה ובין
עבתים היתה צמרתו׃ מים
גדלוהו תהום רממתהו את
נהרתיה הלך סביבות מטעה
ואת תעלתיה שלחה אל
כל עצי השדה׃ על כן
גבהא קומתו מכל עצי
השדה ותרבינה סרעפתיו
ותארכנה פארתו ממים
רבים בשלחו׃ בסעפתיו
קננו כל עוף השמים ותחת
פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל
גוים רבים׃ וייף בגדלו

בארך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים׃
ארזים לא עממהו בגן אלהים
ברושים לא דמו אל סעפתיו
וערמנים לא היו כפארתיו
כל עץ בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו׃ יפה עשיתיו
ברב דליותיו ויקנאהו כל
עצי עדן אשר בגן האלהים׃
לכן כה אמר
אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל
בין עבותים ורם לבבו בגבהו׃
ואתנהו ביד איל גוים עשו
יעשה לו כרשעו גרשתהו׃
ויכרתהו זרים עריצי גוים
ויטשהו אל ההרים ובכל
גאיות נפלו דליותיו
ותשברנה פארתיו בכל
אפיקי הארץ וירדו מצלו
כל עמי הארץ ויטשהו׃
על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פארתיו היו
כל חית השדה׃ למען אשר
לא יגבהו בקומתם כל עצי
מים ולא יתנו את צמרתם
אל בין עבתים ולא יעמדו
אליהם בגבהם כל שתי
מים כי כלם נתנו למות אל
ארץ תחתית בתוך בני אדם

אל יורדי בור׃
כה אמר אדני יהוה
ביום רדתו שאלה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים רבים
ואקדר עליו לבנון וכל
עצי השדה עליו עלפה׃
מקול מפלתו הרעשתי
גוים בהורדי אתו שאלה
את יורדי בור וינחמו
בארץ תחתית כל עצי
עדן מבחר וטוב לבנון
כל שתי מים׃ גם הם אתו
ירדו שאלה אל חללי
חרב וזרעו ישבו בצלו
בתוך גוים׃ אל מי דמית
ככה בכבוד ובגדל בעצי
עדן והורדת את עצי עדן
אל ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את חללי
חרב הוא פרעה וכל
המונה נאם אדני יהוה׃
ויהי בשתי עשרה
שנה בשני עשר חדש
באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
שא קינה על פרעה מלך
מצרים ואמרת אליו
כפיר גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח

בנהרותיך ותדלח מים
ברגליך ותרפש נהרותם׃
כה אמר אדני
יהוה ופרשתי עליך את
רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי׃ ונטשתיך
בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך
כל עוף השמים והשבעתי
ממך חית כל הארץ׃ ונתתי
את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך׃
והשקיתי ארץ צפתך
מדמך אל ההרים ואפקים
ימלאון ממך׃ וכסיתי
בכבותך שמים והקדרתי
את כככביהם שמש בענן
אכסנו וירח לא יאיר
אורו׃ כל מאורי אור
בשמים אקדירם עליך
ונתתי חשך על ארצך
נאם אדני יהוה׃ והכעסתי
לב עמים רבים בהביאי
שברך בגוים על ארצות
אשר לא ידעתם׃ והשמותי
עליך עמים רבים ומלכיהם
ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש
לנפשו ביום מפלתך׃

כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך בבל
תבואך׃ בחרבות גבורים
אפיל המונך עריצי גוים
כלם ושדדו את גאון מצרים
ונשמד כל המונה׃ והאבדתי
את כל בהמתה מעל מים
רבים ולא תדלחם רגל
אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם׃ אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כשמן
אוליך נאם אדני יהוה׃
בתתי את ארץ מצרים
שממה ונשמה ארץ
ממלאה בהכותי את כל
יושבי בה וידעו כי אני
יהוה׃ קינה היא וקוננוה
בנות הגוים תקוננה אותה
על מצרים ועל כל המונה
תקוננה אותה נאם אדני
יהוה׃ ויהי
בשתי עשרה שנה בחמשה
עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים
אדרם אל ארץ תחתיות
את יורדי בור׃ ממי נעמת
רדה והשכבה את ערלים׃
בתוך חללי חרב יפלו

חרב נתנה משכו אותה
וכל המוניה׃ ידברו לו
אלי גבורים מתוך שאול
את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב׃ שם
אשור וכל קהלה סביבותיו
קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב׃ אשר נתנו
קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה
כלם חללים נפלים בחרב
אשר נתנו חתית בארץ
חיים׃ שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתיות אשר נתנו
חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור׃
בתוך חללים נתנו משכב
לה בכל המונה סביבותיו
קברתה כלם ערלים חללי
חרב כי נתן חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את
יורדי בור בתוך חללים
נתן׃ שם משך תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה
כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים׃
ולא ישכבו את גבורים

נפלים מערלים אשר
ירדו שאול בכלי מלחמתם
ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על
עצמותם כי חתית גבורים
בארץ חיים׃ ואתה בתוך
ערלים תשבר ותשכב את
חללי חרב׃ שמה אדום
מלכיה וכל נשיאיה אשר
נתנו בגבורתם את חללי
חרב המה את ערלים ישכבו
ואת ירדי בור׃ שמה נסיכי
צפון כלם וכל צדני אשר
ירדו את חללים בחתיתם
מגבורתם בושים וישכבו
ערלים את חללי חרב
וישאו כלמתם את יורדי
בור׃ אותם יראה פרעה
ונחם על כל המונה חללי
חרב פרעה וכל חילו נאם
אדני יהוה׃ כי נתתי את
חתיתו בארץ חיים והשכב
בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם
אדני יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם דבר אל בני עמך
ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו
עם הארץ איש אחד

מקציהם ונתנו אתו להם
לצפה׃ וראה את החרב
באה על הארץ ותקע
בשופר והזהיר את העם׃
ושמע השמע את קול
השופר ולא נזהר ותבוא
חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה׃ את קול השופר שמע
ולא נזהר דמו בו יהיה והוא
נזהר נפשו מלט׃ והצפה
כי יראה את החרב באה
ולא תקע בשופר והעם
לא נזהר ותבוא חרב ותקח
מהם נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מיד הצפה אדרש׃
ואתה בן אדם
צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת
אתם ממני׃ באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו הוא
רשע בעונו ימות ודמו
מידך אבקש׃ ואתה כי
הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא
בעונו ימות ואתה נפשך
הצלת׃ ואתה
בן אדם אמר אל בית ישראל
כן אמרתם לאמר כי
פשעינו וחטאתינו עלינו

ובם אנחנו נמקים ואיך
נחיה׃ אמר אליהם חי אני
נאם אדני יהוה אם אחפץ
במות הרשע כי אם בשוב
רשע מדרכו וחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל׃
ואתה בן אדם
אמר אל בני עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע לא
יכשל בה ביום שובו
מרשעו וצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו׃
באמרי לצדיק חיו יחיה
והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקותו
לא תזכרנה ובעולו אשר
עשה בו ימות׃ ובאמרי
לרשע מות תמות ושב
מחטאתו ועשה משפט
וצדקה׃ חבל ישיב רשע
גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול
חיו יחיה לא ימות׃ כל
חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצדקה
עשה חיו יחיה׃ ואמרו בני
עמך לא יתכן דרך יהוה
והמה דרכם לא יתכן׃

בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם׃
ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה
עליהם הוא יחיה׃ ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש
כדרכיו אשפוט אתכם
בית ישראל׃ ויהי
בשתי עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו
בא אלי הפליט מירושלם
לאמר הכתה העיר׃ ויד
יהוה היתה אלי בערב לפני
בוא הפליט ויפתח את פי
עד בוא אלי בבקר ויפתח
פי ולא נאלמתי עוד׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם ישבי החרבות
האלה על אדמת ישראל
אמרים לאמר אחד היה
אברהם ויירש את הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה
הארץ למורשה׃ לכן
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה על הדם תאכלו
ועינכם תשאו אל גלוליכם
ודם תשפכו והארץ תירשו׃
עמדתם על חרבכם עשיתן
תועבה ואיש את אשת

רעהו טמאתם והארץ
תירשו׃ כה תאמר אלהם
כה אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלו
ואשר במצדות ובמערות
בדבר ימותו׃ ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ונשבת
גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר׃ וידעו
כי אני יהוה בתתי את הארץ
שממה ומשמה על כל
תועבתם אשר עשו׃
ואתה בן אדם
בני עמך הנדברים בך אצל
הקירות ובפתחי הבתים
ודבר חד את אחד איש
את אחיו לאמר באו נא
ושמעו מה הדבר היוצא
מאת יהוה׃ ויבאו אליך
כמבוא עם וישבו לפניך
עמי ושמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי עגבים
בפיהם המה עשים אחרי
בצעם לבם הלך׃ והנך להם
כשיר עגבים יפה קול
ומטב נגן ושמעו את
דבריך ועשים אינם אותם׃
ובבאה הנה באה וידעו כי

נביא היה בתוכם׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם הנבא על
רועי ישראל הנבא ואמרת
אלהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הוי רעי ישראל
אשר היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים׃ את
החלב תאכלו ואת הצמר
תלבשו הבריאה תזבחו
הצאן לא תרעו׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה
לא רפאתם ולנשברת
לא חבשתם ואת הנדחת
לא השבתם ואת האבדת
לא בקשתם ובחזקה
רדיתם אתם ובפרך׃ ותפוצינה
מבלי רעה ותהיינה לאכלה
לכל חית השדה ותפוצינה׃
ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל
כל פני הארץ נפצו צאני
ואין דורש ואין מבקש׃
לכן רעים שמעו את דבר
יהוה׃ חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לאכלה
לכל חית השדה מאין רעה
ולא דרשו רעי את צאני
וירעו הרעים אותם ואת

צאני לא רעו׃ לכן הרעים
שמעו דבר יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה הנני אל הרעים
ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאן
ולא ירעו עוד הרעים אותם
והצלתי צאני מפיהם ולא
תהיין להם לאכלה׃
כי כה אמר אדני
יהוה הנני אני ודרשתי את
צאני ובקרתים׃ כבקרת
רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנו נפרשות כן אבקר
את צאני והצלתי אתהם
מכל המקומת אשר נפצו
שם ביום ענן וערפל׃
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והביאתים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי
הארץ׃ במרעה טוב ארעה
אתם ובהרי מרום ישראל
יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל׃
אני ארעה צאני ואני
ארביצם נאם אדני יהוה׃
את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת

אחבש ואת החולה אחזק
ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃
ואתנה צאני כה אמר
אדני יהוה הנני שפט בין
שה לשה לאילים ולעתודים׃
המעט מכם המרעה הטוב
תרעו ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע מים
תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה
ומרפש רגליכם תשתינה׃

לכן כה אמר אדני יהוה
אליהם הנני אני ושפטתי
בין שה בריה ובין שה רזה׃
יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות
עד אשר הפיצותם אותנה
אל החוצה׃ והושעתי
לצאני ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה לשה׃
והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד
הוא ירעה אתם והוא יהיה
להן לרעה׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני יהוה
דברתי׃ וכרתי להם ברית

שלום והשבתי חיה רעה
מן הארץ וישבו במדבר
לבטח וישנו ביערים׃
ונתתי אותם וסביבות
גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו׃ ונתן עץ השדה את
פריו והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח
וידעו כי אני יהוה בשברי
את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם׃ ולא
יהיו עוד בז לגוים וחית
הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד׃ והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו
עוד אספי רעב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים׃
וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית ישראל
נאם אדני יהוה׃ ואתן
צאני צאן מרעיתי אדם
אתם אני אלהיכם נאם
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך אל הר
שעיר והנבא עליו׃ ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי
ידי עליך ונתתיך שממה

ומשמה׃ עריך חרבה אשים
ואתה שממה תהיה וידעת
כי אני יהוה׃ יען היות לך
איבת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ לכן חי
אני נאם אדני יהוה כי
לדם אעשך ודם ירדפך
אם לא דם שנאת ודם
ירדפך׃ ונתתי את הר שעיר
לשממה ושממה והכרתי
ממנו עבר ושב׃ ומלאתי
את הריו חלליו גבעותיך
וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם׃
שממות עולם אתנך
ועריך לא תישבנה וידעתם
כי אני יהוה׃ יען אמרך
את שני הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם היה׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך
אשר עשיתה משנאתיך
בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך׃ וידעת כי אני
יהוה שמעתי את כל
נאצותיך אשר אמרת
על הרי ישראל לאמר
שממה לנו נתנו לאכלה׃

ותגדילו עלי בפיכם
והעתרתם עלי דבריכם
אני שמעתי׃ כה אמר אדני
יהוה כשמח כל הארץ
שממה אעשה לך׃
כשמחתך לנחלת בית
ישראל על אשר שממה
כן אעשה לך שממה תהיה
הר שעיר וכל אדום כלה
וידעו כי אני יהוה׃
ואתה בן אדם
הנבא אל הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר יהוה׃ כה אמר אדני
יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם
למורשה היתה לנו׃ לכן
הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען ביען שמות
ושאף אתכם מסביב
להיותכם מורשה לשארית
הגוים ותעלו על שפת
לשון ודבת עם׃ לכן הרי
ישראל שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים הנעזבות
אשר היו לבז וללעג
לשארית הגוים אשר

מסביב׃ לכן כה אמר אדני
יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר נתנו
את ארצי להם למורשה
בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז׃
לכן הנבא על אדמת ישראל
ואמרת להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות כה אמר
אדני יהוה הנני בקנאתי
ובחמתי דברתי יען כלמת
גוים נשאתם׃ לכן כה אמר
אדני יהוה אני נשאתי את
ידי אם לא הגוים אשר
לכם מסביב המה כלמתם
ישאו׃ ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא׃
כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם׃ והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל
כלה ונשבו הערים והחרבות
תבנינה׃ והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם
והטבתי מראשתיכם
וידעתם כי אני יהוה׃ והולכתי
עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה

ולא תוסף עוד לשכלם׃
כה אמר אדני
יהוה יען אמרים לכם אכלת
אדם את ומשכלת גויך
היית׃ לכן אדם לא תאכלי
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה׃ ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים
וחרפת עמים לא תשאי
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם בית ישראל
ישבים על אדמתם ויטמאו
אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם
לפני׃ ואשפך חמתי עליהם
על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגלוליהם טמאוה׃
ואפיץ אותם בגוים ויזרו
בארצות כדרכם וכעלילותם
שפטתים׃ ויבוא אל הגוים
אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצו
יצאו׃ ואחמל על שם
קדשי אשר חללוהו בית
ישראל בגוים אשר באו
שמה׃ לכן
אמר לבית ישראל כה

אמר אדני יהוה לא למענכם
אני עשה בית ישראל כי
אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר באתם
שם׃ וקדשתי את שמי
הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים
כי אני יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם׃
ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם׃
וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם׃
ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם
והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב
בשר׃ ואת רוחי אתן
בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם׃ וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים׃ והושעתי
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי
אתו ולא אתן עליכם רעב׃
והרביתי את פרי העץ

ותנובת השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב
בגוים׃ וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר
לא טובים ונקטתם בפניכם
על עונתיכם ועל תועבותיכם׃
לא למענכם אני עשה נאם
אדני יהוה יודע לכם בושו
והכלמו מדרכיכם בית
ישראל׃ כה אמר אדני
יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונותיכם והושבתי
את הערים ונבנו החרבות׃
והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה
לעיני כל עובר׃ ואמרו
הארץ הלזו הנשמה היתה
כגן עדן והערים החרבות
והנשמות והנהרסות בצורות
ישבו׃ וידעו הגוים אשר
ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתי׃ כה
אמר אדני יהוה עוד זאת
אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם
כצאן אדם׃ כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה
כן תהיינה הערים החרבות

לז מלאות צאן אדם וידעו
כי אני יהוה׃ היתה
עלי יד יהוה ויוצאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות׃ והעבירני
עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה
העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת׃
ויאמר אלי הנבא על
העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בכם רוח
וחייתם׃ ונתתי עליכם גידים
והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם
כי אני יהוה׃ ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנבאי
והנה רעש ותקרבו עצמות
עצם אל עצמו׃ וראיתי
והנה עליהם גדים ובשר
עלה ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם׃
ויאמר אלי הנבא אל
הרוח הנבא בן אדם ואמרת

אל הרוח כה אמר אדני
יהוה מארבע רוחות באי
הרוח ופחי בהרוגים האלה
ויחיו׃ והנבאתי כאשר צוני
ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל
גדול מאד מאד׃ ויאמר
אלי בן אדם העצמות האלה
כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו לנו׃
לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה
אני פתח את קברותיכם
והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל
אדמת ישראל׃ וידעתם
כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי אתכם
מקברותיכם עמי׃ ונתתי
רוחי בכם וחייתם והנחתי
אתכם על אדמתכם וידעתם
כי אני יהוה דברתי ועשיתי
נאם יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה
בן אדם קח לך עץ אחד
וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתב עליו ליוסף
עץ אפרים וכל בית ישראל

חברו׃ וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד
והיו לאחדים בידך׃ וכאשר
יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך׃
דבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את עץ
יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חבריו ונתתי
אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו
אחד בידי׃ והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך לעיניהם׃
ודבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את בני
ישראל מבין הגוים אשר
הלכו שם וקבצתי אתם
מסביב והבאתי אותם אל
אדמתם׃ ועשיתי אתם
לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה
לכלם למלך ולא יהיה
עוד לשני גוים ולא יחצו
עוד לשתי ממלכות עוד׃
ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו
בהם וטהרתי אותם והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים׃

ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקותי
ישמרו ועשו אותם׃ וישבו
על הארץ אשר נתתי לעבדי
ליעקב אשר ישבו בה
אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃
וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה אותם
ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם׃ והיה משכני עליהם
והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם׃ וידעו הגוים
כי אני יהוה מקדש את
ישראל בהיות מקדשי
לח בתוכם לעולם׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך
אל גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל והנבא
עליו׃ ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותבל׃ ושובבתיך
ונתתי חחים בלחייך והוצאתי
אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם
קהל רב צנה ומגן תפשי

חרבות כלם׃ פרס כוש ופוט
אתם כלם מגן וכובע׃ גמר
וכל אגפיה בית תוגרמה
ירכתי צפון ואת כל אגפיו
עמים רבים אתך׃ הכן והכן
לך אתה וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למשמר׃
מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ
משובבת מחרב מקבצת
מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לחרבה
תמיד והיא מעמים הוצאה
וישבו לבטח כלם׃ ועלית
כשאה תבוא כענן לכסות
הארץ תהיה אתה וכל
אגפיך ועמים רבים אותך׃
כה אמר אדני
יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה׃ ואמרת
אעלה על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח
כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתים אין להם׃
לשלל שלל ולבז בז להשיב
ידך על חרבות נושבות ואל
עם מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישבי על טבור
הארץ׃ שבא ודדן וסחרי

תרשיש וכל כפיריה יאמרו
לך הלשלל שלל אתה
בא הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל
גדול׃ לכן
הנבא בן אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה
הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע׃
ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים
אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב׃ ועלית
על עמי ישראל כענן
לכסות הארץ באחרית
הימים תהיה והבאותיך
על ארצי למען דעת הגוים
אתי בהקדשי בך לעיניהם
גוג׃ כה אמר
אדני יהוה האתה הוא
אשר דברתי בימים קדמונים
ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים
להביא אתך עליהם׃
והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם אדני יהוה
תעלה חמתי באפי׃ ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם

לא ביום ההוא יהיה רעש
גדול על אדמת ישראל׃
ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה וכל
הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פני
האדמה ונהרסו ההרים
ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול׃ וקראתי עליו
לכל הרי חרב נאם אדני
יהוה חרב איש באחיו תהיה׃
ונשפטתי אתו בדבר ובדם
וגשם שוטף ואבני אלגביש
אש וגפרית אמטיר עליו
ועל אגפיו ועל עמים רבים
אשר אתו׃ והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני
גוים רבים וידעו כי אני
יהוה׃ ואתה
בן אדם הנבא על גוג ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנני
אליך גוג נשיא ראש משך
ותבל׃ ושבבתיך וששאתיך
והעליתיך מירכתי צפון
והבאותך על הרי ישראל׃
והכיתי קשתך מיד שמאולך
וחציך מיד ימינך אפיל׃
על הרי ישראל תפול
אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור

כל כנף וחית השדה נתתיך
לאכלה׃ על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם
אדני יהוה׃ ושלחתי אש
במגוג וביושבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה׃ ואת שם
קדשי אודיע בתוך עמי
ישראל ולא אחל את
שם קדשי עוד וידעו
הגוים כי אני יהוה קדוש
בישראל׃ הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום
אשר דברתי׃ ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בקשת
ובחצים ובמקל יד וברמח
ובערו בהם אש שבע שנים׃
ולא ישאו עצים מן השדה
ולא יחטבו מן היערים כי
בנשק יבערו אש ושללו
את שלליהם ובזזו את
בזזיהם נאם אדני יהוה׃
והיה ביום ההוא
אתן לגוג מקום שם קבר
בישראל גי העברים קדמת
הים וחסמת היא את
העברים וקברו שם את
גוג ואת כל המונה וקראו
גיא המון גוג׃ וקברום בית
ישראל למען טהר את

הארץ שבעה חדשים׃
וקברו כל עם הארץ והיה
להם לשם יום הכבדי נאם
אדני יהוה׃ ואנשי תמיד
יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים את
הנותרים על פני הארץ
לטהרה מקצה שבעה
חדשים יחקרו׃ ועברו
העברים בארץ וראה עצם
אדם ובנה אצלו ציון עד
קברו אתו המקברים אל
גיא המון גוג׃ וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ׃
ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה אמר
לצפור כל כנף ולכל חית
השדה הקבצו ובאו
האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח
גדול על הרי ישראל
ואכלתם בשר ושתיתם דם׃
בשר גבורים תאכלו ודם
נשיאי הארץ תשתו אילים
כרים ועתודים פרים מריאי
בשן כלם׃ ואכלתם חלב
לשבעה ושתיתם דם
לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם׃ ושבעתם על
שלחני סוס ורכב גבור וכל

איש מלחמה נאם אדני
יהוה׃ ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את משפטי
אשר עשיתי ואת ידי אשר
שמתי בהם׃ וידעו בית
ישראל כי אני יהוה אלהיהם
מן היום ההוא והלאה׃
וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר
מעלו בי ואסתר פני מהם
ואתנם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם׃ כטמאתם
וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבות
יעקב ורחמתי כל בית
ישראל וקנאתי לשם
קדשי׃ ונשו את כלמתם
ואת כל מעלם אשר מעלו
בי בשבתם על אדמתם
לבטח ואין מחריד׃ בשובבי
אותם מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעיני הגוים
רבים׃ וידעו כי אני יהוה
אלהיהם בהגלותי אתם
אל הגוים וכנסתים על
אדמתם ולא אותיר עוד
מהם שם׃ ולא אסתיר עוד

פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישראל
נאם אדני יהוה׃
בעשרים וחמש
שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע
עשרה שנה אחר אשר
הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה
ויבא אתי שמה׃ במראות
אלהים הביאני אל ארץ
ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמבנה
עיר מנגב׃ ויביא אותי שמה
והנה איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל פשתים בידו
וקנה המדה והוא עמד
בשער׃ וידבר אלי האיש
בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר אני מראה אותך
כי למען הראותכה הבאת
הנה הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל׃ והנה
חומה מחוץ לבית סביב
סביב וביד האיש קנה
המדה שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה אחד׃
ויבוא אל שער אשר פניו

דרך הקדימה ויעל
במעלתו וימד את סף
השער קנה אחד רחב ואת
סף אחד קנה אחד רחב
והתא קנה אחד ארך וקנה
אחד רחב ובין התאים
חמש אמות וסף השער
מאצל אולם השער מהבית
קנה אחד וימד את אלם
השער מהבית קנה אחד
וימד את אלם השער
שמנה אמות ואילו שתים
אמות ואלם השער מהבית
ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה
מפה מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם מפה
ומפה וימד את רחב פתח
השער עשר אמות ארך
השער שלוש עשרה
אמות וגבול לפני התאות
אמה אחת ואמה אחת
גבול מפה והתא שש
אמות מפה ושש אמות
מפה וימד את השער
מגג התא לגגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד פתח
ויעש את אילים ששים
אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב ועל

פני השער היאתון על
לפני אלם השער הפנימי
חמשים אמה וחלונות
אטמות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות
וחלונות סביב סביב
לפנימה ואל איל תמרים
ויביאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי
לחצר סביב סביב שלשים
לשכות אל הרצפה
והרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים
הרצפה התחתונה וימד
רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים והצפון
והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלושה מפו ושלשה
מפו ואילו ואלמו היה
כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב
חמש ועשרים באמה
וחלונו ואילמו ותמריו
כמדת השער אשר פניו
דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואילמו

לפניהם ושער לחצר הפנימי
נגד השער לצפון ולקדים
וימד משער אל שער
מאה אמה ויולכני דרך
הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אילו ואילמו
כמדות האלה וחלונים
לו ולאילמו סביב סביב
כהחלנות האלה חמשים
אמה ארך ורחב חמש
ועשרים אמה ומעלות
שבעה עלותו ואילמו
לפניהם ותמרים לו אחד
מפו ואחד מפו אל אילו
ושער לחצר הפנימי דרך
הדרום וימד משער אל
השער דרך הדרום מאה
אמות ויביאני אל חצר
הפנימי בשער הדרום
וימד את השער הדרום
כמדות האלה ותאו ואלו
כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב
עשרים וחמש אמות
ואלמות סביב סביב ארך
חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות ואילמו אל
חצר החצונה ותמרים
אל אילו ומעלות שמונה

מעלו ויביאני אל החצר
הפנימי דרך הקדים וימד
את השער כמדות האלה
ותאו ואילו ואילמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאילמו
סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה ואילמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אלו
מפו ומפו ושמנה מעלות
מעלו ויביאני אל שער
הצפון ומדד כמדות האלה
תאו אלו ואילמו וחלונות
לו סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה ואלו לחצר החיצונה
ותמרים אל אילו מפו
ומפו ושמנה מעלות מעלו
ולשכה ופתחה באילים
השערים שם ידיחו את
העלה ובאלם השער
שנים שלחנות מפו ושנים
שלחנות מפה לשחוט
אליהם העולה והחטאת
והאשם ואל הכתף
מחוצה לעולה לפתח
השער הצפונה שנים
שלחנות ואל הכתף
האחרת אשר לאלם
השער שנים שלחנות

ארבעה שלחנות מפה
וארבעה שלחנות מפה
לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו
וארבעה שלחנות לעולה
אבני גזית ארך אמה אחת
וחצי ורחב אמה אחת
וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים
אשר ישחטו את העולה
בם והזבח והשפתים טפח
אחד מוכנים בבית סביב
סביב ואל השלחנות בשר
הקרבן ומחוצה לשער
הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר אל
כתף שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל
כתף שער הקדים פני
דרך הצפון וידבר אלי
זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים שמרי
משמרת הבית והלשכה
אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת
המזבח המה בני צדוק
הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו וימד את החצר
ארך מאה אמה ורחב
מאה אמה מרבעת והמזבח

לפני הבית ויביאני אל
אלם הבית וימד אל אלם
חמש אמות מפה וחמש
אמות מפה ורחב השער
שלש אמות מפו ושלש
האלם עשרים אמה ורחב
עשתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעלו אליו
ועמדים אל האילים אחד
מפה ואחד מפה
מא ויביאני
אל ההיכל וימד את
האילים שש אמות רחב
מפה ושש אמות רחב
מפו רחב האהל ורחב
הפתח עשר אמות וכתפות
הפתח חמש אמות מפו
וחמש אמות מפו וימד
ארכו ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים
אמות והפתח שש אמות
ורחב הפתח שבע אמות
וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה
אל פני ההיכל ויאמר אלי
זה קדש הקדשים וימד
קיר הבית שש אמות
ורחב הצלע ארבע אמות
סביב סביב לבית סביב
והצלעות צלע אל צלע

שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר לבית
לצלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולא יהיו
אחוזים בקיר הבית׃ ורחבה
ונסבה למעלה למעלה
לצלעות כי מוסב הבית
למעלה למעלה סביב
סביב לבית על כן רחב
לבית למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה
לתיכונה׃ וראיתי לבית
גבה סביב סביב מיסדות
הצלעות מלו הקנה שש
אמות אצילה׃ רחב הקיר
אשר לצלע אל החוץ
חמש אמות ואשר מנח
בית צלעות אשר לבית׃
ובין הלשכות רחב עשרים
אמה סביב לבית סביב
סביב׃ ופתח הצלע למנח
פתח אחד דרך הצפון
ופתח אחד לדרום ורחב
מקום המנח חמש אמות
סביב סביב׃ והבנין אשר
אל פני הגזרה פאת דרך
הים רחב שבעים אמה
וקיר הבנין חמש אמות
רחב סביב סביב וארכו
תשעים אמה׃ ומדד את

הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה
ארך מאה אמה׃ ורחב
פני הבית והגזרה לקדים
מאה אמה׃ ומדד ארך
הבנין אל פני הגזרה אשר
על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה
וההיכל הפנימי ואלמי
החצר׃ הספים והחלונים
האטמות והאתיקים
סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד החלנות
והחלנות מכסות׃ על מעל
הפתח ועד הבית הפנימי
ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי
ובחיצון מדות׃ ועשוי
כרובים ותמרים ותמרה
בין כרוב לכרוב ושנים
פנים לכרוב׃ ופני אדם
אל התימרה מפו ופני
כפיר אל התמרה מפו
עשוי אל כל הבית סביב
סביב׃ מהארץ עד מעל
הפתח הכרובים והתמרים
עשוים וקיר ההיכל׃
ההיכל מזוזת רבעה
ופני הקדש המראה

כמראה׃ המזבח עץ שלוש
אמות גבה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו
וארכו וקירתיו עץ וידבר
אלי זה השלחן אשר לפני
יהוה׃ ושתים דלתות להיכל
ולקדש׃ ושתים דלתות
לדלתות שתים מוסבות
דלתות שתים לדלת אחת
ושתי דלתות לאחרת׃
ועשויה אליהן אל דלתות
ההיכל כרובים ותמרים
כאשר עשוים לקירות
ועב עץ אל פני האולם
מהחוץ׃ וחלונים אטומות
ותמרים מפו ומפו אל
כתפות האולם וצלעות
הבית והעבים׃ ויוצאני
אל החצר החיצונה הדרך
דרך הצפון ויביאני אל
הלשכה אשר נגד הגזרה
ואשר נגד הבנין אל הצפון
אל פני ארך אמות המאה
פתח הצפון והרחב חמשים
אמות׃ נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפה
אשר לחצר החיצונה
אתיק אל פני אתיק
בשלשים׃ ולפני הלשכות
מהלך עשר אמות רחב

אל הפנימית דרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון׃
והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות
בנין׃ כי משלשות הנה
ואין להן עמודים כעמודי
החצרות על כן נאצל
מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ׃ וגדר אשר לחוץ
לעמת הלשכות דרך
החצר החיצונה אל פני
הלשכות ארכו חמשים
אמה׃ כי ארך הלשכות
אשר לחצר החיצנה
חמשים אמה והנה על
פני ההיכל מאה אמה׃
ומתחתה לשכות האלה
המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה׃
ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה
ואל פני הבנין לשכות׃
ודרך לפניהם כמראה
הלשכות אשר דרך
הצפון כארכן כן רחבן
וכל מוצאיהן וכמשפטיהן
וכפתחיהן׃ וכפתחי הלשכות
אשר דרך הדרום פתח
בראש דרך דרך בפני

הגדרת הגינה דרך הקדים
בבואן׃ ויאמר אלי לשכות
הצפון לשכות הדרום
אשר אל פני הגזרה הנה
לשכות הקדש אשר
יאכלו שם הכהנים אשר
קרובים ליהוה קדשי
הקדשים שם יניחו קדשי
הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדש׃
בבאם הכהנים ולא יצאו
מהקדש אל החצר
החיצונה ושם יניחו בגדיהם
אשר ישרתו בהן כי קדש
הנה ילבשו בגדים אחרים
וקרבו אל אשר לעם׃
וכלה את מדות הבית
הפנימי והוציאני דרך
השער אשר פניו דרך
הקדים ומדדו סביב סביב׃
מדד רוח הקדים בקנה
המדה חמש אמות קנים
בקנה המדה סביב׃ מדד
רוח הצפון חמש מאות
קנים בקנה המדה סביב׃
את רוח הדרום מדד
חמש מאות קנים בקנה
המדה׃ סבב אל רוח הים
מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה׃ לארבע

רוחות מדדו חומה לו
סביב סביב ארך חמש
מאות ורחב חמש מאות
מג להבדיל בין הקדש לחול׃
ויולכני אל השער שער
אשר פנה דרך הקדים׃
והנה כבוד אלהי ישראל
בא מדרך הקדים וקולו
כקול מים רבים והארץ
האירה מכבדו׃ וכמראה
המראה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי
בבאי לשחת את העיר
ומראות כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל
אל פני׃ וכבוד יי׳ בא אל
הבית דרך שער אשר
פניו דרך הקדים׃ ותשאני
רוח ותביאני אל החצר
הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית׃ ואשמע
מדבר אלי מהבית ואיש
היה עמד אצלי׃ ויאמר
אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות
רגלי אשר אשכן שם
בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית
ישראל שם קדשי המה
ומלכיהם בזנותם ובפגרי

מלכיהם במותם: בתתם
ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני
וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכל אתם באפי:
עתה ירחקו את זנותם
ופגרי מלכיהם ממני
ושכנתי בתוכם לעולם:
אתה בן אדם
הגד את בית ישראל
את הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תכנית: ואם
נכלמו מכל אשר עשו
צורת הבית ותכונתו
ומוצאיו ומובאיו וכל
צורתו ואת כל חקתיו
וכל צורתו וכל תורתו
הודע אותם וכתב לעיניהם
וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו
אותם: זאת תורת הבית
על ראש ההר כל גבלו
סביב סביב קדש קדשים
הנה זאת תורת הבית:
ואלה מדות המזבח
באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה גב המזבח:

ומחיק הארץ עד העזרה
התחתונה שתים אמות
ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה
ארבע אמות ורחב האמה
וההראל ארבע אמות
ומהאריאל ולמעלה
הקרנות ארבע: והאראיל
שתים עשרה ארך
בשתים עשרה רחב
רבוע אל ארבעת רבעיו:
והעזרה ארבע עשרה
ארך בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה והגבול
סביב אותה חצי האמה
והחיק לה אמה סביב
ומעלתהו פנות קדים:
ויאמר אלי בן אדם כה
אמר אדני יהוה אלה
חקות המזבח ביום העשותו
להעלות עליו עולה
ולזרק עליו דם: ונתתה
אל הכהנים הלוים אשר
הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני
פר בן בקר לחטאת:
ולקחת מדמו ונתתה על
ארבע קרנתיו ואל ארבע
פנות העזרה ואל הגבול
סביב וחטאת אותו וכפרתהו:

ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ
למקדש: וביום השני
תקריב שעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר: בכלותך
מחטא תקריב פר בן בקר
תמים ואיל מן הצאן תמים:
והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם
מלח והעלו אתם עלה
ליהוה: שבעת ימים תעשה
שעיר חטאת ליום ופר
בן בקר ואיל מן הצאן
תמימים יעשו: שבעת ימים
יכפרו את המזבח וטהרו
אתו ומלאו ידו: ויכלו את
הימים והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עולותיכם ואת
שלמיכם ורצאתי אתכם
נאם אדני יהוה:
וישב אתי דרך
שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור:
ויאמר אלי יהוה השער
הזה סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי יהוה
אלהי ישראל בא בו והיה
סגור: את הנשיא נשיא

הוא ישב בו לאכול לחם
לפני יהוה מדרך אולם
השער יבוא ומדרכו יצא:
ויביאני דרך שער הצפון
אל פני הבית וארא והנה
מלא כבוד יהוה את בית
יהוה ואפל אל פני: ויאמר
אלי יהוה בן אדם שים
לבך וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לכל חקות בית
יהוה ולכל תורתו ושמת
לבך למבוא הבית בכל
מוצאי המקדש: ואמרת
אל מרי אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה רב
לכם מכל תועבותיכם בית
ישראל: בהביאכם בני
נכר ערלי לב וערלי בשר
להיות במקדשי לחללו
את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את
בריתי אל כל תועבותיכם:
ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי
משמרתי במקדשי לכם:
כה אמר אדני יהוה כל בן
נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל

בן נכר אשר בתוך בני
ישראל: כי אם הלוים
אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי
אחרי גלוליהם ונשאו
עונם: והיו במקדשי
משרתים פקדות אל
שערי הבית ומשרתים
את הבית המה ישחטו
את העלה ואת הזבח
לעם והמה יעמדו לפניהם
לשרתם: יען אשר ישרתו
אתם לפני גלוליהם והיו
לבית ישראל למכשול
עון על כן נשאתי ידי
עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם: ולא יגשו
אלי לכהן לי ולגשת על
כל קדשי אל קדשי
הקדשים ונשאו כלמתם
ותועבתם אשר עשו:
ונתתי אותם שמרי משמרת
הבית לכל עבדתו ולכל
אשר יעשה בו:
והכהנים הלוים בני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני
להקריב לי חלב ודם נאם

אדני יהוה: המה יבאו
אל מקדשי והמה יקרבו
אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי:
והיה בבואם אל שערי
החצר הפנימית בגדי
פשתים ילבשו ולא יעלה
עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית
וביתה: פארי פשתים יהיו
על ראשם ומכנסי פשתים
יהיו על מתניהם לא יחגרו
ביזע: ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר החיצונה
אל העם יפשטו את בגדיהם
אשר המה משרתם בם
והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים
אחרים ולא יקדשו את
העם בבגדיהם: וראשם
לא יגלחו ופרע לא ישלחו
כסום יכסמו את ראשיהם:
ויין לא ישתו כל כהן בבאם
אל החצר הפנימית:
ואלמנה וגרושה לא יקחו
להם לנשים כי אם בתולת
מזרע בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה מכהן
יקחו: ואת עמי יורו בין
קדש לחול ובין טמא

לטהור יודיעם׃ ועל ריב
המה יעמדו לשפט
במשפטי ישפטהו ואת
תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת
שבתותי יקדשו׃ ואל
מת אדם לא יבוא לטמאה
כי אם לאב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות אשר
לא היתה לאיש יטמאו׃
ואחרי טהרתו שבעת
ימים יספרו לו׃ וביום
באו אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש
יקריב חטאתו נאם אדני
יהוה׃ והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לא
תתנו להם בישראל אני
אחזתם׃ המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום
וכל חרם בישראל להם
יהיה׃ וראשית כל בכורי
כל וכל תרומת כל מכל
תרומתיכם לכהנים יהיה
וראשית עריסתיכם תתנו
לכהן להניח ברכה אל
ביתך׃ כל נבלה וטרפה
מן העוף ומן הבהמה לא
יאכלו הכהנים׃
מה ובהפילכם את הארץ

בנחלה תרימו תרומה
ליהוה קדש מן הארץ
ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה
אלף קדש הוא בכל
גבולה סביב׃ יהיה מזה
אל הקדש חמש מאות
בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה
מגרש לו סביב׃ ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים׃
קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת את
יהוה והיה להם מקום
לבתים ומקדש למקדש׃
וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים
רחב יהיה ללוים משרתי
הבית להם לאחזה עשרים
לשכות׃ ואחזת העיר תתנו
חמשת אלפים רחב וארך
חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש
לכל בית ישראל יהיה׃
ולנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת

העיר אל פני תרומת הקדש
ואל פני אחזת העיר מפאת
ים ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמת אחת
החלקים מגבול ים אל
גבול קדימה׃ לארץ יהיה
לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיאי את עמי
והארץ יתנו לבית ישראל
לשבטיהם׃ כה
אמר אדני יהוה רב לכם
נשיאי ישראל חמס ושד
הסירו ומשפט וצדקה
עשו הרימו גרשתיכם
מעל עמי נאם אדני יהוה׃
מאזני צדק ואיפת צדק
ובת צדק יהי לכם׃ האיפה
והבת תכן אחד יהיה לשאת
את מעשר החמר הבת
ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכנתו׃
והשקל עשרים גרה
עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה
וחמשה שקל המנה יהיה
לכם׃ זאת התרומה אשר
תרימו ששית האיפה
מחמר החטים וששיתם
האיפה מחמר השערים׃
וחק השמן הבת השמן

מעשר הבת מן הכר
עשרת הבתים חמר כי
עשרת הבתים חמר׃ ושה
אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה
ולעולה ולשלמים לכפר
עליהם נאם אדני יהוה׃

כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא
בישראל׃ ועל הנשיא
יהיה העולות והמנחה
והנסך בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל מועדי
בית ישראל הוא יעשה
את החטאת ואת המנחה
ואת העלה ואת השלמים
לכפר בעד בית ישראל׃ מו

כה אמר אדני יהוה בראשון
באחד לחדש תקח פר בן
בקר תמים וחטאת את
המקדש׃ ולקח הכהן מדם
החטאת ונתן אל מזוזת
הבית ואל ארבע פנות
העזרה למזבח ועל מזוזת
שער החצר הפנימית׃ וכן
תעשה בשבעה בחדש
מאיש שגה ומפתי וכפרתם
את הבית׃ בראשון בארבעה

עשר יום לחדש יהיה לכם
הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל׃ ועשה הנשיא
ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃
ושבעת ימי החג יעשה
עלה ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימים
ליום שבעת הימים וחטאת
שעיר עזים ליום׃ ומנחה
איפה לפר ואיפה לאיל
יעשה ושמן הין לאיפה׃
בשביעי בחמשה עשר
יום לחדש בחג יעשה
כאלה שבעת הימים
כחטאת כעלה וכמנחה
וכשמן׃
כה אמר אדני יהוה שער
החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח׃
ובא הנשיא דרך אולם
השער מחוץ ועמד על
מזוזת השער ועשו
הכהנים את עולתו ואת
שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב׃ והשתחוו
עם הארץ פתח השער

ההוא בשבתות ובחדשים
לפני יהוה׃ והעלה אשר
יקרב הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים
תמימם ואיל
תמים׃ ומנחה איפה לאיל
ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הין לאיפה׃
וביום החדש פר בן
בקר תמימם וששת כבשים
ואיל תמימים יהיו׃ ואיפה
לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין לאיפה׃
ובבוא הנשיא דרך אולם
השער יבוא ובדרכו יצא׃
ובבוא עם הארץ לפני
יהוה במועדים הבא דרך
שער צפון להשתחות
יצא דרך שער נגב והבא
דרך שער נגב יצא דרך
שער צפונה לא ישוב
דרך השער אשר בא בו
כי נכחו יצאו׃ והנשיא
בתוכם בבואם יבוא ובצאתם
יצאו׃ ובחגים ובמועדים
תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים
מתת ידו ושמן הין לאיפה׃
וכי יעשה הנשיא

נדבה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את
השער הפנה קדים ועשה
את עלתו ואת שלמיו
כאשר יעשה ביום השבת
ויצא וסגר את השער
אחרי צאתו׃ וכבש בן
שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו׃ ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד׃
ועשו את הכבש ואת
המנחה ואת השמן בבקר
בבקר עולת תמיד׃
כה אמר אדני יהוה כי יתן
הנשיא מתנה לאיש מבניו
נחלתו היא לבניו תהיה
אחזתם היא בנחלה׃ וכי
יתן מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו עד שנת
הדרור ושבת לנשיא אך
נחלתו בניו להם תהיה׃ ולא
יקח הנשיא מנחלת העם
להונתם מאחזתם מאחזתו
ינחל את בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו׃
ויביאני במבוא אשר על

כתף השער אל הלשכות
הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום
בירכתים ימה׃ ויאמר אלי
זה המקום אשר יבשלו
שם הכהנים את האשם
ואת החטאת אשר יאפו
את המנחה לבלתי הוציא
אל החצר החיצונה לקדש
את העם׃ ויוציאני אל
החצר החיצונה ויעבירני
אל ארבעת מקצועי
החצר והנה חצר במקצוע
החצר חצר במקצוע
החצר׃ בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות
ארבעים ארך ושלשים
רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות׃ וטור סביב בהם
סביב לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטירות
סביב׃ ויאמר אלי אלה
בית המבשלים אשר
יבשלו שם משרתי הבית
את זבח העם׃ וישבני
אל פתח הבית והנה מים
יוצאים מתחת מפתן הבית
קדימה כי פני הבית קדים
והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב

למזבח׃ ויוציאני דרך
שער צפונה ויסבני דרך
חוץ אל שער החוץ דרך
הפונה קדים והנה מים
מפכים מן הכתף הימנית׃
בצאת האיש קדים וקו
בידו וימד אלף באמה
ויעברני במים מי אפסים׃
וימד אלף ויעברני במים
מים ברכים וימד אלף
ויעברני מי מתנים׃ וימד
אלף נחל אשר לא אוכל
לעבר כי גאו המים מי שחו
נחל אשר לא יעבר׃ ויאמר
אלי הראית בן אדם ויולכני
וישבני שפת הנחל׃ בשובני
והנה אל שפת הנחל עץ
רב מאד מזה ומזה׃ ויאמר
אלי המים האלה יוצאים
אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו
הימה אל הימה המוצאים
ונרפאו המים׃ והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ אל
כל אשר יבוא שם נחלים
יחיה והיה הדגה רבה מאד
כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבוא
שמה הנחל׃ והיה יעמדו
עליו דוגים מעין גדי ועד

עין עגלים משטח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם
כדגת הים הגדול רבה מאד׃
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו
למלח נתנו׃ ועל הנחל יעלה
על שפתו מזה ומזה כל
עץ מאכל לא יבול עלהו
ולא יתם פריו לחדשיו
יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו
למאכל ועלהו לתרופה׃
כה אמר אדני
יהוה גה גבול אשר תתנחלו
את הארץ לשני עשר
שבטי ישראל יוסף חבלים׃
ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי לתתה
לאבותיכם ונפלה הארץ
הזאת לכם בנחלה׃ וזה גבול
הארץ לפאת צפונה מן
הים הגדול הדרך חתלן
לבוא צדדה׃ חמת ברותה
סברים אשר בין גבול
דמשק ובין גבול חמת חצר
התיכון אשר אל גבול
חורן׃ והיה גבול מן הים
חצר עינון גבול דמשק
וצפון צפונה וגבול חמת
ואת פאת צפון׃ ופאת
קדים מבין חורן ומבין

דמשק ומבין הגלעד
ומבין ארץ ישראל הירדן
מגבול על הים הקדמוני
תמדו ואת פאת קדימה׃
ופאת נגב תימנה מתמר
עד מי מריבות קדש נחלה
אל הים הגדול ואת פאת
תימנה נגבה׃ ופאת ים הים
הגדול מגבול עד נכח
לבוא חמת זאת פאת ים׃
וחלקתם את הארץ הזאת
לכם לשבטי ישראל׃
והיה תפלו אתה בנחלה
לכם ולהגרים הגרים בתוככם
אשר הולידו בנים בתוככם
והיו לכם כאזרח בבני
ישראל אתכם יפלו בנחלה
בתוך שבטי ישראל׃
והיה בשבט אשר גר
הגר אתו שם תתנו נחלתו
נאם אדני יהוה׃
ואלה שמות
השבטים מקצה צפונה
אל יד דרך חתלון לבוא
חמת חצר עינן גבול דמשק
צפונה אל יד חמת והיו
לו פאת קדים הים דן אחד׃
ועל גבול דן מפאת קדים
עד פאת ימה אשר אחד׃
ועל גבול אשר מפאת

קדימה ועד פאת ימה
נפתלי אחד׃ ועל גבול
נפתלי מפאת קדמה עד
פאת ימה מנשה אחד׃
ועל גבול מנשה מפאת
קדמה עד פאת ימה אפרים
אחד׃ ועל גבול אפרים
מפאת קדים ועד פאת
ימה ראובן אחד׃ ועל
גבול ראובן מפאת קדים
עד פאת ימה יהודה אחד׃
ועל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאת ימה תהיה
התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף
רחב וארך כאחד החלקים
מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש בתוכו׃
התרומה אשר תרימו
ליהוה ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ ולאלה תהיה
תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת
אלפים וקדימה רחב
עשרת אלפים ונגבה
ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש יהוה
בתוכו׃ לכהנים המקדש

מבני צדוק אשר שמרו
משמרתי אשר לא תעו
בתעות בני ישראל כאשר
תעו הלוים: והיתה להם
תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול
הלוים: והלוים לעמת
גבול הכהנים חמשה
ועשרים אלף ארך
ורחב עשרת אלפים כל
ארך חמשה ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים:
ולא ימכרו ממנו ולא
ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה:
וחמשת אלפים הנותר
ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חל הוא
לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה: ואלה
מדותיה פאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים
ופאת נגב חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת
קדים חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת ימה חמש
מאות וארבעת אלפים:
והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדימה

חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים: והנותר
בארך לעמת תרומת
הקדש עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבואתה
ללחם לעבדי העיר:
והעבד העיר יעבדוהו
מכל שבטי ישראל:
כל התרומה חמשה
ועשרים אלף בחמשה
ועשרים אלף רביעית
תרימו את תרומת הקדש
אל אחזת העיר: והנותר
לנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר
אל פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני
חמשה ועשרים אלף
על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדש ומקדש
הבית בתוכה: ומאחזת
הלוים ומאחזת העיר
בתוך אשר לנשיא יהיה
בין גבול יהודה ובין גבול
בנימן לנשיא יהיה: ויתר
השבטים מפאת קדימה

עד פאת ימה בנימן אחד:
ועל גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד: ועל גבול
שמעון מפאת קדימה
עד פאת ימה יששכר
אחד: ועל גבול יששכר
מפאת קדימה עד פאת
ימה זבולן אחד: ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד
פאת ימה גד אחד: ועל
גבול גד אל פאת נגב
תימנה והיה גבול מתמר
מי מריבת קדש נחלה
על הים הגדול: זאת
הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה
מחלקותם נאם אדני יהוה:
ואלה תוצאת
העיר מפאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים
מדה: ושערי העיר על
שמות שבטי ישראל
שערים שלושה צפונה
שער ראובן אחד שער
יהודה אחד שער לוי אחד
ואל פאת קדימה חמש
מאות וארבעת אלפים
ושערים שלשה ושער
יוסף אחד שער בנימן

אחד

אחד שער דן אחד: ופאת
נגבה חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים
שלשה שער שמעון
אחד שער יששכר אחד
שער זבולן אחד: פאת
ימה חמש מאות וארבעת
אלפים שעריהם שלשה
שער גד אחד שער אשר
אחד שער נפתלי אחד:
סביב שמנה עשר אלף
ושם העיר מיום יהוה שמה:

Hosea 91-94

דבר יהוה אשר היה אל
הושע בן בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי
יהודה ובימי ירבעם בן
יואש מלך ישראל: תחלת
דבר יהוה בהושע ויאמר
יהוה אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים
כי זנה תזנה הארץ מאחרי
יהוה: וילך ויקח את גמר
בת דבלים ותהר ותלד לו
בן: ויאמר יהוה אליו קרא
שמו יזרעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יזרעאל
על בית יהוא והשבתי

ממלכות בית ישראל:
והיה ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל בעמק
יזרעאל: ותהר עוד ותלד
בת ויאמר לו קרא שמה
לא רחמה כי לא אוסיף
עוד ארחם את בית ישראל
כי נשא אשא להם: ואת
בית יהודה ארחם והושעתים
ביהוה אלהיהם ולא אושיעם
בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים: ותגמל
את לא רחמה ותהר ותלד
בן: ויאמר קרא שמו לא
עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם:
והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם
בני אל חי: ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל: אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה:
ריבו באמכם ריבו כי היא
לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זנוניה מפניה

ונאפופיה מבין שדיה:
פן אפשיטנה ערמה והצגתיה
כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ושתה כארץ
ציה והמתיה בצמא: ואת
בניה לא ארחם כי בני
זנונים המה: כי זנתה אמם
הבישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני
לחמי ומימי צמרי ופשתי
שמני ושקויי: לכן הנני
שך את דרכך בסירים
וגדרתי את גדרה ונתיבותיה
לא תמצא: ורדפה את
מאהביה ולא תשיג אתם
ובקשתם ולא תמצא
ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב
לי אז מעתה: והיא לא
ידעה כי אנכי נתתי לה
הדגן והתירוש והיצהר
וכסף הרביתי לה וזהב
עשו לבעל: לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירושי
במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את ערותה:
ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא
יצילנה מידי: והשבתי כל
משושה חגה חדשה

ושבתה וכל מועדיה
והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה
לי אשר נתנו לי מאהבי
ושמתים ליער ואכלתם
חית השדה ופקדתי עליה
את ימי הבעלים אשר
תקטיר להם ותעד נזמה
וחליתה ותלך אחרי
מאהביה ואתי שכחה
נאם יהוה
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי
על לבה ונתתי לה את
כרמיה משם ואת עמק
עכור לפתח תקוה וענתה
שמה כימי נעוריה וכיום
עלותה מארץ מצרים
והיה ביום ההוא נאם יהוה
תקראי אישי ולא תקראי
לי עוד בעלי והסרתי את
שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם וכרתי
להם ברית ביום ההוא עם
חית השדה ועם עוף
השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה
אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי

בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים וארשתיך לי
באמונה וידעת את יהוה
והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את
השמים והם יענו את
הארץ והארץ תענה את
הדגן ואת התירוש ואת
היצהר והם יענו את יזרעאל
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי
את לא רחמה ואמרתי
ללא עמי עמי אתה והוא
יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי
עוד לך אהב אשה אהבת
רע ומנאפת כאהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים
אל אלהים אחרים ואהבי
אשישי ענבים ואכרה
לי בחמשה עשר כסף
וחמר שערים ולתך
שערים ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא תזני
ולא תהיי לאיש וגם אני
אליך כי ימים רבים ישבו
בני ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה
ואין אפוד ותרפים אחר
ישבו בני ישראל ובקשו
את יהוה אלהיהם ואת

דויד מלכם ופחדו אל
יהוה ואל טובו באחרית
הימים שמעו
דבר יהוה בני ישראל כי
ריב ליהוה עם יושבי
הארץ כי אין אמת ואין
חסד ואין דעת אלהים
בארץ אלה וכחש ורצח
וגנב ונאף פרצו ודמים
בדמים נגעו על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יושב
בה בחית השדה ובעוף
השמים וגם דגי הים יאספו
אך איש אל יריב ואל
יוכח איש ועמך כמריבי
כהן וכשלת היום וכשל
גם נביא עמך לילה ודמיתי
אמך נדמו עמי מבלי
הדעת כי אתה הדעת
מאסת ואמאסך מכהן
לי ותשכח תורת אלהיך
אשכח בניך גם אני כרבם
כן חטאו לי כבודם בקלון
אמיר חטאת עמי יאכלו
ואל עונם ישאו נפשו
והיה כעם ככהן ופקדתי
עליו דרכיו ומעלליו
אשיב לו ואכלו ולא
ישבעו הזנו ולא יפרצו
כי את יהוה עזבו לשמר

82

זנות ויין ותירוש יקח לב
עמי בעצו ישאל ומקלו
יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם על
ראשי ההרים יזבחו ועל
הגבעות יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה לא
אפקוד על בנותיכם כי
תזנינה ועל כלותיכם כי
תנאפנה כי הם עם הזנות
יפרדו ועם הקדשות יזבחו
ועם לא יבין ילבט אם זנה
אתה ישראל אל יאשם
יהודה ואל תבאו הגלגל
ואל תעלו בית און ואל
תשבעו חי יהוה כי כפרה
סוררה סרר ישראל עתה
ירעם יהוה ככבש במרחב
חבור עצבים אפרים הנח
לו סר סבאם הזנה הזנו
אהבו הבו קלון מגניה צרר
רוח אותה בכנפיה ויבשו
מזבחותם שמעו
זאת הכהנים והקשיבו
בית ישראל ובית המלך
האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה
ורשת פרושה על תבור

ושחטה שטים העמיקו
ואני מוסר לכלם אני
ידעתי אפרים וישראל
לא נכחד ממני כי עתה
הזנית אפרים נטמא
ישראל לא יתנו מעלליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח
זנונים בקרבם ואת יהוה
לא ידעו וענה גאון ישראל
בפניו וישראל ואפרים
יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם בצאנם ובבקרם
ילכו לבקש את יהוה ולא
ימצאו חלץ מהם ביהוה
בגדו כי בנים זרים ילדו
עתה יאכלם חדש את
חלקיהם
תקעו שופר בגבעה
חצצרה ברמה הריעו בית
און אחריך בנימין אפרים
לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי
נאמנה היו שרי יהודה
כמסיגי גבול עליהם
אשפוך כמים עברתי
עשוק אפרים רצוץ
משפט כי הואיל הלך
אחרי צו ואני כעש
לאפרים וכרקב לבית
יהודה וירא אפרים את

חליו ויהודה את מזורו
וילך אפרים אל אשור
וישלח אל מלך ירב
והוא לא יוכל לרפא
לכם ולא יגהה מכם מזור
כי אנכי כשחל לאפרים
וככפיר לבית יהודה אני
אני אטרף ואלך אשא
ואין מציל אלך אשובה
אל מקומי עד אשר
יאשמו ובקשו פני בצר
להם ישחרנני לכו ונשובה
אל יהוה כי הוא טרף
וירפאנו יך ויחבשנו
יחינו מיומים ביום השלישי
יקמנו ונחיה לפניו ונדעה
נרדפה לדעת את יהוה
כשחר נכון מוצאו ויבוא
כגשם לנו כמלקוש יורה
ארץ מה אעשה לך
אפרים מה אעשה לך
יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים הולך
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי
ומשפטיך אור יצא
כי חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות
והמה כאדם עברו ברית
שם בגדו בי גלעד קרית

פעלי און עקבה מדם
וכחכי איש גדודים חבר
כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו: בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם
זנות לאפרים נטמא
ישראל: גם יהודה שת
קציר לך בשובי שבות
עמי: כרפאי
לישראל ונגלה עון
אפרים ורעות שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבא
פשט גדוד בחוץ: ובל
יאמרו ללבבם כל רעתם
זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו:
ברעתם ישמחו מלך
ובכחשיהם שרים: כלם
מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר
מלוש בצק עד חמצתו:
יום מלכנו החלו שרים
חמת מיין משך ידו את
לצצים: כי קרבו כתנור
לבם בארבם כל הלילה
ישן אפהם בקר הוא
בער כאש להבה: כלם
יחמו כתנור ואכלו את
שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קרא בהם אלי:

אפרים בעמים הוא
יתבולל אפרים היה עגה
בלי הפוכה: אכלו זרים
כחו והוא לא ידע גם
שיבה זרקה בו והוא לא
ידע: וענה גאון ישראל
בפניו ולא שבו אל יהוה
אלהיהם ולא בקשהו
בכל זאת: ויהי אפרים
כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו: כאשר
ילכו אפרוש עליהם
רשתי כעוף השמים
אורידם איסרם כשמע
לעדתם:
אוי להם כי נדדו ממני
שד להם כי פשעו בי
ואנכי אפדם והמה דברו
עלי כזבים: ולא זעקו
אלי בלבם כי ייליל על
משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו בי: ואני יסרתי
חזקתי זרועתם ואלי
יחשבו רע: ישובו לא על
היו כקשת רמיה יפלו
בחרב שריהם מזעם
לשונם זו לעגם בארץ
מצרים: אל חכך שפר
כנשר על בית יהוה יען
עברו בריתי ועל תורתי

פשעו: לי יזעקו אלהי
ידענוך ישראל: זנח ישראל
טוב אויב ירדפו: הם המליכו
ולא ממני השירו ולא
ידעתי כספם וזהבם עשו
להם עצבים למען יכרת:
זנח עגלך שמרון חרה
אפי בם עד מתי לא יוכלו
נקין: כי מישראל והוא
חרש עשהו ולא אלהים
הוא כי שבבים יהיה עגל
שמרון: כי רוח יזרעו
וסופתה יקצרו קמה אין
לו צמח בלי יעשה קמח
אולי יעשה זרים יבלעהו:
נבלע ישראל עתה היו
בגוים ככלי אין חפץ בו:
כי המה עלו אשור פרא
בודד לו אפרים התנו
אהבים: גם כי יתנו בגוים
עתה אקבצם ויחלו מעט
ממשא מלך שרים: כי
הרבה אפרים מזבחות
לחטא היו לו מזבחות
לחטא: אכתוב לו רבו
תורתי כמו זר נחשבו:
זבחי הבהבי יזבחו בשר
ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם המה מצרים

ישובו: וישכח ישראל
את עשהו ויבן היכלות
ויהודה הרבה ערים בצרות
ושלחתי אש בעריו ואכלה
ארמנתיה: אל
תשמח ישראל אל גיל
כעמים כי זנית מעל אלהיך
אהבת אתנן על כל גרנות
דגן: גרן ויקב לא ירעם
ותירוש יכחש בה: לא ישבו
בארץ יהוה ושב אפרים
מצרים ובאשור טמא
יאכלו: לא יסכו ליהוה
יין ולא יערבו לו זבחיהם
כלחם אונים להם כל אכליו
יטמאו כי לחמם לנפשם
לא יבוא בית יהוה: מה
תעשו ליום מועד וליום
חג יהוה: כי הנה הלכו משד
מצרים תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש
יירשם חוח באהליהם:
באו ימי הפקדה באו ימי
השלום ידעו ישראל אויל
הנביא משגע איש הרוח
על רב עונך ורבה משטמה:
צפה אפרים עם אלהי נביא
פח יקוש על כל דרכיו
משטמה בבית אלהיו:
העמיקו שחתו כימי הגבעה

יזכר עונם יפקוד חטאתם:
כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה
בתאנה בראשיתה ראיתי
אבותיכם המה באו בעל
פעור וינזרו לבשת ויהיו
שקוצים כאהבם: אפרים
כעוף יתעופף כבודם
מלדה ומבטן ומהריון:
כי אם יגדלו את בניהם
ושכלתים מאדם כי גם
אוי להם בשורי מהם:
אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה ואפרים
להוציא אל הרג בניו: תן
להם יהוה מה תתן תן להם
רחם משכיל ושדים
צמקים: כל רעתם בגלגל
כי שם שנאתים על רע
מעלליהם מביתי אגרשם
לא אוסף אהבתם כל
שריהם סוררים: הכה
אפרים שרשם יבש פרי
בלי יעשון גם כי ילדון
והמתי מחמדי בטנם:
ימאסם אלהי כי לא שמעו
לו ויהיו נדדים בגוים:
גפן בוקק ישראל פרי
ישוה לו כרב לפריו הרבה
למזבחות כטוב לארצו

היטיבו מצבות: חלק לבם
עתה יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם:
כי עתה יאמרו אין מלך
לנו כי לא יראנו את יהוה
והמלך מה יעשה לנו:
דברו דברים אלות שוא
כרת ברית ופרח כראש
משפט על תלמי שדי:
לעגלות בית און יגורו שכן
שמרון כי אבל עליו עמו
וכמריו עליו יגילו על
כבודו כי גלה ממנו: גם
אותו לאשור יובל מנחה
למלך ירב בשנה אפרים
יקח ויבוש ישראל מעצתו:
נדמה שמרון מלכה כקצף
על פני מים: ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ
ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו:

מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לא תשיגם
בגבעה מלחמה על בני
עלוה: באותי ואסרם
ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עינתם:
ואפרים עגלה מלמדה

אהבתי לדוש ואני עברתי
על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה
ישדד לו יעקב זרעו
לכם לצדקה קצרו לפי
חסד נירו לכם ניר ועת
לדרוש את יהוה עד יבוא
וירה צדק לכם חרשתם
רשע עולתה קצרתם
אכלתם פרי כחש כי
בטחת בדרכך ברב גבוריך
וקאם שאון בעמיך וכל
מבצריך יושד כשד
שלמן בית ארבאל ביום
מלחמה אם על בנים
רטשה כבה עשה לכם
בית אל מפני רעת רעתכם
בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל כי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי
לבני קראו להם כן הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון ואנכי
תרגלתי לאפרים קחם
על זרועתיו ולא ידעו
כי רפאתים בחבלי אדם
אמשכם בעבתות אהבה
ואהיה להם כמרימי עול
על לחיהם ואט אליו
אוכיל לא ישוב אל

ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב
וחלה חרב בעריו וכלתה
בדיו ואכלה ממועצותיהם
ועמי תלואים
למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה
אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי
לא אעשה חרון אפי
לא אשוב לשחת אפרים
כי אל אנכי ולא איש
בקרבך קדוש ולא אבוא
בעיר אחרי יהוה ילכו
כאריה ישאג כי הוא ישאג
ויחרדו בנים מים יחרדו
כצפור ממצרים וכיונה
מארץ אשור והושבתים
על בתיהם נאם יהוה
סבבני בכחש
אפרים ובמרמה בית
ישראל ויהודה עד רד
עם אל ועם קדושים
נאמן אפרים רעה רוח
ורדף קדים כל היום כזב
ושד ירבה וברית עם
אשור יכרתו ושמן
למצרים יובל וריב ליהוה

עם יהודה ולפקד על
יעקב כדרכיו כמעלליו
ישיב לו בבטן עקב את
אחיו ובאונו שרה את
אלהים וישר אל מלאך
ויכל בכה ויתחנן לו בית
אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו ואתה באלהיך
תשוב חסד ומשפט
שמר וקוה אל אלהיך
תמיד כנען בידו מאזני
מרמה לעשק אהב
ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר
חטא ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים עד אשיבך
באהלים כימי מועד
ודברתי על הנביאים
ואנכי חזון הרביתי וביד
הנביאים אדמה אם גלעד
און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחו גם מזבחותם
כגלים על תלמי שדי
ויברח יעקב שדה ארם
ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר ובנביא
העלה יהוה את ישראל
ממצרים ובנביא נשמר

הכעיס אפרים תמרורים
ודמיו עליו יטוש וחרפתו
ישיב לו אדניו כדבר
אפרים רתת נשא הוא
בישראל ויאשם בבעל
וימת ועתה יוספו לחטא
ויעשו להם מסכה מכספם
כתבונם עצבים מעשה
חרשים כלה להם הם
אמרים זבחי אדם עגלים
ישקון לכן יהיו כענן בקר
וכטל משכים הלך כמץ
יסער מגרן וכעשן מארבה
ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא
תדע ומושיע אין בלתי
אני ידעתיך במדבר בארץ
תלאבות כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם
על כן שכחוני ואהי להם
כמו שחל כנמר על דרך
אשור אפגשם כדב שכול
ואקרע סגור לבם ואכלם
שם כלביא חית השדה
תבקעם שחתך ישראל
כי בי בעזרך אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת
תנה לי מלך ושרים אתן
לך מלך באפי ואקח

בעברתי צרור
עון אפרים צפונה חטאתו
חבלי יולדה יבאו לו הוא
בן לא חכם כי עת לא
יעמד במשבר בנים מיד
שאול אפדם ממות
אגאלם אהי דבריך מות
אהי קטבך שאול נחם
יסתר מעיני כי הוא בין
אחים יפריא יבא קדים
רוח יהוה ממדבר עלה
ויבוש מקורו ויחרב מעינו
הוא ישסה אוצר כל כלי
חמדה תאשם שמרון
כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו
שובה ישראל עד יהוה
אלהיך כי כשלת בעונך
קחו עמכם דברים ושובו
אל יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו אשור לא
יושיענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו
למעשה ידינו אשר בך
ירחם יתום ארפא משובתם
אהבם נדבה כי שב אפי
ממנו אהיה כטל לישראל
יפרח כשושנה ויך שרשיו

כלבנון ילכו יונקותיו
ויהי כזית הודו וריח לו
כלבנון ישבו ישבי בצלו
יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו
כיין לבנון אפרים מה לי
עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן
ממני פריך נמצא מי
חכם ויבן אלה נבון וידעם
כי ישרים דרכי יהוה
וצדקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם

Joel 94-96

דבר יהוה אשר היה אל
יואל בן פתואל שמעו
זאת הזקנים והאזינו כל
ישבי הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי אבתיכם
עליה לבניכם ספרו
ובניכם לבניהם ובניהם
לדור אחר יתר הגזם
אכל הארבה ויתר הארבה
אכל הילק ויתר הילק
אכל החסיל הקיצו
שכורים ובכו והילילו
כל שתי יין על עסיס כי
נכרת מפיכם כי גוי עלה
על ארצי עצום ואין

מספר שנו שני אריה
ומתלעות לביא לו׃ שם
גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה
והשליך הלבינו שריגיה׃
אלי כבתולה חגרת שק
על בעל נעוריה׃ הכרת
מנחה ונסך מבית יהוה
אבלו הכהנים משרתי
יהוה׃ שדד שדה אבלה
אדמה כי שדד דגן הוביש
תירוש אמלל יצהר׃
הבישו אכרים הילילו
כרמים על חטה ועל
שערה כי אבד קציר
שדה׃ הגפן הובישה
והתאנה אמללה רמון גם
תמר ותפוח כל עצי השדה
יבשו כי הוביש ששון
מן בני אדם׃ חגרו וספדו
הכהנים הילילו משרתי
מזבח באו לינו בשקים
משרתי אלהי כי נמנע
מבית אלהיכם מנחה
ונסך׃ קדשו צום קראו
עצרה אספו זקנים כל
ישבי הארץ בית יהוה
אלהיכם וזעקו אל יהוה׃
אהה ליום כי קרוב יום
יהוה וכשד משדי יבא׃

הלא נגד עינינו אכל נכרת
מבית אלהינו שמחה וגיל׃
עבשו פרדות תחת מגרפתיהם
נשמו אצרות נהרסו
ממגרות כי הביש דגן׃
מה נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה
להם גם עדרי הצאן נאשמו׃
אליך יהוה אקרא כי אש
אכלה נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה׃ גם
בהמות שדה תערוג אליך
כי יבשו אפיקי מים ואש
אכלה נאות המדבר׃
ב תקעו שופר בציון
והריעו בהר קדשי ירגזו
כל ישבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב׃ יום חשך
ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים
עם רב ועצום כמהו לא
נהיה מן העולם ואחריו
לא יוסף עד שני דור ודור׃
לפניו אכלה אש ואחריו
תלהט להבה כגן עדן
הארץ לפניו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא
היתה לו׃ כמראה סוסים
מראהו וכפרשים כן ירוצון׃
כקול מרכבות על ראשי

ההרים ירקדון כקול להב
אש אכלה קש כעם עצום
ערוך מלחמה׃ מפניו יחילו
עמים כל פנים קבצו פארור׃
כגבורים ירצון כאנשי
מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון
ארחותם׃ ואיש אחיו לא
ידחקון גבר במסלתו ילכון
ובעד השלח יפלו לא
יבצעו׃ בעיר ישקו בחומה
ירצון בבתים יעלו בעד
החלונים יבאו כגנב׃ לפניו
רגזה ארץ רעשו שמים
שמש וירח קדרו וכוכבים
אספו נגהם׃ ויהוה נתן קולו
לפני חילו כי רב מאד
מחנהו כי עצום עשה דברו
כי גדול יום יהוה ונורא מאד
ומי יכילנו׃ וגם עתה נאם
יהוה שבו עדי בכל לבבכם
ובצום ובבכי ובמספד׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם
ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על
הרעה׃ מי יודע ישוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃
תקעו שופר

בציון קדשו צום קראו
עצרה׃ אספו עם קדשו
קהל קבצו זקנים אספו
עוללים ויונקי שדים יצא
חתן מחדרו וכלה מחפתה׃
בין האולם ולמזבח יבכו
הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על
עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשל בם גוים
למה יאמרו בעמים איה
אלהיהם׃ ויקנא יהוה
לארצו ויחמל על עמו׃
ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את הדגן
והתירוש והיצהר ושבעתם
ג אתו ולא אתן אתכם עוד
חרפה בגוים׃ ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו
אל ארץ ציה ושממה את
פניו אל הים הקדמני
וסופו אל הים האחרון
ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות׃ אל
תיראי אדמה גילי ושמחי
כי הגדיל יהוה לעשות׃ אל
תיראו בהמות שדי כי
דשאו נאות מדבר כי עץ
נשא פריו תאנה וגפן נתנו
חילם׃ ובני ציון גילו ושמחו

ביהוה אלהיכם כי נתן לכם
את המורה לצדקה ויורד
לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון׃ ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש
ויצהר׃ ושלמתי לכם את
השנים אשר אכל הארבה
הילק והחסיל והגזם חילי
הגדול אשר שלחתי בכם׃
ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את שם יהוה
אלהיכם אשר עשה עמכם
להפליא ולא יבשו עמי
לעולם׃ וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא
יבשו עמי לעולם׃ והיה
אחרי כן אשפוך את רוחי
על כל בשר ונבאו בניכם
ובנותיכם זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות
יראו׃ וגם על העבדים ועל
השפחות בימים ההמה
אשפוך את רוחי׃ ונתתי
מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותימרות עשן׃
השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא׃ והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה

ימלט כי בהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר יהוה
קרא׃ כי הנה בימים ההמה
ובעת ההיא אשר אשוב
את שבות יהודה וירושלם׃
וקבצתי את כל הגוים
והורדתים אל עמק יהושפט
ונשפטתי עמם שם על
עמי ונחלתי ישראל אשר
פזרו בגוים ואת ארצי
חלקו׃ ואל עמי ידו גורל
ויתנו הילד בזונה והילדה
מכרו ביין וישתו׃ וגם מה
אתם לי צר וצידון וכל
גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם
גמלים אתם עלי קל מהרה
אשיב גמלכם בראשכם׃
אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם
להיכליכם׃ ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם לבני
היונים למען הרחיקם
מעל גבולם׃ הנני מעירם
מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי
גמלכם בראשכם׃ ומכרתי
את בניכם ואת בנותיכם
ביד בני יהודה ומכרום

לשבאים אל גוי רחוק כי
יהוה דבר: קראו
זאת בגוים קדשו מלחמה
העירו הגבורים יגשו יעלו
כל אנשי המלחמה: כתו
אתיכם לחרבות ומזמרתיכם
לרמחים החלש יאמר
גבור אני: עושו ובאו כל
הגוים מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך: יעורו
ויעלו הגוים אל עמק
יהושפט כי שם אשב
לשפט את כל הגוים מסביב:
שלחו מגל כי בשל קציר
באו רדו כי מלאה גת
השיקו היקבים כי רבה
רעתם: המונים המונים
בעמק החרוץ כי קרוב
יום יהוה בעמק החרוץ:
שמש וירח קדרו וכוכבים
אספו נגהם: ויהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן
קולו ורעשו שמים וארץ
ויהוה מחסה לעמו ומעוז
לבני ישראל: וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה
ירושלם קדש וזרים לא
יעברו בה עוד:
והיה ביום ההוא

יטפו ההרים עסיס והגבעות
תלכנה חלב וכל אפיקי
יהודה ילכו מים ומעין
מבית יהוה יצא והשקה
את נחל השטים: מצרים
לשממה תהיה ואדום
למדבר שממה תהיה
מחמס בני יהודה אשר
שפכו דם נקי בארצם:
ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדור ודור:
ונקיתי דמם לא נקיתי
ויהוה שכן בציון:

דברי עמוס אשר היה
בנקדים מתקוע אשר
חזה על ישראל בימי
עזיה מלך יהודה ובימי
ירבעם בן יואש מלך
ישראל שנתים לפני הרעש:
ויאמר יהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו
ואבלו נאות הרעים ויבש
ראש הכרמל:
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי דמשק
ועל ארבעה לא אשיבנו
על דושם בחרצות הברזל

את הגלעד: ושלחתי אש
בבית חזאל ואכלה ארמנות
בן הדד: ושברתי בריח
דמשק והכרתי יושב
מבקעת און ותומך שבט
מבית עדן וגלו עם ארם
קירה אמר יהוה:
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי עזה ועל
ארבעה לא אשיבנו על
הגלותם גלות שלמה
להסגיר לאדום: ושלחתי
אש בחומת עזה ואכלה
ארמנתיה: והכרתי יושב
מאשדוד ותומך שבט
מאשקלון והשבותי ידי
על עקרון ואבדו שארית
פלשתים אמר אדני יהוה:
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי צר ועל
ארבעה לא אשיבנו על
הסגירם גלות שלמה לאדום
ולא זכרו ברית אחים:
ושלחתי אש בחומת צר
ואכלה ארמנתיה:
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו
ושחת רחמיו ויטרף לעד

אפו ועברתו שמרה נצח:
ושלחתי אש בתימן ואכלה
ארמנות בצרה:
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשיבנו
על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם:
והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה
ביום מלחמה בסער ביום
סופה: והלך מלכם בגולה
הוא ושריו יחדו אמר
יהוה: כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
מואב ועל ארבעה לא
אשיבנו על שרפו עצמות
מלך אדום לשיד: ושלחתי
אש במואב ואכלה ארמנות
הקריות ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר:
והכרתי שופט מקרבה
וכל שריה אהרוג עמו
אמר יהוה: כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מאסם
את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם אחריהם:

ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלם:
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשיבנו
על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור נעלים:
השאפים על עפר ארץ
בראש דלים ודרך ענוים
יטו ואיש ואביו ילכו אל
הנערה למען חלל את
שם קדשי: ועל בגדים
חבלים יטו אצל כל מזבח
ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם: ואנכי השמדתי
את האמרי מפניהם אשר
כגבה ארזים גבהו וחסן
הוא כאלונים ואשמיד
פריו ממעל ושרשיו
מתחת: ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר
ארבעים שנה לרשת את
ארץ האמרי: ואקים
מבניכם לנביאים ומבחוריכם
לנזרים האף אין זאת בני
ישראל נאם יהוה: ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו:
הנה אנכי מעיק תחתיכם

כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר: ואבד
מנוס מקל וחזק לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט נפשו:
ותפש הקשת לא יעמוד
וקל ברגליו לא ימלט
ורכב הסוס לא ימלט
נפשו: ואמיץ לבו בגבורים
ערום ינוס ביום ההוא
נאם יהוה: שמעו
את הדבר הזה אשר דבר
יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ מצרים
לאמר: רק אתכם ידעתי
מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את
כל עונתיכם: הילכו שנים
יחדו בלתי אם נועדו:
הישאג אריה ביער וטרף
אין לו היתן כפיר קולו
ממענתו בלתי אם לכד:
התפל צפור על פח הארץ
ומוקש אין לה היעלה
פח מן האדמה ולכוד לא
ילכוד: אם יתקע שופר
בעיר ועם לא יחרדו אם
תהיה רעה בעיר ויהוה
לא עשה: כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם גלה

סודו אל עבדיו הנביאים
אריה שאג מי לא יירא
אדני יהוה דבר מי לא
ינבא׃ השמיעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה
ועשוקים בקרבה׃ ולא
ידעו עשות נכחה נאם
יהוה האוצרים חמס ושד
בארמנותיהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה צר וסביב הארץ
והורד ממך עזך ונבזו
ארמנותיך׃ כה אמר יהוה
כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי כרעים או בדל
אזן כן ינצלו בני ישראל
הישבים בשמרון בפאת
מטה ובדמשק ערש׃
שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי
הצבאות׃ כי ביום פקדי
פשעי ישראל עליו
ופקדתי על מזבחות בית
אל ונגדעו קרנות המזבח
ונפלו לארץ׃ והכתי בית
החרף על בית הקיץ
ואבדו בתי השן וספו

בתים רבים נאם יהוה׃
שמעו הדבר
הזה פרות הבשן אשר
בהר שמרון העשקות
דלים הרצצות אביונים
האמרות לאדניהם הביאה
ונשתה׃ נשבע אדני יהוה
בקדשו כי הנה ימים באים
עליכם ונשא אתכם
בצנות ואחריתכן בסירות
דוגה׃ ופרצים תצאנה
אשה נגדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה׃ באו
בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר
זבחיכם לשלשת ימים
מעשרתיכם׃ וקטר
מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן
אהבתם בני ישראל נאם
אדני יהוה׃ וגם אני נתתי
לכם נקיון שנים בכל
עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ וגם אנכי
מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים
לקציר והמטרתי על
עיר אחת ועל עיר אחת
לא אמטיר חלקה אחת

תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש׃ ונעו
שתים שלש ערים אל
עיר אחת לשתות מים ולא
ישבעו ולא שבתם עדי
נאם יהוה׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם
וזיתיכם יאכל הגזם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃
שלחתי בכם דבר בדרך
מצרים הרגתי בחרב
בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם
ובאפכם ולא שבתם עדי
נאם יהוה׃ הפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה ותהיו כאוד
מצל משרפה ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ לכן כה
אעשה לך ישראל עקב
כי זאת אעשה לך הכון
לקראת אלהיך ישראל׃
כי הנה יוצר הרים וברא
רוח ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך
על במתי ארץ יהוה אלהי
צבאות שמו׃
שמעו את הדבר
הזה אשר אנכי נשא עליכם

קינה בית ישראל׃ נפלה
לא תוסיף קום בתולת
ישראל נטשה על אדמתה
אין מקימה׃ כי כה אמר אדני
יהוה העיר היצאת אלף
תשאיר מאה והיוצאת
מאה תשאיר עשרה לבית
ישראל׃
כי כה אמר יהוה לבית
ישראל דרשוני וחיו׃ ואל
תדרשו בית אל והגלגל
לא תבאו ובאר שבע לא
תעברו כי הגלגל גלה יגלה
ובית אל יהיה לאון׃
דרשו את יהוה וחיו
פן יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין מכבה לבית
אל׃ ההפכים ללענה משפט
וצדקה לארץ הניחו׃
עשה כימה וכסיל והפך
לבקר צלמות ויום לילה
החשיך הקורא למי הים
וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו׃ המבליג שד
על עז ושד על מבצר
יבוא׃ שנאו בשער מוכיח
ודבר תמים יתעבו׃ לכן יען
בושסכם על דל ומשאת
בר תקחו ממנו בתי גזית
בניתם ולא תשבו בם כרמי

חמד נטעתם ולא תשתו
את יינם׃ כי ידעתי רבים
פשעיכם ועצמים חטאתיכם
צררי צדיק לקחי כפר
ואביונים בשער הטו׃ לכן
המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא׃ דרשו
טוב ואל רע למען תחיו
ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם׃
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט
אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף׃
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל
רחבות מספד ובכל חוצות
יאמרו הו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי
נהי׃ ובכל כרמים מספד
כי אעבר בקרבך אמר
יהוה׃ הוי
המתאוים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה הוא
חשך ולא אור׃ כאשר
ינוס איש מפני הארי ופגעו
הדב ובא הבית וסמך ידו
על הקיר ונשכו הנחש׃
הלא חשך יום יהוה ולא
אור ואפל ולא נגה לו׃

שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃
כי אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה
ושלם מריאיכם לא אביט׃
הסר מעלי המון שריך
וזמרת נבליך לא אשמע׃
ויגל כמים משפט וצדקה
כנחל איתן׃ הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים
שנה בית ישראל׃ ונשאתם
את סכות מלככם ואת כיון
צלמיכם כוכב אלהיכם
אשר עשיתם לכם׃ והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות
שמו׃ הוי
השאננים בציון והבטחים
בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל
עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו גת פלשתים
הטובים מן הממלכות
האלה אם רב גבולם מגבלכם
המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס׃ השכבים על
מטות שן וסרוחים על
ערשותם ואכלים כרים
מצאן ועגלים מתוך מרבק׃
הפרטים על פי הנבל כדויד

חשבו להם כלי שיר:
השתים במזרקי יין
וראשית שמנים ימשחו
ולא נחלו על שבר יוסף:
לכן עתה יגלו בראש גלים
וסר מרזח סרוחים: נשבע
אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב
אנכי את גאון יעקב
וארמנתיו שנאתי והסגרתי
עיר ומלאה: והיה אם
יותרו עשרה אנשים בבית
אחד ומתו: ונשאו דודו
ומסרפו להוציא עצמים
מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך
ואמר אפס ואמר הס כי
לא להזכיר בשם יהוה:
כי הנה יהוה מצוה
והכה הבית הגדול רסיסים
והבית הקטן בקעים:
הירצון בסלע סוסים אם
יחרוש בבקרים כי הפכתם
לראש משפט ופרי צדקה
ללענה: השמחים ללא
דבר האמרים הלוא בחזקנו
לקחנו לנו קרנים: כי הנני
מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא

חמת עד נחל הערבה:
ז כה הראני אדני
יהוה והנה יוצר גבי בתחלת
עלות הלקש והנה לקש
אחר גזי המלך: והיה אם
כלה לאכול את עשב
הארץ ואמר אדני יהוה
סלח נא מי יקום יעקב
כי קטן הוא: נחם יהוה על
זאת לא תהיה אמר יהוה:
כה הראני אדני
יהוה והנה קרא לרב באש
אדני יהוה ותאכל את
תהום רבה ואכלה את
החלק: ואמר אדני יהוה
חדל נא מי יקום יעקב כי
קטן הוא: נחם יהוה על זאת
גם היא לא תהיה אמר
אדני יהוה:
כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך:
ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה עמוס ואמר אנך
ויאמר אדני הנני שם אנך
בקרב עמי ישראל לא
אוסיף עוד עבור לו: ונשמו
במות ישחק ומקדשי
ישראל יחרבו וקמתי
על בית ירבעם בחרב:
וישלח אמציה

כהן בית אל אל ירבעם
מלך ישראל לאמר
קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל
הארץ להכיל את כל
דבריו: כי כה אמר עמוס
בחרב ימות ירבעם וישראל
גלה יגלה מעל אדמתו:
ויאמר אמציה
אל עמוס חזה לך ברח
לך אל ארץ יהודה ואכל
שם לחם ושם תנבא: ובית
אל לא תוסיף עוד להנבא
כי מקדש מלך הוא ובית
ממלכה הוא: ויען עמוס
ויאמר אל אמציה לא
נביא אנכי ולא בן נביא
אנכי כי בוקר אנכי ובולס
שקמים: ויקחני יהוה
מאחרי הצאן ויאמר אלי
יהוה לך הנבא אל עמי
ישראל: ועתה שמע דבר
יהוה אתה אמר לא תנבא
על ישראל ולא תטיף
על בית ישחק: לכן כה
אמר יהוה אשתך בעיר
תזנה ובניך ובנתיך בחרב
יפלו ואדמתך בחבל תחלק
ואתה על אדמה טמאה
תמות וישראל גלה יגלה

ח מעל אדמתו: כה
הראני אדני יהוה והנה כלוב
קיץ: ויאמר מה אתה ראה
עמוס ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא הקץ
אל עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו: והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם אדני
יהוה רב הפגר בכל מקום
השליך הס:
שמעו זאת השאפים
אביון ולשבית ענוי ארץ
לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת
ונפתחה בר להקטין איפה
ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה: לקנות בכסף
דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר:
נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל
מעשיהם: העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל
יושב בה ועלתה כאר כלה
ונגרשה ונשקה כיאור
מצרים: והיה
ביום ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום
אור: והפכתי חגיכם לאבל

וכל שיריכם לקינה והעליתי
על כל מתנים שק ועל
כל ראש קרחה ושמתיה
כאבל יחיד ואחריתה
כיום מר: הנה
ימים באים נאם אדני יהוה
והשלחתי רעב בארץ
לא רעב ללחם ולא צמא
למים כי אם לשמע את
דברי יהוה: ונעו מים עד
ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר
יהוה ולא ימצאו: ביום
ההוא תתעלפנה הבתולת
היפות והבחורים בצמא
הנשבעים באשמת
שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע
ונפלו ולא יקומו עוד:
ט ראיתי את אדני
נצב על המזבח ויאמר
הך הכפתור וירעשו הספים
ובצעם בראש כלם
ואחריתם בחרב אהרג
לא ינוס להם נס ולא
ימלט להם פליט: אם
יחתרו בשאול משם ידי
תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם: ואם יחבאו
בראש הכרמל משם

אחפש ולקחתים ואם
יסתרו מנגד עיני בקרקע
הים משם אצוה את הנחש
ונשכם: ואם ילכו בשבי
לפני איביהם משם אצוה
את החרב והרגתם ושמתי
עיני עליהם לרעה ולא
לטובה: ואדני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמוג ואבלו
כל יושבי בה ועלתה כיאור
כלה ושקעה כיאור
מצרים: הבונה בשמים
מעלותו ואגדתו על ארץ
יסדה הקרא למי הים
וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו:
הלוא כבני כשיים אתם
לי בני ישראל נאם יהוה
הלוא את ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתיים
מכפתור וארם מקיר: הנה
עיני אדני יהוה בממלכה
החטאה והשמדתי אתה
מעל פני האדמה אפס
כי לא השמיד אשמיד
את בית יעקב נאם יהוה:
כי הנה אנכי מצוה והנעותי
בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא
יפול צרור ארץ: בחרב

INDEX

ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תגיש ותקדים
בעדנו הרעה׃ ביום ההוא
אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו
אקים ובניתיה כימי עולם׃
למען יירשו את שארית
אדום וכל הגוים אשר
נקרא שמי עליהם נאם
יהוה עשה זאת׃
הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקצר ודרך
ענבים במשך הזרע
[illegible] והטיפו
ההרים עסיס וכל הגבעות
תתמוגגנה׃ ושבתי את
שבות עמי ישראל ובנו
ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את
יינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם׃ ונטעתים על
אדמתם ולא ינתשו עוד
מעל אדמתם אשר נתתי
להם אמר יהוה אלהיך׃

חזון עבדיה כה אמר
אדני יהוה לאדום שמועה
שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה׃ הנה
קטן נתתיך בגוים בזוי
אתה מאד׃ זדון לבך
השיאך שכני בחגוי סלע
מרום שבתו אמר בלבו
מי יורדני ארץ׃ אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך
נאם יהוה׃ אם גנבים באו
לך אם שודדי לילה איך
נדמיתה הלוא יגנבו דים
אם בצרים באו לך הלוא
ישאירו עוללות׃ איך
נחפשו עשו נבעו מצפוניו
עד הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך
יכלו לך אנשי שלמך
לחמך ישימו מזור תחתיך
אין תבונה בו׃ הלוא ביום
ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדום ותבונה
מהר עשו׃ וחתו גבוריך
תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל׃ מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה
ונכרת לעולם׃ ביום עמדך
מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו שעריו
ועל ירושלם ידו גורל
גם אתה כאחד מהם׃ ואל
תרא ביום אחיך ביום נכרו
ואל תשמח לבני יהודה
ביום אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה׃ אל תבוא בשער
עמי ביום אידם אל תרא
גם אתה ברעתו ביום אידו
ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו׃ ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה׃
כי קרוב יום יהוה על כל
הגוים כאשר עשית יעשה
לך גמלך ישוב בראשך׃
כי כאשר שתיתם על הר
קדשי ישתו כל הגוים
תמיד ושתו ולעו והיו כלוא
היו׃ ובהר ציון תהיה פליטה
והיה קדש וירשו בית
יעקב את מורשיהם׃ והיה
בית יעקב אש ובית יוסף
להבה ובית עשו לקש
ודלקו בהם ואכלום ולא
יהיה שריד לבית עשו
כי יהוה דבר׃ וירשו הנגב
את הר עשו והשפלה את
פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את הגלעד׃ וגלת
החל הזה לבני ישראל

אשר

אשר כנענים עד צרפת
וגלת ירושלם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב׃ ועלו
מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיתה ליהוה
המלוכה׃

Jonah 99-100

ויהי דבר יהוה אל יונה בן
אמתי לאמר׃ קום לך אל
נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי עלתה רעתם
לפני׃ ויקם יונה לברח
תרשישה מלפני יהוה
וירד יפו וימצא אניה
באה תרשיש ויתן שכרה
וירד בה לבוא עמהם
תרשישה מלפני יהוה׃
ויהוה הטיל רוח גדולה
אל הים ויהי סער גדול
בים והאניה חשבה להשבר׃
וייראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו
את הכלים אשר באניה
אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי הספינה
וישכב וירדם׃ ויקרב אליו
רב החבל ויאמר לו מה
לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת
האלהים לנו ולא נאבד׃
ויאמרו איש אל רעהו
לכו ונפילה גורלות ונדעה
בשלמי הרעה הזאת לנו
ויפלו גורלות ויפל הגורל
על יונה׃ ויאמרו אליו
הגידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין תבוא
מה ארצך ואי מזה עם
אתה׃ ויאמר אליהם עברי
אנכי ואת יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר
עשה את הים ואת היבשה׃
וייראו האנשים יראה
גדולה ויאמרו אליו מה
זאת עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם׃ ויאמרו אליו
מה נעשה לך וישתק הים
מעלינו כי הים הולך וסער׃
ויאמר אליהם שאוני
והטילני אל הים וישתק
הים מעליכם כי יודע אני
כי בשלי הסער הגדול
הזה עליכם׃ ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא
יכלו כי הים הולך וסער
עליהם׃ ויקראו אל יהוה
ויאמרו אנה יהוה אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה
ואל תתן עלינו דם נקיא
כי אתה יהוה כאשר חפצת
עשית׃ וישאו את יונה
ויטלהו אל הים ויעמד
הים מזעפו׃ וייראו האנשים
יראה גדולה את יהוה
ויזבחו זבח ליהוה וידרו
נדרים׃ וימן יהוה דג גדול
לבלע את יונה ויהי יונה
במעי הדג שלשה ימים
ושלשה לילות׃ ויתפלל
יונה אל יהוה אלהיו ממעי
הדגה׃ ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מבטן
שאול שועתי שמעת
קולי׃ ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי
עברו׃ ואני אמרתי נגרשתי
מנגד עיניך אך אוסיף
להביט אל היכל קדשך׃
אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי׃
לקצבי הרים ירדתי הארץ
בריחה בעדי לעולם ותעל
משחת חיי יהוה אלהי׃
בהתעטף עלי נפשי את
יהוה זכרתי ותבוא אליך

INDEX

תפלתי אל היכל קדשך
משמרים הבלי שוא
חסדם יעזבו: ואני בקול
תודה אזבחה לך אשר
נדרתי אשלמה ישועתה
ליהוה: ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה:
ג ויהי דבר יהוה
אל יונה שנית לאמר: קום
לך אל נינוה העיר הגדולה
וקרא אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך:
ויקם יונה וילך אל נינוה
כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר גדולה לאלהים מהלך
שלשת ימים: ויחל יונה
לבוא בעיר מהלך יום אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים
יום ונינוה נהפכת: ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדולם
ועד קטנם: ויגע הדבר אל
מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר:
ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר
האדם והבהמה הבקר
והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו:

ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל
אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ומן
החמס אשר בכפיהם: מי
יודע ישוב ונחם האלהים
ושב מחרון אפו ולא
נאבד: וירא האלהים את
מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים
על הרעה אשר דבר
לעשות להם ולא עשה:
ד וירע אל יונה רעה גדולה
ויחר לו: ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה הלוא
זה דברי עד היותי על
אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי
כי אתה אל חנון ורחום
ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה: ועתה יהוה קח
נא את נפשי ממני כי טוב
מותי מחיי:
ויאמר יהוה ההיטב
חרה לך: ויצא יונה מן העיר
וישב מקדם לעיר ויעש
לו שם סכה וישב תחתיה
בצל עד אשר יראה מה
יהיה בעיר: וימן יהוה
אלהים קיקיון ויעל מעל

ליונה להיות צל על ראשו
להציל לו מרעתו וישמח
יונה על הקיקיון שמחה
גדולה: וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת
ותך את הקיקיון וייבש:
ויהי כזרח השמש וימן
אלהים רוח קדים חרישית
ותך השמש על ראש
יונה ויתעלף וישאל את
נפשו למות ויאמר טוב
מותי מחיי: ויאמר אלהים
אל יונה ההיטב חרה לך
על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות: ויאמר
יהוה אתה חסת על הקיקיון
אשר לא עמלת בו ולא
גדלתו שבן לילה היה ובן
לילה אבד: ואני לא אחוס
על נינוה העיר הגדולה
אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר
לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה:

Micah 100-102

א דבר יהוה אשר היה אל
מיכה המרשתי בימי יותם
אחז יחזקיה מלכי יהודה

אשר חזה על שמרון
וירושלם: שמעו עמים
כלם הקשיבי ארץ ומלאה
ויהי אדני יהוה בכם לעד
אדני מהיכל קדשו: כי
הנה יהוה יצא ממקומו
וירד ודרך על במותי ארץ:
ונמסו ההרים תחתיו
והעמקים יתבקעו כדונג
מפני האש כמים מגרים
במורד: בפשע יעקב כל
זאת ובחטאות בית ישראל
מי פשע יעקב הלוא שמרון
ומי במות יהודה הלוא
ירושלם: ושמתי שמרון
לעי השדה למטעי כרם
והגרתי לגי אבניה ויסדיה
אגלה: וכל פסיליה יכתו
וכל אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד
אתנן זונה ישובו: על זאת
אספדה ואילילה אילכה
שילל וערום אעשה
מספד כתנים ואבל כבנות
יענה: כי אנושה מכותיה
כי באה עד יהודה נגע
עד שער עמי עד ירושלם:
בגת אל תגידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשי

עברי לכם יושבת שפיר
עריה בשת לא יצאה
יושבת צאנן מספד בית
האצל יקח מכם עמדתו:
כי חלה לטוב יושבת מרות
כי ירד רע מאת יהוה לשער
ירושלם: רתם המרכבה
לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת
ציון כי בך נמצאו פשעי
ישראל: לכן תתני שלוחים
על מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל:
עד היורש אבי לך יושבת
מרשה עד עדלם יבוא
כבוד ישראל: קרחי וגזי
על בני תענוגיך הרחבי
קרחתך כנשר כי גלו ממך:
ב הוי חשבי און
ופעלי רע על משכבותם
באור הבקר יעשוה כי יש
לאל ידם: וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו ואיש ונחלתו:
לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא תמישו
משם צוארתיכם ולא
תלכו רומה כי עת רעה
היא: ביום ההוא ישא

עליכם משל ונהה נהי
נהיה אמר שדוד נשדנו
חלק עמי ימיר איך ימיש
לי לשובב שדינו יחלק:
לכן לא יהיה לך משליך
חבל בגורל בקהל יהוה:
אל תטפו יטיפון לא יטפו
לאלה לא יסג כלמות:
האמור בית יעקב הקצר
רוח יהוה אם אלה מעלליו
הלוא דברי ייטיבו עם
הישר הולך: ואתמול עמי
לאויב יקומם ממול שלמה
אדר תפשטון מעברים
בטח שובי מלחמה: נשי
עמי תגרשון מבית תענגיה
מעל עלליה תקחו הדרי
לעולם: קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור טמאה
תחבל וחבל נמרץ: לו
איש הלך רוח ושקר
כזב אטף לך ליין ולשכר
והיה מטיף העם הזה:
אסף אאסף יעקב כלך
קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו
כצאן בצרה כעדר בתוך
הדברו תהימנה מאדם:
עלה הפרץ לפניהם פרצו
ויעברו שער ויצאו בו

ויעבר מלכם לפניהם ויהוה
בראשם: ואמר
שמעו נא ראשי יעקב
וקציני בית ישראל הלוא
לכם לדעת את המשפט:
שנאי טוב ואהבי רעה
גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם:
ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמתיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר
וכבשר בתוך קלחת: אז
יזעקו אל יהוה ולא יענה
אותם ויסתר פניו מהם
בעת ההיא כאשר הרעו
מעלליהם: כה
אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים
בשניהם וקראו שלום
ואשר לא יתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה: לכן
לילה לכם מחזון וחשכה
לכם מקסם ובאה השמש
על הנביאים וקדר עליהם
היום: ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועטו על שפם
כלם כי אין מענה אלהים:
ואולם אנכי מלאתי כח
את רוח יהוה ומשפט

וגבורה להגיד ליעקב
פשעו ולישראל חטאתו:
שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב וקציני
בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה
יעקשו: בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה: ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה
במחיר יורו ונביאיה בכסף
יקסמו ועל יהוה ישענו
לאמר הלוא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה: לכן
בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה והר
הבית לבמות יער:
והיה באחרית
הימים יהיה הר בית יהוה
נכון בראש ההרים ונשא
הוא מגבעות ונהרו עליו
עמים: והלכו גוים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר
יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם:
ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים
עד רחוק וכתתו חרבתיהם
לאתים וחניתתיהם למזמרות

לא ישאו גוי אל גוי חרב
ולא ילמדון עוד מלחמה:
וישבו איש תחת גפנו ותחת
תאנתו ואין מחריד כי פי
יהוה צבאות דבר: כי כל
העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד:
ביום ההוא נאם
יהוה אספה הצלעה
והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי: ושמתי את הצלעה
לשארית והנהלאה לגוי
עצום ומלך יהוה עליהם
בהר ציון מעתה ועד
עולם:
ואתה מגדל עדר עפל
בת ציון עדיך תאתה
ובאה הממשלה הראשנה
ממלכת לבת ירושלם:
עתה למה תריעי רע המלך
אין בך אם יועצך אבד
כי החזיקך חיל כיולדה:
חולי וגחי בת ציון כיולדה
כי עתה תצאי מקריה
ושכנת בשדה ובאת עד
בבל שם תנצלי שם יגאלך
יהוה מכף איביך: ועתה
נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז בציון

עיננו: והמה לא ידעו
מחשבות יהוה ולא הבינו
עצתו כי קבצם כעמיר
גרנה: קומי ודושי בת ציון
כי קרנך אשים ברזל
ופרסתיך אשים נחושה
והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם
וחילם לאדון כל הארץ:
עתה תתגדדי בת גדוד
מצור שם עלינו בשבט
יכו על הלחי את שפט
ישראל: ואתה
בית לחם אפרתה צעיר
להיות באלפי יהודה ממך
לי יצא להיות מושל
בישראל ומוצאתיו מקדם
מימי עולם: לכן יתנם עד
עת יולדה ילדה ויתר אחיו
ישובון על בני ישראל:
ועמד ורעה בעז יהוה בגאון
שם יהוה אלהיו וישבו כי
עתה יגדל עד אפסי ארץ:
והיה זה שלום אשור כי
יבוא בארצנו וכי ידרך
בארמנתינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה
נסיכי אדם: ורעו את
ארץ אשור בחרב ואת
ארץ נמרד בפתחיה והציל

מאשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בגבולנו:
והיה שארית
יעקב בקרב עמים רבים
כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני
אדם: והיה
שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כאריה
בבהמות יער ככפיר בעדרי
צאן אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל: תרם
ידך על צריך וכל איביך
יכרתו: והיה ביום ההוא
נאם יהוה והכרתי סוסיך
מקרבך והאבדתי מרכבתיך
והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך:
והכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך:
והכרתי פסיליך ומצבותיך
מקרבך ולא תשתחוה
עוד למעשה ידיך:
ונתשתי אשיריך מקרבך
והשמדתי עריך: ועשיתי
באף ובחמה נקם את
הגוים אשר לא שמעו:
שמעו נא את
אשר יהוה אמר קום ריב

את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך: שמעו
הרים את ריב יהוה
והאתנים מסדי ארץ
כי ריב ליהוה עם עמו ועם
ישראל יתוכח: עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך
ענה בי: כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים
פדיתיך ואשלח לפניך
את משה אהרן ומרים:
עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו
בלעם בן בעור מן השטים
עד הגלגל למען דעת
צדקות יהוה: במה אקדם
יהוה אכף לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים
בני שנה: הירצה יהוה
באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בכורי
פשעי פרי בטני חטאת
נפשי: הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש ממך
כי אם עשות משפט
ואהבת חסד והצנע לכת
עם אלהיך: קול
יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה
ומי יעדה: עוד האש בית

INDEX

רשע אצרות רשע
ואיפת רזון זעומה׃ האזכה
במאזני רשע ובכיס אבני
מרמה׃ אשר עשיריה
מלאו חמס וישביה דברו
שקר ולשונם רמיה בפיהם׃
וגם אני החליתי הכותך
השמם על חטאתך׃
אתה תאכל ולא תשבע
וישחך בקרבך ותסג
ולא תפליט ואשר תפלט
לחרב אתן׃ אתה תזרע
ולא תקצור אתה תדרך
זית ולא תסוך שמן
ותירוש ולא תשתה יין׃
וישתמר חקות עמרי וכל
מעשה בית אחאב ותלכו
במועצותם למען תתי
אתך לשמה וישביה
לשרקה וחרפת עמי
תשאו׃
אללי לי כי הייתי כאספי
קיץ כעללת בציר אין
אשכול לאכול בכורה
אותה נפשי׃ אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם
אין כלם לדמים יארבו
איש את אחיהו יצודו
חרם׃ על הרע כפים להיטיב
השר שאל והשפט

בשלום והגדול דבר הות
נפשו הוא ויעבתוה׃ טובם
כחדק ישר ממסוכה יום
מצפיך פקדתך באה עתה
תהיה מבוכתם׃ אל תאמינו
ברע אל תבטחו באלוף
משכבת חיקך שמור
פתחי פיך׃ כי בן מנבל אב
בת קמה באמה כלה
בחמתה איבי איש אנשי
ביתו׃ ואני ביהוה אצפה
אוחילה לאלהי ישעי
ישמעני אלהי׃ אל תשמחי
איבתי לי כי נפלתי קמתי
כי אשב בחשך יהוה אור
לי׃ זעף יהוה אשא כי
חטאתי לו עד אשר יריב
ריבי ועשה משפטי
יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ ותרא איבתי
ותכסה בושה האמרה
אלי איו יהוה אלהיך עיני
תראינה בה עתה תהיה
למרמס כטיט חוצות׃
יום לבנות גדריך יום ההוא
ירחק חק׃ יום הוא ועדיך
יבוא למני אשור וערי
מצור ולמני מצור ועד
נהר וים מים והר ההר׃
והיתה הארץ לשממה

על ישביה מפרי מעלליהם׃
רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד
יער בתוך כרמל ירעו בשן
וגלעד כימי עולם׃ כימי
צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם ישימו
יד על פה אזניהם תחרשנה׃
ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו ממסגרתיהם
אל יהוה אלהינו יפחדו
ויראו ממך׃ מי אל כמוך
נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי חפץ חסד
הוא׃ ישוב ירחמנו יכבש
עונתינו ותשליך במצלות
ים כל חטאותם׃ תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃

Nahum 102-103

משא נינוה ספר חזון נחום
האלקשי׃ אל קנוא ונקם
יהוה נקם יהוה ובעל חמה
נקם יהוה לצריו ונוטר
הוא לאיביו׃ יהוה ארך

אפים וגדול כח ונקה לא
ינקה יהוה בסופה ובשערה
דרכו וענן אבק רגליו׃ גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות
החריב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל׃ הרים
רעשו ממנו והגבעות
התמוגגו ותשא הארץ מפניו
ותבל וכל יושבי בה׃ לפני
זעמו מי יעמוד ומי יקום
בחרון אפו חמתו נתכה
כאש והצרים נתצו ממנו׃
טוב יהוה למעוז ביום צרה
וידע חסי בו׃ ובשטף עבר
כלה יעשה מקומה ואיביו
ירדף חשך׃ מה תחשבון
אל יהוה כלה הוא עשה
לא תקום פעמים צרה׃
כי עד סירים סבכים וכסבאם
סבואים אכלו כקש יבש
מלא׃ ממך יצא חשב על
יהוה רעה יעץ בליעל׃

כה אמר יהוה אם שלמים
וכן רבים וכן נגזו ועבר
ועניתך לא אענך עוד׃
ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנתק׃ וצוה עליך
יהוה לא יזרע משמך עוד
מבית אלהיך אכרית פסל

ומסכה אשים קברך כי
קלות׃
ב הנה על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום חגי יהודה
חגיך שלמי נדריך כי לא
יוסיף עוד לעבור בך בליעל
כלה נכרת׃ עלה מפיץ על
פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ
כח מאד׃ כי שב יהוה את
גאון יעקב כגאון ישראל
כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו׃ מגן גבריהו מאדם
אנשי חיל מתלעים באש
פלדות הרכב ביום הכינו
והברשים הרעלו׃ בחוצות
יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידם
כברקים ירוצצו׃ יזכר
אדיריו יכשלו בהלוכתם
ימהרו חומתה והכן הסכך׃
שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות
כקול יונים מתפפת על
לבבהן׃ ונינוה כברכת מים
מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה׃ בזו כסף
בזו זהב ואין קצה לתכונה
כבד מכל כלי חמדה׃ בוקה

ומבוקה ומבלקה ולב
נמס ופק ברכים וחלחלה
בכל מתנים ופני כלם קבצו
פארור׃ איה מעון אריות
ומרעה הוא לכפרים אשר
הלך אריה לביא שם גור
אריה ואין מחריד׃ אריה
טרף בדי גרותיו ומחנק
ללבאתיו וימלא טרף
חריו ומענתיו טרפה׃ הנני
אליך נאם יהוה צבאות
והבערתי בעשן רכבה
וכפיריך תאכל חרב
והכרתי מארץ טרפך
ולא ישמע עוד קול
ג מלאככה׃ הוי
עיר דמים כלה כחש פרק
מלאה לא ימיש טרף׃
קול שוט וקול רעש
אופן וסוס דהר ומרכבה
מרקדה׃ פרש מעלה
ולהב חרב וברק חנית ורב
חלל וכבד פגר ואין קצה
לגויה יכשלו בגויתם׃ מרב
זנוני זונה טובת חן בעלת
כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃
הנני אליך נאם יהוה צבאות
וגליתי שוליך על פניך
והראיתי גוים מערך

וממלכות קלונך והשלכתי
עליך שקצים ונבלתיך
ושמתיך כראי והיה כל
ראיך ידד ממך ואמר
שדדה נינוה מי ינוד לה
מאין אבקש מנחמים
לך התיטבי מנא אמון
הישבה ביארים מים
סביב לה אשר חיל ים
מים חומתה כוש עצמה
ומצרים ואין קצה פוט
ולובים היו בעזרתך גם
היא לגלה הלכה בשבי
גם עלליה ירטשו בראש
כל חוצות ועל נכבדיה
ידו גורל וכל גדוליה
רתקו בזקים גם את תשכרי
תהי נעלמה גם את תבקשי
מעוז מאויב כל מבצריך
תאנים עם בכורים אם
ינועו ונפלו על פי אוכל
הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתוח נפתחו
שערי ארצך אכלה אש
בריחיך מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי
בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך
כילק התכבר כילק

התכבדי כארבה הרבית
רכליך מכוכבי השמים
ילק פשט ויעף מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב
גובי החונים בגדרות ביום
קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו אים
נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו
עמך על ההרים ואין
מקבץ אין כהה לשברך
נחלה מכתך כל שמעי
שמעך תקעו כף עליך
כי על מי לא עברה
רעתך תמיד

המשא אשר חזה חבקוק
הנביא עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע
אזעק אליך חמס ולא
תושיע למה תראני און
ועמל תביט ושד וחמס
לנגדי ויהי ריב ומדון ישא
על כן תפוג תורה ולא
יצא לנצח משפט כי
רשע מכתיר את הצדיק
על כן יצא משפט מעקל
ראו בגוים והביטו והתמהו

תמהו כי פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יספר כי
הנני מקים את הכשדים
הגוי המר והנמהר ההולך
למרחבי ארץ לרשת
משכנות לא לו איום
ונורא הוא ממנו משפטו
ושאתו יצא וקלו מנמרים
סוסיו וחדו מזאבי ערב
ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר
חש לאכול כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם קדימה
ויאסף כחול שבי והוא
במלכים יתקלס ורזנים
משחק לו הוא לכל
מבצר ישחק ויצבר עפר
וילכדה אז חלף רוח
ויעבר ואשם זו כחו לאלהו
הלא אתה מקדם יהוה
אלהי קדשי לא נמות
יהוה למשפט שמתו
וצור להוכיח יסדתו טהור
עינים מראות רע והביט
אל עמל לא תוכל למה
תביט בוגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו
ותעשה אדם כדגי הים
כרמש לא משל בו כלו
בחכה העלה יגרהו בחרמו

ויאספהו במכמרתו על
כן ישמח ויגיל על כן
יזבח לחרמו ויקטר
למכמרתו כי בהמה שמן
חלקו ומאכלו בראה
העל כן יריק חרמו ותמיד
להרג גוים לא יחמול
על משמרתי ב
אעמדה ואתיצבה על
מצור ואצפה לראות מה
ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי ויענני יהוה ויאמר
כתב חזון ובאר על הלחות
למען ירוץ קורא בו כי
עוד חזון למועד ויפח
לקץ ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בא יבא לא
יאחר הנה עפלה לא
ישרה נפשו בו וצדיק
באמונתו יחיה ואף כי
היין בוגד גבר יהיר ולא
ינוה אשר הרחיב כשאול
נפשו והוא כמות ולא
ישבע ויאסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל
העמים הלא אלה כלם
עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי
המרבה לא לו עד מתי
ומכביד עליו עבטיט

הלוא פתע יקומו נשכיך
ויקצו מזעזעיך והיית
למשסות למו כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך
כל יתר עמים מדמי אדם
וחמס ארץ קריה וכל
יושבי בה הוי
בצע בצע רע לביתו לשום
במרום קנו להנצל מכף
רע יעצת בשת לביתך
קצות עמים רבים וחוטא
נפשך כי אבן מקיר
תזעק וכפיס מעץ יעננה
הוי בנה עיר
בדמים וכונן קריה בעולה
הלוא הנה מאת יהוה
צבאות וייגעו עמים בדי
אש ולאמים בדי ריק
יעפו כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה
כמים יכסו על ים
הוי משקה רעהו
מספח חמתך ואף שכר
למען הביט על מעוריהם
שבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסוב
עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך כי
חמס לבנון יכסך ושד
בהמות יחיתן מדמי אדם

וחמס ארץ קריה וכל
ישבי בה מה
הועיל פסל כי פסלו יצרו
מסכה ומורה שקר כי
בטח יצר יצרו עליו
לעשות אלילים אלמים
הוי אמר לעץ
הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש
זהב וכסף וכל רוח אין
בקרבו ויהוה בהיכל
קדשו הס מפניו כל הארץ
ג תפלה לחבקוק
הנביא על שגינות יהוה
שמעתי שמעך יראתי
יהוה פעלך בקרב שנים
חייהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור אלוה
מתימן יבוא וקדוש מהר
פארן סלה כסה שמים
הודו ותהלתו מלאה הארץ
ונגה כאור תהיה קרנים
מידו לו ושם חביון עזה
לפניו ילך דבר ויצא רשף
לרגליו עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות עולם
הליכות עולם לו תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון
יריעות ארץ מדין

הבנהרים חרה יהוה אם
בנהרים אפך אם בים
עברתך כי תרכב על סוסיך
מרכבתיך ישועה: עריה
תעור קשתך שבעות
מטות אמר סלה נהרות
תבקע ארץ: ראוך יחילו
הרים זרם מים עבר נתן
תהום קולו רום ידיהו נשא:
שמש ירח עמד זבלה
לאור חציך יהלכו לנגה
ברק חניתך: בזעם תצעד
ארץ באף תדוש גוים:
יצאת לישע עמך לישע
את משיחך מחצת ראש
מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה: נקבת
במטיו ראש פרזו יסערו
להפיצני עליצתם כמו
לאכל עני במסתר: דרכת
בים סוסיך חמר מים רבים:
שמעתי ותרגז בטני לקול
צללו שפתי יבוא רקב
בעצמי ותחתי ארגז אשר
אנוח ליום צרה לעלות
לעם יגודנו: כי תאנה לא
תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושדמות
לא עשה אכל גזר ממכלה
צאן ואין בקר ברפתים:

ואני ביהוה אעלוזה
אגילה באלהי ישעי:
יהוה אדני חילי וישם
רגלי כאילות ועל במותי
ידרכני למנצח בנגינותי:

Zephaniah 104-105

דבר יהוה אשר היה אל
צפניה בן כושי בן גדליה
בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה: אסף אסף כל
מעל פני האדמה נאם
יהוה: אסף אדם ובהמה
אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את
הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמה
נאם יהוה: ונטיתי ידי
על יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן
המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים: ואת המשתחוים
על הגגות לצבא השמים
ואת המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במלכם:
ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את

יהוה ולא דרשהו: הס
מפני אדני יהוה כי קרוב
יום יהוה כי הכין יהוה
זבח הקדיש קראיו:
והיה ביום זבח
יהוה ופקדתי על השרים
ועל בני המלך ועל כל
הלבשים מלבוש נכרי:
ופקדתי על כל הדולג
על המפתן ביום ההוא
הממלאים בית אדניהם
חמס ומרמה:
והיה ביום ההוא נאם יהוה קול
צעקה משער הדגים ויללה
מן המשנה ושבר גדול
מהגבעות: הילילו ישבי
המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטילי כסף:
והיה בעת ההיא אחפש
את ירושלם בנרות ופקדתי
על האנשים הקפאים
על שמריהם האמרים
בלבבם לא ייטיב יהוה
ולא ירע: והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישתו את יינם:
קרוב יום יהוה הגדול
קרוב ומהר מאד קול יום
יהוה מר צרח שם גבור:

יום עברה היום ההוא יום
צרה ומצוקה יום שאה
ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל: יום שופר
ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבהות: והצרתי
לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם
כעפר ולחמם כגללים:
גם כספם גם זהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה
ובאש קנאתו תאכל כל
הארץ כי כלה אך נבהלה
יעשה את כל ישבי הארץ:
התקוששו וקושו
הגוי לא נכסף: בטרם לדת
חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף
יהוה בטרם לא יבוא
עליכם יום אף יהוה:
בקשו את יהוה כל ענוי
הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו
ענוה אולי תסתרו ביום
אף יהוה: כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה
ועקרון תעקר:
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה עליכם

כנען ארץ פלשתים
והאבדתיך מאין יושב:
והיתה חבל הים נות כרת
רעים וגדרות צאן: והיה
חבל לשארית בית יהודה
עליהם ירעון בבתי אשקלון
בערב ירבצון כי יפקדם
יהוה אלהיהם ושב
שבותם: שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם: לכן
חי אני נאם יהוה צבאות
אלהי ישראל כי מואב
כסדם תהיה ובני עמון
כעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה עד
עולם שארית עמי יבזום
ויתר גויי ינחלום: זאת להם
תחת גאונם כי חרפו ויגדלו
על עם יהוה צבאות: נורא
יהוה עליהם כי רזה את
כל אלהי הארץ וישתחוו
לו איש ממקומו כל איי
הגוים: גם אתם כושים
חללי חרבי המה: ויט ידו
על צפון ויאבד את אשור
וישם את נינוה לשממה
ציה כמדבר: ורבצו בתוכה
עדרים כל חיתו גוי גם קאת

גם קפד בכפתריה ילינו
קול ישורר בחלון חרב
בסף כי ארזה ערה: זאת
העיר העליזה היושבת
לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד איך היתה
לשמה מרבץ לחיה כל
עובר עליה ישרק יניע
ידו: הוי מראה
ונגאלה העיר היונה: לא
שמעה בקול לא לקחה
מוסר ביהוה לא בטחה
אל אלהיה לא קרבה:
שריה בקרבה אריות
שאגים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר:
נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו קדש
חמסו תורה: יהוה צדיק
בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו
יתן לאור לא נעדר ולא
יודע עול בשת: הכרתי
גוים נשמו פנותם החרבתי
חוצתם מבלי עובר נצדו
עריהם מבלי איש מאין
יושב: אמרתי אך תיראי
אותי תקחי מוסר ולא
יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן השכימו

השחיתו כל עלילותם
לכן חכו לי נאם יהוה ליום
קומי לעד כי משפטי
לאסף גוים לקבצי ממלכות
לשפך עליהם זעמי כל
חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ: כי אז
אהפך אל עמים שפה
ברורה לקרא כלם בשם
יהוה לעבדו שכם אחד:
מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי:
ביום ההוא לא תבושי
מכל עלילתיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר
מקרבך עליזי גאותך
ולא תוספי לגבהה עוד
בהר קדשי: והשארתי
בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה: שארית
ישראל לא יעשו עולה
ולא ידברו כזב ולא
ימצא בפיהם לשון
תרמית כי המה ירעו
ורבצו ואין מחריד:
רני בת ציון הריעו
ישראל שמחי ועלזי
בכל לב בת ירושלם:
הסיר יהוה משפטיך
פנה איבך מלך ישראל

יהוה בקרבך לא תיראי
רע עוד: ביום ההוא יאמר
לירושלם אל תיראי ציון
אל ירפו ידיך: יהוה אלהיך
בקרבך גבור יושיע ישיש
עליך בשמחה יחריש
באהבתו יגיל עליך ברנה:
נוגי ממועד אספתי ממך
היו משאת עליה חרפה:
הנני עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתי
את הצלעה והנדחה
אקבץ ושמתים לתהלה
ולשם בכל הארץ בשתם:
בעת ההוא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי
אתן אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי
את שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה:

בשנת שתים לדריוש
המלך בחדש הששי
ביום אחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי הנביא
אל זרבבל בן שאלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול

לאמר: כה אמר יהוה
צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עת בא עת בית
יהוה להבנות:
ויהי דבר יהוה ביד
חגי הנביא לאמר: העת
לכם אתם לשבת בבתיכם
ספונים והבית הזה חרב:
ועתה כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם
על דרכיכם: זרעתם הרבה
והבא מעט אכול ואין
לשבעה שתו ואין לשכרה
לבוש ואין לחם לו והמשתכר
משתכר אל צרור נקוב:
כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם
על דרכיכם: עלו ההר
והבאתם עץ ובנו הבית
וארצה בו ואכבד אמר
יהוה: פנה אל הרבה והנה
למעט והבאתם הבית
ונפחתי בו יען מה נאם
יהוה צבאות יען ביתי
אשר הוא חרב ואתם
רצים איש לביתו: על
כן עליכם כלאו שמים
מטל והארץ כלאה יבולה:
ואקרא חרב על הארץ
ועל ההרים ועל הדגן ועל

התירוש ועל היצהר ועל
אשר תוציא האדמה ועל
האדם ועל הבהמה ועל
כל יגיע כפים:
וישמע זרבבל בן
שאלתיאל ויהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יהוה
אלהיהם ועל דברי חגי
הנביא כאשר שלחו יהוה
אלהיהם וייראו העם מפני
יהוה:
ויאמר חגי מלאך יהוה
במלאכות יהוה לעם לאמר
אני אתכם נאם יהוה: ויער
יהוה את רוח זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה ואת
רוח יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח כל
שארית העם ויבאו ויעשו
מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם: ביום
עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים לדריוש
המלך: בשביעי בעשרים
ואחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא לאמר:
אמר נא אל זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה ואל
יהושע בן יהוצדק הכהן

הגדול ואל שארית העם
לאמר: מי בכם הנשאר
אשר ראה את הבית הזה
בכבודו הראשון ומה אתם
ראים אתו עתה הלוא כמהו
כאין בעיניכם: ועתה חזק
זרבבל נאם יהוה וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וחזק כל עם הארץ
נאם יהוה ועשו כי אני
אתכם נאם יהוה צבאות:
את הדבר אשר כרתי אתכם
בצאתכם ממצרים ורוחי
עמדת בתוככם אל תיראו:

כי כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ואני
מרעיש את השמים ואת
הארץ ואת הים ואת החרבה:
והרעשתי את כל הגוים
ובאו חמדת כל הגוים
ומלאתי את הבית הזה
כבוד אמר יהוה צבאות:
לי הכסף ולי הזהב נאם
יהוה צבאות: גדול יהיה
כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה
צבאות ובמקום הזה אתן
שלום נאם יהוה צבאות:
בעשרים וארבעה

לתשיעי בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה ביד
חגי הנביא לאמר: כה אמר
יהוה צבאות שאל נא את
הכהנים תורה לאמר: הן
ישא איש בשר קדש
בכנף בגדו ונגע בכנפו אל
הלחם ואל הנזיד ואל היין
ואל שמן ואל כל מאכל
היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא: ויאמר חגי
אם יגע טמא נפש בכל
אלה היטמא ויענו הכהנים
ויאמרו יטמא: ויען חגי
ויאמר כן העם הזה וכן
הגוי הזה לפני נאם יהוה
וכן כל מעשה ידיהם
ואשר יקריבו שם טמא
הוא: ועתה שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה מטרם
שום אבן אל אבן בהיכל
יהוה: מהיותם בא אל
ערמת עשרים והיתה
עשרה בא אל היקב
לחשף חמשים פורה
והיתה עשרים: הכיתי
אתכם בשדפון ובירקון
ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אלי
נאם יהוה: שימו נא לבבכם

מן היום הזה ומעלה מיום
עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל
יהוה שימו לבבכם׃ העוד
הזרע במגורה ועד הגפן
והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה
אברך׃ ויהי
דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחדש
לאמר׃ אמר אל זרבבל
פחת יהודה לאמר אני
מרעיש את השמים ואת
הארץ׃ והפכתי כסא
ממלכות והשמדתי חזק
ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו
סוסים ורכביהם איש
בחרב אחיו׃ ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אקחך
זרבבל בן שאלתיאל
עבדי נאם יהוה ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי נאם
יהוה צבאות׃

בחדש השמיני בשנת
שתים לדריוש היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה
בן עדו הנביא לאמר׃ קצף
יהוה על אבותיכם קצף׃
ואמרת אלהם כה אמר
יהוה צבאות שובו אלי
נאם יהוה צבאות ואשוב
אליכם אמר יהוה צבאות׃
אל תהיו כאבתיכם אשר
קראו אליהם הנביאים
הראשנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות שובו
נא מדרכיכם הרעים
ומעליליכם הרעים ולא
שמעו ולא הקשיבו
אלי נאם יהוה׃ אבותיכם
את עבדי הנביאים הלוא
השיגו אבתיכם וישובו
ויאמרו כאשר זמם יהוה
צבאות לעשות לנו
כדרכינו וכמעללינו כן
עשה אתנו׃
ביום עשרים וארבעה
לעשתי עשר חדש הוא
חדש שבט בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיהו
בן עדוא הנביא לאמר׃
ראיתי הלילה והנה איש
רכב על סוס אדם והוא
עמד בין ההדסים אשר
במצלה ואחריו סוסים
אדמים שרקים ולבנים׃
ואמר מה אלה אדני ויאמר
אלי המלאך הדבר בי אני
אראך מה המה אלה׃
ויען האיש העמד בין
ההדסים ויאמר אלה
אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ׃ ויענו את מלאך
יהוה העמד בין ההדסים
ויאמרו התהלכנו בארץ
והנה כל הארץ ישבת
ושקטת׃ ויען מלאך יהוה
ויאמר יהוה צבאות עד
מתי אתה לא תרחם את
ירושלם ואת ערי יהודה
אשר זעמתה זה שבעים
שנה׃ ויען יהוה את המלאך
הדבר בי דברים טובים
דברים נחמים׃ ויאמר אלי
המלאך הדבר בי קרא
לאמר כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לירושלם
ולציון קנאה גדולה׃
וקצף גדול אני קצף על
הגוים השאננים אשר
אני קצפתי מעט והמה
עזרו לרעה׃ לכן כה אמר
יהוה שבתי לירושלם
ברחמים ביתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקוה
ינטה על ירושלם׃ עוד
קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות עוד תפוצנה ערי
מטוב ונחם יהוה עוד את
ציון ובחר עוד בירושלם׃

ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות׃ ואמר אל
המלאך הדבר בי מה אלה
ויאמר אלי אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם׃
ויראני יהוה ארבעה חרשים׃
ואמר מה אלה באים
לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרו
את יהודה כפי איש לא
נשא ראשו ויבאו אלה
להחריד אתם לידות את
קרנות הגוים הנשאים
קרן אל ארץ יהודה לזרותה׃
ואשא עיני וארא
והנה איש ובידו חבל מדה׃
ואמר אנה אתה הלך
ויאמר אלי למד את
ירושלם לראות כמה
רחבה וכמה ארכה׃ והנה
המלאך הדבר בי יצא
ומלאך אחר יצא לקראתו׃
ויאמר אלו רץ דבר אל
הנער הלז לאמר פרזות
תשב ירושלם מרב אדם
ובהמה בתוכה׃ ואני אהיה
לה נאם יהוה חומת אש
סביב ולכבוד אהיה בתוכה׃

הוי הוי ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע רוחות
השמים פרשתי אתכם
נאם יהוה׃ הוי ציון המלטי
יושבת בת בבל׃
כי כה אמר יהוה
צבאות אחר כבוד שלחני
אל הגוים השללים אתכם
כי הנגע בכם נגע בבבת
עינו׃ כי הנני מניף את ידי
עליהם והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני׃ רני
ושמחי בת ציון כי הנני בא
ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃
ונלוו גוים רבים אל יהוה
ביום ההוא והיו לי לעם
ושכנתי בתוכך וידעת
כי יהוה צבאות שלחני
אליך׃ ונחל יהוה את
יהודה חלקו על אדמת
הקדש ובחר עוד בירושלם׃
הס כל בשר מפני יהוה
כי נעור ממעון קדשו׃
ויראני את יהושע הכהן
הגדול עמד לפני מלאך
יהוה והשטן עמד על
ימינו לשטנו׃ ויאמר יהוה
אל השטן יגער יהוה בך
השטן ויגער יהוה בך
הבחר בירושלם הלוא
זה אוד מצל מאש׃ ויהושע
היה לבש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך׃ ויען
ויאמר אל העמדים לפניו
לאמר הסירו הבגדים
הצאים מעליו ויאמר
אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות׃
ואמר ישימו צניף טהור
על ראשו וישימו הצניף
הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד׃
ויעד מלאך יהוה ביהושע
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי
וגם תשמר את חצרי
ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה׃ שמע
נא יהושע הכהן הגדול
אתה ורעיך הישבים לפניך
כי אנשי מופת המה כי

הנני מביא את עבדי צמח
כי הנה האבן אשר נתתי
לפני יהושע על אבן
אחת שבעה עינים הנני
מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את עון
הארץ ההיא ביום אחד
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש
ד לרעהו אל תחת גפן ואל
תחת תאנה וישב המלאך
הדבר בי ויעירני כאיש
אשר יעור משנתו ויאמר
אלי מה אתה ראה ואמר
ראיתי והנה מנורת זהב
כלה וגלה על ראשה
ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות
לנרות אשר על ראשה
ושנים זיתים עליה אחד
מימין הגלה ואחד על
שמאלה ואען ואמר
אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני ויען
המלאך הדבר בי ויאמר
אלי הלא ידעת מה המה
אלה ואמר לא אדני ויען
ויאמר אלי לאמר זה
דבר יהוה אל זרבבל
לאמר לא בחיל ולא בכח

כי אם ברוחי אמר יהוה
צבאות מי אתה הר הגדול
לפני זרבבל למישר
והוציא את האבן הראשה
תשאות חן חן לה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ידי זרבבל יסדו הבית הזה
וידיו תבצענה וידעת כי
יהוה צבאות שלחני
אליכם כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו את
האבן הבדיל ביד זרבבל
שבעה אלה עיני יהוה
המה משוטטים בכל
הארץ ואען ואמר אליו
מה שני הזיתים האלה
על ימין המנורה ועל שמאלה
ואען שנית ואמר אליו
מה שתי שבלי הזיתים
אשר ביד שני צנתרות
הזהב המריקים מעליהם
הזהב ויאמר אלי לאמר
הלא ידעת מה אלה ואמר
לא אדני ויאמר אלה
שני בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ
ה ואשוב ואשא עיני ואראה
והנה מגלה עפה ויאמר
אלי מה אתה ראה ואמר
אני ראה מגלה עפה ארכה

עשרים באמה ורחבה
עשר באמה ויאמר אלי
זאת האלה היוצאת על
פני כל הארץ כי כל הגנב
מזה כמוה נקה וכל הנשבע
מזה כמוה נקה הוצאתיה
נאם יהוה צבאות ובאה
אל בית הגנב ואל בית
הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלתו
ואת עציו ואת אבניו
ויצא המלאך הדבר בי
ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת
ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר
זאת עינם בכל הארץ
והנה ככר עפרת נשאת
וזאת אשה אחת יושבת
בתוך האיפה ויאמר זאת
הרשעה וישלך אתה
אל תוך האיפה וישלך
את אבן העפרת אל פיה
ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות
ורוח בכנפיהם ולהנה
כנפים ככנפי החסידה
ותשאנה את האיפה בין
הארץ ובין השמים ואמר
אל המלאך הדבר בי אנה

המה מלכות את האיפה
ויאמר אלי לבנות לה בית
בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכנתה
ו ואשב ואשא עיני
ואראה והנה ארבע מרכבות
יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת במרכבה
הראשנה סוסים אדמים
ובמרכבה השנית סוסים
שחרים ובמרכבה השלשית
סוסים לבנים ובמרכבה
הרבעית סוסים ברדים
אמצים ואען ואמר אל
המלאך הדבר בי מה אלה
אדני ויען המלאך ויאמר
אלי אלה ארבע רחות
השמים יוצאות מהתיצב
על אדון כל הארץ אשר
בה הסוסים השחורים
יצאים אל ארץ צפון
והלבנים יצאו אל אחריהם
והברדים יצאו אל ארץ
התימן והאמצים יצאו
ויבקשו ללכת להתהלך
בארץ ויאמר לכו התהלכו
בארץ ותתהלכנה בארץ
ויזעק אתי וידבר אלי
לאמר ראה היוצאים אל
ארץ צפון הניחו את רוחי

בארץ צפון
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר לקוח מאת הגולה
מחלדי ומאת טוביה ומאת
ידעיה ובאת אתה ביום
ההוא ובאת בית יאשיה
בן צפניה אשר באו מבבל
ולקחת כסף וזהב ועשית
עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול ואמרת אליו לאמר
כה אמר יהוה צבאות לאמר
הנה איש צמח שמו ומתחתיו
יצמח ובנה את היכל יהוה
והוא יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה כהן
על כסאו ועצת שלום
תהיה בין שניהם והעטרת
תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה
לזכרון בהיכל יהוה
ורחוקים יבאו ובנו בהיכל
יהוה וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליכם והיה אם
שמוע תשמעון בקול יהוה
ז אלהיכם ויהי
בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוה אל
זכריה בארבעה לחדש

התשעי בכסלו וישלח
בית אל שראצר ורגם
מלך ואנשיו לחלות את
פני יהוה לאמר אל הכהנים
אשר לבית יהוה צבאות
ואל הנביאים לאמר
האבכה בחדש החמישי
הנזר כאשר עשיתי זה
ח כמה שנים ויהי
דבר יהוה צבאות אלי
לאמר אמר אל כל עם הארץ
ואל הכהנים לאמר כי
צמתם וספוד בחמישי
ובשביעי וזה שבעים שנה
הצום צמתני אני
תאכלו וכי תשתו הלא
אתם האכלים ואתם השתים
הלא את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביאים
הראשנים בהיות ירושלם
ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה
ישב ויהי
דבר יהוה אל זכריה לאמר
כה אמר יהוה צבאות
לאמר משפט אמת שפטו
וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו ואלמנה ויתום
גר ועני אל תעשקו ורעת
איש אחיו אל תחשבו

בלבבכם׃ וימאנו להקשיב
ויתנו כתף סררת ואזניהם
הכבידו משמוע׃ ולבם
שמו שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים
אשר שלח יהוה צבאות
ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול
מאת יהוה צבאות׃ ויהי
כאשר קרא ולא שמעו
כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות׃ ואסערם
על כל הגוים אשר לא
ידעום והארץ נשמה
אחריהם מעבר ומשב
וישימו ארץ חמדה
לשמה׃
ויהי דבר יהוה צבאות
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לציון
קנאה גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה׃ כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה
ירושלם עיר האמת והר
יהוה צבאות הר הקדש׃
כה אמר יהוה
צבאות עד ישבו זקנים
וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב

ימים׃ ורחבות העיר ימלאו
ילדים וילדות משחקים
ברחבותיה׃ כה
אמר יהוה צבאות כי
יפלא בעיני שארית העם
הזה בימים ההם גם בעיני
יפלא נאם יהוה צבאות׃
כה אמר יהוה
צבאות הנני מושיע את
עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש׃ והבאתי
אתם ושכנו בתוך ירושלם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת
ובצדקה׃ כה
אמר יהוה צבאות תחזקנה
ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה
מפי הנביאים אשר ביום
יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כי לפני
הימים ההם שכר האדם
לא נהיה ושכר הבהמה
איננה וליוצא ולבא
אין שלום מן הצר ואשלח
את כל האדם איש ברעהו׃
ועתה לא כימים הראשנים
אני לשארית העם הזה
נאם יהוה צבאות׃ כי
זרע השלום הגפן תתן

פריה והארץ תתן את
יבולה והשמים יתנו טלם
והנחלתי את שארית העם
הזה את כל אלה׃ והיה
כאשר הייתם קללה
בגוים בית יהודה ובית
ישראל כן אושיע אתכם
והייתם ברכה אל תיראו
תחזקנה ידיכם׃
כי כה אמר יהוה
צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף
אבתיכם אתי אמר יהוה
צבאות ולא נחמתי׃ כן
שבתי זממתי בימים האלה
להיטיב את ירושלם ואת
בית יהודה אל תיראו׃
אלה הדברים אשר
תעשו דברו אמת איש
את רעהו אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם׃
ואיש את רעת רעהו אל
תחשבו בלבבכם ושבעת
שקר אל תאהבו כי את
כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה׃ ויהי
דבר יהוה צבאות אלי
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות צום הרביעי וצום
החמישי וצום השביעי

וצום העשירי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה
ולמעדים טובים והאמת
והשלום אהבו׃
כה אמר יהוה
צבאות עד אשר יבאו
עמים וישבי ערים רבות׃
והלכו ישבי אחת אל
אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה
ולבקש את יהוה צבאות
אלכה גם אני׃ ובאו עמים
רבים וגוים עצומים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם
ולחלות את פני יהוה׃
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו
עשרה אנשים מכל לשנות
הגוים והחזיקו בכנף איש
יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם׃
משא דבר יהוה בארץ
חדרך ודמשק מנחתו כי
ליהוה עין אדם וכל שבטי
ישראל׃ וגם חמת תגבל
בה צר וצידון כי חכמה
מאד׃ ותבן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר וחרוץ
כטיט חוצות׃ הנה אדני

יורשנה והכה בים חילה
והיא באש תאכל׃ תרא
אשקלון ותירא ועזה ותחיל
מאד ועקרון כי הביש
מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב׃ וישב
ממזר באשדוד והכרתי
גאון פלשתים׃ והסרתי
דמיו מפיו ושקציו מבין
שניו ונשאר גם הוא
לאלהינו והיה כאלף
ביהודה ועקרון כיבוסי׃
וחניתי לביתי מצבה מעבר
ומשב ולא יעבר עליהם
עוד נגש כי עתה ראיתי
בעיני׃ גילי מאד בת ציון
הריעי בת ירושלם הנה
מלכך יבוא לך צדיק
ונושע הוא עני ורכב על
חמור ועל עיר בן אתנות׃
והכרתי רכב מאפרים
וסוס מירושלם ונכרתה
קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים ומשלו מים עד ים
ומנהר עד אפסי ארץ׃ גם
את בדם בריתך שלחתי
אסיריך מבור אין מים בו׃
שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב
לך׃ כי דרכתי לי יהודה

קשת מלאתי אפרים
ועוררתי בניך ציון על בניך
יון ושמתיך כחרב גבור׃
ויהוה עליהם יראה ויצא
כברק חצו ואדני יהוה
בשופר יתקע והלך בסערות
תימן׃ יהוה צבאות יגן עליהם
ואכלו וכבשו אבני קלע
ושתו המו כמו יין ומלאו
כמזרק כזויות מזבח׃
והושיעם יהוה אלהיהם
ביום ההוא כצאן עמו
כי אבני נזר מתנוססות על
אדמתו׃ כי מה טובו ומה
יפיו דגן בחורים ותירוש
ינובב בתולות׃ שאלו מיהוה
מטר בעת מלקוש יהוה
עשה חזיזים ומטר גשם
יתן להם לאיש עשב
בשדה׃ כי התרפים דברו
און והקוסמים חזו שקר
וחלמות השוא ידברו
הבל ינחמון על כן נסעו
כמו צאן יענו כי אין רעה׃
על הרעים חרה
אפי ועל העתודים אפקוד
כי פקד יהוה צבאות את
עדרו את בית יהודה ושם
אותם כסוס הודו במלחמה׃
ממנו פנה ממנו יתד ממנו

קשת מלחמה ממנו יצא
כל נוגש יחדו והיו כגברים
בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והבישו
רכבי סוסים וגברתי את
בית יהודה ואת בית יוסף
אושיע והושבותים כי
רחמתים והיו כאשר לא
זנחתים כי אני יהוה אלהיהם
ואענם והיו כגבור אפרים
ושמח לבם כמו יין ובניהם
יראו ושמחו יגל לבם
ביהוה אשרקה להם
ואקבצם כי פדיתים ורבו
כמו רבו ואזרעם בעמים
ובמרחקים יזכרוני וחיו
את בניהם ושבו והשבותים
מארץ מצרים ומאשור
אקבצם ואל ארץ גלעד
ולבנון אביאם ולא ימצא
להם ועבר בים צרה והכה
בים גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור
וגברתים ביהוה ובשמו
יתהלכו נאם יהוה
יא פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך הילל
ברוש כי נפל ארז אשר
אדרים שדדו הילילו אלוני

בשן כי ירד יער הבצור
קול יללת הרעים כי
שדדה אדרתם קול שאגת
כפירים כי שדד גאון הירדן
כה אמר יהוה אלהי רעה
את צאן ההרגה אשר
קניהן יהרגן ולא יאשמו
ומכריהן יאמר ברוך יהוה
ואעשר ורעיהם לא
יחמול עליהן כי לא אחמול
עוד על ישבי הארץ נאם
יהוה והנה אנכי ממציא
את האדם איש ביד רעהו
וביד מלכו וכתתו את הארץ
ולא אציל מידם וארעה
את צאן ההרגה לכן עניי
הצאן ואקח לי שני מקלות
לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את
הצאן ואכחד את שלשת
הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה
בי ואמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחדת
תכחד והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה
ואקח את מקלי את נעם
ואגדע אתו להפיר את
בריתי אשר כרתי את כל

העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כן עניי הצאן השמרים
אתי כי דבר יהוה הוא ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי שלשים
כסף ויאמר יהוה אלי
השליכהו אל היוצר אדר
היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה
אל היוצר ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר
את האחוה בין יהודה ובין
ישראל
ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי כי הנה
אנכי מקים רעה בארץ
הנכחדות לא יפקד הנער
לא יבקש והנשברת לא
ירפא הנצבה לא יכלכל
ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן יפרק הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין ימינו
כהה תכהה
יב משא דבר יהוה על
ישראל נאם יהוה נטה
שמים ויסד ארץ ויצר רוח

אדם בקרבו הנה אנכי
שם את ירושלם סף רעל
לכל העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור על
ירושלם והיה ביום ההוא
אשים את ירושלם אבן
מעמסה לכל העמים כל
עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי הארץ
ביום ההוא נאם יהוה אכה
כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יהודה
אפקח את עיני וכל סוס
העמים אכה בעורון
ואמרו אלפי יהודה בלבם
אמצה לי ישבי ירושלם
ביהוה צבאות אלהיהם
ביום ההוא אשים את
אלפי יהודה ככיור אש
בעצים וכלפיד אש בעמיר
ואכלו על ימין ועל שמאל
את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד
תחתיה בירושלם והושיע
יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל
תפארת בית דויד ותפארת ישב
ירושלם על יהודה ביום
ההוא יגן יהוה בעד ישב
ירושלם והיה הנכשל בהם

ביום ההוא כדויד ובית
דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם והיה ביום
ההוא אבקש להשמיד
את כל הגוים הבאים על
ירושלם ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו
אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על הבכור
ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדרמון
בבקעת מגדון וספדה
הארץ משפחות משפחות
לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת
בית נתן לבד ונשיהם לבד
משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת
השמעי לבד ונשיהם לבד
כל המשפחות הנשארות
משפחת משפחת לבד
ונשיהם לבד ביום ההוא
יג יהיה מקור נפתח לבית
דויד ולישבי ירושלם
לחטאת ולנדה והיה ביום
ההוא נאם יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו עוד

וגם את הנביאים ואת רוח
הטמאה אעביר מן הארץ
והיה כי ינבא איש עוד
ואמרו אליו אביו ואמו
ילדיו לא תחיה כי שקר
דברת בשם יהוה ודקרהו
אביהו ואמו ילדיו בהנבאו
והיה ביום ההוא יבשו
הנביאים איש מחזינו
בהנבאתו ולא ילבשו
אדרת שער למען כחש
ואמר לא נביא אנכי איש
עבד אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי ואמר אליו
מה המכות האלה בין ידיך
ואמר אשר הכיתי בית
מאהבי
חרב עורי על רעי ועל גבר
עמיתי נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על
הצערים והיה בכל הארץ
נאם יהוה פי שנים בה
יכרתו יגועו והשלשית
יותר בה והבאתי את
השלשית באש וצרפתים
כצרף את הכסף ובחנתים
כבחן את הזהב הוא יקרא
בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא יאמר

יהוה אלהי׃ הנה
יום בא ליהוה וחלק שללך
בקרבך׃ ואספתי את כל
הגוים אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו הבתים
והנשים תשגלנה ויצא
חצי העיר בגולה ויתר
העם לא יכרת מן העיר׃
ויצא יהוה ונלחם בגוים
ההם כיום הלחמו ביום
קרב׃ ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים מחציו
מזרחה וימה גיא גדולה
מאד ומש חצי ההר
צפונה וחציו נגבה׃ ונסתם
גיא הרי כי יגיע גי הרים
אל אצל ונסתם כאשר
נסתם מפני הרעש בימי
עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדשים
עמך׃ והיה
ביום ההוא לא יהיה אור
יקרות יקפאון׃ והיה יום
אחד הוא יודע ליהוה
לא יום ולא לילה והיה
לעת ערב יהיה אור׃ והיה
ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלם חצים אל הים

הקדמוני וחצים אל הים
האחרון בקיץ ובחרף
יהיה׃ והיה יהוה למלך
על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו
אחד׃ יסוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמון נגב
ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן
עד מקום שער הראשון
עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך׃
וישבו בה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם
לבטח׃ וזאת
תהיה המגפה אשר יגף
יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם
המק בשרו והוא עמד
על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק
בפיהם׃ והיה ביום ההוא
תהיה מהומת יהוה רבה
בהם והחזיקו איש יד
רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו׃ וגם יהודה תלחם
בירושלם ואסף חיל כל
הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד׃ וכן
תהיה מגפת הסוס הפרד

הגמל והחמור וכל הבהמה
אשר יהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת׃ והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים
על ירושלם ועלו מדי
שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג
את חג הסכות׃ והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה
הגשם׃ ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה
המגפה אשר יגף יהוה
את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות׃ זאת
תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃
ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה
הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח׃ והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם ובשלו
בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא

משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם
אמר יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב׃ ואת עשו
שנאתי ואשים את הריו
שממה ואת נחלתו לתנות
מדבר׃ כי תאמר אדום
רששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני
אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם
יהוה עד עולם׃ ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול
ישראל׃ בן יכבד אב
ועבד אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים בוזי
שמי ואמרתם במה בזינו
את שמך׃ מגישים על
מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם
שלחן יהוה נבזה הוא׃ וכי

תגשון עור לזבח אין רע
וכי תגישו פסח וחלה אין
רע הקריבהו נא לפחתך
הירצך או הישא פניך
אמר יהוה צבאות׃ ועתה
חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת הישא
מכם פנים אמר יהוה צבאות׃
מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם
אין לי חפץ בכם אמר יהוה
צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם׃ כי ממזרח שמש
ועד מבואו גדול שמי
בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות׃ ואתם
מחללים אותו באמרכם
שלחן יהוה מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו׃ ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם
אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את
המנחה הארצה אותה
מידכם אמר יהוה׃ וארור
נוכל ויש בעדרו זכר ונדר
וזבח משחת ליהוה לאדני
כי מלך גדול אני אמר

יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים׃ ועתה אליכם המצוה
הזאת הכהנים׃ אם לא
תשמעו ואם לא תשימו
על לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם ארותיה
כי אינכם שמים על לב׃
הנני גער לכם את הזרע
וזריתי פרש על פניכם
פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו׃ וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר
יהוה צבאות׃ בריתי היתה
אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וייראני
ומפני שמי נחת הוא׃ תורת
אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום
ובמישור הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה
צבאות הוא׃ ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתם ברית הלוי
אמר יהוה צבאות׃ וגם
אני נתתי אתכם נבזים

ושפלים לכל העם כפי
אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים בתורה
הלוא אב אחד לכלנו
הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבותינו
בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יהוה אשר אהב
ובעל בת אל נכר יכרת
יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה
צבאות וזאת שנית תעשו
כסות דמעה את מזבח
יהוה בכי ואנקה מאין
עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדתה
בה והיא חברתך ואשת
בריתך ולא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ובאשת
נעוריך אל יבגד כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי

ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה
הוגענו באמרכם כל עשה
רע טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה אלהי
המשפט הנני שלח
מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו
האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר יהוה
צבאות ומי מכלכל את
יום בואו ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש מצרף וכברית
מכבסים וישב מצרף
ומטהר כסף וטהר את
בני לוי וזקק אתם כזהב
וככסף והיו ליהוה מגישי
מנחה בצדקה וערבה
ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמוניות וקרבתי
אליכם למשפט והייתי
עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום ומטי

גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם למימי אבותיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשר והתרומה
במארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים הגוי
כלו הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף
בביתי ובחנוני נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם
לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די וגערתי
לכם באכל ולא ישחת
לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות
חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עליך אמרתם

שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
וימלטו אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב
יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש
על בנו העבד אתו ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי
רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף וזרחה
לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק ועסותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה צבאות
זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב
על כל ישראל חקים ומשפטים הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על
אבותם פן אבא והכיתי את הארץ חרם

אדם שת אנוש קינן
מהללאל ירד חנוך
מתושלח למך נח שם
חם ויפת בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר
אשכנז ודיפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים בני חם
כוש ומצרים פוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא
ובני רעמה שבא ודדן
וכוש ילד את נמרוד הוא
החל להיות גבור בארץ
ומצרים ילד את
לודיים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתחים ואת
פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים וכנען ילד
את צידון בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי ואת החוי
ואת הערקי ואת הסיני
ואת הארודי ואת הצמרי
ואת החמתי בני שם
עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד ילד

את שלח ושלח ילד את
עבר ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו
יקטן ויקטן ילד את
אלמודד ואת שלף ואת
חצרמות ואת ירח ואת
הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עיבל ואת
אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד שלח
עבר פלג רעו שרוג נחור
תרח אברם הוא אברהם
בני אברהם יצחק וישמעאל
אלה תלדותם בכור
ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם משמע
ודומה משא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל
ובני קטורה פלגש אברהם
ילדה את זמרן ויקשן
ומדן ומדין וישבק ושוח
ובני יקשן שבא ודדן
ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה
ויולד אברהם את

יצחק בני יצחק עשו
וישראל בני עשו אליפז
רעואל ויעוש ויעלם וקרח
בני אליפז תימן ואומר
צפי וגעתם קנז ותמנע
ועמלק בני רעואל
נחת זרח שמה ומזה
ובני שעיר לוטן ושובל
וצבעון וענה ודישון ואצר
ודישן ובני לוטן חרי והומם
ואחות לוטן תמנע בני
שובל עלין ומנחת ועיבל
שפי ואונם ובני צבעון איה
וענה בני ענה דישון
ובני דישון חמדן ואשבן
ויתרן וכרן בני אצר
בלהן וזעון יעקן בני דישן
עוץ וארן
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה וימת
בלע וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה וימת יובב
וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני וימת חושם וימלך
תחתיו הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה

ממשרקה וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור
וימת בעל חנן וימלך תחתיו
הדד ושם עירו פעי ושם
אשתו מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב וימת הדד ויהיו
אלופי אדום אלוף תמנע
אלוף עליה אלוף יתת
אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר
אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום
אלה בני ישראל
ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבלון דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר
בני יהודה ער ואונן
ושלה שלושה נולד לו
מבת שוע הכנענית ויהי
ער בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימיתהו ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח
כל בני יהודה חמשה
בני פרץ חצרון וחמול
ובני זרח זמרי ואיתן והימן
וכלכל ודרע כלם חמשה
ובני כרמי עכר עוכר

ישראל אשר מעל בחרם
ובני איתן עזריה
ובני חצרון אשר נולד
לו את ירחמאל ואת רם
ואת כלובי ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון נשיא
בני יהודה ונחשון הוליד
את שלמא ושלמא הוליד
את בעז ובעז הוליד את
עובד ועובד הוליד את
ישי ואישי הוליד את
בכרו את אליאב ואבינדב
השני ושמעא השלישי
נתנאל הרביעי רדי החמישי
אצם הששי דויד השביעי
ואחיתיהם צרויה ואביגיל
ובני צרויה אבשי ויואב
ועשהאל שלשה ואביגיל
ילדה את עמשא ואבי
עמשא יתר הישמעאלי
וכלב בן חצרון
הוליד את עזובה אשה
ואת יריעות ואלה בניה
ישר ושובב וארדון ותמת
עזובה ויקח לו כלב את
אפרת ותלד לו את חור
וחור הוליד את אורי ואורי
הוליד את בצלאל
ואחר בא חצרון אל בת

מכיר אבי גלעד והוא
לקחה והוא בן ששים
שנה ותלד לו את שגוב
ושגוב הוליד את יאיר
ויהי לו עשרים ושלוש
ערים בארץ הגלעד
ויקח גשור וארם
את חות יאיר מאתם את
קנת ואת בנתיה ששים
עיר כל אלה בני מכיר
אבי גלעד ואחר מות
חצרון בכלב אפרתה
ואשת חצרון אביה ותלד
לו את אשחור אבי תקוע
ויהיו בני ירחמאל בכור
חצרון הבכור רם ובונה
וארן ואצם אחיה ותהי
אשה אחרת לירחמאל
ושמה עטרה היא אם
אונם
ויהיו בני רם בכור ירחמאל
מעץ וימין ועקר ויהיו
בני אונם שמי וידע ובני
שמי נדב ואבישור ושם
אשת אבישור אביהיל
ותלד לו את אחבן ואת
מוליד ובני נדב סלד
ואפים וימת סלד לא בנים
ובני אפים ישעי ובני ישעי
ששן ובני ששן אחלי ובני

ידע אחי שמי יתר ויתן
וימת יתר לא בנים ובני
יונתן פלת וזזא אלה היו
בני ירחמאל ולא היה
לששן בנים כי אם בנות
ולששן עבד מצרי ושמו
ירחע ויתן ששן את בתו
לירחע עבדו לאשה
ותלד לו את עתי ועתי
הליד את נתן ונתן הוליד
את זבד וזבד הוליד את
אפלל ואפלל הוליד
את עובד ועובד הוליד
את יהוא ויהוא הוליד
את עזריה ועזריה הוליד
את חלץ וחלץ הוליד
את אלעשה ואלעשה
הליד את ססמי וססמי
הליד את שלום ושלום
הליד את יקמיה ויקמיה
הליד את אלישמע
ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו
הוא אבי זיף ובני מרשה
אבי חברון ובני חברון
קרח ותפח ורקם ושמע
ושמע הוליד את רחם
אבי ירקעם ורקם הליד
את שמי ובן שמי מעון
ומעון אבי בית צור

ועיפה פילגש כלב ילדה
את חרן ואת מוצא ואת
גזז וחרן הליד את גזז
ובני יהדי רגם ויותם
וגישן ופלט ועיפה ושעף
פלגש כלב מעכה ילד
שבר ואת תרחנה ותלד
שעף אבי מדמנה את
שוא אבי מכבנה ואבי
גבעא ובת כלב עכסה
אלה היו בני כלב בן חור
בכור אפרתה שובל אבי
קרית יערים שלמא אבי
בית לחם חרף אבי בית
גדר ויהיו בנים לשובל
אבי קרית יערים הראה
חצי המנחות ומשפחות
קרית יערים היתרי והפותי
והשמתי והמשרעי מאלה
יצאו הצרעתי והאשתאלי
בני שלמא בית לחם
ונטופתי עטרות בית יואב
וחצי המנחתי הצרעי
ומשפחות ספרים ישבו
יעבץ תרעתים שמעתים
שוכתים המה הקינים
הבאים מחמת אבי בית
רכב
ואלה היו בני דויד אשר
נולד לו בחברון הבכור

אמנן לאחינעם היזרעאלית
שני דניאל לאביגיל
הכרמלית השלשי לאבשלום
בן מעכה בת תלמי מלך
גשור הרביעי אדניה בן
חגית החמישי שפטיה
לאביטל הששי יתרעם
לעגלה אשתו ששה נולד
לו בחברון וימלך שם
שבע שנים וששה חדשים
ושלשים ושלוש שנה
מלך בירושלם
ואלה נולדו לו בירושלים
שמעא ושובב ונתן ושלמה
ארבעה לבת שוע בת
עמיאל ויבחר ואלישמע
ואליפלט ונגה ונפג ויפיע
ואלישמע ואלידע
ואליפלט תשעה כל
בני דויד מלבד בני פילגשים
ותמר אחותם
ובן שלמה רחבעם אביה
בנו אסא בנו יהושפט
בנו יורם בנו אחזיהו בנו
יואש בנו אמציהו בנו
עזריה בנו יותם בנו אחז
בנו חזקיהו בנו מנשה בנו
אמון בנו יאשיהו בנו ובני
יאשיהו הבכור יוחנן השני
יהויקים השלשי צדקיהו

הרביעי שלום ובני יהויקים
יכניה בנו צדקיה בנו ובני
יכניה אסר שאלתיאל
בנו ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה ובני
פדיה זרבבל ושמעי ובן
זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם וחשבה
ואהל וברכיה וחסדיה
יושב חסד חמש ובן חנניה
פלטיה וישעיה בני רפיה
בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה
ובני שכניה שמעיה ובני
שמעיה חטוש ויגאל
ובריח ונעריה ושפט
ששה ובן נעריה אליועיני
וחזקיהו ועזריקם שלשה
ובני אליועיני הודיוהו
ואלישיב ופליה ועקוב
ויוחנן ודליה וענני שבעה
בני יהודה פרץ
חצרון וכרמי וחור ושובל
וראיה בן שובל הליד את
יחת ויחת הליד את אחומי
ואת להד אלה משפחות
הצרעתי ואלה אבי עיטם
יזרעאל וישמא וידבש
ושם אחותם הצללפוני
ופנואל אבי גדר ועזר אבי

חושה אלה בני חור בכור
אפרתה אבי בית לחם
ולאשחור אבי תקוע היו
שתי נשים חלאה ונערה
ותלד לו נערה את אחזם
ואת חפר ואת תימני ואת
האחשתרי אלה בני נערה
ובני חלאה צרת יצחר
ואתנן וקוץ הוליד את
ענוב ואת הצבבה ומשפחת
אחרחל בן הרום ויהי יעבץ
נכבד מאחיו ואמו קראה
שמו יעבץ לאמר כי
ילדתי בעצב ויקרא יעבץ
לאלהי ישראל לאמר
אם ברך תברכני והרבית
את גבולי והיתה ידך עמי
ועשית מרעה לבלתי
עצבי ויבא אלהים את
אשר שאל
וכלוב אחי שוחה הוליד
את מחיר הוא אבי אשתון
ואשתון הוליד את בית
רפא ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה אנשי
רכה ובני קנז עתניאל
ושריה ובני עתניאל חתת
ומעונתי הוליד את עפרה
ושריה הוליד את יואב
אבי גיא חרשים כי חרשים

היו ובני כלב בן
יפנה עירו אלה ונעם ובני
אלה וקנז ובני יהללאל
זיף וזיפה תיריא ואשראל
ובן עזרה יתר ומרד ועפר
וילון ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי
אשתמע ואשתו היהדיה
ילדה את ירד אבי גדור
ואת חבר אבי שוכו ואת
יקותיאל אבי זנוח ואלה
בני בתיה בת פרעה אשר
לקח מרד
ובני אשת הודיה אחות
נחם אבי קעילה הגרמי
ואשתמע המעכתי ובני
שימון אמנון ורנה בן חנן
ותולון ובני ישעי זוחת
ובן זוחת ובני שלה בן
יהודה ער אבי לכה ולעדה
אבי מרשה ומשפחות
בית עבדת הבץ לבית
אשבע ויוקים ואנשי
כזבא ויואש ושרף אשר
בעלו למואב וישבי
לחם והדברים עתיקים
המה היוצרים וישבי
נטעים וגדרה עם המלך
במלאכתו ישבו שם
בני שמעון נמואל

וימין יריב זרח שאול
שלם בנו מבשם בנו
משמע בנו ובני משמע
חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות שש ולאחיו
אין בנים רבים וכל
משפחתם לא הרבו עד
בני יהודה וישבו בבאר
שבע ומולדה וחצר
שועל ובבלהה ובעצם
ובתולד ובבתואל
ובחרמה ובציקלג ובבית
מרכבות ובחצר סוסים
ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך
דויד וחצריהם עיטם
ועין רמון ותכן ועשן
ערים חמש וכל חצריהם
אשר סביבות הערים
האלה עד בעל זאת
מושבתם והתיחשם להם
ומשובב וימלך ויושה
בן אמציה ויואל ויהוא
בן יושביה בן שריה בן
עשיאל ואליועיני
ויעקבה וישוחיה ועשיה
ועדיאל וישימאל ובניה
וזיזא בן שפעי בן אלון
בן ידיה בן שמרי בן

שמעיה אלה הבאים
בשמות נשיאים במשפחותם
ובית אבותיהם פרצו לרוב
וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה
לצאנם וימצאו מרעה
שמן וטוב והארץ רחבת
ידים ושקטת ושלוה כי
מן חם הישבים שם לפנים
ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו
מלך יהודה ויכו את
אהליהם ואת המעינים
אשר נמצאו שמה
ויחרימם עד היום הזה
וישבו תחתיהם כי מרעה
לצאנם שם ומהם מן בני
שמעון הלכו להר שעיר
אנשים חמש מאות
ופלטיה ונעריה ורפיה
ועזיאל בני ישעי בראשם
ויכו את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
היום הזה ובני
ראובן בכור ישראל כי
הוא הבכור ובחללו יצועי
אביו נתנה בכרתו לבני
יוסף בן ישראל ולא
להתיחש לבכרה כי יהודה
גבר באחיו ולנגיד ממנו

והבכרה ליוסף
בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
בני יואל שמעיה בנו גוג
בנו שמעי בנו מיכה בנו
ראיה בנו בעל בנו בארה
בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשור הוא
נשיא לראובני ואחיו
למשפחתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו ובלע בן עזז בן
שמע בן יואל הוא יושב
בערער ועד נבו ובעל
מעון ולמזרח ישב עד
לבוא מדברה למן הנהר
פרת כי מקניהם רבו בארץ
גלעד ובימי שאול עשו
מלחמה עם ההגראים
ויפלו בידם וישבו באהליהם
על כל פני מזרח לגלעד
ובני גד לנגדם ישבו בארץ
הבשן עד סלכה יואל
הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן
ואחיהם לבית אבותיהם
מיכאל ומשלם ושבע
ויורי ויעכן וזיע ועבר
שבעה אלה
בני אביחיל בן חורי בן

ירוח בן גלעד בן מיכאל
בן ישישי בן יחדו בן בוז
אחי בן עבדיאל בן גוני
ראש לבית אבותם וישבו
בגלעד בבשן ובבנתיה
ובכל מגרשי שרון על
תוצאותם כלם התיחשו
בימי יותם מלך יהודה
ובימי ירבעם מלך ישראל

בני ראובן וגדי וחצי שבט
מנשה מן בני חיל אנשים
נשאי מגן וחרב ודרכי
קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות וששים
יצאי צבא ויעשו מלחמה
עם ההגריאים ויטור
ונפיש ונודב ויעזרו עליהם
וינתנו בידם ההגריאים
וכל שעמהם כי לאלהים
זעקו במלחמה ונעתור
להם כי בטחו בו וישבו
מקניהם גמליהם חמשים
אלף וצאן מאתים וחמשים
אלף וחמורים אלפים
ונפש אדם מאה אלף
כי חללים רבים נפלו כי
מהאלהים המלחמה
וישבו תחתיהם עד הגלה

פ

ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ מבשן עד
בעל חרמון ושניר והר
חרמון המה רבו ואלה
ראשי בית אבותם ועפר
וישעי ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גברי חיל אנשי
שמות ראשים לבית
אבותם וימעלו באלהי
אבתיהם ויזנו אחרי אלהי
עמי הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם ויער
אלהי ישראל את רוח
פול מלך אשור ואת רוח
תלגת פלנסר מלך אשור
ויגלם לראובני ולגדי
ולחצי שבט מנשה
ויביאם לחלח וחבור
והרא ונהר גוזן עד היום
הזה בני לוי גרשון
קהת ומררי ובני קהת
עמרם יצהר וחברון
ועזיאל ובני
עמרם אהרן ומשה ומרים
ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר אלעזר
הוליד את פינחס פינחס
הוליד את אבישוע

ואבישוע הוליד את בקי
ובקי הוליד את עזי ועזי
הוליד את זרחיה וזרחיה
הוליד את מריות מריות
הוליד את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את יוחנן ויוחנן
הוליד את עזריה הוא
אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם
ויולד עזריה את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את שלום ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את שריה ושריה
הוליד את יהוצדק
ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם
ביד נבכדנאצר
בני לוי גרשם קהת
ומררי ואלה שמות בני
גרשום לבני ושמעי
ובני קהת עמרם ויצהר

וחברון ועזיאל׃ בני מררי
מחלי ומשי ואלה משפחות
הלוי לאבותיהם׃ לגרשם
לבני בנו יחת בנו זמה בנו׃
יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו׃ בני קהת
עמינדב בנו קרח בנו אסיר
בנו׃ אלקנה בנו ואביסף
בנו ואסיר בנו׃ תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו
ושאול בנו׃ ובני אלקנה
עמשי ואחימות׃ אלקנה
בנו אלקנה צופי בנו ונחת
בנו׃ אליאב בנו ירחם בנו
אלקנה בנו׃ ובני שמואל
הבכר ושני ואביה׃ בני
מררי מחלי לבני בנו
שמעי בנו עזה בנו׃ שמעא
בנו חגיה בנו עשיה בנו׃
ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית
יהוה ממנוח הארון׃ ויהיו
משרתים לפני משכן
אהל מועד בשיר עד
בנות שלמה את בית
יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם׃
ואלה העמדים ובניהם
מבני הקהתי הימן המשורר
בן יואל בן שמואל׃ בן

אלקנה בן ירחם בן אליאל
בן תוח בן ציף בן אלקנה
בן מחת בן עמשי׃ בן אלקנה
בן יואל בן עזריה בן צפניה׃
בן תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח׃ בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל׃
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכיהו
בן שמעא׃ בן מיכאל בן
בעשיה בן מלכיה׃ בן
אתני בן זרח בן עדיה׃ בן
איתן בן זמה בן שמעי׃
בן יחת בן גרשם בן לוי׃
ובני מררי אחיהם
על השמאול איתן בן
קישי בן עבדי בן מלוך׃
בן חשביה בן אמציה בן
חלקיה׃ בן אמצי בן בני
בן שמר׃ בן מחלי בן מושי
בן מררי בן לוי׃ ואחיהם
הלוים נתונים לכל עבודת
משכן בית האלהים׃ ואהרן
ובניו מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקטרת
לכל מלאכת קדש הקדשים
ולכפר על ישראל ככל
אשר צוה משה עבד
האלהים׃ ואלה
בני אהרן אלעזר בנו פינחס

בנו אבישוע בנו׃ בקי בנו
עזי בנו זרחיה בנו׃ מריות
בנו אמריה בנו אחיטוב
בנו׃ צדוק בנו אחימעץ
בנו׃ ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחת הקהתי
כי להם היה הגורל׃ ויתנו
להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה׃ ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה׃ ולבני אהרן
נתנו את ערי המקלט
את חברון ואת לבנה ואת
מגרשיה ואת יתיר ואת
אשתמע ואת מגרשיה׃
ואת חילז ואת מגרשיה
ואת דביר ואת מגרשיה׃
ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת
מגרשיה׃ וממטה
בנימן את גבע ואת
מגרשיה ואת עלמת ואת
מגרשיה ואת ענתות
ואת מגרשיה כל עריהם
שלש עשרה עיר
במשפחותיהם׃ ולבני
קהת הנותרים ממשפחת
המטה ממחצית מטה

חצי מנשה בגורל ערים
עשר׃ ולבני גרשום
למשפחותם ממטה
יששכר וממטה אשר
וממטה נפתלי וממטה
מנשה בבשן ערים שלש
עשרה׃ לבני מררי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן בגורל ערים
שתים עשרה׃ ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים
ואת מגרשיהם׃ [illegible]
[illegible]
[illegible] ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה בני
בנימן את הערים האלה
אשר יקראו אתהם בשמות׃
וממשפחות בני קהת ויהי
ערי גבולם ממטה אפרים׃
ויתנו להם את ערי המקלט
את שכם ואת מגרשיה
בהר אפרים ואת גזר ואת
מגרשיה׃ ואת יקמעם ואת
מגרשיה ואת בית חורון
ואת מגרשיה׃ ואת אילון
ואת מגרשיה ואת גת רמון
ואת מגרשיה׃ וממחצית
מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת

מגרשיה למשפחת בני
קהת הנותרים׃
לבני גרשום ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן
בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה׃
וממטה יששכר את קדש
ואת מגרשיה את דברת
ואת מגרשיה׃ ואת ראמות
ואת מגרשיה ואת ענם
ואת מגרשיה׃ וממטה
אשר את משל ואת
מגרשיה ואת עבדון ואת
מגרשיה׃ ואת חוקק ואת
מגרשיה ואת רחב ואת
מגרשיה׃ וממטה נפתלי
את קדש בגליל ואת
מגרשיה ואת חמון ואת
מגרשיה ואת קריתים
ואת מגרשיה׃ לבני מררי
הנותרים ממטה זבלון
את רמונו ואת מגרשיה
את תבור ואת מגרשיה׃
ומעבר לירדן ירחו
למזרח הירדן ממטה
ראובן את בצר במדבר
ואת מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה׃ ואת קדמות
ואת מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה׃ וממטה

גד את ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים ואת
מגרשיה׃ ואת חשבון ואת
מגרשיה ואת יעזר ואת
מגרשיה׃ ולבני
יששכר תולע ופואה
ישיב ושמרון ארבעה׃
ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויבשם
ושמואל ראשים לבית
אבותם לתולע גבורי חיל
לתלדותם מספרם בימי
דויד עשרים ושנים אלף
ושש מאות׃ ובני עזי
יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל
ועבדיה ויואל ישיה
חמשה ראשים כלם׃
ועליהם לתולדותם לבית
אבותם גדודי צבא מלחמה
שלשים וששה אלף כי
הרבו נשים ובנים׃ ואחיהם
לכל משפחות יששכר
גבורי חילים שמונים ושבעה
אלף התיחשם לכל׃
בנימן בלע ובכר
וידיעאל שלשה׃ ובני
בלע אצבון ועזי ועזיאל
וירימות ועירי חמשה
ראשי בית אבות גבורי
חילים והתיחשם עשרים

ושנים אלף ושלשים
וארבעה׃ ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר׃ והתיחשם
לתלדתם ראשי בית אבותם
גבורי חיל עשרים אלף
ומאתים׃ ובני ידיעאל
בלהן ובני בלהן יעיש
ובנימן ואהוד וכנענה
וזיתן ותרשיש ואחישחר׃
כל אלה בני ידיעאל
לראשי האבות גבורי
חילים שבעה עשר אלף
ומאתים יצאי צבא למלחמה׃
ושפם וחפם בני עיר חשם
בני אחר׃ בני נפתלי יחציאל
וגוני ויצר ושלום בני
בלהה׃ בני מנשה אשריאל
אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר
אבי גלעד׃ ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים
ושם אחתו מעכה ושם
השני צלפחד ותהינה
לצלפחד בנות׃ ותלד מעכה
אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו
שרש ובניו אולם ורקם׃

ובני אולם בדן אלה בני
גלעד בן מכיר בן מנשה׃
ואחתו המלכת ילדה את
אישהוד ואת אביעזר
ואת מחלה׃ ויהיו בני
שמידע אחין ושכם
ולקחי ואניעם׃ ובני אפרים
שותלח וברד בנו ותחת בנו
ואלעדה בנו ותחת בנו׃ וזבד
בנו ושותלח בנו ועזר
ואלעד והרגום אנשי גת
הנולדים בארץ כי ירדו
לקחת את מקניהם׃
ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו
לנחמו׃ ויבא אל אשתו
ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו בריעה כי ברעה
היתה בביתו׃ ובתו שארה
ותבן את בית חורון התחתון
ואת העליון ואת אזן
שארה׃ ורפח בנו ורשף
ותלח בנו ותחן בנו׃ לעדן
בנו עמיהוד בנו אלישמע
בנו׃ נון בנו יהושע בנו׃
ואחזתם ומשבותם בית
אל ובנתיה ולמזרח נערן
ולמערב גזר ובנתיה ושכם
ובנתיה עד עיה ובנתיה׃
ועל ידי בני מנשה בית

שאן ובנתיה תענך ובנתיה
מגדו ובנותיה דור ובנותיה
באלה ישבו בני יוסף בן
ישראל׃ בני אשר
ימנה וישוה וישוי ובריעה
ושרח אחותם׃ ובני בריעה
חבר ומלכיאל הוא אבי
ברזות׃ וחבר הוליד את
יפלט ואת שומר ואת
חותם ואת שועא אחותם׃
ובני יפלט פסך ובמהל
ועשות אלה בני יפלט׃
ובני שמר אחי ורוהגה
יחבה וארם׃ ובן הלם אחיו
צופח וימנע ושלש ועמל׃
בני צופח סוח וחרנפר
ושועל ובורי וימרה׃ בצר
והוד ושמא ושלשה
ויתרן ובארא׃ ובני יתר
יפנה ופספה וארא׃ ובני
עלא ארח וחניאל ורציא׃
כל אלה בני אשר ראשי
בית האבות ברורים גבורי
חילים ראשי הנשיאים
והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים
וששה אלף׃
ובנימן הוליד את בלע
בכרו אשבל השני ואחרח
השלישי׃ נוחה הרביעי

ורפא החמישי׃ ויהיו בנים
לבלע אדר וגרא ואביהוד׃
ואבישוע ונעמן ואחוח׃
וגרא ושפופן וחורם׃ ואלה
בני אחוד אלה הם ראשי
האבות ליושבי גבע ויגלום
אל מנחת׃ ונעמן ואחיה
וגרא הוא הגלם והוליד
את עזא ואת אחיחד׃
ושחרים הוליד בשדה
מואב מן שלחו אתם
חושים ואת בערא נשיו׃
ויולד מן חדש אשתו את
יובב ואת צביא ואת
מישא ואת מלכם׃ ואת
יעוץ ואת שכיה ואת
מרמה אלה בניו ראשי
אבות׃ ומחשים הוליד
את אביטוב ואת אלפעל׃
ובני אלפעל עבר ומשעם
ושמד הוא בנה את אונו
ואת לד ובנתיה׃ ובריעה
ושמע המה ראשי האבות
ליושבי אילון המה הבריחו
את יושבי גת׃ ואחיו ששק
וירמות׃ וזבדיה וערד ועדר׃
ומיכאל וישפה ויוחא
בני בריעה׃ וזבדיה ומשלם
וחזקי וחבר׃ וישמרי
ויזליאה ויובב בני אלפעל׃

ויקים וזכרי וזבדי׃ ואליעני
וצלתי ואליאל׃ ועדיה
ובראיה ושמרת בני שמעי׃
וישפן ועבר ואליאל׃ ועבדון
וזכרי וחנן׃ וחנניה ועילם
וענתתיה׃ ויפדיה ופניאל
בני ששק׃ ושמשרי
ושחריה ועתליה׃ויערשיה
ואליה וזכרי בני ירחם׃
אלה ראשי אבות לתלדותם
ראשים אלה ישבו בירושלם׃
ובגבעון ישבו אבי גבעון
ושם אשתו מעכה׃ ובנו
הבכור עבדון וצור וקיש
ובעל ונדב׃ וגדור ואחיו
וזכר׃ ומקלות הוליד את
שמאה ואף המה נגד
אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם׃ ונר
הוליד את קיש וקיש
הוליד את שאול ושאול
הוליד את יהונתן ואת
מלכי שוע ואת אבינדב
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן
מריב בעל ומריב בעל
הוליד את מיכה׃ ובני
מיכה פיתון ומלך ותארע
ואחז׃ ואחז הוליד את
יהועדה ויהועדה הוליד
את עלמת ואת עזמות

ואת זמרי וזמרי הוליד
את מוצא׃ ומוצא הוליד
את בנעא רפה בנו אלעשה
בנו אצל בנו׃ ולאצל ששה
בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן כל אלה
בני אצל׃ ובני עשק אחיו
אולם בכרו יעוש השני
ואליפלט השלישי׃ ויהיו
בני אולם אנשים גבורי
חיל דרכי קשת ומרבים
בנים ובני בנים מאה
וחמשים כל אלה מבני
בנימן׃ וכל ישראל
התיחשו והנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה הגלו לבבל במעלם׃
והיושבים הראשנים
אשר באחזתם בעריהם
ישראל הכהנים הלוים
והנתינים׃ ובירושלם
ישבו מן בני יהודה ומן
בני בנימן ומן בני אפרים
ומנשה׃ עותי בן עמיהוד
בן עמרי בן אמרי בן בני מן
בני פרץ בן יהודה׃ ומן
השילוני עשיה הבכור
ובניו׃ ומן בני זרח יעואל
ואחיהם שש מאות ותשעים׃

ומן בני בנימן סלוא בן
משלם בן הודויה בן
הסנאה ויבניה בן ירחם
ואלה בן עזי בן מכרי
ומשלם בן שפטיה בן
רעואל בן יבניה ואחיהם
לתלדותם תשע מאות
וחמשים וששה כל
אלה אנשים ראשי
אבות לבית אבתיהם
ומן הכהנים ידעיה
ויהויריב ויכין ועזריה בן
חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אחיטוב
נגד בית האלהים
ועדיה בן ירחם בן
פשחור בן מלכיה ומעשי
בן עדיאל בן יחזרה בן
משלם בן משלמית בן
אמר ואחיהם ראשים
לבית אבתם אלף ושבע
מאות וששים גבורי
חיל מלאכת עבודת
בית האלהים ומן הלוים
שמעיה בן חשוב בן
עזריקם בן חשביה מן
בני מררי ובקבקר חרש
וגלל ומתניה בן מיכא
בן זכרי בן אסף ועבדיה
בן שמעיה בן גלל בן

ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום
ועקוב וטלמון ואחימן
ואחיהם שלום הראש
ועד הנה בשער המלך
מזרחה המה השערים
למחנות בני לוי ושלום
בן קורא בן אביסף בן קרח
ואחיו לבית אביו הקרחים
על מלאכת העבדה
שמרי הספים לאהל
ואבתיהם על מחנה יהוה
שמרי המבוא ופינחס
בן אלעזר נגיד היה עליהם
לפנים יהוה עמו זכריה
בן משלמיה שער פתח
לאהל מועד כלם הברורים
לשערים בספים מאתים
ושנים עשר המה בחצריהם
התיחשם המה יסד דויד
ושמואל הראה באמונתם
והם ובניהם על השערים
לבית יהוה לבית האהל
למשמרות לארבע רוחות
יהיו השערים מזרח ימה
צפונה ונגבה ואחיהם
בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת עם
אלה כי באמונה המה

ארבעת גברי השערים
הם הלוים והיו על הלשכות
ועל האצרות בית האלהים
וסביבות בית האלהים
ילינו כי עליהם משמרת
והם על המפתח ולבקר
לבקר ומהם על כלי העבדה
כי במספר יביאום ובמספר
יוציאום ומהם ממנים על
הכלים ועל כל כלי הקדש
ועל הסלת והיין והשמן
והלבונה והבשמים ומן
בני הכהנים רקחי המרקחת
לבשמים ומתתיה מן הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי
באמונה על מעשה
החבתים ומן בני הקהתי
מן אחיהם על לחם המערכת
להכין שבת שבת
ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת
פטירים כי יומם ולילה
עליהם במלאכה אלה
ראשי האבות ללוים
לתלדותם ראשים אלה
ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון
יעואל ושם אשתו מעכה
ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונר ונדב וגדור

ואחיו וזכריה ומקלות
ומקלות הוליד את שמאם
ואף הם נגד אחיהם ישבו
בירושלם עם אחיהם ונר
הוליד את קיש וקיש
הוליד את שאול ושאול
הוליד את יהונתן ואת
מלכישוע ואת אבינדב
ואת אשבעל ובן יהונתן
מריב בעל ומריב בעל הוליד
את מיכה ובני מיכה פיתן
ומלך ותחרע ואחז הוליד
את יערה ויערה הוליד
את עלמת ואת עזמות
ואת זמרי וזמרי הוליד
את מוצא ומוצא הוליד
את בנעא ורפיה בנו
אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו
וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן אלה בני אצל

ופלשתים נלחמו בישראל
וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים
בהר גלבע וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחרי בניו
ויכו פלשתים את יונתן
ואת אבינדב ואת מלכישוע

בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו
המורים בקשת ויחל מן
היורים ויאמר שאול
אל נשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבאו הערלים
האלה והתעללו בי ולא
אבה נשא כליו כי ירא
מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה וירא
נשא כליו כי מת שאול
ויפל גם הוא על החרב
וימת וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל
אשר בעמק כי נסו וכי
מתו שאול ובניו ויעזבו
עריהם וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהם ויהי
ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת
בניו נפלים בהר גלבע
ויפשיטהו וישאו את
ראשו ואת כליו וישלחו
בארץ פלשתים סביב
לבשר את עצביהם ואת
העם וישימו את כליו
בית אלהיהם ואת גלגלתו
תקעו בית דגון וישמעו

כל יביש גלעד את כל
אשר עשו פלשתים
לשאול ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת שאול
ואת גופת בניו ויביאום
יבישה ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש ויצומו
שבעת ימים וימת שאול
במעלו אשר מעל ביהוה
על דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול באוב
לדרוש ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את המלוכה
לדויד בן ישי
ויקבצו כל ישראל
אל דויד חברונה לאמר
הנה עצמך ובשרך אנחנו
גם תמול גם שלשם גם
בהיות שאול מלך אתה
המוציא והמביא את
ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה
את עמי את ישראל
ואתה תהיה נגיד על עמי
ישראל ויבאו כל זקני
ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דויד
ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך
על ישראל כדבר יהוה

ביד שמואל׃
וילך דויד וכל
ישראל ירושלם היא
יבוס ושם היבוסי ישבי
הארץ׃ ויאמרו ישבי
יבוס לדויד לא תבוא הנה
וילכד דויד את מצדת
ציון היא עיר דויד׃ ויאמר
דויד כל מכה יבוסי
בראשונה יהיה לראש
ולשר ויעל בראשונה
יואב בן צרויה ויהי
לראש׃ וישב דויד במצד
על כן קראו לו עיר דויד׃
ויבן העיר מסביב מן
המלוא ועד הסביב ויואב
יחיה את שאר העיר׃
וילך דויד הלוך וגדול
ויהוה צבאות עמו׃
ואלה ראשי הגבורים
אשר לדויד המתחזקים
עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כדבר
יהוה על ישראל׃
ואלה מספר הגבורים
אשר לדויד ישבעם בן
חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל בפעם
אחת׃ ואחריו

אלעזר בן דודו האחוחי
הוא בשלושה הגבורים׃
הוא היה עם דויד בפס
דמים והפלשתים נאספו
שם למלחמה ותהי חלקת
השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים׃
ויתיצבו בתוך החלקה
ויצילוה ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה
גדולה׃ וירדו
שלושה מן השלושים
ראש על הצר אל דויד
אל מערת עדלם ומחנה
פלשתים חנה בעמק
רפאים׃ ודויד אז במצודה
ונציב פלשתים אז בבית
לחם׃ ויתאו דויד ויאמר
מי ישקני מים מבור בית
לחם אשר בשער׃ ויבקעו
השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דויד ולא
אבה דויד לשתותם
וינסך אתם ליהוה׃ ויאמר
חלילה לי מאלהי מעשות
זאת הדם האנשים
האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום

ולא אבה לשתותם אלה
עשו שלשת הגבורים׃
ואבישי אחי יואב
הוא היה ראש השלושה
והוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל ולו
שם בשלושה׃ מן השלושה
בשנים נכבד ויהי להם
לשר ועד השלושה לא
בא׃ בניה בן יהוידע
בן איש חיל רב פעלים
מקבצאל הוא הכה את
שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך
הבור ביום השלג׃ והוא
הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה
וביד המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו׃
אלה עשה בניהו בן יהוידע
ולו שם בשלושה הגבורים׃
מן השלושים הנו נכבד
הוא ואל השלשה לא בא
וישימהו דויד על משמעתו׃
וגבורי החילים עשהאל
אחי יואב אלחנן בן דודו
מבית לחם׃ שמות ההרודי
חלץ הפלוני׃ עירא

בן עקש התקועי אביעזר
הענתותי׃ סבכי
החשתי עילי האחוחי׃
מהרי הנטופתי חלד בן
בענה הנטופתי׃
איתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניה הפרעתני׃
חורי מנחלי געש
אביאל הערבתי׃
עזמות הבחרומי
אליחבא השעלבני׃
בני השם הגזוני יונתן
בן שגה ההררי׃
אחיאם בן שכר
ההררי אליפל בן אור׃
חפר המכרתי אחיה
הפלני׃ חצרו
הכרמלי נערי בן אזבי׃
יואל אחי נתן מבחר
בן הגרי׃ צלק העמוני
נחרי הברתי נשא כלי יואב
בן צרויה׃ עירא
היתרי גרב היתרי׃
אוריה החתי זבד בן
אחלי׃ עדינא
בן שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים׃
חנן בן מעכה ויושפט
המתני׃ עזיא
העשתרתי שמע ויעואל

בני חותם הערערי׃
ידיעאל בן שמרי
ויחא אחיו התיצי׃
אליאל המחוים
וירבי ויושויה בני אלנעם
ויתמה המואבי׃
אליאל ועובד
ויעשיאל המצביה׃
ואלה הבאים אל
דויד לציקלג עוד עצור
מפני שאול בן קיש
והמה בגבורים עזרי
המלחמה׃ נשקי קשת
מימינים ומשמאלים
באבנים ובחצים בקשת
מאחי שאול מבנימן׃
הראש אחיעזר
ויואש בני השמעה
הגבעתי ויזואל ופלט
בני עזמות וברכה ויהוא
הענתתי׃ וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים
ועל השלשים׃ וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד
הגדרתי׃ אלעזי וירמות
ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי׃ אלקנה
וישיהו ועזראל ויועזר
וישבעם הקרחים׃ ויועאלה
וזבדיה בני ירחם מן הגדור׃

ומן הגדי נבדלו אל
דויד למצד מדברה גברי
החיל אנשי צבא למלחמה
ערכי צנה ורמח ופני אריה
פניהם וכצבאים על ההרים
למהר׃ עזר הראש
עבדיה השני אליאב
השלישי׃ משמנה הרביעי
ירמיה החמישי׃ עתי
הששי אליאל השבעי׃
יוחנן השמיני אלזבד
התשיעי׃ ירמיהו העשירי
מכבני עשתי עשר׃
אלה מבני גד ראשי
הצבא אחד למאה
הקטן והגדול לאלף׃
אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש
הראשון והוא ממלא
על כל גדתיו ויבריחו
את כל העמקים למזרח
ולמערב׃
ויבאו מן בני בנימן ויהודה
עד למצד לדויד׃ ויצא
דויד לפניהם ויען ויאמר
להם אם לשלום באתם
אלי לעזרני יהיה לי
עליכם לבב ליחד ואם
לרמותני לצרי בלא
חמס בכפי ירא אלהי

אבתינו ויוכח׃ ורוח
לבשה את עמשי ראש
השלשים לך דויד ועמך
בן ישי שלום שלום לך
ושלום לעזרך כי עזרך
אלהיך ויקבלם דויד
ויתנם בראשי הגדוד׃
וממנשה נפלו על
דויד בבאו עם פלשתים
על שאול למלחמה ולא
עזרם כי בעצה שלחהו
סרני פלשתים לאמר
בראשינו יפול אל אדניו
שאול׃ בלכתו אל ציקלג
נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל
ויוזבד ואליהוא וצלתי
ראשי האלפים אשר
למנשה׃ והמה עזרו עם
דויד על הגדוד כי גבורי
חיל כלם ויהיו שרים
בצבא׃ כי לעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו
עד למחנה גדול כמחנה
אלהים׃
ואלה מספרי ראשי
החלוץ לצבא באו על
דויד חברונה להסב מלכות
שאול אליו כפי יהוה׃
בני יהודה נשאי

צנה ורמח ששת אלפים
ושמונה מאות חלוצי
צבא׃ מן בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת אלפים
ומאה׃ מן בני הלוי
ארבעת אלפים ושש
מאות׃ ויהוידע
הנגיד לאהרן ועמו שלשת
אלפים ושבע מאות׃
וצדוק נער גבור
חיל ובית אביו שרים
עשרים ושנים׃
ומן בני בנימן אחי
שאול שלשת אלפים
ועד הנה מרביתם שמרים
משמרת בית שאול׃
ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמנה
מאות גבורי חיל אנשי
שמות לבית אבתם׃
ומחצי מטה מנשה
שמונה עשר אלף אשר
נקבו בשמות לבוא
להמליך את דויד׃
ומבני יששכר
יודעי בינה לעתים
לדעת מה יעשה ישראל
ראשיהם מאתים וכל
אחיהם על פיהם׃
מזבלון יוצאי צבא

ערכי מלחמה בכל כלי
מלחמה חמשים אלף
ולעדר בלא לב ולב׃
ומנפתלי שרים
אלף ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף׃
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמונה
אלף ושש מאות׃
ומאשר יוצאי
צבא לערך מלחמה
ארבעים אלף׃
ומעבר לירדן מן
הראובני והגדי וחצי שבט
מנשה בכל כלי צבא
מלחמה מאה ועשרים
אלף׃ כל אלה אנשי
מלחמה עדרי מערכה
בלבב שלם באו חברונה
להמליך את דויד על כל
ישראל וגם כל שרית
ישראל לב אחד להמליך
את דויד׃ ויהיו שם עם
דויד ימים שלושה אכלים
ושתים כי הכינו להם
אחיהם׃ וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון
ונפתלי מביאים לחם
בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים

וצמוקים ויין ושמן ובקר
וצאן לרב כי שמחה
בישראל׃ ויועץ
דויד עם שרי האלפים
והמאות לכל נגיד׃ ויאמר
דויד לכל קהל ישראל
אם עליכם טוב ומן יהוה
אלהינו נפרצה נשלחה
על אחינו הנשארים בכל
ארצות ישראל ועמהם
הכהנים והלוים בערי
מגרשיהם ויקבצו אלינו׃
ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנהו
בימי שאול׃ ויאמרו כל
הקהל לעשות כן כי ישר
הדבר בעיני כל העם׃
ויקהל דויד את כל
ישראל מן שיחור מצרים
עד לבוא חמת להביא
את ארון האלהים מקרית
יערים׃ ויעל דויד וכל
ישראל בעלתה אל קרית
יערים אשר ליהודה
להעלות משם את ארון
האלהים יהוה יושב הכרובים
אשר נקרא שם׃ וירכיבו
את ארון האלהים על
עגלה חדשה מבית אבינדב
ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃

ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים
בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן
כידן וישלח עזא את ידו
לאחז את הארון כי שמטו
הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא
ויכהו על אשר שלח ידו
על הארון וימת שם לפני
אלהים׃ ויחר לדויד כי
פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקרא למקום ההוא פרץ
עזא עד היום הזה׃ ויירא
דויד את האלהים ביום
ההוא לאמר היך אביא
אלי את ארון האלהים׃
ולא הסיר דויד את הארון
אליו אל עיר דויד ויטהו
אל בית עבד אדם הגתי׃
וישב ארון האלהים עם
בית עבד אדם בביתו
שלשה חדשים ויברך
יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו׃
וישלח חירם מלך צר
מלאכים אל דויד ועצי
ארזים וחרשי קיר וחרשי
עצים לבנות לו בית׃ וידע
דויד כי הכינו יהוה למלך

על ישראל כי נשאת
למעלה מלכותו בעבור
עמו ישראל׃
ויקח דויד עוד נשים
בירושלם ויולד דויד עוד
בנים ובנות׃ ואלה שמות
הילודים אשר היו לו
בירושלם שמוע ושובב
נתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע
ואלפלט׃ ונגה ונפג ויפיע׃
ואלישמע ובאלידע
ואליפלט׃ וישמעו
פלשתים כי נמשח דויד
למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דויד וישמע דויד
ויצא לפניהם׃ ופלשתים
באו ויפשטו בעמק רפאים׃
וישאל דויד באלהים
לאמר האעלה על פלשתים
ונתתם בידי ויאמר לו יהוה
עלה ונתתים בידך׃ ויעלו
בבעל פרצים ויכם שם
דויד ויאמר דויד פרץ
האלהים את איבי בידי
כפרץ מים על כן קראו
שם המקום ההוא בעל
פרצים׃ ויעזבו שם את
אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש׃

ויסיפו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק: וישאל
עוד דויד באלהים ויאמר
לו האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעליהם
ובאת להם ממול הבכאים
ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה כי
יצא האלהים לפניך
להכות את מחנה פלשתים
ויעש דויד כאשר צוהו
האלהים ויכו את מחנה
פלשתים מגבעון ועד
גזרה: ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן את
פחדו על כל הגוים: ויעש
לו בתים בעיר דויד ויכן
מקום לארון האלהים
ויט לו אהל: אז אמר דויד
לא לשאת את ארון
האלהים כי אם הלוים
כי בם בחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשרתו
עד עולם: ויקהל
דויד את כל ישראל אל
ירושלם להעלות את
ארון יהוה אל מקומו
אשר הכין לו: ויאסף
דויד את בני אהרן ואת

הלוים: לבני קהת
אוריאל השר ואחיו מאה
ועשרים: לבני מררי
עשיה השר ואחיו מאתים
ועשרים: לבני גרשום
יואל השר ואחיו מאה
ושלשים: לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים:
לבני חברון אליאל
השר ואחיו שמונים:
לבני עזיאל עמינדב
השר ואחיו מאה ושנים
עשר: ויקרא דויד
לצדוק ולאביתר הכהנים
וללוים לאוריאל עשיה
ויואל שמעיה ואליאל
ועמינדב: ויאמר להם
אתם ראשי האבות ללוים
התקדשו אתם ואחיכם
והעליתם את ארון יהוה
אלהי ישראל אל הכינותי
לו: כי למבראשונה לא
אתם פרץ יהוה אלהינו
בנו כי לא דרשנהו כמשפט:
ויתקדשו הכהנים והלוים
להעלות את ארון יהוה
אלהי ישראל: וישאו בני
הלוים את ארון האלהים
כאשר צוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות עליהם

ויאמר דויד לשרי
הלוים להעמיד את אחיהם
המשררים בכלי שיר
נבלים וכנרות ומצלתים
משמיעים להרים בקול
לשמחה: ויעמידו
הלוים את הימן בן יואל
ומן אחיו אסף בן ברכיהו
ומן בני מררי אחיהם איתן
בן קושיהו: ועמהם אחיהם
המשנים זכריהו בן ויעזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני
אליאב ובניהו ומעשיהו
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעיאל
השערים: והמשררים
הימן אסף ואיתן במצלתים
נחשת להשמיע: וזכריה
ועזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני ואליאב ומעשיהו
ובניהו בנבלים על עלמות:
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו
בכנרות על השמינית
לנצח: וכנניהו שר הלוים
במשא יסר במשא כי
מבין הוא: וברכיה ואלקנה
שערים לארון:
ושבניהו ויהושפט
ונתנאל ועמשי וזכריהו

ובניהו ואליעזר הכהנים
מחצצרים בחצצרות לפני
ארון האלהים ועבד אדם
ויחיה שערים לארון: ויהי
דויד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות
את ארון ברית יהוה מן
בית עבד אדם בשמחה:
ויהי בעזר האלהים
את הלוים נשאי ארון
ברית יהוה ויזבחו שבעה
פרים ושבעה אילים: ודויד
מכרבל במעיל בוץ וכל
הלוים הנשאים את הארון
והמשררים וכנניה השר
המשא המשררים ועל
דויד אפוד בד: וכל ישראל
מעלים את ארון ברית
יהוה בתרועה ובקול שופר
ובחצצרות ובמצלתים
משמעים בנבלים וכנרות:
ויהי ארון ברית יהוה בא
עד עיר דויד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המלך
דויד מרקד ומשחק ותבז
לו בלבה: ויביאו
את ארון האלהים ויציגו
אתו בתוך האהל אשר
נטה לו דויד ויקריבו עלות

ושלמים לפני האלהים:
ויכל דויד מהעלות העלה
והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה: ויחלק לכל
איש ישראל מאיש ועד
אשה לאיש ככר לחם
ואשפר ואשישה: ויתן
לפני ארון יהוה מן הלוים
משרתים ולהזכיר ולהודות
ולהלל ליהוה אלהי ישראל:
אסף הראש
ומשנהו זכריה יעיאל
ושמירמות ויחיאל
ומתתיה ואליאב ובניהו
ועבד אדם ויעיאל בכלי
נבלים ובכנרות ואסף
במצלתים משמיע: ובניהו
ויחזיאל הכהנים בחצצרות
תמיד לפני ארון ברית
האלהים: ביום ההוא אז
נתן דויד בראש להדות
ליהוה ביד אסף ואחיו:

הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילתיו:
שירו לו זמרו לו שיחו
בכל נפלאתיו: התהללו
בשם קדשו ישמח לב
מבקשי יהוה: דרשו
יהוה ועזו בקשו פניו תמיד

זכרו נפלאתיו אשר
עשה מפתיו ומשפטי
פיהו: זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו: הוא
יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו: זכרו לעולם
בריתו דבר צוה לאלף
דור: אשר כרת את
אברהם ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליעקב
לחק לישראל ברית
עולם: לאמר לך אתן
ארץ כנען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר
כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל גוי
וממלכה אל עם אחר:
לא הניח לאיש לעשקם
ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי
ובנביאי אל תרעו:
שירו ליהוה כל הארץ
בשרו מיום אל יום
ישועתו: ספרו בגוים
את כבודו בכל העמים
נפלאתיו: כי גדול יהוה
ומהלל מאד ונורא הוא
על כל אלהים: כי כל
אלהי העמים אלילים
ויהוה שמים עשה:

הוד והדר לפניו עז וחדוה
במקמו׃ הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לפניו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש׃ חילו
מלפניו כל הארץ אף
תכון תבל בל תמוט׃
ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים
יהוה מלך׃ ירעם הים
ומלואו יעלץ השדה וכל
אשר בו׃ אז ירננו עצי
היער מלפני יהוה כי בא
לשפוט את הארץ׃
הודו ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו׃
ואמרו הושיענו אלהי
ישענו וקבצנו והצילנו
מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך׃
ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד
העלם ויאמרו כל העם
אמן והלל ליהוה׃
ויעזב שם לפני ארון ברית
יהוה לאסף ולאחיו לשרת
לפני הארון תמיד לדבר
יום ביומו׃ ועבד אדם

ואחיהם ששים ושמנה
ועבד אדם בן ידיתון
וחסה לשערים׃ ואת צדוק
הכהן ואחיו הכהנים לפני
משכן יהוה בבמה אשר
בגבעון׃ להעלות עלות
ליהוה על מזבח העלה
תמיד לבקר ולערב ולכל
הכתוב בתורת יהוה אשר
צוה על ישראל׃ ועמהם
הימן וידותון ושאר הברורים
אשר נקבו בשמות להודות
ליהוה כי לעולם חסדו׃
ועמהם הימן וידותון חצצרות
ומצלתים למשמיעים
וכלי שיר האלהים ובני
ידותון לשער׃ וילכו כל
העם איש לביתו ויסב
דויד לברך את ביתו׃ ויהי
כאשר ישב דויד בביתו
ויאמר דויד אל נתן הנביא
הנה אנכי יושב בבית
הארזים וארון ברית יהוה
תחת יריעות׃ ויאמר נתן
אל דויד כל אשר בלבבך
עשה כי האלהים עמך׃
ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר אלהים אל נתן
לאמר׃ לך ואמרת אל
דויד עבדי כה אמר יהוה

לא אתה תבנה לי הבית
לשבת׃ כי לא ישבתי בבית
מן היום אשר העליתי את
ישראל עד היום הזה ואהיה
מאהל אל אהל וממשכן׃
בכל אשר התהלכתי בכל
ישראל הדבר דברתי את
אחד שפטי ישראל
אשר צויתי לרעות את
עמי לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים׃ ועתה
כה תאמר לעבדי לדויד
כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתיך מן הנוה מן אחרי
הצאן להיות נגיד על
עמי ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת ואכרית
את כל אויביך מפניך
ועשיתי לך שם כשם
הגדולים אשר בארץ׃
ושמתי מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד ולא יוסיפו
בני עולה לבלתו כאשר
בראשונה׃ ולמימים אשר
צויתי שפטים על עמי
ישראל והכנעתי את כל
אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה׃ והיה כי מלאו
ימיך ללכת עם אבתיך

והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי
את מלכותו׃ הוא יבנה לי
בית וכננתי את כסאו עד
עולם׃ אני אהיה לו לאב
והוא יהיה לי לבן וחסדי
לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך׃
והעמדתיהו בביתי ובמלכותי
עד העולם וכסאו יהיה
נכון עד עולם׃ ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה
כן דבר נתן אל דויד׃
ויבא המלך דויד
וישב לפני יהוה ויאמר
מי אני יהוה אלהים ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם׃
ותקטן זאת בעיניך אלהים
ותדבר על בית עבדך
למרחוק וראיתני כתור
האדם המעלה יהוה אלהים׃
מה יוסיף עוד דויד אליך
לכבוד את עבדך ואתה
את עבדך ידעת׃ יהוה
בעבור עבדך וכלבך
עשית את כל הגדולה
הזאת להדיע את כל הגדולות׃
יהוה אין כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו׃ ומי כעמך ישראל

גוי אחד בארץ אשר הלך
האלהים לפדות לו עם
לשום לך שם גדלות
ונראות לגרש מפני עמך
אשר פדית ממצרים
גוים׃ ותתן את עמך ישראל
לך לעם עד עולם ואתה
יהוה היית להם לאלהים׃
ועתה יהוה הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו
יאמן עד עולם ועשה
כאשר דברת׃ ויאמן
ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אלהים לישראל
ובית דויד עבדך נכון לפניך׃
כי אתה אלהי גלית את
אזן עבדך לבנות לו בית
על כן מצא עבדך להתפלל
לפניך׃ ועתה יהוה אתה
הוא האלהים ותדבר על
עבדך הטובה הזאת׃ ועתה
הואלת לברך את בית
עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה יהוה ברכת
ומברך לעולם׃
ויהי אחרי כן ויך דויד את
פלשתים ויכניעם ויקח
את גת ובנתיה מיד פלשתים׃
ויך את מואב ויהיו מואב

עבדים לדויד נשאי מנחה׃
ויך דויד את הדדעזר מלך
צובה חמתה בלכתו להציב
ידו בנהר פרת׃ וילכד דויד
ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר
דויד את כל הרכב ויותר
ממנו מאה רכב׃ ויבא
ארם דרמשק לעזור
להדדעזר מלך צובה
ויך דויד בארם עשרים
ושנים אלף איש׃ וישם
דויד בארם דרמשק ויהי
ארם לדויד עבדים נשאי
מנחה ויושע יהוה לדויד
בכל אשר הלך׃ ויקח
דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר
ויביאם ירושלם׃ ומטבחת
ומכון ערי הדדעזר לקח
דויד נחשת רבה מאד בה
עשה שלמה את ים הנחשת
ואת העמודים ואת כלי
הנחשת׃ וישמע
תעו מלך חמת כי הכה
דויד את כל חיל הדדעזר
מלך צובה׃ וישלח את
הדורם בנו אל המלך דויד
לשאל לו לשלום ולברכו

על אשר נלחם בהדדעזר
ויכהו כי איש מלחמות
תעו היה הדדעזר וכל כלי
זהב וכסף ונחשת: גם אתם
הקדיש המלך דויד ליהוה
עם הכסף והזהב אשר
נשא מכל הגוים מאדום
וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק:
ואבשי בן צרויה הכה את
אדום בגיא המלח שמונה
עשר אלף: וישם באדום
נציבים ויהיו כל אדום
עבדים לדויד ויושע יהוה
את דויד בכל אשר הלך:
וימלך דויד על כל ישראל
ויהי עשה משפט וצדקה
לכל עמו: ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן
אחילוד מזכיר: וצדוק
בן אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא
סופר: ובניהו בן יהוידע
על הכרתי והפלתי ובני
דויד הראשנים ליד
המלך: ויהי
אחרי כן וימת נחש מלך
בני עמון וימלך בנו תחתיו:
ויאמר דויד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כי עשה

אביו עמי חסד וישלח
דויד מלאכים לנחמו על
אביו ויבאו עבדי דויד
אל ארץ בני עמון אל
חנון לנחמו: ויאמרו שרי
בני עמון לחנון המכבד
דויד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלא
בעבור לחקור ולהפך
ולרגל הארץ באו עבדיו
אליך: ויקח חנון
את עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם בחצי
עד המפשעה וישלחם:
וילכו ויגידו לדויד על
האנשים וישלח לקראתם
כי היו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד אשר יצמח
זקנכם ושבתם:
ויראו בני עמון כי
התבאשו עם דויד וישלח
חנון ובני עמון אלף ככר
כסף לשכר להם מן ארם
נהרים ומן ארם מעכה
ומצובה רכב ופרשים:
וישכרו להם שנים
ושלשים אלף רכב ואת
מלך מעכה ואת עמו
ויבאו ויחנו לפני מידבא

ובני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה:
וישמע דויד וישלח
את יואב ואת כל צבא
הגבורים: ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח העיר
והמלכים אשר באו לבדם
בשדה: וירא יואב כי היתה
פני המלחמה אליו פנים
ואחור ויבחר מכל בחור
בישראל ויערך לקראת
ארם: ואת יתר העם נתן
ביד אבשי אחיו ויערכו
לקראת בני עמון: ויאמר
אם תחזק ממני ארם והיית
לי לתשועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והושעתיך:
חזק ונתחזקה בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו ויהוה
הטוב בעיניו יעשה:
ויגש יואב והעם
אשר עמו לפני ארם
למלחמה וינוסו מפניו:
ובני עמון ראו כי נס ארם
וינוסו גם הם מפני אבשי
אחיו ויבאו העירה ויבא
יואב ירושלם:
וירא ארם כי נגפו לפני
ישראל וישלחו מלאכים
ויוציאו את ארם אשר

מעבר הנהר ושופך שר
צבא הדדעזר לפניהם:
ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן
ויבא אלהם ויערך אליהם
ויערך דויד לקראת ארם
מלחמה וילחמו עמו: וינס
ארם מלפני ישראל ויהרג
דויד מארם שבעת אלפים
רכב וארבעים אלף איש
רגלי ואת שופך שר
הצבא המית: ויראו עבדי
הדדעזר כי נגפו לפני
ישראל וישלימו עם דויד
ויעבדהו ולא אבה ארם
להושיע את בני עמון עוד:
ויהי לעת תשובת
השנה לעת צאת המלכים
וינהג יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר את רבה ודויד
ישב בירושלם ויך יואב
את רבה ויהרסה: ויקח
דויד את עטרת מלכם
מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן
יקרה ותהי על ראש דויד
ושלל העיר הוציא הרבה
מאד: ואת העם
אשר בה הוציא וישר

במגרה ובחריצי הברזל
ובמגרות וכן יעשה דויד
לכל ערי בני עמון וישב
דויד וכל העם ירושלם:
ויהי אחרי כן ותעמד
מלחמה בגזר עם פלשתים
אז הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים ויכנעו:
ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי
גלית הגתי ועץ חניתו
כמנור ארגים: ותהי
עוד מלחמה בגת ויהי
איש מדה ואצבעתיו שש
ושש עשרים וארבע
וגם הוא נולד להרפא:
ויחרף את ישראל ויכהו
יהונתן בן שמעא אחי
דויד: אל נולדו להרפה
בגת ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו:
ויעמד שטן על ישראל
ויסת את דויד למנות את
ישראל: ויאמר דויד אל
יואב ואל שרי העם לכו
ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם:
ויאמר יואב יוסף יהוה

על עמו כהם מאה פעמים
הלא אדני המלך כלם
לאדני לעבדים למה
יבקש זאת אדני למה
יהיה לאשמה לישראל:
ודבר המלך חזק על יואב
ויצא יואב ויתהלך בכל
ישראל ויבא ירושלם:
ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל דויד ויהי
כל ישראל אלף אלפים
ומאה אלף איש שלף
חרב ויהודה ארבע מאות
ושבעים אלף איש שלף
חרב: ולוי ובנימן לא פקד
בתוכם כי נתעב דבר
המלך את יואב: וירע
בעיני האלהים על הדבר
הזה ויך את ישראל:
ויאמר דויד אל
האלהים חטאתי מאד
אשר עשיתי את הדבר
הזה ועתה העבר נא את
עון עבדך כי נסכלתי מאד:

וידבר יהוה אל גד חזה
דויד לאמר: לך ודברת
אל דויד לאמר כה אמר
יהוה שלוש אני נטה
עליך בחר לך אחת מהנה

ואעשה לך ויבא גד אל
דויד ויאמר לו כה אמר
יהוה קבל לך אם שלוש
שנים רעב ואם שלשה
חדשים נספה מפני צריך
וחרב אויביך למשגת ואם
שלשת ימים חרב יהוה
ודבר בארץ ומלאך יהוה
משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב את
שלחי דבר׃
ויאמר דויד אל גד צר לי
מאד אפלה נא ביד יהוה
כי רבים רחמיו מאד וביד
אדם אל אפל׃ ויתן יהוה
דבר בישראל ויפל
מישראל שבעים אלף
איש׃ וישלח האלהים
מלאך לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה וינחם
על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף
ידך ומלאך יהוה עמד
עם גרן ארנן היבוסי׃
וישא דויד את
עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין
השמים וחרבו שלופה
בידו נטויה על ירושלם
ויפל דויד והזקנים מכסים

בשקים על פניהם׃ ויאמר
דויד אל האלהים הלא
אני אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי
והרע הרעותי ואלה הצאן
מה עשו יהוה אלהי תהי
נא ידך בי ובבית אבי
ובעמך לא למגפה׃
ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי
יעלה דויד להקים מזבח
ליהוה בגרן ארנן היבסי׃
ויעל דויד בדבר גד אשר
דבר בשם יהוה׃ וישב
ארנן וירא את המלאך
וארבעת בניו עמו מתחבאים
וארנן דש חטים׃ ויבא
דויד עד ארנן ויבט ארנן
וירא את דויד ויצא מן
הגרן וישתחו לדויד אפים
ארצה׃ ויאמר דויד אל
ארנן תנה לי מקום הגרן
ואבנה בו מזבח ליהוה
בכסף מלא תנהו לי ותעצר
המגפה מעל העם׃ ויאמר
ארנן אל דויד קח לך
ויעש אדני המלך הטוב
בעיניו ראה נתתי הבקר
לעלות והמורגים לעצים
והחטים למנחה הכל נתתי׃

ויאמר המלך דויד לארנן
לא כי קנה אקנה בכסף
מלא כי לא אשא אשר
לך ליהוה והעלות עולה
חנם׃ ויתן דויד לארנן
במקום שקלי זהב משקל
שש מאות׃ ויבן שם דויד
מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויקרא אל יהוה
ויענהו באש מן השמים
על מזבח העלה׃
ויאמר יהוה למלאך וישב
חרבו אל נדנה׃ בעת ההיא
בראות דויד כי ענהו יהוה
בגרן ארנן היבסי ויזבח
שם׃ ומשכן יהוה אשר
עשה משה במדבר ומזבח
העולה בעת ההיא בבמה
בגבעון׃ ולא יכל דויד
ללכת לפניו לדרש אלהים
כי נבעת מפני חרב מלאך
יהוה׃ ויאמר דויד זה הוא
בית יהוה האלהים וזה
מזבח לעלה לישראל׃
ויאמר דויד לכנס
את הגרים אשר בארץ
ישראל ויעמד חצבים
לחצוב אבני גזית לבנות
בית האלהים׃ וברזל לרב
למסמרים לדלתות השערים

ולמחברות

ולמחברות הכין דויד
ונחשת לרב אין משקל׃
ועצי ארזים לאין מספר
כי הביאו הצדנים והצרים
עצי ארזים לרב לדויד׃
ויאמר דויד שלמה
בני נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למעלה
לשם ולתפארת לכל
הארצות אכינה נא לו ויכן
דויד לרב לפני מותו׃ ויקרא
לשלמה בנו ויצוהו לבנות
בית ליהוה אלהי ישראל׃
ויאמר דויד לשלמה בנו
אני היה עם לבבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי׃ ויהי
עלי דבר יהוה לאמר דם
לרב שפכת ומלחמות
גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רבים
שפכת ארצה לפני׃ הנה
בן נולד לך הוא יהיה איש
מנוחה והנחותי לו מכל
אויביו מסביב כי שלמה
יהיה שמו ושלום ושקט
אתן על ישראל בימיו׃
הוא יבנה בית לשמי והוא
יהיה לי לבן ואני לו לאב
והכינותי כסא מלכותו

על ישראל עד עולם׃
עתה בני יהי יהוה עמך
והצלחת ובנית בית יהוה
אלהיך כאשר דבר עליך׃
אך יתן לך יהוה שכל ובינה
ויצוך על ישראל ולשמור
את תורת יהוה אלהיך׃
אז תצליח אם תשמור
לעשות את החקים ואת
המשפטים אשר צוה
יהוה את משה על ישראל
חזק ואמץ אל תירא ואל
תחת׃ והנה בעניי הכינותי
לבית יהוה זהב ככרים
מאה אלף וכסף אלף
אלפים ככרים ולנחשת
ולברזל אין משקל כי
לרב היה ועצים ואבנים
הכינותי ועליהם תוסיף׃
ועמך לרב עשי מלאכה
חצבים וחרשי אבן ועץ
וכל חכם בכל מלאכה׃
לזהב לכסף ולנחשת
ולברזל אין מספר קום
ועשה ויהי יהוה עמך׃ ויצו
דויד לכל שרי ישראל
לעזר לשלמה בנו׃
הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב
כי נתן בידי את ישבי הארץ

ונכבשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה
אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים
להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האלהים
לבית הנבנה לשם יהוה׃
ודויד זקן ושבע ימים
וימלך את שלמה בנו על
ישראל׃ ויאסף את כל
שרי ישראל והכהנים
והלוים׃ ויספרו הלוים מבן
שלשים שנה ומעלה ויהי
מספרם לגלגלתם לגברים
שלשים ושמונה אלף׃
מאלה לנצח על מלאכת
בית יהוה עשרים וארבעה
אלף ושטרים ושפטים
ששת אלפים׃ וארבעת
אלפים שערים וארבעת
אלפים מהללים ליהוה
בכלים אשר עשיתי
להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי לגרשון
קהת ומררי׃ לגרשני לעדן
ושמעי׃ בני לעדן הראש
יחיאל וזתם ויואל שלשה׃
בני שמעי שלמות

וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות ללעדן
ובני שמעי יחת
זינא ויעוש ובריעה אלה
בני שמעי ארבעה ויהי
יחת הראש וזיזה השני
ויעוש ובריעה לא הרבו
בנים ויהיו לבית אב
לפקדה אחת׃ בני
קהת עמרם יצהר חברון
ועזיאל ארבעה׃ בני
עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש
קדשים הוא ובניו עד
עולם להקטיר לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו
עד עולם׃ ומשה איש
האלהים בניו יקראו על
שבט הלוי׃ בני משה
גרשום ואליעזר׃ בני
גרשום שבואל הראש׃
ויהיו בני אליעזר רחביה
הראש ולא היה לאליעזר
בנים אחרים ובני רחביה
רבו למעלה׃ בני יצהר
שלמית הראש׃ בני חברון
יריהו הראש אמריה השני
יחזיאל השלישי ויקמעם
הרביעי׃ בני עזיאל מיכה
הראש וישיה השני׃

בני מררי מחלי ומושי
בני מחלי אלעזר וקיש׃
וימת אלעזר ולא היו לו
בנים כי אם בנות וישאום
בני קיש אחיהם׃ בני
מושי מחלי ועדר וירמות
שלושה׃ אלה בני לוי
לבית אבתיהם ראשי
האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלגלתם עשי
המלאכה לעבדת בית
יהוה מבן עשרים שנה
ומעלה׃ כי אמר דויד הניח
יהוה אלהי ישראל לעמו
וישכן בירושלם עד עולם׃
וגם ללוים אין לשאת
את המשכן ואת כל כליו
לעבדתו׃ כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר
בני לוי מבן עשרים שנה
ולמעלה׃ כי מעמדם ליד
בני אהרן לעבדת בית
יהוה על החצרות ועל
הלשכות ועל טהרת
לכל קדש ומעשה עבדת
בית האלהים׃ וללחם
המערכת ולסלת למנחה
ולרקיקי המצות ולמחבת
ולמרבכת ולכל משורה
ומדה׃ ולעמד בבקר בבקר

להדות ולהלל ליהוה וכן
לערב׃ ולכל העלות עלות
ליהוה לשבתות לחדשים
ולמעדים במספר כמשפט
עליהם תמיד לפני יהוה׃
ושמרו את משמרת אהל
מועד ואת משמרת הקדש
ומשמרת בני אהרן אחיהם
לעבדת בית יהוה׃
ולבני אהרן מחלקותם
בני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר׃ וימת
נדב ואביהוא לפני אביהם
ובנים לא היו להם ויכהנו
אלעזר ואיתמר׃ ויחלקם
דויד וצדוק מן בני אלעזר
ואחימלך מן בני איתמר
לפקדתם בעבדתם׃ וימצאו
בני אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר
ויחלקום לבני אלעזר
ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית
אבותם שמונה׃ ויחלקום
בגורלות אלה עם אלה
כי היו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר
ובבני איתמר׃
ויכתבם שמעיה בן
נתנאל הספר מן הלוי

לפני המלך והשרים
וצדוק הכהן ואחימלך
בן אביתר וראשי האבות
לכהנים וללוים בית אב
אחד אחז לאלעזר ואחז
אחז לאיתמר׃ ויצא
הגורל הראשון ליהויריב
לידעיה השני׃ לחרם
השלישי לשערים הרבעי׃
למלכיה החמישי
למימין הששי׃ להקוץ
השבעי לאביה השמיני׃
לישוע התשעי
לשכניהו העשרי׃
לאלישיב עשתי עשר
ליקים שנים עשר׃
לחפה שלשה עשר
לישבאב ארבעה עשר׃
לבלגה חמשה עשר
לאמר ששה עשר׃
לחזיר שבעה עשר להפצץ
שמונה עשר׃ לפתחיה
תשעה עשר ליחזקאל
העשרים׃ ליכין אחד
ועשרים לגמול שנים
ועשרים׃ לדליהו
שלשה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים׃
אלה פקדתם לעבדתם
לבוא לבית יהוה כמשפטם

ביד אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישראל׃
ולבני לוי הנותרים
לבני עמרם שובאל לבני
שובאל יחדיהו׃ לרחביהו
לבני רחביהו הראש ישיה׃
ליצהרי שלמות
לבני שלמות יחת׃ ובני
יריהו אמריהו השני
יחזיאל השלישי יקמעם
הרביעי׃ בני עזיאל
מיכה לבני מיכה שמור׃
אחי מיכה ישיה לבני
ישיה זכריהו׃ בני מררי
מחלי ומושי בני יעזיהו
בנו׃ בני מררי ליעזיהו
בנו ושהם וזכור ועברי׃
למחלי אלעזר ולא
היה לו בנים׃ לקיש בני
קיש ירחמאל׃ ובני
מושי מחלי ועדר וירמות
אלה בני הלוים לבית אבתיהם׃
ויפילו גם הם גורלות לעמת
אחיהם בני אהרן לפני
דויד המלך וצדוק
ואחימלך וראשי האבות
לכהנים וללוים אבות
הראש לעמת אחיו הקטן׃
ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן

וידותון הנבאים בכנרות
בנבלים ובמצלתים ויהי
מספרם אנשי מלאכה
לעבדתם׃ לבני אסף זכור
ויוסף ונתניה ואשראלה
בני אסף על יד אסף הנבא
על ידי המלך׃ לידותון
בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו
ששה על ידי אביהם
ידותון בכנור הנבא על
הדות והלל ליהוה׃
להימן בני הימן
בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירמות חנניה
חנני אליאתה גדלתי
ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות׃
כל אלה בנים להימן חזה
המלך בדברי האלהים
להרים קרן ויתן האלהים
להימן בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש׃ כל אלה על
ידי אביהם בשיר בית
יהוה במצלתים נבלים
וכנרות לעבדת בית
האלהים על ידי המלך
אסף וידותון והימן׃ ויהי
מספרם עם אחיהם מלמדי
שיר ליהוה כל המבין

מאתים שמונים ושמונה:
ויפלו גורלות משמרת
לעמת כקטן כגדול מבין
עם תלמיד: ויצא
הגורל הראשון לאסף
ליוסף גדליהו השני הוא
ואחיו ובניו שנים עשר:
השלשי זכור בניו
ואחיו שנים עשר:
הרביעי ליצרי בניו ואחיו
שנים עשר: החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים
עשר: הששי בקיהו
בניו ואחיו שנים עשר:
השביעי ישראלה
בניו ואחיו שנים עשר:
השמיני ישעיהו בניו
ואחיו שנים עשר:
התשיעי מתניהו בניו
ואחיו שנים עשר:
העשירי שמעי בניו ואחיו
שנים עשר: עשתי
עשר עזראל בניו ואחיו
שנים עשר: השנים
עשר לחשביה בניו ואחיו
שנים עשר: לשלשה
עשר שובאל בניו ואחיו
שנים עשר: לארבעה
עשר מתתיהו בניו ואחיו
שנים עשר: לחמשה

עשר לירמות בניו ואחיו
שנים עשר: לששה
עשר לחנניהו בניו ואחיו
שנים עשר: לשבעה
עשר לישבקשה בניו
ואחיו שנים עשר:
לתשעה עשר למלותי
בניו ואחיו שנים עשר:
לעשרים לאליתה
בניו ואחיו שנים עשר:
לאחד ועשרים
להותיר בניו ואחיו שנים
עשר: לשנים ועשרים
לגדלתי בניו ואחיו שנים
עשר: לשלשה
ועשרים למחזיאות בניו
ואחיו שנים עשר:
לארבעה ועשרים לרוממתי
עזר בניו ואחיו שנים עשר:
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו בן
קרא מן בני אסף: ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור ידיעאל
השני זבדיהו השלישי
יתניאל הרביעי: עילם
החמישי יהוחנן הששי
אליהועיני השביעי:
ולעבד אדם בנים שמעיה
הבכור יהוזבד השני יואח
השלישי ושכר הרביעי

ונתנאל החמישי: עמיאל
הששי יששכר השביעי
פעלתי השמיני כי ברכו
אלהים: ולשמעיה
בנו נולד בנים הממשלים
לבית אביהם כי גבורי חיל
המה: בני שמעיה עתני
ורפאל ועובד אלזבד אחיו
בני חיל אליהו וסמכיהו:
כל אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם איש
חיל בכח לעבדה ששים
ושנים לעבד אדם:
ולמשלמיהו בנים ואחים
בני חיל שמונה עשר:
ולחסה מן בני מררי
בנים שמרי הראש כי לא
היה בכור וישימהו אביהו
לראש: חלקיהו השני
טבליהו השלשי זכריהו
הרבעי כל בנים ואחים
לחסה שלשה עשר:
לאלה מחלקות השערים
לראשי הגברים משמרות
לעמת אחיהם לשרת
בבית יהוה: ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית אבותם
לשער ושער:
ויפל הגורל מזרחה
לשלמיהו וזכריהו בנו

יועץ בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה: לעבד
אדם נגבה ולבניו בית האספים:
לשפים ולחסה למערב עם
שער שלכת במסלה העולה
משמר לעמת משמר:
למזרח הלוים ששה לצפונה
ליום ארבעה לנגבה ליום
ארבעה ולאספים שנים
שנים: לפרבר למערב
ארבעה למסלה שנים
לפרבר: אלה מחלקות
השערים לבני הקרחי ולבני
מררי: והלוים אחיה על
אוצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים:
בני לעדן בני הגרשני
ללעדן ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי
זתם ויואל אחיו על אצרות
בית יהוה: לעמרמי ליצהרי
לחברוני לעזיאלי: ושבאל
בן גרשום בן משה נגיד על
האצרות: ואחיו לאליעזר
רחביהו בנו וישעיהו בנו
וירם בנו וזכרי בנו ושלמות
בנו: הוא שלמות ואחיו על
כל אצרות הקדשים אשר
הקדיש דויד המלך וראשי
האבות לשרי האלפים

והמאות ושרי הצבא: מן
המלחמות ומן השלל
הקדישו לחזק לבית יהוה:
וכל ההקדיש שמואל
הראה ושאול בן קיש
ואבנר בן נר ויואב בן צרויה
כל המקדיש על יד
שלמית ואחיו:
ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל
לשטרים ולשפטים:
לחברוני חשביהו ואחיו
בני חיל אלף ושבע מאות
על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאכת
יהוה ולעבדת המלך:
לחברוני יריה הראש
לחברוני לתלדתיו לאבות
בשנת הארבעים למלכות
דויד נדרשו וימצא בהם
גבורי חיל ביעזיר גלעד:
ואחיו בני חיל אלפים ושבע
מאות ראשי האבות
ויפקידם דויד המלך על
הראובני והגדי וחצי שבט
המנשי לכל דבר האלהים
ודבר המלך: ובני
ישראל למספרם ראשי
האבות ושרי האלפים
והמאות ושטריהם

המשרתים את המלך לכל
דבר המחלקות הבאה
והיצאת חדש בחדש לכל
חדשי השנה המחלקת
האחת עשרים וארבעה
אלף: על המחלקת
הראשונה לחדש הראשון
ישבעם בן זבדיאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: מן בני פרץ הראש
לכל שרי הצבאות לחדש
הראשון: ועל
מחלקת החדש השני דודי
האחוחי ומחלקתו ומקלות
הנגיד ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף:
שר הצבא השלישי לחדש
השלישי בניהו בן יהוידע
הכהן ראש ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
הוא בניהו גבור השלשים
ועל השלשים ומחלקתו
עמיזבד בנו: הרביעי
לחדש הרביעי עשהאל
אחי יואב וזבדיה בנו אחריו
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף:
השביעי לחדש השביעי
חלץ הפלוני מן בני אפרים
ועל מחלקתו עשרים

וארבעה אלף:
השמיני לחדש השמיני
סבכי החשתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: התשיעי
לחדש התשיעי אביעזר
הענתתי לבנימיני ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: העשירי
לחדש העשירי מהרי
הנטופתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: עשתי עשר
לעשתי עשר החדש בניה
הפרעתוני מן בני אפרים
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף:
השנים עשר לשנים
עשר החדש חלדי
הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: ועל שבטי
ישראל לראובני נגיד
אליעזר בן זכרי
לשמעוני שפטיהו בן
מעכה: ללוי חשביה
בן קמואל לאהרן צדוק
ליהודה אליהו מאחי
דויד לישכר עמרי בן
מיכאל: לזבולן

ישמעיהו בן עבדיהו
לנפתלי ירימות בן עזריאל
לבני אפרים הושע
בן עזזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן פדיהו:
לחצי המנשה
גלעדה ידו בן זכריהו
לבנימן יעשיאל בן
אבנר: לדן עזראל בן
ירחם אלה שרי שבטי
ישראל: ולא נשא
דויד מספרם למבן עשרים
שנה ולמטה כי אמר יהוה
להרבות את ישראל ככוכבי
השמים: יואב בן צרויה
החל למנות ולא כלה ויהי
בזאת קצף על ישראל
ולא עלה המספר במספר
דברי הימים למלך דויד:
ועל אצרות המלך עזמות
בן עדיאל ועל האצרות
בשדה בערים ובכפרים
ובמגדלות יהונתן בן עזיהו:
ועל עשי מלאכת
השדה לעבדת האדמה
עזרי בן כלוב: ועל
הכרמים שמעי הרמתי
ועל שבכרמים לאצרות
היין זבדי השפמי:
ועל הזיתים והשקמים

אשר בשפלה בעל חנן
הגדרי ועל אצרות השמן
יועש: ועל הבקר הרעים
בשרון שטרי השרוני
ועל הבקר בעמקים שפט
בן עדלי: ועל הגמלים
אוביל הישמעאלי ועל
האתנות יחדיהו המרנתי:
ועל הצאן יזיז ההגרי
כל אלה שרי הרכוש אשר
למלך דויד: ויהונתן
דוד דויד יועץ איש מבין
וספר הוא ויחיאל בן חכמוני
עם בני המלך: ואחיתפל
יועץ למלך וחושי הארכי
רע המלך: ואחרי אחיתפל
יהוידע בן בניהו ואביתר
ושר צבא למלך יואב:
ויקהל דויד את כל
שרי ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים
את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל
רכוש ומקנה למלך ולבניו
עם הסריסים והגבורים
ולכל גבור חיל אל ירושלם:
ויקם דויד המלך
על רגליו ויאמר שמעוני
אחי ועמי אני עם לבבי
לבנות בית מנוחה לארון

ברית יהוה ולהדם רגלי
אלהינו והכינותי לבנות:
והאלהים אמר לי לא
תבנה בית לשמי כי איש
מלחמות אתה ודמים
שפכת: ויבחר יהוה אלהי
ישראל בי מכל בית אבי
להיות למלך על ישראל
לעולם כי ביהודה בחר
לנגיד ובבית יהודה בית
אבי ובבני אבי בי רצה
להמליך על כל ישראל:
ומכל בני כי רבים בנים נתן
לי יהוה ויבחר בשלמה בני
לשבת על כסא מלכות
יהוה על ישראל: ויאמר
לי שלמה בנך הוא יבנה
ביתי וחצרותי כי בחרתי
בו לי לבן ואני אהיה לו
לאב: והכינותי את מלכותו
עד לעולם אם יחזק לעשות
מצותי ומשפטי כיום הזה:
ועתה לעיני כל ישראל
קהל יהוה ובאזני אלהינו
שמרו ודרשו כל מצות
יהוה אלהיכם למען תירשו
את הארץ הטובה והנחלתם
לבניכם אחריכם עד עולם:
ואתה שלמה בני דע את
אלהי אביך ועבדהו בלב

שלם ובנפש חפצה כי כל
לבבות דורש יהוה וכל
יצר מחשבות מבין אם
תדרשנו ימצא לך ואם
תעזבנו יזניחך לעד: ראה
עתה כי יהוה בחר בך
לבנות בית למקדש חזק
ועשה:
ויתן דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת בתיו
וגנזכיו ועליתיו וחדריו
הפנימים ובית הכפרת:
ותבנית כל אשר היה
ברוח עמו לחצרות בית
יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים:
ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית
יהוה ולכל כלי עבודת בית
יהוה: לזהב במשקל לזהב
לכל כלי עבודה ועבודה
לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבודה:
ומשקל למנרות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל
מנורה ומנורה ונרתיה
ולמנורות הכסף במשקל
למנורה ונרתיה כעבודת
מנורה ומנורה: ואת הזהב

משקל לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנות הכסף: והמזלגות
והמזרקות והקשות זהב
טהור ולכפורי הזהב
במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל
לכפור וכפור: ולמזבח
הקטרת זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרבים
זהב לפרשים וסככים על
ארון ברית יהוה: הכל
בכתב מיד יהוה עלי השכיל
כל מלאכות התבנית:

ויאמר דויד לשלמה בנו
חזק ואמץ ועשה אל
תירא ואל תחת כי יהוה
אלהים אלהי עמך לא
ירפך ולא יעזבך עד לכלות
כל מלאכת עבודת בית
יהוה: והנה מחלקות
הכהנים והלוים לכל
עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל
נדיב בחכמה לכל עבודה
והשרים וכל העם לכל
דבריך:
ויאמר דויד המלך לכל
הקהל שלמה בני אחד

בחר בו אלהים נער ורך
והמלאכה גדולה כי לא
לאדם הבירה כי ליהוה
אלהים וככל כחי הכינותי
לבית אלהי הזהב לזהב
והכסף לכסף והנחשת
לנחשת הברזל לברזל
והעצים לעצים אבני שהם
ומלואים אבני פוך ורקמה
וכל אבן יקרה ואבני שיש
לרב ועוד ברצותי בבית
אלהי יש לי סגלה זהב
וכסף נתתי לבית אלהי
למעלה מכל הכינותי
לבית הקדש שלשת
אלפים ככרי זהב מזהב
אופיר ושבעת אלפים
ככר כסף מזקק לטוח
קירות הבתים לזהב
לזהב ולכסף לכסף ולכל
מלאכה ביד חרשים
ומי מתנדב למלאות ידו
היום ליהוה ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי האלפים
והמאות ולשרי מלאכת
המלך ויתנו לעבדת בית
האלהים זהב ככרים
חמשת אלפים ואדרכנים
רבו וכסף ככרים עשרת

אלפים ונחשת רבו ושמונת
אלפים ככרים וברזל מאה
אלף ככרים והנמצא
אתו אבנים נתנו לאוצר
בית יהוה על יד יחיאל
הגרשני וישמחו העם
על התנדבם כי בלב שלם
התנדבו ליהוה וגם דויד
המלך שמח שמחה גדולה
ויברך דויד את
יהוה לעיני כל הקהל
ויאמר דויד ברוך אתה
יהוה אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם לך
יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ
לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש
והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך וכי מי
אני ומי עמי כי נעצר כח
להתנדב כזאת כי ממך
הכל ומידך נתנו לך כי
גרים אנחנו לפניך ותושבים
ככל אבתינו כצל ימינו

על הארץ ואין מקוה יהוה
אלהינו כל ההמון הזה
אשר הכיננו לבנות לך
בית לשם קדשך מידך
הוא ולך הכל וידעתי
אלהי כי אתה בחן לבב
ומישרים תרצה אני
בישר לבבי התנדבתי כל
אלה ועתה עמך הנמצאו
פה ראיתי בשמחה להתנדב
לך יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבתינו
שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך ולשלמה
בני תן לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה
אשר הכינותי
ויאמר דויד לכל
הקהל ברכו נא את יהוה
אלהיכם ויברכו כל הקהל
ליהוה אלהי אבתיהם
ויקדו וישתחוו ליהוה
ולמלך ויזבחו ליהוה
זבחים ויעלו עלות ליהוה
למחרת היום ההוא פרים
אלף אילים אלף כבשים
אלף ונסכיהם וזבחים לרב
לכל ישראל ויאכלו וישתו

לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד
וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן וישב שלמה
על כסא יהוה למלך תחת
דויד אביו ויצלח וישמעו
אליו כל ישראל וכל
השרים והגברים וגם כל
בני המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך ויגדל
יהוה את שלמה למעלה
לעיני כל ישראל ויתן
עליו הוד מלכות אשר
לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל ודויד
בן ישי מלך על כל ישראל
והימים אשר מלך על
ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים
ושלוש וימת בשיבה
טובה שבע ימים עשר
וכבוד וימלך שלמה בנו
תחתיו ודברי דויד המלך
הראשנים והאחרנים הנם
כתובים על דברי שמואל
הראה ועל דברי נתן הנביא
ועל דברי גד החזה עם
כל מלכותו וגבורתו

והעתים אשר עברו עליו
ועל ישראל ועל כל ממלכות
הארצות ויתחזק
שלמה בן דויד על מלכותו
ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו
למעלה ויאמר שלמה
לכל ישראל לשרי האלפים
והמאות ולשפטים ולכל
נשיא לכל ישראל ראשי
האבות וילכו שלמה וכל
הקהל עמו לבמה אשר
בגבעון כי שם היה אהל
מועד האלהים אשר עשה
משה עבד יהוה במדבר
אבל ארון האלהים העלה
דויד מקרית יערים בהכין
לו דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן
אורי בן חור שם לפני
משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל ויעל
שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף בלילה
ההוא נראה אלהים
לשלמה ויאמר לו שאל
מה אתן לך ויאמר שלמה
לאלהים אתה עשית עם

דויד אבי חסד גדול ותמלכני
תחתיו עתה יהוה אלהים
יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם
רב כעפר הארץ עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך הזה
הגדול ויאמר
אלהים לשלמה יען אשר
היתה זאת עם לבבך ולא
שאלת עשר נכסים וכבוד
ואת נפש שנאיך וגם ימים
רבים לא שאלת ותשאל
לך חכמה ומדע אשר
תשפוט את עמי אשר
המלכתיך עליו החכמה
והמדע נתון לך ועשר
ונכסים וכבוד אתן לך
אשר לא היה כן למלכים
אשר לפניך ואחריך לא
יהיה כן ויבא שלמה לבמה
אשר בגבעון ירושלם
מלפני אהל מועד וימלך
על ישראל ויאסף
שלמה רכב ופרשים ויהי
לו אלף וארבע מאות
רכב ושנים עשר אלף
פרשים ויניחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם

ויתן המלך את הכסף
ואת הזהב בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה
לרב ומוצא הסוסים
אשר לשלמה ממצרים
ומקוא סחרי המלך מקוא
יקחו במחיר ויעלו ויוציאו
ממצרים מרכבה בשש
מאות כסף וסוס בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי
החתים ומלכי ארם בידם
יוציאו ויאמר שלמה
לבנות בית לשם יהוה
ובית למלכותו ויספר
שלמה שבעים אלף
איש סבל ושמונים אלף
איש חצב בהר ומנצחים
עליהם שלשת אלפים
ושש מאות
וישלח שלמה אל חורם
מלך צר לאמר כאשר
עשית עם דויד אבי
ותשלח לו ארזים לבנות
לו בית לשבת בו הנה
אני בונה בית לשם יהוה
אלהי להקדיש לו
להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד
ועלות לבקר ולערב

לשבתות ולחדשים
ולמועדי יהוה אלהינו
לעולם זאת על ישראל
והבית אשר אני בונה גדול
כי גדול אלהינו מכל
האלהים ומי יעצר כח
לבנות לו בית כי השמים
ושמי השמים לא יכלכלהו
ומי אני אשר אבנה לו
בית כי אם להקטיר לפניו
ועתה שלח לי איש חכם
לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ובברזל ובארגון
וכרמיל ותכלת וידע
לפתח פתוחים עם החכמים
אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין
דויד אבי ושלח לי עצי
ארזים ברושים ואלגומים
מהלבנון כי אני ידעתי
אשר עבדיך יודעים
לכרות עצי לבנון והנה
עבדי עם עבדיך ולהכין
לי עצים לרב כי הבית
אשר אני בונה גדול
והפלא והנה לחטבים
לכרתי העצים נתתי חטים
מכות לעבדיך כרים
עשרים אלף ויין בתים
עשרים אלף ושמן בתים

עשרים אלף
ויאמר חורם מלך
צר בכתב וישלח אל שלמה
באהבת יהוה את עמו
נתנך עליהם מלך ויאמר
חורם ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר עשה את
השמים ואת הארץ אשר
נתן לדויד המלך בן חכם
יודע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ועתה שלחתי
איש חכם יודע בינה
לחורם אבי בן אשה מן
בנות דן ואביו איש צרי
יודע לעשות בזהב ובכסף
בנחשת בברזל באבנים
ובעצים בארגמן בתכלת
ובבוץ ובכרמיל ולפתח
כל פתוח ולחשב כל
מחשבת אשר ינתן לו
עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך ועתה החטים
והשערים השמן והיין
אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו ואנחנו נכרת
עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה
אתם ירושלם

ויספר שלמה כל
האנשים הגירים אשר
בארץ ישראל אחרי
הספר אשר ספרם דויד
אביו וימצאו מאה
וחמשים אלף ושלשת
אלפים ושש מאות ויעש
מהם שבעים אלף סבל
ושמנים אלף חצב בהר
ושלשת אלפים ושש
מאות מנצחים להעביד
את העם ויחל שלמה
לבנות את בית יהוה
בירושלם בהר המוריה
אשר נראה לדויד אביהו
אשר הכין במקום דויד
בגרן ארנן היבוסי ויחל
לבנות בחדש השני בשני
בשנת ארבע למלכותו
ואלה הוסד שלמה לבנות
את בית האלהים הארך
אמות במדה הראשונה
אמות ששים ורחב אמות
עשרים והאולם אשר
על פני הארך על פני רחב
הבית אמות עשרים והגבה
מאה ועשרים ויצפהו
מפנימה זהב טהור ואת
הבית הגדול חפה עץ
ברושים ויחפהו זהב טוב

ויעל עליו תמרים ושרשות
ויצף את הבית אבן יקרה
לתפארת והזהב זהב
פרוים ויחף את הבית
הקרות הספים וקירותיו
ודלתותיו זהב ופתח כרובים
על הקירות ויעש את בית
קדש הקדשים ארכו על
פני רחב הבית אמות
עשרים ורחבו אמות
עשרים ויחפהו זהב טוב
לככרים שש מאות
ומשקל למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות
חפה זהב ויעש
בבית קדש הקדשים
כרובים שנים מעשה
צעצעים ויצפו אתם זהב
וכנפי הכרובים ארכם
אמות עשרים כנף האחד
לאמות חמש מגעת לקיר
הבית והכנף האחרת
אמות חמש מגיע לכנף
הכרוב האחר וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מגיע
לקיר הבית והכנף האחרת
אמות חמש דבקה לכנף
הכרוב האחר כנפי
הכרובים האלה פרשים
אמות עשרים והם עמדים

על רגליהם ופניהם לבית
ויעש את הפרכת
תכלת וארגמן וכרמיל
ובוץ ויעל עליו כרובים
ויעש לפני הבית
עמודים שנים אמות
שלשים וחמש ארך
והצפת אשר על ראשו
אמות חמש ויעש
שרשרות בדביר ויתן על
ראש העמדים ויעש
רמונים מאה ויתן בשרשרות
ויקם את העמודים על פני
ההיכל אחד מימין ואחד
מהשמאול ויקרא שם
הימיני יכין ושם השמאלי
בעז ויעש
מזבח נחשת עשרים
אמה ארכו ועשרים
אמה רחבו ועשר אמות
קומתו ויעש
את הים מוצק עשר
באמה משפתו אל שפתו
עגול סביב וחמש באמה
קומתו וקו שלשים באמה
יסב אתו סביב ודמות
בקרים תחת לו סביב
סביב סבבים אתו עשר
באמה מקיפים את הים
סביב שנים טורים הבקר

יצוקים במצקתו: עומד
על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה
ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם
מלמעלה וכל אחריהם
ביתה: ועביו טפח ושפתו
כמעשה שפת כוס פרח
שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל:
ויעש כיורים עשרה
ויתן חמשה מימין וחמשה
משמאול לרחצה בהם
את מעשה העולה ידיחו
בם והים לרחצה לכהנים
בו: ויעש את
מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש
משמאל: ויעש
שלחנות עשרה וינח
בהיכל חמשה מימין
וחמשה משמאול ויעש
מזרקי זהב מאה:
ויעש חצר הכהנים
והעזרה הגדולה ודלתות
לעזרה ודלתותיהם צפה
נחשת: ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול

נגבה: ויעש חורם
את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חורם
לעשות את המלאכה
אשר עשה למלך שלמה
בבית האלהים: עמודים
שנים והגלות והכתרות
על ראש העמודים
שתים והשבכות שתים
לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על ראש
העמודים: ואת הרמונים
ארבע מאות לשתי
השבכות שנים טורים
רמונים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על פני
העמודים: ואת המכנות
עשה ואת הכירות עשה
על המכנות: את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר
תחתיו: ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת
כל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה לבית
יהוה נחשת מרוק: בככר
הירדן יצקם המלך בעבי
האדמה בין סכות ובין
צרדתה: ויעש שלמה
כל הכלים האלה לרב

מאד כי לא נחקר משקל
הנחשת: ויעש
שלמה את כל הכלים
אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת השלחנות
ועליהם לחם הפנים: ואת
המנרות ונרתיהם לבערם
כמשפט לפני הדביר
זהב סגור: והפרח והנרות
והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב: והמזמרות
והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור ופתח
הבית דלתותיו הפנימיות
לקדש הקדשים ודלתי
הבית להיכל זהב:
ותשלם כל המלאכה
אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את
קדשי דויד אביו ואת
הכסף ואת הזהב ואת
כל הכלים נתן באצרות
בית האלהים: אז
יקהל שלמה את זקני
ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דויד היא ציון
ויקהלו אל המלך כל איש

ישראל בחג הוא החדש
השבעי: ויבאו כל זקני
ישראל וישאו הלוים
את הארון: ויעלו את הארון
ואת אהל מועד ואת כל
כלי הקדש אשר באהל
העלו אתם הכהנים הלוים:
והמלך שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו
לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב: ויביאו
הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל דביר
הבית אל קדש הקדשים
אל תחת כנפי הכרובים:
ויהיו הכרובים פרשים
כנפים על מקום הארון
ויכסו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים
מן הארון על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהי
שם עד היום הזה: אין
בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב
אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם ממצרים:
ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש כי כל הכהנים

הנמצאים התקדשו אין
לשמור למחלקות: והלוים
המשררים לכלם לאסף
להימן לידתון ולבניהם
ולאחיהם מלבשים בוץ
במצלתים ובנבלים ובכנרות
עמדים מזרח למזבח
ועמהם כהנים למאה
ועשרים מחצצרים בחצצרות:
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות
ליהוה וכהרים קול
בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והבית מלא ענן בית יהוה:
ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית האלהים:
אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכון בערפל
ואני בניתי בית זבל לך
ומכון לשבתך עולמים:
ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל
קהל ישראל עומד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דויד
אבי ובידיו מלא לאמר:

מן היום אשר הוצאתי
את עמי מארץ מצרים
לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא
בחרתי באיש להיות נגיד
על עמי ישראל: ואבחר
בירושלם להיות שמי
שם ואבחר בדויד להיות
על עמי ישראל: ויהי עם
לבב דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל:
ויאמר יהוה אל דויד אבי
יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך: רק אתה
לא תבנה הבית כי בנך
היוצא מחלציך הוא
יבנה הבית לשמי: ויקם
יהוה את דברו אשר דבר
ואקום תחת דויד אבי
ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה
הבית לשם יהוה אלהי
ישראל: ואשים שם את
הארון אשר שם ברית
יהוה אשר כרת עם בני
ישראל: ויעמד לפני מזבח
יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו: כי עשה שלמה

כיור נחשת ויתנהו בתוך
העזרה חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו ואמות
שלוש קומתו ויעמד
עליו ויברך על ברכיו נגד
כל קהל ישראל ויפרש
כפיו השמימה׃
ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר
הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם׃
אשר שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת
כיום הזה׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך
דויד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני יושב על
כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת בתורתי כאשר
הלכת לפני׃ ועתה יהוה
אלהי ישראל יאמן דברך
אשר דברת לעבדך
לדויד׃ כי האמנם ישב
אלהים את האדם על
הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף

כי הבית הזה אשר בניתי׃
ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך׃ להיות עיניך פתחות
אל הבית הזה יומם ולילה
אל המקום אשר אמרת
לשום שמך שם לשמוע
אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה׃
ושמעת אל תחנוני עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו
אל המקום הזה ואתה
תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת וסלחת׃
אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו
ובא אלה לפני מזבחך
בבית הזה׃ ואתה תשמע
מן השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להשיב לרשע
לתת דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו׃
ואם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי
יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו והתחננו
לפניך בבית הזה׃ ואתה
תשמע מן השמים וסלחת

לחטאת עמך ישראל
והשבותם אל האדמה
אשר נתתה להם ולאבתיהם׃
בהעצר השמים
ולא יהיה מטר כי יחטאו
לך והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך
מחטאתם ישובון כי תענם׃
ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך
ועמך ישראל כי תורם
אל הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על
ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה׃ רעב כי
יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון וירקון ארבה וחסיל
כי יהיה כי יצר לו איביו
בארץ שעריו כל נגע וכל
מחלה׃ כל תפלה כל תחנה
אשר יהיה לכל האדם
ולכל עמך ישראל אשר
ידעו איש נגעו ומכאבו
ופרש כפיו אל הבית הזה׃
ואתה תשמע מן השמים
מכון שבתך וסלחת ונתתה
לאיש ככל דרכיו אשר
תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב בני
האדם׃ למען יראוך ללכת

בדרכיך כל הימים אשר
הם חיים על פני האדמה
אשר נתתה לאבתינו׃ וגם
אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך הגדול
וידך החזקה וזרועך הנטויה
ובאו והתפללו אל הבית
הזה׃ ואתה תשמע מן
השמים ממכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען ידעו כל
עמי הארץ את שמך וליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי׃ כי יצא
עמך למלחמה על איביו
בדרך אשר תשלחם
והתפללו אליך דרך העיר
הזאת אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך׃
ושמעת מן השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם׃ כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב
ושבום שוביהם אל ארץ
רחוקה או קרובה׃ והשיבו
אל לבבם בארץ אשר
נשבו שם ושבו והתחננו

אליך בארץ שבים לאמר
חטאנו העוינו ורשענו׃
ושבו אליך בכל לבם
ובכל נפשם בארץ שבים
אשר שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם והעיר אשר בחרת
ולבית אשר בניתי לשמך׃
ושמעת מן השמים ממכון
שבתך את תפלתם ואת
תחנתיהם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו
לך׃ עתה אלהי יהיו נא
עיניך פתחות ואזניך
קשבות לתפלת המקום
הזה׃
ועתה קומה יהוה אלהים
לנוחך אתה וארון עזך
כהניך יהוה אלהים ילבשו
תשועה וחסידיך ישמחו
בטוב׃ יהוה אלהים אל
תשב פני משיחך זכרה
לחסדי דויד עבדך׃
ובכלות שלמה
להתפלל והאש ירדה
מהשמים ותאכל העלה
והזבחים וכבוד יהוה מלא
את הבית׃ ולא יכלו הכהנים
לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה׃

וכל בני ישראל ראים
ברדת האש וכבוד יהוה
על הבית ויכרעו אפים
ארצה על הרצפה וישתחוו
והודות ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו׃ והמלך וכל
העם זבחים זבח לפני יהוה׃
ויזבח המלך שלמה
את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את
בית האלהים המלך וכל
העם׃ והכהנים על משמרותם
עמדים והלוים בכלי שיר
יהוה אשר עשה דויד
המלך להדות ליהוה כי
לעולם חסדו בהלל דויד
בידם והכהנים מחצצרים
נגדם וכל ישראל עמדים׃

ויקדש שלמה את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם העלות ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר עשה
שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה
ואת החלבים׃ ויעש שלמה
את החג בעת ההיא שבעת
ימים וכל ישראל עמו

קהל גדול מאד מלבוא
חמת עד נחל מצרים׃
ויעשו ביום השמיני עצרת
כי חנכת המזבח עשו
שבעת ימים והחג שבעת
ימים׃ וביום עשרים
ושלשה לחדש השביעי
שלח את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה
לדויד ולשלמה ולישראל
עמו׃ ויכל שלמה את בית
יהוה ואת בית המלך ואת
כל הבא על לב שלמה
לעשות בבית יהוה ובביתו
הצליח׃ וירא
יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את
תפלתך ובחרתי במקום
הזה לי לבית זבח׃ הן אעצר
השמים ולא יהיה מטר
והן אצוה על חגב לאכול
הארץ ואם אשלח דבר
בעמי׃ ויכנעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני
וישבו מדרכיהם הרעים
ואני אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם וארפא
את ארצם׃ עתה עיני יהיו

פתחות ואזני קשבות
לתפלת המקום הזה׃ ועתה
בחרתי והקדשתי את
הבית הזה להיות שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים׃ ואתה
אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך ולעשות
ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמור׃ והקימותי
את כסא מלכותך כאשר
כרתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מושל
בישראל׃ ואם תשובון
אתם ועזבתם חקותי
ומצותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם׃
ונתשתים מעל אדמתי
אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי
לשמי אשליך מעל פני
ואתננו למשל ולשנינה
בכל העמים׃ והבית הזה
אשר היה עליון לכל
עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה׃
ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם

אשר הוציאם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא עליהם
את כל הרעה הזאת׃
ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את
בית יהוה ואת ביתו׃ והערים
אשר נתן חורם לשלמה
בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל׃ וילך
שלמה חמת צובה ויחזק
עליה׃ ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות
אשר בנה בחמת׃ ויבן את
בית חורון העליון ואת בית
חורון התחתון ערי מצור
חומות דלתים ובריח׃ ואת
בעלת ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת כל
ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃
כל העם הנותר מן החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מישראל
המה׃ מן בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא
כלום בני ישראל ויעלם

שלמה למס עד היום
הזה׃ ומן בני ישראל
אשר לא נתן שלמה
לעבדים למלאכתו כי
המה אנשי מלחמה ושרי
שלישיו ושרי רכבו
ופרשיו׃
ואלה שרי הנצבים אשר
למלך שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם׃
ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד לבית
אשר בנה לה כי אמר
לא תשב אשה לי בבית
דויד מלך ישראל כי
קדש המה אשר באה
אליהם ארון יהוה׃
אז העלה שלמה
עלות ליהוה על מזבח
יהוה אשר בנה לפני
האולם׃ ובדבר יום ביום
להעלות כמצות משה
לשבתות ולחדשים
ולמועדות שלוש פעמים
בשנה בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות׃
ויעמד כמשפט דויד
אביו את מחלקות הכהנים
על עבדתם והלוים על
משמרותם להלל ולשרת

נגד הכהנים לדבר יום
ביומו והשוערים במחלקותם
לשער ושער כי כן מצות
דויד איש האלהים׃ ולא
סרו מצות המלך על
הכהנים והלוים לכל דבר
ולאצרות׃ ותכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד
בית יהוה ועד כלתו שלם
בית יהוה׃
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על שפת
הים בארץ אדום׃ וישלח
לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות
וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה׃
ומלכת שבא שמעה
את שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד
מאד וגמלים נשאים
בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר
היה עם לבבה׃ ויגד לה
שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה

אשר לא הגיד לה׃ ותרא
מלכת שבא את חכמת
שלמה והבית אשר בנה׃
ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו
ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה ולא
היה עוד בה רוח׃ ותאמר
אל המלך אמת הדבר
אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך׃
ולא האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי
מרבית חכמתך יספת
על השמועה אשר שמעתי׃
אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד ושמעים
את חכמתך׃ יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל
להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן
למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב

קהל גדול מאד מלבוא
חמת עד נחל מצרים׃
ויעשו ביום השמיני עצרת
כי חנכת המזבח עשו
שבעת ימים והחג שבעת
ימים׃ וביום עשרים
ושלשה לחדש השביעי
שלח את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה
לדויד ולשלמה ולישראל
עמו׃ ויכל שלמה את בית
יהוה ואת בית המלך ואת
כל הבא על לב שלמה
לעשות בבית יהוה ובביתו
הצליח׃ וירא
יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את
תפלתך ובחרתי במקום
הזה לי לבית זבח׃ הן אעצר
השמים ולא יהיה מטר
והן אצוה על חגב לאכול
הארץ ואם אשלח דבר
בעמי׃ ויכנעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני
וישבו מדרכיהם הרעים
ואני אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם וארפא
את ארצם׃ עתה עיני יהיו

פתחות ואזני קשבות
לתפלת המקום הזה׃ ועתה
בחרתי והקדשתי את
הבית הזה להיות שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים׃ ואתה
אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך ולעשות
ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמור׃ והקימותי
את כסא מלכותך כאשר
כרתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מושל
בישראל׃ ואם תשובון
אתם ועזבתם חקותי
ומצותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם׃
ונתשתים מעל אדמתי
אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי
לשמי אשליך מעל פני
ואתננו למשל ולשנינה
בכל העמים׃ והבית הזה
אשר היה עליון לכל
עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה׃
ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם

אשר הוציאם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא עליהם
את כל הרעה הזאת׃
ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את
בית יהוה ואת ביתו׃ והערים
אשר נתן חורם לשלמה
בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל׃ וילך
שלמה חמת צובה ויחזק
עליה׃ ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות
אשר בנה בחמת׃ ויבן את
בית חורון העליון ואת בית
חורון התחתון ערי מצור
חומות דלתים ובריח׃ ואת
בעלת ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת כל
ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃
כל העם הנותר מן החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מישראל
המה׃ מבניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא
כלום בני ישראל ויעלם

שלמה למס עד היום
הזה׃ ומן בני ישראל
אשר לא נתן שלמה
לעבדים למלאכתו כי
המה אנשי מלחמה ושרי
שלישיו ושרי רכבו
ופרשיו׃
ואלה שרי הנציבים אשר
למלך שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם׃
ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד לבית
אשר בנה לה כי אמר
לא תשב אשה לי בבית
דויד מלך ישראל כי
קדש המה אשר באה
אליהם ארון יהוה׃
אז העלה שלמה
עלות ליהוה על מזבח
יהוה אשר בנה לפני
האולם׃ ובדבר יום ביום
להעלות כמצות משה
לשבתות ולחדשים
ולמועדות שלוש פעמים
בשנה בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות׃
ויעמד כמשפט דויד
אביו את מחלקות הכהנים
על עבדתם והלוים על
משמרותם להלל ולשרת

נגד הכהנים לדבר יום
ביומו והשוערים במחלקותם
לשער ושער כי כן מצות
דויד איש האלהים׃ ולא
סרו מצות המלך על
הכהנים והלוים לכל דבר
ולאצרות׃ ותכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד
בית יהוה ועד כלתו שלם
בית יהוה׃
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על שפת
הים בארץ אדום׃ וישלח
לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות
וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה׃
ומלכת שבא שמעה
את שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד
מאד וגמלים נשאים
בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר
היה עם לבבה׃ ויגד לה
שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה

אשר לא הגיד לה׃ ותרא
מלכת שבא את חכמת
שלמה והבית אשר בנה׃
ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו
ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה ולא
היה עוד בה רוח׃ ותאמר
אל המלך אמת הדבר
אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך׃
ולא האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי
מרבית חכמתך יספת
על השמועה אשר שמעתי׃
אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד ושמעים
את חכמתך׃ יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל
להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן
למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב

מאד ואבן יקרה ולא
היה כבשם ההוא אשר
נתנה מלכת שבא למלך
שלמה׃ וגם עבדי חירם
ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי
אלגומים ואבן יקרה׃
ויעש המלך את עצי
האלגומים מסלות לבית
יהוה ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים ולא
נראו כהם לפנים בארץ
יהודה׃ והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את
כל חפצה אשר שאלה
מלבד אשר הביאה אל
המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה בשנה
אחת שש מאות ששים
ושש ככרי זהב׃ לבד
מאנשי התרים והסחרים
מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים
זהב וכסף לשלמה׃ ויעש
המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש
מאות זהב שחוט יעלה
על הצנה האחת׃ ושלש

מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה
על המגן האחת ויתנם
המלך בבית יער הלבנון׃
ויעש המלך כסא
שן גדול ויצפהו זהב טהור׃
ושש מעלות לכסא
וכבש בזהב לכסא
מאחזים וידות מזה ומזה
על מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל הידות׃
ושנים עשר אריות עמדים
שם על שש המעלות
מזה ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכה׃ וכל כלי
משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף
נחשב בימי שלמה
למאומה׃ כי אניות למלך
הלכות תרשיש עם עבדי
חורם אחת לשלש שנים
תבואנה אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שנהבים
וקופים ותוכיים׃
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר
וחכמה׃ וכל מלכי הארץ
מבקשים את פני שלמה
לשמע את חכמתו אשר

נתן האלהים בלבו׃ והם
מביאים איש מנחתו כלי
כסף וכלי זהב ושלמות
נשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אריות
סוסים ומרכבות ושנים
עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם׃ ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים׃ ויתן המלך
את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה
לרב׃ ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה ומכל
הארצות׃ ושאר דברי
שלמה הראשנים והאחרנים
הלא הם כתובים על דברי
נתן הנביא ועל נבואת
אחיה השילוני ובחזות
יעדי החזה על ירבעם בן
נבט׃ וימלך שלמה
בירושלם על כל ישראל
ארבעים שנה׃ וישכב
שלמה עם אבתיו ויקברהו
בעיר דויד אביו וימלך

רחבעם בנו תחתיו׃
וילך רחבעם שכמה
כי שכם באו כל ישראל
להמליך אתו׃ ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא
במצרים אשר ברח מפני
שלמה המלך וישב
ירבעם ממצרים׃ וישלחו
ויקראו לו ויבא ירבעם
וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר
נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר
אלהם עוד שלשת ימים
ושובו אלי וילך העם׃
ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה
דבר׃ וידברו אליו לאמר
אם תהיה לטוב לעם הזה
ורציתם ודברת אלהם
דברים טובים והיו לך
עבדים כל הימים׃ ויעזב
את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו העמדים

לפניו׃ ויאמר אלהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל
אשר נתן אביך עלינו׃
וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר
לעם אשר דברו אליך
לאמר אביך הכביד את
עלנו ואתה הקל מעלינו
כה תאמר אלהם קטני
עבה ממתני אבי׃ ועתה
אבי העמיס עליכם על
כבד ואני אסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים׃
ויבא ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום
השלשי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי
ביום השלשי׃ ויענם
המלך קשה ויעזב המלך
רחבעם את עצת הזקנים׃
וידבר אלהם כעצת
הילדים לאמר אכביד
את עלכם ואני אסיף עליו
אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים׃ ולא שמע
המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלהים למען

הקים יהוה את דברו
אשר דבר ביד אחיהו
השלוני אל ירבעם בן נבט׃
וכל ישראל כי לא שמע
המלך להם וישיבו העם
את המלך לאמר מה לנו
חלק בדויד ולא נחלה
בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך
דויד וילך כל ישראל
לאהליו׃ ובני ישראל
הישבים בערי יהודה
וימלך עליהם רחבעם׃
וישלח המלך
רחבעם את הדרם אשר
על המס וירגמו בו בני
ישראל אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלם׃
ויפשעו ישראל בבית
דויד עד היום הזה׃ ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל
את בית יהודה ובנימן
מאה ושמונים אלף
בחור עשה מלחמה
להלחם עם ישראל
להשיב את הממלכה
לרחבעם׃ ויהי
דבר יהוה אל שמעיהו
איש האלהים לאמר׃

אמר אל רחבעם בן
שלמה מלך יהודה ואל
כל ישראל ביהודה
ובנימן לאמר כה אמר
יהוה לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם שובו
איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו
את דברי יהוה וישבו
מללכת אל ירבעם
וישב רחבעם
בירושלם ויבן ערים
למצור ביהודה ויבן את
בית לחם ואת עיטם ואת
תקוע ואת בית צור ואת
שוכו ואת עדלם ואת
גת ואת מרשה ואת זיף
ואת אדורים ואת לכיש
ואת עזקה ואת צרעה
ואת אילון ואת חברון
אשר ביהודה ובבנימן
ערי מצרות ויחזק את
המצרות ויתן בהם
נגידים ואצרות מאכל
ושמן ויין ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים
ויחזקם להרבה מאד
ויהי לו יהודה ובנימן
והכהנים והלוים
אשר בכל ישראל

התיצבו עליו מכל גבולם
כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה
ולירושלם כי הזניחם
ירבעם ובניו מכהן ליהוה
ויעמד לו כהנים לבמות
ולשעירים ולעגלים
אשר עשה ואחריהם
מכל שבטי ישראל
הנתנים את לבבם לבקש
את יהוה אלהי ישראל
באו ירושלם לזבוח
ליהוה אלהי אבותיהם
ויחזקו את מלכות יהודה
ויאמצו את רחבעם
בן שלמה לשנים שלוש
כי הלכו בדרך דויד
ושלמה לשנים שלוש
ויקח לו רחבעם
אשה את מחלת בן
ירימות בן דויד אביחיל
בת אליאב בן ישי ותלד
לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם ואחריה
לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את
אביה ואת עתי ואת זיזא
ואת שלמית ויאהב
רחבעם את מעכה בת
אבשלום מכל נשיו

ופילגשיו כי נשים שמונה
עשרה נשא ופילגשים
ששים ויולד עשרים
ושמונה בנים וששים
בנות ויעמד לראש
רחבעם את אביה בן
מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו ויבן ויפרץ
מכל בניו לכל ארצות
יהודה ובנימן לכל ערי
המצרות ויתן להם המזון
לרב וישאל המון נשים
ויהי כהכין מלכות רחבעם
וכחזקתו עזב את תורת
יהוה וכל ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה
שישק מלך מצרים על
ירושלם כי מעלו ביהוה
באלף ומאתים רכב
ובששים אלף פרשים
ואין מספר לעם אשר
באו עמו ממצרים לובים
סכיים וכושים וילכד
את ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד ירושלם

ושמעיה הנביא בא אל
רחבעם ושרי יהודה אשר
נאספו אל ירושלם מפני

שישק ויאמר להם כה
אמר יהוה אתם עזבתם
אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד
שישק ויכנעו שרי ישראל
והמלך ויאמרו צדיק
יהוה ובראות יהוה כי
נכנעו היה דבר יהוה אל
שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי להם
כמעט לפליטה ולא תתך
חמתי בירושלם ביד
שישק כי יהיו לו לעבדים
וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות
ויעל שישק מלך
מצרים על ירושלם ויקח
את אצרות בית יהוה ואת
אצרות בית המלך את
הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה
ויעש המלך רחבעם
תחתיהם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים
השמרים פתח בית המלך
ויהי מדי בוא המלך בית
יהוה באו הרצים ונשאום
והשבום אל תא הרצים
ובהכנעו שב ממנו אף
יהוה ולא להשחית לכלה
וגם ביהודה היה דברים

טובים ויתחזק
המלך רחבעם בירושלם
וימלך כי בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה
שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל
שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית ויעש
הרע כי לא הכין לבו
לדרוש את יהוה
ודברי רחבעם הראשנים
והאחרונים הלא הם
כתובים בדברי שמעיה
הנביא ועדו החזה להתיחש
ומלחמות רחבעם וירבעם
כל הימים וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה בנו
תחתיו בשנת
שמונה עשרה למלך
ירבעם וימלך אביה על
יהודה שלוש שנים מלך
בירושלם ושם אמו
מיכיהו בת אוריאל מן
גבעה ומלחמה היתה בין
אביה ובין ירבעם ויאסר
אביה את המלחמה בחיל
גבורי מלחמה ארבע מאות

אלף איש בחור וירבעם
ערך עמו מלחמה בשמונה
מאות אלף איש בחור
גבור חיל ויקם
אביה מעל להר צמרים
אשר בהר אפרים ויאמר
שמעוני ירבעם וכל ישראל
הלא לכם לדעת כי יהוה
אלהי ישראל נתן ממלכה
לדויד על ישראל לעולם
לו ולבניו ברית מלח
ויקם ירבעם בן נבט
עבד שלמה בן דויד
וימרד על אדניו ויקבצו
עליו אנשים רקים בני
בליעל ויתאמצו על
רחבעם בן שלמה ורחבעם
היה נער ורך לבב ולא
התחזק לפניהם ועתה
אתם אמרים להתחזק
לפני ממלכת יהוה ביד
בני דויד ואתם המון רב
ועמכם עגלי זהב אשר
עשה לכם ירבעם לאלהים
הלא הדחתם את כהני
יהוה את בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים כעמי
הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם
שבעה והיה כהן ללא

אלהים ואנחנו יהודה
אלהינו ולא עזבנהו וכהנים
משרתים ליהוה בני אהרן
והלוים במלאכתו ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בבקר
ובערב בערב וקטרת
סמים ומערכת לחם על
השלחן הטהור ומנורת
הזהב ונרתיה לבער
בערב בערב כי שמרים
אנחנו את משמרת יהוה
אלהינו ואתם עזבתם
אתו והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצצרות
התרועה להריע עליכם
בני ישראל אל תלחמו
עם יהוה אלהי אבתיכם
כי לא תצליחו וירבעם
הסב את המארב לבוא
מאחריהם ויהיו לפני
יהודה והמארב מאחריהם
ויפנו יהודה והנה להם
המלחמה פנים ואחור
ויצעקו ליהוה והכהנים
מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה
והאלהים נגף את ירבעם
וכל ישראל לפני אביה
ויהודה וינוסו בני ישראל

מפני יהודה ויתנם אלהים
בידם ויכו בהם אביה
ועמו מכה רבה ויפלו
חללים מישראל חמש
מאות אלף איש בחור
ויכנעו בני ישראל בעת
ההיא ויאמצו בני יהודה
כי נשענו על יהוה אלהי
אבותיהם וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממנו
ערים את בית אל ואת
בנותיה ואת ישנה ואת
בנותיה ואת עפרון ובנתיה
ולא עצר כח ירבעם עוד
בימי אביהו ויגפהו יהוה
וימת ויתחזק
אביהו וישא לו נשים
ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים ושש
עשרה בנות ויתר דברי
אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא
עדו וישכב אביה עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו
תחתיו בימיו שקטה
הארץ עשר שנים
ויעש אסא הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיו ויסר
את מזבחות הנכר והבמות

וישבר את המצבות ויגדע
את האשרים ויאמר
ליהודה לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר
מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט
הממלכה לפניו ויבן ערי
מצורה ביהודה כי שקטה
הארץ ואין עמו מלחמה
בשנים האלה כי הניח יהוה
לו ויאמר ליהודה נבנה
את הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים
ובריחים עודנו הארץ
לפנינו כי דרשנו את יהוה
אלהינו דרשנו וינח לנו
מסביב ויבנו ויצליחו
ויהי לאסא חיל
נשא צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף
ומבנימן נשאי מגן ודרכי
קשת מאתים ושמונים
אלף כל אלה גבורי חיל
ויצא אליהם זרח הכושי
בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד
מרשה ויצא אסא לפניו
ויערכו מלחמה בגיא
צפתה למרשה ויקרא

אסא אל יהוה אלהיו
ויאמר יהוה אין עמך
לעזר בין רב לאין כח עזרנו
יהוה אלהינו כי עליך
נשענו ובשמך באנו על
ההמון הזה יהוה אלהינו
אתה אל יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה את הכושים
לפני אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים וירדפם
אסא והעם אשר עמו
עד לגרר ויפל מכושים
לאין להם מחיה כי נשברו
לפני יהוה ולפני מחנהו
וישאו שלל הרבה מאד
ויכו את כל הערים
סביבות גרר כי היה פחד
יהוה עליהם ויבזו את כל
הערים כי בזה רבה היתה
בהם וגם אהלי מקנה הכו
וישבו צאן לרב וגמלים
וישבו ירושלם
ועזריהו בן עודד
היתה עליו רוח אלהים
ויצא לפני אסא ויאמר
לו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם
בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבהו
יעזב אתכם

וימים רבים לישראל
ללא אלהי אמת וללא
כהן מורה וללא תורה
וישב בצר לו על יהוה
אלהי ישראל ויבקשהו
וימצא להם ובעתים ההם
אין שלום ליוצא ולבא
כי מהומת רבות על כל
יושבי הארצות וכתתו גוי
בגוי ועיר בעיר כי אלהים
הממם בכל צרה ואתם
חזקו ואל ירפו ידיכם
כי יש שכר לפעלתכם
וכשמע אסא את
הדברים האלה והנבואה
עדד הנביא התחזק ויעבר
השקוצים מכל ארץ
יהודה ובנימן ומן הערים
אשר לכד מהר אפרים
ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה
ובנימן והגרים עמהם
מאפרים ומנשה ומשמעון
כי נפלו עליו מישראל
לרב בראתם כי יהוה
אלהיו עמו
ויקבצו ירושלם
בחדש השלישי לשנת
חמש עשרה למלכות

אסא ויזבחו ליהוה ביום
ההוא מן השלל הביאו
בקר שבע מאות וצאן
שבעת אלפים ויבאו
בברית לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם בכל לבבם
ובכל נפשם וכל אשר
לא ידרש ליהוה אלהי
ישראל יומת למן קטן
ועד גדול למאיש ועד
אשה וישבעו ליהוה בקול
גדול ובתרועה ובחצצרות
ובשופרות וישמחו כל
יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל
רצונם בקשהו וימצא
להם וינח יהוה להם מסביב
וגם מעכה אם אסא המלך
הסירה מגבירה אשר
עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה
וידק וישרף בנחל קדרון
והבמות לא סרו מישראל
רק לבב אסא היה שלם
כל ימיו ויבא את קדשי
אביו וקדשיו בית האלהים
כסף וזהב וכלים ומלחמה
לא היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא
בשנת שלשים

וישש למלכות אסא
עלה בעשא מלך ישראל
על יהודה ויבן את הרמה
לבלתי תת יוצא ובא
לאסא מלך יהודה ויצא
אסא כסף וזהב מאצרות
בית יהוה ובית המלך
וישלח אל בן הדד מלך
ארם היושב בדרמשק
לאמר ברית ביני ובינך
ובין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך כסף וזהב
לך הפר בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
וישמע בן הדד אל המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו אל ערי
ישראל ויכו את עיון ואת
דן ואת אבל מים ואת כל
מסכנות ערי נפתלי ויהי
כשמע בעשא ויחדל
מבנות את הרמה וישבת
את מלאכתו ואסא המלך
לקח את כל יהודה וישאו
את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא
ויבן בהם את גבע ואת
המצפה׃
ובעת ההיא בא חנני
הראה אל אסא מלך
יהודה ויאמר אליו
בהשענך על מלך ארם
ולא נשענת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל
מלך ארם מידך הלא
הכושים והלובים היו
לחיל לרב לרכב ולפרשים
להרבה מאד ובהשענך
על יהוה נתנם בידך כי
יהוה עיניו משטטות
בכל הארץ להתחזק עם
לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש
עמך מלחמות ויכעס
אסא אל הראה ויתנהו
בית המהפכת כי בזעף
עמו על זאת וירצץ
אסא מן העם בעת ההיא
והנה דברי אסא הראשונים
והאחרונים הנם כתובים
על ספר המלכים ליהודה
וישראל ויחלא אסא
בשנת שלושים ותשע
למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו
לא דרש את יהוה כי
ברפאים וישכב אסא
עם אבתיו וימת בשנת
ארבעים ואחת למלכו
ויקברהו בקברתיו אשר
כרה לו בעיר דויד
וישכיבהו במשכב אשר
מלא בשמים וזנים
מרקחים במרקחת מעשה
וישרפו לו שרפה גדולה
עד למאד׃
וימלך יהושפט בנו תחתיו
ויתחזק על ישראל ויתן
חיל בכל ערי יהודה
הבצרות ויתן נציבים
בארץ יהודה ובערי
אפרים אשר לכד אסא
אביו ויהי יהוה עם
יהושפט כי הלך בדרכי
דויד אביו הראשנים
ולא דרש לבעלים כי
לאלהי אביו דרש
ובמצותיו הלך ולא
כמעשה ישראל ויכן
יהוה את הממלכה בידו
ויתנו כל יהודה מנחה
ליהושפט ויהי לו עשר
וכבוד לרב ויגבה לבו
בדרכי יהוה ועוד הסיר
את הבמות ואת האשרים
מיהודה׃
ובשנת שלוש למלכו
שלח לשריו לבן חיל
ולעבדיה ולזכריה
ולנתנאל ולמיכיהו ללמד
בערי יהודה ועמהם הלוים
שמעיהו ונתניהו וזבדיהו
ועשהאל ושמרימות
ויהונתן ואדניהו וטוביהו
וטוב אדניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכהנים
וילמדו ביהודה ועמהם
ספר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וילמדו
בעם ויהי פחד יהוה על
כל ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא
נלחמו עם יהושפט ומן
פלשתים מביאים ליהושפט
מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים לו צאן
אילים שבעת אלפים
ושבע מאות ותישים
שבעת אלפים ושבע
מאות ויהי יהושפט הלך
וגדל עד למעלה ויבן ביהודה
בירניות וערי מסכנות
ומלאכה רבה היה לו בערי
יהודה ואנשי מלחמה גבורי
חיל בירושלם ואלה
פקדתם לבית אבותיהם
ליהודה שרי אלפים עדנה
השר ועמו גבורי חיל שלש
מאות אלף ועל
ידו יהוחנן השר ועמו
מאתים ושמונים אלף
ועל ידו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוה ועמו
מאתים אלף גבור חיל
ומן בנימן גבור חיל
אלידע ועמו נשקי קשת
ומגן מאתים אלף ועל
ידו יהוזבד ועמו מאה
ושמונים אלף חלוצי צבא
אלה המשרתים את
המלך מלבד אשר נתן
המלך בערי המבצר בכל
יהודה׃ ויהי
ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב וירד
לקץ שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו אחאב
צאן ובקר לרב ולעם
אשר עמו ויסיתהו לעלות
אל רמת גלעד ויאמר
אחאב מלך ישראל אל
יהושפט מלך יהודה
התלך עמי רמת גלעד
ויאמר לו כמוני כמוך
וכעמך עמי ועמך במלחמה
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרש נא כיום
את דבר יהוה ויקבץ מלך
ישראל את הנביאים
ארבע מאות איש ויאמר
אלהם הנלך אל רמת
גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן האלהים
ביד המלך ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרוש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיהו כי איננו מתנבא
עלי לטובה כי כל ימיו
לרעה הוא מיכיהו בן
ימלא ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן ויקרא
מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיכהו
בן ימלא ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה
יושבים איש על כסאו
מלבשים בגדים ויושבים
בגרן פתח שער שמרון
וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיהו
בן כנענה קרני ברזל
ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד
כלותם וכל הנביאים
נבאים כן לאמר עלה
רמת גלעד והצלח ונתן
יהוה ביד המלך והמלאך

אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה
דברי הנבאים פה אחד
טוב אל המלך ויהי נא
דברך כאחד מהם ודברת
טוב ויאמר מיכיהו חי יהוה
כי את אשר יאמר אלהי
אתו אדבר ויבא אל
המלך ויאמר המלך
אליו מיכה הנלך אל
רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם
ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך
אשר לא תדבר אלי רק
אמת בשם יהוה ויאמר
ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים כצאן
אשר אין להן רעה ויאמר
יהוה לא אדנים לאלה
ישובו איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלא אמרתי
אליך לא יתנבא עלי טוב
כי אם לרע
ויאמר לכן שמעו דבר
יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים על ימינו

ושמאלו ויאמר יהוה מי
יפתה את אחאב מלך
ישראל ויעל ויפל ברמת
גלעד ויאמר זה אמר ככה
וזה אמר ככה ויצא הרוח
ויעמד לפני יהוה ויאמר
אני אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה ויאמר אצא
והייתי לרוח שקר בפי
כל נביאיו ויאמר תפתה
וגם תוכל צא ועשה כן
ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן
כנענה ויך את מיכיהו
על הלחי ויאמר אי זה
הדרך עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אתך ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להחבא ויאמר
מלך ישראל קחו את
מיכיהו והשיבהו אל
אמון שר העיר ואל יואש
בן המלך ואמרתם כה
אמר המלך שימו זה בית
הכלא והאכלהו לחם לחץ
ומים לחץ עד שובי
בשלום ויאמר מיכיהו

אם שוב תשוב בשלום
לא דבר יהוה בי ויאמר
שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה
אל רמת גלעד ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובוא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו
במלחמה ומלך ארם
צוה את שרי הרכב אשר
לו לאמר לא תלחמו את
הקטן את הגדול כי אם
את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב
את יהושפט והמה אמרו
מלך ישראל הוא ויסבו
עליו להלחם ויזעק
יהושפט ויהוה עזרו
ויסיתם אלהים ממנו ויהי
כראות שרי הרכב כי
לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו ואיש
משך בקשת לתמו ויך
את מלך ישראל בין
הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכב הפך ידיך
והוצאתני מן המחנה כי
החליתי ותעל המלחמה

ביום ההוא ומלך ישראל
היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת
בוא השמש
וישב יהושפט מלך
יהודה אל ביתו בשלום
לירושלם ויצא אל פניו
יהוא בן חנני החזה ויאמר
אל המלך יהושפט הלרשע
לעזר ולשנאי יהוה תאהב
ובזאת עליך קצף מלפני
יהוה אבל דברים טובים
נמצאו עמך כי בערת
האשרות מן הארץ והכינות
לבבך לדרש האלהים
וישב יהושפט בירושלם
וישב ויצא בעם
מבאר שבע עד הר אפרים
וישיבם אל יהוה אלהי
אבותיהם ויעמד שפטים
בארץ בכל ערי יהודה
הבצרות לעיר ועיר ויאמר
אל השפטים ראו מה
אתם עשים כי לא לאדם
תשפטו כי ליהוה ועמכם
בדבר משפט ועתה יהי
פחד יהוה עליכם שמרו
ועשו כי אין עם יהוה אלהינו
עולה ומשא פנים ומקח
שחד וגם בירושלם העמיד

יהושפט מן הלוים והכהנים
ומראשי האבות לישראל
למשפט יהוה ולריב וישבו
ירושלם ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה
באמונה ובלבב שלם וכל
ריב אשר יבוא עליכם
מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם בין תורה למצוה
לחקים ולמשפטים והזהרתם
אתם ולא יאשמו ליהוה
והיה קצף עליכם ועל
אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו והנה אמריהו
כהן הראש עליכם לכל
דבר יהוה וזבדיהו בן
ישמעאל הנגיד לבית
יהודה לכל דבר המלך
ושטרים הלוים לפניכם
חזקו ועשו ויהי יהוה עם
הטוב ויהי
אחרי כן באו בני מואב
ובני עמון ועמהם מהעמונים
על יהושפט למלחמה
ויבאו ויגידו ליהושפט
לאמר בא עליך המון רב
מעבר לים מארם והנם
בחצצון תמר היא עין גדי
וירא ויתן יהושפט את
פניו לדרוש ליהוה ויקרא

צום על כל יהודה ויקבצו
יהודה לבקש מיהוה
גם מכל ערי יהודה באו
לבקש את יהוה ויעמד
יהושפט בקהל יהודה
וירושלם בבית יהוה לפני
החצר החדשה ויאמר
יהוה אלהי אבתינו הלא
אתה הוא אלהים בשמים
ואתה מושל בכל ממלכות
הגוים ובידך כח וגבורה
ואין עמך להתיצב הלא
אתה אלהינו הורשת את
ישבי הארץ הזאת מלפני
עמך ישראל ותתנה לזרע
אברהם אהבך לעולם
וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר
אם תבוא עלינו רעה חרב
שפוט ודבר ורעב נעמדה
לפני הבית הזה ולפניך
כי שמך בבית הזה ונזעק
אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע ועתה הנה בני
עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתתה לישראל
לבוא בהם בבאם מארץ
מצרים כי סרו מעליהם
ולא השמידום והנה הם
גמלים עלינו לבוא

לגרשנו מירשתך אשר
הורשתנו: אלהינו הלא
תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הרב הזה
הבא עלינו ואנחנו לא
נדע מה נעשה כי עליך
עינינו: וכל יהודה עמדים
לפני יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם: ויחזיאל
בן זכריהו בן בניה בן יעיאל
בן מתניה הלוי מן בני
אסף היתה עליו רוח יהוה
בתוך הקהל: ויאמר
הקשיבו כל יהודה
וישבי ירושלם והמלך
יהושפט כה אמר יהוה
לכם אתם אל תיראו ואל
תחתו מפני ההמון הרב
הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים: מחר רדו
עליהם הנם עלים במעלה
הציץ ומצאתם אתם
בסוף הנחל פני מדבר
ירואל: לא לכם להלחם
בזאת התיצבו עמדו
וראו את ישועת יהוה
עמכם יהודה וירושלם
אל תיראו ואל תחתו
מחר צאו לפניהם ויהוה
עמכם: ויקד יהושפט

אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו
לפני יהוה להשתחות
ליהוה: ויקמו
הלוים מן בני הקהתים
ומן בני הקרחים להלל
ליהוה אלהי ישראל
בקול גדול למעלה:
וישכימו בבקר ויצאו
למדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר
שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה
אלהיכם ותאמנו האמינו
בנביאיו והצליחו: ויועץ
אל העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים להדרת
קדש בצאת לפני החלוץ
ואמרים הודו ליהוה כי
לעולם חסדו: ובעת החלו
ברנה ותהלה נתן יהוה
מארבים על בני עמון
מואב והר שעיר הבאים
ליהודה וינגפו: ויעמדו
בני עמון ומואב על ישבי
הר שעיר להחרים
ולהשמיד ובכלותם
בישבי שעיר עזרו איש
ברעהו למשחית: ויהודה
בא על המצפה למדבר

ויפנו אל ההמון והנם
פגרים נפלים ארצה ואין
פליטה: ויבא יהושפט
ועמו לבז את שללם
וימצאו בהם לרב ורכוש
ופגרים וכלי חמדות
וינצלו להם לאין משא
ויהיו ימים שלושה בזזים
את השלל כי רב הוא:
וביום הרבעי נקהלו לעמק
ברכה כי שם ברכו את
יהוה על כן קראו את
שם המקום ההוא עמק
ברכה עד היום: וישבו כל
איש יהודה וירושלם
ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם
בשמחה כי שמחם יהוה
מאויביהם: ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות
אל בית יהוה: ויהי פחד
אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי
נלחם יהוה עם אויבי
ישראל: ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו
מסביב: וימלך
יהושפט על יהודה בן
שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש

שנה מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי:
וילך בדרך אביו אסא
ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני יהוה: אך
הבמות לא סרו ועוד העם
לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם: ויתר דברי יהושפט
הראשנים והאחרנים הנם
כתובים בדברי יהוא בן
חנני אשר העלה על ספר
מלכי ישראל: ואחרי כן
אתחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזיה מלך
ישראל הוא הרשיע
לעשות: ויחברהו עמו
לעשות אניות ללכת
תרשיש ויעשו אניות
בעציון גבר: ויתנבא
אליעזר בן דודוהו ממרשה
על יהושפט לאמר
כהתחברך עם אחזיהו
פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עצרו
ללכת אל תרשיש:
וישכב יהושפט עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד וימלך יהורם
בנו תחתיו: ולו אחים בני
יהושפט עזריה ויחיאל

וזכריהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל:
ויתן להם אביהם מתנות
רבות לכסף ולזהב
ומגדנות עם ערי מצרות
ביהודה ואת הממלכה
נתן ליהורם כי הוא
הבכור:
ויקם יהורם על ממלכת
אביו ויתחזק ויהרג את
כל אחיו בחרב וגם משרי
ישראל: בן שלשים
ושתים שנה יהורם במלכו
ושמונה שנים מלך
בירושלם: וילך בדרך
מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו אשה
ויעש הרע בעיני יהוה:
ולא אבה יהוה להשחית
את בית דויד למען
הברית אשר כרת לדויד
וכאשר אמר לתת לו ניר
ולבניו כל הימים: בימיו
פשע אדום מתחת יד
יהודה וימליכו עליהם
מלך: ויעבר יהורם עם
שריו וכל הרכב עמו ויהי
קם לילה ויך את אדום

הסובב אליו ואת שרי
הרכב: ויפשע אדום מתחת
יד יהודה עד היום הזה
אז תפשע לבנה בעת
ההיא מתחת ידו כי עזב
את יהוה אלהי אבתיו:
גם הוא עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי ירושלם
וידח את יהודה:
ויבא אליו מכתב
מאליהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי דויד
אביך תחת אשר לא
הלכת בדרכי יהושפט
אביך ובדרכי אסא מלך
יהודה: ותלך בדרך מלכי
ישראל ותזנה את יהודה
ואת ישבי ירושלם כהזנות
בית אחאב וגם את אחיך
בית אביך הטובים ממך
הרגת: הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובבניך
ובנשיך ובכל רכושך:
ואתה בחליים רבים במחלת
מעיך עד יצאו מעיך
מן החלי ימים על ימים:
ויער יהוה על יהורם את
רוח הפלשתים והערבים
אשר על יד כושים: ויעלו
ביהודה ויבקעוה וישבו

את כל הרכוש הנמצא
לבית המלך וגם בניו
ונשיו ולא נשאר לו בן
כי אם יהואחז קטן בניו
ואחרי כל זאת נגפו יהוה
במעיו לחלי לאין מרפא
ויהי לימים מימים וכעת
צאת הקץ לימים שנים
יצאו מעיו עם חליו וימת
בתחלאים רעים ולא
עשו לו עמו שרפה כשרפת
אבתיו בן שלשים ושתים
היה במלכו ושמונה
שנים מלך בירושלם
וילך בלא חמדה
ויקברהו בעיר דויד ולא
בקברות המלכים וימליכו
יושבי ירושלם את אחזיהו
בנו הקטן תחתיו כי כל
הראשנים הרג הגדוד
הבא בערבים למחנה
וימלך אחזיהו בן יהורם
מלך יהודה בן
ארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת
עמרי גם הוא הלך בדרכי
בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו להרשיע ויעש

הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי המה היו לו
יועצים אחרי מות אביו
למשחית לו גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל
למלחמה על חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם וישב
להתרפא ביזרעאל כי
המכים אשר הכהו ברמה
בהלחמו את חזאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות
את יהורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא
ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם
ובבאו יצא עם יהורם
אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את
בית אחאב ויהי כהשפט
יהוא עם בית אחאב
וימצא את שרי יהודה
ובני אחי אחזיהו משרתים
לאחזיהו ויהרגם ויבקש
את אחזיהו וילכדהו
והוא מתחבא בשמרון
ויבאהו אל יהוא וימיתהו
ויקברהו כי אמרו בן

יהושפט הוא אשר דרש
את יהוה בכל לבבו ואין
לבית אחזיהו לעצר כח
לממלכה
ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה ותקם
ותדבר את כל זרע
הממלכה לבית יהודה
ותקח יהושבעת בת
המלך את יואש בן אחזיהו
ותגנב אתו מתוך בני המלך
המומתים ותתן אתו ואת
מינקתו בחדר המטות
ותסתירהו יהושבעת בת
המלך יהורם אשת יהוידע
הכהן כי היא היתה אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא
המיתתהו ויהי אתם בבית
האלהים מתחבא שש
שנים ועתליה מלכת על
הארץ
ובשנה
השבעית התחזק יהוידע
ויקח את שרי המאות
לעזריהו בן ירחם ולישמעאל
בן יהוחנן ולעזריהו בן
עובד ואת מעשיהו בן
עדיהו ואת אלישפט בן
זכרי עמו בברית ויסבו
ביהודה ויקבצו את הלוים
מכל ערי יהודה וראשי

האבות לישראל ויבאו
אל ירושלם ויכרת כל
הקהל ברית בבית האלהים
עם המלך ויאמר להם
הנה בן המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד זה
הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי השבת
לכהנים וללוים לשערי
הספים והשלשית בבית
המלך והשלשית בשער
היסוד וכל העם בחצרות
בית יהוה ואל יבוא בית
יהוה כי אם הכהנים
והמשרתים ללוים המה
יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו משמרת
יהוה והקיפו הלוים את
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית יומת
והיו את המלך בבאו
ובצאתו ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר
צוה יהוידע הכהן ויקחו
איש את אנשיו באי
השבת עם יוצאי השבת
כי לא פטר יהוידע הכהן
את המחלקות
ויתן יהוידע הכהן לשרי
המאות את החניתים ואת

המגנות ואת השלטים
אשר למלך דויד אשר
בית האלהים ויעמד את
כל העם ואיש שלחו בידו
מכתף הבית הימנית עד
כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך
סביב ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר ואת
העדות וימליכו אתו
וימשחהו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך ותשמע
עתליהו את קול העם
הרצים והמהללים את
המלך ותבוא אל העם
בית יהוה ותרא והנה
המלך עומד על עמודו
במבוא והשרים והחצצרות
על המלך וכל עם הארץ
שמח ותוקע בחצצרות
והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע
עתליהו את בגדיה ותאמר
קשר קשר
ויוצא יהוידע הכהן את
שרי המאות פקודי החיל
ויאמר אלהם הוציאוה
אל מבית השדרות והבא
אחריה יומת בחרב כי
אמר הכהן לא תמיתוה

בית יהוה וישימו לה ידים
ותבוא אל מבוא שער
הסוסים בית המלך וימיתוה
שם
ויכרת
יהוידע ברית בינו ובין
כל העם ובין המלך להיות
לעם ליהוה ויבאו כל
העם בית הבעל ויתצהו
ואת מזבחתיו ואת צלמיו
שברו ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות
וישם יהוידע פקדת
בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד
על בית יהוה להעלות
עלות יהוה ככתוב בתורת
משה בשמחה ובשיר
על ידי דויד ויעמד
השוערים על שערי
בית יהוה ולא יבא טמא
לכל דבר ויקח את שרי
המאות ואת האדירים
ואת המושלים בעם
ואת כל עם הארץ ויורד
את המלך מבית יהוה
ויבאו בתוך שער העליון
בית המלך ויושיבו את
המלך על כסא הממלכה
וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליהו

המיתו בחרב׃
בן שבע שנים יואש
במלכו וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע׃
ויעש יואש הישר בעיני
יהוה כל ימי יהוידע
הכהן׃ וישא לו יהוידע
נשים שתים ויולד בנים
ובנות׃ ויהי אחרי כן
היה עם לב יואש לחדש
את בית יהוה׃ ויקבץ
את הכהנים והלוים
ויאמר להם צאו לערי
יהודה וקבצו מכל ישראל
כסף לחזק את בית
אלהיכם מדי שנה בשנה
ואתם תמהרו לדבר
ולא מהרו הלוים׃ ויקרא
המלך ליהוידע הראש
ויאמר לו מדוע לא
דרשת על הלוים להביא
מיהודה ומירושלם
את משאת משה עבד
יהוה והקהל לישראל
לאהל העדות׃ כי עתליהו
המרשעת בניה פרצו
את בית האלהים וגם
כל קדשי בית יהוה עשו
לבעלים׃ ויאמר המלך

ויעשו ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה׃
ויתנו קול ביהודה
ובירושלם להביא ליהוה
משאת משה עבד
האלהים על ישראל
במדבר׃ וישמחו כל
השרים וכל העם ויביאו
וישליכו לארון עד
לכלה׃ ויהי בעת יביא
את הארון אל פקדת
המלך ביד הלוים
וכראותם כי רב הכסף
ובא סופר המלך ופקיד
כהן הראש ויערו את
הארון וישאהו וישיבהו
אל מקמו כה עשו ליום
ביום ויאספו כסף לרב׃
ויתנהו המלך ויהוידע
אל עושה מלאכת
עבודת בית יהוה ויהיו
שכרים חצבים וחרשים
לחדש בית יהוה וגם
לחרשי ברזל ונחשת
לחזק את בית יהוה׃
ויעשו עשי המלאכה
ותעל ארוכה למלאכה
בידם ויעמידו את בית
האלהים על מתכנתו
ויאמצהו׃ וככלותם

הביאו לפני המלך ויהוידע
את שאר הכסף ויעשהו
כלים לבית יהוה כלי
שרת והעלות וכפות
וכלי זהב וכסף ויהיו
מעלים עלות בבית יהוה
תמיד כל ימי יהוידע׃
ויזקן יהוידע
וישבע ימים וימת בן
מאה ושלשים שנה
במותו׃ ויקברהו בעיר
דויד עם המלכים כי עשה
טובה בישראל ועם
האלהים וביתו׃ ואחרי
מות יהוידע באו שרי
יהודה וישתחוו למלך
אז שמע המלך אליהם׃
ויעזבו את בית יהוה אלהי
אבותיהם ויעבדו את
האשרים ואת העצבים
ויהי קצף על יהודה
וירושלם באשמתם
זאת׃ וישלח בהם נביאים
להשיבם אל יהוה ויעידו
בם ולא האזינו׃
ורוח אלהים לבשה
את זכריה בן יהוידע
הכהן ויעמד מעל לעם
ויאמר להם כה אמר
האלהים למה אתם עברים

את מצות יהוה ולא תצליחו
כי עזבתם את יהוה ויעזב
אתכם׃ ויקשרו עליו
וירגמהו אבן במצות המלך
בחצר בית יהוה׃ ולא זכר
יואש המלך החסד אשר
עשה יהוידע אביו עמו
ויהרג את בנו ובמותו אמר
ירא יהוה וידרש׃
ויהי לתקופת השנה עלה
עליו חיל ארם ויבאו אל
יהודה וירושלם וישחיתו
את כל שרי העם מעם
וכל שללם שלחו למלך
דרמשק׃ כי במצער אנשים
באו חיל ארם ויהוה נתן
בידם חיל לרב מאד כי
עזבו את יהוה אלהי
אבותיהם ואת יואש עשו
שפטים׃ ובלכתם ממנו
כי עזבו אתו במחליים
רבים התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא
קברהו בקברות המלכים׃
ואלה המתקשרים עליו
זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המואבית׃
ובניו ורב המשא עליו ויסוד

בית האלהים הנם כתובים
על מדרש ספר המלכים
וימלך אמציהו בנו תחתיו׃
בן עשרים וחמש
שנה מלך אמציהו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מירושלם׃
ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם׃ ויהי
כאשר חזקה הממלכה
עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך אביו׃
ואת בניהם לא המית כי
ככתוב בתורה בספר
משה אשר צוה יהוה
לאמר לא ימותו אבות
על בנים ובנים לא ימותו
על אבות כי איש בחטאו
ימותו׃ ויקבץ
אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות
לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים
שנה ומעלה וימצאם
שלש מאות אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח
וצנה׃ וישכר מישראל
מאה אלף גבור חיל במאה
ככר כסף׃ ואיש האלהים

בא אליו לאמר המלך
אל יבא עמך צבא ישראל
כי אין יהוה עם ישראל
כל בני אפרים׃ כי אם בא
אתה עשה חזק למלחמה
יכשילך האלהים לפני
אויב כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל׃ ויאמר
אמציהו לאיש האלהים
ומה לעשות למאת הככר
אשר נתתי לגדוד ישראל
ויאמר איש האלהים
יש ליהוה לתת לך הרבה
מזה׃ ויבדילם אמציהו
להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם
ויחר אפם מאד ביהודה
וישובו למקומם בחרי
אף׃ ואמציהו
התחזק וינהג את עמו
וילך גיא המלח ויך את
בני שעיר עשרת אלפים׃
ועשרת אלפים חיים
שבו בני יהודה ויביאום
לראש הסלע וישליכום
מראש הסלע וכלם נבקעו׃
ובני הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו
למלחמה ויפשטו בערי
יהודה משמרון ועד בית

חוקון ויכו מהם שלשת
אלפים ויבזו בזה רבה
ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים ויבא
את אלהי בני שעיר
ויעמידם לו לאלהים
ולפניהם ישתחוה ולהם
יקטר ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו
נביא ויאמר אליו למה
דרשת את אלהי העם
אשר לא הצילו את
עמם מידך ויהי בדברו
אליו ויאמר לו הליועץ
למלך נתנוך חדל לך
למה יכוך ויחדל הנביא
ויאמר ידעתי כי יעץ
אלהים להשחיתך כי
עשית זאת ולא שמעת
לעצתי ויועץ
אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן
יהואחז בן יהוא מלך
ישראל לאמר לך
נתראה פנים וישלח
יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל הארז
אשר בלבנון לאמר תנה

את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר
בלבנון ותרמס את החוח
אמרת הנה הכית את אדום
ונשאך לבך להכביד
עתה שבה בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת אתה
ויהודה עמך ולא שמע
אמציהו כי מהאלהים
היא למען תתם ביד כי
דרשו את אלהי אדום
ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהליו ואת אמציהו
מלך יהודה בן יואש בן
יהואחז תפש יואש מלך
ישראל בבית שמש
ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער
אפרים עד שער הפונה
ארבע מאות אמה וכל
הזהב והכסף ואת כל
הכלים הנמצאים בבית
האלהים עם עבד אדום
ואת אוצרות בית המלך
ואת בני התערבות וישב
שמרון ויחי

אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יואש
בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה ויתר
דברי אמציהו הראשנים
והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ומעת
אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם וישאהו על
הסוסים ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר יהודה ויקחו
כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו
אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם
אבתיו
בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים ושתים
שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכליה מן ירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים
בימי זכריהו המבין בראת

האלהים ובימי דרשו
את יהוה הצליחו האלהים
ויצא וילחם בפלשתים
ויפרץ את חומת גת ואת
חומת יבנה ואת חומת
אשדוד ויבנה ערים
באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים על
פלשתים ועל הערביים
הישבים בגור בעל
והמעונים ויתנו העמונים
מנחה לעזיהו וילך שמו
עד לבוא מצרים כי החזיק
עד למעלה ויבן עזיהו
מגדלים בירושלם על
שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע
ויחזקם ויבן מגדלים
במדבר ויחצב ברות רבים
כי מקנה רב היה לו ובשפלה
ובמישור אכרים וכרמים
בהרים ובכרמל כי אהב
אדמה היה ויהי
לעזיהו חיל עשה מלחמה
יוצאי צבא לגדוד במספר
פקדתם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על
יד חנניהו משרי המלך
כל מספר ראשי האבות
לגבורי חיל אלפים ושש

מאות ועל ידם חיל צבא
שלש מאות אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות עושי
מלחמה בכח חיל לעזר
למלך על האויב ויכן
להם עזיהו לכל הצבא
מגנים ורמחים וכובעים
ושרינות וקשתות ולאבני
קלעים ויעש בירושלם
חשבנות מחשבת חושב
להיות על המגדלים ועל
הפנות לירוא בחצים
ובאבנים גדלות ויצא שמו
עד למרחוק כי הפליא
להעזר עד כי חזק ובחזקתו
גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא
אל היכל יהוה להקטיר
על מזבח הקטרת ויבא
אחריו עזריהו הכהן ועמו
כהנים ליהוה שמונים
בני חיל ויעמדו על עזיהו
המלך ויאמרו לו לא לך
עזיהו להקטיר ליהוה
כי לכהנים בני אהרן
המקדשים להקטיר צא
מן המקדש כי מעלת
ולא לך לכבוד מיהוה
אלהים ויזעף עזיהו ובידו
מקטרת להקטיר ובזעפו

עם הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני הכהנים
בבית יהוה מעל למזבח
הקטרת ויפן אליו עזריהו
כהן הראש וכל הכהנים
והנה הוא מצרע במצחו
ויבהלוהו משם וגם הוא
נדחף לצאת כי נגעו יהוה
ויהי עזיהו המלך מצרע
עד יום מותו וישב בית
החפשות מצרע כי נגזר
מבית יהוה ויותם בנו על
בית המלך שופט את עם
הארץ ויתר דברי עזיהו
הראשנים והאחרנים
כתב ישעיהו בן אמוץ
הנביא וישכב עזיהו עם
אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקבורה
אשר למלכים כי אמרו
מצורע הוא וימלך יותם
בנו תחתיו
בן עשרים וחמש שנה
יותם במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם
אמו ירושה בת צדוק
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו
אביו רק לא בא אל היכל
יהוה ועוד העם משחיתים

הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת
העפל בנה לרב׃ וערים
בנה בהר יהודה ובחרשים
בנה בירנות ומגדלים׃
והוא נלחם עם מלך בני
עמון ויחזק עליהם ויתנו
לו בני עמון בשנה ההיא
מאה ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים
ושעורים עשרת אלפים
זאת השיבו לו בני עמון
ובשנה השנית והשלשית׃
ויתחזק יותם כי הכין
דרכיו לפני יהוה אלהיו׃
ויתר דברי יותם וכל
מלחמתיו ודרכיו הנם
כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה׃ בן
עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם׃
וישכב יותם עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד
וימלך אחז בנו תחתיו׃
בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש
עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה כדויד

אביו׃ וילך בדרכי מלכי
ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים׃ והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את
בניו באש כתעבות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל׃ ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ ויתנהו
יהוה אלהיו ביד מלך
ארם ויכו בו וישבו ממנו
שביה גדולה ויביאו
דרמשק וגם ביד מלך
ישראל נתן ויך בו מכה
גדולה׃ ויהרג פקח בן
רמליהו ביהודה מאה
ועשרים אלף ביום אחד
הכל בני חיל בעזבם את
יהוה אלהי אבותם׃
ויהרג זכרי גבור
אפרים את מעשיהו בן
המלך ואת עזריקם
נגיד הבית ואת אלקנה
משנה המלך׃ וישבו
בני ישראל מאחיהם
מאתים אלף נשים בנים
ובנות וגם שלל רב בזזו
מהם ויביאו את השלל
לשמרון׃ ושם
היה נביא ליהוה עדד

שמו ויצא לפני הצבא
הבא לשמרון ויאמר
להם הנה בחמת יהוה
אלהי אבותכם על יהודה
נתנם בידכם ותהרגו בם
בזעף עד לשמים הגיע׃
ועתה בני יהודה וירושלם
אתם אמרים לכבש
לעבדים ולשפחות לכם
הלא רק אתם עמכם
אשמות ליהוה אלהיכם׃
ועתה שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם
מאחיכם כי חרון אף
יהוה עליכם׃
ויקמו אנשים
מראשי בני אפרים עזריהו
בן יהוחנן ברכיהו בן
משלמות ויחזקיהו בן
שלם ועמשא בן חדלי
על הבאים מן הצבא׃
ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי לאשמת
יהוה עלינו אתם אמרים
להסיף על חטאתנו ועל
אשמתנו כי רבה אשמה
לנו וחרון אף על ישראל׃
ויעזב החלוץ
את השביה ואת הבזה
לפני השרים וכל הקהל׃

ויקמו האנשים אשר
נקבו בשמות ויחזיקו
בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל וילבשום
וינעלום ויאכלום וישקום
ויסכום וינהלום בחמרים
לכל כושל ויביאום יריחו
עיר התמרים אצל
אחיהם וישובו שמרון׃
בעת ההיא שלח
המלך אחז על מלכי
אשור לעזר לו׃ ועוד
אדומים באו ויכו ביהודה
וישבו שבי׃ ופלשתים
פשטו בערי השפלה והנגב
ליהודה וילכדו את בית
שמש ואת אילון ואת
הגדרות ואת שוכו ובנותיה
ואת תמנה ובנותיה ואת
גמזו ואת בנתיה וישבו
שם׃ כי הכניע יהוה את
יהודה בעבור אחז מלך
ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה׃ ויבא
עליו תלגת פלנאסר מלך
אשור ויצר לו ולא חזקו׃
כי חלק אחז את בית יהוה
ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא
לעזרה לו׃ ובעת הצר לו

ויוסף למעול ביהוה הוא
המלך אחז׃ ויזבח לאלהי
דרמשק המכים בו ויאמר
כי אלהי מלכי ארם הם
מעזרים אותם להם אזבח
ויעזרוני והם היו לו להכשילו
ולכל ישראל׃ ויאסף אחז
את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים
ויסגר את דלתות בית
יהוה ויעש לו מזבחות
בכל פנה בירושלם׃ ובכל
עיר ועיר ליהודה עשה
במות לקטר לאלהים
אחרים ויכעס את יהוה
אלהי אבתיו׃ ויתר דבריו
וכל דרכיו הראשנים
והאחרונים הנם כתובים
על ספר מלכי יהודה
וישראל׃ וישכב אחז
עם אבתיו ויקברהו בעיר
בירושלם כי לא הביאהו
לקברי מלכי ישראל
וימלך יחזקיהו בנו תחתיו׃

יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם
אמו אביה בת זכריהו׃
ויעש הישר בעיני יהוה

ככל אשר עשה דויד
אביו׃ הוא בשנה הראשונה
למלכו בחדש הראשון
פתח את דלתות בית יהוה
ויחזקם׃ ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם
לרחוב המזרח׃ ויאמר
להם שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את בית
יהוה אלהי אבתיכם
והוציאו את הנדה מן
הקדש׃ כי מעלו אבתינו
ועשו הרע בעיני יהוה
אלהינו ויעזבהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה
ויתנו ערף׃ גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות
וקטרת לא הקטירו
ועלה לא העלו בקדש
לאלהי ישראל׃ ויהי
קצף יהוה על יהודה
וירושלם ויתנם לזועה
לשמה ולשרקה כאשר
אתם ראים בעיניכם׃
והנה נפלו אבותינו בחרב
ובנינו ובנותינו ונשינו
בשבי על זאת׃ עתה עם
לבבי לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב
ממנו חרון אפו׃ בני עתה

אל תשלו כי בכם בחר
יהוה לעמד לפניו לשרתו
ולהיות לו משרתים
ומקטירים׃
ויקמו הלוים מחת
בן עמשי ויואל בן עזריהו
מן בני הקהתי ומן בני
מררי קיש בן עבדי
ועזריהו בן יהללאל ומן
הגרשני יואח בן זמה
ועדן בן יואח׃ ומן בני
אליצפן שמרי ויעואל
ומן בני אסף זכריהו
ומתניהו׃ ומן בני הימן
יחואל ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל׃
ויאספו את אחיהם
ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי יהוה
לטהר בית יהוה׃ ויבאו
הכהנים לפנימה בית
יהוה לטהר ויוציאו
את כל הטמאה אשר
מצאו בהיכל יהוה
לחצר בית יהוה ויקבלו
הלוים להוציא לנחל
קדרון חוצה׃ ויחלו באחד
לחדש הראשון לקדש
וביום שמונה לחדש
באו לאולם יהוה

ויקדשו את בית יהוה
לימים שמונה וביום ששה
עשר לחדש הראשון
כלו׃ ויבואו פנימה אל
חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה
את מזבח העולה ואת
כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו׃
ואת כל הכלים אשר
הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה׃
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי
העיר ויעל בית יהוה׃
ויביאו פרים שבעה ואילים
שבעה וכבשים שבעה
וצפירי עזים שבעה
לחטאת על הממלכה
ועל המקדש ועל יהודה
ויאמר לבני אהרן הכהנים
להעלות על מזבח יהוה׃
וישחטו הבקר ויקבלו
הכהנים את הדם ויזרקו
המזבחה וישחטו האלים
ויזרקו הדם המזבחה
וישחטו הכבשים ויזרקו
הדם המזבחה׃ ויגישו
את שעירי החטאת לפני

המלך והקהל ויסמכו
ידיהם עליהם׃ וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם
המזבחה לכפר על כל
ישראל כי לכל ישראל
אמר המלך העולה
והחטאת׃ ויעמד את
הלוים בית יהוה במצלתים
בנבלים ובכנרות במצות
דויד וגד חזה המלך ונתן
הנביא כי ביד יהוה המצוה
ביד נביאיו׃
ויעמדו הלוים בכלי דויד
והכהנים בחצצרות׃
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל׃
וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות
מחצצרים הכל עד לכלות
העלה׃ וככלות להעלות
כרעו המלך וכל הנמצאים
אתו וישתחוו׃ ויאמר
יחזקיהו המלך והשרים
ללוים להלל ליהוה בדברי
דויד ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו
וישתחוו׃

ויען יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו
והביאו זבחים ותודות
לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב
לב עלות׃ ויהי מספר העלה
אשר הביאו הקהל בקר
שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה
ליהוה כל אלה׃ והקדשים
בקר שש מאות וצאן
שלשת אלפים׃ רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו להפשיט
את כל העלות ויחזקום
אחיהם הלוים עד כלות
המלאכה ועד יתקדשו
הכהנים כי הלוים ישרי
לבב להתקדש מהכהנים׃
וגם עלה לרב בחלבי
השלמים ובנסכים לעלה
ותכון עבודת בית יהוה׃
וישמח יחזקיהו וכל העם
על ההכין האלהים לעם
כי בפתאם היה הדבר׃
וישלח יחזקיהו
על כל ישראל ויהודה
וגם אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא לבית יהוה
בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל׃

ויועץ המלך ושריו וכל
הקהל בירושלם לעשות
הפסח בחדש השני׃ כי
לא יכלו לעשתו בעת
ההיא כי הכהנים לא
התקדשו למדי והעם
לא נאספו לירושלם׃
ויישר הדבר בעיני המלך
ובעיני כל הקהל׃ ויעמידו
דבר להעביר קול בכל
ישראל מבאר שבע
ועד דן לבוא לעשות
פסח ליהוה אלהי ישראל
בירושלם כי לא לרב
עשו ככתוב׃ וילכו הרצים
באגרות מיד המלך ושריו
בכל ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל
יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל וישב אל
הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור׃ ואל
תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויתנם לשמה
כאשר אתם ראים׃ עתה
אל תקשו ערפכם
כאבותיכם תנו יד ליהוה
ובאו למקדשו אשר

הקדיש לעולם ועבדו
את יהוה אלהיכם וישב
מכם חרון אפו׃ כי בשובכם
על יהוה אחיכם ובניכם
לרחמים לפני שוביהם
ולשוב לארץ הזאת כי
חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פנים מכם אם
תשובו אליו׃ ויהיו הרצים
עברים מעיר לעיר בארץ
אפרים ומנשה ועד זבלון
ויהיו משחיקים עליהם
ומלעגים בם׃ אך אנשים
מאשר ומנשה ומזבלון
נכנעו ויבאו לירושלם׃
גם ביהודה היתה יד
האלהים לתת להם לב
אחד לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה׃
ויאספו ירושלם עם רב
לעשות את חג המצות
בחדש השני קהל לרב
מאד׃ ויקמו ויסירו את
המזבחות אשר בירושלם
ואת כל המקטרות הסירו
וישליכו לנחל קדרון׃

וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש השני והכהנים
והלוים נכלמו ויתקדשו

ויביאו עלות בית יהוה
ויעמדו על עמדם
כמשפטם כתורת משה
איש האלהים הכהנים
זרקים את הדם מיד
הלוים׃ כי רבת בקהל
אשר לא התקדשו
והלוים על שחיטת
הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה׃ כי מרבית
העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון
לא הטהרו כי אכלו את
הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם
לאמר יהוה הטוב יכפר
בעד׃ כל לבבו הכין
לדרוש האלהים יהוה
אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש׃ וישמע
יהוה אל יחזקיהו וירפא
את העם׃ ויעשו
בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה
גדולה ומהללים ליהוה
יום ביום הלוים והכהנים
בכלי עז ליהוה׃
וידבר יחזקיהו על לב
כל הלוים המשכילים

שכל טוב ליהוה ויאכלו
את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים
ומתודים ליהוה אלהי
אבותיהם׃
ויועצו כל הקהל לעשות
שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים שמחה׃
כי חזקיהו מלך יהודה
הרים לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים צאן
והשרים הרימו לקהל
פרים אלף וצאן עשרת
אלפים ויתקדשו כהנים
לרב׃ וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים
וכל הקהל הבאים
מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים
ביהודה׃ ותהי שמחה
גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך
ישראל לא כזאת בירושלם׃
ויקמו הכהנים
הלוים ויברכו את העם
וישמע בקולם ותבוא
תפלתם למעון קדשו
לשמים׃ וככלות
כל זאת יצאו כל ישראל
הנמצאים לערי יהודה

וישברו המצבות ויגדעו
האשרים וינתצו את הבמות
ואת המזבחות מכל יהודה
ובנימן ובאפרים ומנשה
עד לכלה וישובו כל בני
ישראל איש לאחזתו
לעריהם׃ ויעמד
יחזקיהו את מחלקות
הכהנים והלוים על
מחלקותם איש כפי עבדתו
לכהנים וללוים לעלה
ולשלמים לשרת ולהדות
ולהלל בשערי מחנות
יהוה׃
ומנת המלך מן רכושו
לעלות הבקר והערב
והעלות לשבתות ולחדשים
ולמעדים ככתוב בתורת
יהוה׃ ויאמר לעם ליושבי
ירושלם לתת מנת הכהנים
והלוים למען יחזקו בתורת
יהוה׃ וכפרץ הדבר הרבו
בני ישראל ראשית דגן
תירוש ויצהר ודבש וכל
תבואת שדה ומעשר
הכל לרב הביאו׃ ובני
ישראל ויהודה היושבים
בערי יהודה גם הם מעשר
בקר וצאן ומעשר קדשים
המקדשים ליהוה אלהיהם

הביאו ויתנו ערמות ערמות׃
בחדש השלישי החלו
הערמות ליסוד ובחדש
השביעי כלו׃ ויבאו יחזקיהו
והשרים ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל׃ וידרש
יחזקיהו על הכהנים והלוים
על הערמות׃ ויאמר אליו
עזריהו הכהן הראש לבית
צדוק ויאמר מהחל התרומה
לביא בית יהוה אכול
ושבוע והותר עד לרוב
כי יהוה ברך את עמו
והנותר את ההמון הזה׃
ויאמר יחזקיהו להכין
לשכות בבית יהוה ויכינו׃
ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד
כונניהו הלוי ושמעי אחיהו
משנה׃ ויחיאל ועזזיהו
ונחת ועשהאל וירימות
ויוזבד ואליאל ויסמכיהו
ומחת ובניהו פקידים מיד
כונניהו ושמעי אחיו
במפקד יחזקיהו המלך
ועזריהו נגיד בית האלהים׃
וקורא בן ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות האלהים

לתת תרומת יהוה וקדשי
הקדשים׃ ועל ידו עדן
ומנימן וישוע ושמעיהו
אמריהו ושכניהו בערי
הכהנים באמונה לתת
לאחיהם במחלקות כגדול
כקטן׃ מלבד התיחשם
לזכרים מבן שלוש שנים
ולמעלה לכל הבא לבית
יהוה לדבר יום ביומו
לעבודתם במשמרותם
במחלקותיהם׃ ואת התיחש
הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותיהם׃ ולהתיחש
בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנתיהם לכל קהל כי
באמונתם יתקדשו קדש׃
ולבני אהרן הכהנים
בשדי מגרש עריהם בכל
עיר ועיר אנשים אשר
נקבו בשמות לתת מנות
לכל זכר בכהנים ולכל
התיחש בלוים׃ ויעש
כזאת יחזקיהו בכל יהודה
ויעש הטוב והישר והאמת
לפני יהוה אלהיו׃ ובכל
מעשה אשר החל בעבודת
בית האלהים ובתורה

ובמצוה לדרש לאלהיו
בכל לבבו עשה והצליח׃

אחרי הדברים והאמת
האלה בא סנחריב מלך
אשור ויבא ביהודה ויחן
על הערים הבצרות ויאמר
לבקעם אליו׃ וירא יחזקיהו
כי בא סנחריב ופניו
למלחמה על ירושלם׃
ויועץ עם שריו וגבריו
לסתום את מימי העינות
אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו׃
ויקבצו עם רב ויסתמו
את כל המעינות ואת הנחל
השוטף בתוך הארץ
לאמר למה יבואו מלכי
אשור ומצאו מים רבים׃
ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל
על המגדלות ולחוצה
החומה אחרת ויחזק את
המלוא עיר דויד ויעש
שלח לרב ומגנים׃ ויתן
שרי מלחמות על העם
ויקבצם אליו אל רחוב
שער העיר וידבר על
לבבם לאמר׃ חזקו ואמצו
אל תיראו ואל תחתו
מפני מלך אשור ומלפני

כל ההמון אשר עמו כי
עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע
בשר ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו
ויסמכו העם על דברי
יחזקיהו מלך יהודה׃
אחר זה שלח
סנחריב מלך אשור
עבדיו ירושלימה והוא
על לכיש וכל ממשלתו
עמו על יחזקיהו מלך
יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר׃
כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם בטחים
וישבים במצור בירושלם׃
הלא יחזקיהו מסית אתכם
לתת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מכף
מלך אשור׃ הלא הוא
יחזקיהו הסיר את במתיו
ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם
לאמר לפני מזבח אחד
תשתחוו ועליו תקטירו׃
הלא תדעו מה עשיתי
אני ואבותי לכל עמי
הארצות היכול יכלו
אלהי גוי הארצות

להציל את ארצם מידי׃
מי בכל אלהי הגוים
האלה אשר החרימו
אבותי אשר יכול להציל
את עמו מידי כי יוכל
אלהיכם להציל אתכם
מידי׃ ועתה אל ישיא
אתכם חזקיהו ואל יסית
אתכם כזאת ואל תאמינו
לו כי לא יוכל כל אלוה
כל גוי וממלכה להציל
עמו מידי ומיד אבותי אף
כי אלהיכם לא יצילו
אתכם מידי׃ ועוד דברו
עבדיו על יהוה האלהים
ועל יחזקיהו עבדו׃
וספרים כתב לחרף
ליהוה אלהי ישראל
ולאמר עליו לאמר
כאלהי גויי הארצות
אשר לא הצילו עמם
מידי כן לא יציל אלהי
יחזקיהו עמו מידי׃ ויקראו
בקול גדול יהודית על
עם ירושלם אשר על
החומה ליראם ולבהלם
למען ילכדו את העיר׃
וידברו אל אלהי ירושלם
כעל אלהי עמי הארץ
מעשה ידי אדם׃ ויתפלל

יחזקיהו המלך וישעיהו
בן אמוץ הנביא על זאת
ויזעקו השמים׃
וישלח יהוה מלאך
ויכחד כל גבור חיל ונגיד
ושר במחנה מלך אשור
וישב בבשת פנים לארצו
ויבא בית אלהיו ומיציאי
מעיו שם הפילהו בחרב׃
ויושע יהוה את יחזקיהו
ואת ישבי ירושלם מיד
סנחריב מלך אשור ומיד
כל וינהלם מסביב׃ ורבים
מביאים מנחה ליהוה
לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה
וינשא לעיני כל הגוים
מאחרי כן׃

בימים ההם חלה
יחזקיהו עד למות ויתפלל
אל יהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו׃ ולא כגמל עליו
השיב יחזקיהו כי גבה
לבו ויהי עליו קצף ועל
יהודה וירושלם׃ ויכנע
יחזקיהו בגבה לבו הוא
וישבי ירושלם ולא בא
עליהם קצף יהוה בימי
יחזקיהו׃ ויהי ליחזקיהו
עשר וכבוד הרבה מאד

ואצרות עשה לו לכסף
ולזהב ולאבן יקרה
ולבשמים ולמגנים ולכל
כלי חמדה׃ ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש
ויצהר וארות לכל בהמה
ובהמה ועדרים לאורות׃
וערים עשה לו ומקנה
צאן ובקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד׃
והוא יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון העליון ויישרם
למטה מערבה לעיר דויד
ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו׃ וכן במליצי שרי
בבל המשלחים עליו
לדרש המופת אשר היה
בארץ עזבו האלהים
לנסותו לדעת כל בלבבו׃
ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנם כתובים בחזון
ישעיהו בן אמוץ הנביא
על ספר מלכי יהודה
וישראל׃ וישכב יחזקיהו
עם אבתיו ויקברהו במעלה
קברי בני דויד וכבוד עשו
לו במותו כל יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה
בנו תחתיו׃ בן
שתים עשרה שנה מנשה

במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם׃
ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃ וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו
אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרות וישתחו
לכל צבא השמים ויעבד
אתם׃ ובנה מזבחות בבית
יהוה אשר אמר יהוה
בירושלם יהיה שמי
לעולם׃ ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות
בית יהוה׃ והוא העביר
את בניו באש בגי בן הנם
ועונן ונחש וכשף ועשה
אוב וידעוני הרבה לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
וישם את פסל הסמל
אשר עשה בבית האלהים
אשר אמר אלהים אל
דויד ואל שלמה בנו
בבית הזה ובירושלם
אשר בחרתי מכל שבטי
ישראל אשים את שמי
לעילום׃ ולא אוסיף להסיר
את רגל ישראל מעל
האדמה אשר העמדתי

לאבתיכם רק אם ישמרו
לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים
והמשפטים ביד משה׃
ויתע מנשה את יהודה
וישבי ירושלם לעשות
רע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל׃

וידבר יהוה אל מנשה
ואל עמו ולא הקשיבו׃
ויבא יהוה עליהם את
שרי הצבא אשר למלך
אשור וילכדו את מנשה
בחחים ויאסרהו בנחשתים
ויוליכהו בבלה׃ וכהצר
לו חלה את פני יהוה אלהיו
ויכנע מאד מלפני אלהי
אבתיו׃ ויתפלל אליו
ויעתר לו וישמע תחנתו
וישיבהו ירושלם למלכותו
וידע מנשה כי יהוה הוא
האלהים׃ ואחרי כן בנה
חומה חיצונה לעיר דויד
מערבה לגיחון בנחל
ולבוא בשער הדגים
וסבב לעפל ויגביהה
מאד וישם שרי חיל בכל
הערים הבצרות ביהודה׃
ויסר את אלהי הנכר

הסמל מבית יהוה וכל
המזבחות אשר בנה בהר
בית יהוה ובירושלם
וישלך חוצה לעיר: ויכן
את מזבח יהוה ויזבח
עליו זבחי שלמים ותודה
ויאמר ליהודה לעבוד
את יהוה אלהי ישראל:
אבל עוד העם זבחים
בבמות רק ליהוה אלהיהם:
ויתר דברי מנשה ותפלתו
אל אלהיו ודברי החזים
המדברים אליו בשם
יהוה אלהי ישראל הנם
על דברי מלכי ישראל:
ותפלתו והעתר לו וכל
חטאתו ומעלו והמקמות
אשר בנה בהם במות
והעמיד האשרים
והפסילים לפני הכנעו
הנם כתובים על דברי
חוזי: וישכב מנשה עם
אבתיו ויקברהו ביתו
וימלך אמון בנו תחתיו:
בן עשרים ושתים
שנה אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם:
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו
ולכל הפסילים אשר

עשה מנשה אביו זבח
אמון ויעבדם: ולא נכנע
מלפני יהוה כהכנע
מנשה אביו כי הוא אמון
הרבה אשמה: ויקשרו
עליו עבדיו וימיתהו בביתו:
ויכו עם הארץ את כל
הקשרים על המלך אמון
וימליכו עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו:
בן שמונה שנים
יאשיהו במלכו ושלשים
ואחת שנה מלך בירושלם:
ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בדרכי דויד אביו
ולא סר ימין ושמאול:
ובשמונה שנים
למלכו והוא עודנו נער
החל לדרוש לאלהי דויד
אביו ובשתים עשרה
שנה החל לטהר את
יהודה וירושלם מן
הבמות והאשרים
והפסילים והמסכות:
וינתצו לפניו את מזבחות
הבעלים והחמנים אשר
למעלה מעליהם גדע
והאשרים והפסילים
והמסכות שבר והדק
ויזרק על פני הקברים

הזבחים להם: ועצמות
כהנים שרף על מזבחותם
ויטהר את יהודה ואת
ירושלם: ובערי מנשה
ואפרים ושמעון ועד
נפתלי בחרבתיהם סביב:
וינתץ את המזבחות ואת
האשרים והפסילים כתת
להדק וכל החמנים גדע
בכל ארץ ישראל וישב
לירושלם: ובשנת
שמונה עשרה למלכו
לטהר הארץ והבית שלח
את שפן בן אצליהו ואת
מעשיהו שר העיר ואת
יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה אלהיו:
ויבאו אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתנו את הכסף
המובא בית אלהים אשר
אספו הלוים שמרי הסף
מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל
יהודה ובנימן וישבו
ירושלם: ויתנו על יד
עשה המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו עושי
המלאכה אשר עשים
בבית יהוה לבדוק ולחזק
הבית: ויתנו לחרשים

ולבנים לקנות אבני מחצב
ועצים למחברות ולקרות
את הבתים אשר השחיתו
מלכי יהודה:
והאנשים עשים באמונה
במלאכה ועליהם מפקדים
יחת ועבדיהו הלוים מן
בני מררי וזכריה ומשלם
מן בני הקהתים לנצח
והלוים כל מבין בכלי
שיר: ועל הסבלים
ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה
ומהלוים סופרים ושטרים
ושוערים: ובהוציאם את
הכסף המובא בית יהוה
מצא חלקיהו הכהן את
ספר תורת יהוה ביד משה:
ויען חלקיהו ויאמר אל
שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל
שפן: ויבא שפן את הספר
אל המלך וישב עוד אל
המלך דבר לאמר כל
אשר נתן ביד עבדיך הם
עשים: ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו
על יד המפקדים ועל יד
ועל יד עושי המלאכה:

ויגד שפן הסופר למלך
לאמר ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא בו שפן לפני
המלך: ויהי כשמע המלך
את דברי התורה ויקרע
את בגדיו: ויצו המלך
את חלקיהו ואת אחיקם
בן שפן ואת עבדון בן
מיכה ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד המלך
לאמר: לכו דרשו את
יהוה בעדי ובעד הנשאר
בישראל וביהודה על
דברי הספר אשר נמצא
כי גדולה חמת יהוה אשר
נתכה בנו על אשר לא
שמרו אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה:
וילך חלקיהו ואשר
המלך אל חלדה הנביאה
אשת שלום בן תוקהת
בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם
במשנה וידברו אליה
כזאת: ותאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אמרו לאיש אשר שלח
אתכם אלי: כה
אמר יהוה הנני מביא

רעה על המקום הזה
ועל יושביו את כל האלות
הכתובות על הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה:
תחת אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום
הזה ולא תכבה: ואל מלך
יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה כה תאמרו
אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת:
יען רך לבבך ותכנע
מלפני אלהים בשמעך
את דבריו על המקום
הזה ועל ישביו ותכנע
לפני ותקרע את בגדיך
ותבך לפני וגם אני שמעתי
נאם יהוה: הנני אספך
אל אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה ועל ישביו וישיבו
את המלך דבר:
וישלח המלך ויאסף את
כל זקני יהודה וירושלם:
ויעל המלך בית יהוה

וכל איש יהודה ויושבי
ירושלם והכהנים והלוים
וכל העם מגדול ועד
קטן ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית
הנמצא בית יהוה ויעמד
המלך על עמדו ויכרת
את הברית לפני יהוה
ללכת אחרי יהוה ולשמור
את מצותיו ועדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו
לעשות את דברי הברית
הכתובים על הספר הזה
ויעמד את כל הנמצא
בירושלם ובנימן ויעשו
ירושלם כברית אלהים
אלהי אבותיהם ויסר
יאשיהו את כל התועבות
מכל הארצות אשר
לבני ישראל ויעבד את
כל הנמצא בישראל
לעבוד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לא סרו מאחרי
יהוה אלהי אבותיהם
ויעש יאשיהו בירושלם
פסח ליהוה וישחטו
הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון ויעמד
הכהנים על משמרותם
ויחזקם לעבודת בית

יהוה ויאמר ללוים
המבונים לכל ישראל
הקדושים ליהוה תנו את
ארון הקדש בבית אשר
בנה שלמה בן דויד מלך
ישראל אין לכם משא
בכתף עתה עבדו את יהוה
אלהיכם ואת עמו ישראל
והכונו לבית אבותיכם
כמחלקותיכם בכתב דויד
מלך ישראל ובמכתב
שלמה בנו ועמדו בקדש
לפלגות בית האבות
לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים ושחטו
הפסח והתקדשו והכינו
לאחיכם לעשות כדבר
יהוה ביד משה
וירם יאשיהו לבני
העם צאן כבשים ובני
עזים הכל לפסחים לכל
הנמצא למספר שלשים
אלף ובקר שלשת
אלפים אלה מרכוש
המלך ושריו
לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרים חלקיה
וזכריהו ויחיאל נגידי
בית האלהים לכהנים
נתנו לפסחים אלפים

ושש מאות ובקר שלש
מאות וכונניהו ושמעיהו
ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים
הרימו ללוים לפסחים
חמשת אלפים ובקר
חמש מאות ותכון העבודה
ויעמדו הכהנים על עמדם
והלוים על מחלקותם
כמצות המלך וישחטו
הפסח ויזרקו הכהנים
מידם והלוים מפשיטים
ויסירו העלה לתתם
למפלגות לבית אבות
לבני העם להקריב ליהוה
ככתוב בספר משה וכן
לבקר ויבשלו הפסח
באש כמשפט והקדשים
בשלו בסירות ובדודים
ובצלחות ויריצו לכל
בני העם ואחר הכינו
להם ולכהנים כי הכהנים
בני אהרן בהעלות העלה
והחלבים עד לילה והלוים
הכינו להם ולכהנים בני
אהרן והמשררים בני
אסף על מעמדם כמצות
דויד ואסף והימן וידתון
חוזה המלך והשערים
לשער ושער אין להם

לסור מעל עבדתם כי
אחיהם הלוים הכינו להם
ותכון כל עבודת
יהוה ביום ההוא לעשות
הפסח והעלות עלות על
מזבח יהוה כמצות המלך
יאשיהו ויעשו
בני ישראל הנמצאים
את הפסח בעת ההיא ואת
חג המצות שבעת ימים
ולא נעשה פסח כמהו
בישראל מימי שמואל
הנביא וכל מלכי ישראל
לא עשו כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים והלוים
וכל יהודה וישראל
הנמצא ויושבי ירושלם
בשמונה עשרה
שנה למלכות יאשיהו
נעשה הפסח הזה
אחרי כל זאת אשר
הכין יאשיהו את הבית
עלה נכו מלך מצרים
להלחם בכרכמיש על
פרת ויצא לקראתו
יאשיהו וישלח אליו
מלאכים לאמר מה לי
ולך מלך יהודה לא עליך
אתה היום כי אל בית
מלחמתי ואלהים אמר

לבהלני חדל לך מאלהים
אשר עמי ואל ישחיתך
ולא הסב יאשיהו פניו
ממנו כי להלחם בו התחפש
ולא שמע אל דברי נכו
מפי אלהים ויבא להלחם
בבקעת מגדו
וירו הירים למלך יאשיהו
ויאמר המלך לעבדיו
העבירוני כי החליתי
מאד ויעבירהו עבדיו
מן המרכבה וירכיבהו על
רכב המשנה אשר לו
ויוליכהו ירושלם וימת
ויקבר בקברות אבתיו וכל
יהודה וירושלם מתאבלים
על יאשיהו
ויקונן ירמיהו על
יאשיהו ויאמרו כל
השרים והשרות בקינותיהם
על יאשיהו עד היום ויתנום
לחק על ישראל והנם
כתובים על הקינות ויתר
דברי יאשיהו וחסדיו
ככתוב בתורת יהוה ודבריו
הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה
ויקחו עם הארץ את יהואחז

בן יאשיהו וימליכהו תחת
אביו בירושלם בן שלוש
ועשרים שנה יואחז
במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ויסירהו
מלך מצרים בירושלם
ויענש את הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב
וימלך מלך מצרים את
אליקים אחיו על יהודה
וירושלם ויסב את שמו
יהויקים ואת יואחז אחיו
לקח נכו ויביאהו מצרימה
בן עשרים וחמש
שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה אלהיו עליו
עלה נבוכדנאצר מלך
בבל ויאסרהו בנחשתים
להליכו בבלה ומכלי
בית יהוה הביא נבוכדנאצר
לבבל ויתנם בהיכלו
בבבל ויתר דברי יהויקים
ותעבתיו אשר עשה
והנמצא עליו הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה וימלך יהויכין בנו
תחתיו
בן שמונה שנים יהויכין

במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולתשובת השנה
שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי
חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה
וירושלם׃ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם׃ ויעש
הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה׃ וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר
השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו
משוב אל יהוה אלהי ישראל׃ גם כל שרי הכהנים
והעם הרבו למעל מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו
את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם׃ וישלח יהוה
אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח
כי חמל על עמו ועל מעונו׃ ויהיו מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת
יהוה בעמו עד לאין מרפא׃ ויעל עליהם את מלך
כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם
ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן

בידו׃ וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים
ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל
הביא בבל׃ וישרפו את בית האלהים וינתצו את
חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל
כלי מחמדיה להשחית׃ ויגל השארית מן החרב
אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות
פרס׃ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה
הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה
למלאות שבעים שנה׃

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה
בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס
ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר׃ כה
אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית
בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה
אלהיו עמו ויעל׃

א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
ישב כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה והיה כעץ שתול
על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדיקים כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד

ב למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו יושב בשמים
ישחק אדני ילעג למו אז ידבר אלימו באפו
ובחרונו יבהלמו ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
אפסי ארץ תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר
תנפצם ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי
ארץ עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חסי בו
ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה

אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה
ד למנצח בנגינות מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי בני איש עד מה כבודי
לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו
רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודמו סלה זבחו זבחי צדק ובטחו
אל יהוה רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה
נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו
בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני
ה למנצח אל הנחילות מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי
הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל יהוה בקר תשמע קולי בקר
אערך לך ואצפה כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגרך רע לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב
יהוה ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני
דרכך כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות

קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך וישמחו
כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו
בך אהבי שמך כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו
ו למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי
נבהלו עצמי ונפשי נבהלה מאד
ואת יהוה עד מתי שובה יהוה חלצה
נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במות
זכרך בשאול מי יודה לך יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי
אמסה עששה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח יבשו ויבהלו מאד
כל איבי ישבו יבשו רגע
ז שגיון לדוד
אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי
והצילני פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין
מציל יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש
עול בכפי אם גמלתי שולמי רע
ואחלצה צוררי ריקם
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה קומה יהוה באפך
הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט
צוית ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום

שובה יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי
וכתמי עלי יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק
ובחן לבות וכליות אלהים צדיק
מגני על אלהים מושיע ישרי לב
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך
ויכוננה ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר
בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד
אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון
ח למנצח על הגתית מזמור לדוד
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים
מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם כי אראה שמיך
מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך כל
שתה תחת רגליו צנה ואלפים כלם
וגם בהמות שדי צפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים יהוה אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ
ט למנצח על מות לבן מזמור לדוד
אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט
צדק גערת גוים אבדת רשע שמם מחית

לעולם ועד האויב תמו חרבות לנצח
וערים נתשת אבד זכרם המה ויהוה לעולם
ישב כונן למשפט כסאו והוא ישפט תבל
בצדק ידין לאמים במישרים
ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך
יהוה זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים
עלילותיו כי דרש דמים
אותם זכר לא שכח צעקת ענים
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות למען אספרה כל תהלתיך
בשערי בת ציון אגילה בישועתך
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו
נלכדה רגלם נודע יהוה משפט עשה
בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה ישובו
רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים
כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד
קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על
פניך שיתה יהוה מורה להם
ידעו גוים אנוש המה סלה
למה יהוה
תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה
בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו
חשבו כי הלל רשע על תאות נפשו
ובצע ברך נאץ יהוה
רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל
מזמותיו יחילו דרכו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם
אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא

ברע אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת
לשונו עמל ואון ישב במארב חצרים
במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו
יארב במסתר כאריה בסכה
יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו
ודכה ישח ונפל בעצמיו חלכאים אמר
בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח
קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים
על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא
תדרש ראתה כי אתה עמל וכעס
תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית עוזר שבר זרוע רשע ורע
תדרוש רשעו בל תמצא יהוה מלך עולם
ועד אבדו גוים מארצו
תאות ענוים שמעת יהוה
תכין לבם תקשיב אזנך לשפט יתום ודך
בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ
למנצח לדוד
יא ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי
נודו הרכם צפור כי הנה הרשעים ידרכון
קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב כי השתות יהרסון צדיק מה
פעל יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו
עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם
יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס
שנאה נפשו ימטר על רשעים פחים אש
וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם כי צדיק
יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו
יב למנצח על השמינית מזמור לדוד
הושיעה יהוה כי גמר חסיד

כי פסו אמונים מבני אדם שוא ידברו
איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו יכרת יהוה כל שפתי
חלקות לשון מדברת גדלות
אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו
מי אדון לנו משד ענים מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר יהוה
אשית בישע יפיח לו אמרות
יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל
לארץ מזקק שבעתים אתה יהוה תשמרם
תצרנו מן הדור זו לעולם סביב רשעים
יתהלכון כרם זלת לבני אדם
יג למנצח מזמור לדוד
עד אנה יהוה תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את פניך ממני
עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי
יומם עד אנה ירום איבי עלי הביטה ענני
יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות
פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי
יד למנצח לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
התעיבו עלילה אין עשה טוב
יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות
היש משכיל דרש את אלהים הכל סר
יחדו נאלחו אין עשה טוב
אין גם אחד הלא ידעו כל פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו
שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק

עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל
טו מזמור לדוד
יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך
הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו
לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרבו נבזה בעיניו
נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע
ולא ימר כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לקח
עשה אלה לא ימוט לעולם
יו מכתם לדוד
שמרני אל כי חסיתי בך
אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך
לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל
חפצי בם ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
על שפתי יהוה מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי חבלים נפלו לי בנעמים
אף נחלת שפרה עלי אברך את יהוה אשר
יעצני אף לילות יסרוני כליותי
שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט
לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן
לבטח כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן
חסידיך לראות שחת תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח
יז תפלה לדוד
שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה

מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים
בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא
זמתי בל יעבר פי   לפעלות אדם
בדבר שפתיך   אני שמרתי ארחות פריץ
תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי
אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי
שמע אמרתי   הפלה חסדיך
מושיע חוסים   ממתקוממים בימינך
שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני
מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו
עלי חלבמו סגרו   פימו דברו בגאות
אשרינו עתה סבבוני   עיניהם ישיתו
לנטות בארץ דמינו כאריה יכסוף לטרף
וככפיר ישב במסתרים קומה יהוה קדמה
פניו הכריעהו   פלטה נפשי
מרשע חרבך   ממתים ידך יהוה
ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך
תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם
לעולליהם   אני בצדק אחזה
פניך אשבעה   בהקיץ תמונתך
יח למנצח לעבד יהוה לדוד
אשר דבר ליהוה   את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה   אותו מכף כל איביו
ומיד שאול   ויאמר ארחמך יהוה
חזקי יהוה סלעי   ומצודתי ומפלטי
אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע
אפפוני חבלי מות   ונחלי בליעל יבעתוני
חבלי שאול סבבוני   קדמוני מוקשי מות
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע

ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא
באזניו ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי
הרים ירגזו   ויתגעשו כי חרה לו
עלה עשן באפו   ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו ויט שמים וירד וערפל
תחת רגליו וירכב על כרוב ויעף וידא
על כנפי רוח   ישת חשך סתרו
סביבותיו סכתו   חשכת מים עבי שחקים
מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש
וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קולו
ברד וגחלי אש   וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהמם ויראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל   מגערתך יהוה
מנשמת רוח אפך   ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים   יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה   למשען לי
ויוציאני למרחב   יחלצני כי חפץ בי
יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי
כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי
כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני
ואהי תמים עמו   ואשתמר מעוני
וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד   עם גבר תמים תתמם
עם נבר תתברר   ועם עקש תתפתל
כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל
כי אתה תאיר נרי   יהוה אלהי יגיה חשכי
כי בך ארץ גדוד   ובאלהי אדלג שור
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל החסים בו   כי מי אלוה מבלעדי

יהוה ומי צור זולתי אלהינו האל המאזרני
חיל ויתן תמים דרכי משוה רגלי כאילות
ועל במתי יעמידני   מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת   נחושה זרועתי
ותתן לי מגן ישעך   וימינך תסעדני
וענותך תרבני   תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי ארדוף איבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם אמחצם ולא
יכלו קום יפלו   תחת רגלי
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי
ואיבי נתתה לי ערף   ומשנאי אצמיתם
ישועו ואין מושיע   על יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
אריקם תפלטני מריבי עם תשימני
לראש גוים   עם לא ידעתי יעבדוני
לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי
בני נכר יבלו   ויחרגו ממסגרותיהם
חי יהוה וברוך צורי   וירום אלהי ישעי
האל הנותן נקמות לי   וידבר עמים תחתי
מפלטי מאיבי   אף מן קמי תרוממני
מאיש חמס תצילני   על כן אודך בגוים
יהוה ולשמך אזמרה   מגדיל
ישועות מלכו   ועשה חסד
למשיחו לדוד   ולזרעו עד עולם
למנצח מזמור לדוד יט
השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו
מגיד הרקיע   יום ליום יביע אמר
ולילה ללילה   יחוה דעת
אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם
בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם

לשמש שם אהל בהם והוא כחתן יצא
מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח מקצה
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין
נסתר מחמתו   תורת יהוה תמימה
משיבת נפש   עדות יהוה נאמנה
מחכימת פתי   פקודי יהוה ישרים משמחי
לב מצות יהוה ברה מאירת עינים יראת
יהוה טהורה   עומדת לעד
משפטי יהוה אמת   צדקו יחדו
הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונפת צופים גם עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רב   שגיאות מי יבין מנסתרות נקני
גם מזדים חשך עבדך   אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי   מפשע רב
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי
למנצח מזמור לדוד כ
יענך יהוה ביום צרה   ישגבך שם אלהי יעקב
ישלח עזרך מקדש   ומציון יסעדך
יזכר כל מנחתך   ועולתך ידשנה סלה
יתן לך כלבבך   וכל עצתך ימלא
נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא
יהוה כל משאלותיך עתה ידעתי כי הושיע
יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו   אלה ברכב ואלה
בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר
המה כרעו ונפלו   ואנחנו קמנו ונתעודד
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
למנצח מזמור לדויד כא
יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל

מאד׃ תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו
בל מנעת סלה׃ כי תקדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת פז׃ חיים שאל ממך
נתתה לו ארך ימים עולם ועד׃
גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו׃
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה
את פניך׃ כי המלך בטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימוט׃ תמצא ידך לכל
איביך ימינך תמצא שנאיך׃
תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו
יבלעם ותאכלם אש׃ פרימו מארץ תאבד
וזרעם מבני אדם׃ כי נטו עליך רעה
חשבו מזמה בל יוכלו׃
כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם׃
רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך׃
כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃
אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי
שאגתי׃ אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי׃ ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל׃ בך בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו׃ אליך זעקו ונמלטו
בך בטחו ולא בושו׃ ואנכי תולעת ולא
איש חרפת אדם ובזוי עם׃ כל ראי ילעגו
לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃
גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃
כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃
עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃
אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃
סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג׃

כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃
יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי
ולעפר מות תשפתני׃ כי סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃
אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃
יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃
ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃
הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃
הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃
אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃
יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע ישראל׃
כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃
מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
נגד יראיו׃ יאכלו ענוים וישבעו יהללו
יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד׃
יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃
כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים׃
אכלו וישתחוו כל דשני ארץ
לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃
זרע יעבדנו יספר לאדני לדור׃
יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃
כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃
בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני׃
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו׃ גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך

ומשענתך המה ינחמני׃ תערך לפני שלחן
נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃
אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי
בבית יהוה לארך ימים׃
כד לדוד מזמור
ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃
מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
נפשו ולא נשבע למרמה׃ ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד יהוה
עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃ שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃
כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃
אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו
איבי לי׃ גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים
ריקם׃ דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃
חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה׃
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו

ועדתיו׃ למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי
רב הוא׃ מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך
יבחר׃ נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם׃
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃
ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי
בך׃ תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃
כו לדוד שפטני יהוה
כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא
אמעד׃ בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי׃
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא
אבוא׃ שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
לא אשב׃ ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את
מזבחך יהוה׃ לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך׃ יהוה אהבתי מעון
ביתך ומקום משכן כבודך׃ אל תאסף
עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי׃
אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃
ואני בתמי אלך פדני וחנני׃
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃
כז לדוד יהוה אורי וישעי
ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו׃

אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש
שבתי בבית יהוה כל ימי חיי
לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי ואזבחה באהלו
זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני הורני יהוה דרכך ונחני
בארח מישור למען שוררי אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס
לולא האמנתי לראות בטוב יהוה
בארץ חיים קוה אל יהוה
חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה
כח לדוד אליך יהוה אקרא
צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני
ונמשלתי עם יורדי בור שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר
קדשך אל תמשכני עם רשעים
ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם
ורעה בלבבם תן להם כפעלם וכרע
מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב
גמולם להם כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם

ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני יהוה עזי
ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו
הוא הושיעה את עמך וברך
את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם
כט מזמור לדוד
הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים
קול יהוה בכח קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי
הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושרין
כמו בן ראמים קול יהוה חצב להבות
אש קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש
קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך לעולם
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום
ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד
ארוממך יהוה כי דליתני
ולא שמחת איבי לי
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני יהוה
העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו
כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר רנה
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם
יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת

פניך הייתי נבהל אליך יהוה אקרא ואל
אדני אתחנן מה בצע בדמי ברדתי אל
שחת היודך עפר היגיד אמתך שמע יהוה
וחנני יהוה היה עזר לי
הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה
למען יזמרך כבוד ולא ידם
יהוה אלהי לעולם אודך
למנצח מזמור לדוד לא
בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם
בצדקתך פלטני הטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תנחני ותנהלני
תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי
בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני
אל יהוה בטחתי אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות
נפשי ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
במרחב רגלי חנני יהוה כי צר לי
עששה בכעס עיני נפשי ובטני
כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני
כחי ועצמי עששו מכל צררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ
נדדו ממני נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי
זממו ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
אתה בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי

האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול תאלמנה שפתי שקר
הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז מה
רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
לחוסים בך נגד בני אדם
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם
בסכה מריב לשנות ברוך יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת
קול תחנוני בשועי אליך
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר
יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה חזקו
ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה
לדוד משכיל לב
אשרי נשוי פשע כסוי חטאה
אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין
ברוחו רמיה כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי
אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת
מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו
אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה
עליך עיני אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך

רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה
חסד יסובבנו   שמחו ביהוה
וגילו צדיקים   והרנינו כל ישרי לב
לג רננו צדיקים
ביהוה לישרים   נאוה תהלה
הודו ליהוה בכנור   בנבל עשור זמרו לו
שירו לו שיר חדש   היטיבו נגן בתרועה
כי ישר דבר יהוה   וכל מעשהו באמונה
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ
בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
כנס כנד מי הים   נתן באוצרות תהומות
ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי
תבל: כי הוא אמר   ויהי הוא צוה ויעמד
יהוה הפיר עצת גוים   הניא מחשבות עמים
עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם
בחר לנחלה לו   משמים הביט יהוה
ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ   היצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע
ברב חיל גבור   לא ינצל ברב כח
שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט
הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו
להציל ממות נפשם   ולחיותם ברעב
נפשנו חכתה ליהוה   עזרנו ומגננו הוא
כי בו ישמח לבנו   כי בשם קדשו בטחנו
יהי חסדך יהוה עלינו   כאשר יחלנו לך
לד לדוד בשנותו את טעמו
לפני אבימלך   ויגרשהו וילך
אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי

ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו
גדלו ליהוה אתי   ונרוממה שמו יחדו
דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני
הביטו אליו ונהרו   ופניהם אל יחפרו
זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו
חנה מלאך יהוה   סביב ליראיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו
יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
כל טוב: לכו   בנים שמעו לי
יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע
ושפתיך   מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו
עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם
פני יהוה בעשי רע   להכרית מארץ זכרם
צעקו ויהוה שמע   ומכל צרותם הצילם
קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע
רבות רעות צדיק   ומכלם יצילנו יהוה
שמר כל עצמותיו   אחת מהנה לא נשברה
תמותת רשע רעה   ושנאי צדיק יאשמו
פודה יהוה   נפש עבדיו
ולא יאשמו   כל החסים בו
לדוד ריבה יהוה לה
את יריבי   לחם את לחמי
החזק מגן וצנה   וקומה בעזרתי
והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור ויחפרו   חשבי רעתי
יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה

יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה
רדפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם
חפרו לנפשי   תבואהו שואה לא ידע
ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה
ונפשי תגיל ביהוה   תשיש בישועתו
כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל
עני מחזק ממנו   ועני ואביון מגזלו
יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני
ישלמוני רעה תחת טובה   שכול לנפשי
ואני בחלותם   לבושי שק
עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב
כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר
שחותי: ובצלעי   שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו
בחנפי לעגי מעוג   חרק עלי שנימו
אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי   אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך: אל ישמחו לי איבי
שקר שנאי חנם   יקרצו עין
כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי
מרמות יחשבון   וירחיבו עלי פיהם
אמרו האח האח   ראתה עינינו
ראיתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק
ממני: העירה והקיצה למשפטי אלהי
ואדני לריבי   שפטני כצדקך
יהוה אלהי   ואל ישמחו לי
אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו
בלענוהו: יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי
ילבשו בשת וכלמה   המגדילים עלי
ירנו וישמחו   חפצי צדקי

ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו
ולשוני תהגה צדקך   כל היום תהלתך
למנצח לעבד יהוה לדוד לו
נאם פשע לרשע   בקרב לבי אין פחד
אלהים לנגד עיניו   כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא   דברי פיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב: און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס
יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים
צדקתך כהררי אל   משפטך תהום רבה
אדם ובהמה   תושיע יהוה
מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל
כנפיך יחסיון   ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך
וצדקתך   לישרי לב
אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני
שם נפלו פעלי און   דחו ולא יכלו קום
לדוד אל תתחר במרעים לז
אל תקנא   בעשי עולה
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה
אמונה: והתענג   על יהוה ויתן לך
משאלת לבך   גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים: דום ליהוה
והתחולל לו   אל תתחר במצליח
דרכו באיש   עשה מזמות
הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע
כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ

ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו
ואיננו ועניים ירשו ארץ והתענגו על רב
שלום זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו
אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו
חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
עני ואביון לטבוח ישרי דרך חרבם תבוא
בלבם וקשתותם תשברנה
טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים
כי זרועות רשעים תשברנה וסומך
צדיקים יהוה יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם
לעולם תהיה לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו כי רשעים יאבדו
ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו
לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן
כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו
מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ
כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו
נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה סור מרע ועשה טוב
ושכן לעולם כי יהוה אהב משפט
ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו
וזרע רשעים נכרת צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט תורת אלהיו בלבו
לא תמעד אשריו צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו יהוה לא יעזבנו בידו
ולא ירשיענו בהשפטו קוה אל יהוה
ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת
רשעים תראה ראיתי רשע עריץ

ומתערה כאזרח רענן ויעבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא שמר תם וראה ישר
כי אחרית לאיש שלום ופשעים נשמדו
יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו
לח מזמור לדוד להזכיר
יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני
כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך
אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום
בעצמי מפני חטאתי
כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו
ממני הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי
נעויתי שחותי עד מאד כל היום
קדר הלכתי כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי נפוגותי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה
לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
גם הם אין אתי אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחק עמדו וינקשו מבקשי
נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות
כל היום יהגו ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו ואהי כאיש אשר
לא שמע ואין בפיו תוכחות
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי
כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי
הגדילו כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי
תמיד כי עוני אגיד אדאג מחטאתי

ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי
טוב אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני
חושה לעזרתי אדני תשועתי
לט למנצח לידיתון מזמור לדוד
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי
נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר
חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני
הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה
אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם
ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא
מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני
נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית
הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי
בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש
חמודו אך הבל כל אדם סלה שמעה
תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי
השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני
מ למנצח לדוד מזמור
קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע
רגלי כונן אשרי ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו
ביהוה אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו

ולא פנה אל רהבים ושטי כזב רבות עשית
אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו
אין ערך אליך אגידה ואדברה
עצמו מספר זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי
לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי בשרתי צדק בקהל רב
הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב אתה יהוה לא תכלא
רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני
כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני
עונתי ולא יכלתי לראות עצמו
משערות ראשי ולבי עזבני
רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי
ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח
האח ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
יאמרו תמיד יגדל יהוה
אהבי תשועתך ואני עני ואביון
אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי
אל תאחר
מא למנצח מזמור לדוד
אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה
יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו
בנפש איביו יהוה יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו

אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי
לך: איבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו:
ואם בא לראות שוא ידבר
לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר:
יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו
רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב
לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם:
בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי
עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני
לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:
מב למנצח משכיל לבני קרח
כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג
אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל
חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר
אלי כל היום איה אלהיך:
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה
ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח
על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו:
יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה
שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:

ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
אלי כל היום איה אלהיך:
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי
לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
מג שפטני
אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועולה תפלטני:
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה
קדר אתהלך בלחץ אויב: שלח אורך
ואמתך המה ינחוני יביאוני
אל הר קדשך ואל משכנותיך:
ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
גילי ואודך בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
מד למנצח לבני קרח משכיל
אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו
פעל פעלת בימיהם בימי קדם:
אתה ידך גוים הורשת ותטעם
תרע לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם
ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו
כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם:
אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:
בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו:
כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני:
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה
סלה: אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו:
תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו:
תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו:

תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם:
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים:
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני:
מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם:
כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו
מני ארחך: כי דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו
ונפרש כפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר זאת
כי הוא ידע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל
היום נחשבנו כצאן טבחה:
עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח:
למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו:
כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו:
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:
מה למנצח על
ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת:
רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם
הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים
לעולם: חגור חרבך על ירך גבור
הודך והדרך: והדרך צלח רכב
על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות
ימינך: חציך שנונים עמים תחתיך יפלו
בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם
ועד שבט מישר שבט מלכותך:
אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך
אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: מר
ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי

שן מני שמחוך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה
שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי בת וראי
והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו
המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו:
ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם:
כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב
לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות
אחריה רעותיה מובאות לך: תובלנה
בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך:
תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ:
אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים
יהודוך לעלם ועד:
מו למנצח לבני קרח על עלמות שיר
אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
מאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט
הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו סלה
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני
עליון: אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה
אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות
נתן בקולו תמוג ארץ:
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם
שמות בארץ: משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ
חנית עגלות ישרף באש: הרפו ודעו כי
אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ:
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
מז למנצח לבני קרח מזמור

כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול
רנה כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל
הארץ ידבר עמים תחתינו ולאמים
תחת רגלינו יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב אשר אהב סלה
עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר
זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו
כי מלך על כל הארץ אלהים
זמרו משכיל מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם
כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה
מח שיר מזמור לבני קרח
גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר
קדשו יפה נוף משוש כל הארץ
הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב אלהים
בארמנותיה נודע למשגב כי הנה המלכים
נועדו עברו יחדו המה ראו כן תמהו
נבהלו נחפזו רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה ברוח קדים תשבר אניות
תרשיש כאשר שמענו כן ראינו בעיר
יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה
עד עולם סלה דמינו אלהים חסדך
בקרב היכלך כשמך אלהים
כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך
ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען
משפטיך סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה שיתו לבכם לחילה
פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
עלמות

מט למנצח לבני קרח מזמור
שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד
גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון
פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי
למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני
הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
כפרו ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם
ויחי עוד לנצח לא יראה השחת
כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער
יאבדו ועזבו לאחרים חילם קרבם בתימו
לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם
עלי אדמות ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם
ישרים לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו
אך אלהים יפדה נפשי
מיד שאול כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד
ביתו כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו
כבודו כי נפשו בחייו יברך
ויודך כי תיטיב לך תבוא עד דור אבותיו
עד נצח לא יראו אור אדם
ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו
נ מזמור לאסף אל אלהים יהוה
דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו
מציון מכלל יפי אלהים הופיע
יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל

וסביביו נשערה מאד יקרא אל השמים
מעל ואל הארץ לדין עמו
אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא
סלה שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי
לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד
לא אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים כי לי כל
חיתו יער בהמות בהררי אלף ידעתי כל
עוף הרים וזיז שדי עמדי אם ארעב לא
אמר לך כי לי תבל ומלאה
האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה
זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני
ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך ואתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחריך
אם ראית גנב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך פיך שלחת ברעה ולשונך
תצמיד מרמה תשב באחיך תדבר בבן
אמך תתן דפי אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך בינו נא זאת
שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל זבח
תודה יכבדנני ושם דרך אראנו
בישע אלהים
נא למנצח מזמור לדוד
בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת
שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך

מחה פשעי הרבה כבסני מעוני ומחטאתי
טהרני כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
תמיד לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך הן בעוון חוללתי ובחטא
יחמתני אמי הן אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני ומשלג אלבין
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות
דכית הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי אל
תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח
ממני השיבה לי ששון ישעך
ורוח נדיבה תסמכני אלמדה
פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרנן לשוני צדקתך אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך כי לא תחפץ
זבח ואתנה עולה לא תרצה
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה
היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלם אז תחפץ זבחי צדק עולה
וכליל אז יעלו על מזבחך פרים
נב למנצח משכיל לדוד
בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר
לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל
ברעה הגבור חסד אל כל היום
הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה

רמיה אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק
סלה אהבת כל דברי בלע לשון מרמה
גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה
ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו
הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח
ברב עשרו יעז בהותו
ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד
חסידיך
נג למנצח על מחלת משכיל לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
והתעיבו עול אין עשה טוב
אלהים משמים השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל דרש את אלהים
כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב
אין גם אחד הלא ידעו פעלי און
אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו
שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר
עצמות חנך הבישת כי
אלהים מאסם מי יתן מציון ישעות
ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל
נד למנצח בנגינת משכיל לדוד
בבוא הזיפים ויאמרו לשאול
הלא דוד מסתתר עמנו
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני
אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי
כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי

לא שמו אלהים לנגדם סלה הנה אלהים
עזר לי אדני בסמכי נפשי ישוב הרע לשררי
באמתך הצמיתם בנדבה אזבחה לך
אודה שמך יהוה כי טוב כי מכל
צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני
נה למנצח בנגינות משכיל לדוד
האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי
און ובאף ישטמוני לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי
יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות
ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה
הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה אחישה
מפלט לי מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי
חמס וריב בעיר יומם ולילה יסובבה על
חומתיה ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני ואשא לא
משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו ואתה
אנוש כערכי אלופי ומידעי אשר יחדו
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך
ברגש ישימות עלימו ירדו שאול חיים
כי רעות במגורם בקרבם אני אל אלהים
אקרא ויהוה יושיעני
ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
וישמע קולי פדה בשלום נפשי
מקרב לי כי ברבים היו עמדי
ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר

אין חליפות למו ולא יראו אלהים
שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו
חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו
משמן והמה פתחות השלך על יהוה יהבך
והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק
ואתה אלהים תורדם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך
נו למנצח על יונת אלם
רחקים לדוד מכתם באחז אותו פלשתים בגת
חנני אלהים כי שאפני אנוש
כל היום לחם ילחצני
שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי
מרום יום אירא אני אליך אבטח
באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה בשר לי כל היום דברי יעצבו
עלי כל מחשבתם לרע יגורו יצפינו המה
עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי על און פלט
למו באף עמים הורד אלהים
נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך
הלא בספרתך אז ישובו אויבי אחור ביום
אקרא זה ידעתי כי אלהים לי
באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי
עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים
נז למנצח אל תשחת
לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה
חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי
ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות

אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי
ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה
ישלח אלהים חסדו ואמתו
נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני
אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה
רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך
רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני
שיחה נפלו בתוכה סלה
נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה
עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר
אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים
אמתך רומה על שמים
אלהים על כל הארץ כבודך
נח למנצח אל תשחת לדוד מכתם
האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו
בני אדם אף בלב עולת תפעלון בארץ
חמס ידיכם תפלסון
זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב
חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש
יאטם אזנו אשר לא ישמע
לקול מלחשים חובר חברים מחכם
אלהים הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים
נתץ יהוה ימאסו כמו מים
יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו
כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו
שמש בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי
כמו חרון ישערנו ישמח צדיק
כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע
ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים
שפטים בארץ

למנצח אל תשחת
לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את
הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי
ממתקוממי תשגבני הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני כי הנה ארבו
לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי
ולא חטאתי יהוה בלי עון ירצון ויכוננו
עורה לקראתי וראה ואתה יהוה אלהים
צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד
כל הגוים אל תחן כל בגדי און
סלה ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר הנה יביעון בפיהם חרבות
בשפתותיהם כי מי שמע ואתה יהוה
תשחק למו תלעג לכל גוים
עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגננו אדני
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו כלה בחמה
כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב
לאפסי הארץ סלה וישבו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר
המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו
ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי
עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי
ס למנצח על שושן עדות
מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם
נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את

סב אדום בגיא מלח שנים עשר אלף אלהים
זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו הרעשתה
ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה
הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה
נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה
למען יחלצון ידידיך הושיעה
ימינך ועננו אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד
לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי עלי
פלשת התרועעי מי יבלני עיר מצור מי
נחני עד אדום הלא אתה אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאתינו
הבה לנו עזרת מצר ושוא
תשועת אדם באלהים נעשה חיל והוא
יבוס צרינו
סא למנצח על נגינת לדוד
שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי
מקצה הארץ אליך אקרא
בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני כי היית
מחסה לי מגדל עז מפני אויב אגורה באהלך
עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה
כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת
ירשת יראי שמך ימים על ימי מלך
תוסיף שנותיו כמו דר ודר
ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן
ינצרהו כן אזמרה שמך
לעד לשלמי נדרי יום יום
סב למנצח על ידותון מזמור לדוד

אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט
רבה עד אנה תהותתו על איש
תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה
אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו
יברכו ובקרבם יקללו סלה אך לאלהים
דומי נפשי כי ממנו תקותי
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא
אמוט על אלהים ישעי וכבודי צור עזי
מחסי באלהים בטחו בו בכל עת עם
שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה
אך הבל בני אדם כזב בני איש
במאזנים לעלות המה מהבל יחד
אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל
כי ינוב אל תשיתו לב אחת דבר אלהים
שתים זו שמעתי כי עז לאלהים
ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו
סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה
אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך
נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה
ועיף בלי מים כן בקדש חזיתך
לראות עזך וכבודך כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחונך כן אברכך בחיי בשמך
אשא כפי כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי
אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה
בך כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן
דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך
והמה לשואה יבקשו נפשי
יבאו בתחתיות הארץ יגירהו על ידי חרב

מנת שעלים יהיו והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר
סד למנצח מזמור לדוד
שמע אלהים קולי בשיחי
מפחד אויב תצר חיי
תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און
אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר
לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו
יחזקו למו דבר רע יספרו
לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו
יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב
איש ולב עמק וירם אלהים חץ פתאום
היו מכותם ויכשילהו עלימו
לשונם יתנדדו כל ראה בם
וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
השכילו ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב
סה למנצח מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם
נדר שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו
דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם
אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתך קדש היכלך
נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו
מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים מכין
הרים בכחו נאזר בגבורה
משביח שאון ימים שאון גליהם והמון
לאמים וייראו ישבי קצות מאותתיך
מוצאי בקר וערב תרנין
פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה

פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן
תכינה: תלמיה רוה נחת גדודה ברביבים
תמוגגנה צמחה תברך
עטרת שנת טובתך ומעגליך
ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה: לבשו כרים הצאן ועמקים
יעטפו בר יתרועעו אף ישירו
סו למנצח שיר מזמור
הריעו לאלהים כל הארץ
זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו
אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב
עזך יכחשו לך איביך: כל הארץ ישתחוו
לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה
לכו וראו מפעלות אלהים
נורא עלילה על בני אדם: הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו
משל בגבורתו עולם עיניו
בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה:
ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו:
השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו:
כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף:
הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו:
הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים
ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי: עלות מחים אעלה לך
עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים
סלה: לכו שמעו ואספרה
כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: און

אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני
אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי:
ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:
סז למנצח בנגינת מזמור שיר
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:
סח למנצח לדוד מזמור שיר
יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו:
כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש
יאבדו רשעים מפני אלהים
וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה: שירו לאלהים זמרו
שמו סלו לרכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו
אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון
קדשו: אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא
אסירים בכושרות אך סוררים שכנו
צחיחה: אלהים בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה: ארץ רעשה אף
שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני
אלהים אלהי ישראל
גשם נדבות תניף אלהים
נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו
בה תכין בטובתך לעני אלהים: אדני יתן

אמר המבשרות צבא רב: מלכי צבאות
ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל: אם תשכבון
בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף
ואברותיה בירקרק חרוץ:
בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: הר
אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן
למה תרצדון הרים גבננים
ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן
לנצח: רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני
בם סיני בקדש: עלית למרום
שבית שבי לקחת מתנות באדם
ואף סוררים לשכן יה אלהים: ברוך אדני
יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: האל
לנו אל למושעות וליהוה אדני למות
תוצאות: אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך באשמיו: אמר אדני
מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: למען
תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאיבים מנהו: ראו הליכותיך אלהים
הליכות אלי מלכי בקדש: קדמו שרים
אחר נגנים בתוך עלמות תופפות: במקהלות
ברכו אלהים אדני ממקור ישראל:
שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם
שרי זבלון שרי נפתלי: צוה
אלהיך עזך עוזה אלהים
זו פעלת לנו: מהיכלך על ירושלם לך
יובילו מלכים שי: גער חית קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף
בזר עמים קרבות יחפצו: יאתיו חשמנים
מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים:

ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו
אדני סלה: לרכב בשמי שמי קדם הן יתן
בקולו קול עז: תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא
אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים
סט למנצח על שושנים לדוד
הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי
במעמקי מים ושבלת שטפתני
יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני
מיחל לאלהי: רבו משערות ראשי שנאי
חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא
גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת
לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו
אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות אל
יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: כי עליך
נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי
כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות
לי: ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל:
ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי
שכר: ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים
ברב חסדך ענני באמת ישעך
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה
משנאי וממעמקי מים: אל תשטפני
שבלת מים ואל תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יהוה
כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי:

ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר
ענני קרבה אל נפשי גאלה למען איבי
פדני אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי
נגדך כל צוררי חרפה שברה לבי
ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים
ולא מצאתי ויתנו בברותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ יהי שלחנם לפניהם
לפח ולשלומים למוקש תחשכנה
עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד
שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם
תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב
כי אתה אשר הכית רדפו
ואל מכאוב חלליך יספרו
תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך
ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו
ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני
אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו
בתודה ותיטב ליהוה משור פר מקרן
מפריס ראו ענוים ישמחו
דרשי אלהים ויחי לבבכם
כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו
לא בזה יהללוהו שמים וארץ ימים
וכל רמש בם כי אלהים יושיע ציון
ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה
וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה
ע למנצח לדוד להזכיר
אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור
ויכלמו חפצי רעתי ישובו על עקב
בשתם האמרים האח האח ישישו

וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל
אלהים אהבי ישועתך ואני עני ואביון
אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל תאחר
עא בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם
בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך
והושיעני היה לי לצור מעון
לבוא תמיד צוית להושיעני
כי סלעי ומצודתי אתה אלהי פלטני מיד
רשע מכף מעול וחומץ כי אתה תקותי
אדני יהוה מבטחי מנעורי
עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי
בך תהלתי תמיד כמופת הייתי לרבים
ואתה מחסי עז ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך אל תשליכני לעת
זקנה ככלות כחי אל תעזבני כי אמרו
אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו לאמר
אלהים עזבו רדפו ותפשוהו
כי אין מציל אלהים אל תרחק
ממני אלהי לעזרתי חושה יבשו יכלו
שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי
רעתי ואני תמיד איחל
והוספתי על כל תהלתך
פי יספר צדקתך כל היום תשועתך
כי לא ידעתי ספרות אבוא בגברות
אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך
אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד
נפלאותיך וגם עד זקנה ושיבה
אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור
לכל יבוא גבורתך וצדקתך אלהים עד

מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך
אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב
תחינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני
תרב גדלתי ותסב תנחמני
גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה
לך בכנור קדוש ישראל תרננה שפתי
כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית
גם לשוני כל היום תהגה צדקתך
כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי
עב לשלמה אלהים
משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך
ידין עמך בצדק ועניך במשפט
ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה
ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא
עושק ייראוך עם שמש
ולפני ירח דור דורים
ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ
יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח
וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ
לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי
שבא וסבא אשכר יקריבו וישתחוו לו
כל מלכים כל גוים יעבדוהו
כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו
יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע
מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו
ויחי ויתן לו מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו
יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש
כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ

יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו
ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו ברוך יהוה
אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו
וברוך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן כלו תפלות דוד בן ישי
עג מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים
לברי לבב ואני כמעט נטוי רגלי
כאין שפכה אשרי כי קנאתי בהוללים
שלום רשעים אראה כי אין חרצבות
למותם ובריא אולם
בעמל אנוש אינמו ועם אדם
לא ינגעו לכן ענקתמו גאוה יעטף שית
חמס למו יצא מחלב עינמו עברו משכיות
לבב ימיקו וידברו ברע עשק
ממרום ידברו שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בארץ לכן ישיב עמו הלום
ומי מלא ימצו למו ואמרו איכה ידע אל
ויש דעה בעליון הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל אך ריק
זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי ואהי נגוע
כל היום ותוכחתי לבקרים אם אמרתי
אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי
ואחשבה לדעת זאת עמל היא
בעיני עד אבוא אל מקדשי אל אבינה
לאחריתם אך בחלקות תשית למו הפלתם
למשואות איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות כחלום מהקיץ אדני
בעיר צלמם תבזה כי יתחמץ לבבי וכליותי

אשתונן׃ ואני בער ולא אדע בהמות היית
עמך׃ ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני׃
בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני׃
מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ׃
כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם׃ כי הנה רחקיך יאבדו
הצמתה כל זונה ממך׃ ואני קרבת
אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי
לספר כל מלאכותיך׃
עד משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח
יעשן אפך בצאן מרעיתך׃
זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו׃ הרימה פעמיך
למשאות נצח כל הרע אויב בקדש׃
שאגו צורריך בקרב מועדך שמו
אותתם אתות׃ יודע כמביא למעלה
בסבך עץ קרדמות׃ ועתה פתוחיה יחד
בכשיל וכילפות יהלמון׃
שלחו באש מקדשך לארץ חללו
משכן שמך׃ אמרו בלבם נינם יחד שרפו
כל מועדי אל בארץ׃ אתותינו
לא ראינו אין עוד נביא ולא
אתנו ידע עד מה׃ עד מתי אלהים יחרף
צר ינאץ אויב שמך לנצח׃ למה תשיב
ידך וימינך מקרב חוקך כלה׃
ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות
בקרב הארץ׃ אתה פוררת בעזך ים
שברת ראשי תנינים על המים׃ אתה
רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם

לציים׃ אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת
נהרות איתן׃ לך יום אף לך לילה אתה
הכינות מאור ושמש׃ אתה הצבת
כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם׃
זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו
שמך׃ אל תתן לחית נפש תורך חית עניך
אל תשכח לנצח׃ הבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות חמס׃ אל ישב דך
נכלם עני ואביון יהללו שמך׃ קומה אלהים
ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום׃
אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה
תמיד׃
עה למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר׃
הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
ספרו נפלאותיך׃ כי אקח מועד אני
מישרים אשפט׃ נמגים ארץ וכל ישביה
אנכי תכנתי עמודיה סלה׃ אמרתי להוללים
אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן׃ אל
תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר
עתק׃ כי לא ממוצא וממערב ולא
ממדבר הרים׃ כי אלהים שפט זה ישפיל
וזה ירים׃ כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא
מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו
כל רשעי ארץ׃ ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב׃ וכל קרני רשעים
אגדע תרוממנה קרנות צדיק׃
עו למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר׃
נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו׃
ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון׃
שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה

סלה׃ נאור אתה אדיר מהררי טרף׃
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו
כל אנשי חיל ידיהם׃ מגערתך אלהי יעקב
נרדם ורכב וסוס׃ אתה נורא אתה ומי
יעמד לפניך מאז אפך׃ משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה׃ בקום
למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ
סלה׃ כי חמת אדם תודך שארית
חמת תחגר׃ נדרו ושלמו ליהוה
אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא׃
יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ׃
עז למנצח על ידותון לאסף מזמור׃
קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים
והאזין אלי׃ ביום צרתי
אדני דרשתי ידי לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי׃ אזכרה אלהים
ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה׃
אחזת שמרות עיני נפעמתי
ולא אדבר׃ חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים׃ אזכרה נגינתי בלילה עם
לבבי אשיחה ויחפש רוחי׃ הלעולמים יזנח
אדני ולא יסיף לרצות עוד׃
האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר׃
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה׃
ואמר חלותי היא שנות ימין עליון׃
אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך׃
והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה׃
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים׃
אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך׃
גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה׃

ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף
ירגזו תהמות׃ זרמו מים עבות קול
נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו׃
קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ׃ בים דרכך ושביליך
במים רבים ועקבותיך לא נדעו׃
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן׃
עח משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי׃
אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם׃
אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו׃
לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים
תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו
אשר עשה׃ ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם׃ למען ידעו דור אחרון
בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם׃
וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו
מעללי אל ומצותיו ינצרו׃ ולא יהיו כאבותם
דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא
נאמנה את אל רוחו׃ בני אפרים נושקי רומי
קשת הפכו ביום קרב׃
לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו
ללכת׃ וישכחו עלילותיו ונפלאותיו
אשר הראם׃ נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרים שדה צען׃ בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמו נד׃ וינחם בענן יומם וכל
הלילה באור אש׃ יבקע צרים במדבר
וישק כתהמות רבה׃ ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים׃ ויוסיפו עוד לחטא לו

למרות עליון בציה׃ וינסו אל בלבבם
לשאל אכל לנפשם׃ וידברו באלהים
אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר׃
הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו
הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו׃
לכן שמע יהוה ויתעבר ואש
נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל׃
כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו׃
ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח׃
וימטר עליהם מן לאכל
ודגן שמים נתן למו׃ לחם אבירים
אכל איש צידה שלח להם לשבע׃ יסע
קדים בשמים וינהג בעזו תימן׃ וימטר
עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף׃
ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו׃
ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא
להם׃ לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם׃
ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
ובחורי ישראל הכריע׃ בכל זאת
חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו׃
ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה׃ אם
הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל׃
ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם׃
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו׃
ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו׃
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו׃
ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב׃
כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון׃
וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו׃

לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר׃
אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה
צען׃ ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון׃
ישלח בהם ערב ויאכלם
וצפרדע ותשחיתם
ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃ יהרג
בברד גפנם ושקמותם בחנמל׃ ויסגר
לברד בעירם ומקניהם לרשפים׃
ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר׃ ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם׃
ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר׃
וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו׃ ויגרש מפניהם גוים
ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
שבטי ישראל׃ וינסו וימרו את
אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃
ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה׃
ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו׃
שמע אלהים ויתעבר וימאס
מאד בישראל׃ ויטש משכן שלו
אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי עזו ותפארתו
ביד צר׃ ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר׃
בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו׃
כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה׃
ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין׃
ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו׃

וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא
בחר׃ ויבחר את שבט יהודה את הר ציון
אשר אהב׃ ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם׃ ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן׃ מאחר עלות הביאו
לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו׃
וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃
מזמור לאסף עט
אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים׃
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו ארץ׃ שפכו דמם כמים
סביבות ירושלם ואין קובר׃ היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
עד מה יהוה תאנף לנצח תבער
כמו אש קנאתך׃ שפך חמתך אל הגוים
אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו׃ כי אכל את יעקב
ואת נוהו השמו׃ אל תזכר לנו עונת
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו
מאד׃ עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך׃ למה יאמרו הגוים
איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת
דם עבדיך השפוך׃ תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני תמותה׃
והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם
חרפתם אשר חרפוך אדני׃ ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודר
נספר תהלתך׃

למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור׃ פ
רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב
הכרבים הופיעה׃ לפני אפרים ובנימן
ומנשה עוררה את גבורתך ולכה
לישעתה לנו׃ אלהים השיבנו והאר
פניך ונושעה׃ יהוה אלהים צבאות עד
מתי עשנת בתפלת עמך׃
האכלתם לחם דמעה ותשקמו
בדמעות שליש׃ תשימנו מדון לשכנינו
ואיבינו ילעגו למו׃ אלהים צבאות השיבנו
והאר פניך ונושעה׃ גפן
ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה׃
פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא
ארץ׃ כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל׃
תשלח קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה׃
למה פרצת גדריה וארוה כל עברי
דרך׃ יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה׃
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים
וראה ופקד גפן זאת׃ וכנה אשר
נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך׃
שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו׃
תהי ידך על איש ימינך על בן אדם
אמצת לך׃ ולא נסוג ממך תחינו ובשמך
נקרא׃ יהוה אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונושעה׃
למנצח על הגתית לאסף׃ פא
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב׃
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל׃
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו׃
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב׃

עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
מצרים שפת לא ידעתי אשמע
הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
רעם אבחנך על מי מריבה סלה
שמע עמי ואעידה בך
ישראל אם תשמע לי לא יהיה בך אל
זר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יהוה
אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמלאהו ולא שמע
עמי לקולי וישראל לא אבה לי ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם לו
עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו
כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו לו ויהי
עתם לעולם ויאכילהו מחלב
חטה ומצור דבש אשביעך
פב מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
תשאו סלה שפטו דל ויתום
עני ורש הצדיקו פלטו דל ואביון
מיד רשעים הצילו לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ
אני אמרתי אלהים אתם
ובני עליון כלכם אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו קומה אלהים
שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים
פג שיר מזמור לאסף
אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל

תשקט אל כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך
נשאו ראש על עמך יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד
כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו אהלי
אדום וישמעאלים מואב והגרים גבל
ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור
גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט
סלה עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל
קישון נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה
שיתמו נדיבמו כערב וכזאב
וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו אשר אמרו
נירשה לנו את נאות אלהים אלהי שיתמו
כגלגל כקש לפני רוח כאש תבער יער
וכלהבה תלהט הרים
כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם
מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה יבשו
ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו וידעו כי
אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ
פד למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי
ובשרי ירננו אל אל חי גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר
שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם עברי בעמק הבכא מעין
ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון

יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה
אלהי יעקב סלה מגננו ראה אלהים והבט
פני משיחך כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע כי שמש ומגן יהוה
אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
להלכים בתמים יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך
פה למנצח לבני קרח מזמור
רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב
נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה
אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך
שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו
הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר
הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו
אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו
חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו
אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף
גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו
פו תפלה לדוד
הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה
אלהי הבוטח אליך חנני אדני כי אליך
אקרא כל היום שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה יהוה
טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך האזינה
יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי ביום

צרתי אקראך כי תענני אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית
יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך
כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה
אלהים לבדך הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך
אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה
שמך לעולם כי חסדך גדול עלי
והצלת נפשי משאול תחתיה
אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים
בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ואתה
אדני אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה עזך
לעבדך והושיעה לבן אמתך עשה עמי
אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה
יהוה עזרתני ונחמתני
פז לבני קרח מזמור שיר
יסודתו בהררי קדש אהב יהוה שערי
ציון מכל משכנות יעקב נכבדות מדבר
בך עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל
לידעי הנה פלשת וצור עם כוש
זה ילד שם ולציון יאמר איש
ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון יהוה
יספר בכתב עמים זה ילד שם סלה
ושרים כחוללים כל מעיני בך
פח שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות משכיל להימן
האזרחי יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך
תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי

כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול
הגיעו׃ נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר
אין איל׃ במתים חפשי כמו חללים
שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
מידך נגזרו׃ שתני בבור תחתיות במחשכים
במצלות׃ עלי סמכה חמתך וכל משבריך
ענית סלה׃ הרחקת מידעי ממני
שתני תועבות למו כלא ולא אצא׃
עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום
שטחתי אליך כפי׃ הלמתים תעשה פלא
אם רפאים יקומו יודוך סלה׃ היספר
בקבר חסדך אמונתך באבדון׃
היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ
נשיה׃ ואני אליך יהוה שועתי ובבקר
תפלתי תקדמך׃ למה יהוה תזנח נפשי
תסתיר פניך ממני׃ עני אני וגוע מנער
נשאתי אמיך אפונה׃ עלי עברו חרוניך
בעותיך צמתותני׃ סבוני כמים כל היום
הקיפו עלי יחד׃ הרחקת ממני
אהב ורע מידעי מחשך׃
פט משכיל לאיתן האזרחי
חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע
אמונתך בפי׃ כי אמרתי עולם חסד יבנה
שמים תכן אמונתך בהם׃
כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי׃
עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור
כסאך סלה׃ ויודו שמים פלאך
יהוה אף אמונתך בקהל קדשים׃
כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה
בבני אלים׃ אל נערץ בסוד קדשים רבה

ונורא על כל סביביו׃ יהוה אלהי צבאות
מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך׃
אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה
תשבחם׃ אתה דכאת כחלל רהב בזרוע
עזך פזרת אויביך׃ לך שמים אף לך ארץ
תבל ומלאה אתה יסדתם׃
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
בשמך ירננו׃ לך זרוע עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך׃ צדק ומשפט
מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך׃
אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור פניך
יהלכון׃ בשמך יגילון כל היום ובצדקתך
ירומו׃ כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרננו׃
כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃
אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי
עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃
מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי
משחתיו׃ אשר ידי תכון עמו אף זרועי
תאמצנו׃ לא ישא אויב בו ובן עולה לא
יעננו׃ וכתותי מפניו צריו ומשנאיו
אגוף׃ ואמונתי וחסדי עמו ובשמי
תרום קרנו׃ ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו׃
הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי׃
אף אני בכור אתנהו עליון
למלכי ארץ׃ לעולם אשמר לו חסדי
ובריתי נאמנת לו׃ ושמתי לעד זרעו וכסאו
כימי שמים׃ אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון׃ אם חקתי יחללו
ומצותי לא ישמרו׃ ופקדתי בשבט פשעם

ובנגעים עונם׃ וחסדי לא אפיר מעמו ולא
אשקר באמונתי׃ לא אחלל בריתי ומוצא
שפתי לא אשנה׃ אחת נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב׃ זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי׃ כירח יכון עולם ועד
בשחק נאמן סלה׃ ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך׃ נארתה
ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃
פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה׃
שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃
הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו׃
אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה׃
השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה׃
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה׃
עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש
חמתך׃ זכר אני מה חלד
על מה שוא בראת כל בני אדם׃
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו
מיד שאול סלה׃ איה חסדיך הראשנים
אדני נשבעת לדוד באמונתך׃
זכר אדני חרפת עבדיך שאתי
בחיקי כל רבים עמים׃ אשר חרפו אויביך
יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר׃ בטרם הרים
ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם
עד עולם אתה אל׃ תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים

בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואשמורה
בלילה׃ זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר
יחלף׃ בבקר יציץ וחלף לערב
ימולל ויבש׃ כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו׃ שת עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך׃ כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃
ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל
ואון כי גז חיש ונעפה׃ מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך׃ למנות ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה׃ שובה יהוה
עד מתי והנחם על עבדיך׃
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו׃ שמחנו כימות עניתנו שנות
ראינו רעה׃ יראה אל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם׃
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃
צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח
בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות׃ באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
מדבר באפל יהלך מקטב
ישוד צהרים׃ יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃

לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן
תדרך תרמס כפיר ותנין כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי
צב מזמור שיר ליום השבת
טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור
כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך
ארנן מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבתיך
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
זאת בפרח רשעים כמו עשב ויציצו
כל פעלי און להשמדם עדי עד
ואתה מרום לעלם יהוה
כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן ותבט עיני
בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני
צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון
ישגה שתולים בבית יהוה בחצרות
אלהינו יפריחו עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו להגיד כי
ישר יהוה צורי ולא עולתה בו
צג יהוה מלך גאות לבש

לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט
נכון כסאך מאז מעולם אתה
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים מקלות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה
עדתיך נאמנו מאד לביתך
נאוה קדש יהוה לארך ימים
צד אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און
עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו
ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב
בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו
הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא
יביט היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם
דעת יהוה ידע מחשבות אדם
כי המה הבל אשרי הגבר אשר
תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט
לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי
לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב
כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי
לב מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי
עם פעלי און לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי אם אמרתי
מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני ברב
שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי
היחברך כסא הות יצר עמל עלי חק
יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו

ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי
וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
יצמיתם יהוה אלהינו
צה לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים אשר בידו
מחקרי ארץ ותועפות הרים לו
אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו
באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
יהוה עשנו כי הוא אלהינו ואנחנו
עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו
אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה
במדבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני
גם ראו פעלי ארבעים שנה אקוט
בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו
דרכי אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי
צו שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום
ישועתו ספרו בגוים כבודו בכל העמים
נפלאותיו כי גדול יהוה ומהלל
מאד נורא הוא על כל אלהים
הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לחצרותיו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו
כל הארץ אמרו בגוים יהוה מלך אף

תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים
ומלאו יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער לפני יהוה כי בא כי בא
לשפט הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים באמונתו
צז יהוה מלך תגל הארץ ישמחו
איים רבים ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו האירו ברקיו תבל
ראתה ותחל הארץ הרים כדונג נמסו מלפני
יהוה מלפני אדון כל הארץ
הגידו השמים צדקו וראו כל העמים
כבודו יבשו כל עבדי פסל המתהללים
באלילים השתחוו לו כל אלהים שמעה
ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה כי אתה יהוה
עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות
חסידיו מיד רשעים יצילם
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה
שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו
צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
קדשו הודיע יהוה ישועתו לעיני
הגוים גלה צדקתו זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את
ישועת אלהינו הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה בחצצרות וקול שופר

196

הריעו לפני המלך יהוה ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה נהרות ימחאו כף יחד
הרים ירננו לפני יהוה כי בא
לשפט הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים במישרים
יהוה מלך ירגזו עמים צט
ישב כרובים תנוט הארץ
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים
יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא ועז מלך
משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא משה ואהרן בכהניו ושמואל
בקראי שמו קראים אל יהוה
והוא יענם בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו יהוה
אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו
מזמור לתודה הריעו ליהוה ק
כל הארץ עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו
באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו כי טוב יהוה
לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו
לדוד מזמור קא
חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה
אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי

אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי
לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה
סטים שנאתי לא ידבק בי לבב עקש
יסור ממני רע לא אדע מלושני בסתר
רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב
לבב אתו לא אוכל עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא
ישרתני לא ישב בקרב ביתי עשה
רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד
עיני לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און
קב תפלה לעני כי יעטף
ולפני יהוה ישפך שיחו
יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא
אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה
אלי אזנך ביום אקרא מהר
ענני כי כלו בעשן ימי ועצמותי
כמוקד נחרו הוכה כעשב ויבש לבי כי
שכחתי מאכל לחמי מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי דמיתי לקאת מדבר
הייתי ככוס חרבות שקדתי ואהיה
כצפור בודד על גג כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי מפני
זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר
אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה

יחננו וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
הארץ את כבודך כי בנה יהוה ציון
נראה בכבודו פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם תכתב זאת
לדור אחרון ועם נברא יהלל יה כי
השקיף ממרום קדשו יהוה משמים
אל ארץ הביט לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה לספר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם בהקבץ עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה ענה בדרך
כחו קצר ימי אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור דורים שנותיך
לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים
המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד
יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו בני עבדיך
ישכונו וזרעם לפניך יכון
קג לדוד
ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם
קדשו ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי
כל גמוליו הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי הגואל
משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים
המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר
נעוריכי עשה צדקות יהוה
ומשפטים לכל עשוקים
יודיע דרכיו למשה לבני ישראל
עלילותיו רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור לא כחטאינו עשה

לנו ולא כעונתינו גמל עלינו כי כגבה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו כרחק מזרח
ממערב הרחיק ממנו את פשעינו
כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ
כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד
מקומו וחסד יהוה מעולם ועד עולם על
יראיו וצדקתו לבני בנים לשמרי
בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם
יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי
דברו לשמע בקול דברו
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה
קד ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת
עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט יסד ארץ
על מכוניה בל תמוט עולם ועד
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת
להם גבול שמת בל יעברון בל ישבון
לכסות הארץ המשלח מעינים בנחלים
בין הרים יהלכון ישקו כל חיתו שדי
ישברו פראים צמאם עליהם עוף השמים

57

קה

ישכון מבין עפאים יתנו קול משקה הרים
מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ
מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת
האדם להוציא לחם מן הארץ
ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע
אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה לשפנים עשה
ירח למועדים שמש ידע מבואו
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש
כל חיתו יער הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם תזרח השמש יאספון
ואל מעונתם ירבצון יצא אדם
לפעלו ולעבדתו עדי ערב מה רבו
מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינך זה הים גדול ורחב ידים
שם רמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדלות שם אניות יהלכון לויתן
זה יצרת לשחק בו כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו תתן להם ילקטון תפתח
ידך ישבעון טוב תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון
תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו
המביט לארץ ותרעד יגע
בהרים ויעשנו אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי יערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה יתמו חטאים מן הארץ

ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה
הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו שירו לו
זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי
יהוה דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
ומשפטי פיו זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו הוא יהוה אלהינו בכל
הארץ משפטיו זכר לעולם בריתו דבר
צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק ויעמידה ליעקב
לחק לישראל ברית עולם לאמר לך
אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותם
מתי מספר כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי ממלכה
אל עם אחר לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו ויקרא רעב
על הארץ כל מטה לחם שבר
שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף
ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו
עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו
שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו
שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם
ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ
חם ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו

שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם
שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו
הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם
נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם
ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם
אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם
ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם
פרש ענן למסך ואש להאיר לילה
שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר
כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו
בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה

קו הללויה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת
זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך
לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת
גויך להתהלל עם נחלתך
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו
אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים
סוף ויושיעם למען שמו להודיע את

גבורתו ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם
בתהמות כמדבר ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו מהרו שכחו מעשיו לא
חכו לעצתו ויתאוו תאוה במדבר וינסו
אל בישימון ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה תפתח ארץ ותבלע
דתן ותכס על עדת אבירם
ותבער אש בעדתם להבה
תלהט רשעים יעשו עגל בחרב וישתחוו
למסכה וימירו את כבודם בתבנית שור
אכל עשב שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים נפלאות
בארץ חם נוראות על ים סוף ויאמר
להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ
לפניו להשיב חמתו מהשחית
וימאסו בארץ חמדה לא האמינו
לדברו וירגנו באהליהם לא שמעו בקול
יהוה וישא ידו להם להפיל אותם במדבר
ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות
ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים
ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה
ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם
ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם
כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו
לא השמידו את העמים אשר אמר
יהוה להם ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם

ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש
ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים
וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים
ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם
ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו
ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם
וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם
פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם
וימכו בעונם וירא בצר להם בשמעו את
רנתם ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו
ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם
הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה

ק״ז הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר
ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון
ומים תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב
לא מצאו רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף ויצעקו אל יהוה
בצר להם ממצוקותיהם יצילם
וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר
מושב יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם כי השביע נפש שקקה ונפש
רעבה מלא טוב ישבי חשך וצלמות
אסירי עני וברזל כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו ויכנע בעמל לבם כשלו

ואין עזר ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם יוציאם מחשך
וצלמות ומוסרותיהם ינתק
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע
אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו
כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם ישלח דברו וירפאם וימלט
משחיתותם יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם ויזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים המה ראו
מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו
יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה
תתמוגג יחוגו וינועו כשכור וכל
חכמתם תתבלע ויצעקו אל יהוה בצר
להם וממצוקתיהם יוציאם יקם סערה
לדממה ויחשו גליהם
וישמחו כי ישתקו וינחם אל
מחוז חפצם יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
לבני אדם וירוממוהו בקהל עם ובמושב
זקנים יהללוהו ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון ארץ פרי למלחה
מרעת יושבי בה ישם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למצאי מים ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות ויטעו
כרמים ויעשו פרי תבואה
ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט

וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון
שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך
וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות
יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה
מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה
ק״ח שיר מזמור לדוד
נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי
עורה הנבל וכנור אעירה שחר
אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים
כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
אמתך רומה על שמים אלהים ועל כל
הארץ כבודך למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו אלהים דבר
בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות
אמדד לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז
ראשי יהודה מחקקי מואב סיר
רחצי על אדום אשליך נעלי עלי
פלשת אתרועע מי יבלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום הלא אלהים זנחתנו ולא
תצא אלהים בצבאתינו הבה לנו
עזרת מצר ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו
ק״ט למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחרש
כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר ודברי שנאה סבבוני וילחמוני
חנם תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה וישימו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי
הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו

בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה
יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר
יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה
ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם
ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו
אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו
יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם
יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו
אל תמח יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ
זכרם יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף
איש עני ואביון ונכאה לבב למותת
ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ
בברכה ותרחק ממנו וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו
תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה
זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע
על נפשי ואתה יהוה אדני עשה אתי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני
כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי
כצל כנטותו נהלכתי נגערתי כארבה
ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן
ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך
וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה
יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו
ועבדך ישמח ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם אודה יהוה מאד
בפי ובתוך רבים אהללנו
כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו
ק״י לדוד מזמור נאם יהוה

159

לאדני שב לימיני עד אשית איביך
הדם לרגליך מטה עזך ישלח יהוה
מציון רדה בקרב איביך
עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם
משחר לך טל ילדתך נשבע יהוה ולא
ינחם אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק
אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים
ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על
ארץ רבה מנחל בדרך ישתה על כן ירים
ראש
קיא הללויה
אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד
זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה
טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו
כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו ראשית חכמה
יראת יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו עמדת לעד
קיב הללויה
אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ
מאד גבור בארץ יהיה זרעו דור
ישרים יברך הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור
לישרים חנון ורחום וצדיק טוב איש

חנון ומלוה יכלכל דבריו במשפט כי
לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק
משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה
סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו
פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד
הללויה
קיג הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם
ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
יהוה רם על כל גוים יהוה על השמים
כבודו מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת המשפילי לראות
בשמים ובארץ מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה
קיד בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו הים ראה וינס הירדן
יסב לאחור ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב ההפכי
הצור אגם מים חלמיש למעינו מים
קטו לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם

ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון
ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו
לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא יראי יהוה בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא יהוה זכרנו יברך יברך
את בית ישראל יברך את בית אהרן
יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים
יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ
השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם
לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה
קיז אהבתי כי ישמע יהוה את
קולי תחנוני כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא
ובשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה נפשי
חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם
שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב מה אשיב ליהוה

כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני יהוה המותה
לחסידיו אנה יהוה כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי לך
אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה
קיח הללו את יהוה כל גוים
שבחוהו כל האמים כי גבר עלינו
חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה
קיט הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה
יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים
כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם
סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם
סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה
זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה
אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד
קרנות המזבח אלי אתה ואודך אלהי
ארוממך הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

קכ אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה
אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו
אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו
אתה צויתה פקדיך לשמר מאד
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך
אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד

במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך
בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך
בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך
ברוך אתה יהוה למדני חקיך
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך
בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון
בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך
בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך
פ

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך
גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת
גערת זדים ארורים השגים ממצותיך
גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי
גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך
גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי

דבקה לעפר נפשי חיני כדברך
דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך
דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי
דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני

ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי

ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי
ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני
זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי
זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך
זמרות היו לי חקיך בבית מגורי
זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך
זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי

חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך
חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי
טוב אתה ומטיב למדני חקיך
טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי
טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי
יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך
ישובו לי יראיך וידעו עדתיך
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני
כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך

לעולם יהוה דברך נצב בשמים
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי
לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד
פ

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי
מאיבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך
ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך
נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם
סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי
עדתיך סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך

עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני
עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך
צוית צדק עדותיך ואמונה מאד
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה
קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו

קרוב

קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי
ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו
רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך

שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני
תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי
תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני
תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי

קכא שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה
מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים
אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר
רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום
אני שלום וכי אדבר המה למלחמה
קכב שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל
יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך
יומם השמש לא יככה וירח בלילה
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם
קכג שיר המעלות לדוד
שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל
להודות לשם יהוה כי שמה ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד שאלו
שלום ירושלם ישליו אהביך
יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך
למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך
קכד שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים

הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה
אלהינו עד שיחננו חננו
יהוה חננו כי רב שבענו בוז
רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז
לגאיונים
קכה שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו
אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים
ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ
קכו שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם
ישב ירושלם הרים סביב לה
ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם הטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל
קכז שיר המעלות
בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים

שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמתיו
קכח שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער
קכט שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי
זיתים סביב לשלחנך הנה כי כן יברך גבר
ירא יהוה יברכך יהוה מציון וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייך
וראה בנים לבניך שלום על ישראל
קל שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל
רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי
על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם
יהוה צדיק קצץ עבות רשעים
יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו

אתכם בשם יהוה
קלא שיר המעלות
ממעמקים קראתיך יהוה
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות
לקול תחנוני אם עונות תשמר יה
אדני מי יעמד כי עמך הסליחה למען תורא
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל
מכל עונתיו
קלב שיר המעלות לדוד
יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד עולם
קלג שיר המעלות
זכור יהוה לדוד את כל ענותו
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי
אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה
עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב
הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי
בטנך אשית לכסא לך אם ישמרו בניך

בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך כי בחר יהוה בציון אוה
למושב לו זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אויתיה
צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם
וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי
אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו
קלד שיר המעלות לדוד
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן
אהרן שירד על פי מדותיו
כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם
קלה שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
בבית יהוה בלילות שאו ידכם קדש וברכו את
יהוה יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ
קלו הללויה
הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה
שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו
הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו
מכל אלהים כל אשר חפץ יהוה
עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים
למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו
שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה
שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה

ובכל עבדיו שהכה גוים רבים והרג מלכים
עצומים לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך
הבשן ולכל ממלכות כנען
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את
יהוה ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו קלז
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו
את הירח וכוכבים לממשלות
בלילה כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו

ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו
ונתן ארצם נחלה כי לעולם חסדו
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

קלח על נהרות בבל
שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון
על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו
שמחה שירו לנו משיר ציון
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר
אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם
האמרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל
השדודה אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע

קלט לדוד אודך בכל לבי
נגד אלהים אזמרך אשתחוה אל היכל
קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל
אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך

ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי
פיך וישירו בדרכי יהוה כי
גדול כבוד יהוה כי רם יהוה ושפל
יראה וגבה ממרחק יידע אם אלך בקרב
צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך יהוה יגמר בעדי
יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף

קמ למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע אתה ידעת שבתי וקומי
בנתה לרעי מרחוק ארחי ורבעי זרית
וכל דרכי הסכנתה כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה אחור וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה פלאיה דעת ממני
נשגבה לא אוכל לה אנה אלך מרוחך
ואנה מפניך אברח אם אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנך אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים גם שם ידך תנחני
ותאחזני ימינך ואמר אך חשך ישופני
ולילה אור בעדני גם חשך לא יחשיך ממך
ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה
כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד לא נכחד עצמי ממך
אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ימים יצרו ולא אחד בהם
ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם
אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני

אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך
הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך
אתקוטט תכלית שנאה שנאתים
לאויבים היו לי חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי וראה אם דרך
עצב בי ונחני בדרך עולם

קמא למנצח מזמור לדוד
חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת
שפתימו סלה שמרני יהוה מידי
רשע מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי טמנו גאים פח לי
וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו
לי סלה אמרתי ליהוה אלי אתה
האזינה יהוה קול תחנוני
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נשק אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל
תפק ירומו סלה ראש מסבי עמל
שפתימו יכסומו ימיטו עליהם גחלים
באש יפלם במהמרות בל יקומו איש
לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו
למדחפת ידעת כי יעשה יהוה
דין עני משפט אבינים אך צדיקים
יודו לשמך ישבו ישרים את פניך

קמב מזמור לדוד יהוה קראתיך
חושה לי האזינה קולי בקראי לך
תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת
ערב שיתה יהוה שמרה לפי נצרה
על דל שפתי אל תט לבי לדבר רע להתעולל

עלילות ברשע את אישים פעלי און ובל
אלחם במנעמיהם׃ יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
שמן ראש אל יני   ראשי כי עוד ותפלתי
ברעותיהם׃ נשמטו   בידי סלע שפטיהם
ושמעו אמרי כי נעמו׃ כמו פלח ובקע בארץ
נפזרו עצמינו לפי שאול׃ כי אליך יהוה אדני
עיני בכה חסיתי   אל תער נפשי
שמרני מידי פח   יקשו לי ומקשות
פעלי און׃ יפלו   במכמריו רשעים
יחד אנכי   עד אעבור
קמג משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה
קולי אל יהוה אזעק   קולי אל יהוה אתחנן
אשפך לפניו שיחי   צרתי לפניו אגיד
בהתעטף עלי רוחי   ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך   טמנו פח לי
הביט ימין וראה   ואין לי מכיר
אבד מנוס ממני   אין דורש לנפשי
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים   הקשיבה אל רנתי
כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך
בי יכתרו צדיקים   כי תגמל עלי
קמד מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך
ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק
לפניך כל חי   כי רדף אויב נפשי
דכא לארץ חיתי   הושיבני במחשכים
כמתי עולם׃ ותתעטף עלי רוחי בתוכי
ישתומם לבי   זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך   במעשה ידיך אשוחח

פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך
סלה׃ מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר
פניך ממני ונמשלתי   עם ירדי בור
השמיעני בבקר   חסדך כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי
הצילני מאיבי יהוה   אליך כסתי
למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך
טובה תנחני   בארץ מישור
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי׃ ובחסדך תצמית איבי והאבדת
כל צררי נפשי   כי אני עבדך
קמה לדוד ברוך יהוה צורי
המלמד ידי לקרב   אצבעותי למלחמה
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו
חסיתי הרודד עמי תחתי׃ יהוה מה אדם
ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃ אדם להבל
דמה ימיו כצל עובר׃ יהוה הט שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו׃   ברוק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהמם׃ שלח ידיך ממרום
פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל
עשור אזמרה לך׃ הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו   מחרב רעה
פצני והצילני   מיד בני נכר אשר
פיהם דבר שוא   וימינם ימין שקר
אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל׃ מזוינו
מלאים מפיקים   מזן אל זן צאוננו
מאליפות מרבבות בחוצותינו׃ אלופינו

מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחבתינו׃ אשרי   העם שככה לו
אשרי העם   שיהוה אלהיו
קמו תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך   ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו
הדר כבוד הודך   ודברי נפלאתיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה
זכר רב טובך יביעו   וצדקתך ירננו
חנון ורחום יהוה   ארך אפים וגדל חסד
טוב יהוה לכל   ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו׃ מלכותך   מלכות כל עלמים
וממשלתך   בכל דור ודור
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו   פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון   צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יהוה לכל קראיו
לכל אשר יקראהו באמת׃ רצון יראיו
יעשה ואת שועתם   ישמע ויושיעם
שומר יהוה   את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד׃ תהלת יהוה ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
קמז הללויה הללי נפשי את יהוה
אהללה יהוה בחיי   אזמרה לאלהי בעודי

אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו
עשתנתיו׃ אשרי   שאל יעקב בעזרו
שברו על יהוה אלהיו׃ עשה שמים וארץ את
הים ואת כל   אשר בם השמר אמת
לעולם׃ עשה   משפט לעשוקים נתן
לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃ יהוה פקח
עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים
יהוה שמר את   גרים יתום ואלמנה יעודד
ודרך רשעים   יעות׃ ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון   לדר ודר הללויה
קמח הללויה
כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלם יהוה   נדחי ישראל יכנס
הרופא לשבורי לב   ומחבש לעצבותם
מונה מספר לכוכבים   לכלם שמות יקרא
גדול אדונינו ורב כח   לתבונתו אין מספר
מעודד ענוים יהוה   משפיל רשעים עדי ארץ
ענו ליהוה בתודה   זמרו לאלהינו בכנור
המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר׃ נותן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו׃ לא בגבורת הסוס
יחפץ לא   בשוקי האיש ירצה
רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו
שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון
כי חזק בריחי   שעריך ברך בניך
בקרבך׃ השם   גבולך שלום חלב
חטים ישביעך׃ השלח אמרתו ארץ עד
מהרה ירוץ דברו׃ הנתן שלג כצמר כפור
כאפר יפזר׃ משליך קרחו כפתים לפני

קרתו מי יעמד ישלח דברו וימסם ישב
רוחו יזלו מים מגיד דברו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל
גוי ומשפטים בל ידעום הללויה
קמט הללויה
הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
השמים יהללו את שם יהוה כי הוא צוה
ונבראו ויעמידם לעד לעולם חק נתן
ולא יעבור הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עשה דברו ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים החיה וכל
בהמה רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי
ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו
לבדו הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה
קנ הללויה
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים ישמח ישראל בעשיו בני
ציון יגילו במלכם יהללו שמו במחול
בתף וכנור יזמרו לו כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענוים בישועה יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם

לעשות נקמה בגוים תוכחות בל אמים
לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי
ברזל לעשות בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו הללויה
הללויה
הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה
לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים
לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה
ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה
להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם
יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
אוילים בזו שמע בני מוסר אביך ואל
תטש תורת אמך כי לוית חן הם לראשך
וענקים לגרגרתיך בני אם יפתוך חטאים
אל תבא אם יאמרו לכה אתנו נארבה
לדם נצפנה לנקי חנם נבלעם כשאול
חיים ותמימים כיורדי בור כל הון יקר
נמצא נמלא בתינו שלל גורלך תפיל
בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו

בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם
כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם
כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף
והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם
כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח
חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה
בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר
אמריה תאמר עד מתי פתים תאהבו פתי
ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת
תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה
דברי אתכם יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי
ואין מקשיב ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא
אביתם גם אני באידכם אשחק אלעג בבא
פחדכם בבא כשואה פחדכם ואידכם
כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה
אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני
תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו
לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי
ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו
כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם
ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה

בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך
להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך
אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה
אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא
כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם

לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר
אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם
מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה
להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות
העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך
השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע
אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם
להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה
העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה
כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים
למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר
כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה
ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך
כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך
חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך
כתבם על לוח לבך ומצא חן ושכל טוב
בעיני אלהים ואדם בטח אל יהוה בכל לבך
ואל בינתך אל תשען בכל דרכיך דעהו והוא
יישר ארחתיך אל תהי חכם בעיניך ירא את
יהוה וסור מרע רפאות תהי לשרך
ושקוי לעצמותיך כבד את יהוה מהונך
ומראשית כל תבואתך וימלאו אסמיך
שבע ותירוש יקביך יפרצו מוסר יהוה בני
אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו כי את אשר
יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה

כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה
ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום
עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל
בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה
ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתיך
אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך
אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך לעשות
אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך
אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך
אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה
אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו
כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו
מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך
אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה
כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו
כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי
וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי
אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך

ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה
תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך
שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים
בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר
בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל
החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך
בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים
פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבר
כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא
יכשולו כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו
וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו

בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים
הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק
ממך עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך
פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו
אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע
בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך
לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו
כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות
רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו
ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי

הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה
פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי
ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי
ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך
יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך
יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך
אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל
עת באהבתה תשגה תמיד
ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה
כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס
עוונתיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה

בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך
עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת
בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך
הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש

לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם
אשר אין לה קצין שטר ומשל
תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה
עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב

ובא כמהלך רישך ומחסרך כאיש מגן
אדם בליעל איש און הולך עקשות פה
קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו
תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח
על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא

שש הנה שנא יהוה ושבע תועבת נפשו
עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי
לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה
יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים

נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך
קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך
בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך
והקיצות היא תשיחך כי נר מצוה ותורה
אור ודרך חיים תוכחות מוסר לשמרך
מאשת רע מחלקת לשון נכריה אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה כי בעד
אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש
יקרה תצוד היחתה איש אש בחיקו ובגדיו
לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים
ורגליו לא תכוינה כן הבא אל אשת רעהו
לא ינקה כל הנגע בה לא יבוזו לגנב כי יגנוב
למלא נפשו כי ירעב ונמצא ישלם שבעתים
את כל הון ביתו יתן נאף אשה חסר לב
משחית נפשו הוא יעשנה
נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה
כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם
לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה
שחר

בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך
שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך
קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך
אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא
לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה
כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי
וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב
עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד
בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב
המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה
פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב
והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו
זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי
על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך
מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים
נפתי משכבי מר אהלים וקנמון
לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים
כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק
צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו
הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו
הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל עד יפלח חץ כבדו
כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא

ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי
אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה
כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה
דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות
פ

הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה
בראש מרמים עלי דרך בית נתיבות נצבה
ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה
אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם
הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים
כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש
כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת
קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר
כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא
יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי לי עצה ותושיה אני בינה
לי גבורה בי מלכים ימלכו ורזנים יחקקו
צדק בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי ארץ
אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני
עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה
טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר
בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא

יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז
מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ
באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים
בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי
עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל
בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על פני תהום
באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו

מוסדי ארץ ואהיה אצלו אמון ואהיה
שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת
משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם

ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו
שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו
אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתותי
יום יום לשמר מזוזת פתחי
כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה
וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות

חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה
טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה
שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת
מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו
לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי
עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה
יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך
תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח

תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה
כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים
אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא
אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה
וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת
לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם
מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו
מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם
ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה

משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל
תוגת אמו לא יועילו אוצרות רשע וצדקה
תציל ממות לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות
רשעים יהדף ראש עשה כף רמיה ויד
חרוצים תעשיר אגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מביש ברכות לראש צדיק ופי
רשעים יכסה חמס זכר צדיק לברכה ושם
רשעים ירקב חכם לב יקח מצות
ואויל שפתים ילבט הולך בתם ילך בטח
ומעקש דרכיו יודע קרץ עין יתן עצבת
ואויל שפתים ילבט מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים יכסה חמס שנאה תעורר מדנים
ועל כל פשעים תכסה אהבה
בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב
חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה
הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם
פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת
ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה
מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל
ברב דברים לא יחדל פשע וחושך שפתיו
משכיל כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים
כמעט שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים
בחסר לב ימותו ברכת יהוה היא תעשיר
ולא יוסף עצב עמה כשחוק לכסיל עשות
זמה וחכמה לאיש תבונה מגורת רשע
היא תבואנו ותאות צדיקים יתן כעבור
סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם
כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו
יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה

תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד:
מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און:
צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ:
פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת:
שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו:
בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
תמת ישרים תנחם וסלף בגדים ושדם:
לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות:
צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע:
צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו:
במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים
אבדה: צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו:
בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו:
בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים
רנה: בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים
תהרס: בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש:
הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר:
באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ:
רע ירוע כי ערב זר ושנא תוקעים בוטח:
אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר:
גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי:
רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר
אמת: כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו:
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך:
יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:
נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם:
תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור:
נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא

מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר:
שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו:
בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו:
עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב:
פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם
הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:
אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער:
טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע:
לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט:

אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו
מבישה: מחשבות צדיקים משפט תחבלות
רשעים מרמה: דברי רשעים ארב דם
ופי ישרים יצילם: הפוך רשעים ואינם ובית
צדיקים יעמד: לפי שכלו יהלל איש ונעוה
לב יהיה לבוז: טוב נקלה ועבד לו ממתכבד
וחסר לחם: יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי
רשעים אכזרי: עבד אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים חסר לב: חמד רשע מצוד
רעים ושרש צדיקים יתן: בפשע שפתים
מוקש רע ויצא מצרה צדיק: מפרי פי איש
ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו: דרך
אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם:
אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום:
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים
מרפא: שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה
לשון שקר: מרמה בלב חרשי רע וליועצי
שלום שמחה: לא יאנה לצדיק כל און
ורשעים מלאו רע: תועבת יהוה שפתי שקר

ועשי אמונה רצונו: אדם ערום כסה דעת
ולב כסילים יקרא אולת: יד חרוצים תמשול
ורמיה תהיה למס: דאגה בלב איש ישחנה
ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו צדיק ודרך
רשעים תתעם: לא יחרך רמיה צידו והון
אדם יקר חרוץ: בארח צדקה חיים ודרך נתיבה
אל מות: בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע
גערה: מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים
חמס: נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו:
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן:
דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר:
צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת:
יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב:
כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה:
אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך:
רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה:
הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה:
תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה
באה: בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם:
תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות:
שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן:
כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא:
ריש וקלון פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד:
תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור
מרע: הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים
ירוע: חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם
טוב: טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל
חוטא: רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא
משפט: חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו
מוסר:

צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:
חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו:
הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו:
בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם:
באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור:
עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר:
בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל:
לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת:
חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה:
אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון:
לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר:
בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח:
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
גם בשחק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה:
מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב:
פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו:
חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא:
נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי
צדיק: גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים:
בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו:
הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב:
בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור:
עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת:
מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה:
ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה:
יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות:
ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון:
ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת:

חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה
עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון
ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק
בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע
צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת
רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש
מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף
לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת
בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים
מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח
אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם
בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת
שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו
תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב
מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות
שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם
לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך
לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה
לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת
כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד
טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו
טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו
איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב
דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה
בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו
אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת
הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום
שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב

ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה
בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם
עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה
לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות
רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע
מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם
אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב
יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה
לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון
כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה
גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך
כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה
תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה
בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע
ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו
טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט
לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו
קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו
פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף
מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו
לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח
טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את גאים
משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח

ביהוה אשריו
לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח
מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח
צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות
נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו
איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת
איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף
איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב
עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה
עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא
טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר
בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו
טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב
עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה
מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה
מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות
לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה
עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם
לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר
אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל
מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף
תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה
אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו
פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו
משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו
פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש

מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם
למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין
בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד
אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו
אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר
עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה
ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל
לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם
שחד מחק רשע יקח להטות ארחות משפט
את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ
כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו
גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר
חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה
גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון
לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע
לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו
בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה
מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה
שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט
שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו
דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית

מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב
הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו
לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה
רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה

לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת
מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו
צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו
מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד
אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון
מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו
ישבע מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל
פריה מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה
תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות
איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח
טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל
גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא
אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו
הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד
עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט
רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן
כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו
מרדף אמרים לא המה קנה לב אהב נפשו
שמר תבונה למצא טוב עד שקרים לא
ינקה ויפח כזבים יאבד לא נאוה לכסיל
תענוג אף כי לעבד משל בשרים שכל אדם
האריך אפו ותפארתו עבר על פשע נהם
ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו הות
לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת
עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב
שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת
מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו
יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך
גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף

שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך
רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום
תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב
יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע
טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה
לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת
משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר
חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת
עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע
און נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו
כסילים לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא
יחכם נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא
נפשו כבוד לאיש שבת מריב כל אויל
יתגלע מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר
ואין מים עמקים עצה בלב איש ואיש
תבונה ידלנה רב אדם יקרא איש חסדו
ואיש אמונים מי ימצא מתהלך בתמו צדיק
אשרי בניו אחריו מלך יושב על כסא דין
מזרה בעיניו כל רע מי יאמר זכיתי לבי
טהרתי מחטאתי אבן ואבן איפה ואיפה
תועבת יהוה גם שניהם גם במעלליו יתנכר
נער אם זך ואם ישר פעלו אזן שמעת ועין
ראה יהוה עשה גם שניהם אל תאהב שנה
פן תורש פקח עיניך שבע לחם רע רע יאמר
הקנה ואזל לו אז יתהלל יש זהב ורב פנינים
וכלי יקר שפתי דעת לקח בגדו כי ערב זר
ובעד נכרים חבלהו ערב לאיש לחם שקר
ואחר ימלא פיהו חצץ מחשבות בעצה
תכון ובתחבלות עשה מלחמה גולה סוד
הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב

מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך
נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך
אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך
תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב
מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו
מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר
מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן
נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן
חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה
חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן
פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו כל דרך איש ישר בעיניו ותכן
לבות יהוה עשה צדקה ומשפט נבחר
ליהוה מזבח רום עינים ורחב לב נר רשעים
חטאת מחשבות חרוץ אך למותר וכל
אץ אך למחסור פעל אצרות בלשון
שקר הבל נדף מבקשי מות שד רשעים
יגורם כי מאנו לעשות משפט הפכפך
דרך איש וזר וזך ישר פעלו טוב לשבת
על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר
נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו
בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח
דעת משכיל צדיק לבית רשע מסלף
רשעים לרע אטם אזנו מזעקת דל גם
הוא יקרא ולא יענה מתן בסתר יכפה אף
ושחד בחק חמה עזה שמחה לצדיק
עשות משפט ומחתה לפעלי און אדם
תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח
איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן

לא יעשיר כפר לצדיק רשע ותחת ישרים
בוגד טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים
וכעס אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם
יבלענו רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה
וכבוד עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו
זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון
תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות
כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך
זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו
עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר
העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו
אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה
סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה
נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב
עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה
ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו
עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים
צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק
מהם חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא
יסור ממנה עשיר ברשים ימשול ועבד
לוה לאיש מלוה זורע עולה יקצור און
ושבט עברתו יכלה טוב עין הוא יברך כי
נתן מלחמו לדל גרש לץ ויצא מדון וישבת
דין וקלון אהב טהור לב חן שפתיו רעהו
מלך עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד
אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח
שוחה עמוקה פי זרות זעום יהוה יפל שם
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה
ממנו עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור

הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית
לדעתי כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו
על שפתיך להיות ביהוה מבטחך הודעתיך
היום אף אתה הלא כתבתי לך שלשום
במעצות ודעת להודיעך קשט אמרי אמת
להשיב אמרים אמת לשלחיך
אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער
כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש
אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא
תבוא פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך
אל תהי בתקעי כף בערבים משאות
אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך
אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך
חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים
יתיצב בל יתיצב לפני חשכים כי תשב
ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך
ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים
אל תיגע להעשיר מבינתך חדל
התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו
כנפים כנשר ועיף בשמים

אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו
כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר
לך ולבו בל עמך פתך אכלת תקיאנה ושחת
דבריך הנעימים באזני כסיל אל תדבר כי
יבוז לשכל מליך אל תסג גבול עולם
ובשדי יתומים אל תבוא כי גאלם חזק הוא
יריב את ריבם אתך הביאה למוסר לבך
ואזנך לאמרי דעת אל תמנע מנער מוסר

כי תכנו בשבט לא ימות אתה בשבט תכנו
ונפשו משאול תציל בני אם חכם לבך ישמח
לבי גם אני ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך
מישרים אל יקנא לבך בחטאים כי אם
ביראת יהוה כל היום כי אם יש אחרית
ותקותך לא תכרת שמע אתה בני וחכם
ואשר בדרך לבך אל תהי בסבאי יין בזללי
בשר למו כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש
נומה שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי
זקנה אמך אמת קנה ואל תמכר חכמה
ומוסר ובינה גול יגול אבי צדיק יולד חכם
וישמח בו ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך
תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה
כי שוחה עמוקה זונה ובאר צרה נכריה
אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף
למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי
פצעים חנם למי חכלילות עינים
למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך
אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך
במישרים אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש
עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל
הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ
אוסיף אבקשנו עוד אל תקנא באנשי
רעה ואל תתאו להיות אתם כי שד יהגה
לבם ועמל שפתיהם תדברנה בחכמה
יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים
ימלאו כל הון יקר ונעים גבר חכם בעוז
ואיש דעת מאמץ כח כי בתחבולות תעשה
לך מלחמה ותשועה ברב יועץ

ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח
פיהו מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ
התרפית ביום צרה צר כחכה
הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך
כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא
יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו
אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך
כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית
ותקותך לא תכרת אל תארב רשע לנוה
צדיק אל תשדד רבצו כי שבע יפול צדיק
וקם ורשעים יכשלו ברעה בנפל אויביך
אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן יראה
יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו

אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים
כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך
ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב
כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע

גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב
אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו
לאמים ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא
ברכת טוב שפתים ישק משיב דברים
נכחים הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה
לך אחר ובנית ביתך אל תהי עד חנם ברעך
והפתית בשפתיך אל תאמר כאשר עשה
לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו

על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם

חסר לב והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו
חרלים וגדר אבניו נהרסה ואחזה אנכי אשית
לבי ראיתי לקחתי מוסר מעט שנות מעט
תנומות מעט חבק ידים לשכב
ובא מתהלך רישך ומחסרך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי
חזקיה מלך יהודה כבד אלהים הסתר דבר
וכבד מלכים חקר דבר שמים לרום וארץ
לעמק ולב מלכים אין חקר
הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי
הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו
אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד
כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני
נדיב אשר ראו עיניך אל תצא לרב מהר
פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך
ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל
פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב
תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על
אפניו נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן
שמעת כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו ישיב נשיאים ורוח
וגשם אין איש מתהלל במתת שקר
בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר
גרם דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו
והקאתו הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך
ושנאך מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה
ברעהו עד שקר שן רעה ורגל מועדת
מבטח בוגד ביום צרה מעדה בגד ביום קרה
חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע

אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא
השקהו מים׃ כי גחלים אתה חתה על ראשו
ויהוה ישלם לך׃ רוח צפון תחולל גשם
ופנים נזעמים לשון סתר׃ טוב שבת על פנת
גג מאשת מדונים ובית חבר׃ מים קרים על
נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני
רשע׃ אכל דבש הרבות לא טוב וחקר
כבדם כבוד׃ עיר פרוצה אין חומה איש
אשר אין מעצר לרוחו׃ כשלג בקיץ וכמטר
בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃
כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא
תבא׃ שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו
כסילים׃ אל תען כסיל כאולתו פן תשוה
לו גם אתה׃ ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם
בעיניו׃ מקצה רגלים חמס שתה שלח
דברים ביד כסיל׃ דליו שקים מפסח ומשל
בפי כסילים׃ כצרור אבן במרגמה כן נותן
לכסיל כבוד׃ חוח עלה ביד שכור ומשל
בפי כסילים׃ רב מחולל כל ושכר כסיל
ושכר עברים׃ ככלב שב על קאו כסיל
שונה באולתו׃ ראית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו׃ אמר עצל שחל בדרך
ארי בין הרחבות׃ הדלת תסוב על צירה
ועצל על מטתו׃ טמן עצל ידו בצלחת
נלאה להשיבה אל פיו׃ חכם עצל בעיניו
משבעה משיבי טעם׃ מחזיק באזני כלב
עבר מתעבר על ריב לא לו׃ כמתלהלה
הירה זקים חצים ומות׃ כן איש רמה את
רעהו ואמר הלא משחק אני׃

באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק
מדון׃ פחם לגחלים ועצים לאש ואיש
מדונים לחרחר ריב׃ דברי נרגן כמתלהמים
והם ירדו חדרי בטן׃ כסף סיגים מצפה על
חרש שפתים דלקים ולב רע׃ בשפתו ינכר
שונא ובקרבו ישית מרמה׃ כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃ תכסה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל׃
כורה שחת בה יפול וגלל אבן אליו תשוב׃
לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה
מדחה׃ אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע
מה ילד יום׃ יהללך זר ולא פיך נכרי ואל
שפתיך׃ כבד אבן ונטל החול וכעס אויל
כבד משניהם׃ אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה׃ טובה תוכחת מגלה
מאהבה מסתרת׃ נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא׃ נפש שבעה תבוס
נפת ונפש רעבה כל מר מתוק׃ כצפור
נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃ שמן
וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת
נפש׃ רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך
אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח
רחוק׃ חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי
דבר׃ ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו
נענשו׃ קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה
חבלהו׃ מברך רעהו בקול גדול בבקר
השכים קללה תחשב לו׃ דלף טורד ביום
סגריר ואשת מדונים נשתוה׃ צפניה צפן
רוח ושמן ימינו יקרא׃ ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו׃ נצר תאנה יאכל פריה

ושמר אדניו יכבד׃ כמים הפנים לפנים
כן לב האדם לאדם׃ שאול ואבדה לא תשבענה
ועיני האדם לא תשבענה׃ מצרף לכסף וכור
לזהב ואיש לפי מהללו׃ אם תכתוש את
האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא
תסור מעליו אולתו׃ ידע תדע פני צאנך
שית לבך לעדרים׃ כי לא לעולם חסן
ואם נזר לדור ודור׃ גלה חציר ונראה דשא
ונאספו עשבות הרים׃ כבשים ללבושך
ומחיר שדה עתודים׃ ודי חלב עזים ללחמך
ללחם ביתך וחיים לנערותיך׃ נסו ואין רדף
רשע וצדיקים ככפיר יבטח׃ בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך׃
גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם׃
עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו
בם׃ אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי
יהוה יבינו כל׃ טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר׃ נוצר תורה בן מבין
ורעה זוללים יכלים אביו׃ מרבה הונו
בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו׃
מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃
משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא
יפול ותמימים ינחלו טוב׃ חכם בעיניו איש
עשיר ודל מבין יחקרנו׃ בעלץ צדיקים
רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם׃
מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם׃
אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו
יפול ברעה׃ ארי נהם ודב שוקק מושל
רשע על עם דל׃ נגיד חסר תבונות ורב
מעשקות שנאי בצע יאריך ימים׃

אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו׃
הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפל באחת׃
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש׃
איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה׃
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר׃
נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו׃
מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון׃
גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא
לאיש משחית׃ רחב נפש יגרה מדון ובוטח
על יהוה ידשן׃ בוטח בלבו הוא כסיל והולך
בחכמה הוא ימלט׃ נותן לרש אין מחסור
ומעלים עיניו רב מארות׃ בקום רשעים יסתר
אדם ובאבדם ירבו צדיקים׃ איש תוכחות
מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא׃ ברבות
צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם׃
איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות
יאבד הון׃ מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
תרומות יהרסנה׃ גבר מחליק על רעהו רשת
פורש על פעמיו׃ בפשע איש רע מוקש
וצדיק ירון ושמח׃ ידע צדיק דין דלים
רשע לא יבין דעת׃ אנשי לצון יפיחו קריה
וחכמים ישיבו אף׃ איש חכם נשפט את
איש אויל ורגז ושחק ואין נחת׃ אנשי
דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו׃
כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה׃
מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו
רשעים׃ רש ואיש תככים נפגשו מאיר
עיני שניהם יהוה׃ מלך שופט באמת דלים
כסאו לעד יכון׃ שבט ותוכחת יתן חכמה

INDEX

ונער משלח מביש אמו ברבות רשעים
ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו
יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך
באין חזון יפרע עם ושומר תורה אשרהו
בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון
איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע
גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד
חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא
יגיד חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה
ישגב רבים מבקשים פני מושל ומיהוה
משפט איש תועבת צדיקים איש עול
ותועבת רשע ישר דרך

דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל
לאיתיאל ואכל כי בער אנכי מאיש ולא
בינת אדם לי ולא למדתי חכמה ודעת
קדשים אדע מי עלה שמים וירד מי
אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה
מי הקים כל אפסי ארץ
מה שמו ומה שם בנו כי תדע
כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו
אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת

שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני
בטרם אמות שוא ודבר כזב הרחק ממני
ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי
פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן
אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי

אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת
דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך
דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ
דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו
דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם

לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא
תשבענה ארבע לא אמרו הון שאול
ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא
אמרה הון עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם
יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר

שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך
אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה כן דרך אשה
מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת
תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם
תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה

ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים
הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם
שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם
מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו
שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך

שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת
ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל

זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף
יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי אל תתן
לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין אל למלכים
למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר
פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני
תנו שכר לאובד ויין למרי נפש
ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד
פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף
פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה
היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה
ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה
זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה
טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני

עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה

Job 184-195

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש
ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע
ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות ויהי
מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי
גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות
אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא
גדול מכל בני קדם והלכו בניו ועשו משתה
בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת
אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם
והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם
כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים
בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים
ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם
ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ
ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו

כארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע
ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב
אלהים הלא את שכת בעדו ובעד ביתו
ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו
ברכת ומקנהו פרץ בארץ ואולם שלח
נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על
פניך יברכך ויאמר יהוה אל השטן הנה
כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח
ידך ויצא השטן מעם פני יהוה
ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים
ושתים יין בבית אחיהם הבכור ומלאך
בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות
והאתנות רעות על ידיהם ותפל שבא
ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך עוד זה מדבר
וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים
ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך עוד זה מדבר וזה
בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים
הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי
להגיד לך עד זה מדבר וזה בא ויאמר
בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית
אחיהם הבכור והנה רוח גדולה באה
מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית
ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך ויקם איוב ויקרע
את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערם יצתי מבטן אמי
וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח

יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפלה לאלהים ויהי
היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה
ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה
ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך
בה ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל
עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו
ותסיתני בו לבלעו חנם ויען השטן את יהוה
ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן
בעד נפשו אולם שלח נא ידך וגע אל
עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך
ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את
נפשו שמר ויצא השטן מאת פני יהוה ויך
את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו
ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
האפר ותאמר לו אשתו עדך מחזיק
בתמתך ברך אלהים ומת ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב
נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו
וישמעו שלשת רעי איוב את כל
הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש
ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי
וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש
מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה
וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת

לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל
הכאב מאד אחרי כן פתח איוב את פיהו
ויקלל את יומו
ויען איוב ויאמר
יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר
היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל
ואל תופע עליו נהרה יגאלהו חשך וצלמות
תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום הלילה
ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר
ירחים אל יבא הנה הלילה ההוא יהי גלמוד
אל תבא רננה בו יקבהו אררי יום העתידים
ערר לויתן יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור
ואין ואל יראה בעפעפי שחר כי לא סגר
דלתי בטני ויסתר עמל מעיני למה לא
מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע מדוע
קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק כי עתה
שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי עם
מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו
או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף
או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור
שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח
יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש
קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש
המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר
לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו
כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי
כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי
לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז

ויען אליפז התימני ויאמר
הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל
הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק
כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ
כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל
הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך
זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו
כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו
מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו
שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו
ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו
ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו
בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על
אנשים פחד קראני ורעדה ורב עצמותי
הפחיד ורוח על פני יחלף תסמר שערת
בשרי יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד
עיני דממה וקול אשמע האנוש מאלוה
יצדק אם מעשהו יטהר גבר הן בעבדיו
לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה אף
שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום
לפני עש מבקר לערב יכתו מבלי משים
לנצח יאבדו הלא נסע יתרם בם ימותו ולא
בחכמה קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים
תפנה כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה
אני ראיתי אויל משריש ואקב נוהו פתאם
ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל
אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו
ושאף צמים חילם כי לא יצא מעפר און
ומאדמה לא יצמח עמל כי אדם לעמל
יולד ובני רשף יגביהו עוף

אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים
דברתי עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד
אין מספר הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים
על פני חוצות לשום שפלים למרום וקדרים
שגבו ישע מפר מחשבות ערומים ולא
תעשנה ידיהם תושיה לכד חכמים בערמם
ועצת נפתלים נמהרה יומם יפגשו חשך
וכלילה ימששו בצהרים וישע מחרב
מפיהם ומיד חזק אביון ותהי לדל תקוה
ועלתה קפצה פיה הנה אשרי אנוש יוכחנו
אלוה ומוסר שדי אל תמאס כי הוא יכאיב
ויחבש ימחץ וידו תרפינה בשש צרות
יצילך ובשבע לא יגע בך רע ברעב פדך
ממות ובמלחמה מידי חרב בשוט לשון
תחבא ולא תירא משד כי יבוא לשד
ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא
כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה
השלמה לך וידעת כי שלום אהלך ופקדת
נוך ולא תחטא וידעת כי רב זרעך
וצאצאיך כעשב הארץ תבוא בכלח אלי
קבר כעלות גדיש בעתו הנה זאת
חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך

ויען איוב ויאמר

לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו
יחד כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי
לעו כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה
רוחי בעותי אלוה יערכוני הינהק פרא
עלי דשא אם יגעה שור על בלילו היאכל
תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות
מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי

מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה
ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה
לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש
מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי
אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש
האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני
למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב
אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו
הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג
בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם
ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו
הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו
בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו
כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו
הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי
ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני
הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי
מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם
הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נואש
אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם
ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב
שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה
היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות
הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו
כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו
כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי
אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב
ושבעתי נדדים עדי נשף
לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס

ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה זכר כי
רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב לא תשורני
עין ראי עיניך בי ואינני כלה ענן וילך כן יורד
שאול לא יעלה לא ישוב עוד לביתו
ולא יכירנו עוד מקומו גם אני לא אחשך פי
אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי
הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר
כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי
וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי
מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי
מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך
ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו
כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי
חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני
למפגע לך ואהיה עלי למשא ומה לא תשא
פשעי ותעביר את עוני כי עתה
לעפר אשכב ושחרתני ואינני

ויען בלדד השוחי ויאמר

עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך
האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק
אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן
אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות
צדקך והיה ראשיתך מצער ואחריתך
ישגה מאד כי שאל נא לדר רישון וכונן
לחקר אבותם כי תמול אנחנו ולא נדע כי
צל ימינו עלי ארץ הלא הם יורוך יאמרו לך
ומלבם יוצאו מלים היגאה גמא בלא בצה
ישגה אחו בלי מים עדנו באבו לא יקטף

ולפני כל חציר ייבש כן ארחות כל שכחי
אל ותקות חנף תאבד אשר יקוט כסלו
ובית עכביש מבטחו ישען על ביתו ולא
יעמד יחזיק בו ולא יקום רטב הוא לפני
שמש ועל גנתו ינקתו תצא
על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה
אם יבלענו ממקמו וכחש בו לא ראיתיך
הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו
הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים
עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו

ויען איוב ויאמר

אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל
אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף
חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם
המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו
המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם
נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים
עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן
עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין
מספר הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף
ולא אבין לו הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר
אליו מה תעשה אלוה לא ישיב אפו תחתו
שחחו עזרי רהב אף כי אנכי אעננו
אבחרה דברי עמו אשר אם צדקתי לא
אענה למשפטי אתחנן אם קראתי ויענני
לא אאמין כי יאזין קולי אשר בשערה
ישופני והרבה פצעי חנם לא יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים

אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה
אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג
ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
אם לא אפוא מי הוא וימי קלו מני רץ
ברחו לא ראו טובה חלפו עם אניות אבה
כנשר יטוש עלי אכל אם אמרי אשכחה
שיחי אעזבה פני ואבליגה יגרתי כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני אנכי ארשע למה זה
הבל איגע אם התרחצתי במו שלג והזכותי
בבר כפי אז בשחת תטבלני ותעבוני
שלמותי כי לא איש כמני אעננו נבוא
יחדו במשפט לא יש בינינו מוכיח ישת
ידו על שנינו יסר מעלי שבטו ואמתו
אל תבעתני אדברה ולא איראנו כי לא
כן אנכי עמדי נקטה נפשי בחיי אעזבה
עלי שיחי אדברה במר נפשי אמר אל
אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה
תריבני הטוב לך כי תעשק כי תמאס
יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת
העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה
הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר
כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל
ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני
הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים

תשככני חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך
שמרה רוחי ואלה צפנת בלבבך ידעתי
כי זאת עמך אם חטאתי ושמרתני ומעוני
לא תנקני אם רשעתי אללי לי וצדקתי
לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי
ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי
תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות
וצבא עמי ולמה מרחם הצאתני אגוע
ועין לא תראני כאשר לא הייתי אהיה
מבטן לקבר אובל הלא מעט ימי יחדל
ישית ממני ואבליגה מעט בטרם אלך ולא
אשוב אל ארץ חשך וצלמות ארץ עפתה
כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל

ויען צפר הנעמתי ויאמר

הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק
בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם
ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך
ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך
ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה מעונך החקר אלוה
תמצא אם עד תכלית שדי תמצא גבהי
שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע
ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים
אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו
כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד
אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיך
אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך
עולה כי אז תשא פניך ממום והיית מצק
ולא תירא כי אתה עמל תשכח כמים עברו
תזכר

ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה
ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב
ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים
ועיני רשעים תכלינה ומנוס
אבד מנהם ותקותם מפח נפש

ויען איוב ויאמר

אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה
גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם
ואת מי אין כמו אלה שחק לרעהו אהיה
קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים
לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל
ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל
לאשר הביא אלוה בידו ואולם שאל נא
בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך
או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים
מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת
אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש
הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם לו
בישישים חכמה וארך ימים תבונה
עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה
הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח
הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ
עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה
מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל
מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם
מוליך כהנים שולל ואיתנים יסלף
מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה
מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות
משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם

מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך
ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור
הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה
כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם
אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל
אחפץ ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל
כלכם מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם
לחכמה שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי
הקשיבו הלאל תדברו עולה ולו תדברו
רמיה הפניו תשאון אם לאל תריבון
הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש
תהתלו בו הוכח יוכיח אתכם אם בסתר
פנים תשאון הלא שאתו תבעת אתכם
ופחדו יפל עליכם זכרניכם משלי אפר
לגבי חמר גביכם החרישו ממני ואדברה
אני ויעבר עלי מה על מה אשא בשרי בשני
ונפשי אשים בכפי הן יקטלני לא איחל
אך דרכי אל פניו אוכיח גם הוא לי לישועה
כי לא לפניו חנף יבוא שמעו שמוע מלתי
ואחותי באזניכם הנה נא ערכתי משפט
ידעתי כי אני אצדק מי הוא יריב עמדי
כי עתה אחריש ואגוע אך שתים אל תעש
עמדי אז מפניך לא אסתר כפך מעלי
הרחק ואימתך אל תבעתני
וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני
למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך
העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף
כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחתי על

שרשי רגלי תתחקה והוא כרקב יבלה:
כבגד אכלו עש: אדם ילוד אשה קצר ימים
ושבע רגז: כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא
יעמוד: אף על זה פקחת עינך ואתי תביא
במשפט עמך: מי יתן טהור מטמא לא
אחד: אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך
חקו עשית ולא יעבר: שעה מעליו ויחדל
עד ירצה כשכיר יומו: כי יש לעץ תקוה
אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל:
אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו:
מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע:
וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו:
אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש:
ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא
יקיצו ולא יערו משנתם: מי יתן בשאול
תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי
חק ותזכרני: אם ימות גבר היחיה כל ימי
צבאי איחל עד בוא חליפתי:
תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף:
כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי:
חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני:
ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקומו:
אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר
ארץ ותקות אנוש האבדת: תתקפהו
לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: יכבדו
בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו: אך
בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:
ויען אליפז התימני ויאמר
החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו:
הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם:

אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל:
כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים:
ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך:
הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת:
הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה:
מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא:
גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים:
המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך:
מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך:
כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מלין:
מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה:
הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו:
אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה:
אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה:
אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם:
להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם:
כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים
נצפנו לעריץ: קול פחדים באזניו בשלום
שודד יבואנו: לא יאמין שוב מני חשך
וצפוהו אלי חרב: נדד הוא ללחם איה
ידע כי נכון בידו יום חשך: יבעתהו צר ומצוקה
תתקפהו כמלך עתיד לכידור: כי נטה אל
אל ידו ואל שדי יתגבר: ירוץ אליו בצואר
בעבי גבי מגניו: כי כסה פניו בחלבו
ויעש פימה עלי כסל: וישכון ערים נכחדות
בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים:
לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ
מנלם: לא יסור מני חשך ינקתו תיבש
שלהבת ויסור ברוח פיו: אל יאמן בשו
נתעה כי שוא תהיה תמורתו:

בלא

77

בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה:
יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו:
כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד:
הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:
ויען איוב ויאמר
שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם:
הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה:
גם אנכי כבם אדברה לו יש נפשכם תחת
נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה
עליכם במו ראשי: אאמצכם במו פי וניד
שפתי יחשך: אם אדברה לא יחשך
כאבי ואחדלה מה מני יהלך: אך עתה
הלאני השמות כל עדתי: ותקמטני לעד
היה ויקם בי כחשי בפני יענה: אפו טרף
וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש
עיניו לי: פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי
יחד עלי יתמלאון: יסגירני אל אל עויל
ועל ידי רשעים ירטני: שלו הייתי
ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני
לו למטרה: יסבו עלי רביו יפלח כליותי
ולא יחמל ישפך לארץ מררתי: יפרצני
פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור: שק
תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני:
פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות:
על לא חמס בכפי ותפלתי זכה:
ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי:
גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים:
מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני:
ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו:
כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך:

רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי:
אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני:
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע:
כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם:
לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלינה:
והציגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה:
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם:
ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר:
ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ:
ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא
בכם חכם: ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי:
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך:
אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי:
לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה:
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה:
בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת:
ויען בלדד השחי ויאמר
עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר
נדבר: מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו
בעיניכם: טרף נפשו באפו הלמענך תעזב
ארץ ויעתק צור ממקומו: גם אור רשעים
ידעך ולא יגה שביב אשו: אור חשך
באהלו ונרו עליו ידעך: יצרו צעדי אונו
ותשליכהו עצתו: כי שלח ברשת ברגליו
ועל שבכה יתהלך: יאחז בעקב פח יחזק
עליו צמים: טמון בארץ חבלו
ומלכדתו עלי נתיב: סביב בעתהו בלהות
והפיצהו לרגליו: יהי רעב אנו ואיד נכון
לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות:
ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות:

תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית
מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו
זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ
יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו
לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו
עליומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער
אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל

ויען איוב ויאמר

עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו
לי ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי
אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי
דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף
הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין
משפט ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי
חשך ישים כבודי מעלי הפשיט ויסר
עטרת ראשי יתצני סביב ואלך ויסע
כעץ תקותי ויחר עלי אפו ויחשבני לו
כצריו יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם
ויחנו סביב לאהלי אחי מעלי הרחיק
וידעי אך זרו ממני חדלו קרובי ומידעי
שכחוני גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני
נכרי הייתי בעיניהם לעבדי קראתי ולא
יענה במו פי אתחנן לו
רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני
גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי
תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה
בעור שני חנני חנני אתם רעי כי יד
אלוה נגעה בי למה תרדפני כמו אל
ומבשרי לא תשבעו מי יתן אפו ויכתבון
מלי מי יתן בספר ויחקו בעט ברזל
ועפרת לעד בצור יחצבון ואני ידעתי
גאלי חי ואחרון על עפר יקום ואחר עורי
נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה אשר
אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי
בחקי כי תאמרו מה נרדף לו ושרש
דבר נמצא בי גורו לכם מפני חרב כי
חמה עונות חרב למען תדעון שדין

ויען צפר הנעמתי ויאמר

לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי
מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני
הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי
ארץ כי רננת רשעים מקרוב ושמחת
חנף עדי רגע אם יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע כגללו לנצח יאבד
ראיו יאמרו איו כחלום יעוף ולא ימצאהו
וידד כחזיון לילה עין שזפתו ולא תוסיף
ולא עוד תשורנו מקומו בניו ירצו דלים
וידיו תשבנה אונו עצמותיו מלאו עלומו
ועמו על עפר תשכב אם תמתיק בפיו
רעה יכחידנה תחת לשונו יחמל עליה
ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו לחמו
במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו
חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל
ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה
אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה
משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא
יעלס כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא
יבנהו כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא
ימלט

אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו
במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו
יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר
עלימו בלחומו יברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחושה שלף ויצא מגוה
וברק ממררתו יהלך עליו אמים כל
חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא
נפח ירע שריד באהלו יגלו שמים עונו
וארץ מתקוממה לו יגל יבול ביתו נגרות
ביום אפו זה חלק אדם
רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל

ויען איוב ויאמר

שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם
שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג
האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר
רוחי פנו אלי והשמו ושימו יד על פה
ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות
מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל
זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם
לעיניהם בתיהם שלום מפחד ולא שבט
אלוה עליהם שורו עבר ולא יגעל תפלט
פרתו ולא תשכל ישלחו כצאן עויליהם
וילדיהם ירקדון ישאו כתף וכנור
וישמחו לקול עוגב יבלו בטוב ימיהם
וברגע שאול יחתו ויאמרו לאל סור ממנו
ודעת דרכיך לא חפצנו מה שדי כי נעבדנו
ומה נועיל כי נפגע בו הן לא בידם טובם
עצת רשעים רחקה מני כמה נר רשעים
ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו
יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופה
אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע
יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה
כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו
חצצו הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט
זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו
עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה
וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה
יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם
הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו
כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות
רשעים הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם
לא תנכרו כי ליום איד יחשך רע ליום
עברות יובלו מי יגיד על פניו דרכו והוא
עשה מי ישלם לו והוא לקברות יובל
ועל גדיש ישקוד מתקו לו רגבי נחל ואחריו
כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר ואיך
תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל

ויען אליפז התמני ויאמר

הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל
החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך
המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט
הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך
כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט
לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם
ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה
אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתומים ידכא
על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם
או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך
הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים
כי רמו ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל

ישפוט עבים סתר לו ולא יראה וחוג
שמים יתהלך הארח עולם תשמר אשר
דרכו מתי און אשר קמטו ולא עת נהר
יוצק יסודם האמרים לאל סור ממנו ומה
יפעל שדי למו והוא מלא בתיהם טוב
ועצת רשעים רחקה מני יראו צדיקים
וישמחו ונקי ילעג למו אם לא נכחד
קימנו ויתרם אכלה אש הסכן נא עמו
ושלם בהם תבואתך טובה קח נא מפיו
תורה ושים אמריו בלבבך אם תשוב עד
שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך
ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר
והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך
כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך
תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם
ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור
כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע
ימלט אי נקי ונמלט בבור כפיך
ויען איוב ויאמר
גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי
מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות
אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי
הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי
שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו
שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא
אראה כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא
באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט
מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי

אמרי פיו והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו
אותה ויעש כי ישלים חקי וכהנה רבות
עמו על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד
ממנו ואל הרך לבי ושדי הבהילני
כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל
מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא
חזו ימיו גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו
חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה
יטו אבינים מדרך יחד חבאו עניי ארץ
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי
לטרף ערבה לו לחם לנערים בשדה
בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו ערום
ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה
מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור
יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר
בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו
מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע
ואלוה לא ישים תפלה המה היו במרדי
אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו
לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה
יהי כגנב ועין נאף שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין וסתר פנים ישים
חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא
ידעו אור כי יחדו בקר למו צלמות כי
יכיר בלהות צלמות קל הוא על פני מים
תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך
כרמים ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול
חטאו ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא
יזכר ותשבר כעץ עולה רעה עקרה לא

תלד ואלמנה לא ייטב ומשך אבירים
בכחו יקום ולא יאמין בחיין יתן לו לבטח
וישען ועיניהו על דרכיהם רומו מעט
ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת
ימלו ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי
ויען בלדד השחי ויאמר
המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו
היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום
אורהו ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה
ילוד אשה הן עד ירח ולא יאהיל
וכוכבים לא זכו בעיניו
אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה
ויען איוב ויאמר
מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז
מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת
את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך
הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם
ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון
נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם
מאחז פני כסה פרשז עליו עננו
חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך
עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו
בכחו רגע הים ובתבונתו מחץ רהב
ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח
הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר
נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי
כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי

אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה
חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר
תמתי ממני בצדקתי החזקתי ולא ארפה
לא יחרף לבבי מימי יהי כרשע איבי
ומתקוממי כעול כי מה תקות חנף כי יבצע
כי ישל אלוה נפשו הצעקתו ישמע אל
כי תבוא עליו צרה אם על שדי יתענג
יקרא אלוה בכל עת אורה אתכם ביד אל
אשר עם שדי לא אכחד הן אתם כלכם
חזיתם ולמה זה הבל תהבלו זה חלק אדם
רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו
אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו
לחם שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה
אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש
יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר
עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו
תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה
ישאהו קדים וילך וישערהו ממקומו
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח
ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו
כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו
ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר
אבן אפל וצלמות פרץ נחל מעם גר
הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו
ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש
מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב
לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה
לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל

בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים
בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו
מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור
והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה
לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים
תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי
לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה
לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז
ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים
לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלה
והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה
ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה
אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה
אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה
כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים
יראה לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה
בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קולות
אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה
ויאמר לאדם הן יראת אדני
היא חכמה וסור מרע בינה
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני
בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך
כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי
אהלי בעוד שדי עמדי סביבותי נערי
ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי
פלגי שמן בצאתי שער עלי קרת ברחוב
אכין מושבי ראוני נערים ונחבאו
וישישים קמו עמדו שרים עצרו במלים

וכף ישימו לפיהם קול נגידים נחבאו
ולשונם לחכם דבקה כי אזן שמעה
ותאשרני ועין ראתה ותעידני
כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו
ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן
צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי
עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני
אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו
ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך
טרף ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים
שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי
כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף
לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי
אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי
ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש
אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא
יפילון אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון
כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ועתה
שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר
מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני
גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח
בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש
שואה ומשאה הקטפים מלוח עלי שיח
ושרש רתמים לחמם מן גו יגרשו יריעו
עלימו כגנב בערוץ נחלים לשכן חרי
עפר וכפים בין שיחים ינהקו תחת חרול
יספחו בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן
הארץ ועתה נגינתם הייתי ואהי להם
למלה תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו
רק כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו

על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו
עלי ארחות אידם נתסו נתיבתי להותי
יעילו לא עזר למו כפרץ רחב יאתיו
תחת שאה התגלגלו ההפך עלי בלהות
תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי
ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני
לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון
ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני
הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר
אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי
תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני
תשאני אל רוח תרכיבני ותמגגני תשוה
כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי
אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע
אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון
כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא
אפל מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני
קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע
אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה
עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב
ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים
ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה
ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי
ממרומים הלא איד לעול ונכר לפעלי און
הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור
אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי
ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי
אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך
לבי ובכפי דבק מאום אזרעה ואחר
יאכלו וצאצאי ישרשו

אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי
תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
כי הוא זמה והיא עון פלילים
כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי
תשרש אם אמאס משפט עבדי ואמתי
ברבם עמדי ומה אעשה כי יקום אל וכי
יפקד מה אשיבנו הלא בבטן עשני עשהו
ויכננו ברחם אחד אם אמנע מחפץ דלים
ועיני אלמנה אכלה ואכל פתי לבדי ולא
אכל יתום ממנה כי מנעורי גדלני כאב
ומבטן אמי אנחנה אם אראה אובד מבלי
לבוש ואין כסות לאביון אם לא ברכוני
חלצו ומגז כבשי יתחמם אם הניפותי על
יתום ידי כי אראה בשער עזרתי כתפי
משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר
כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל
אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי
אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי
אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך
ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי
גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל
אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי
מצאו רע ולא נתתי לחטא חכי לשאל
באלה נפשו אם לא אמרו מתי אהלי מי
יתן מבשרו לא נשבע בחוץ לא ילין גר
דלתי לארח אפתח אם כסיתי כאדם
פשעי לטמון בחבי עוני כי אערוץ המון
רבה ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא
פתח מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני
וספר כתב איש ריבי

אם לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי
מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו
אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון
אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה
הפחתי תחת חטה יצא חוח ותחת
שערה באשה תמו דברי איוב

וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את
איוב כי הוא צדיק בעיניו ויחר אף
אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים
ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא
מצאו מענה וירשיעו את איוב ואליהו
חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו
לימים וירא אליהוא כי אין מענה בפי
שלשת האנשים ויחר אפו
ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר
צעיר אני לימים ואתם ישישים
על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה
אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם
לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט
לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם
עד תחקרון מלין ועדיכם אתבונן והנה
אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם פן
תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו
חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים
והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד

אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני
כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני
הנה בטני כיין לא יפתח כאבות חדשים
יבקע אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה
אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה
כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני
ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה
הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי
ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני
אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני
הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא
יכבד אך אמרת באזני וקול מלין אשמע
זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי
הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה
מאנוש מדוע אליו ריבות כי כל דבריו
לא יענה כי באחת ידבר אל ובשתים
לא ישורנה בחלום חזיון לילה בנפל
תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב
אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם
להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה
יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח
והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו
אתן וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה
יכל בשרו מראי ושפי עצמתיו לא ראו
ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף

להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו
מרדת שחת מצאתי כפר רטפש בשרו
מנער ישוב לימי עלומיו יעתר אל אלוה
וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש
צדקתו ישר על אנשים ויאמר חטאתי
וישר העויתי ולא שוה לי פדה נפשי
מעבר בשחת וחיתי באור תראה
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
גבר להשיב נפשו מני שחת לאור באור
החיים הקשב איוב שמע לי החרש
ואנכי אדבר אם יש מלין השיבני דבר
כי חפצתי צדקך אם אין אתה
שמע לי החרש ואאלפך חכמה
ויען אליהוא ויאמר
שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי
כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל
משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב
כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי
על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע
מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים
וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם
אנשי רשע כי אמר לא יסכן גבר ברצתו
עם אלהים לכן אנשי לבב שמעו לי
חללה לאל מרשע ושדי מעול כי פעל
אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו אף
אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט
מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה
אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו
יאסף יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר
ישוב ואם בינה שמעה זאת האזינה

לקול מלי האף שונא משפט יחבוש
ואם צדיק כביר תרשיע האמר למלך
בליעל רשע אל נדיבים אשר לא נשא
פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה
ידיו כלם רגע ימתו וחצות לילה יגעשו
עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד כי עיניו
על דרכי איש וכל צעדיו יראה אין חשך
ואין צלמות להסתר שם פעלי און כי לא
על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט
ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם
לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו
תחת רשעים ספקם במקום ראים
אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא
השכילו להביא עליו צעקת דל וצעקת
עניים ישמע והוא ישקט ומי ירשע ויסתר
פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד
ממלך אדם חנף ממקשי עם
כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל
בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי
לא אסיף המעמך ישלמנה כי מאסת כי
אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר
אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי
איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל
אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און
כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק
וירב אמריו לאל
ויען אליהו ויאמר
הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל
כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי
אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך

הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך
אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה
תעשה לו· אם צדקת מה תתן לו או מה
מידך יקח· לאיש כמוך רשעך ולבן אדם
צדקתך· מרב עשוקים יזעיקו ישועו
מזרוע רבים· ולא אמר איה אלוה עשי
נתן זמרות בלילה· מלפנו מבהמות ארץ
ומעוף השמים יחכמנו· שם יצעקו ולא
יענה מפני גאון רעים· אך שוא לא ישמע
אל ושדי לא ישורנה· אף כי תאמר לא
תשורנו דין לפניו ותחולל לו· ועתה כי
אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד· ואיוב
הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכביר·
ויסף אליהוא ויאמר
כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים·
אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק
כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך·
הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב·
לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן·
לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא
וישיבם לנצח ויגבהו· ואם אסורים בזקים
ילכדון בחבלי עני· ויגד להם פעלם
ופשעיהם כי יתגברו· ויגל אזנם למוסר
ויאמר כי ישבון מאון· אם ישמעו ויעבדו
יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים·
ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי
דעת· וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי
אסרם· תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים·
יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם·
ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה·

ונחת שלחנך מלא דשן· ודין רשע מלאת
דין ומשפט יתמכו· כי חמה פן יסיתך בספק
ורב כפר אל יטך· היערך שועך לא בצר
וכל מאמצי כח· אל תשאף הלילה
לעלות עמים תחתם· השמר אל תפן אל
און כי על זה בחרת מעני· הן אל ישגיב
בכחו מי כמהו מורה· מי פקד עליו דרכו
ומי אמר פעלת עולה· זכר כי תשגיא
פעלו אשר שררו אנשים·
כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק·
הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ואין חקר·
כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו·
אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב·
אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו·
הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה·
כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר·
על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע·
יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה·
אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו·
שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא·
תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות
הארץ· אחריו ישאג קול ירעם בקול
גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו· ירעם
אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא
נדע· כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם
מטר וגשם מטרות עזו· ביד כל אדם
יחתום לדעת כל אנשי מעשהו·
ותבוא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן·
מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה·
מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק·

אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו·
והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
כל אשר יצום על פני תבל ארצה·
אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו·
האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל·
התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו·
התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים·
אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום·
תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק·
הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך·
היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע·
ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם· מצפון זהב יאתה
על אלוה נורא הוד· שדי לא מצאנהו
שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה·
לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב·
ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר·
מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת·
אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני·
איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה·
מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה
קו· על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן
פנתה· ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני
אלהים· ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא·
בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו·
ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים·
ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית
בגאון גליך· המימיך צוית בקר ידעתה
שחר מקמו· לאחז בכנפות הארץ
וינערו רשעים ממנה· תתהפך כחמר חותם

ויתיצבו כמו לבוש· וימנע מרשעים אורם
וזרוע רמה תשבר· הבאת עד נבכי ים
ובחקר תהום התהלכת· הנגלו לך שערי
מות ושערי צלמות תראה· התבננת עד
רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה·
אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו·
כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו·
ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים·
הבאת אל אצרות שלג ואוצרות ברד תראה·
אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה·
אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ·
מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות·
להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם
בו· להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא
דשא· היש למטר אב או מי הוליד אגלי
טל· מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי
ילדו· כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו·
התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל
תפתח· התציא מזרות בעתו ועיש על בניה
תנחם· הידעת חקות שמים אם תשים
משטרו בארץ· התרים לעב קולך
ושפעת מים תכסך· התשלח ברקים וילכו
ויאמרו לך הננו· מי שת בטחות חכמה
או מי נתן לשכוי בינה· מי יספר שחקים
בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב·
בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו·
התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא·
כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב·
מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו
יתעו לבלי אכל· הידעת עת לדת יעלי

סלע חלל אילות תשמר תספר ירחים
תמלאנה וידעת עת לדתנה תכרענה
ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה
יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו
מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח
אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה
ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע
יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש
היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך
התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים
אחריך התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו
יגיעך התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך
יאסף כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה
ונצה כי תעזב לארץ בציה ועל עפר
תחמם ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה
תדושה הקשיח בניה ללא לה לריק
יגיעה בלי פחד כי השה אלוה חכמה
ולא חלק לה בבינה כעת במרום תמריא
תשחק לסוס ולרכבו התתן לסוס גבורה
התלביש צוארו רעמה התרעישנו
כארבה הוד נחרו אימה יחפרו בעמק
וישיש בכח יצא לקראת נשק
ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב
עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון
ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול
שופר בדי שפר יאמר האח ומרחוק
יריח מלחמה רעם שרים ותרועה
המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן
אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו
סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה

משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו
ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא
ויען יהוה את איוב ויאמר
הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה
ויען איוב את יהוה ויאמר
הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי
אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף
ויען יהוה את איוב מנסערה ויאמר
אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני
האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש
הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו
ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים
תחתם טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון
וגם אני אודך כי תושיע לך ימינך
הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר
כבקר יאכל הנה נא כחו במתניו ואונו
בשרירי בטנו יחפץ זנבו כמו ארז גידי
פחדו ישרגו עצמיו אפיקי נחושה
גרמיו כמטיל ברזל הוא ראשית דרכי
אל העשו יגש חרבו כי בול הרים ישאו
לו וכל חית השדה ישחקו שם תחת
צאלים ישכב בסתר קנה ובצה
יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל
הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח
ירדן אל פיהו בעיניו יקחנו במוקשים
ינקב אף תמשך לויתן בחכה ובחבל
תשקיע לשנו התשים אגמן באפו
ובחוח תקב לחיו הירבה אליך תחנונים

אם ידבר אליך רכות היכרת ברית עמך
תקחנו לעבד עולם התשחק בו כצפור
ותקשרנו לנערותיך יכרו עליו חברים
יחצוהו בין כנענים התמלא בשכות עורו
ובצלצל דגים ראשו שים עליו כפך
זכר מלחמה אל תוסף הן תחלתו נכזבה
הגם אל מראיו יטל לא אכזר כי יעורנו
ומי הוא לפני יתיצב מי הקדימני ואשלם
תחת כל השמים לי הוא לא אחריש בדיו
ודבר גבורות וחין ערכו מי גלה פני לבושו
בכפל רסנו מי יבוא דלתי פניו מי פתח
סביבות שניו אימה גאוה אפיקי מגנים
סגור חותם צר אחד באחד יגשו ורוח לא
יבוא ביניהם איש באחיהו ידבקו יתלכדו
ולא יתפרדו עטישתיו תהל אור ועיניו
כעפעפי שחר מפיו לפידים יהלכו
כידודי אש יתמלטו מנחיריו יצא עשן
כדוד נפוח ואגמן נפשו גחלים תלהט
ולהב מפיו יצא בצוארו ילין עז ולפניו
תדוץ דאבה מפלי בשרו דבקו יצוק
עליו בל ימוט לבו יצוק כמו אבן ויצוק
כפלח תחתית משתו יגורו אלים
משברים יתחטאו משיגהו חרב בלי תקום
חנית מסע ושריה יחשב לתבן ברזל
לעץ רקבון נחושה לא יבריחנו בן קשת
לקש נהפכו לו אבני קלע כקש נחשבו
תותח וישחק לרעש כידון
תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט
ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה
אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה

אין על עפר משלו העשו לבלי חת
את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ
ויען איוב את יהוה ויאמר
ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה
מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא
אבין נפלאות ממני ולא אדע שמע נא
ואנכי אדבר אשאלך והודיעני
לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך
על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל
איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה
אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי
נכונה כעבדי איוב ועתה קחו לכם שבעה
פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב
והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל
עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם
נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב
וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר
הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה
וישא יהוה את פני איוב ויהוה שב את שבית
איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את
כל אשר לאיוב למשנה ויבאו אליו כל
אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו
עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל
הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש
קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד ויהוה
ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו
ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים
גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות ויהי

לושבענה בנים ושלוש
בנות ויקרא שם האחת
ימימה ושם השנית קציעה
ושם השלישית קרן
הפוך ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל
הארץ ויתן להם אביהם
נחלה בתוך אחיהם ויחי
איוב אחרי זאת מאה
וארבעים שנה וירא את
בנו ואת בני בניו ארבעה
דרות וימת איוב זקן ושבע
ימים׃

בשנת שלוש למלכות
יהויקים מלך יהודה בא
נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה ויתן
אדני בידו את יהויקים
מלך יהודה ומקצת כלי
בית האלהים ויביאם ארץ
שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר
אלהיו ויאמר המלך
לאשפנז רב סריסיו להביא
מבני ישראל ומזרע
המלוכה ומן הפרתמים׃

ילדים אשר אין בהם
כל מאום וטובי מראה
ומשכלים בכל חכמה
וידעי דעת ומביני מדע
ואשר כח בהם לעמד
בהיכל המלך וללמדם
ספר ולשון כשדים׃ וימן
להם המלך דבר יום
ביומו מפתבג המלך ומיין
משתיו ולגדלם שנים
שלוש ומקצתם יעמדו
לפני המלך׃ ויהי בהם
מבני יהודה דניאל חנניה
מישאל ועזריה׃ וישם
להם שר הסריסים שמות
וישם לדניאל בלטשאצר
ולחנניה שדרך ולמישאל
מישך ולעזריה עבד נגו׃
וישם דניאל על לבו
אשר לא יתגאל בפתבג
המלך וביין משתיו
ויבקש משר הסריסים
אשר לא יתגאל׃ ויתן
האלהים את דניאל
לחסד ולרחמים לפני
שר הסריסים׃ ויאמר
שר הסריסים לדניאל
ירא אני את אדני המלך
אשר מנה את מאכלכם
ואת משתיכם אשר למה

יראה את פניכם זעפים
מן הילדים אשר כגילכם
וחיבתם את ראשי למלך׃
ויאמר דניאל אל המלצר
אשר מנה שר הסריסים
על דניאל חנניה מישאל
ועזריה׃ נס נא את עבדיך
ימים עשרה ויתנו לנו מן
הזרעים ונאכלה ומים
ונשתה׃ ויראו לפניך מראינו
ומראה הילדים האכלים
את פתבג המלך וכאשר
תראה עשה עם עבדיך׃
וישמע להם לדבר הזה
וינסם ימים עשרה׃ ומקצת
ימים עשרה נראה מראיהם
טוב ובריאי בשר מן כל
הילדים האכלים את
פתבג המלך׃ ויהי המלצר
נשא את פתבגם ויין
משתיהם ונתן להם זרענים
והילדים האלה ארבעתם
נתן להם האלהים מדע
והשכל בכל ספר וחכמה
ודניאל הבין בכל חזון
וחלמות׃ ולמקצת הימים
אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים
לפני נבכדנצר׃ וידבר
אתם המלך ולא נמצא

מכלם כדניאל חנניה
מישאל ועזריה ויעמדו
לפני המלך׃ וכל דבר חכמת
בינה אשר בקש מהם
המלך וימצאם עשר ידות
על כל החרטמים האשפים
אשר בכל מלכותו׃ ויהי
דניאל עד שנת אחת
לכורש המלך׃

ובשנת שתים למלכות
נבכדנצר חלם נבכדנצר
חלמות ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו׃ ויאמר
המלך לקרא לחרטמים
ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך
חלמתיו ויבאו ויעמדו
לפני המלך׃ ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם
רוחי לדעת את החלום׃
וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין
חיי אמר חלמא לעבדיך
ופשרא נחוא׃ ענה מלכא
ואמר לכשדיא מלתה
מני אזדא הן לא תהודעונני
חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון נולי
יתשמון׃ והן חלמא ופשרה
תהחון מתנן ונבזבה ויקר

שגיא תקבלון מן קדמי
להן חלמא ופשרה החוני׃
ענו תנינות ואמרין מלכא
חלמא יאמר לעבדוהי
ופשרה נהחוה׃ ענה מלכא
ואמר מן יציב ידע אנה
די עדנא אנתון זבנין כל
קבל די חזיתון די אזדא
מני מלתא׃ די הן חלמא
לא תהודענני חדה היא
דתכון ומלה כדבה
ושחיתה הזמנתון למאמר
קדמי עד די עדנא ישתנא
להן חלמא אמרו לי
ואנדע די פשרה תהחונני׃
ענו כשדיא קדם מלכא
ואמרין לא איתי אנש
על יבשתא די מלת מלכא
יוכל להחויה כל קבל די
כל מלך רב ושליט מלה
כדנה לא שאל לכל חרטם
ואשף וכשדי׃ ומלתא
די מלכה שאל יקירה
ואחרן לא איתי די יחונה
קדם מלכא להן אלהין
די מדרהון עם בשרא
לא איתוהי׃ כל קבל דנה
מלכא בנס וקצף שגיא
ואמר להובדה לכל חכימי
בבל׃ ודתא נפקת וחכימיא

מתקטלין ובעו דניאל
וחברוהי להתקטלה׃
באדין דניאל התיב
עטא וטעם לאריוך רב
טבחיא די מלכא די נפק
לקטלה לחכימי בבל׃
ענה ואמר לאריוך שליטא
די מלכא על מה דתא
מהחצפה מן קדם מלכא
אדין מלתא הודע אריוך
לדניאל׃ ודניאל על ובעה
מן מלכא די זמן ינתן לה
ופשרא להחויה למלכא׃
אדין דניאל לביתה
אזל ולחנניה מישאל
ועזריה חברוהי מלתא
הודע׃ ורחמין למבעא
מן קדם אלה שמיא על
רזא דנה די לא יהובדון
דניאל וחברוהי עם שאר
חכימי בבל׃
אדין לדניאל בחזוא די
ליליא רזא גלי אדין
דניאל ברך לאלה שמיא׃
ענה דניאל ואמר להוא
שמה די אלהא מברך
מן עלמא ועד עלמא די
חכמתא וגבורתא די לה
היא׃ והוא מהשנא עדניא
וזמניא מהעדה מלכין

ומהקים מלכין יהב חכמתא
לחכימין ומנדעא לידעי
בינה הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה בחשוכא
ונהירא עמה שרא לך
אלה אבהתי מהודא
ומשבח אנה די חכמתא
וגבורתא יהבת לי וכען
הודעתני די בעינא מנך
די מלת מלכא הודעתנא
כל קבל דנה דניאל על על
אריוך די מני מלכא
להובדה לחכימי בבל
אזל וכן אמר לה לחכימי
בבל אל תהובד העלני
קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא׃
אדין אריוך בהתבהלה
הנעל לדניאל קדם מלכא
וכן אמר לה די השכחת
גבר מן בני גלותא די יהוד
די פשרא למלכא יהודע
ענה מלכא ואמר לדניאל
די שמה בלטשאצר
האיתיך כהל להודעתני
חלמא די חזית ופשרה
ענה דניאל קדם מלכא
ואמר רזא די מלכא
שאל לא חכימין אשפין
חרטמין גזרין יכלין

להחויה למלכא ברם
איתי אלה בשמיא גלא
רזין והודע למלכא
נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך
וחזוי ראשך על משכבך
דנה הוא   אנתה
מלכא רעיונך על משכבך
סלקו מה די להוא אחרי
דנה וגלא רזיא הודעך
מה די להוא ואנה לא
בחכמה די איתי בי מן
כל חייא רזא דנה גלי לי
להן על דברת די פשרא
למלכא יהודעון ורעיוני
לבבך תנדע׃
אנתה מלכא חזה
הוית ואלו צלם חד שגיא
צלמא דכן רב וזיוה יתיר
קאם לקבלך ורוה דחיל׃
הוא צלמא ראשה די דהב
טב חדוהי ודרעוהי די
כסף מעוהי וירכתה די
נחש׃ שקוהי די פרזל
רגלוהי מנהון די פרזל
ומנהון די חסף׃ חזה הוית
עד די התגזרת אבן די לא
בידין ומחת לצלמא על
רגלוהי די פרזלא וחספא
והדקת המון׃ באדין דקו

כחדה פרזלא חספא
נחשא כספא ודהבא והוו
כעור מן אדרי קיט ונשא
המון רוחא וכל אתר לא
השתכח להון ואבנא די
מחת לצלמא הות לטור
רב ומלאת כל ארעא׃ דנה
חלמא ופשרה נאמר קדם
מלכא׃   אנתה
מלכא מלך מלכיא די
אלה שמיא מלכותא חסנא
ותקפא ויקרא יהב לך׃
ובכל די דארין בני אנשא
חיות ברא ועוף שמיא
יהב בידך והשלטך בכלהון
אנתה הוא ראשה די דהבא׃
ובתרך תקום מלכו אחרי
ארעא מנך ומלכו תליתיא
אחרי די נחשא די תשלט
בכל ארעא׃ ומלכו רביעיא
תהוא תקיפה כפרזלא
כל קבל די פרזלא מהדק
וחשל כלא וכפרזלא
די מרעע כל אלין תדק
ותרע׃ ודי חזיתה רגליא
ואצבעתא מנהון חסף די
פחר ומנהון פרזל מלכו
פליגה תהוה ומן נצבתא
די פרזלא להוא בה כל
קבל די חזיתה פרזלא

מערב

189

מערב בחסף טינא׃ ואצבעת
רגליא מנהון פרזל ומנהון
חסף מן קצת מלכותא
תהוא תקיפה ומנה תהוא
תבירה׃ די חזית פרזלא
מערב בחסף טינא מתערבין
להון בזרע אנשא ולא להון
דבקין דנה עם דנה הא כדי
פרזלא לא מתערב עם
חספא׃ וביומיהון די מלכיא
אנון יקים אלה שמיא
מלכו די לעלמין לא תתחבל
ומלכותה לעם אחרן לא
תשתבק תדק ותסף כל
אלין מלכותא והיא תקום
לעלמיא׃ כל קבל די חזית
די מטורא אתגזרת אבן
די לא בידין והדקת פרזלא
נחשא חספא כספא ודהבא
אלה רב הודע למלכא מה
די להוא אחרי דנה ויציב
חלמא ומהימן פשרה׃
באדין מלכא נבוכדנצר
נפל על אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחחין אמר
לנסכה לה׃ ענה מלכא
לדניאל ואמר מן קשט
די אלהכון הוא אלה
אלהין ומרא מלכין וגלה
רזין די יכלת למגלא רזא

דנה׃ אדין מלכא לדניאל
רבי ומתנן רברבן שגיאן
יהב לה והשלטה על כל
מדינת בבל ורב סגנין על
כל חכימי בבל׃ ודניאל
בעא מן מלכא ומני על
עבידתא די מדינת בבל
לשדרך מישך ועבד נגו
ודניאל בתרע מלכא׃
נבוכדנצר מלכא
עבד צלם די דהב רומה
אמין שתין פתיה אמין שת
אקימיה בבקעת דורא
במדינת בבל׃ ונבוכדנצר
מלכא שלח למכנש
לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל
שלטני מדינתא למתא
לחנכת צלמא די הקים
נבוכדנצר מלכא׃ באדין
מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא
גדבריא דתבריא תפתיא
וכל שלטני מדינתא
לחנכת צלמא די הקים
נבוכדנצר מלכא וקאמין
לקבל צלמא די הקים
נבכדנצר׃ וכרוזא קרא
בחיל לכון אמרין עממיא

אמיא ולשניא׃ בעדנא
די תשמעון קל קרנא
משרוקיתא קיתרס סבכא
פסנתרין סומפניה וכל זני
זמרא תפלון ותסגדון
לצלם דהבא די הקים
נבוכדנצר מלכא׃ ומן די
לא יפל ויסגד בה שעתא
יתרמא לגוא אתון נורא
יקדתא׃ כל קבל דנה בה
זמנא כדי שמעין כל עממיא
קל קרנא משרקיתא
קיתרס שבכא פסנתרין
וכל זני זמרא נפלין כל
עממיא אמיא ולשניא
סגדין לצלם דהבא די
הקים נבוכדנצר מלכא׃
כל קבל דנה בה זמנא
קרבו גברין כשדאין
ואכלו קרציהון די יהודיא׃
ענו ואמרין לנבוכדנצר
מלכא מלכא לעלמין חיי׃
אנתה מלכא שמת טעם
די כל אנש די ישמע קל
קרנא משרקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסיפניא
וכל זני זמרא יפל ויסגד
לצלם דהבא׃ ומן די לא
יפל ויסגד יתרמא לגוא
אתון נורא יקדתא׃ איתי

גברין יהודאין די מנית
יתהון על עבידת מדינת
בבל שדרך מישך ועבד
נגו גבריא אלך לא שמו
עליך מלכא טעם לאלהיך
לא פלחין ולצלם דהבא
די הקימת לא סגדין׃
באדין נבוכדנצר
ברגז וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועבד נגו
באדין גבריא אלך היתיו
קדם מלכא׃ ענה נבוכדנצר
ואמר להון הצדא שדרך
מישך ועבד נגו לאלהי
לא איתיכון פלחין ולצלם
דהבא די הקימת לא
סגדין׃ כען הן איתיכון
עתידין די בעדנא די
תשמעון קל קרנא
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסומפניה
וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלמא די
עבדת והן לא תסגדון בה
שעתא תתרמון לגוא אתון
נורא יקידתא ומן הוא אלה
די ישיזבנכון מן ידי׃ ענו
שדרך מישך ועבד נגו
ואמרין למלכא נבוכדנצר
לא חשחין אנחנא על דנה

פתגם להתבותך׃ הן איתי
אלהנא די אנחנא פלחין
יכל לשיזבותנא מן אתון
נורא יקידתא ומן ידך מלכא
ישיזב׃ והן לא ידיע להוא
לך מלכא די לאלהיך
לא איתנא פלחין ולצלם
דהבא די הקימת לא נסגד׃
באדין נבוכדנצר
התמלי חמא וצלם אנפוהי
אשתנו על שדרך מישך
ועבד נגו ענה ואמר למזא
לאתונא חד שבעה על
די חזה למזיה׃ ולגברין
גברי חיל די בחילה אמר
לכפתה לשדרך מישך
ועבד נגו למרמא לאתון
נורא יקידתא׃ באדין
גבריא אלך כפתו בסרבליהון
פטישיהון וכרבלתהון
ורמיו לגוא אתון נורא
יקידתא׃ כל קבל דנה
מן די מלת מלכא מחצפה
ואתונא אזה יתירה גבריא
אלך די הסקו לשדרך
מישך ועבד נגו קטל המון
שביבא די נורא׃ וגבריא
אלך תלתהון שדרך מישך
ועבד נגו נפלו לגוא אתון
נורא יקידתא מכפתין׃

אדין נבוכדנצר
מלכא תוה וקם בהתבהלה
ענה ואמר להדברוהי הלא
גברין תלתה רמינא לגוא
נורא מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא׃
ענה ואמר הא אנה חזה
גברין ארבעה שרין מהלכין
בגוא נורא וחבל לא איתי
בהון ורוה די רביעיא דמה
לבר אלהין׃ באדין
קרב נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקידתא ענה
ואמר שדרך מישך ועבד
נגו עבדוהי די אלהא עליא
פקו ואתו׃ באדין נפקין
שדרך מישך ועבד נגו
מן גוא נורא׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא
והדברי מלכא חזין לגבריא
אלך די לא שלט נורא
בגשמהון ושער ראשהון
לא התחרך וסרבליהון
לא שנו וריח נור לא עדת
בהון׃ ענה נבוכדנצר ואמר
בריך אלההון די שדרך
מישך ועבד נגו די שלח
מלאכה ושיזב לעבדוהי
די התרחצו עלוהי ומלת
מלכא שנו ויהבו גשמיהון

די לא יפלחון ולא יסגדון
לכל אלה להן לאלההון׃
ומני שים טעם די כל עם
אמה ולשן די יאמר שלה
על אלההון די שדרך
מישך ועבד נגוא הדמין
יתעבד וביתה נולי ישתוה
כל קבל די לא איתי אלה
אחרן די יכל להצלה כדנה׃
באדין מלכא הצלח
לשדרך מישך ועבד נגו
במדינת בבל׃
נבוכדנצר מלכא לכל
עממיא אמיא ולשניא
די דארין בכל ארעא
שלמכון ישגא׃ אתיא
ותמהיא די עבד עמי
אלהא עליא שפר קדמי
להחויה׃ אתוהי כמה
רברבין ותמהוהי כמה
תקיפין מלכותה מלכות
עלם ושלטנה עם דר ודר׃
אנה נבוכדנצר שלה הוית
בביתי ורען בהיכלי׃ חלם
חזית וידחלנני והרהרין
על משכבי וחזוי ראשי
יבהלנני׃ ומני שים טעם
להנעלה קדמי לכל חכימי
בבל די פשר חלמא
יהודענני׃ באדין עללין

חרטמיא אשפיא כשדיא
וגזריא וחלמא אמר אנה
קדמיהון ופשרה לא מהודעין
לי׃ ועד אחרין על קדמי
דניאל די שמה בלטשאצר
כשם אלהי ודי רוח אלהין
קדישין בה וחלמא קדמוהי
אמרת׃ בלטשאצר רב
חרטמיא די אנה ידעת
די רוח אלהין קדישין
בך וכל רז לא אנס לך
חזוי חלמי די חזית ופשרה
אמר׃ וחזוי ראשי על
משכבי חזה הוית ואלו
אילן בגוא ארעא ורומה
שגיא׃ רבה אילנא ותקף
ורומה ימטא לשמיא
וחזותה לסוף כל ארעא׃
עפיה שפיר ואנבה שגיא
ומזון לכלא בה תחתוהי
תטלל חיות ברא ובענפוהי
ידרון צפרי שמיא ומנה
יתזין כל בשרא׃ חזה הוית
בחזוי ראשי על משכבי
ואלו עיר וקדיש מן שמיא
נחת׃ קרא בחיל וכן אמר
גדו אילנא וקצצו ענפוהי
אתרו עפיה ובדרו אנבה
תנד חיותא מן תחתוהי
וצפריא מן ענפוהי׃ ברם

עקר שרשוהי בארעא
שבקו ובאסור די פרזל
ונחש בדתאא די ברא
ובטל שמיא יצטבע
ועם חיותא חלקה בעשב
ארעא׃ לבבה מן אנשא
ישנון ולבב חיוה יתיהב
לה ושבעה עדנין יחלפון
עלוהי׃ בגזרת עירין פתגמא
ומאמר קדישין שאלתא
עד דברת די ינדעון חייא
די שליט עליא במלכות
אנשא ולמן די יצבא
יתננה ושפל אנשים יקים
עליה׃ דנה חלמא חזית
אנה מלכא נבוכדנצר
ואנתה בלטשאצר פשרא
אמר כל קבל די כל חכימי
מלכותי לא יכלין פשרא
להודעותני ואנתה כהל
די רוח אלהין קדישין בך׃
אדין דניאל די שמה
בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי
יבהלנה ענה מלכא ואמר
בלטשאצר חלמא
ופשרא אל יבהלך ענה
בלטשאצר ואמר מראי
חלמא לשנאיך ופשרה
לעריך׃ אילנא די חזית די

רבה ותקף ורומה ימטא
לשמיא וחזותה לכל
ארעא׃ ועפיה שפיר
ואנבה שגיא ומזון לכלא
בה תחתוהי תדור חיות
ברא ובענפוהי ישכנן
צפרי שמיא׃ אנתה הוא
מלכא די רבית ותקפת
ורבותך רבת ומטת
לשמיא ושלטנך לסוף
ארעא׃ ודי חזה מלכא
עיר וקדיש נחת מן שמיא
ואמר גדו אילנא וחבלוהי
ברם עקר שרשוהי
בארעא שבקו ובאסור
די פרזל ונחש בדתאא
די ברא ובטל שמיא
יצטבע ועם חיות ברא
חלקה עד די שבעה
עדנין יחלפון עלוהי׃ דנה
פשרא מלכא וגזרת
עליא היא די מטת על
מראי מלכא׃ ולך טרדין
מן אנשא ועם חיות ברא
להוה מדרך ועשבא
כתורין לך יטעמון ומטל
שמיא לך מצבעין ושבעה
עדנין יחלפון עליך עד
די תנדע די שליט עליא
במלכות אנשא ולמן די

יצבא יתננה׃ ודי אמרו
למשבק עקר שרשוהי
די אילנא מלכותך לך
קימה מן די תנדע די שלטן
שמיא׃ להן מלכא מלכי
ישפר עליך וחטיך
בצדקה פרק ועויתך
במחן ענין הן תהוא ארכה
לשלותך׃ כלא מטא
על נבוכדנצר מלכא׃
לקצת ירחין תרי
עשר על היכל מלכותא
די בבל מהלך הוה׃ ענה
מלכא ואמר הלא דא
היא בבל רבתא די אנה
בניתה לבית מלכו בתקף
חסני וליקר הדרי׃ עוד
מלתא בפם מלכא קל
מן שמיא נפל לך אמרין
נבוכדנצר מלכא מלכותה
עדת מנך׃ ומן אנשא לך
טרדין ועם חיות ברא
מדרך עשבא כתורין
לך יטעמון ושבעה
עדנין יחלפון עליך עד
די תנדע די שליט עליא
במלכות אנשא ולמן
די יצבא יתננה׃ בה שעתא
מלתא ספת על נבוכדנצר
ומן אנשא טריד ועשבא

כתורין יאכל ומטל שמיא
גשמה יצטבע עד די
שערה כנשרין רבה
וטפרוהי כצפרין׃
ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר
עיני לשמיא נטלת ומנדעי
עלי יתוב ולעליא ברכת
ולחי עלמא שבחת והדרת
די שלטנה שלטן עלם
ומלכותה עם דר ודר׃ וכל
דארי ארעא כלה חשיבין
וכמצביה עבד בחיל
שמיא ודארי ארעא ולא
איתי די ימחא בידה ויאמר
לה מה עבדת׃ בה זמנא
מנדעי יתוב עלי וליקר
מלכותי הדרי וזוי יתוב
עלי ולי הדברי ורברבני
יבעון ועל מלכותי התקנת
ורבו יתירא הוספת לי׃
כען אנה נבוכדנצר משבח
ומרומם ומהדר למלך
שמיא די כל מעבדוהי
קשט וארחתה דין ודי
מהלכין בגוה יכל להשפלה׃

בלשאצר מלכא עבד
לחם רב לרברבנוהי אלף
ולקבל אלפא חמרא
שתה׃ בלשאצר אמר

בטעם חמרא להיתיה
למאני דהבא וכספא די
הנפק נבוכדנצר אבוהי
מן היכלא די בירושלם
וישתון בהון מלכא
ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃
באדין היתיו מאני דהבא
די הנפקו מן היכלא די בית
אלהא די בירושלם
ואשתיו בהון מלכא
ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃
אשתיו חמרא ושבחו
לאלהי דהבא וכספא
נחשא פרזלא אעא ואבנא׃
בה שעתה נפקו אצבען
די יד אנש וכתבן לקבל
נברשתא על גירא די
כתל היכלא די מלכא
ומלכא חזה פס ידא די
כתבה׃ אדין מלכא זיוהי
שנוהי ורעינהי יבהלנה
וקטרי חרצה משתרין
וארכבתה דא לדא נקשן׃
קרא מלכא בחיל להעלה
לאשפיא כשדיא וגזריא
ענה מלכא ואמר לחכימי
בבל די כל אנש די יקרה
כתבה דנה ופשרה יחונני
ארגונא ילבש והמניכא
די דהבא על צוארה

ותלתי במלכותא ישלט׃
אדין עללין כל
חכימי מלכא ולא כהלין
כתבא למקרא ופשרא
להודעה למלכא׃ אדין
מלכא בלשאצר שגיא
מתבהל וזיוהי שנין עלוהי
ורברבנוהי משתבשין׃
מלכתא לקבל מלי מלכא
ורברבנוהי לבית משתיא
עללת ענת מלכתא
ואמרת מלכא לעלמין
חיי אל יבהלוך רעיונך
וזיויך אל ישתנו׃ איתי
גבר במלכותך די רוח
אלהין קדישין בה וביומי
אבוך נהירו ושכלתנו
וחכמה כחכמת אלהין
השתכחת בה ומלכא
נבוכדנצר אבוך רב
חרטמין אשפין כשדאין
גזרין הקימה אבוך מלכא׃
כל קבל די רוח יתירא
ומנדע ושכלתנו מפשר
חלמין ואחוית אחידן
ומשרא קטרין השתכחת
בה בדניאל די מלכא
שם שמה בלטשאצר
כען דניאל יתקרי ופשרה
יהחוה׃ באדין

דניאל העל קדם מלכא
ענה מלכא ואמר לדניאל
אנתה הוא דניאל די מן
בני גלותא די יהוד די היתי
מלכא אבי מן יהוד׃
ושמעת עליך די רוח
אלהין בך ונהירו ושכלתנו
וחכמה יתירה השתכחת
בך׃ וכען העלו קדמי
חכימיא אשפיא די כתבה
דנה יקרון ופשרה להודעתני
ולא כהלין פשר מלתא
להחויה׃ ואנה שמעת
עליך די תוכל פשרין
למפשר וקטרין למשרא
כען הן תוכל כתבא למקרא
ופשרה להודעתני
ארגונא תלבש והמונכא
די דהבא על צוארך
ותלתא במלכותא תשלט׃
באדין ענה דניאל
ואמר קדם מלכא מתנתך
לך להוין ונבזביתך לאחרן
הב ברם כתבא אקרא
למלכא ופשרה אהודענה׃
אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא ויקרא
והדרא יהב לנבוכדנצר
אבוך׃ ומן רבותא די יהב
לה כל עממיא אמיא

ולשניא הוו זאעין ודחלין
מן קדמוהי די הוה צבא
הוה קטל ודי הוה צבא
הוה מחא ודי הוה צבא
הוה מרים ודי הוה צבא
הוה משפל וכדי רם
לבבה ורוחה תקפת
להזדה הנחת מן כרסא
מלכותה ויקרה העדיו
מנה ומן בני אנשא טריד
ולבבה עם חיותא שוי
ועם ערדיא מדרה עשבא
כתורין יטעמונה ומטל
שמיא גשמה יצטבע
עד די ידע די שליט
אלהא עליא במלכות
אנשא ולמן די יצבא
יהקים עליה ואנתה ברה
בלשאצר לא השפלת
לבבך כל קבל די כל דנה
ידעת ועל מרא שמיא
התרוממת ולמאניא די
ביתה היתיו קדמיך ואנתה
ורברבניך שגלתך ולחנתך
חמרא שתין בהון ולאלהי
כספא ודהבא נחשא
פרזלא אעא ואבנא די
לא חזין ולא שמעין ולא
ידעין שבחת ולאלהא
די נשמתך בידה וכל

ארחתך לה לא הדרת
באדין מן קדמוהי שליח
פסא די ידא וכתבא דנה
רשים ודנה כתבא די
רשים מנא מנא תקל
ופרסין דנה פשר מלתא
מנא מנה אלהא מלכותך
והשלמה תקל תקלתא
במאזניא והשתכחת
חסיר פרס פריסת מלכותך
ויהיבת למדי ופרס
באדין אמר בלשאצר
והלבשו לדניאל ארגונא
והמונכא די דהבא על
צואריה והכרזו עלוהי
די להוא שליט תלתא
במלכותא בה בליליא
קטיל בלשאצר מלכא
כשדיא
ודריוש מדיא קבל
מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין שפר קדם דריוש
והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ועלא מנהון
סרכין תלתה די דניאל
חד מנהון די להון
אחשדרפניא אלין יהבין
להון טעמא ומלכא לא

להוא נזק אדין דניאל
דנה הוה מתנצח על סרכיא
ואחשדרפניא כל קבל
די רוח יתירא בה ומלכא
עשית להקמותה על כל
מלכותא אדין סרכיא
ואחשדרפניא הוו בען
עלה להשכחה לדניאל
מצד מלכותא וכל עלה
ושחיתה לא יכלין להשכחה
כל קבל די מהימן הוא
וכל שלו ושחיתה לא
השתכחת עלוהי אדין
גבריא אלך אמרין די לא
נהשכח לדניאל דנה כל
עלא להן השכחנא עלוהי
בדת אלהה אדין
סרכיא ואחשדרפניא
אלן הרגשו על מלכא
וכן אמרין לה דריוש
מלכא לעלמין חיי
אתיעטו כל סרכי מלכותא
סגניא ואחשדרפניא
הדבריא ופחותא לקימה
קים מלכא ולתקפה אסר
די כל די יבעא בעו מן כל
אלה ואנש עד יומין
תלתין להן מנך מלכא
יתרמא לגב אריותא
כען מלכא תקים אסרא

ותרשם כתבא די לא
להשנאה כדת מדי ופרס
די לא תעדא כל קבל
דנה מלכא דריוש רשם
כתבא ואסרא ודניאל
כדי ידע די רשים כתבא
על לביתה וכוין פתיחן
לה בעליתה נגד ירושלם
וזמנין תלתה ביומא הוא
ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל
קבל די הוא עבד מן קדמת
דנה אדין גבריא אלך
הרגשו והשכחו לדניאל
בעא ומתחנן קדם אלהה
באדין קרבו ואמרין קדם
מלכא על אסר מלכא
הלא אסר רשמת די כל
אנש די יבעא מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין
להן מנך מלכא יתרמא
לגוב אריותא ענה מלכא
ואמר יציבא מלתא כדת
מדי ופרס די לא תעדא
באדין ענו ואמרין קדם
מלכא די דניאל די מן בני
גלותא די יהוד לא שם
עליך מלכא טעם ועל
אסרא די רשמת וזמנין
תלתה ביומא בעא בעותה

אדין מלכא כדי מלתא
שמע שגיא באש עלוהי
ועל דניאל שם בל
לשיזבותה ועד מעלי
שמשא הוה משתדר
להצלותה באדין גבריא
אלך הרגשו על מלכא
ואמרין למלכא דע
מלכא די דת למדי ופרס
די כל אסר וקים די מלכא
יהקים לא להשניה
באדין מלכא אמר והיתיו
לדניאל ורמו לגבא די
אריותא ענה מלכא ואמר
לדניאל אלהך די אנתה
פלח לה בתדירא הוא
ישיזבנך והיתית אבן
חדה ושמת על פם גבא
וחתמה מלכא בעזקתה
ובעזקת רברבנוהי די לא
תשנא צבו בדניאל אדין
אזל מלכא להיכלה
ובת טות ודחון לא הנעל
קדמוהי ושנתה נדת עלוהי
באדין מלכא בשפרפרא
יקום בנגהא ובהתבהלה
לגבא די אריותא אזל
וכמקרבה לגבא לדניאל
בקל עציב זעק ענה
מלכא ואמר לדניאל

דניאל עבד אלהא חיא
אלהך די אנתה פלח לה
בתדירא היכל לשיזבותך
מן אריותא אדין דניאל
עם מלכא מלל מלכא
לעלמין חיי אלהי שלח
מלאכה וסגר פם אריותא
ולא חבלוני כל קבל די
קדמוהי זכו השתכחת
לי ואף קדמיך מלכא
חבולה לא עבדת באדין
מלכא שגיא טאב עלוהי
ולדניאל אמר להנסקא
מן גבא והסק דניאל מן
גבא וכל חבל לא השתכח
בה די הימן באלהה
ואמר מלכא והיתיו
גבריא אלך די אכלו
קרצוהי די דניאל ולגב
אריותא רמו אנון בניהון
ונשיהון ולא מטו לארעית
גבא עד די שלטו בהון
אריותא וכל גרמיהון
הדיקו באדין
דריוש מלכא כתב לכל
עממיא אמיא ולשניא
די דארין בכל ארעא
שלמכון ישגא מן קדמי
שים טעם די בכל שלטן
מלכותי להון זאעין

ודחלין מן קדם אלההּ די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב לדניאל מן יד אריותא: ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

בשנת חדה לבלשאצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא: וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא: קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא: באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא ברגלה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק: נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן: חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל:

אתכרית רוחי אנה דניאל בגו נדנה וחזוי ראשי יבהלנני: קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני: אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא: ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא: אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושארא ברגליה רפסה: ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה: חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין: כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל: ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן: ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון: עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת:

בשנת שלוש למלכות בלשאצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי: ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה: ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל: ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי: ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו:

וצבא תנתן על התמיד
בפשע ותשלך אמת
ארצה ועשתה והצליחה
ואשמעה אחד קדוש
מדבר ויאמר אחד קדוש
לפלמוני המדבר עד
מתי החזון התמיד והפשע
שמם תת וקדש וצבא
מרמס ויאמר אלי עד
ערב בקר אלפים ושלש
מאות ונצדק קדש ויהי
בראתי אני דניאל את
החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה
גבר ואשמע קול אדם
בין אולי ויקרא ויאמר
גבריאל הבן להלז את
המראה ויבא אצל
עמדי ובבאו נבעתי
ואפלה על פני ויאמר
אלי הבן בן אדם כי לעת
קץ החזון ובדברו עמי
נרדמתי על פני ארצה
ויגע בי ויעמידני על עמדי
ויאמר הנני מודיעך את
אשר יהיה באחרית הזעם
כי למועד קץ האיל
אשר ראית בעל הקרנים
מלכי מדי ופרס והצפיר
השעיר מלך יון והקרן

הגדולה אשר בין עיניו
הוא המלך הראשון
והנשברת ותעמדנה
ארבע תחתיה ארבע
מלכיות מגוי יעמדנה
ולא בכחו ובאחרית
מלכותם כהתם הפשעים
יעמד מלך עז פנים ומבין
חידות ועצם כחו ולא
בכחו ונפלאות ישחית
והצליח ועשה והשחית
עצומים ועם קדשים
ועל שכלו והצליח מרמה
בידו ובלבבו יגדיל
ובשלוה ישחית רבים
ועל שר שרים יעמד
ובאפס יד ישבר ומראה
הערב והבקר אשר נאמר
אמת הוא ואתה סתם
החזון כי לימים רבים
ואני דניאל נהייתי ונחליתי
ימים ואקום ואעשה את
מלאכת המלך ואשתומם
על המראה ואין מבין
בשנת אחת
לדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי אשר המלך
על מלכות כשדים
בשנת אחת למלכו אני
דניאל בינתי בספרים

מספר השנים אשר היה
דבר יהוה אל ירמיה
הנביא למלאות לחרבות
ירושלם שבעים שנה
ואתנה את פני אל אדני
האלהים לבקש תפלה
ותחנונים בצום ושק ואפר
ואתפללה ליהוה אלהי
ואתודה ואמרה אנא אדני
האל הגדול והנורא שמר
הברית והחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו חטאנו
ועוינו והרשענו ומרדנו
וסור ממצותך וממשפטיך
ולא שמענו אל עבדיך
הנביאים אשר דברו בשמך
אל מלכינו שרינו ואבתינו
ואל כל עם הארץ לך
אדני הצדקה ולנו בשת
הפנים כיום הזה לאיש
יהודה וליושבי ירושלם
ולכל ישראל הקרבים
והרחקים בכל הארצות
אשר הדחתם שם במעלם
אשר מעלו בך יהוה לנו
בשת הפנים למלכינו
לשרינו ולאבתינו אשר
חטאנו לך לאדני אלהינו
הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו ולא שמענו

בקול יהוה אלהינו ללכת
בתורתיו אשר נתן לפנינו
ביד עבדיו הנביאים וכל
ישראל עברו את תורתך
וסור לבלתי שמוע בקלך
ותתך עלינו האלה והשבעה
אשר כתובה בתורת משה
עבד האלהים כי חטאנו
לו ויקם את דבריו אשר
דבר עלינו ועל שפטינו
אשר שפטונו להביא
עלינו רעה גדולה אשר
לא נעשתה תחת כל
השמים כאשר נעשתה
בירושלם כאשר כתוב
בתורת משה את כל הרעה
הזאת באה עלינו ולא
חלינו את פני יהוה אלהינו
לשוב מעוננו ולהשכיל
באמתך וישקד יהוה על
הרעה ויביאה עלינו כי
צדיק יהוה אלהינו על
כל מעשיו אשר עשה
ולא שמענו בקלו ועתה
יהוה אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים
ביד חזקה ותעש לך שם
כיום הזה חטאנו רשענו
אדני ככל צדקתך ישב
נא אפך וחמתך מעירך

ירושלם הר קדשך כי
בחטאינו ובעונות אבתינו
ירושלם ועמך לחרפה
לכל סביבתינו ועתה
שמע אלהינו אל תפלת
עבדך ואל תחנוניו והאר
פניך על מקדשך השמם
למען אדני הטה אלהי
אזנך ושמע פקחה עיניך
וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקתינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים
אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי
כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך ועוד אני מדבר
ומתפלל ומתודה חטאתי
וחטאת עמי ישראל
ומפיל תחנתי לפני יהוה
אלהי על הר קדש אלהי
ועוד אני מדבר בתפלה
והאיש גבריאל אשר
ראיתי בחזון בתחלה
מעף ביעף נגע אלי כעת
מנחת ערב ויבן וידבר
עמי ויאמר דניאל עתה
יצאתי להשכילך בינה

בתחלת תחנוניך יצא
דבר ואני באתי להגיד כי
חמודות אתה ובין בדבר
והבן במראה שבעים
שבעים נחתך על עמך
ועל עיר קדשך לכלא
הפשע ולחתם חטאת
ולכפר עון ולהביא צדק
עלמים ולחתם חזון ונביא
ולמשח קדש קדשים
ותדע ותשכל מן מצא
דבר להשיב ולבנות
ירושלם עד משיח נגיד
שבעים שבעה ושבעים
ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק
העתים ואחרי השבעים
ששים ושנים יכרת משיח
ואין לו והעיר והקדש
ישחית עם נגיד הבא
וקצו בשטף ועד קץ
מלחמה נחרצת שממות
והגביר ברית לרבים
שבוע אחד וחצי השבוע
ישבית זבח ומנחה ועל
כנף שקוצים משמם
ועד כלה ונחרצה תתך
על שומם
בשנת שלוש לכורש
מלך פרס דבר נגלה לדניאל

אשר נקרא שמו בלטשאצר
ואמת הדבר וצבא גדול
ובין את הדבר ובינה לו
במראה: בימים ההם אני
דניאל הייתי מתאבל
שלשה שבעים ימים:
לחם חמדות לא אכלתי
ובשר ויין לא בא אל פי
וסוך לא סכתי עד מלאת
שלשת שבעים ימים:
וביום עשרים
וארבעה לחדש הראשון
ואני הייתי על יד הנהר
הגדול הוא חדקל
ואשא את עיני וארא והנה
איש אחד לבוש בדים
ומתניו חגרים בכתם אופז:
וגויתו כתרשיש ופניו
כמראה ברק ועיניו
כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת
קלל וקול דבריו כקול
המון: וראיתי אני דניאל
לבדי את המראה והאנשים
אשר היו עמי לא ראו
את המראה אבל חרדה
גדולה נפלה עליהם
ויברחו בהחבא: ואני
נשארתי לבדי ואראה
את המראה הגדלה הזאת

ולא נשאר בי כח והודי
נהפך עלי למשחית ולא
עצרתי כח: ואשמע את
קול דבריו וכשמעי את
קול דבריו ואני הייתי
נרדם על פני ופני ארצה:
והנה יד נגעה בי ותניעני
על ברכי וכפות ידי:
ויאמר אלי דניאל איש
חמדות הבן בדברים אשר
אנכי דבר אליך ועמד
על עמדך כי עתה שלחתי
אליך ובדברו עמי את
הדבר הזה עמדתי מרעיד:
ויאמר אלי אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון
אשר נתת את לבך להבין
ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי
בדבריך: ושר מלכות
פרס עמד לנגדי עשרים
ואחד יום והנה מיכאל
אחד השרים הראשנים
בא לעזרני ואני נותרתי
שם אצל מלכי פרס:
ובאתי להבינך את אשר
יקרה לעמך באחרית
הימים כי עוד חזון לימים:
ובדברו עמי כדברים
האלה נתתי פני ארצה

ונאלמתי: והנה כדמות בני
אדם נגע על שפתי ואפתח
פי ואדברה ואמרה אל
העמד לנגדי אדני במראה
נהפכו צירי עלי ולא
עצרתי כח: והיך יוכל עבד
אדני זה לדבר עם אדני
זה ואני מעתה לא יעמד
בי כח ונשמה לא נשארה
בי: ויסף ויגע בי כמראה
אדם ויחזקני: ויאמר אל
תירא איש חמדות שלום
לך חזק וחזק ובדברו עמי
התחזקתי ואמרה ידבר
אדני כי חזקתני: ויאמר
הידעת למה באתי אליך
ועתה אשוב להלחם עם
שר פרס ואני יוצא והנה
שר יון בא: אבל אגיד לך
את הרשום בכתב אמת
ואין אחד מתחזק עמי על
אלה כי אם מיכאל שרכם:
ואני בשנת אחת
לדריוש המדי עמדי
למחזיק ולמעוז לו: ועתה
אמת אגיד לך הנה עוד
שלשה מלכים עמדים
לפרס והרביעי יעשיר
עשר גדול מכל ובחזקתו
בעשרו יעיר הכל את

מלכות יון: ועמד מלך
גבור ומשל ממשל רב
ועשה כרצונו: וכעמדו
תשבר מלכותו ותחץ
לארבע רוחות השמים
ולא לאחריתו ולא כמשלו
אשר משל כי תנתש
מלכותו ולאחרים מלבד
אלה: ויחזק מלך הנגב
ומן שריו ויחזק עליו
ומשל ממשל רב ממשלתו:
ולקץ שנים יתחברו ובת
מלך הנגב תבוא אל מלך
הצפון לעשות מישרים
ולא תעצר כוח הזרוע ולא
יעמד וזרעו ותנתן היא
ומביאיה והילדה ומחזקה
בעתים: ועמד מנצר
שרשיה כנו ויבא אל
החיל ויבא במעוז מלך
הצפון ועשה בהם והחזיק:
וגם אלהיהם עם נסכיהם
עם כלי חמדתם כסף וזהב
בשבי יבא מצרים והוא
שנים יעמד ממלך הצפון:
ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו: ובנו
יתגרו ואספו המון חילים
רבים ובא בוא ושטף
ועבר וישב ויתגרו עד

מעזה: ויתמרמר מלך
הנגב ויצא ונלחם עמו
עם מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון בידו:
ונשא ההמון ירום לבבו
והפיל רבאות ולא יעוז:
ושב מלך הצפון והעמיד
המון רב מן הראשון ולקץ
העתים שנים יבוא בוא
בחיל גדול וברכוש רב:
ובעתים ההם רבים יעמדו
על מלך הנגב ובני פריצי
עמך ינשאו להעמיד חזון
ונכשלו: ויבא מלך הצפון
וישפך סללה ולכד עיר
מבצרות וזרעות הנגב
לא יעמדו ועם מבחריו
ואין כח לעמד: ויעש הבא
אליו כרצונו ואין עומד
לפניו ויעמד בארץ הצבי
וכלה בידו: וישם פניו לבוא
בתקף כל מלכותו וישרים
עמו ועשה ובת הנשים
יתן לו להשחיתה ולא
תעמד ולא לו תהיה: וישב
פניו לאיים ולכד רבים
והשבית קצין חרפתו לו
בלתי חרפתו ישיב לו:
וישב פניו למעוזי ארצו
ונכשל ונפל ולא ימצא:

ועמד על כנו מעביר
נוגש הדר מלכות ובימים
אחדים ישבר ולא באפים
ולא במלחמה: ועמד על
כנו נבזה ולא נתנו עליו
הוד מלכות ובא בשלוה
והחזיק מלכות בחלקלקות:
וזרעות השטף ישטפו
מלפניו וישברו וגם נגיד
ברית: ומן התחברות אליו
יעשה מרמה ועלה ועצם
במעט גוי: בשלוה
ובמשמני מדינה יבוא
ועשה אשר לא עשו
אבתיו ואבות אבותיו
בזה ושלל ורכוש להם
יבזור ועל מבצרים יחשב
מחשבתיו ועד עת: ויער
כחו ולבבו על מלך הנגב
בחיל גדול ומלך הנגב
יתגרה למלחמה בחיל
גדול ועצום עד מאד ולא
יעמד כי יחשבו עליו
מחשבות: ואכלי פתבגו
ישברוהו וחילו ישטף
ונפלו חללים רבים: ושניהם
המלכים לבבם למרע
ועל שלחן אחד כזב ידברו
ולא תצלח כי עוד קץ
למועד: וישב ארצו ברכוש

INDEX

גדול ולבבו על ברית
קדש ועשה ושב לארצו
למועד ישוב ובא בנגב
ולא תהיה כראשנה
וכאחרנה ובאו בו ציים
כתים ונכאה ושב וזעם
על ברית קדש ועשה
ושב ויבן על עזבי ברית
קדש וזרעים ממנו
יעמדו וחללו המקדש
המעוז והסירו התמיד
ונתנו השקוץ משמם
ומרשיעי ברית יחניף
בחלקות ועם ידעי אלהיו
יחזקו ועשו ומשכילי
עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי
ובבזה ימים ובהכשלם
יעזרו עזר מעט ונלוו
עליהם רבים בחלקלקות
ומן המשכילים יכשלו
לצרוף בהם ולברר
וללבן עד עת קץ כי עוד
למועד ועשה כרצנו
המלך ויתרומם ויתגדל
על כל אל ועל אל אלים
ידבר נפלאות והצליח
עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה ועל אלהי אבתיו
לא יבין ועל חמדת נשים

ועל כל אלוה לא יבין
כי על כל יתגדל ולאלה
מעזים על כנו יכבד ולאלוה
אשר לא ידעהו אבתיו
יכבד בזהב ובכסף ובאבן
יקרה ובחמדות ועשה
למבצרי מעזים עם אלוה
נכר אשר הכיר ירבה
כבוד והמשילם ברבים
ואדמה יחלק במחיר
ובעת קץ יתנגח עמו מלך
הנגב וישתער עליו מלך
הצפון ברכב ובפרשים
ובאניות רבות ובא בארצות
ושטף ועבר ובא בארץ
הצבי ורבות יכשלו ואלה
ימלטו מידו אדום ומואב
וראשית בני עמון וישלח
ידו בארצות וארץ מצרים
לא תהיה לפליטה ומשל
במכמני הזהב והכסף
ובכל חמדות מצרים
ולבים וכשים במצעדיו
ושמעות יבהלהו ממזרח
ומצפון ויצא בחמא גדלה
להשמיד ולהחרים רבים
ויטע אהלי אפדנו בין
ימים להר צבי קדש ובא
עד קצו ואין עוזר לו ובעת
ההיא יעמד מיכאל השר

הגדול העמד על בני עמך
והיתה עת צרה אשר לא
נהיתה מהיות גוי עד העת
ההיא ובעת ההיא ימלט
עמך כל הנמצא כתוב
בספר ורבים מישני אדמת
עפר יקיצו אלה לחיי
עולם ואלה לחרפות
לדראון עולם והמשכילים
יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים ככוכבים לעולם
ועד ואתה
דניאל סתם הדברים
וחתם הספר עד עת קץ
ישטטו רבים ותרבה
הדעת וראיתי אני דניאל
והנה שנים אחרים עמדים
אחד הנה לשפת היאר
ואחד הנה לשפת היאר
ויאמר לאיש לבוש
הבדים אשר ממעל למימי
היאר עד מתי קץ הפלאות
ואשמע את האיש לבוש
הבדים אשר ממעל למימי
היאר וירם ימינו ושמאלו
אל השמים וישבע בחי
העולם כי למועד מועדים
וחצי וככלות נפץ יד עם
קדש תכלינה כל אלה
ואני שמעתי ולא אבין

ואמרה אדני מה אחרית
אלה ויאמר לך דניאל
כי סתמים וחתמים הדברים
עד עת קץ יתבררו ויתלבנו
ויצרפו רבים והרשיעו
רשעים ולא יבינו כל
רשעים והמשכילים
יבינו ומעת הוסר התמיד
ולתת שקוץ שמם ימים
אלף מאתים ותשעים
אשרי המחכה ויגיע
לימים אלף שלש מאות
שלשים וחמשה ואתה
לך לקץ ותנוח ותעמד
לגרלך לקץ הימין

Ruth 203-205

ויהי בימי שפט השפטים
ויהי רעב בארץ וילך איש
מבית לחם יהודה לגור
בשדי מואב הוא ואשתו
ושני בניו ושם האיש
אלימלך ושם אשתו
נעמי ושם שני בניו מחלון
וכליון אפרתים מבית לחם
יהודה ויבאו שדי מואב
ויהיו שם וימת אלימלך
איש נעמי ותשאר היא
ושני בניה וישאו להם

נשים מאביות שם האחת
ערפה ושם השנית רות
וישבו שם כעשר שנים
וימתו גם שניהם מחלון
וכליון ותשאר האשה
משני ילדיה ומאישה
ותקם היא וכלתיה ותשב
משדי מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד
יהוה את עמו לתת להם
לחם ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי
כלותיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל ארץ
יהודה ותאמר נעמי
לשתי כלתיה לכנה שבנה
אשה לבית אמה יעשה
יהוה עמכם חסד כאשר
עשיתם עם המתים ועמדי
יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אישה
ותשק להן ותשאנה
קולן ותבכינה ותאמרנה
לה כי אתך נשוב לעמך
ותאמר נעמי שבנה בנתי
למה תלכנה עמי העוד
לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים שבנה בנתי
לכן כי זקנתי מהיות לאיש
כי אמרתי יש לי תקוה

גם הייתי הלילה לאיש
וגם ילדתי בנים הלהן
תשברנה עד אשר יגדלו
הלהן תעגנה לבלתי היות
לאיש אל בנתי כי מר לי
מאד מכם כי יצאה בי
יד יהוה ותשנה קולן
ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות
דבקה בה ותאמר הנה
שבה יבמתך אל עמה
ואל אלהיה שובי אחרי
יבמתך ותאמר רות אל
תפגעי בי לעזבך לשוב
מאחריך כי אל אשר
תלכי אלך ובאשר תליני
אלין עמך עמי ואלהיך
אלהי באשר תמותי
אמות ושם אקבר כה
יעשה יהוה לי וכה יסיף
כי המות יפריד ביני ובינך
ותרא כי מתאמצת היא
ללכת אתה ותחדל לדבר
אליה ותלכנה שתיהם
עד בואנה בית לחם ויהי
כבואנה בית לחם ותהם
כל העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי ותאמר
אליהן אל תקראנה לי
נעמי קראן לי מרא כי

המר שדי לי מאד אני
מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה למה תקראנה
לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי
הרע לי ותשב נעמי ורות
המואביה כלתה עמה
השבה משדי מואב והמה
באו בית לחם בתחלת
קציר שערים ולנעמי
מידע לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז ותאמר רות
המואביה אל נעמי אלכה
נא השדה ואלקטה
בשבלים אחר אשר
אמצא חן בעיניו ותאמר
לה לכי בתי ותלך ותבוא
ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז
אשר ממשפחת אלימלך
והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר לקוצרים יהוה
עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה ויאמר בעז לנערו
הנצב על הקוצרים למי
הנערה הזאת ויען הנער
הנצב על הקוצרים
ויאמר נערה מואביה
היא השבה עם נעמי

משדי מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי
בעמרים אחרי הקוצרים
ותבוא ותעמוד מאז הבקר
ועד עתה זה שבתה הבית
מעט ויאמר בעז אל רות
הלוא שמעת בתי אל
תלכי ללקט בשדה אחר
וגם לא תעבורי מזה וכה
תדבקין עם נערתי עיניך
בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל
הכלים ושתית מאשר
ישאבון הנערים ותפל
על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע מצאתי
חן בעיניך להכירני ואנכי
נכריה ויען בעז ויאמר
לה הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך אחרי
מות אישך ותעזבי אביך
ואמך וארץ מולדתך
ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תמול שלשם
ישלם יהוה פעלך ותהי
משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפיו

ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת
על לב שפחתך ואנכי לא
אהיה כאחת שפחתך
ויאמר לה בעז לעת האכל
גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב
מצד הקוצרים ויצבט לה
קלי ותאכל ותשבע ותתר
ותקם ללקט ויצו בעז את
נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימוה וגם
של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא תגערו
בה ותלקט בשדה עד
הערב ותחבט את אשר
לקטה ויהי כאיפה שערים
ותשא ותבוא העיר ותרא
חמותה את אשר לקטה
ותוצא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה ותאמר
לה חמותה איפה לקטת
היום ואנה עשית יהי
מכירך ברוך ותגד לחמותה
את אשר עשתה עמו
ותאמר שם האיש אשר
עשיתי עמו היום בעז
ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר
לא עזב חסדו את החיים

ואת המתים ותאמר לה
נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי
עם הנערים אשר לי תדבקין
עד אם כלו את כל הקציר
אשר לי ותאמר נעמי אל
רות כלתה טוב בתי כי
תצאי עם נערותיו ולא
יפגעו בך בשדה אחר
ותדבק בנערות בעז ללקט
עד כלות קציר השערים
וקציר החטים ותשב את
חמותה ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש
לך מנוח אשר ייטב לך
ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו
הנה הוא זרה את גרן
השערים הלילה ורחצת
וסכת ושמת שמלתך
עליך וירדתי הגרן אל
תודעי לאיש עד כלתו
לאכל ולשתות ויהי
בשכבו וידעת את המקום
אשר ישכב שם ובאת
וגלית מרגלתיו ושכבתי
והוא יגיד לך את אשר
תעשין ותאמר אליה כל
אשר תאמרי עשה

וירד הגרן ותעש ככל
אשר צותה חמותה ויאכל
בעז וישת וייטב לבו ויבא
לשכב בקצה הערמה
ותבא בלט ותגל מרגלתיו
ותשכב ויהי
בחצי הלילה ויחרד
האיש וילפת והנה אשה
שכבת מרגלתיו ויאמר
מי את ותאמר אנכי רות
אמתך ופרשת כנפך על
אמתך כי גאל אתה
ויאמר ברוכה את ליהוה
בתי היטבת חסדך האחרון
מן הראשון לבלתי לכת
אחרי הבחורים אם דל
ואם עשיר ועתה בתי
אל תיראי כל אשר
תאמרי אעשה לך כי
יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את ועתה כי
אמנם כי אם גאל אנכי
וגם יש גאל קרוב ממני
ליני הלילה והיה בבקר
אם יגאלך טוב יגאל ואם
לא יחפץ לגאלך וגאלתיך
אנכי חי יהוה שכבי עד
הבקר ותשכב מרגלתו
עד הבקר ותקם בטרום
יכיר איש את רעהו

ויאמר אל יודע כי באה
האשה הגרן ויאמר הבי
המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותאחז בה וימד
שש שערים וישת עליה
ויבא העיר ותבוא אל
חמותה ותאמר מי את
בתי ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש ותאמר
שש השערים האלה נתן
לי כי אמר אל תבואי
ריקם אל חמותך ותאמר
שבי בתי עד אשר תדעין
איך יפל דבר כי לא
ישקט האיש כי אם כלה
הדבר היום ובעז עלה
השער וישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר
בעז ויאמר סורה שבה
פה פלני אלמני ויסר
וישב ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ויאמר שבו
פה וישבו ויאמר לגאל
חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה
נעמי השבה משדה מואב
ואני אמרתי אגלה אזנך
לאמר קנה נגד הישבים
ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה

INDEX

לי ואדע כי אין זולתך
לגאול ואנכי אחריך
ויאמר אנכי אגאל ויאמר
בעז ביום קנותך השדה
מיד נעמי ומאת רות
המואביה אשת המת
קנית להקים שם המת על
נחלתו ויאמר הגאל לא
אוכל לגאול לי פן אשחית
את נחלתי גאל לך אתה
את גאלתי כי לא אוכל
לגאל וזאת לפנים בישראל
על הגאולה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף איש
נעלו ונתן לרעהו וזאת
התעודה בישראל ויאמר
הגאל לבעז קנה לך וישלף
נעלו ויאמר בעז לזקנים
וכל העם עדים אתם היום
כי קניתי את כל אשר
לאלימלך ואת כל אשר
לכליון ומחלון מיד נעמי
וגם את רות המאביה אשת
מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המת על
נחלתו ולא יכרת שם המת
מעם אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום ויאמרו
כל העם אשר בשער
והזקנים עדים יתן יהוה
את האשה הבאה אל
ביתך כרחל וכלאה אשר
בנו שתיהם את בית ישראל
ועשה חיל באפרתה
וקרא שם בבית לחם
ויהי ביתך כבית פרץ
אשר ילדה תמר ליהודה
מן הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת ויקח
בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן
יהוה לה הריון ותלד בן
ותאמרנה הנשים אל
נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום
ויקרא שמו בישראל
והיה לך למשיב נפש
ולכלכל את שיבתך כי
כלתך אשר אהבתך
ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בנים ותקח
נעמי את הילד ותשיתהו
בחיקה ותהי לו לאמנת
ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן
לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי
דוד
ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמה ושלמון
הוליד את בעז ובעז הוליד
את עובד ועובד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד

Song of Songs 205-207

שיר השירים אשר
לשלמה ישקני מנשיקות
פיהו כי טובים דדיך מיין
לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על כן עלמות
אהבוך משכני אחריך
נרוצה הביאני המלך
חדריו נגילה ונשמחה בך
נזכירה דדיך מיין מישרים
אהבוך שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם
כאהלי קדר כיריעות
שלמה אל תראוני שאני
שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נחרו בי
שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי
הגידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ
בצהרים שלמה אהיה

כעטיה על עדרי חבריך
אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי
הצאן ורעי את גדיתיך
על משכנות הרעים
לססתי ברכבי פרעה
דמיתיך רעיתי נאוו לחייך
בתרים צוארך בחרוזים
תורי זהב נעשה לך עם
נקדות הכסף עד שהמלך
במסבו נרדי נתן ריחו
צרור המר דודי לי בין
שדי ילין אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי
הנך יפה רעיתי
הנך יפה עיניך יונים הנך
יפה דודי אף נעים אף
ערשנו רעננה קרות בתינו
ארזים רהיטנו ברותים
אני חבצלת השרון
שושנת העמקים כשושנה
בין החוחים כן רעיתי בין
הבנות כתפוח בעצי היער
כן דודי בין הבנים בצלו
חמדתי וישבתי ופריו
מתוק לחכי הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה
סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה
אני שמאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני השבעתי
אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד
שתחפץ
קול דודי הנה זה בא מדלג
על ההרים מקפץ על
הגבעות דומה דודי לצבי
או לעפר האילים הנה
זה עומד אחר כתלנו
משגיח מן החלנות מציץ
מן החרכים ענה דודי
ואמר לי קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך
לו הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי
רעיתי יפתי ולכי לך
יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה הראיני
את מראיך השמיעני את
קולך כי קולך ערב
ומראך נאוה
אחזו לנו שועלים
שעלים קטנים מחבלים
כרמים וכרמינו סמדר
דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים עד שיפוח
היום ונסו הצללים סב
דמה לך דודי לצבי או
לעפר האילים על הרי בתר
על משכבי בלילות
בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו
אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו מצאוני
השמרים הסבבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם
כמעט שעברתי מהם
עד שמצאתי את שאהבה
נפשי אחזתיו ולא ארפנו
עד שהביאתיו אל בית
אמי ואל חדר הורתי
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ
מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת
מר ולבונה מכל אבקת
רוכל הנה מטתו שלשלמה
ששים גברים סביב לה

מגברי ישראל כלם
אחזי חרב מלמדי מלחמה
איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות׃ אפריון עשה לו
המלך שלמה מעצי
הלבנון׃ עמודיו עשה
כסף רפידתו זהב מרכבו
ארגמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלם׃ צאינה
וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה
לו אמו ביום חתנתו וביום
שמחת לבו׃ הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך
יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים
שגלשו מהר גלעד׃
שניך כעדר הקצובות
שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין
בהם׃ כחוט השני שפתתיך
ומדברך נאוה כפלח
הרמון רקתך מבעד
לצמתך׃ כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות
אלף המגן תלוי עליו כל
שלטי הגברים׃ שני שדיך
כשני עפרים תאמי צביה
הרועים בשושנים׃ עד
שיפוח היום ונסו הצללים

אלך לי אל הר המור
ואל גבעת הלבונה׃ כלך
יפה רעיתי ומום אין בך׃
אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש
שניר וחרמון ממעונות
אריות מהררי נמרים׃
לבבתני אחתי כלה לבבתני
באחד מעיניך באחד
ענק מצורניך׃ מה יפו
דדיך אחתי כלה מה טבו
דדיך מיין וריח שמניך
מכל בשמים׃ נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש
וחלב תחת לשונך וריח
שלמתיך כריח לבנון׃
גן נעול אחתי כלה
גל נעול מעין חתום׃
שלחיך פרדס רמונים
עם פרי מגדים כפרים
עם נרדים׃ נרד וכרכם
קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהלות עם
כל ראשי בשמים׃ מעין
גנים באר מים חיים ונזלים
מן לבנון׃ עורי צפון ובואי
תימן הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל
פרי מגדיו׃ באתי לגני

אחתי כלה אריתי מורי
עם בשמי אכלתי יערי
עם דבשי שתיתי ייני עם
חלבי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים׃
אני ישנה ולבי ער קול
דודי דופק פתחי לי אחתי
רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קוצותי רסיסי
לילה׃ פשטתי את כתנתי
איככה אלבשנה רחצתי
את רגלי איככה אטנפם׃
דודי שלח ידו מן החר
ומעי המו עליו׃ קמתי אני
לפתח לדודי וידי נטפו
מור ואצבעתי מור עבר
על כפות המנעול׃ פתחתי
אני לדודי ודודי חמק
עבר נפשי יצאה בדברו
בקשתיהו ולא מצאתיהו
קראתיו ולא ענני׃ מצאני
השמרים הסבבים בעיר
הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שמרי
החמות׃ השבעתי אתכם
בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו
שחולת אהבה אני׃ מה
דודך מדוד היפה בנשים
מה דודך מדוד שככה

השבעתנו׃ דודי צח
ואדום דגול מרבבה׃
ראשו כתם פז קוצותיו
תלתלים שחרות כעורב׃
עיניו כיונים על אפיקי
מים רחצות בחלב ישבות
על מלאת׃ לחיו כערוגת
הבשם מגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נטפות
מור עבר׃ ידיו גלילי זהב
ממלאים בתרשיש מעיו
עשת שן מעלפת ספירים׃
שוקיו עמודי שש מיסדים
על אדני פז מראהו
כלבנון בחור כארזים׃
חכו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי
בנות ירושלם׃ אנה הלך
דודך היפה בנשים אנה
פנה דודך ונבקשנו עמך׃
דודי ירד לגנו לערגות
הבשם לרעות בגנים
וללקט שושנים׃ אני
לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים׃ יפה
את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלם אימה כנדגלות׃
הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבני שערך כעדר
העזים שגלשו מן הגלעד׃

שניך כעדר הרחלים
שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין
בהם׃ כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך׃ ששים
המה מלכות ושמנים
פילגשים ועלמות אין
מספר׃ אחת היא יונתי
תמתי אחת היא לאמה
ברה היא ליולדתה ראוה
בנות ויאשרוה מלכות
ופילגשים ויהללוה׃
מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה
ברה כחמה אימה כנדגלות׃
אל גנת אגוז ירדתי לראות
באבי הנחל לראות הפרחה
הגפן הנצו הרמנים׃ לא
ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב׃ שובי
שובי השולמית שובי
שובי ונחזה בך מה תחזו
בשולמית כמחלת
המחנים׃ מה יפו פעמיך
בנעלים בת נדיב חמוקי
ירכיך כמו חלאים מעשה
ידי אמן׃ שררך אגן הסהר
אל יחסר המזג בטנך
ערמת חטים סוגה בשושנים׃
שני שדיך כשני עפרים

תאמי צביה׃ צוארך
כמגדל השן עיניך ברכות
בחשבון על שער בת
רבים אפך כמגדל הלבנון
צופה פני דמשק׃ ראשך
עליך ככרמל ודלת ראשך
כארגמן מלך אסור
ברהטים׃ מה יפית ומה
נעמת אהבה בתענוגים׃
זאת קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכלות׃ אמרתי
אעלה בתמר אחזה
בסנסניו ויהיו נא שדיך
כאשכלות הגפן וריח
אפך כתפוחים׃ וחכך
כיין הטוב הולך לדודי
למישרים דובב שפתי
ישנים׃ אני לדודי ועלי
תשוקתו׃ לכה
דודי נצא השדה נלינה
בכפרים׃ נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו הרמונים
שם אתן את דדי לך׃
הדודאים נתנו ריח ועל
פתחינו כל מגדים חדשים
גם ישנים דודי צפנתי לך׃
מי יתנך כאח לי יונק שדי
אמי אמצאך בחוץ אשקך
גם לא יבוזו לי׃ אנהגך

אביאך אל בית אמי
תלמדני אשקך מיין הרקח
מעסיס רמני שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני
השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה
תעררו את האהבה עד
שתחפץ
מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת
התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה
ילדתך שימני כחותם
על לבך כחותם על
זרועך כי עזה כמות
אהבה קשה כשאול
קנאה רשפיה רשפי אש
שלהבתיה מים רבים
לא יוכלו לכבות את
האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם יתן איש
את כל הון ביתו באהבה
בוז יבוזו לו
אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה נעשה
לאחותנו ביום שידבר
בה אם חומה היא נבנה
עליה טירת כסף ואם
דלת היא נצור עליה
לוח ארז אני חומה ושדי

כמגדלות אז הייתי בעיניו
כמו צאת שלום
כרם היה לשלמה
בבעל המון נתן את הכרם
לנטרים איש יבא בפריו
אלף כסף כרמי שלי
לפני האלף לך שלמה
ומאתים לנטרים את
פריו היושבת בגנים
חברים מקשיבים לקולך
השמיעיני ברח דודי
ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי בשמים

Ecclesiastes 207-211

דברי קהלת בן דוד מלך
בירושלם הבל הבלים
אמר קהלת הבל הבלים
הכל הבל מה יתרון
לאדם בכל עמלו שיעמל
תחת השמש דור הלך
ודור בא והארץ לעולם
עמדת וזרח השמש
ובא השמש ואל מקומו
שואף זורח הוא שם
הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב
הולך הרוח ועל סביבתיו
שב הרוח כל הנחלים

הלכים אל הים והים איננו
מלא אל מקום שהנחלים
הלכים שם הם שבים
ללכת כל הדברים יגעים
לא יוכל איש לדבר לא
תשבע עין לראות ולא
תמלא אזן משמע מה
שהיה הוא שיהיה ומה
שנעשה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת השמש
יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמים
אשר היה מלפננו אין
זכרון לראשנים וגם
לאחרנים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו
לאחרנה אני
קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלם ונתתי
את לבי לדרוש ולתור
בחכמה על כל אשר
נעשה תחת השמש הוא
ענין רע נתן אלהים לבני
האדם לענות בו ראיתי
את כל המעשים שנעשו
תחת השמש והנה הכל
הבל ורעות רוח מעות
לא יוכל לתקן וחסרון
לא יוכל להמנות דברתי
אני עם לבי לאמר אני

הנה הגדלתי והוספתי
חכמה על כל אשר היה
לפני על ירושלם ולבי
ראה הרבה חכמה ודעת
ואתנה לבי לדעת חכמה
ודעת הללות ושכלות
ידעתי שגם זה הוא רעיון
רוח כי ברב חכמה רב כעס
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
אמרתי אני בלבי לכה נא
אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הבל
לשחוק אמרתי מהולל
ולשמחה מה זה עשה
תרתי בלבי למשוך ביין
את בשרי ולבי נהג בחכמה
ולאחז בסכלות עד אשר
אראה אי זה טוב לבני
האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם
הגדלתי מעשי בניתי לי
בתים נטעתי לי כרמים
עשיתי לי גנות ופרדסים
ונטעתי בהם עץ כל פרי
עשיתי לי ברכות מים
להשקות מהם יער צומח
עצים קניתי עבדים ושפחות
ובני בית היה לי גם מקנה
בקר וצאן הרבה היה לי
מכל שהיו לפני בירושלם

כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגלת מלכים והמדינות
עשיתי לי שרים ושרות
ותענגות בני האדם שדה
ושדות וגדלתי והוספתי
מכל שהיה לפני בירושלם
אף חכמתי עמדה לי וכל
אשר שאלו עיני לא
אצלתי מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי
לבי שמח מכל עמלי וזה
היה חלקי מכל עמלי
ופניתי אני בכל מעשי
שעשו ידי ובעמל
שעמלתי לעשות והנה
הכל הבל ורעות רוח ואין
יתרון תחת השמש ופניתי
אני לראות חכמה והוללות
וסכלות כי מה האדם
שיבוא אחרי המלך את
אשר כבר עשוהו וראיתי
אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות כיתרון האור
מן החשך החכם עיניו
בראשו והכסיל בחשך
הולך וידעתי גם אני
שמקרה אחד יקרה את
כלם ואמרתי אני בלבי
כמקרה הכסיל גם אני
יקרני ולמה חכמתי אני

אז יותר ודברתי בלבי
שגם זה הבל כי אין זכרון
לחכם עם הכסיל לעולם
בשכבר הימים הבאים
הכל נשכח ואיך ימות
החכם עם הכסיל ושנאתי
את החיים כי רע עלי
המעשה שנעשה תחת
השמש כי הכל הבל
ורעות רוח ושנאתי אני
את כל עמלי שאני עמל
תחת השמש שאניחנו
לאדם שיהיה אחרי ומי
יודע החכם יהיה או סכל
וישלט בכל עמלי שעמלתי
ושחכמתי תחת השמש
גם זה הבל וסבותי אני
ליאש את לבי על כל
העמל שעמלתי תחת
השמש כי יש אדם
שעמלו בחכמה ובדעת
ובכשרון ולאדם שלא
עמל בו יתננו חלקו גם זה
הבל ורעה רבה כי מה
הוה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא עמל
תחת השמש כי כל ימיו
מכאבים וכעס ענינו גם
בלילה לא שכב לבו גם
זה הבל הוא אין טוב באדם

שיאכל ושתה והראה
את נפשו טוב בעמלו גם
זה ראיתי אני כי מיד
האלהים היא: כי מי יאכל
ומי יחוש חוץ ממני: כי
לאדם שטוב לפניו נתן
חכמה ודעת ושמחה
ולחוטא נתן ענין לאסף
ולכנוס לתת לטוב לפני
האלהים גם זה הבל ורעות
רוח: לכל זמן ועת לכל
חפץ תחת השמים:

עת ללדת ועת למות
עת לטעת ועת לעקור
נטוע: עת להרוג ועת
לרפוא עת לפרוץ ועת
לבנות: עת לבכות ועת
לשחוק עת ספוד ועת
רקוד: עת להשליך אבנים
ועת כנוס אבנים עת
לחבוק ועת לרחק מחבק:
עת לבקש ועת לאבד
עת לשמור ועת להשליך:
עת לקרוע ועת לתפור
עת לחשות ועת לדבר:
עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום:
מה יתרון העושה
באשר הוא עמל: ראיתי

את הענין אשר נתן אלהים
לבני האדם לענות בו: את
הכל עשה יפה בעתו גם
את העלם נתן בלבם מבלי
אשר לא ימצא האדם
את המעשה אשר עשה
האלהים מראש ועד סוף:
ידעתי כי אין טוב בם כי
אם לשמוח ולעשות
טוב בחייו: וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה
טוב בכל עמלו מתת
אלהים היא: ידעתי כי
כל אשר יעשה האלהים
הוא יהיה לעולם עליו
אין להוסיף וממנו אין
לגרע והאלהים עשה
שיראו מלפניו: מה שהיה
כבר הוא ואשר להיות
כבר היה והאלהים יבקש
את נרדף: ועוד ראיתי
תחת השמש מקום
המשפט שמה הרשע
ומקום הצדק שמה
הרשע: אמרתי אני בלבי
את הצדיק ואת הרשע
ישפט האלהים כי עת
לכל חפץ ועל כל המעשה
שם: אמרתי אני בלבי
על דברת בני האדם

לברם האלהים ולראות
שהם בהמה המה להם:
כי מקרה בני האדם ומקרה
הבהמה ומקרה אחד להם
כמות זה כן מות זה ורוח
אחד לכל ומותר האדם
מן הבהמה אין כי הכל
הבל: הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר
והכל שב אל העפר: מי
יודע רוח בני האדם העלה
היא למעלה ורוח הבהמה
הירדת היא למטה לארץ:
וראיתי כי אין טוב מאשר
ישמח האדם במעשיו
כי הוא חלקו כי מי יביאנו
לראות במה שיהיה
אחריו: ושבתי אני ואראה
את כל העשקים אשר
נעשים תחת השמש
והנה דמעת העשקים
ואין להם מנחם ומיד
עשקיהם כח ואין להם
מנחם: ושבח אני את
המתים שכבר מתו מן
החיים אשר המה חיים
עדנה: וטוב משניהם את
אשר עדן לא היה אשר
לא ראה את המעשה
הרע אשר נעשה תחת

השמש: וראיתי אני את
כל עמל ואת כל כשרון
המעשה כי היא קנאת
איש מרעהו גם זה הבל
ורעות רוח: הכסיל חבק
את ידיו ואכל את בשרו:
טוב מלא כף נחת ממלא
חפנים עמל ורעות רוח:
ושבתי אני ואראה הבל
תחת השמש: יש אחד
ואין שני גם בן ואח אין לו
ואין קץ לכל עמלו גם
עינו לא תשבע עשר
ולמי אני עמל ומחסר
את נפשי מטובה גם זה
הבל וענין רע הוא: טובים
השנים מן האחד אשר
יש להם שכר טוב בעמלם:
כי אם יפלו האחד יקים
את חברו ואילו האחד
שיפול ואין שני להקימו:
גם אם ישכבו שנים וחם
להם ולאחד איך יחם: ואם
יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו והחוט המשלש
לא במהרה ינתק: טוב
ילד מסכן וחכם ממלך
זקן וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד: כי מבית
הסורים יצא למלך כי גם

במלכותו נולד רש:
ראיתי את כל החיים
המהלכים תחת השמש
עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו: אין קץ לכל
העם לכל אשר היה
לפניהם גם האחרונים לא
ישמחו בו כי גם זה הבל
ורעיון רוח: שמר רגליך
כאשר תלך אל בית האלהים
וקרוב לשמע מתת
הכסילים זבח כי אינם
יודעים לעשות רע: אל
תבהל על פיך ולבך אל
ימהר להוציא דבר לפני
האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על הארץ
על כן יהיו דבריך מעטים:
כי בא החלום ברב ענין
וקול כסיל ברב דברים:
כאשר תדר נדר לאלהים
אל תאחר לשלמו כי
אין חפץ בכסילים את
אשר תדר שלם: טוב
שלא תדר משתדור ולא
תשלם: אל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל
תאמר לפני המלאך כי
שגגה היא למה יקצף
האלהים על קולך וחבל

את מעשה ידיך: כי ברב
חלמות והבלים ודברים
הרבה כי את האלהים
ירא: אם עשק רש וגזל
משפט וצדק תראה
במדינה אל תתמה על
החפץ כי גבה מעל גבה
שמר וגבהים עליהם:
ויתרון ארץ בכל היא
מלך לשדה נעבד: אהב
כסף לא ישבע כסף ומי
אהב בהמון לא תבואה
גם זה הבל: ברבות הטובה
רבו אוכליה ומה כשרון
לבעליה כי אם ראית עיניו:
מתוקה שנת העבד אם
מעט ואם הרבה יאכל
והשבע לעשיר איננו
מניח לו לישון: יש רעה
חולה ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליו
לרעתו: ואבד העשר
ההוא בענין רע והוליד
בן ואין בידו מאומה:
כאשר יצא מבטן אמו
ערום ישוב ללכת כשבא
ומאומה לא ישא בעמלו
שילך בידו: וגם זה רעה
חולה כל עמת שבא כן
ילך ומה יתרון לו שיעמל

לרוח: גם כל ימיו בחשך
יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף: הנה אשר ראיתי
אני טוב אשר יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה
בכל עמלו שיעמל
תחת השמש מספר ימי
חיו אשר נתן לו האלהים
כי הוא חלקו: גם כל
האדם אשר נתן לו
האלהים עשר ונכסים
והשליטו לאכל ממנו
ולשאת את חלקו
ולשמח בעמלו זה מתת
אלהים היא: כי לא הרבה
יזכר את ימי חייו כי
האלהים מענה בשמחת
לבו: יש רעה אשר ראיתי
תחת השמש ורבה היא
על האדם: איש אשר
יתן לו האלהים עשר
ונכסים וכבוד ואיננו
חסר לנפשו מכל אשר
יתאוה ולא ישליטנו
האלהים לאכל ממנו
כי איש נכרי יאכלנו זה
הבל וחלי רע הוא: אם
יוליד איש מאה ושנים
רבות יחיה ורב שיהיו
ימי שניו ונפשו לא תשבע

מן הטובה וגם קבורה
לא היתה לו אמרתי טוב
ממנו הנפל: כי בהבל בא
ובחשך ילך ובחשך
שמו יכסה: גם שמש לא
ראה ולא ידע נחת לזה
מזה: ואלו חיה אלף שנים
פעמים וטובה לא ראה
הלא אל מקום אחד הכל
הולך: כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא:
כי מה יותר לחכם מן
הכסיל מה לעני יודע
להלך נגד החיים: טוב
מראה עינים מהלך נפש
גם זה הבל ורעות רוח: מה
שהיה כבר נקרא שמו
ונודע אשר הוא אדם
ולא יוכל לדין עם
שהתקיף ממנו: כי יש
דברים הרבה מרבים
הבל מה יתר לאדם:
כי מי יודע מה טוב
לאדם בחיים מספר ימי
חיי הבלו ויעשם כצל
אשר מי יגיד לאדם מה
יהיה אחריו תחת השמש:

טוב שם משמן טוב
ויום המות מיום הולדו:

טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל
האדם והחי יתן אל לבו:
טוב כעס משחוק כי
ברע פנים ייטב לב:
לב חכמים בבית אבל ולב
כסילים בבית שמחה:
טוב לשמע גערת חכם
מאיש שמע שיר כסילים:
כי כקול הסירים תחת
הסיר כן שחק הכסיל
וגם זה הבל: כי העשק
יהולל חכם ויאבד את
לב מתנה: טוב אחרית
דבר מראשיתו טוב
ארך רוח מגבה רוח: אל
תבהל ברוחך לכעוס
כי כעס בחיק כסילים
ינוח: אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו
טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלת על זה:
טובה חכמה עם נחלה
ויתר לראי השמש: כי
בצל החכמה בצל הכסף
ויתרון דעת החכמה
תחיה בעליה: ראה את
מעשה האלהים כי מי
יוכל לתקן את אשר עותו

ביום טובה היה בטוב
וביום רעה ראה גם את זה
לעמת זה עשה האלהים
על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: את
הכל ראיתי בימי הבלי
יש צדיק אבד בצדקו
ויש רשע מאריך ברעתו:
אל תהי צדיק הרבה ואל
תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשע הרבה ואל
תהי סכל למה תמות בלא
עתך: טוב אשר תאחז
בזה וגם מזה אל תנח את
ידך כי ירא אלהים יצא
את כלם: החכמה תעז
לחכם מעשרה שליטים
אשר היו בעיר: כי אדם
אין צדיק בארץ אשר
יעשה טוב ולא יחטא:
גם לכל הדברים אשר
ידברו אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך
מקללך: כי גם פעמים
רבות ידע לבך אשר גם
את קללת אחרים: כל
זה נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה והיא רחוקה
ממני: רחוק מה שהיה
ועמק עמק מי ימצאנו:

סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה
וחשבון ולדעת רשע
כסל והסכלות הוללות:
ומוצא אני מר ממות
את האשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה
אסורים ידיה טוב לפני
האלהים ימלט ממנה
וחוטא ילכד בה: ראה זה
מצאתי אמרה קהלת
אחת לאחת למצא
חשבון: אשר עוד בקשה
נפשי ולא מצאתי אדם
אחד מאלף מצאתי
ואשה בכל אלה לא
מצאתי: לבד ראה זה
מצאתי אשר עשה
האלהים את האדם ישר
והמה בקשו חשבנות
רבים: מי כהחכם ומי יודע
פשר דבר חכמת אדם
תאיר פניו ועז פניו ישנא:
אני פי מלך שמר ועל
דברת שבועת אלהים:
אל תבהל מפניו תלך אל
תעמד בדבר רע כי כל
אשר יחפץ יעשה: באשר
דבר מלך שלטון ומי
יאמר לו מה תעשה:

שומר מצוה לא ידע דבר
רע ועת ומשפט ידע לב
חכם: כי לכל חפץ יש עת
ומשפט כי רעת האדם
רבה עליו: כי איננו ידע
מה שיהיה כי כאשר יהיה
מי יגיד לו: אין אדם שליט
ברוח לכלוא את הרוח
ואין שלטון ביום המות
ואין משלחת במלחמה
ולא ימלט רשע את בעליו:
את כל זה ראיתי ונתון
את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת השמש
עת אשר שלט האדם
באדם לרע לו: ובכן ראיתי
רשעים קברים ובאו
וממקום קדוש יהלכו
וישתכחו בעיר אשר כן
עשו גם זה הבל: אשר
אין נעשה פתגם מעשה
הרעה מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם לעשות
רע: אשר חטא עשה רע
מאת ומאריך לו כי גם
יודע אני אשר יהיה טוב
ליראי האלהים אשר
יראו מלפניו: וטוב לא
יהיה לרשע ולא יאריך
ימים כצל אשר איננו ירא

מלפני אלהים: יש הבל
אשר נעשה על הארץ
אשר יש צדיקים אשר
מגיע אליהם כמעשה
הרשעים ויש רשעים
שמגיע אליהם כמעשה
הצדיקים אמרתי שגם
זה הבל: ושבחתי אני
את השמחה אשר אין
טוב לאדם תחת השמש
כי אם לאכל ולשתות
ולשמוח והוא ילונו
בעמלו ימי חייו אשר נתן
לו האלהים תחת השמש:
כאשר נתתי את לבי
לדעת חכמה ולראות
את הענין אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו
איננו ראה: וראיתי את
כל מעשה האלהים כי
לא יוכל האדם למצוא
את המעשה אשר
נעשה תחת השמש:
בשל אשר יעמל האדם
לבקש ולא ימצא וגם
אם יאמר החכם לדעת
לא יוכל למצא: כי את
כל זה נתתי אל לבי
ולבור את כל זה אשר

הצדיקים והחכמים
ועבדיהם ביד האלהים
גם אהבה גם שנאה אין
יודע האדם הכל לפניהם:
הכל כאשר לכל מקרה
אחד לצדיק ולרשע
לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחטא הנשבע
כאשר שבועה ירא: זה
רע בכל אשר נעשה
תחת השמש כי מקרה
אחד לכל וגם לב בני
האדם מלא רע והוללות
בלבבם בחייהם ואחריו
אל המתים: כי מי אשר
יבחר אל כל החיים יש
בטחון כי לכלב חי הוא
טוב מן האריה המת: כי
החיים יודעים שימתו
והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם
שכר כי נשכח זכרם: גם
אהבתם גם שנאתם גם
קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד לעולם
בכל אשר נעשה תחת
השמש: לך
אכל בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי

כבר רצה האלהים את
מעשיך: בכל עת יהיו
בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר: ראה
חיים עם אשה אשר
אהבת כל ימי חיי הבלך
אשר נתן לך תחת השמש
כל ימי הבלך כי הוא
חלקך בחיים ובעמלך
אשר אתה עמל תחת
השמש: כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה
כי אין מעשה וחשבון
ודעת וחכמה בשאול
אשר אתה הלך שמה:
שבתי וראה תחת השמש
כי לא לקלים המרוץ
ולא לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם
לא לנבנים עשר וגם לא
לידעים חן כי עת ופגע
יקרה את כלם: כי גם לא
ידע האדם את עתו כדגים
שנאחזים במצודה רעה
וכצפרים האחזות בפח
כהם יוקשים בני האדם
לעת רעה כשתפול
עליהם פתאם: גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש
וגדולה היא אלי: עיר

קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול
וסבב אתה ובנה עליה
מצודים גדלים: ומצא בה
איש מסכן חכם ומלט
הוא את העיר בחכמתו
ואדם לא זכר את האיש
המסכן ההוא: ואמרתי
אני טובה חכמה מגבורה
וחכמת המסכן בזויה
ודבריו אינם נשמעים:
דברי חכמים בנחת נשמעים
מזעקת מושל בכסילים:
טובה חכמה מכלי קרב
וחוטא אחד יאבד טובה
הרבה: זבובי מות יבאיש
יביע שמן רוקח יקר
מחכמה מכבוד סכלות
מעט: לב חכם לימינו ולב
כסיל לשמאלו: וגם בדרך
כשהסכל הלך לבו חסר
ואמר לכל סכל הוא: אם
רוח המושל תעלה עליך
מקומך אל תנח כי מרפא
יניח חטאים גדולים: יש
רעה ראיתי תחת השמש
כשגגה שיצא מלפני
השליט: נתן הסכל במרומים
רבים ועשירים בשפל
ישבו: ראיתי עבדים על

סוסים ושרים הלכים
כעבדים על הארץ: חפר
גומץ בו יפול ופרץ גדר
ישכנו נחש: מסיע אבנים
יעצב בהם בוקע עצים
יסכן בם: אם קהה הברזל
והוא לא פנים קלקל
וחילים יגבר ויתרון הכשיר
חכמה: אם ישך הנחש
בלוא לחש ואין יתרון
לבעל הלשון: דברי פי
חכם חן ושפתות כסיל
תבלענו: תחלת דברי פיהו
סכלות ואחרית פיהו
הוללות רעה: והסכל
ירבה דברים לא ידע
האדם מה שיהיה ואשר
יהיה מאחריו מי יגיד לו:
עמל הכסילים תיגענו
אשר לא ידע ללכת אל
עיר: אי לך ארץ שמלכך
נער ושריך בבקר יאכלו:
אשריך ארץ שמלכך
בן חורים ושריך בעת
יאכלו בגבורה ולא בשתי:
בעצלתים ימך המקרה
ובשפלות ידים ידלף
הבית: לשחוק עשים
לחם ויין ישמח חיים
והכסף יענה את הכל:

גם במדעך מלך אל תקלל
ובחדרי משכבך אל תקלל
עשיר כי עוף השמים
יוליך את הקול ובעל
הכנפים יגיד דבר: שלח
לחמך על פני המים כי
ברב הימים תמצאנו: תן
חלק לשבעה וגם לשמונה
כי לא תדע מה יהיה רעה
על הארץ: אם ימלאו
העבים גשם על הארץ
יריקו ואם יפול עץ בדרום
ואם בצפון מקום שיפול
העץ שם יהוא: שמר רוח
לא יזרע וראה בעבים
לא יקצור: כאשר אינך
יודע מה דרך הרוח
כעצמים בבטן המלאה
ככה לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה
את הכל: בבקר זרע את
זרעך ולערב אל תנח
ידך כי אינך יודע אי זה
יכשר הזה או זה ואם
שניהם כאחד טובים:
ומתוק האור וטוב לעינים
לראות את השמש: כי
אם שנים הרבה יחיה
האדם בכלם ישמח
ויזכר את ימי החשך כי

הרבה יהיו כל שבא
הבל׃ שמח
בחור בילדותך ויטיבך
לבך בימי בחורותיך והלך
בדרכי לבך ובמראי
עיניך ודע כי על כל אלה
יביאך האלהים במשפט׃
והסר כעס מלבך והעבר
רעה מבשרך כי הילדות
והשחרות הבל׃ וזכר את
בוראיך בימי בחורתיך
עד אשר לא יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר
תאמר אין לי בהם חפץ׃
עד אשר לא תחשך
השמש והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים
אחר הגשם׃ ביום שיזעו
שמרי הבית והתעותו
אנשי החיל ובטלו
הטחנות כי מעטו וחשכו
הראות בארבות׃ וסגרו
דלתים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום לקול
הצפור וישחו כל בנות
השיר׃ גם מגבה ייראו
וחתחתים בדרך וינאץ
השקד ויסתבל החגב
ותפר האביונה כי הלך
האדם אל בית עולמו

וסבבו בשוק הסופדים׃
עד אשר לא ירחק חבל
הכסף ותרץ גלת הזהב
ותשבר כד על המבוע
ונרץ הגלגל אל הבור׃
וישב העפר על הארץ
כשהיה והרוח תשוב
אל האלהים אשר נתנה׃
הבל הבלים אמר הקוהלת
הכל הבל׃ ויתר שהיה
קהלת חכם עוד למד
דעת את העם ואזן וחקר
תקן משלים הרבה׃ בקש
קהלת למצא דברי חפץ
וכתוב ישר דברי אמת׃
דברי חכמים כדרבנות
וכמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מרעה
אחד׃ ויתר מהמה בני
הזהר עשות ספרים
הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגעת בשר׃ סוף דבר
הכל נשמע את האלהים
ירא ואת מצותיו שמור
כי זה כל האדם׃ כי את
כל מעשה האלהים יבא
במשפט על כל נעלם
אם טוב ואם רע׃
סוף
סימן יתקך

איכה ישבה בדד העיר
רבתי עם היתה כאלמנה
רבתי בגוים שרתי במדינות
היתה למס׃ בכו תבכה
בלילה ודמעתה על
לחיה אין לה מנחם מכל
אהביה כל רעיה בגדו בה
היו לה לאיבים׃ גלתה
יהודה מעני ומרב עבדה
היא ישבה בגוים לא
מצאה מנוח כל רדפיה
השיגוה בין המצרים׃
דרכי ציון אבלות
מבלי באי מועד כל שעריה
שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא מר
לה׃ היו צריה לראש
איביה שלו כי יהוה הוגה
על רב פשעיה עולליה
הלכו שבי לפני צר׃
ויצא מן בת ציון כל
הדרה היו שריה כאילים
לא מצאו מרעה וילכו
בלא כח לפני רודף׃
זכרה ירושלם ימי
עניה ומרודיה כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם בנפל

עמה ביד צר ואין עוזר לה
ראוה צרים שחקו על
משבתה׃ חטא חטאה
ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הזילוה
כי ראו ערותה גם היא
נאנחה ותשב אחור׃
טמאתה בשוליה
לא זכרה אחריתה ותרד
פלאים אין מנחם לה ראה
יהוה את עניי כי הגדיל
אויב׃ ידו פרש צר על
כל מחמדיה כי ראתה
גוים באו מקדשה אשר
צויתה לא יבאו בקהל
לך׃ כל עמה נאנחים
מבקשים לחם נתנו
מחמודיהם באכל להשיב
נפש ראה יהוה והביטה
כי הייתי זוללה׃ לוא
אליכם כל עברי דרך
הביטו וראו אם יש מכאוב
כמכאבי אשר עולל לי
אשר הוגה יהוה ביום
חרון אפו׃ ממרום
שלח אש בעצמתי וירדנה
פרש רשת לרגלי השיבני
אחור נתנני שוממה כל
היום דוה׃ נשקד על
פשעי בידו ישתרגו עלו

על צוארי הכשיל כחי
נתנני אדני בידי לא אוכל
קום׃ סלה כל אבירי
אדני בקרבי קרא עלי
מועד לשבר בחורי גת
דרך אדני לבתולת בת
יהודה׃ על אלה אני
בוכיה עיני עיני ירדה מים
כי רחק ממני מנחם משיב
נפשי היו בני שוממים כי
גבר אויב׃ פרשה ציון
בידיה אין מנחם לה צוה
יהוה ליעקב סביביו צריו
היתה ירושלם לנדה
ביניהם׃ צדיק הוא
יהוה כי פיהו מריתי שמעו
נא כל עמים וראו מכאובי
בתולתי ובחורי הלכו
בשבי׃ קראתי למאהבי
המה רמוני כהני וזקני
בעיר גועו כי בקשו אכל
למו וישיבו את נפשם׃
ראה יהוה כי צר לי
מעי חמרמרו נהפך לבי
בקרבי כי מרו מריתי
מחוץ שכלה חרב בבית
כמות׃ שמעו כי נאנחה
אני אין מנחם לי כל איבי
שמעו רעתי ששו כי אתה
עשית הבאת יום קראת

ויהיו כמוני׃ תבא כל
רעתם לפניך ועולל למו
כאשר עוללת לי על כל
פשעי כי רבות אנחתי
ולבי דוי׃
איכה יעיב באפו אדני
את בת ציון השליך משמים
ארץ תפארת ישראל
ולא זכר הדם רגליו ביום
אפו׃ בלע אדני לא
חמל את כל נאות יעקב
הרס בעברתו מבצרי בת
יהודה הגיע לארץ חלל
ממלכה ושריה׃ גדע
בחרי אף כל קרן ישראל
השיב אחור ימינו מפני
אויב ויבער ביעקב כאש
להבה אכלה סביב׃
דרך קשתו כאויב
נצב ימינו כצר ויהרג כל
מחמדי עין באהל בת
ציון שפך כאש חמתו׃
היה אדני כאויב בלע
ישראל בלע כל ארמנותיה
שחת מבצריו וירב בבת
יהודה תאניה ואניה׃
ויחמס כגן שכו שחת
מעדו שכח יהוה בציון
מועד ושבת וינאץ בזעם
אפו מלך וכהן׃ זנח

אדני מזבחו נאר מקדשו
הסגיר ביד אויב חומת
ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד׃
חשב יהוה להשחית
חומת בת ציון נטה קו לא
השיב ידו מבלע ויאבל
חל וחומה יחדו אמללו׃
טבעו בארץ שעריה
אבד ושבר בריחיה מלכה
ושריה בגוים אין תורה
גם נביאיה לא מצאו חזון
מיהוה׃ ישבו לארץ
ידמו זקני בת ציון העלו
עפר על ראשם חגרו
שקים הורידו לארץ
ראשן בתולת ירושלם׃
כלו בדמעות עיני
חמרמרו מעי נשפך
לארץ כבדי על שבר
בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחבות קריה׃
לאמתם יאמרו איה
דגן ויין בהתעטפם כחלל
ברחבות עיר בהשתפך
נפשם אל חיק אמתם׃
מה אעודך מה אדמה
לך הבת ירושלם מה
אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך

מי ירפא לך׃ נביאיך
חזו לך שוא ותפל ולא
גלו על עונך להשיב
שביתך ויחזו לך משאות
שוא ומדוחים׃ ספקו
עליך כפים כל עברי דרך
שרקו וינעו ראשם על
בת ירושלם הזאת העיר
שיאמרו כלילת יפי
משוש לכל הארץ׃
פצו עליך פיהם כל
איביך שרקו ויחרקו שן
אמרו בלענו אך זה היום
שקוינהו מצאנו ראינו׃
עשה יהוה אשר
זמם בצע אמרתו אשר
צוה מימי קדם הרס ולא
חמל וישמח עליך אויב
הרים קרן צריך׃ צעק
לבם אל אדני חומת בת
ציון הורידי כנחל דמעה
יומם ולילה אל תתני
פוגת לך אל תדם בת עינך׃
קומי רני בליל
לראש אשמרות שפכי
כמים לבך נכח פני אדני
שאי אליו כפיך על נפש
עולליך העטופים ברעב
בראש כל חוצות׃
ראה יהוה והביטה למי

עוללת כה אם תאכלנה
נשים פרים עללי טפחים
אם יהרג במקדש אדני
כהן ונביא׃ שכבו לארץ
חוצות נער וזקן בתולתי
ובחורי נפלו בחרב הרגת
ביום אפך טבחת לא חמלת׃
תקרא כיום מועד
מגורי מסביב ולא היה
ביום אף יהוה פליט
ושריד אשר טפחתי
ורביתי איבי כלם׃

אני הגבר ראה עני בשבט
עברתו׃ אותי נהג וילך
חשך ולא אור׃ אך בי
ישב יהפך ידו כל היום׃
בלה בשרי ועורי
שבר עצמותי׃ בנה עלי
ויקף ראש ותלאה׃
במחשכים הושיבני כמתי
עולם׃ גדר בעדי ולא
אצא הכביד נחשתי׃ גם
כי אזעק ואשוע שתם
תפלתי׃ גדר דרכי בגזית
נתיבותי עוה׃ דב ארב
הוא לי ארי במסתרים׃
דרכי סורר ויפשחני
שמני שומם׃ דרך קשתו
ויציבני כמטרא לחץ׃

הב״א

הביא בכליותי בני
אשפתו׃ הייתי שחק
לכל עמי נגינתם כל היום׃
השביעני במרורים
הרוני לענה׃ ויגרס
בחצץ שני הכפישני
באפר׃ ותזנח משלום
נפשי נשיתי טובה׃ ואמר
אבד נצחי ותוחלתי מיהוה׃
זכר עניי ומרודי לענה
וראש׃ זכור תזכור ותשוח
עלי נפשי׃ זאת אשיב
אל לבי על כן אוחיל׃
חסדי יהוה כי לא
תמנו כי לא כלו רחמיו׃
חדשים לבקרים רבה
אמונתך׃ חלקי יהוה
אמרה נפשי על כן אוחיל
לו׃ טוב יהוה לקוו
לנפש תדרשנו׃ טוב
ויחיל ודומם לתשועת
יהוה׃ טוב לגבר כי ישא
על בנעוריו׃ ישב בדד
וידם כי נטל עליו׃ יתן
בעפר פיהו אולי יש
תקוה׃ יתן למכהו לחי
ישבע בחרפה׃ כי לא
יזנח לעולם יהוה׃ כי אם
הוגה ורחם כרב חסדו׃
כי לא ענה מלבו ויגה בני

איש׃ לדכא תחת רגליו
כל אסירי ארץ׃ להטות
משפט גבר נגד פני עליון׃
לעות אדם בריבו אדני
לא ראה׃ מי זה אמר
ותהי אדני לא צוה׃ מפי
עליון לא תצא הרעות
והטוב׃ מה יתאונן אדם
חי גבר על חטאו׃
נחפשה דרכינו ונחקרה
ונשובה עד יהוה׃ נשא
לבבנו אל כפים אל אל
בשמים׃ נחנו פשענו
ומרינו אתה לא סלחת׃
סכתה באף ותרדפנו
הרגת לא חמלת׃ סכתה
בענן לך מעבור תפלה׃
סחי ומאוס תשימנו
בקרב העמים׃ פצו
עלינו פיהם כל איבינו׃
פחד ופחת היה לנו
השאת והשבר׃ פלגי
מים תרד עיני על שבר
בת עמי׃ עיני נגרה ולא
תדמה מאין הפגות׃ עד
ישקיף וירא יהוה משמים׃
עיני עוללה לנפשי מכל
בנות עירי׃ צוד צדוני
כצפור איבי חנם׃ צמתו
בבור חיי וידו אבן בי׃

צפו מים על ראשי אמרתי
נגזרתי׃ קראתי שמך
יהוה מבור תחתיות׃ קולי
שמעת אל תעלם אזנך
לרוחתי לשועתי׃ קרבת
ביום אקראך אמרת אל
תירא׃ רבת אדני ריבי
נפשי גאלת חיי׃ ראיתה
יהוה עותתי שפטה משפטי׃
ראיתה כל נקמתם כל
מחשבתם לי׃ שמעת
חרפתם יהוה כל מחשבתם
עלי׃ שפתי קמי והגיונם
עלי כל היום׃ שבתם
וקימתם הביטה אני
מנגינתם׃ תשיב להם
גמול יהוה כמעשה
ידיהם׃ תתן להם מגנת לב
תאלתך להם׃ תרדף
באף ותשמידם מתחת
שמי יהוה׃
איכה יועם זהב ישנא
הכתם הטוב תשתפכנה
אבני קדש בראש כל
חוצות׃ בני ציון היקרים
המסלאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש
מעשה ידי יוצר׃ גם
תנין חלצו שד היניקו
גוריהן בת עמי לאכזר

כי ענים במדבר: דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ: טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובת שדי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה

דם צדיקים: נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע: צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך: זכר יהוה מה היה לנו

הביטה וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו: אתה

יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם: כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

השיבנו

סימן יתקקף

Esther 213-218

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול

ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים

ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים:

ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל

שרי המלך וכדי בזיון
וקצף׃ אם על
המלך טוב יצא דבר
מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך אחשורוש
ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה׃
ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו
כי רבה היא וכל הנשים
יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן׃ וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים
ויעש המלך כדבר ממוכן׃
וישלח ספרים אל כל
מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם
ועם כלשונו להיות כל
איש שרר בביתו ומדבר
כלשון עמו׃
אחר הדברים האלה
כשך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי ואת אשר
עשתה ואת אשר נגזר
עליה׃ ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו למלך
נערות בתולות טובות
מראה׃ ויפקד המלך

פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקבצו את כל
נערה בתולה טובת מראה
אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הגא
סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרוקיהן׃ והנערה
אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי וייטב
הדבר בעיני המלך ויעש
כן׃ איש
יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן
שמעי בן קיש איש ימיני׃
אשר הגלה מירושלם
עם הגלה אשר הגלתה
עם יכניה מלך יהודה
אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל׃ ויהי אמן את
הדסה היא אסתר בת דודו כי
אין לה אב ואם והנערה יפת
תאר וטובת מראה ובמות
אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת׃ ויהי
בהשמע דבר המלך
ודתו ובהקבץ נערות
רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי ותלקח אסתר
אל בית המלך אל יד
הגי שמר הנשים׃ ותיטב

הנערה בעיניו ותשא חסד
לפניו ויבהל את תמרוקיה
ואת מנותה לתת לה ואת
שבע הנערות הראיות
לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב
בית הנשים׃ לא הגידה
אסתר את עמה ואת
מולדתה כי מרדכי צוה
עליה אשר לא תגיד׃ ובכל
יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים
לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה׃ ובהגיע
תר נערה ונערה לבוא
אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן
ימלאו ימי מרוקיהן
ששה חדשים בשמן
המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי
הנשים׃ ובזה הנערה באה
אל המלך את כל אשר
תאמר ינתן לה לבוא
עמה מבית הנשים עד
בית המלך׃ בערב היא
באה ובבקר היא שבה
אל בית הנשים שני אל
יד שעשגז סריס המלך

שמר הפילגשים לא
תבוא עוד אל המלך כי
אם חפץ בה המלך ונקראה
בשם׃ ובהגיע תר אסתר
בת אביחיל דד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבא
אל המלך לא בקשה
דבר כי אם את אשר
יאמר הגי סריס המלך
שמר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל ראיה׃
ותלקח אסתר אל המלך
אחשורוש אל בית מלכותו
בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת שבע
למלכותו׃ ויאהב המלך
את אסתר מכל הנשים
ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולות וישם כתר מלכות
בראשה וימליכה תחת
ושתי׃ ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנחה
למדינות עשה ויתן משאת
כיד המלך׃ ובהקבץ
בתולות שנית ומרדכי
ישב בשער המלך׃ אין
אסתר מגדת מולדתה
ואת עמה כאשר צוה
עליה מרדכי ואת מאמר

מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה
אתו׃ בימים
ההם ומרדכי יושב בשער
המלך קצף בגתן ותרש
שני סריסי המלך משמרי
הסף ויבקשו לשלח יד
במלך אחשורוש׃ ויודע
הדבר למרדכי ויגד
לאסתר המלכה ותאמר
אסתר למלך בשם
מרדכי׃ ויבקש הדבר
וימצא ויתלו שניהם
על עץ ויכתב בספר
דברי הימים לפני המלך׃
אחר הדברים
האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן
המדתא האגגי וינשאהו
וישם את כסאו מעל כל
השרים אשר אתו׃ וכל
עבדי המלך אשר בשער
המלך כרעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך
ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה׃ ויאמרו עבדי
המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך׃
ויהי באמרם אליו יום

ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות
היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא
יהודי׃ וירא המן כי אין
מרדכי כרע ומשתחוה
לו וימלא המן חמה׃
ויבז בעיניו לשלח יד
במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש
המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל
מלכות אחשורוש עם
מרדכי׃ בחדש הראשון
הוא חדש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך
אחשורוש הפיל פור
הוא הגורל לפני המן
מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר׃
ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל עם
ואת דתי המלך אינם
עשים ולמלך אין שוה
להניחם׃ אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת

אלפים ככר כסף אשקול
על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך
ויסר המלך את טבעתו
מעל ידו ויתנה להמן
בן המדתא האגגי צרר
היהודים ויאמר המלך
להמן הכסף נתון לך
והעם לעשות בו כטוב
בעיניך ויקראו ספרי
המלך בחדש הראשון
בשלושה עשר יום בו
ויכתב ככל אשר צוה
המן אל אחשדרפני
המלך ואל הפחות אשר
על מדינה ומדינה ואל
שרי עם ועם מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם
כלשונו בשם המלך
אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך ונשלח
ספרים ביד הרצים אל
כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד
את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום
אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבוז
פתשגן הכתב להנתן דת

בכל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות
עתדים ליום הזה הרצים
יצאו דחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן
הבירה והמלך והמן
ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה׃
ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה
ויבא עד לפני שער
המלך כי אין לבוא אל
שער המלך בלבוש
שק ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע אבל גדול
ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לרבים׃
ותבואינה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה
ותתחלחל המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל׃ ותקרא
אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי

לדעת מה זה ועל מה זה׃
ויצא התך אל מרדכי אל
רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׃ ויגד לו
מרדכי את כל אשר קרהו
ואת פרשת הכסף אשר
אמר המן לשקול על
גנזי המלך ביהודיים
לאבדם׃ ואת פתשגן
הדת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות
את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל
המלך להתחנן לו ולבקש
מלפניו על עמה׃ ויבוא
התך ויגד לאסתר את
דברי מרדכי׃ ותאמר
אסתר להתך ותצוהו אל
מרדכי׃ כל עבדי המלך
ועם מדינות המלך יודעים
אשר כל איש ואשה
אשר יבוא אל המלך
אל החצר הפנימית אשר
לא יקרא אחת דתו
להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את
שרביט הזהב וחיה ואני
לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום
ויגידו למרדכי את דברי

אסתר׃ ויאמר מרדכי
להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט
בית המלך מכל היהודים
כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה
יעמוד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם לעת
כזאת הגעת למלכות׃
ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי׃ לך כנוס את
כל היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים
לילה ויום גם אני ונערתי
אצום כן ובכן אבוא אל
המלך אשר לא כדת
וכאשר אבדתי אבדתי׃
ויעבר מרדכי ויעש ככל
אשר צותה עליו אסתר׃
ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד
בחצר בית המלך הפנימית
נכח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נכח פתח
הבית׃ ויהי כראות המלך
את אסתר המלכה עמדת

בחצר נשאה חן בעיניו
ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר
ותגע בראש השרביט׃
ויאמר לה המלך מה
לך אסתר המלכה ומה
בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לך׃ ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יבוא
המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשיתי
לו׃ ויאמר המלך מהרו
את המן לעשות את דבר
אסתר ויבא המלך והמן
אל המשתה אשר עשתה
אסתר׃ ויאמר המלך
לאסתר במשתה היין
מה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש׃ ותען
אסתר ותאמר שאלתי
ובקשתי׃ אם מצאתי חן
בעיני המלך ואם על
המלך טוב לתת את
שאלתי ולעשות את
בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר
המלך׃ ויצא המן ביום

ההוא שמח וטוב לב
וכראות המן את מרדכי
בשער המלך ולא קם
ולא זע ממנו וימלא המן
על מרדכי חמה׃ ויתאפק
המן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהביו ואת זרש
אשתו׃ ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בניו
ואת כל אשר גדלו המלך
ואת אשר נשאו על
השרים ועבדי המלך׃
ויאמר המן אף לא הביאה
אסתר המלכה עם המלך
אל המשתה אשר עשתה
כי אם אותי וגם למחר
אני קרוא לה עם המלך׃
וכל זה איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה את
מרדכי היהודי יושב
בשער המלך׃ ותאמר
לו זרש אשתו וכל אהביו
יעשו עץ גבה חמשים
אמה ובבקר אמר למלך
ויתלו את מרדכי עליו
ובא עם המלך אל המשתה
שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ׃
בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר להביא

את ספר הזכרנות דברי
הימים ויהיו נקראים לפני
המלך׃ וימצא כתוב אשר
הגיד מרדכי על בגתנא
ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו
לשלח יד במלך אחשורוש
ויאמר המלך מה נעשה
יקר וגדולה למרדכי על
זה ויאמרו נערי המלך
משרתיו לא נעשה עמו
דבר׃ ויאמר המלך מי
בחצר והמן בא לחצר
בית המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העץ אשר
הכין לו׃ ויאמרו נערי
המלך אליו הנה המן
עמד בחצר ויאמר המלך
יבוא׃ ויבוא המן ויאמר
לו המלך מה לעשות
באיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המן בלבו
למי יחפץ המלך לעשות
יקר יותר ממני׃ ויאמר
המן אל המלך איש
אשר המלך חפץ ביקרו׃
יביאו לבוש מלכות
אשר לבש בו המלך
וסוס אשר רכב עליו

המלך ואשר נתן כתר
מלכות בראשו׃ ונתון
הלבוש והסוס על יד
איש משרי המלך
הפרתמים והלבישו את
האיש אשר המלך חפץ
ביקרו והרכיבהו על
הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו׃ ויאמר המלך
להמן מהר קח את הלבוש
ואת הסוס כאשר דברת
ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך
אל תפל דבר מכל אשר
דברת׃ ויקח המן את
הלבוש ואת הסוס וילבש
את מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא
לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו׃
וישב מרדכי אל שער
המלך והמן נדחף אל
ביתו אבל וחפוי ראש׃
ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמיו
וזרש אשתו אם מזרע
היהודים מרדכי אשר

החלות לנפל לפניו לא
תוכל לו כי נפול תפול
לפניו׃ עודם מדברים עמו
וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את המן
אל המשתה אשר עשתה
אסתר׃ ויבא המלך והמן
לשתות עם אסתר המלכה׃
ויאמר המלך לאסתר
גם ביום השני במשתה
היין מה שאלתך אסתר
המלכה ותנתן לך ומה
בקשתך עד חצי המלכות
ותעש׃ ותען אסתר
המלכה ותאמר אם
מצאתי חן בעיניך המלך
ואם על המלך טוב תנתן
לי נפשי בשאלתי ועמי
בבקשתי׃ כי נמכרנו אני
ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים
ולשפחות נמכרנו החרשתי
כי אין הצר שוה בנזק
המלך׃ ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואי
זה הוא אשר מלאו לבו
לעשות כן׃ ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרע
הזה והמן נבעת מלפני

המלך והמלכה׃ והמלך
קם בחמתו ממשתה היין
אל גנת הביתן והמן עמד
לבקש על נפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך׃
והמלך שב מגנת הביתן
אל בית משתה היין והמן
נפל על המטה אשר
אסתר עליה ויאמר
המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר
יצא מפי המלך ופני המן
חפו׃ ויאמר חרבונה אחד
מן הסריסים לפני המלך
גם הנה העץ אשר עשה
המן למרדכי אשר דבר
טוב על המלך עמד
בבית המן גבה חמשים
אמה ויאמר המלך
תלהו עליו׃ ויתלו את
המן על העץ אשר הכין
למרדכי וחמת המלך
שככה׃ ביום
ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית
המן צרר היהודיים
ומרדכי בא לפני המלך
כי הגידה אסתר מה הוא
לה׃ ויסר המלך את טבעתו

אשר העביר מהמן ויתנה
למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן׃
ותוסף אסתר ותדבר
לפני המלך ותפל לפני
רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן
האגגי ואת מחשבתו
אשר חשב על היהודים׃
ויושט המלך לאסתר
את שרבט הזהב ותקם
אסתר ותעמד לפני
המלך׃ ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי
חן לפניו וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני
בעיניו יכתב להשיב
את הספרים מחשבת
המן בן המדתא האגגי
אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל
מדינות המלך׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר
ימצא את עמי ואיככה
אוכל וראיתי באבדן
מולדתי׃ ויאמר
המלך אחשורש לאסתר
המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר
ואתו תלו על העץ על

אשר שלח ידו ביהודיים׃
ואתם כתבו על היהודים
כטוב בעיניכם בשם
המלך וחתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר נכתב
בשם המלך ונחתום בטבעת
המלך אין להשיב׃ ויקראו
ספרי המלך בעת ההיא
בחדש השלישי הוא
חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל
אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות
אשר מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם׃
ויכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת
המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי
הרכש האחשתרנים בני
הרמכים׃ אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר
ועיר להקהל ולעמד על
נפשם להשמיד ולהרג
ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף

ונשים ושללם לבוז׃ ביום
אחד בכל מדינות המלך
אחשורוש בשלושה
עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר׃ פתשגן
הכתב להנתן דת בכל
מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודים
עתודים ליום הזה להנקם
מאיביהם׃ הרצים רכבי
הרכש האחשתרנים
יצאו מבהלים ודחופים
בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה׃ ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור
ועטרת זהב גדולה ותכריך
בוץ וארגמן והעיר שושן
צהלה ושמחה׃ ליהודים
היתה אורה ושמחה
וששן ויקר׃ ובכל מדינה
ומדינה ובכל עיר ועיר
מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב
ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ ובשנים
עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום

בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים
המה בשנאיהם׃ נקהלו
היהודים בעריהם בכל
מדינות המלך אחשורוש
לשלח יד במבקשי
רעתם ואיש לא עמד
בפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים׃ וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים
את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם׃ כי גדול
מרדכי בבית המלך
ושמעו הולך בכל
המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול׃ ויכו היהודים
בכל איביהם מכת חרב
והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם׃
ובשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת
פרשנדתא ואת
דלפון ואת
אספתא׃ ואת

פורתא ואת
אדליא ואת
ארידתא׃ ואת
פרמשתא ואת
אריסי ואת
ארידי ואת
ויזתא׃ עשרת
בני המן בן המדתא צרר
היהודים הרגו ובבזה לא
שלחו את ידם׃ ביום ההוא
בא מספר ההרוגים
בשושן הבירה לפני
המלך׃ ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן
הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן
בשאר מדינות המלך
מה עשו ומה שאלתך
וינתן לך ומה בקשתך
עוד ותעש׃ ותאמר
אסתר אם על המלך טוב
ינתן גם מחר ליהודים
אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עשרת
בני המן יתלו על העץ׃
ויאמר המלך להעשות
כן ותנתן דת בשושן ואת
עשרת בני המן תלו׃
ויקהלו היהודים אשר

בשושן גם ביום ארבעה
עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות
איש ובבזה לא שלחו
את ידם׃ ושאר היהודים
אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם
ונוח מאיביהם והרוג
בשנאיהם חמשה ושבעים
אלף ובבזה לא שלחו
את ידם׃ ביום שלושה
עשר לחדש אדר ונוח
בארבעה עשר בו ועשה
אתו יום משתה ושמחה׃
והיהודיים אשר בשושן
נקהלו בשלושה עשר
בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו
ועשה אתו יום משתה
ושמחה׃ על כן היהודים
הפרוזים הישבים בערי
הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש
אדר שמחה ומשתה ויום
טוב ומשלח מנות איש
לרעהו׃ ויכתב מרדכי
את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש הקרובים

והרחוקים׃ לקים עליהם
להיות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר
ואת יום חמשה עשר בו
בכל שנה ושנה׃ כימים
אשר נחו בהם היהודים
מאיביהם והחדש אשר
נהפך להם מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה
ומשלח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים׃ וקבל
היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם׃ כי המן
בן המדתא האגגי צרר
כל היהודים חשב על
היהודים לאבדם והפל
פור הוא הגורל להמם
ולאבדם׃ ובבאה לפני
המלך אמר עם הספר
ישוב מחשבתו הרעה
אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת
בניו על העץ׃ על כן קראו
לימים האלה פורים על
שם הפור על כן על כל
דברי האגרת הזאת ומה
ראו על ככה ומה הגיע
אליהם׃ קימו וקבל היהודים

עליהם ועל זרעם ועל כל
הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני
הימים האלה ככתבם
וכזמנם בכל שנה ושנה׃
והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור
משפחה ומשפחה מדינה
ומדינה ועיר ועיר וימי
הפורים האלה לא יעברו
מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם׃
ותכתב אסתר המלכה
בת אביחיל ומרדכי
היהודי את כל תקף לקים
את אגרת הפרים הזאת
השנית׃ וישלח ספרים
אל כל היהודים אל שבע
ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי
שלום ואמת׃ לקים את
ימי הפרים האלה בזמניהם
כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם
ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם׃ ומאמר אסתר
קים דברי הפרים האלה
ונכתב בספר׃
וישם המלך אחשרש

INDEX

מס על הארץ ואיי הים
וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי
אשר גדלו המלך הלוא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס
כי מרדכי היהודי משנה
למלך אחשורוש וגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל זרעו׃

Ezra 218-223

ובשנת אחת לכורש
מלך פרס לכלות דבר
יהוה מפי ירמיה העיר
יהוה את רוח כרש מלך
פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב
לאמר כה אמר כרש
מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי
השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם
אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהי אלהיו עמו
ויעל לירושלם אשר
ביהודה ויבן את בית יהוה
אלהי ישראל הוא האלהים

אשר בירושלם וכל
הנשאר מכל המקמות
אשר הוא גר שם ינשאוהו
אנשי מקמו בכסף ובזהב
וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים
אשר בירושלם ויקומו
ראשי האבות ליהודה
ובנימן והכהנים והלוים
לכל העיר האלהים את
רוחו לעלות לבנות את
בית יהוה אשר בירושלם
וכל סביבתיהם חזקו
בידיהם בכלי כסף בזהב
ברכוש ובבהמה ובמגדנות
לבד על כל התנדב׃
והמלך כרש הוציא
את כלי בית יהוה אשר
הוציא נבוכדנצר מירושלם
ויתנם בבית אלהיו ויוציאם
כורש מלך פרס על יד
מתרדת הגזבר ויספרם
לששבצר הנשיא ליהודה
ואלה מספרם אגרטלי
זהב שלשים אגרטלי
כסף אלף מחלפים
תשעה ועשרים כפורי
זהב שלשים כפורי כסף
משנים ארבע מאות
ועשרה כלים אחרים

אלף כל כלים לזהב
ולכסף חמשת אלפים
וארבע מאות הכל העלה
ששבצר עם העלות
הגולה מבבל לירושלם
ואלה בני המדינה
העלים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכדנצור
מלך בבל לבבל וישובו
לירושלם ויהודה איש
לעירו אשר באו עם
זרבבל ישוע נחמיה
שריה רעליה מרדכי
בלשן מספר בגוי רחום
בענה מספר אנשי עם
ישראל׃
בני פרעש אלפים מאה
שבעים ושנים׃ בני
שפטיה שלש מאות
שבעים ושנים׃ בני
ארח שבע מאות חמשה
ושבעים׃ בני פחת
מואב לבני ישוע יואב
אלפים שמנה מאות
ושנים עשר׃ בני
עילם אלף מאתים
חמשים וארבעה׃
בני זתוא תשע מאות
וארבעים וחמשה׃
בני זכי שבע מאות

וששים׃ בני בני שש
מאות ארבעים ושנים׃
בני בבי שש מאות
עשרים ושלשה׃
בני עזגד אלף מאתים
עשרים ושנים׃ בני
אדניקם שש מאות
ששים וששה׃ בני
בגוי אלפים חמשים
וששה׃ בני עדין
ארבע מאות חמשים
וארבעה׃ בני אטר
ליחזקיה תשעים ושמנה׃
בני בצי שלש מאות
עשרים ושלשה׃ בני
יורה מאה ושנים עשר׃
בני חשם מאתים
עשרים ושלשה׃ בני
גבר תשעים וחמשה׃
בני בית לחם מאה
עשרים ושלשה׃
אנשי נטפה חמשים
וששה׃ אנשי ענתות
מאה עשרים ושמנה׃
בני עזמות ארבעים
ושנים׃ בני קרית
ערים כפירה ובארות
שבע מאות וארבעים
ושלשה׃ בני הרמה
וגבע שש מאות עשרים

ואחד׃ אנשי מכמס
מאה עשרים ושנים׃
אנשי בית אל והעי
מאתים עשרים ושלשה׃
בני נבו חמשים ושנים׃
בני מגביש מאה
חמשים וששה׃ בני
עילם אחר אלף מאתים
חמשים וארבעה׃
בני חרם שלש מאות
ועשרים׃ בני לד חדיד
ואונו שבע מאות עשרים
וחמשה׃ בני ירחו
שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ בני סנאה
שלשת אלפים ושש
מאות ושלשים׃
הכהנים בני ידעיה לבית
ישוע תשע מאות
שבעים ושלשה׃
בני אמר אלף חמשים
ושנים׃ בני פשחור
אלף מאתים ארבעים
ושבעה׃ בני חרם אלף
ושבעה עשר׃
הלוים בני ישוע וקדמיאל
לבני הודויה שבעים
וארבעה׃ המשררים
בני אסף מאה עשרים
ושמנה׃ בני השערים

בני שלום בני אטר בני
טלמן בני עקוב בני
חטיטא בני שבי הכל
מאה שלשים ותשעה׃
הנתינים בני ציחא
בני חשופא בני טבעות׃
בני קירס בני סיעהא
בני פדון׃ בני לבנה בני
חגבה בני עקוב׃ בני
חגב בני שמלי בני חנן׃
בני גדל בני גחר בני
ראיה׃ בני רצין בני
נקודא בני גזם׃ בני
עזא בני פסח בני בסי׃
בני אסנה בני מעונים
בני נפיסים׃ בני בקבוק
בני חקופא בני חרחור׃
בני בצלות בני מחידא
בני חרשא׃ בני ברקוס
בני סיסרא בני תמח׃
בני נציח בני חטיפא׃
בני עבדי שלמה בני
סטי בני הספרת בני פרודא
בני יעלה בני דרקון
בני גדל׃ בני שפטיה
בני חטיל בני פכרת הצבים
בני אמי׃ כל הנתינים ובני
עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים׃
ואלה העלים מתל מלח

תל חרשא כרוב אדן
אמר ולא יכלו להגיד
בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם: בני
דליה בני טוביה בני נקודא
שש מאות חמשים ושנים:
ומבני הכהנים בני
חביה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי
הגלעדי אשה ויקרא על
שמם: אלה בקשו כתבם
המתיחשים ולא נמצאו
ויגאלו מן הכהנה: ויאמר
התרשתא להם אשר
לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד כהן לאורים
ולתמים: כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים שלש
מאות ששים: מלבד
עבדיהם ואמהתיהם
אלה שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושבעה
ולהם משררים ומשררות
מאתים: סוסיהם שבע
מאות שלשים וששה
פרדיהם מאתים ארבעים
וחמשה: גמליהם ארבע
מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים
שבע מאות ועשרים:

פ
ומראשי האבות בבואם
לבית יהוה אשר בירושלם
התנדבו לבית האלהים
להעמידו על מכונו: ככחם
נתנו לאוצר המלאכה
זהב דרכמונים שש
רבאות ואלף וכסף מנים
חמשת אלפים וכתנת
כהנים מאה:
וישבו הכהנים והלוים
ומן העם והמשררים
והשוערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל
בעריהם: ויגע החדש
השביעי ובני ישראל
בערים ויאספו העם
כאיש אחד אל ירושלם:
ויקם ישוע בן
יוצדק ואחיו הכהנים
וזרבבל בן שאלתיאל
ואחיו ויבנו את מזבח אלהי
ישראל להעלות עליו
עלות ככתוב בתורת משה
איש האלהים: ויכינו
המזבח על מכונתו כי
באימה עליהם מעמי
הארצות ויעל עליו עלות
ליהוה עלות לבקר ולערב:
ויעשו את חג הסכות

ככתוב ועלת יום ביום
במספר כמשפט דבר
יום ביומו: ואחרי כן עלת
תמיד ולחדשים ולכל
מועדי יהוה המקדשים
ולכל מתנדב נדבה ליהוה:
מיום אחד לחדש השביעי
החלו להעלות עלות ליהוה
והיכל יהוה לא יסד: ויתנו
כסף לחצבים ולחרשים
ומאכל ומשתה ושמן
לצדנים ולצרים להביא
עצי ארזים מן הלבנון אל
ים יפוא כרשיון כורש
מלך פרס עליהם:
ובשנה השנית לבואם
אל בית האלהים לירושלם
בחדש השני החלו זרבבל
בן שאלתיאל וישוע בן
יוצדק ושאר אחיהם
הכהנים והלוים וכל הבאים
מהשבי ירושלם ויעמידו
את הלוים מבן עשרים
שנה ומעלה לנצח על
מלאכת בית יהוה: ויעמד
ישוע בניו ואחיו קדמיאל
ובניו בני יהודה כאחד לנצח
על עשה המלאכה בבית
האלהים בני חנדד בניהם
ואחיהם הלוים: ויסדו

הבנים את היכל יהוה
ויעמידו הכהנים מלבשים
בחצצרות והלוים בני
אסף במצלתים להלל
את יהוה על ידי דויד מלך
ישראל: ויענו בהלל
ובהודת ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו על ישראל
וכל העם הריעו תרועה
גדולה בהלל ליהוה על
הוסד בית יהוה: ורבים
מהכהנים והלוים וראשי
האבות הזקנים אשר
ראו את הבית הראשון
ביסדו זה הבית בעיניהם
בכים בקול גדול ורבים
בתרועה בשמחה להרים
קול: ואין העם מכירים
קול תרועת השמחה
לקול בכי העם כי העם
מריעים תרועה גדולה
והקול נשמע עד למרחוק:
וישמעו צרי
יהודה ובנימן כי בני הגולה
בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל: ויגשו אל זרבבל
ואל ראשי האבות ויאמרו
להם נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ולא
אנחנו זבחים מימי אסר חדן

מלך אשור המעלה אתנו
פה: ויאמר להם זרבבל
וישוע ושאר ראשי
האבות לישראל לא
לכם ולנו לבנות בית
לאלהינו כי אנחנו יחד
נבנה ליהוה אלהי ישראל
כאשר צונו המלך כורש
מלך פרס: ויהי עם הארץ
מרפים ידי עם יהודה
ומבלהים אותם לבנות:
וסכרים עליהם יועצים להפר
עצתם כל ימי כורש מלך
פרס ועד מלכות דריוש
מלך פרס: ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו
כתבו שטנה על ישבי
יהודה וירושלם:
ובימי ארתחששתא
כתב בשלם מתרדת
טבאל ושאר כנותו על
ארתחששתא מלך פרס
וכתב הנשתון כתוב
ארמית ומתרגם ארמית:
רחום בעל טעם
ושמשי ספרא כתבו
אגרה חדה על ירושלם
לארתחששתא מלכא
כנמא: אדין רחום בעל
טעם ושמשי ספרא

ושאר כנותהון דינא
ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא
שושנכיא דהוא עלמיא:
ושאר אמיא די הגלי
אסנפר רבא ויקירא והותב
המו בקריה די שמרין
ושאר עבר נהרה וכענת:
דנה פרשגן אגרתא
די שלחו עלוהי על
ארתחששתא מלכא
עבדיך אנש עבר נהרה
וכענת: ידיע להוא
למלכא די יהודיא די
סלקו מן לותך עלינא
אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאישתא בנין
ושורי אשכללו ואשיא
יחיטו: כען ידיע להוא
למלכא די הן קריתא
דך תתבנא ושוריא
ישתכללון מנדה בלו
והלך לא ינתנון ואפתם
מלכים תהנזק:
כען כל קבל די
מלח היכלא מלחנא
וערות מלכא לא אריך
לנא למחזא על דנה
שלחנא והודענא למלכא:
די יבקר בספר דכרניא

די אבהתך ותהשכח
בספר דכרניא ותנדע די
קריתא דך קריא מרדא
ומהנזקת מלכין ומדנן
ואשתדור עבדין בגוה
מן יומת עלמא על דנה
קריתא דך החרבת:
מהודעין אנחנא למלכא
די הן קריתא דך תתבנא
ושוריה ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר
נהרא לא איתי לך:
פתגמא שלח
מלכא על רחום בעל
טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון די יתבין
בשמרין ושאר עבר
נהרא שלם וכעת:
נשתונא די שלחתון
עלינא מפרש קרי קדמי:
ומני שים טעם ובקרו
והשכחו די קריתא דך
מן יומת עלמא על מלכין
מתנשאה ומרד ואשתדור
מתעבד בה: ומלכין
תקיפין הוו על ירושלם
ושליטין בכל עבר נהרא
ומדה בלו והלך מתיהב
להון: כען שימו טעם
לבטלא גבריא אלך

וקריתא דך לא תתבנא
עד מני טעמא יתשם:
וזהירין הוו שלו למעבד
על דנה למה ישגא חבלא
להנזקת מלכין: אדין
מן די פרשגן נשתונא די
ארתחששתא מלכא
קרי קדם רחום ושמשי
ספרא וכנותהון אזלו
בבהילו לירושלם על
יהודיא ובטלו המו
באדרע וחיל:
באדין בטלת עבידת
בית אלהא די בירושלם
והות בטלא עד שנת
תרתין למלכות דריוש
מלך פרס:
והתנבי חגי נביאה וזכריה
בר עדוא נביאיא על
יהודיא די ביהוד ובירושלם
בשם אלה ישראל עליהון:
באדין קמו זרבבל
בר שאלתיאל וישוע
בר יוצדק ושריו למבנא
בית אלהא די בירושלם
ועמהון נביאיא די אלהא
מסעדין להון: בה
זמנא אתה עליהון תתני
פחת עבר נהרא ושתר
בוזני וכנותהון וכן אמרין

להם מן שם לכם טעם
ביתא דנה לבנא ואשרנא
דנה לשכללה:
אדין כנמא אמרנא
להם מן אנון שמהת
גבריא די דנה בנינא בנין:
ועין אלההם הות על
שבי יהודיא ולא בטלו
המו עד טעמא לדריוש
יהך ואדין יתיבון נשתונא
על דנה: פרשגן
אגרתא די שלח תתני
פחת עבר נהרא ושתר
בוזני וכנותה אפרסכיא
די בעבר נהרא על דריוש
מלכא: פתגמא שלחו
עלוהי וכדנה כתיב בגוה
לדריוש מלכא שלמא
כלא: ידיע
להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית
אלהא רבא והוא מתבנא
אבן גלל ואע מתשם
בכתליא ועבידתא דך
אספרנא מתעבדא
ומצלח בידהם: אדין
שאלנא לשביא אלך
כנמא אמרנא להם מן
שם לכם טעם ביתא דנה
למבניא ואשרנא דנה

לשכללה

לשכללה: ואף שמהתהם
שאלנא להם להודעתך
די נכתב שם גבריא די
בראשיהם: וכנמא
פתגמא התיבונא למאמר
אנחנא המו עבדוהי די
אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת
דנה שנין שגיאן ומלך
לישראל רב בנהי ושכללה:
להן מן די הרגזו אבהתנא
לאלה שמיא יהב המו ביד
נבוכדנצר מלך בבל
כסדיא וביתא דנה סתרה
ועמה הגלי לבבל:
ברם בשנת חדה
לכורש מלכא די בבל
כורש מלכא שם טעם
בית אלהא דנה לבנא:
ואף מאניא די בית אלהא
די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם
והיבל המו להיכלא די
בבל הנפק המו כורש
מלכא מן היכלא די בבל
ויהיבו לששבצר שמה
די פחה שמה: ואמר לה
אלה מאניא שא אזל אחת
המו בהיכלא די בירושלם

ובית אלהא יתבנא על
אתרה: אדין
ששבצר דך אתא יהב
אשיא די בית אלהא די
בירושלם ומן אדין ועד
כען מתבנא ולא שלם:
וכען הן על מלכא טב
יתבקר בבית גנזיא די
מלכא תמה די בבבל הן
איתי די מן כורש מלכא
שים טעם למבנא בית
אלהא דך בירושלם
ורעות מלכא על דנה
ישלח עלינא:
באדין דריוש מלכא
שם טעם ובקרו בבית
ספריא די גנזיא מהחתין
תמה בבבל: והשתכח
באחמתא בבירתא די
במדי מדינתא מגלה חדה
וכן כתיב בגוה דכרונה:
בשנת חדה לכורש
מלכא כורש מלכא שם
טעם בית אלהא בירושלם
ביתא יתבנא אתר די דבחין
דבחין ואשוהי מסובלין
רומה אמין שתין פתיה
אמין שתין: נדבכין די אבן
גלל תלתא ונדבך די אע
חדת ונפקתא מן בית מלכא

תתיהב: ואף מאני בית
אלהא די דהבה וכספא
די נבוכדנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון
ויהך להיכלא די בירושלם
לאתרה ותחת בבית אלהא:
כען תתני פחת עבר נהרא
שתר בוזני וכנותהון
אפרסכיא די בעבר נהרא
רחיקין הוו מן תמה: שבקו
לעבידת בית אלהא דך
פחת יהודיא ולשבי יהודיא
בית אלהא דך יבנון על
אתרה: ומני שים טעם
למא די תעבדון עם שבי
יהודיא אלך למבנא בית
אלהא דך ומנכסי מלכא
די מדת עבר נהרה אספרנא
נפקתא תהוא מתיהבא
לגבריא אלך די לא לבטלא:
ומה חשחן ובני תורין
ודכרין ואמרין לעלון
לאלה שמיא חנטין מלח
חמר ומשח כמאמר כהניא
די בירושלם להוא מתיהב
להם יום ביום די לא שלו:
די להון מהקרבין ניחוחין
לאלה שמיא ומצלין
לחיי מלכא ובנוהי: ומני

שיסט עם די כל אנש
די יהשנא פתגמא דנה
יתנסח אע מן ביתה וזקיף
יתמחא עלהי וביתה נולו
יתעבד על דנה ואלהא
די שכן שמה תמה ימגר
כל מלך ועם די ישלח
ידה להשניה לחבלה בית
אלהא דך די בירושלם
אנה דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד׃
אדין תתני פחת
עבר נהרה שתר בוזני
וכנותהון לקבל די שלח
דריוש מלכא כנמא
אספרנא עבדו׃ ושבי
יהודיא בנין ומצלחין
בנבואת חגי נביאה וזכריה
בר עדוא ובנו ושכללו
מן טעם אלה ישראל
ומטעם כורש ודריוש
וארתחששתא מלך
פרס׃ ושיציא ביתה דנה
עד יום תלתא לירח אדר
די היא שנת שת למלכות
דריוש מלכא׃
ועבדו בני ישראל
כהניא ולויא ושאר בני
גלותא חנכת בית אלהא
דנה בחדוה׃ והקרבו

לחנכת בית אלהא דנה
תורין מאה דכרין מאתין
אמרין ארבע מאה וצפירי
עזין לחטיא על כל ישראל
תרי עשר למנין שבטי
ישראל׃ והקימו כהניא
בפלגתהון ולויא במחלקתהון
על עבידת אלהא די
בירושלם ככתב ספר
משה׃ ויעשו
בני הגולה את הפסח
בארבעה עשר לחדש
הראשון׃ כי הטהרו
הכהנים והלוים כאחד
כלם טהורים וישחטו
הפסח לכל בני הגולה
ולאחיהם הכהנים ולהם׃
ויאכלו בני ישראל
השבים מהגולה וכל
הנבדל מטמאת גויי
הארץ אלהם לדרש
ליהוה אלהי ישראל׃
ויעשו חג מצות שבעת
ימים בשמחה כי שמחם
יהוה והסב לב מלך אשור
עליהם לחזק ידיהם
במלאכת בית האלהים
אלהי ישראל׃
ואחר הדברים האלה
במלכות ארתחששתא

מלך פרס עזרא בן שריה
בן עזריה בן חלקיה בן
שלום בן צדוק בן אחיטוב
בן אמריה בן עזריה בן
מריות׃ בן זרחיה בן עזי
בן בקי׃ בן אבישוע בן
פינחס בן אלעזר בן אהרן
הכהן הראש׃ הוא עזרא
עלה מבבל והוא ספר
מהיר בתורת משה אשר
נתן יהוה אלהי ישראל
ויתן לו המלך כיד יהוה
אלהיו עליו כל בקשתו׃

ויעלו מבני ישראל ומן
הכהנים והלוים והמשררים
והשערים והנתינים אל
ירושלם בשנת שבע
לארתחששתא המלך׃
ויבא ירושלם בחדש
החמישי היא שנת
השביעית למלך׃ כי באחד
לחדש הראשון הוא יסד
המעלה מבבל ובאחד
לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה
עליו׃ כי עזרא הכין לבבו
לדרש את תורת יהוה
ולעשת וללמד בישראל
חק ומשפט׃

וזה פרשגן הנשתון
אשר נתן המלך ארתחששתא
לעזרא הכהן הספר ספר
דברי מצות יהוה וחקיו
על ישראל׃
ארתחששתא מלך
מלכיא לעזרא כהנא
ספר דתא די אלה שמיא
גמיר וכענת׃ מני שים טעם
די כל מתנדב במלכותי
מן עמה ישראל וכהנוהי
ולויא למהך לירושלם
עמך יהך׃ כל קבל די מן
קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרה על
יהוד ולירושלם בדת
אלהך די בידך׃ ולהיבלה
כסף ודהב די מלכא
ויעטוהי התנדבו לאלה
ישראל די בירושלם
משכנה׃ וכל כסף ודהב
די תהשכח בכל מדינת
בבל עם התנדבות עמא
וכהניא מתנדבין לבית
אלההם די בירושלם׃
כל קבל דנה אספרנא
תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהון
ונסכיהון ותקרב המו על
מדבחה די בית אלהכם

די בירושלם׃ ומה די עליך
ועל אחיך ייטב בשאר
כספא ודהבה למעבד
כרעות אלהכם תעבדון׃
ומאניא די מתיהבין לך
לפלחן בית אלהך השלם
קדם אלה ירושלם׃ ושאר
חשחות בית אלהך די יפל
לך למנתן תנתן מן בית גנזי
מלכא׃ ומני אנה ארתחששתא
מלכא שים טעם לכל
גזבריא די בעבר נהרה
די כל די ישאלנכון עזרא
כהנא ספר דתא די אלה
שמיא אספרנא יתעבד׃
עד כסף ככרין מאה ועד
חנטין כורין מאה ועד
חמר בתין מאה ועד בתין
משח מאה ומלח די לא
כתב׃ כל די מן טעם אלה
שמיא יתעבד אדרזדא
לבית אלה שמיא די
למה להוא קצף על
מלכות מלכא ובנוהי׃
ולכם מהודעין די כל
כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי
בית אלהא דנה מנדה בלו
והלך לא שליט למרמא
עליהם׃ ואנת עזרא כחכמת

אלהך די בידך מני שפטין
ודינין די להון דאנין לכל
עמא די בעבר נהרה לכל
ידעי דתי אלהך ודי לא
ידע תהודעון׃ וכל די לא
להוא עבד דתא די אלהך
ודתא די מלכא אספרנא
דינא להוא מתעבד מנה
הן למות הן לשרשו הן
לענש נכסין ולאסורין׃

ברוך יהוה אלהי אבתינו
אשר נתן כזאת בלב המלך
לפאר את בית יהוה אשר
בירושלם׃ ועלי הטה חסד
לפני המלך ויועציו ולכל
שרי המלך הגברים ואני
התחזקתי כיד יהוה אלהי
עלי ואקבצה מישראל
ראשים לעלות עמי׃
ואלה ראשי אבתיהם
והתיחשם העלים עמי
במלכות ארתחששתא
המלך מבבל׃ מבני
פינחס גרשם מבני איתמר
דניאל מבני דויד חטוש׃
מבני שכניה מבני
פרעש זכריה ועמו התיחש
לזכרים מאה וחמשים׃
מבני פחת מואב

אליהועיני בן זרחיה ועמו
מאתים הזכרים:
מבני שכניה בן יחזיאל
ועמו שלש מאות הזכרים:
ומבני עדין עבד בן
יונתן ועמו חמשים הזכרים:
ומבני עילם ישעיה
בן עתליה ועמו שבעים
הזכרים: ומבני שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו
שמנים הזכרים: מבני
יואב עבדיה בן יחיאל
ועמו מאתים ושמנה
עשר הזכרים: ומבני
שלומית בן יוספיה ועמו
מאה וששים הזכרים:
ומבני בבי זכריה בן
בבי ועמו עשרים ושמנה
הזכרים: ומבני עזגד
יוחנן בן הקטן ועמו מאה
ועשרה הזכרים:
ומבני אדניקם אחרנים
ואלה שמותם אליפלט
יעיאל ושמעיה ועמהם
ששים הזכרים: ומבני
בגוי עותי וזבוד ועמהם
שבעים הזכרים:
ואקבצם אל הנהר
הבא אל אהוא ונחנה שם
ימים שלשה ואבינה בעם

ובכהנים ומבני לוי לא
מצאתי שם: ואשלחה
לאליעזר לאריאל
לשמעיה ולאלנתן וליריב
ולאלנתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם ראשים וליויריב
ולאלנתן מבינים: ואוצאה
אותם על אדו הראש
בכספיא המקום ואשימה
בפיהם דברים לדבר אל
אדו אחיו הנתונים בכספיא
המקום להביא לנו משרתים
לבית אלהינו: ויביאו לנו
כיד אלהינו הטובה עלינו
איש שכל מבני מחלי
בן לוי בן ישראל ושרביה
ובניו ואחיו שמנה עשר:
ואת חשביה ואתו ישעיה
מבני מררי אחיו ובניהם
עשרים: ומן הנתינים
שנתן דויד והשרים
לעבדת הלוים נתינים
מאתים ועשרים כלם
נקבו בשמות: ואקרא
שם צום על הנהר אהוא
להתענות לפני אלהינו
לבקש ממנו דרך ישרה
לנו ולטפנו ולכל רכושנו:
כי בשתי לשאול מן המלך
חיל ופרשים לעזרנו

מאויב בדרך כי אמרנו
למלך לאמר יד אלהינו
על כל מבקשיו לטובה
ועזו ואפו על כל עזביו:
ונצומה ונבקשה מאלהינו
על זאת ויעתר לנו: ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר
לשרביה חשביה ועמהם
מאחיהם עשרה: ואשקולה
להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית
אלהינו ההרימו המלך
ויעציו ושריו וכל ישראל
הנמצאים: ואשקלה על
ידם כסף ככרים שש
מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לככרים זהב מאה
ככר: וכפרי זהב עשרים
לאדרכנים אלף וכלי
נחשת מצהב טובה שנים
חמודת כזהב: ואמרה
אלהם אתם קדש ליהוה
והכלים קדש והכסף
והזהב נדבה ליהוה אלהי
אבתיכם: שקדו ושמרו
עד תשקלו לפני שרי
הכהנים והלוים ושרי
האבות לישראל בירושלם
הלשכות בית יהוה: וקבלו
הכהנים והלוים משקל

הכסף והזהב והכלים
להביא לירושלם לבית
אלהינו: ונסעה
מנהר אהוא בשנים עשר
לחדש הראשון ללכת
ירושלם ויד אלהינו היתה
עלינו ויצילנו מכף אויב
ואורב על הדרך: ונבוא
ירושלם ונשב שם ימים
שלשה: וביום הרביעי
נשקל הכסף והזהב והכלים
בבית אלהינו על יד מרמות
בן אוריה הכהן ועמו
אלעזר בן פינחס ועמהם
יוזבד בן ישוע ונועדיה
בן בנוי הלוים: במספר
במשקל לכל ויכתב כל
המשקל בעת ההיא:
הבאים מהשבי בני
הגולה הקריבו עלות
לאלהי ישראל פרים
שנים עשר על כל ישראל
אילים תשעים וששה
כבשים שבעים ושבעה
צפירי חטאת שנים עשר
הכל עולה ליהוה: ויתנו
את דתי המלך לאחשדרפני
המלך ופחות עבר הנהר
ונשאו את העם ואת בית
האלהים: וככלות

אלה נגשו אלי השרים
לאמר לא נבדלו העם
ישראל והכהנים והלוים
מעמי הארצות כתעבתיהם
לכנעני החתי הפרזי היבוסי
העמני המאבי המצרי
והאמרי: כי נשאו מבנתיהם
להם ולבניהם והתערבו
זרע הקדש בעמי הארצות
ויד השרים והסגנים היתה
במעל הזה ראשונה:
וכשמעי את הדבר
הזה קרעתי את בגדי
ומעילי ואמרטה משער
ראשי וזקני ואשבה
משומם: ואלי יאספו כל
חרד בדברי אלהי ישראל
על מעל הגולה ואני ישב
משומם עד למנחת הערב:
ובמנחת הערב קמתי
מתעניתי ובקרעי בגדי
ומעילי ואכרעה על
ברכי ואפרשה כפי אל
יהוה אלהי: ואמרה אלהי
בשתי ונכלמתי להרים
אלהי פני אליך כי עונתינו
רבו למעלה ראש
ואשמתנו גדלה עד לשמים:
מימי אבתינו אנחנו באשמה
גדלה עד היום הזה ובעונתינו

נתנו אנחנו מלכינו כהנינו
ביד מלכי הארצות בחרב
בשבי ובבזה ובבשת פנים
כהיום הזה: ועתה כמעט
רגע היתה תחנה מאת יהוה
אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולתת לנו יתד במקום
קדשו להאיר עינינו
אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדתנו: כי עבדים
אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו
אלהינו ויט עלינו חסד
לפני מלכי פרס לתת לנו
מחיה לרומם את בית
אלהינו ולהעמיד את
חרבתיו ולתת לנו גדר
ביהודה ובירושלם: ועתה
מה נאמר אלהינו אחרי
זאת כי עזבנו מצותיך:
אשר צוית ביד עבדיך
הנביאים לאמר הארץ
אשר אתם באים לרשתה
ארץ נדה היא בנדת עמי
הארצות בתעבתיהם
אשר מלאוה מפה אל
פה בטמאתם: ועתה
בנותיכם אל תתנו לבניהם
ובנתיהם אל תשאו לבניכם
ולא תדרשו שלמם וטובתם
עד עולם למען תחזקו

ואכלתם את טוב הארץ
והורשתם לבניכם עד
עולם׃ ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה כי
אתה אלהינו חשכת למטה
מעוננו ונתתה לנו פליטה
כזאת׃ הנשוב להפר
מצותיך ולהתחתן בעמי
התעבות האלה הלוא
תאנף בנו עד כלה לאין
שארית ופליטה׃
יהוה אלהי ישראל צדיק
אתה כי נשארנו פליטה
כהיום הזה הננו לפניך
באשמתנו כי אין לעמוד
לפניך על זאת׃
וכהתפלל עזרא וכהתודתו
בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו
מישראל קהל רב מאד
אנשים ונשים וילדים
כי בכו העם הרבה בכה׃
ויען שכניה בן
יחיאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים
נכריות מעמי הארץ
ועתה יש מקוה לישראל
על זאת׃ ועתה נכרת ברית

לאלהינו להוציא כל
נשים והנולד מהם בעצת
אדני והחרדים במצות
אלהינו וכתורה יעשה׃
קום כי עליך הדבר
ואנחנו עמך חזק ועשה׃
ויקם עזרא וישבע
את שרי הכהנים הלוים
וכל ישראל לעשות
כדבר הזה וישבעו׃ ויקם
עזרא מלפני בית האלהים
וילך אל לשכת יהוחנן
בן אלישיב וילך שם
לחם לא אכל ומים לא
שתה כי מתאבל על מעל
הגולה׃ ויעבירו קול
ביהודה וירושלם לכל
בני הגולה להקבץ
ירושלם׃ וכל אשר לא
יבוא לשלשת הימים
כעצת השרים והזקנים
יחרם כל רכושו והוא
יבדל מקהל הגולה׃
ויקבצו כל אנשי
יהודה ובנימן ירושלם
לשלשת הימים הוא חדש
התשיעי בעשרים בחדש
וישבו כל העם ברחוב
בית האלהים מרעידים
על הדבר ומהגשמים׃

ויקם עזרא הכהן
ויאמר אלהם אתם מעלתם
ותשיבו נשים נכריות
להוסיף על אשמת ישראל׃
ועתה תנו תודה ליהוה
אלהי אבותיכם ועשו
רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות׃
ויענו כל הקהל
ויאמרו קול גדול כן כדבריך
עלינו לעשות׃ אבל העם
רב והעת גשמים ואין כח
לעמוד בחוץ והמלאכה
לא ליום אחד ולא לשנים
כי הרבינו לפשע בדבר
הזה׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו
ההשיב נשים נכריות יבא
לעתים מזמנים ועמהם
זקני עיר ועיר ושפטיה
עד להשיב חרון אף
אלהינו ממנו עד לדבר
הזה׃ אך יונתן בן עשהאל
ויחזיה בן תקוה עמדו על
זאת ומשלם ושבתי הלוי
עזרם׃ ויעשו כן בני הגולה
ויבדלו עזרא הכהן אנשים
ראשי האבות לבית אבתם
וכלם בשמות וישבו ביום
אחד לחדש העשירי

לדריוש הדבר׃ ויכלו בכל
אנשים ההשיבו נשים
נכריות עד יום אחד לחדש
הראשון׃ וימצא
מבני הכהנים אשר השיבו
נשים נכריות מבני ישוע
בן יוצדק ואחיו מעשיה
ואליעזר ויריב וגדליה׃
ויתנו ידם להוציא נשיהם
ואשמים איל צאן על
אשמתם׃ ומבני
אמר חנני וזבדיה׃
ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה׃
ומבני פשחור אליועיני
מעשיה ישמעאל נתנאל
יוזבד ואלעשה׃ ומן
הלוים יוזבד ושמעי
וקליה הוא קליטא פתחיה
יהודה ואליעזר׃ ומן
המשררים אלישיב ומן
השערים שלם וטלם
ואורי׃
ומישראל מבני פרעש
רמיה ויזיה ומלכיה ומימן
ואלעזר ומלכיה ובניה׃
ומבני עילם מתניה
זכריה ויחיאל ועבדי וירמות
ואליה׃ ומבני זתוא
אליועני אלישיב מתניה

וירמות וזבד ועזיזא׃
ומבני בבי יהוחנן חנניה
זבי עתלי׃ ומבני בני
משלם מלוך ועדיה
ישוב ושאל ירמות׃
ומבני פחת מואב
עדנא וכלל בניה מעשיה
מתניה בצלאל ובנוי ומנשה׃
ובני חרם אליעזר
ישיה מלכיה שמעיה
שמעון׃ בנימן מלוך
שמריה׃ מבני חשם
מתני מתתה זבד אליפלט
ירמי מנשה שמעי׃
מבני בני מעדי עמרם
ואואל׃ בניה בדיה
כלוהי׃ וניה מרמות
אלישיב׃ מתניה מתני
ויעשו׃ ובני ובנוי שמעי׃
ושלמיה ונתן ועדיה׃
מכנדבי ששי שרי׃
עזראל ושלמיהו
שמריה׃ שלום אמריה
יוסף׃ מבני נבו יעיאל
מתתיה זבד זבינא ידו
ויואל בניה׃ כל אלה נשאי
נשים נכריות ויש מהם
נשים וישימו בנים׃
דברי נחמיה בן
חכליה ויהי בחדש כסלו

שנת עשרים ואני הייתי
בשושן הבירה׃ ויבא חנני
אחד מאחי הוא ואנשים
מיהודה ואשאלם על
היהודים הפליטה אשר
נשארו מן השבי ועל
ירושלם׃ ויאמרו לי
הנשארים אשר נשארו
מן השבי שם במדינה
ברעה גדלה ובחרפה
וחומת ירושלם מפרצת
ושעריה נצתו באש׃ ויהי
כשמעי את הדברים
האלה ישבתי ואבכה
ואתאבלה ימים ואהי
צם ומתפלל לפני אלהי
השמים׃ ואמר אנא יהוה
אלהי השמים האל הגדול
והנורא שמר הברית
וחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו׃ תהי נא אזנך
קשבת ועיניך פתחות
לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מתפלל לפניך
היום יומם ולילה על בני
ישראל עבדיך ומתודה
על חטאת בני ישראל
אשר חטאנו לך ואני
ובית אבי חטאנו׃ חבל
חבלנו לך ולא שמרנו

את המצות ואת החקים
ואת המשפטים אשר
צוית את משה עבדך:
זכר נא את הדבר אשר
צוית את משה עבדך
לאמר אתם תמעלו אני
אפיץ אתכם בעמים:
ושבתם אלי ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אם
יהיה נדחכם בקצה
השמים משם אקבצם
והבאותים אל המקום
אשר בחרתי לשכן את
שמי שם: והם עבדיך
ועמך אשר פדית בכחך
הגדול ובידך החזקה:
אנא אדני תהי נא אזנך
קשבת אל תפלת עבדך
ואל תפלת עבדיך
החפצים ליראה את
שמך והצליחה נא
לעבדך היום ותנהו לרחמים
לפני האיש הזה ואני
הייתי משקה למלך:

ויהי בחדש ניסן שנת
עשרים לארתחשסתא
המלך יין לפניו ואשא
את היין ואתנה למלך
ולא הייתי רע לפניו:

ויאמר לי המלך מדוע
פניך רעים ואתה אינך
חולה אין זה כי אם רע
לב ואירא הרבה מאד:
ואמר למלך המלך לעולם
יחיה מדוע לא ירעו פני
אשר העיר בית קברות
אבתי חרבה ושעריה אכלו
באש: ויאמר
לי המלך על מה זה אתה
מבקש ואתפלל אל
אלהי השמים: ואמר
למלך אם על המלך טוב
ואם ייטב עבדך לפניך
אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי
ואבננה: ויאמר לי המלך
והשגל יושבת אצלו
עד מתי יהיה מהלכך
ומתי תשוב וייטב לפני
המלך וישלחני ואתנה
לו זמן: ואמר למלך אם
על המלך טוב אגרות
יתנו לי על פחות עבר
הנהר אשר יעבירוני עד
אשר אבוא אל יהודה:
ואגרת אל אסף שמר
הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים לקרות
את שערי הבירה אשר

לבית ולחומת העיר ולבית
אשר אבוא אליו ויתן לי
המלך כיד אלהי הטובה
עלי: ואבוא אל פחות
עבר הנהר ואתנה להם
את אגרות המלך וישלח
עמי המלך שרי חיל
ופרשים:
וישמע סנבלט החרני
וטוביה העבד העמוני
וירע להם רעה גדלה אשר
בא אדם לבקש טובה
לבני ישראל: ואבוא אל
ירושלם ואהי שם ימים
שלשה: ואקום לילה
אני ואנשים מעט עמי
ולא הגדתי לאדם מה
אלהי נתן אל לבי לעשות
לירושלם ובהמה אין
עמי כי אם הבהמה אשר
אני רכב בה: ואצאה
בשער הגיא לילה ואל
פני עין התנין ואל שער
האשפת ואהי שבר
בחומת ירושלם אשר
הם פרוצים ושעריה
אכלו באש: ואעבר אל
שער העין ואל ברכת
המלך ואין מקום לבהמה
לעבר תחתי: ואהי עלה

בנחל לילה ואהי שבר
בחומה ואשוב ואבוא
בשער הגיא ואשוב:
והסגנים לא ידעו אנה
הלכתי ומה אני עשה
וליהודים ולכהנים ולחרים
ולסגנים וליתר עשה
המלאכה עד כן לא הגדתי:
ואמר אלהם אתם ראים
הרעה אשר אנחנו בה
אשר ירושלם חרבה
ושעריה נצתו באש לכו
ונבנה את חומת ירושלם
ולא נהיה עוד חרפה: ואגיד
להם את יד אלהי אשר
היא טובה עלי ואף דברי
המלך אשר אמר לי
ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו
ידיהם לטובה:
וישמע סנבלט החרני
וטביה העבד העמוני
וגשם הערבי וילעגו לנו
ויבזו עלינו ויאמרו מה
הדבר הזה אשר אתם
עשים העל המלך אתם
מרדים: ואשיב אותם
דבר ואומר להם אלהי
השמים הוא יצליח לנו
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו
ולכם אין חלק וצדקה

וזכרון בירושלם:
ויקם אלישיב הכהן הגדול
ואחיו הכהנים ויבנו את
שער הצאן המה קדשוהו
ויעמידו דלתתיו ועד
מגדל המאה קדשוהו
עד מגדל חננאל:
ועל ידו בנו אנשי ירחו
ועל ידו בנה זכור בן אמרי
ואת שער הדגים בנו
בני הסנאה המה קרוהו
ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובריחיו: ועל ידם
החזיק מרמות בן אוריה
בן הקוץ ועל ידם
החזיק משלם בן ברכיה
בן משיזבאל ועל ידם
החזיק צדוק בן בענא:
ועל ידם החזיקו
התקועים ואדיריהם לא
הביאו צוארם בעבדת
אדניהם:
ואת שער הישנה החזיקו
יוידע בן פסח ומשלם בן
בסודיה המה קרוהו
ויעמידו דלתתיו ומנעליו
ובריחיו: ועל ידם
החזיק מלטיה הגבעני
וידון המרנתי אנשי גבעון
והמצפה לכסא פחת עבר

הנהר: על ידו החזיק
עזיאל בן חרהיה צורפים
ועל ידו החזיק חנניה
בן הרקחים ויעזבו ירושלם
עד החומה הרחבה:
ועל ידם החזיק רפיה בן
חור שר חצי פלך ירושלם:
ועל ידם החזיק ידיה
בן חרומף ונגד ביתו
ועל ידו החזיק חטוש בן
חשבניה: מדה שנית
החזיק מלכיה בן חרם
וחשוב בן פחת מואב
ואת מגדל התנורים: ועל
ידו החזיק שלום בן הלוחש
שר חצי פלך ירושלם
הוא ובנותיו: את
שער הגיא החזיק חנון
וישבי זנוח המה בנוהו
ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובריחיו ואלף אמה בחומה
עד שער השפות:
ואת שער האשפות
החזיק מלכיה בן רכב
שר פלך בית הכרם הוא
יבננו ויעמיד דלתתיו
מנעליו ובריחיו: ואת
ברכת השלח לגן המלך
ועד המעלות היורדות
מעיר דויד: אחריו

החזיק נחמיה בן עזבוק
שר חצי פלך בית צור
עד נגד קברי דויד ועד
הברכה העשויה ועד
בית הגברים: אחריו
החזיקו הלוים רחום בן
בני על ידו החזיק
חשביה שר חצי פלך
קעילה לפלכו:
אחריו החזיקו אחיהם
בוי בן חנדד שר חצי
פלך קעילה: ויחזק
על ידו עזר בן ישוע
שר המצפה מדה שנית
מנגד עלת הנשק המקצע:
אחריו החרה
החזיק ברוך בן זבי מדה
שנית מן המקצע עד
פתח בית אלישיב הכהן
הגדול: אחריו החזיק
מרמות בן אוריה בן
הקוץ מדה שנית מפתח
בית אלישיב ועד תכלית
בית אלישיב: ואחריו
החזיקו הכהנים אנשי
הככר: אחריו החזיק
בנימן וחשוב נגד ביתם
אחריו החזיק עזריה
בן מעשיה בן ענניה אצל
ביתו: אחריו החזיק

בנוי בן חנדד מדה שנית
מבית עזריה עד המקצע
ועד הפנה: פלל בן אוזי
מנגד המקצוע והמגדל
היוצא מבית המלך העליון
אשר לחצר המטרה
אחריו פדיה בן פרעש:
והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים
למזרח והמגדל היוצא:
אחריו החזיקו
התקעים מדה שנית
מנגד המגדל הגדול
היוצא ועד חומת העפל
מעל שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש
לנגד ביתו: אחריו
החזיק צדוק בן אמר
נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שכניה
שמר שער המזרח:
אחרי החזיק חנניה
בן שלמיה וחנון בן צלף
הששי מדה שני
אחריו החזיק משלם
בן ברכיה נגד נשכתו:
אחרי החזיק מלכיה
בן הצרפי עד בית הנתינים
והרכלים נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה ובין

עלית הפנה לשער הצאן
החזיקו הצרפים והרכלים:

ויהי כאשר שמע סנבלט
כי אנחנו בונים את החומה
ויחר לו ויכעס הרבה
וילעג על היהודים ויאמר
לפני אחיו וחיל שמרון
ויאמר מה היהודים
האמללים עשים היעזבו
להם היזבחו היכלו ביום
היחיו את האבנים מערמות
העפר והמה שרופות:
וטוביה העמני אצלו
ויאמר גם אשר הם בונים
אם יעלה שועל ופרץ
חומת אבניהם:
שמע אלהינו כי היינו
בוזה והשב חרפתם אל
ראשם ותנם לבזה בארץ
שביה: ואל תכס על עונם
וחטאתם מלפניך אל
תמחה כי הכעיסו לנגד
הבונים: ונבנה
את החומה ותקשר כל
החומה עד חציה ויהי
לב לעם לעשות:
ויהי כאשר שמע
סנבלט וטוביה והערבים
והעמנים והאשדודים

כי עלתה ארוכה לחמות
ירושלם כי החלו הפרצים
להסתם ויחר להם מאד:
ויקשרו כלם יחדו לבוא
להלחם בירושלם ולעשות
לו תועה: ונתפלל אל
אלהינו ונעמיד משמר
עליהם יומם ולילה
מפניהם: ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפר
הרבה ואנחנו לא נוכל
לבנות בחומה: ויאמרו
צרינו לא ידעו ולא יראו
עד אשר נבוא אל תוכם
והרגנום והשבתנו את
המלאכה: ויהי כאשר
באו היהודים הישבים
אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקמות
אשר תשובו עלינו:
ואעמיד מתחתיות למקום
מאחרי לחומה בצחחיים
ואעמיד את העם למשפחות
עם חרבתיהם רמחיהם
וקשתתיהם: וארא ואקום
ואמר אל החרים ואל
הסגנים ואל יתר העם
אל תיראו מפניהם את
אדני הגדול והנורא זכרו
והלחמו על אחיכם בניכם

ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
ויהי כאשר שמעו
אויבינו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב
כלנו אל החומה איש
אל מלאכתו: ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים
במלאכה וחצים מחזיקים
והרמחים המגנים והקשתות
והשרינים והשרים אחרי
כל בית יהודה: הבונים
בחומה והנשאים בסבל
עמשים באחת ידו עשה
במלאכה ואחת מחזקת
השלח: והבונים איש
חרבו אסורים על מתניו
ובונים והתוקע בשופר
אצלי: ואמר אל החרים
ואל הסגנים ואל יתר העם
המלאכה הרבה ורחבה
ואנחנו נפרדים על החומה
רחוקים איש מאחיו:
במקום אשר תשמעו
את קול השופר שמה
תקבצו אלינו אלהינו
ילחם לנו: ואנחנו עשים
במלאכה וחצים מחזיקים
ברמחים מעלות השחר
עד צאת הכוכבים: גם
בעת ההיא אמרתי לעם

איש ונערו ילינו בתוך
ירושלם והיו לנו הלילה
משמר והיום מלאכה:
ואין אני ואחי ונערי
ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים
בגדינו איש שלחו המים:
ותהי צעקת העם ונשיהם
גדולה אל אחיהם היהודים:
ויש אשר אמרים בנינו
ובנתינו אנחנו רבים ונקחה
דגן ונאכלה ונחיה: ויש
אשר אמרים שדתינו
וכרמינו ובתינו אנחנו
ערבים ונקחה דגן ברעב:
ויש אשר אמרים לוינו
כסף למדת המלך שדתינו
וכרמינו: ועתה כבשר
אחינו בשרנו כבניהם
בנינו והנה אנחנו כבשים
את בנינו ואת בנתינו
לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו
ושדתינו וכרמינו לאחרים:
ויחר לי מאד כאשר
שמעתי את זעקתם ואת
הדברים האלה: וימלך
לבי עלי ואריבה את
החרים ואת הסגנים
ואמרה להם משא איש

באחיו אתם נשאים ואתן
עליהם קהלה גדולה ״
ואמרה להם אנחנו קנינו
את אחינו היהודים ״
הנמכרים לגוים כדי בנו
וגם אתם תמכרו את
אחיכם ונמכרו לנו ״
ויחרישו ולא מצאו ״
דבר׃ ויאמר
לא טוב הדבר אשר
אתם עשים הלוא ביראת
אלהינו תלכו מחרפת
הגוים אויבינו וגם אני
אחי ונערי נשים בהם
כסף ודגן נעזבה נא את
המשא הזה׃ השיבו נא
להם כהיום שדתיהם
כרמיהם זיתיהם ובתיהם
ומאת הכסף והדגן ״
התירוש והיצהר אשר
אתם נשים בהם׃ ויאמרו
נשיב ומהם לא נבקש
כן נעשה כאשר אתה
אומר ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות כדבר
הזה׃ גם חצני נערתי ״
ואמרה ככה ינער האלהים
את כל האיש אשר לא
יקים את הדבר הזה מביתו
ומיגיעו וככה יהיה נעור

ורק ויאמרו כל הקהל
אמן ויהללו את יהוה
ויעש העם כדבר הזה׃
גם מיום אשר צוה אתי
להיות פחם בארץ יהודה
משנת עשרים ועד שנת
שלשים ושתים ״
לארתחששתא המלך
שנים שתים עשרה אני
ואחי לחם הפחה לא
אכלתי׃ והפחות הראשנים
אשר לפני הכבידו על
העם ויקחו מהם בלחם
ויין אחר כסף שקלים
ארבעים גם נעריהם ״
שלטו על העם ואני ״
לא עשיתי כן מפני יראת
אלהים׃ וגם במלאכת
החומה הזאת החזקתי
ושדה לא קנינו וכל
נערי קבוצים שם על
המלאכה׃ והיהודים
והסגנים מאה וחמשים
איש והבאים אלינו מן
הגוים אשר סביבתינו
על שלחני׃ ואשר היה
נעשה ליום אחד שור
אחד צאן שש ברורות
וצפרים נעשו לי ובין
עשרת ימים בכל יין

להרבה ועם זה לחם הפחה
לא בקשתי כי כבדה
העבדה על העם הזה׃ ״
זכרה לי אלהי לטובה
כל אשר עשיתי על העם
הזה׃
ויהי כאשר נשמע לסנבלט
וטוביה ולגשם הערבי
וליתר איבינו כי בניתי
את החומה ולא נותר בה
פרץ גם עד העת ההיא
דלתות לא העמדתי
בשערים׃ וישלח
סנבלט וגשם אלי לאמר
לכה ונועדה יחדו בכפרים
בבקעת אונו והמה חשבים
לעשות לי רעה׃
ואשלחה עליהם
מלאכים לאמר מלאכה
גדולה אני עשה ולא
אוכל לרדת למה תשבת
המלאכה כאשר ארפה
וירדתי אליכם׃ וישלחו
אלי כדבר הזה ארבע
פעמים ואשיב אותם
כדבר הזה׃ וישלח אלי
סנבלט כדבר הזה פעם
חמישית את נערו ואגרת
פתוחה בידו׃ כתוב בה
בגוים נשמע וגשמו אומר

אתה והיהודים חשבים
למרוד על כן אתה בונה
החומה ואתה הוה להם
למלך כדברים האלה׃
וגם נביאים העמדת לקרא
עליך בירושלם לאמר
מלך ביהודה ועתה ישמע
למלך כדברים האלה
ועתה לכה ונועצה יחדו׃
ואשלחה אליו לאמר
לא נהיה כדברים האלה
אשר אתה אומר כי מלבך
אתה בודאם׃ כי כלם ״
מיראים אותנו לאמר
ירפו ידיהם מן המלאכה
ולא תעשה ועתה חזק
את ידי׃ ואני באתי בית
שמעיה בן דליה בן ״
מהיטבאל והוא עצור
ויאמר נועד אל בית
האלהים אל תוך ההיכל
ונסגרה דלתות ההיכל
כי באים להרגך ולילה
באים להרגך׃ ואמרה
האיש כמוני יברח ומי
כמוני אשר יבא אל ״
ההיכל וחי לא אבוא׃ ״
ואכירה והנה לא אלהים
שלחו כי הנבואה דבר
עלי וטוביה וסנבלט ״

שכרו׃ למען שכור הוא
למען אירא ואעשה כן
וחטאתי והיה להם לשם
רע למען יחרפוני׃
זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט כמעשיו אלה
וגם לנועדיה הנביאה ״
וליתר הנביאים אשר
היו מיראים אותי׃ ותשלם
החומה בעשרים וחמשה
לאלול לחמשים ושנים
יום׃ ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו ויראו
כל הגוים אשר סביבתינו
ויפלו מאד בעיניהם ״
וידעו כי מאת אלהינו
נעשתה המלאכה הזאת׃
גם בימים ההם מרבים
חרי יהודה אגרתיהם ״
הולכות על טוביה ואשר
לטוביה באות אליהם׃
כי רבים ביהודה בעלי
שבועה לו כי חתן הוא
לשכניה בן ארח ויהוחנן
בנו לקח את בת משלם
בן ברכיה׃ גם טובתיו היו
אמרים לפני ודברי היו
מוציאים לו אגרות שלח
טוביה ליראני׃
ויהי כאשר נבנתה החומה

ואעמיד הדלתות ויפקדו
השוערים והמשררים
והלוים׃ ואצוה את חנני
אחי ואת חנניה שר הבירה
על ירושלם כי הוא כאיש
אמת וירא את האלהים ״
מרבים׃ ויאמר להם לא
יפתחו שערי ירושלם
עד חם השמש ועד הם
עמדים יגיפו הדלתות
ואחזו והעמיד משמרות
ישבי ירושלם איש ״
במשמרו ואיש נגד ביתו׃
והעיר רחבת ידים וגדלה
והעם מעט בתוכה ואין
בתים בנוים׃ ויתן אלהי
אל לבי ואקבצה את
החורים ואת הסגנים ואת
העם להתיחש ואמצא
ספר היחש העולים ״
בראשונה ואמצא כתוב
בו׃
אלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל ״
וישובו לירושלם וליהודה
איש לעירו׃ הבאים עם
זרבבל ישוע נחמיה ״
עזריה רעמיה נחמני ״
מרדכי בלשן מספרת

בני נחוס בענה מספר
אנשי עם ישראל׃
בני פרעש אלפים
מאה שבעים ושנים׃
בני שפטיה שלש
מאות שבעים ושנים׃
בני ארח שש מאות
חמשים ושנים׃ בני
פחת מואב לבני ישוע
ויואב אלפים ושמונה
מאות שמונה עשר׃
בני עילם אלף מאתים
חמשים וארבעה׃ בני
זתוא שמנה מאות ארבעים
וחמשה׃ בני זכי שבע
מאות וששים׃ בני
בנוי שש מאות ארבעים
ושמנה׃ בני בבי שש
מאות עשרים ושמנה׃
בני עזגד אלפים שלש
מאות עשרים ושנים׃
בני אדניקם שש
מאות ששים ושבעה׃
בני בגוי אלפים ששים
ושבעה׃ בני עדין שש
מאות חמשים וחמשה׃
בני אטר לחזקיה
תשעים ושמנה׃ בני
חשם שלש מאות
עשרים ושמנה׃ בני

בצי שלש מאות עשרים
וארבעה׃ בני חריף
מאה שנים עשר׃ בני
גבעון תשעים וחמשה׃
אנשי בית לחם
ונטפה מאה שמנים
ושמנה׃ אנשי ענתות
מאה עשרים ושמנה׃
אנשי בית עזמות
ארבעים ושנים׃ אנשי
קרית יערים כפירה
ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה׃
אנשי הרמה וגבע שש
מאות עשרים ואחד׃
אנשי מכמס מאה
עשרים ושנים׃ אנשי
בית אל והעי מאה
עשרים ושלשה׃
אנשי נבו אחר חמשים
ושנים׃ בני עילם אחר
אלף מאתים חמשים
וארבעה׃ בני חרים
שלש מאות ועשרים׃
בני ירחו שלש מאות
ארבעים וחמשה׃
בני לד חדיד ואונו שבע
מאות ועשרים ואחד׃
בני סנאה שלשת
אלפים תשע מאות

ושלשים׃ הכהנים בני
ידעיה לבית ישוע תשע
מאות שבעים ושלשה׃
בני אמר אלף חמשים
ושנים׃ בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה׃
בני חרם אלף שבעה
עשר׃ הלוים בני
ישוע לקדמיאל לבני
להודוה שבעים וארבעה׃
המשררים בני אסף
מאה ארבעים ושמנה׃
השערים בני שלם
בני אטר בני טלמן בני
עקוב בני חטיטא בני שבי
מאה שלשים ושמנה׃
הנתינים בני צחא בני
חשפא בני טבעות׃ בני
קירס בני סיעא בני פדון׃
בני לבנה בני חגבא בני
שלמי׃ בני חנן בני גדל
בני גחר׃ בני ראיה בני רצין
בני נקודא׃ בני גזם בני עזא
בני פסח׃ בני בסי בני מעונים
בני נפושסים׃ בני בקבוק
בני חקופא בני חרחור׃
בני בצלית בני מחידא בני
חטיפא׃ בני עבדי שלמה
בני סוטי בני סופרת בני
פרידא׃ בני יעלא בני דרקון

חרשא בני ברקוס בני סיסרא בני תמח בני נציח בני

בני גדל׃ בני שפטיה בני
חטיל בני פכרת הצביים
בני אמון׃ כל הנתינים ובני
עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים׃
ואלה העולים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדון
ואמר ולא יכלו להגיד
בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם׃ בני דליה
בני טוביה בני נקודא שש
מאות ארבעים ושנים׃
ומן הכהנים בני חביה
בני הקוץ בני ברזלי אשר
לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשה ויקרא על שמם׃
אלה בקשו כתבם המתיחשים
ולא נמצא ויגאלו מן
הכהנה׃ ויאמר
התרשתא להם אשר לא
יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד הכהן לאורים
ותמים׃ כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים שלש
מאות וששים׃ מלבד
עבדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושבעה
ולהם משררים ומשררות
מאתים וארבעים וחמשה׃

גמלים ארבע מאות
שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות
ועשרים׃
ומקצת ראשי האבות נתנו
למלאכה התרשתא נתן
לאוצר זהב דרכמנים
אלף מזרקות חמשים
כתנות כהנים שלשים
וחמש מאות׃ ומראשי
האבות נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים
שתי רבות וכסף מנים
אלפים ומאתים׃ ואשר
נתנו שארית העם זהב
דרכמנים שתי רבוא
וכסף מנים אלפים וכתנת
כהנים ששים ושבעה׃

וישבו הכהנים והלוים
והשוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל
ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני
ישראל בעריהם׃ ויאספו
כל העם כאיש אחד אל
הרחוב אשר לפני שער
המים ויאמרו לעזרא
הספר להביא את ספר
תורת משה אשר צוה

יהוה את ישראל׃ ויביא
עזרא הכהן את התורה
לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע
ביום אחד לחדש השביעי׃
ויקרא בו לפני הרחוב
אשר לפני שער המים
מן האור עד מחצית היום
נגד האנשים והנשים
והמבינים ואזני כל העם
אל ספר התורה׃ ויעמד
עזרא הספר על מגדל
עץ אשר עשו לדבר
ויעמד אצלו מתתיה
ושמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על
ימינו ומשמאלו פדיה
ומישאל ומלכיה וחשם
וחשבדנה זכריה משלם׃
ויפתח עזרא
הספר לעיני כל העם כי
מעל כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם׃ ויברך
עזרא את יהוה האלהים
הגדול ויענו כל העם
אמן אמן במעל ידיהם
ויקדו וישתחוו ליהוה
אפים ארצה׃ וישוע ובני
ושרביה ימין עקוב שבתי
הודיה מעשיה קליטא

עזריה יוזבד חנן פלאיה
והלוים מבינים את העם
לתורה והעם על עמדם׃
ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום
שכל ויבינו במקרא׃
ויאמר נחמיה הוא
התרשתא ועזרא הכהן
הספר והלוים המבינים
את העם לכל העם היום
קדש הוא ליהוה אלהיכם
אל תתאבלו ואל תבכו
כי בוכים כל העם כשמעם
את דברי התורה׃ ויאמר
להם לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו
מנות לאין נכון לו כי
קדוש היום לאדנינו ואל
תעצבו כי חדות יהוה
היא מעזכם׃ והלוים
מחשים לכל העם לאמר
הסו כי היום קדש ואל
תעצבו׃ וילכו כל העם
לאכל ולשתות ולשלח
מנות ולעשות שמחה
גדולה כי הבינו בדברים
אשר הודיעו להם׃
וביום השני נאספו
ראשי האבות לכל העם
הכהנים והלוים אל עזרא

הספר ולהשכיל אל
דברי התורה׃ וימצאו
כתוב בתורה אשר צוה
יהוה ביד משה אשר
ישבו בני ישראל בסכות
בחג בחדש השביעי׃
ואשר ישמיעו ויעבירו
קול בכל עריהם ובירושלם
לאמר צאו ההר והביאו
עלי זית ועלי עץ שמן
ועלי הדס ועלי תמרים
ועלי עץ עבת לעשת
סכת ככתוב׃ ויצאו העם
ויביאו ויעשו להם סכות
איש על גגו ובחצרתיהם
ובחצרות בית האלהים
וברחוב שער המים וברחוב
שער אפרים׃ ויעשו כל
הקהל השבים מן השבי
סכות וישבו בסכות כי
לא עשו מימי ישוע בן
נון כן בני ישראל עד
היום ההוא ותהי שמחה
גדולה מאד׃ ויקרא
בספר תורת האלהים
יום ביום מן היום הראשון
עד היום האחרון ויעשו
חג שבעת ימים וביום
השמיני עצרת כמשפט׃
וביום עשרים

וארבעה לחדש הזה נאספו
בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם׃ ויבדלו
זרע ישראל מכל בני נכר
ויעמדו ויתודו על חטאתיהם
ועונות אבתיהם׃ ויקומו
על עמדם ויקראו בספר
תורת יהוה אלהיהם רבעית
היום ורבעית מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
ויקם על מעלה
הלוים ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני שרביה בני
כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם׃ ויאמרו
הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה
שבניה פתחיה קומו ברכו
את יהוה אלהיכם מן
העולם עד העולם ויברכו
שם כבודך ומרומם על
כל ברכה ותהלה׃ אתה
הוא יהוה לבדך אתה
עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה הימים
וכל אשר בהם ואתה
מחיה את כלם וצבא
השמים לך משתחוים׃
אתה הוא יהוה האלהים

אשר

אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים
ושמת שמו אברהם׃
ומצאת את לבבו נאמן
לפניך וכרות עמו הברית
לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דבריך
כי צדיק אתה׃ ותרא את
עני אבתינו במצרים ואת
זעקתם שמעת על ים סוף׃
ותתן אתת ומפתים בפרעה
ובכל עבדיו ובכל עם
ארצו כי ידעת כי הזידו
עליהם ותעש לך שם
כהיום הזה׃ והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים
ביבשה ואת רדפיהם
השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים׃ ובעמוד
ענן הנחיתם יומם ובעמוד
אש לילה להאיר להם
את הדרך אשר ילכו בה׃
ועל הר סיני ירדת ודבר
עמהם משמים ותתן להם
משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טובים׃
ואת שבת קדשך הודעת
להם ומצוות וחקים ותורה

צוית להם ביד משה עבדך׃
ולחם משמים נתת להם
לרעבם ומים מסלע הוצאת
להם לצמאם ותאמר להם
לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך לתת
להם׃ והם ואבתינו הזידו
ויקשו את ערפם ולא
שמעו אל מצותיך׃ וימאנו
לשמע ולא זכרו נפלאתיך
אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש
לשוב לעבדתם במרים
ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך אפים ורב
חסד ולא עזבתם׃ אף כי
עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר
העלך ממצרים ויעשו
נאצות גדלות׃ ואתה
ברחמיך הרבים לא עזבתם
במדבר את עמוד הענן
לא סר מעליהם ביומם
להנחתם בהדרך ואת
עמוד האש בלילה
להאיר להם ואת הדרך
אשר ילכו בה׃ ורוחך
הטובה נתת להשכילם
ומנך לא מנעת מפיהם
ומים נתתה להם לצמאם

וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו שלמתיהם
לא בלו ורגליהם לא
בצקו׃ ותתן להם ממלכות
ועממים ותחלקם לפאה
ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן׃
ובניהם הרבית ככוכבי
השמים ותביאם אל
הארץ אשר אמרת
לאבתיהם לבוא לרשת׃
ויבאו הבנים ויירשו את
הארץ ותכנע לפניהם
את ישבי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם
ואת עממי הארץ לעשות
בהם כרצונם׃ וילכדו
ערים בצרות ואדמה
שמנה ויירשו בתים
מלאים כל טוב ברות
חצובים כרמים וזיתים
ועץ מאכל לרב ויאכלו
וישבעו וישמינו ויתעדנו
בטובך הגדול׃ וימרו
וימרדו בך וישלכו את
תורתך אחרי גום ואת
נביאיך הרגו אשר העידו
בם להשיבם אליך ויעשו
נאצות גדולת׃ ותתנם

ביד צריהם ויצרו להם
ובעת צרתם יצעקו אליך
ואתה משמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן
להם מושיעים ויושיעום
מיד צריהם וכנוח להם
ישובו לעשות רע לפניך
ותעזבם ביד איביהם
וירדו בהם וישובו ויזעקוך
ואתה משמים תשמע
ותצילם כרחמיך רבות
עתים ותעד בהם להשיבם
אל תורתך והמה הזידו
ולא שמעו למצותיך
ובמשפטיך חטאו בם
אשר יעשה אדם וחיה
בהם ויתנו כתף סוררת
וערפם הקשו ולא שמעו
ותמשך עליהם שנים
רבות ותעד בם ברוחך
ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצת
וברחמיך הרבים לא
עשיתם כלה ולא עזבתם
כי אל חנון ורחום אתה
ועתה אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שומר
הברית והחסד אל
ימעט לפניך את כל
התלאה אשר מצאתנו

למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאינו ולאבתינו ולכל
עמך מימי מלכי אשור
עד היום הזה ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי
אמת עשית ואנחנו
הרשענו ואת מלכינו
שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העידת
בהם והם במלכותם
ובטובך הרב אשר נתת
להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר נתת לפניהם
לא עבדוך ולא שבו
ממעלליהם הרעים הנה
אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו
לאכל את פריה ואת
טובה הנה אנחנו עבדים
עליה ותבואתה מרבה
למלכים אשר נתתה עלינו
בחטאותינו ועל גויתנו
משלים ובבהמתנו
כרצונם ובצרה גדולה
אנחנו ובכל
זאת אנחנו כרתים אמנה
וכתבים ועל החתום
שרינו לוינו כהנינו ועל

החתום נחמיה התרשתא
בן חכליה וצדקיה שריה
עזריה ירמיה פשחור
אמריה מלכיה חטוש
שבניה מלוך חרם מרמות
עבדיה דניאל גנתון ברוך
משלם אביה מימן מעזיה
בלגי שמעיה אלה הכהנים
והלוים וישוע בן אזניה
בנוי מבני חנדד קדמיאל
ואחיהם שבניה הודיה
קליטא פלאיה חנן מיכא
רחוב חשביה זכור שרביה
הודיה בני בנינו
ראשי העם פרעש
פחת מואב עילם זתוא
בני בני עזגד ביבי אדניה
בגוי עדין אטר חזקיה
עזור הודיה חשם בצי
חריף ענתות נובי מגפיעש
משלם חזיר משיזבאל
צדוק ידוע פלטיה חנן
ענניה הושע חנניה חשוב
הלוחש פלחא שובק
רחום חשבנה מעשיה
ואחיה חנן ענן מלוך חרם
בענה ושאר העם הכהנים
הלוים השוערים המשררים
הנתינים וכל הנבדל מעמי
הארצות אל תורת האלהים

נשיהם בניהם ובנתיהם
כל יודע מבין מחזיקים
על אחיהם אדיריהם
ובאים באלה ובשבועה
ללכת בתורת האלהים
אשר נתנה ביד משה עבד
האלהים ולשמור ולעשות
את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו ואשר
לא נתן בנתינו לעמי הארץ
ואת בנתיהם לא נקח לבנינו
ועמי הארץ המביאים
את המקחות וכל שבר
ביום השבת למכור לא
נקח מהם בשבת וביום
קדש ונטש את השנה
השביעית ומשא כל יד
והעמדנו עלינו מצות
לתת עלינו שלשית
השקל בשנה לעבדת
בית אלהינו ללחם המערכת
ומנחת התמיד ולעולת
התמיד השבתות החדשים
למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר על ישראל
וכל מלאכת בית אלהינו
והגורלות הפלנו
על קרבן העצים הכהנים
הלוים והעם להביא לבית
אלהינו לבית אבתינו

לעתים מזמנים שנה בשנה
לבער על מזבח יהוה
אלהינו ככתוב בתורה
ולהביא את בכורי אדמתנו
ובכורי כל פרי כל עץ
שנה בשנה לבית יהוה
ואת בכרות בנינו ובהמתנו
ככתוב בתורה ואת בכורי
בקרינו וצאננו להביא
לבית אלהינו לכהנים
המשרתים בבית אלהינו
ואת ראשית עריסתינו
ותרומתינו ופרי כל עץ
תירוש ויצהר נביא
לכהנים אל לשכות בית
אלהינו ומעשר אדמתנו
ללוים והם הלוים המעשרים
בכל ערי עבדתנו והיה
הכהן בן אהרן עם הלוים
בעשר הלוים והלוים
יעלו את מעשר המעשר
לבית אלהינו אל הלשכות
לבית האוצר כי אל
הלשכות יביאו בני ישראל
ובני הלוי את תרומת הדגן
התירוש והיצהר ושם
כלי המקדש והכהנים
המשרתים והשוערים
והמשררים ולא נעזב
את בית אלהינו וישבו

שרי העם בירושלם
ושאר העם הפילו גורלות
להביא אחד מן העשרה
לשבת בירושלם עיר
הקדש ותשע הידות
בערים ויברכו העם לכל
האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם
ואלה ראשי המדינה
אשר ישבו בירושלם
ובערי יהודה ישבו איש
באחזתו בעריהם ישראל
הכהנים והלוים והנתינים
ובני עבדי שלמה ובירושלם
ישבו מבני יהודה ומבני
בנימן מבני יהודה עתיה
בן עזיה בן זכריה בן אמריה
בן שפטיה בן מהללאל
מבני פרץ ומעשיה
בן ברוך בן כל חזה בן חזיה
בן עדיה בן יויריב בן זכריה
בן השלני כל בני
פרץ הישבים בירושלם
ארבע מאות ששים
ושמנה אנשי חיל
ואלה בני בנימן סלא
בן משלם בן יועד בן פדיה
בן קוליה בן מעשיה בן
איתיאל בן ישעיה ואחריו
גבי סלי תשע מאות

עשרים ושמנה׃ ויואל
בן זכרי פקיד עליהם
ויהודה בן הסנואה על
העיר משנה׃ מן
הכהנים ידעיה בן יויריב
יכין׃ שריה בן חלקיה בן
משלם בן צדוק בן מריות
בן אחיטוב נגד בית
האלהים׃ ואחיהם עשה
המלאכה לבית שמנה
מאות עשרים ושנים
ועדיה בן ירחם בן פלליה
בן אמצי בן זכריה בן
פשחור בן מלכיה׃ ואחיו
ראשים לאבות מאתים
ארבעים ושנים ועמשסי
בן עזראל בן אחזי בן
משלמות בן אמר׃ ואחיהם
גברי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם
זבדיאל בן הגדולים׃
ומן הלוים
שמעיה בן חשוב בן
עזריקם בן חשביה בן בוני׃
ושבתי ויוזבד על המלאכה
החיצנה לבית האלהים
מראשי הלוים׃ ומתניה
בן מיכא בן זבדי בן אסף
ראש התחלה יהודה לתפלה
ובקבקיה משנה מאחיו

ועבדא בן שמוע בן גלל
בן ידיתון׃ כל הלוים בעיר
הקדש מאתים שמנים
וארבעה׃
והשוערים עקוב טלמון
ואחיהם השמרים בשערים
מאה שבעים ושנים׃
ושאר ישראל הכהנים
הלוים בכל ערי יהודה
איש בנחלתו׃ והנתינים
ישבים בעפל וציחא
וגשפא על הנתינים׃ ופקיד
הלוים בירושלם עזי בן
בני בן חשביה בן מתניה
בן מיכא מבני אסף
המשררים לנגד מלאכת
בית האלהים׃ כי מצות
המלך עליהם ואמנה
על המשררים דבר יום
ביומו׃ ופתחיה
בן משיזבאל מבני זרח
בן יהודה ליד המלך לכל
דבר לעם׃ ואל החצרים
בשדתם מבני יהודה
ישבו בקרית הארבע
ובנתיה ובדיבן ובנתיה
וביקבצאל וחצריה׃
ובישוע ובמלדה ובבית
פלט׃ ובחצר שועל ובבאר
שבע ובנתיה׃ ובצקלג

ובמכנה ובבנתיה׃ ובעין
רמון ובצרעה ובירמות׃
זנח עדלם וחצריהם
לכיש ושדתיה עזקה
ובנתיה ויחנו מבאר שבע
עד גיא הנם׃ ובני בנימן
מגבע מכמש ועיה ובית
אל ובנתיה׃ ענתות נב
ענניה׃ חצור רמה גתים׃
חדיד צבעים נבלט׃ לד
ואונו גי החרשים׃ ומן
הלוים מחלקות יהודה
לבנימן׃
ואלה הכהנים והלוים
אשר עלו עם זרבבל בן
שאלתיאל וישוע שריה
ירמיה עזרא׃ אמריה
מלוך חטוש׃ שכניה
רחם מרמת׃ עדוא גנתוי
אביה׃ מימין מעדיה בלגה׃
שמעיה ויויריב ידעיה׃
סלו עמוק חלקיה ידעיה
אלה ראשי הכהנים
ואחיהם בימי ישוע׃

והלוים ישוע בנוי קדמיאל
שרביה יהודה מתניה
על הידות הוא ואחיו׃
ובקבקיה ועני אחיהם
לנגדם למשמרות׃ וישוע

219

הוליד את יויקים ויויקים
הוליד את אלישיב
ואלישיב את יוידע׃
ויוידע הוליד את יונתן
ויונתן הוליד את ידוע׃
ובימי יויקים היו כהנים
ראשי האבות לשריה
מריה לירמיה חנניה׃
לעזרא משלם לאמריה
יהוחנן׃ למלוכי יונתן
לשבניה יוסף׃ לחרם
עדנא למריות חלקי׃
לעדיא זכריה לגנתון
משלם׃ לאביה זכרי
למנימין למועדיה פלטי׃
לבלגה שמוע לשמעיה
יהונתן׃ ליויריב מתני
לידעיה עזי׃ לסלי קלי
לעמוק עבר׃ לחלקיה
חשביה לידעיה נתנאל׃
הלוים בימי אלישיב
יוידע ויוחנן וידוע
כתובים ראשי אבות
והכהנים על מלכות
דריוש הפרסי׃
בני לוי ראשי האבות
כתובים על ספר דברי
הימים ועד ימי יוחנן בן
אלישיב׃ וראשי הלוים
חשביה שרביה וישוע

בן קדמיאל ואחיהם
לנגדם להלל להודות
במצות דויד איש האלהים
משמר לעמת משמר׃
מתניה ובקבקיה עבדיה
משלם טלמון עקוב
שמרים שוערים משמר
באספי השערים׃ אלה
בימי יויקים בן ישוע בן
יוצדק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן הסופר׃
ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים
מכל מקומתם להביאם
לירושלם לעשת חנכה
ושמחה ובתודות ובשיר
מצלתים נבלים ובכנרות׃
ויאספו בני המשררים
ומן הככר סביבות ירושלם
ומן חצרי נטפתי׃ ומבית
הגלגל ומשדות גבע
ועזמות כי חצרים בנו
להם המשררים סביבות
ירושלם׃ ויטהרו הכהנים
והלוים ויטהרו את העם
ואת השערים ואת החומה׃
ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה
שתי תודת גדולת ותהלכת
לימין מעל לחומה לשער

האשפת׃ וילך אחריהם
הושעיה וחצי שרי יהודה׃
ועזריה עזרא ומשלם׃
יהודה ובנימן ושמעיה
וירמיה׃ ומבני
הכהנים בחצצרות זכריה
בן יונתן בן שמעיה בן
מתניה בן מיכיה בן זכור
בן אסף׃ ואחיו שמעיה
ועזראל מללי גללי מעי
נתנאל ויהודה חנני בכלי
שיר דויד איש האלהים
ועזרא הסופר לפניהם׃
ועל שער העין ונגדם
עלו על מעלות עיר דויד
במעלה לחומה מעל
לבית דויד ועד שער
המים מזרח׃ והתודה
השנית ההולכת למואל
ואני אחריה וחצי העם
מעל לחומה מעל
למגדל התנורים ועד
החומה הרחבה׃ ומעל
לשער אפרים ועל שער
הישנה ועל שער הדגים
ומגדל חננאל ומגדל
המאה ועד שער הצאן
ועמדו בשער המטרה׃
ותעמדנה שתי התודות
בבית האלהים ואני וחצי

הסגנים עמי והכהנים
אליקים מעשיה מנימין
מיכיה אליועיני זכריה
חנניה בחצצרות׃ ומעשיה
ושמעיה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלכיה ועילם
ועזר וישמיעו המשררים
ויזרחיה הפקיד׃ ויזבחו
ביום ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים
שמחם שמחה גדולה
וגם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמחת
ירושלם עד מרחוק׃
ויפקדו ביום ההוא אנשים
על הנשכות לאוצרות
לתרומות לראשית
ולמעשרות לכנוס בהם
לשדי הערים מנאות
התורה לכהנים וללוים
כי שמחת יהודה על הכהנים
ועל הלוים העמדים׃
וישמרו משמרת אלהיהם
ומשמרת הטהרה
והמשררים והשערים
כמצות דויד שלמה בנו׃
כי בימי דויד ואסף מקדם
ראש המשררים ושיר
תהלה והדות לאלהים׃
וכל ישראל בימי זרבבל

ובימי נחמיה נתנים מניות
המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדשים
ללוים והלוים מקדשים
לבני אהרן   ביום
ההוא נקרא בספר משה
באזני העם ונמצא כתוב
בו אשר לא יבוא עמני
ומאבי בקהל האלהים
עד עולם׃ כי לא קדמו
את בני ישראל בלחם
ובמים וישכר עליו את
בלעם לקללו ויהפך
אלהינו הקללה לברכה׃
ויהי כשמעם את התורה
ויבדילו כל ערב מישראל׃
ולפני מזה אלישיב הכהן
נתון בלשכת בית אלהינו
קרוב לטוביה׃ ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו
לפנים נתנים את המנחה
הלבונה והכלים ומעשר
הדגן התירוש והיצהר
מצות הלוים והמשררים
והשערים ותרומת הכהנים׃
ובכל זה לא הייתי בירושלם
כי בשנת שלשים ושתים
לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל המלך
ולקץ ימים נשאלתי מן

המלך׃ ואבוא לירושלם
ואבינה ברעה אשר עשה
אלישיב לטוביה לעשות
לו נשכה בחצרי בית האלהים׃
וירע לי מאד ואשליכה
את כל כלי בית טוביה
החוץ מן הלשכה׃ ואמרה
ויטהרו הלשכות ואשיבה
שם כלי בית האלהים את
המנחה והלבונה׃
וארעה כי מניות
הלוים לא נתנה ויברחו
איש לשדהו הלוים
והמשררים עשי המלאכה׃
ואריבה את הסגנים
ואמרה מדוע נעזב בית
האלהים ואקבצם ואעמדם
על עמדם׃ וכל יהודה
הביאו מעשר הדגן
והתירוש והיצהר לאוצרות׃
ואוצרה על אוצרות
שלמיה הכהן וצדוק
הסופר ופדיה מן הלוים
ועל ידם חנן בן זכור בן
מתניה כי נאמנים נחשבו
ועליהם לחלק לאחיהם׃
זכרה לי אלהי
על זאת ואל תמח חסדי
אשר עשיתי בבית אלהי
ובמשמריו׃ בימים ההמה

ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות
ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל
משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום
מכרם ציד׃ והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל
מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם׃ ואריבה
את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה
אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת׃ הלוא
כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל
הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון
על ישראל לחלל את השבת׃ ויהי כאשר צללו
שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות
ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי
העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת׃
וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם
פעם ושתים׃ ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע
אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם
מן העת ההיא לא באו בשבת׃
ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים

ובאים שומרים השערים לקדש את יום השבת
גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך:
גם בימים ההם ראיתי את היהודים הושיבו
נשים אשדודיות עמוניות מואביות: ובניהם חצי
מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית
וכלשון עם ועם: ואריב עמם ואקללם ואכה מהם
אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו
בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם
הלא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים
הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו
אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו
הנשים הנכריות: ולכם הנשמע לעשות את כל
הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב
נשים נכריות: ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול
חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי: זכרה להם
אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים:
וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים
וללוים איש במלאכתו: ולקרבן העצים בעתים
מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

ואמרטם